

SYNOVÉ A DCERY BOŽÍ

Ellen G. Whiteová

Obsah

1. ledna.....6	18. února.....54	6. dubna.....102	24. května.....150
2. ledna.....7	19. února.....55	7. dubna.....103	25. května.....151
3. ledna.....8	20. února.....56	8. dubna.....104	26. května.....152
4. ledna.....9	21. února.....57	9. dubna.....105	27. května.....153
5. ledna.....10	22. února.....58	10. dubna.....106	28. května.....154
6. ledna.....11	23. února.....59	11. dubna.....107	29. května.....155
7. ledna.....12	24. února.....60	12. dubna.....108	30. května.....156
8. ledna.....13	25. února.....61	13. dubna.....109	31. května.....157
9. ledna.....14	26. února.....62	14. dubna.....110	1. června.....158
10. ledna.....15	27. února.....63	15. dubna.....111	2. června.....159
11. ledna.....16	28. února.....64	16. dubna.....112	3. června.....160
12. ledna.....17	29. února.....65	17. dubna.....113	4. června.....161
13. ledna.....18	1. března.....66	18. dubna.....114	5. června.....162
14. ledna.....19	2. března.....67	19. dubna.....115	6. června.....163
15. ledna.....20	3. března.....68	20. dubna.....116	7. června.....164
16. ledna.....21	4. března.....69	21. dubna.....117	8. června.....165
17. ledna.....22	5. března.....70	22. dubna.....118	9. června.....166
18. ledna.....23	6. března.....71	23. dubna.....119	10. června.....167
19. ledna.....24	7. března.....72	24. dubna.....120	11. června.....168
20. ledna.....25	8. března.....73	25. dubna.....121	12. června.....169
21. ledna.....26	9. března.....74	26. dubna.....122	13. června.....170
22. ledna.....27	10. března.....75	27. dubna.....123	14. června.....171
23. ledna.....28	11. března.....76	28. dubna.....124	15. června.....172
24. ledna.....29	12. března.....77	29. dubna.....125	16. června.....173
25. ledna.....30	13. března.....78	30. dubna.....126	17. června.....174
26. ledna.....31	14. března.....79	1. května.....127	18. června.....175
27. ledna.....32	15. března.....80	2. května.....128	19. června.....176
28. ledna.....33	16. března.....81	3. května.....129	20. června.....177
29. ledna.....34	17. března.....82	4. května.....130	21. června.....178
30. ledna.....35	18. března.....83	5. května.....131	22. června.....179
31. ledna.....36	19. března.....84	6. května.....132	23. června.....180
1. února.....37	20. března.....85	7. května.....133	24. června.....181
2. února.....38	21. března.....86	8. května.....134	25. června.....182
3. února.....39	22. března.....87	9. května.....135	26. června.....183
4. února.....40	23. března.....88	10. května.....136	27. června.....184
5. února.....41	24. března.....89	11. května.....137	28. června.....185
6. února.....42	25. března.....90	12. května.....138	29. června.....186
7. února.....43	26. března.....91	13. května.....139	30. června.....187
8. února.....44	27. března.....92	14. května.....140	1. července.....188
9. února.....45	28. března.....93	15. května.....141	2. července.....189
10. února.....46	29. března.....94	16. května.....142	3. července.....190
11. února.....47	30. března.....95	17. května.....143	4. července.....191
12. února.....48	31. března.....96	18. května.....144	5. července.....192
13. února.....49	1. dubna.....97	19. května.....145	6. července.....193
14. února.....50	2. dubna.....98	20. května.....146	7. července.....194
15. února.....51	3. dubna.....99	21. května.....147	8. července.....195
16. února.....52	4. dubna.....100	22. května.....148	9. července.....196
17. února.....53	5. dubna.....101	23. května.....149	10. července.....197

11. července.....	198	24. srpna.....	242	7. října.....	286	20. listopadu.....	330
12. července.....	199	25. srpna.....	243	8. října.....	287	21. listopadu.....	331
13. července.....	200	26. srpna.....	244	9. října.....	288	22. listopadu.....	332
14. července.....	201	27. srpna.....	245	10. října.....	289	23. listopadu.....	333
15. července.....	202	28. srpna.....	246	11. října.....	290	24. listopadu.....	334
16. července.....	203	29. srpna.....	247	12. října.....	291	25. listopadu.....	335
17. července.....	204	30. srpna.....	248	13. října.....	292	26. listopadu.....	336
18. července.....	205	31. srpna.....	249	14. října.....	293	27. listopadu.....	337
19. července.....	206	1. září.....	250	15. října.....	294	28. listopadu.....	338
20. července.....	207	2. září.....	251	16. října.....	295	29. listopadu.....	339
21. července.....	208	3. září.....	252	17. října.....	296	30. listopadu.....	340
22. července.....	209	4. září.....	253	18. října.....	297	1. prosince.....	341
23. července.....	210	5. září.....	254	19. října.....	298	2. prosince.....	342
24. července.....	211	6. září.....	255	20. října.....	299	3. prosince.....	343
25. července.....	212	7. září.....	256	21. října.....	300	4. prosince.....	344
26. července.....	213	8. září.....	257	22. října.....	301	5. prosince.....	345
27. července.....	214	9. září.....	258	23. října.....	302	6. prosince.....	346
28. července.....	215	10. září.....	259	24. října.....	303	7. prosince.....	347
29. července.....	216	11. září.....	260	25. října.....	304	8. prosince.....	348
30. července.....	217	12. září.....	261	26. října.....	305	9. prosince.....	349
31. července.....	218	13. září.....	262	27. října.....	306	10. prosince.....	350
1. srpna.....	219	14. září.....	263	28. října.....	307	11. prosince.....	351
2. srpna.....	220	15. září.....	264	29. října.....	308	12. prosince.....	352
3. srpna.....	221	16. září.....	265	30. října.....	309	13. prosince.....	353
4. srpna.....	222	17. září.....	266	31. října.....	310	14. prosince.....	354
5. srpna.....	223	18. září.....	267	1. listopadu.....	311	15. prosince.....	355
6. srpna.....	224	19. září.....	268	2. listopadu.....	312	16. prosince.....	356
7. srpna.....	225	20. září.....	269	3. listopadu.....	313	17. prosince.....	357
8. srpna.....	226	21. září.....	270	4. listopadu.....	314	18. prosince.....	358
9. srpna.....	227	22. září.....	271	5. listopadu.....	315	19. prosince.....	359
10. srpna.....	228	23. září.....	272	6. listopadu.....	316	20. prosince.....	360
11. srpna.....	229	24. září.....	273	7. listopadu.....	317	21. prosince.....	361
12. srpna.....	230	25. září.....	274	8. listopadu.....	318	22. prosince.....	362
13. srpna.....	231	26. září.....	275	9. listopadu.....	319	23. prosince.....	363
14. srpna.....	232	27. září.....	276	10. listopadu.....	320	24. prosince.....	364
15. srpna.....	233	28. září.....	277	11. listopadu.....	321	25. prosince.....	365
16. srpna.....	234	29. září.....	278	12. listopadu.....	322	26. prosince.....	366
17. srpna.....	235	30. září.....	279	13. listopadu.....	323	27. prosince.....	367
18. srpna.....	236	1. října.....	280	14. listopadu.....	324	28. prosince.....	368
19. srpna.....	237	2. října.....	281	15. listopadu.....	325	29. prosince.....	369
20. srpna.....	238	3. října.....	282	16. listopadu.....	326	30. prosince.....	370
21. srpna.....	239	4. října.....	283	17. listopadu.....	327	31. prosince.....	371
22. srpna.....	240	5. října.....	284	18. listopadu.....	328		
23. srpna.....	241	6. října.....	285	19. listopadu.....	329		

(PO ÚPRAVÁCH BEZ KONTROLY)
Název anglického originálu: *SONS AND DAUGHTERS OF GOD (1955)* – SD

Předmluva

Ze života bohatého na zkušenosti a ze srdce osvětleného božskými zjeveními, Ellen G. Whiteová, kráčejíc cestou života, byla vždy připravena nabídnout pomocnou ruku anebo promluvit povzbuzujícím slovem. Každý křesťan je pro ni synem anebo dcerou Boží, s neomezenými možnostmi rozprostírajícími se před ním a Božími anděly po boku k jeho ochraně a vedení. Z jejího neúnavného a inspirovaného pera plynul stálý pramen poselství povzbuzení, rad, napomenutí a osvětlení. Týden co týden prostřednictvím časopisu „*Instruktor mládeže*“ promlouvala k mládeži církve a v časopise „*Review and Herald*“ se obracela všeobecně ke všem členům. V jejich knihách se zachovaly naučení a výstrahy v trvalejší podobě, dostupné všem. Mnoho lidí mělo užitek z dopisů, které jim byly zaslány osobně. *SD 5.1*

V tomto svazku, spolu s čtením na každý den, jsou shromážděny vhodné rady a naučení použité z těchto nahromaděných spisů E. G. Whiteové, nacházejících se v dokumentech úřadu pro spisy E. G. White Publications. Mnohokrát poselství dne odráží svěžest a posílení, když Ellen G. Whiteová v různých okamžicích svých zkušeností předávala slova radosti a povzbuzení. V každém případě, ať už bylo čerpáno z knihy, článku nebo rukopisu, jsou uvedeny zdroje. Tento svazek byl sestaven pod vedením Rady Důvěrníků, kterou paní Whiteová pověřila péčí o své spisy, a v souladu s jejím doporučením pro tuto Radu. *SD 5.2*

--- *SD 5.3*

Je upřímným přáním vydavatelů, a také Správní rady The Ellen G. White Publication, aby tento svazek přivedl každého čtenáře k hlubšímu ocenění toho, co znamená být dítkem Božím. *SD 5.4*

Správní Rada spisů EGW
Washington D. C.

Bůh stvořil člověka ke svému vlastnímu obrazu

„I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a že nu stvořil je.“
(Gn 1,27) *SD 7.1*

I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je. Celá nebesa projevila hluboký a radostný zájem o stvoření světa a člověka. Lidské bytosti byly totiž novým a odlišným druhem. Byly stvořeny „*k obrazu Božímu*“, a úmyslem Stvořitele bylo, aby zalidnily zemi. Měli žít v úzkém kontaktu s nebesy, čerpající moc ze zdroje vší síly. Nacházejíce oporu v Bohu, měli vést bezhříšný život. – RH Feb. 11, 1902 *SD 7.2*

Adam a Eva nebyli jen dětmi pod otcovskou péčí Boha, byli i žáky, kterým vševědoucí Stvořitel udílel rady. Navštěvovali je andělé a měli možnost bezprostředního styku se Stvořitelem. ... Tajemství viditelného vesmíru „*divy dokonalé v umění*“ (Jb 37,15) poskytovalo jim nevyčerpatelný pramen poučení a rozkoše. Přírodní zákony a jevy, které člověk zkoumá šest tisíc let, jim objasnil věčný Stavitel a Stvořitel všech věcí. Rozmlouvali s listkem, květinou a stromem a od každého se dovídali tajemství jeho života. Adam se stýkal s každým živým tvorem, od obrovského leviatana, hrajícího si ve vodách, až po nepatrného motýlka, poletujícího ve slunečním svitu. Každého pojmenoval a seznámil se s povahou a zvyky každého z nich. Boží sláva na nebesích, nesčetné světy ve spořádaném koloběhu, „vznášení oblaků“, tajemství světla a zvuku, dne a noci vše bylo otevřeno poznání našich prarodičů. – PP 50, 51 *SD 7.3*

Bůh stvořil člověka jako vznešenou bytost; byl totiž stvořen k obrazu Božímu a je schopen účastnit se božské přirozenosti, spolupracovat se svým Stvořitelem a uskutečňovat Jeho plány. – RH April 21, 1885 *SD 7.4*

Budeme nazváni syny Božími

„Pohled'te, jakou lásku dal nám Otec, totiž abychom synové Boží slouli Protož svět nezná nás, že jeho nezná.“ (1 J 3,1) SD 8.1

Když Jan přemýšlel o Kristově lásce, zvolal: *„Pohled'te, jakou lásku dal nám Otec, totiž abychom synové Boží slouli.“ SD 8.2*

Lidé se domnívají, že je to výsada vidět královskou osobu a tisíce překonávají obrovské vzdálenosti, aby ji mohli spatřit. O kolik větší výsadou je být syny a dcerami Nejvyššího. Co by mohlo být větší výsadou než nám prokázaná služba přístupu do královské rodiny. SD 8.3

Abychom se mohli stát syny a dcerami Božími, musíme se oddělit od světa: *„Vyjdětež z prostředku jejich, a oddělte se, praví Pán... a budu vám za Otce, a vy mi budete za syny a za dcery.“ (2 K 6,17.18) ... SD 8.4*

Před námi jsou nebesa, koruna života k získání. Ale odměna bude dána pouze tomu, kdo zvítězí. Ten, který získává nebesa, musí být oděn do roucha spravedlnosti. *„A každý, kdož má takovou naději v něm, očišťuje se, jakož i on čistý jest.“ (1 J 3,3)* V Kristově povaze nebylo žádné disharmonie. A to musí být naší vlastní zkušeností. Náš život musí být ovládán zásadami, které ovládaly Jeho život. – Manuscript 28, 1886 SD 8.5

Skrze dokonalost oběti, která byla dána za náš nečistý rod, ti, kteří věří v Ježíše Krista a přicházejí k Němu, mohou být zachráněni od věčného odsouzení. ... SD 8.6

Necht' se nikdo nedá oklamat nepřitelem a nedomnívá se, že existuje nějaká protekce pro nějakého člověka v přijímání Krista, i kdyby byl jakkoli nadaným, vzdělaným či váženým. Každá lidská bytost by měla hledět do nebe s úctou a vděčností a zvolat s úžasem: *„Pohled'te, jakou lásku dal nám Otec, totiž abychom synové Boží slouli.“ – YI Sep. 27, 1894 SD 8.7*

Když se Kristus ukáže, budeme Mu podobni

„Nejmilejší, nyní synové Boží jsme, ale ještě se neukázalo, co budeme. Vímeť pak, že když se ukáže, podobni jemu budeme; nebo viděti jej budeme tak, jakž jest.“ (1 J 3,2) SD 9.1

Nemáme se spokojit v očekávání, že změna charakteru k nám přijde nějakým zázračným působením, když se Ježíš objeví na nebeských oblacích s mocí a velikou slávou. Ne, moji mladí přátelé, jste na základě soudního rozhodnutí zavázáni putovat, a zkouška je nám dána zde, v tomto životě, abychom mohli utvářet charaktery pro budoucnost, pro nesmrtelný život. – YI Aug. 24, 1893 SD 9.2

Nechť si nikdo nepředstavuje, že sobectví, sebeúcta a sebeuspokojování se s hodují s Duchem Kristovým. Nemůžeme správně postihnout zodpovědnosti, které spočívají na každém skutečně obráceném muži a ženě. Synové a dcery nebeského Krále nesmí přijímat zásady a způsoby tohoto světa. – 5T 410 SD 9.3

V oddělení se od světa budeme potkávat těžkosti na každé straně. Ale je pro nás útěcha: *„Nejmilejší, nyní synové Boží jsme, ale ještě se neukázalo, co budeme. Vímeť pak, že když se ukáže, podobni jemu budeme; nebo viděti jej budeme tak, jakž jest.“ (1 J 3,2) – Manuscript 28, 1886 SD 9.4*

Svémi slovy a svými skutky bychom měli ukázat, že přijímáme tuto velkou zodpovědnost, která na nás byla vložena. Naše životy by měly zářit tak jasně, aby i jiní viděli, že ve svém každodenním životě oslavujeme Otce, že jsme spojeni s nebesy a jsme spoludědici s Ježíšem Kristem. – 4T 16 SD 9.5

Mít společenství s Otcem a Jeho Synem Ježíšem Kristem znamená získat určité hodnoty a stát se účastníkem radostných událostí, plných slávy, které se nedají vyjádřit slovy. Jídlo, oděv, společenské postavení a bohatství mají možná svou cenu; avšak mít spojení s Bohem... se nedá vůbec vyčíslit. Naše životy by měly být skryty s Kristem v Bohu; a ačkoli *„ještě se neukázalo, co budeme“*, *„když se pak ukáže Kristus, život náš“*, *„podobni Jemu budeme“*. – 4T 357 SD 9.6

Jsme očištěni, jako i Kristus je čistý

„A každý, kdož má takovou naději v něm, očišťuje se, jakož i on čistý jest.“ (1 J 3,3) SD 10.1

Kristus povznesl a zušlechtil mysl člověka, očišťující ho od veškerých nečistot, aby mohl ocenit lásku, která se nedá s ničím srovnat. – GCB 4. kvartál 1899 SD 10.2

Skrze pokání, víru a dobré skutky můžeme zdokonalit spravedlivý charakter a skrze Kristovy zásluhy požadovat výsady synů Božích. Principy božské pravdy, přijaté a pěstované v srdci, nás přivedou na vrchol mravní dokonalosti, o které jsme si mysleli, že ji nemůžeme dosáhnout. ... *„A každý, kdož má takovou naději v něm, očišťuje se, jakož i on čistý jest.“ (1 J 3,3) – 4T 294 SD 10.3*

Svatost srdce a čistota života byly hlavními předměty Kristova učení. V Jeho kázání na hoře, po podrobném vyjmenování toho, co musíme činit, abychom mohli být spaseni, a co nemáme činit, řekl: *„Budtež vy tedy dokonalí, jako i Otec váš, kterýž jest v nebesích, dokonalý jest.“ (Mt 5,48)* Dokonalost, svatost nic menšího než toto, nás vede k úspěchu v pěstování zásad, které On nám dal. Bez této svatosti je lidské srdce sobecké, hříšné a zvrácené. Svatosť přivádí jeho vlastníka k přinášení ovoce a hojnosti ve všech dobrých skutcích. Nikdy se neunaví v konání dobrých skutků, nikdy nebude hledat povýšení v tomto světě, ale bude se těšit na to, že bude povýšen Majestátem nebes, když On vyzvedne svou posvěcenou a svatou bytost ke svému trůnu. ... Svatosť srdce bude plodit spravedlivé skutky. – RH Sep. 7, 1886 SD 10.4

Jako je Bůh čistý ve své sféře, tak má být i člověk čistý ve své. A také bude čistý, jestliže bude v něm Kristus, ta naděje slávy (Ko 1,27), neboť pak bude napodobovat Kristův život a vyzařovat Jeho povahu. – GW 366 SD 10.5

Královská důstojnost křesťanského charakteru bude zářit dopředu jako slunce, a paprsky světla z tváře Kristovy budou ozařovat ty, kteří se očistili tak, *„jakož i On čistý jest“ (1 J 3,3).* – 4T 357 SD 10.6

Čistota srdce vede k čistotě života. – ST April 21, 1881 SD 10.7

Bůh poslal svého Syna, který zemřel, abychom my mohli žít

„Vtomť jest láska, ne že bychom my Boha milovali, ale že on miloval nás, a poslal Syna svého obět slitování za hříchy naše.“ (1 J 4,10) SD 11.1

Ve vykoupení Bůh zjevil svou lásku v oběti, oběti tak veliké a hluboké, až nesmírné. *„Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal.“ (J 3,16) SD 11.2*

Když Adamův hřích ponořil lidstvo do beznadějné bídy, Bůh se mohl odvrátit od padlých bytostí. Mohl naložit s nimi jako s hříšníky, kteří si zasloužili takové jednání. Mohl přikázat nebeským andělům, aby vylili na náš svět koflíky Jeho hněvu. Mohl odstranit tuto temnou skvrnu ze svého vesmíru. Ale neučinil to. Místo aby je zbavil své přítomnosti, ještě více se přiblížil k padlému lidskému rodu. Dal svého Syna, aby se stal kostí z našich kostí, tělem z našeho těla. *„A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi... plné milosti a pravdy.“ (J 1,14)* Kristus nás prostřednictvím svého lidského spojení s člověkem přiblížil k Bohu. Přiděl svou božskou přirozenost lidským tělem a ukázal před nebeským vesmírem, před nepadlými světy, jak velmi Bůh miluje děti člověka. SD 11.3

Boží dar člověku je mimo všechny výpočty. Nic nebylo odepřeno. Bůh by nechtěl, aby bylo řečeno, že mohl učinit více, anebo zjevit větší míru lásky. V oběti Ježíše Krista dal celá nebesa. SD 11.4

Nejvyšší, který byl s Otcem, dříve než povstal svět, se ponížil, aby mohli povznést lidstvo. Proctví odtáhlo závoj, takže můžeme spatřit nebeský trůn, vysoký a vyzdvižený, a na něm Toho, který přišel v lidské podobě na náš svět, aby trpěl, byl bičován a zraněn pro naše nepravosti (Iz 6,1; 53,5). – Manuscript 21, 1900 SD 11.5

Tímto způsobem Bůh ukázal svoji slávu člověku. Skrze Krista nám dal celá nebesa, aby duchovní obraz Boží mohl být v člověku obnoven. ... Jeho milost je v celé její velikosti zajištěna pro všechny. – GCB 4. kvartál 1899 SD 11.6

Je nám dána moc, abychom se mohli stát syny Božími

„Kteříž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti, těm, kteříž věří ve jméno jeho.“ (J 1,12) SD 12.1

Božské synovství není něčím, co získáváme sami. Pouze těm, kteří přijímají Krista jako svého Spasitele, je dána moc, aby se stali syny a dcerami Božími. Hříšník se nemůže, spoléhaje pouze na vlastní síly, sám očistit od hříchu. A by dosáhl tohoto cíle, musí se obrátit k vyšší moci. Jan řekl: *„Aj, Beránek Boží, kterýž snímá hřích světa.“ (J 1,29)* Kristus má moc k očištění srdce. Ten, který hledá odpuštění a přijetí, může pouze říkat:

„Nic nepřináším ve svých rukou;

kromě toho, že Ti chci náležet.“ Ale zaslíbení synovství je dáno všem, kteří „věří v Jeho jméno“. Každý, kdo přijde k Ježíši ve víře, dostane odpuštění. – RH Sep. 3, 1903 SD 12.2

Náboženství Ježíše Krista přetváří srdce. Z člověka světského činí člověka nebes. Pod jeho vlivem se člověk sobecký stává nesobeckým, protože taková je Kristova povaha. Nepoctivý, úskočný člověk se stává poctivým, neboť druhou přirozeností člověka je činit jiným tak, jak oni činí jemu. Prostopášník se mění z nečistého na čistého. Vytváří správné zvyky, protože evangelium Kristovo se mu stává spasením života k životu. – SW Feb. 7, 1905 SD 12.3

Bůh zjevil se v Kristu, *„v mír uvodě svět s sebou“ (2 K 5,19)*. Člověk byl spáchaným hříchem snížen tak, že mu bylo nemožné, aby sám vešel v soulad s Bohem, jehož přirozeností je čistota a dobrotivost. Avšak Kristus, aby vykoupil člověka ze ztracení, mohl propůjčit svou božskou moc a spojit ji s úsilím člověka. Tak kajícnost vůči Bohu a víra v Krista mohla z padlých dítek Adamových učinit opět *„syny Boží“ (1 J 3,2)*. – PP 64 SD 12.4

Jestliže přijmeme Krista, přijmeme také sílu žít jako On. – COL 314 SD 12.5

O tom, že církev je předmětem Boží největší pozornosti

„Aby ji sobě postavil slavnou církev, nemající poskvrny, ani vrásky, neb cokoli takového, ale aby byla svatá, a bez úhony.“ (Ef 5,27) SD 13.1

Církev, jakkoli slabá a nedokonalá, je jediným předmětem na zemi, které Kristus věnuje svou největší pozornost. Neustále se dívá na ni se starostlivostí, posiluje ji Duchem svatým. Dovolíme mu my jako členové Jeho církve, aby mohl zapůsobit na naši mysl a pracovat skrze nás k Jeho slávě? – Manuscript 155, 1902 SD 13.2

Kristus miluje svou církev. Dá veškerou pomoc těm, kteří Ho požádají o sílu potřebnou k rozvoji Kristu podobné povahy. Ale Jeho láska není slabostí. Nebude sloužit jejich hříchům, ani jim nedá úspěch, když stále následují cestu zlých skutků. Pouze skrze pravou lítost budou jejich hříchy odpuštěny, protože Bůh nepřikryje zlo rouchem své spravedlnosti. On přijme věrnou službu. Hojně požehná těm, kteří ukážou jiným Jeho spravedlnost, milosrdenství a lásku. Nechť ti, kteří konají Jeho službu, krácejí před Ním v pravé pokoře a věrně následují Jeho šlépěje, pěstující svaté zásady, které budou žít věčně. Nechť slovy i skutky ukazují, že jsou poslušni zákonů, které jsou zachovávané i v nebi. – Manuscript 52, 1901 SD 13.3

Církev je místem, v němž se uchovává bohatství milosti Kristovy; a skrze církev se nakonec ve své plnosti projeví láska Boží, *„vládám a vrchnostem na nebesích“* (Ef 3,10). ... Církev je pevností Boží, útočištné město Boží, které Bůh udržuje v odbojném světě. ... Církev je jevištěm milosti Boží, na němž Bůh s radostí zjevuje svou moc, aby přetvářel srdce. – AA 912 SD 13.4

Boží láska k Jeho církvi je nekonečná. Jeho péče o Jeho dědictví je neustálá. – GCB 3. kvartál 1900 SD 13.5

Jsme Jeho syny a dcerami

„A protož vyjdětež z prostředku jejich, a oddělte se, praví Pán: a nečistého se nedotýkejte, a já přijmu vás. A budu vám za Otce, a vy mi budete za syny a za dcery, praví Pán všemohoucí.“ (2 K 6,17.18) SD 14.1

Stvořitel vesmíru se k vám obrací jako laskavý Otec. ... Váš nebeský Otec vás chce učinit členem královské rodiny, abys skrze Jeho nesmírně velká a převzácná zaslíbení mohli být účastníkem božské přirozenosti. ... Čím více se účastníte na povaze čistých, bezhříšných andělů a na povaze Krista, vašeho Vykupitele, tím zřetelněji poneseš božskou pečeť a tím nepatrnější bude vaše podobnost světu. – 2T 44 SD 14.2

„A já přijmu vás. A budu vám za Otce, a vy mi budete za syny a za dcery...“ (2 K 6,17,18) Jaké zaslíbení zde máme pod podmínkou poslušnosti! ... Pán dává slib, že vám bude Otcem. Ach, jaké je to příbuzenství! Vyšší a svatější než jakékoli světské pouto. Jestliže učiníte tuto oběť, jestliže budete muset opustit otce, matku, sestry, bratry, ženu a děti pro Krista, nezůstanete bez přátel. Bůh vás přijme do své rodiny. Stanete se členy královského domu, syny a dcerami Krále, který vládne v nebesích nebes. – 1T 510 SD 14.3

Nazýváte-li Boha Otcem, prohlašujete se za Jeho děti, které se chtějí nechat vést Jeho moudrostí a chtějí být ve všem poslušné. Přivlastníte si vědomí, že Jeho láska se nikdy nemění. Budete se ve svém životě řídit Jeho vůlí. Jako Boží děti se budete ze všeho nejvíce zajímat o Boží čest, Jeho povahu, Jeho rodinu a Jeho dílo. Když budete stále poznávat a vážit si svého vztahu k Otci a ke každému členu Jeho rodiny, bude vám to působit radost. – MB 105 SD 14.4

Bůh je naším Otcem, laskavým rodičem pečujícím o své duchovní děti. On je zaslíbeným ochráncem, rádcem, vůdcem a přítelem všech, kdo jsou Jej poslušní. – Letter 79, 1898 SD 14.5

Jestliže děti, pak i dědicové

„A jestliže synové, tedy i dědicové, dědicové zajisté Boží, spolu pak dědicové Kristovi, však tak, jestliže spolu trpíme, abychom spolu i oslaveni byli.“ (Ř 8,17) SD 15.1

Všichni, kteří vcházejí v smlouvu s Ježíšem Kristem, stávají se skrze adopci dětmi Božími. Jsou očištěni obnovující mocí slova a andělé jsou pověřeni i, aby jim poskytovali pomoc. Jsou pokřtěni ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého. Slibují, že budou aktivními členy Jeho církve na zemi. Mají být necitliví na všechna pokušení světských tužeb, ale v hovoru a zbožnosti skrze posvěcení Ducha usilovat o živé působení pro Boha. SD 15.2

„Dědici Boží a spoludědicové Kristovi“ jaké vznešené a důstojné postavení! Oddělení a odlišní od světa, bezpeční před lstivými nástrahami satana. Skrze svůj křestní slib se Boží následovníci sami zavazují, že budou stát v opozici vůči zlu. Nepřítel duší bude pracovat se vší dovedností, aby poskvrnil jejich mysl. Bude se snažit zavést své metody do jejich služby pro Pána. Ale budou bezpeční, pokud budou dávat pozor na příkaz: *„Posilněte se v Pánu a v moci síly jeho. Oblečte se v celé odění Boží, abyste mohli státí proti útokům d'ábelským.“* (Ef 6,10.11) SD 15.3

Člověk je poctěn tím, že je učiněn spoluúčastníkem v Božím díle, tím, že byl přijat za spolupracovníka ve velkých střediscích, která založil Bůh. ... Božím ustanovením je Pán, náš Vykupitel, dědicem Božím (Žd 1,2), a ti, kteří spolupůsobí s Ním v díle spasení duší, se stávají Jeho dědici. ... Abychom mohli zvítězit, musíme stanout v řadách těch, kteří mají nesmírně veliké břímě věčné slávy (2 K 4,17). – Letter 49, 1896 SD 15.4

Jaká větší pocta by nám mohla být prokázána, než abychom byli nazváni Božími dětmi? Jaké větší postavení bychom mohli mít, jaké větší dědictví bychom mohli obdržet než to, které se stává údělem těch, kteří jsou dědici Božími a spoludědici Kristovými? – YI Dec. 8, 1892 SD 15.5

On zná naše potřeby, dříve než Ho prosíme

„Víš Otec váš, čeho jest vám potřebí, prvé než byste vy ho prosili.“ (Mt 6,8) SD 16.1

Jestliže Bůh, božský umělec, dává prostým květům, které denně hynou jejich jemné a rozmanité barvy, čím větší péči má o ty, kteří jsou stvořeni k Jeho vlastnímu obrazu? Jestliže lidé milují a poslouchají Boha, jestli konají svou povinnost, Bůh se postará o všechny jejich potřeby. ... Žádný člověk nemůže přidat ani jeden loket ke své postavě, bez ohledu na to, jak pečlivě by to činil. Je přinejmenším nerozumné pečovat o zítřejší den a s ním spojené potřeby. Konej své povinnosti a důvěřuj Bohu, neboť On ví, které věci budeš potřebovat. ... Bdí nad námi s větším soucitem než matka nad svým nemocným dítětem. Bůh je přítelem v nesnázích a neštěstí, ochráncem v tísní, zachránce v tisíci nebezpečích, které jsou pro nás neviditelné. – RH Sep. 18, 1888 SD 16.2

Bůh přebývá v každé chatrči a slyší každé slovo. Vyslechne každou modlitbu. Sdílí s každým jeho starosti a bolesti. Sleduje, jak kdo jedná s otcem matkou, sestrou, přítelem, sousedem a ostatními. Stará se o to, co je pro nás nezbytné. Je ho láska, milosrdenství a milost neustále uspokojují naše potřeby. ... V Jeho péči můžeme bezpečně spočinout. – MB 105, 106 SD 16.3

Bůh pomáhá slabému a posiluje ty, kteří nemají žádnou sílu (Iz 40,29). Tam, kde jsou zkoušky a spory a chudoba největší, Boží služebníci musí mít zvýšenou ochranu. Těm, kteří pracují v záru konfliktu, Bůh říká: *„Hospodin zastínění tvé tobě po pravici.“* (Ž 121,5) SD 16.4

Náš Pán se přizpůsobil našim zvláštním potřebám. Je stínem po naší pravici. Kráčí těsně vedle nás, připravený uspokojit všechny naše potřeby. Přibližuje se k těm, kteří Mu ochotně slouží. Zná každého jménem. Jakou nádhernou zárukou je starostlivá láska Krista. – 3BC 1153 SD 16.5

Každý dobrý dar a každé dokonalé obdarování je od Něho

„Všeliké dání dobré a každý dar dokonalý shůry jest sstupující od Otce světél, u něhož není proměnění, ani pro obrácení se jinam zastínění.“ (Jk 1,17) SD 17.1

Boží moc se projevuje v tlukotu srdce, v činnosti plic a životodárných proudech, které obíhají tisíci kanály našeho těla. Vděčíme Mu za každý okamžik naší existence a každou příjemnost v životě. Síly a schopnosti, které odlišují člověka od nižších tvorů, jsou věnem daným nám Stvořitelem. On nás naplňuje svými dobrodiními. Vděčíme Mu za jídlo, které požíváme, za vodu, kterou pijeme, za oděv, který si oblékáme a za vzduch, který dýcháme. Bez Jeho zvláštní prozřetelnosti by ovzduší bylo plné nákazy a jedů. On je štědrým dobrodincem a udržovatelem. Slunce, které ozařuje zemi a zvelebují celou přírodu, tajemná slavnostní zář měsíce, jas oblohy poseté zářícími hvězdami, deště, které osvěžují pole proměňující vegetaci na bujnost květů, zázračné záhady přírody v jejich rozmanitosti bohatství, ušlechtilé stromy, keře, rostliny a zrno, blankytné nebe a zelená zem, střídání dne a noci, opakující se roční období všechno to člověku hovoří o lásce Jeho Stvořitele. On nás spojuje s Ním samotným skrze všechna tato znamení na nebi a na zemi. – RH Sep. 18, 1888 SD 17.2

Můžeme Mu předkládat své časné potřeby a prosit Ho o chléb a šat, právě tak jako o chléb a roucho Kristovy spravedlnosti. ... Bůh, který má veškerou moc na nebi a na zemi, chce obdarovat své děti bohatými dary. Jsou to dary tak jedinečné, že je můžeme obdržet jen díky oběti našeho Vykupitele. Tyto věčné dary uspokojí i nejhlubší touhy srdce, dostane je a bude se z nich těšit každý, kdo přijde k Bohu jako dítě. Přivlastněte si Boží zaslíbení, předkládejte je Bohu jako Jeho vlastní slova a poznáte opravdovou radost. – MB 133, 134 SD 17.3

On nám zjevuje svoji lásku

„V tomť zjevena jest láska Boží k nám, že Syna svého toho jednorozeného poslal Bůh na svět, abychom živi byli skrze něho.“ (1 J 4,9) SD 18.1

Každý projev tvůrčí síly je výrazem nekonečné lásky. Panování Boží zahrnuje v sobě hojnost požehnání pro všechny stvořené bytosti. Žalmista praví: SD 18.2

„Tvé rámě jest přemocné, silná ruka tvá, a vyvýšená pravice tvá. Spravedlnost a soud jsou základem trůnu tvého, milosrdenství a pravda předcházejí tvář tvou. Blahoslavený lid, kterýž zná zvuk tvůj; tiť, Hospodine, v světle obličejů tvého choditi budou. Ve jménu tvém plesati budou každého dne, a v spravedlnosti tvé vyvýší se. Nebo sláva síly jejich ty jsi. Nebo štít náš jest Hospodinův, a svatého Izraelského král náš.“ (Ž 89,14-19) SD 18.3

Dějiny velkého zápasu mezi dobrem a zlem jsou od první chvíle, kdy začal v nebi, až po konečné potlačení vzpoury a úplné vyhlazení hříchu důkazem neměnné lásky Boží. Protože základem správy Boží je zákon lásky, závisí štěstí všech rozumem nadaných bytostí na jejich dokonalé shodě s jeho velkými zásadami spravedlnosti. Bůh vyžaduje ode všech svých tvorů službu lásky, službu, která pramení s pochopením povahy Boží. Nemá zalíbení ve vynucené poslušnosti. ... Dokud všichni tvorové uznávali věrnost lásky, vládla v Božím vesmíru dokonalá svornost. Nebeští zástupové s radostí plnili úmysly svého Stvořitele. Byli šťastni, že jsou odleskem Jeho slávy, a s nadšením Ho chválili. Láska k Bohu byla tím nejvyšším, láska k druhým pak byla upřímná a nesobecká. Žádný nesoulad nerušil nebeskou harmonii. – PP 33-35 SD 18.4

On je blízko těch, kteří Ho vzývají

„Blízký jest Hospodin všechněm, kteříž ho vzývají, vzývají v pravdě.“ (Ž 145,18) SD 19.1

Bůh je potěšen, když máme své tváře obráceny k Slunci Spravedlnosti. ... Když jsme v nesnázích, přitlačeni starostmi, Pán je blízko a prikazuje nám, abychom uvrhli na Něho všechny naše starosti, neboť On má péči o nás (1 Pt 5,7). ... SD 19.2

On přichází ke všem svým dětem v jejich trápení. V čase nebezpečí je jejich útočištěm. V smutku a žalu jim nabízí radost a útěchu. Máme se snad odvrátit od Vykupitele, zdroje živé vody a sami si vytesat dřevé cisterny, které ne mohou udržet žádnou vodu (Jr 2,13)? Když se přiblíží nebezpečí, máme hledat pomoc u těch, kteří jsou stejně tak slabí jako my, anebo se utéci k Němu, který je mocen nás zachránit? Jeho náruč je široce otevřená a On vysloví milostivé pozvání: *„Pojďte ke mně všichni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám.“* (Mt 11,28) ... SD 19.3

To není projev Jeho velikého a hrozného majestátu a nesrovnatelné síly, jenž nás nechává bez odpuštění, jestliže my Mu odmítneme naši lásku a poslušnost. To je láska, slitování, trpělivost a dlouhé utrpení, které On ukazuje a jež budou svědčit proti těm, kteří Mu nebudou ochotni nabídnout službu svých životů. Ti, kdo se obrátí k Bohu celým svým srdcem, duši i myslí, naleznou v Něm pokojné bezpečí. ... SD 19.4

On ví, co právě potřebujeme, co právě můžeme snést, a On nám dá milost, abychom vydrželi každou zkoušku, kterou na nás naloží. Mojí stálou modlitbou je, abychom se více přibližovali k Bohu. – Manuscript 20, 1892 SD 19.5

Je třeba učinit každé opatření, abychom mohli vyjít naproti potřebám naší duchovní a mravní přirozenosti. ... Světlo a nesmrtelnost vyzařuje skrze Pána Ježíše Krista. Ježíš řekl, že postavil před námi otevřené dveře a žádný člověk je nemůže zavřít (Zj 3,8). Před námi jsou otevřené dveře a skrze Kristovu milost paprsky milosrdného světla pronikají dále pootevřenými branami. – YI Dec. 14, 1893 SD 19.6

Enoch, syn Boží, chodil s Otcem

„A chodil Enoch stále s Bohem a nebyl více vidin; nebo vzal ho Bůh.“ (Gn 5,24) SD 20.1

O Enochovi je psáno, že žil šedesát pět let, když zplodil syna. Pak chodil s Bohem tři sta let. ... Po narození svého prvního syna dosáhl však Enoch vyššího poznání; dospěl k užšímu spojení s Bohem. Plněji poznal své vlastní povinnosti a svou odpovědnost jako syn Boží. – PP 84 SD 20.2

Spravedlivý život Enochův byl v naprostém protikladu ke zkaženosti lidí kolem něho. Jeho zbožnost, čistota a neochvějná bezúhonnost byly výsledkem jeho chození s Bohem, zatímco zkaženost světa byla výsledkem chození s podvodníkem lidského pokolení. Nikdy nebyla a nikdy nebude doba, v níž by mravní temnota byla tak hustá jako tehdy, když Enoch žil život bezúhonné spravedlnosti. – 1BC 1088 SD 20.3

Za svého čínorodého života obcovał Enoch neustále s Bohem. Čím rozsáhlejší a potřebnější byla jeho činnost, tím naléhavější a opravdovější byly jeho modlitby. ... Když setrval nějaký čas mezi lidem a přispěl svým učením a příkladem k jejich blahu, uchýloval se do ústraní a trávil celé období o samotě, kde o hladu a žízni nabýval božského poznání, jež může dát toliko Bůh. Obcuje takto s Bohem, stával se Enoch stále více a více odrazem obrazu Božího. Jeho tvář byla ozářena svatým světlem podobným světlu, jež ozařovalo tvář Ježíšovu. Když se vracel mezi lid po obcování s Bohem, patřili i bezbožníci s bázní na nebeský výraz jeho tváře. – PP 86,87 SD 20.4

My též máme chodit s Bohem. Když to budeme činit, naše tváře budou ozářeny jasně Jeho přítomností a když se setkáme, budeme chválit Jeho moc, říkájíc: Buď Bohu chvála. Dobrý je Pán a dobré je Slovo Páně. ... A ti, kteří budou zanedlouho přeneseni, to jsou ti, kteří obcují s Bohem na zemi. – 1BC 1087 SD 20.5

15. ledna

On je přesným obrazem Otce

„Kterýžto jsa blesk slávy, a obraz osoby jeho, a zdržuje všecko slovem mocnosti své, očištění hříchů našich skrze sebe samého učiniv, posadil se na pravici velebnosti na výsostech.“ (Žd 1,3) SD 21.1

Kdo je Kristus? Je jednorozeným Synem živého Boha. Je pro Otce jako slovo vyjadřující myšlenku, jako myšlenka, která je učiněna slyšitelnou. Kristus je Slovem Božím. Kristus řekl Filipovi: *„Kdo vidí mne, vidí Otce.“* (J 14,9) Jeho slova byla ozvěnou Božích slov. Kristus byl obrazem Boha, jasem Jeho slávy, přesným obrazem Jeho osoby. – YI June 28, 1894 SD 21.2

Jako osobní bytost se Bůh zjevil ve svém Synu. Ježíš, odlesk slávy Otcovy *„a obraz osoby Jeho“* (Žd 1,3), přišel na zem ve způsobu člověka (Fp 2,8). Jako osobní Spasitel přišel na svět. Jako osobní Spasitel vstoupil na nebesa. Jako osobní Spasitel se přimlouvá u nebeského soudu. Před trůnem Božím za nás koná službu *„podobný Synu člověka“* (Zj 1,13). SD 21.3

Kristus, světlo světa, zahalil oslnivou slávu svého božství a přišel jako člověk mezi lidi, aby mohli poznat svého Stvořitele. ... Kristus přišel učit lidi, co jim Bůh chce dát poznat. V nebesích, na zemi, v širých vodách oceánu spatřujeme dílo Boží. Všechny stvořené věci svědčí o Jeho moci, Jeho moudrosti, Jeho lásce. Nic se však z hvězd nebo oceánů, ani vodopádů nemůžeme dovědět o Boží osobě, jak byla zjevena v Kristu. – 8T 265 SD 21.4

Něžný, laskavý, soucitný, vždy ohleduplný k jiným, představoval Boží povahu a byl v ustavičné službě Bohu i člověku. ... Jako byl Ježíš v lidské přirozenosti, tak Bůh chce, aby byli i Jeho následovníci. V Jeho síle máme žít čistým a ušlechtilým životem, jakým žil Spasitel. – 8T 265, 289 SD 21.5

Když zhřešíme, On hájí naši věc v nebesích

„Synáčkové moji, totot' vám píši, abyste nehřešili. Paklit' by kdo zhřešil, přímľuvci máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého.“ (1 J 2,1) SD 22.1

Pán nepovažoval plán spasení za úplný, když ho oděl pouze svoji vlastní láskou. Na základě smlouvy umístil u svého oltáře Obhájce oděného do naší přirozenosti. Jako nás Přímľuvce nás Kristus přivádí k Bohu jako své syny a dcery. SD 22.2

Kristus se sám zaručil, že bude naším zástupcem a ručitelem, a neopomene nikoho. Je nevyčerpatelným zdrojem dokonalé poslušnosti, vyplývající z Jeho poslušnosti. V nebesích Jeho zásluhy, sebezapření a sebeobětování jsou hromaděny jako kadidlo, které má být nabídnuto spolu s modlitbami Jeho lidu. Když hříšnickovy upřímné, pokorné modlitby stoupají k trůnu Božímu, Kristus k nim přimíchává zásluhy svého vlastního života dokonalé poslušnosti. Tímto kadidlem se naše modlitby stávají vonnými. Kristus se zaručuje, že se bude za nás přimľouvat a Otec vždy vyslychává svého Syna. SD 22.3

To je tajemství zbožnosti. Kristus přijal lidskou přirozenost a životem ponížení pozvedl člověka k Bohu na úroveň Jeho mravních hodnot. Přinesl svoji přijatou přirozenost k trůnu Božímu a tam představil své děti Otcí, aby jim udělil neobyčejnou poctu, kterou udělil andělům nad tím žasně nebeský vesmír, to je tajemství, na které se touží dívat andělé (1 Pt 1,12). Toto je láska, která roztápí srdce hříšníka. – Manuscript 21, 1900 SD 22.4

On, který nemohl snést pohled na lidské bytosti vystavené záhubě, aniž by vyléval svou duši k smrti, která je zachránila od věčné zkázy, pohlíží s lítostí a soucitem na každou duši, která si uvědomuje, že se nemůže sama zachránit. – GCB 4. kvartál 1899 SD 22.5

Kristus je vaším Obhájcem. V tomto mocném, srdečném uznání Boží lásky, uchopte dlaň Ježíše Krista a držte ji pevně. Jeho ruka vás drží mnohem pevněji, než ji vy dovedete držet. – Letter 182, 1901 SD 22.6

Víra v něho znamená život věčný

„Kdož věří v Syna má život věčný; ale kdožť jest nevěřící Synu, neuzříť života, ale hněv Boží zůstává na něm.“ (J 3,36) SD 23.1

Když se duše odevzdá Kristu, zmocní se nového srdce nová moc. Nastává změna, kterou si člověk nemůže sám přivodit. Je to nadpřirozený zásah, který do lidské povahy vnáší nadpřirozený prvek. Duše, která se odevzdala Kristu, se stává tvrzí Kristovou v tomto odbojném světě a Kristus požaduje, aby v ní nebyla uznávána žádná moc kromě Jeho moci. Duše, které takto vládnou nebeské síly, je jistá před satanovými útoky. – DA 324 SD 23.2

Kristus je ochoten udělit všechny nebeské vlivy. Zná každé pokušení, které přichází na člověka a schopnosti každého člověka. Váží jeho sílu. Vidí přítomnost, budoucnost a ukazuje časné povinnosti člověka, a také věci, kterými by se neměl zabývat, aby neztratil věci věčného zájmu. – YI July 5, 1894 SD 23.3

Dary Boží milosti skrze Krista jsou pro všechny. Nikdo nemá jinou volbu, nechce-li být zahuben. Bůh stanoví podmínky, za nichž bude každá duše vyvolena k věčnému životu: poslušnost Božích přikázání vírou v Krista. Bůh vybírá v souladu se svým zákonem a každý, kdo se podřídí Jeho požadavkům, bude moci vejít do království slávy. Kristus pravil: *„Kdož věří v Syna, má život věčný.“ (J 3,36) – PP 207 SD 23.4*

Jaké to vznešené postavení být ztotožněn s Tím, v Němž je soustředěna veškerá dokonalost, který je skutečně Majestátem nebes, který nás miluje přes náš pád tak velmi, že to jazyk nemůže vyjádřit! On pro naše spasení odložil své královské roucho, sestoupil z trůnu nebes a ráčil odít své božství pokorou a stal se jedním z nás, ale bez hříchu. Jeho život a povaha by měly být pro všechny vzorem k následování, aby mohli obdržet drahocenný dar věčného života. – YI Oct. 20, 1886 SD 23.5

On ví, jak nám pomoci, když jsme pokoušeni

„Nebo že sám trpěl, pokoušín byv, může také pokušení trpícím spomáhati.“ (Žd 2,18) SD 24.1

Ačkoli snášel nejhroznější pokušení, Kristus nezklamal, ani se nedal zastrašit. Bojoval zápas v našem jménu, a kdyby se zachvěl a poddal se pokušení, lidský rod by byl ztracen. SD 24.2

Bible nám podává nepatrnou zmínku o boji se satanem na poušti pokušení, ale byla to strašná zkouška. Kristus vyšel z ní vítězně, bojuje v našem jménu. Jak málo je člověk schopen pochopit sílu pokušení Kristových! Jak málo rozumí této zkoušce, na níž byl závislý osud ztraceného světa! Vykupitel světa nebojoval proti tělu a krvi, ale proti knížetství, proti mocnostem, proti světa pánům temností věku tohoto, proti duchovním zlostem, kteréž jsou vysoko (Ef 6,12). Celá nebesa se zajímala o tento spor, a jaká radost, jaký jásot zavládl v nebesích, protože byla poskytnuta pomoc Tomu, který je mocen zvítězit a spasit! SD 24.3

Jaká podivuhodná událost, když Kristus zaujal postavení Adama a podstoupil zkoušku, ve které Adam padl! Tímto aktem se člověk dostal do výhodnějšího postavení, do přízně Boží a může již skrze zásluhy Kristovy vítězit na svůj vlastní účet. V Jeho jménu, skrze Jeho milost může být člověk vítězem, tak jako i Kristus byl vítězem. V Kristu se spojilo božství s lidstvím a tak zůstává jediný způsob, jak člověk může být vítězem: stát se účastníkem božské přirozenosti. ... Božství a lidství se spojují v tom, kdo vlastní ducha Kristova. Apoštol Pavel píše: *„Pročež ve všem přpodobněn býti měl bratřím, aby milosrdný byl, a věrný nejvyšší kněz...“* *„Nebo nemáme nejvyššího kněze biskupa, kterýž by nemohl čitedlen býti mdlob našich, ale zkušeného ve všem nám podobně, kromě hříchu.“* (Žd 2,17; 4,15) – YI June 30, 1892 SD 24.4

On je silnější a mocnější než náš protivník

25.1 „*Kdož jest to ten král slávy? Hospodin silný a mocný, Hospodin udatný válečník.*“ (Ž 24,8) *SD*

Kristus byl mocen zachránit celý svět. Chtěl zachránit všechny. Nemohl snést myšlenku, že by měl někdo být ztracen. Plakal nad hrobem Lazara, že nemůže zachránit každého, koho satanova moc přivedla k smrti. Samého sebe dal na vykoupení za mnohé (Mt 20,28), dokonce za všechny, kteří sami využijí výsadu přijít zpět ve své oddanosti vůči Bohu. ... Když vzkřísil Lazara z mrtvých, věděl, že za tento život bude muset zaplatit výkupné na kříži Golgoty. Každé vysvobození mu způsobilo nejhlubší ponížení. Okusil smrt každého člověka. *SD 25.2*

Ve svém životě na zemi Kristus rozvinul dokonalý charakter. Prokázal dokonalou poslušnost vůči přikázáním svého Otce. V příchodu na svět v lidské podobě, v patřičném podřízení se zákonu, v tom, že zjevil lidem, že ponese jejich nemoci (Iz 53,4), jejich smutek a trápení, jejich vinu, se sám nestal hříšníkem. Před farizeji mohl říci: „*Kdo z vás uviní mě z hříchu?*“ (J 8,46) Ani jedna skvrna hříchu se nenacházela při Něk. On stanul před světem jako neposkvrněný Beránek Boží. *SD 25.3*

Ze světla vznešené čistoty viděl Vykupitel světa, že nemoci, jimiž trpí lidská rodina, vznikají přestupováním Božího zákona. Uměl rozpoznat příčinu každého druhu utrpení. U každého případu viděl smutný a hrozný konec nekajících hříšníků. Věděl, že jedině On sám je může vysvobodit z jámy, do které upadli. Jedině On mohl postavit jejich nohy na správnou stezku; jedině Jeho dokonalost mohla být prospěšná jejich nedokonalosti. Jedině On mohl přikrýt jejich nahotu svým neposkvrněným rouchem spravedlnosti. ... On je mocný k vysvobození. Pomoc je skryta v Tom, jenž je mocný. On objímá člověka svou dlouhou lidskou paží, zatímco Jeho božské rámě se drží Všemohoucího. – YI Dec. 29, 1898 *SD 25.4*

On je ztělesněním pravdy

„Jáť jsem se k tomu narodil, a proto jsem na svět přišel, abych svědectví vydal pravdě. Každý, kdož jest z pravdy, slyší hlas můj.“ (J 18,37) SD 26.1

Kristova vědomá nadřazenost, dokonce když se skláněl krok za krokem na stezce ponížení, dávala Jeho slovům podivuhodnou moc. Jaké vyučovací lekce On dával a s jakou autoritou káral hřích lidí ve vysokém postavení. Pravda byla pro Něho pravdou a nikdy v Jeho rukou neutrpěla; protože byl původcem této pravdy. „*K tomu*“, On říká, „*já jsem se narodil, a proto jsem na svět přišel, abych svědectví vydal pravdě.*“ (J 18,37) ... On byl ztělesněním pravdy a svatosti. Ten, který stál v Boží radě, který přebýval v nejskrytější svatyni věčnosti, mluvil to, o čem věděl. ... Ale lidé, kteří si dělali nárok na vysoké poznání a duchovní porozumění, selhali v chápání jeho významu; a ti, kteří byli odvozeni od věčnosti Otcem a Synem, stáli ve své nevědomosti jako kritikové odsouzení k věčné zkáze. SD 26.2

Kristus ukřižovaný stále přitahuje duše k sobě. Na druhé straně je satan odtahuje pryč od Krista tak, že nemohou kráčet v světle Jeho tváře, nemohou vidět Krista v Jeho dobrotě a milosrdenství, Jeho nekonečném slitování a nepřekonatelné lásce. Satan je zastavuje a ukazuje přitažlivosti světských lákadel, takže Bůh v Kristu nemůže být rozeznán. Ale Kristus přišel proto, aby každý, kdo v Něho věří, mohl být zachráněn. Tak jako květina se obrací k slunci, aby jeho zářivé paprsky mohly pomáhat ve zdokonalování její krásy a souměrnosti, tak i Kristovi následovníci by se měli obracet k Slunci spravedlnosti, aby je nebeské světlo mohlo ozařovat, zdokonalovat jejich charakter, a udílet jim hluboké a trvalé zkušenosti ve věcech Božích. Je to nad naše síly pochopit požehnání, která nám mohou být zpřístupněna skrze Krista, pokud jen spojíme naše lidské úsilí s božskou milostí. – YI Sep. 29, 1898 SD 26.3

On je stále před námi, a my se nepohneme

„Představuji Hospodina před obličej svůj vždycky, a kdyžť jest mi po pravici, nikoli se nepohnu.“ (Ž 16,8) SD 27.1

Uprostřed zmatků, které svírají naši duši, je On jediným, který nám může pomoci ve všech našich těžkostech a ztišit všechny naše nepokoje. Musíme všechny naše starosti uvrhnout na Ježíše a uvědomit si, že On je přítomný a vede nás do spojení s Ním. Musíme obrátit naše mysli k Bohu a On v naší slabosti bude naší silou, v naší neznalosti bude naší moudrostí, v naší křehkosti bude naší trvalou oporou. SD 27.2

Můžeme si být jisti, že nemusíme jít do nebes, abychom přinesli Ježíše, ani nemusíme sestupovat do propasti (Ř 10,6.7), neboť On je po naší pravici a Jeho pohled je vždy nad námi. Měli bychom si stále uvědomovat, že Pán je blízko nás, je naším rádcem a průvodcem. Toto je jediný způsob, jak můžeme získat důvěru vůči Bohu. SD 27.3

Musíme vychovávat a cvičit naši mysl, abychom měli rozumnou víru a souladné přátelství s Ježíšem. Jestliže nebudeme bez přestání pěstovat přátelství mezi Bohem a naší duší, odloučíme se od Něho a budeme kráčet bez Něho. Za přítele si vybereme někoho z naší blízkosti, složíme svou důvěru v člověk a naše náklonnost se odvrátí od pravého centra bohoslužby. Nemůžeme si dovolit, aby naše láska k našemu Spasiteli ochladla. Když je mezi námi přátelství, musíme Pána vždy stavět před sebe, považovat Jej za čestného Přítele a dávat Mu první místo v našich citech. Máme mluvit o Jeho nesrovnatelném půvabu a ustavičně pěstovat touhu po lepší známosti Ježíše Krista. Tehdy bude Jeho Duch působit vládnoucí silou na náš život a charakter. ... Byla-li kdy doba, kdy lidé potřebovali mít Kristovu přítomnost po pravici, pak je to dnes. ... Potřebujeme mít Vůdce našeho spasení stále při sobě. – YI July 19, 1894 SD 27.4

Synové Boží jsou jím vedeni

„Nebo kteřížkoli Duchem Božím vedeni bývají, ti jsou synové Boží.“ (Ř 8,14) SD 28.1

Duch svátý je osoba, protože On osvědčuje duchu našemu, že jsme synové Boží (Ř 8,16). Když je toto svědectví přineseno, tak je přineseno jako Jeho vlastní svědectví. V takových chvílích věříme a jsme si jisti, že jsme dětmi Božími. – Manuscript 20, 1906 (Ev 616) SD 28.2

Pán Bůh je plný milosti a dává ji každému, kdo přijme nebeský dar. Duch svatý přinese Bohu svěřené schopnosti do Kristovy služby a udělí tvar a podobu lidskému nástroji v souladu s božským Vzorem, podle toho, jak vážně bude lidský nástroj toužit po proměně. – YI July 5, 1894 SD 28.3

Ti, kdo souhlasí, aby byli vedeni Duchem Božím, budou osvětleni a posvěceni. Oni budou moci rozeznat nenáviděný hřích a krásu svatosti. Budou to považovat za velkou čest nazývat se syny Božími, vědouce, že jsou zcela nehodní, aby mohli být spojeni s Kristem, jednorozeným Synem Otce. Kristus vzal na sebe naši přirozenost, aby nás mohl spojit s Ním samotným. On trpěl v těle... aby mohl přivést mnoho synů a dcer k Bohu. – YI Dec. 8, 1892 SD 28.4

Duch svatý osvěcuje zatemněné mysli jasnými slunečními paprsky Slunce spravedlnosti; lidská srdce nechá vzplanout skrze probouzející se poznání věčné pravdy; představuje před mysl velké měřítko spravedlnosti a přesvědčí ji o hříchu; vzbudí důvěru v Toho, který jedině může zachránit před hříchem; způsobuje změnu charakteru tím, že odvádí náklonnosti lidí od věcí časných a pomíjejících; a označuje je pro věčné dědictví. Duch obnovuje, zjemňuje a posvěcuje lidské bytosti a uschopňuje je, aby se mohly stát členy královské rodiny a dětmi nebeského Krále. – GW 286, 287

SD 28.5

On nás uvede do všeliké pravdy

„Ale když přijde ten Duch pravdy, uveďte vás ve všelikou pravdu. Nebo nebude mluvit sám od sebe, ale cožkoli uslyší, toť mluvit bude; ano i budoucí věci zvěstovati bude vám.“ (J 16,13) SD 29.1

Každý Boží služebník je vedený Duchem svatým. On je v nás a řídí naše kroky. Naše cesta, ať je jakkoli nerovná, je pro nás určena Pánem a musíme po ní jít. – Manuscript 42, 1901 SD 29.2

Kristus učinil opatření, aby Jeho církev byla proměněným společenstvím, osvěceným nebeským světlem, majícím slávu Immanuele. Jeho záměrem je, aby každý křesťan byl obklopen duchovním ovzduším světla a pokoje. Neomezeně může být užitečný ten, kdo zapomíná na sebe a nechává působit ve svém srdci Ducha svatého a žije životem cele zasvěceným Bohu. ... SD 29.3

Nám dnes, zrovna jako prvním učedníkům, patří zaslíbení Ducha. Bůh i dne s obdaří muže a ženy mocí z výsostí, jako obdařil ty, kteří o letnicích slyšeli Slovo spasení. I v této chvíli Jeho Duch a Jeho milost jsou pro všechny, kteří je potřebují a přijmou Ho v Jeho Slově. – 8T 19, 20 SD 29.4

Učte vaše děti, že je to jejich výsadou přijímat každý den křest Duchem svatým. – CG 69, 70 SD 29.5

Ti, kdo jsou pod vlivem Ducha Božího, nebudou fanatičtí, ale klidní a stálí, zbaveni přemrštěnosti v myšlenkách, slovech, nebo skutcích. Uprostřed zmatku klamných učení, bude Duch Boží vůdcem a pavézou těm, kdo neodporují důkazům pravdy, ale utiší každý jiný hlas, jenž nepřichází od Toho, který je pravdou. – GW 289 SD 29.6

Od těch, kteří byli posvěceni pravdou, má na svět vycházet svatý vliv. Duch svatý má působit na lidská srdce a zjevovat jim božské věci – 9T 40 SD 29.7

On nás vyučuje

„Ale pomazání to, kteréž jste vzali od něho, v vás zůstává, a aniž potřebujete, aby kdo učil vás, ale jakž pomazání to učí vás o všech věcech, a pravé jest a ne oklamavatelné, a jakž naučilo vás, tak v něm zůstávejte.“ (1 J 2,27) SD 30.1

Duch nás učí a osvětluje. Nejmocnější kázání Slova, čtení Písma svatého nebude schopno vykonat změnu charakteru a spasit naši duši, pokud Duch nebude působit spolu a skrze lidské nástroje. Plánování a vynalézání nes mí znamenat obrátit pozornost na sebe. Slovo je mocí, mečem v ruce lidského nástroje, ale Duch svatý ve své životní síle působivě ovlivňuje mysl. *„Oni všichni vyučeni budou od Hospodina.“* (Iz 54,13) Hle, Bůh, který prikazuje světlu, aby rozjasnilo naše srdce. ... Příčinou, proč Bůh může učinit tak málo pro nás je to, že zapomínáme, že tato životodárná moc Ducha svatého má být spojena s lidskými nástroji. – Manuscript 115a, 1897 SD 30.2

S velikou pravdou jsme obdrželi výsadu, a měli bychom, a pod mocí Ducha Svatého se můžeme stát živým potrubím světla. Můžeme pak přistoupit k trůnu milosti, a vidouce duhu zaslíbení, padnout na kolena s kajícím srdcem a usilovat o království nebeské s duchovní násilím (Mt 11,12), které přinese svou vlastní odměnu. Měli bychom se moci Ducha svatého zmocnit násilím, jak to učinil Jákob (Gn 32,26). Tehdy bude naše poselství mocí Boží ke spasení. Naše úpěnlivé prosby budou plné vážnosti, plné pochopení pro naši velkou potřebu a nebude nám odepřeno. Pravda se projeví v životě, v charakteru a rty dotčenými řečavým uhlím z Božího oltáře (Iz 6,6.7). Když se toto stane naší zkušeností, budeme osvobozeni a pozvednuti od našeho ubohého a bezcenného „já“, které jsme tak něžně opatrovali. Naše srdce budou vyprázdněna od rozžírající síly sobectví a budeme naplněni chválami a vděčností vůči našemu Bohu. Budeme velebit Pána Boha veškeré milosti, který zvelebil Krista. A On pak zjeví svou moc skrze nás, činíce nás ostrými srpy použitými na žnovém poli. – RH Feb. 14, 1899 SD 30.3

On nám dává moudrost i rozumnost

„Na němž odpočine Duch Hospodinův, Duch moudrosti a rozumnosti, Duch rady a síly, Duch umění a bázně Hospodinovy.“ (Iz 11,2) SD 31.1

Když vám Duch svatý ukáže pravdu, prožijete mnoho cenných zkušeností a zatoužíte vyprávět druhým o radostné naději, kterou vám Duch svatý odhalil. Když se s nimi sejdete, seznámíte je s novými poznatky o povaze nebo díle Ježíše Krista. Budete umět říci něco nového o soucitné lásce Spasitele těm, kdo Ho milují, i těm, kdo Ho nemají rádi. SD 31.2

„Dávejte a bude vám dáno“ (L 6,38); Slovo Boží je „pramen zahradní, studnice vod živých, a tekoucích z Libánu“ (Pís 4,15). Srdce, které jednou okusilo lásku Kristovu, chce jí mít co nejvíc. Dostane ji v bohatší a hojnější míře, když ji bude rozdávat. Každé Boží zjevení zvětšuje schopnost poznávat a milovat. Srdce jakoby ustavičně volalo: „Chci Tě mít víc“ a Duch vždy odpovídá: „Dostaneš víc“. Bůh s radostí dělá pro nás „mnohem hojněji než my prosíme aneb rozumíme“ (Ef 3,20). Pán Ježíš, který se všeho vzdal, aby spasil ztracené lidstvo, obdržel Ducha svatého v plnosti. Podobně obdrží Ducha svatého každý následovník Kristův, odevzdá-li Mu celé srdce. Sám Pán přikázal: „Budte naplněni Duchem.“ (Ef 5,19) Tento příkaz je současně zaslíbením, že se tak stane. Otec si přeje, aby v Kristu přebývala „veškerá plnost“ a abychom i my v Něm „dosáhli plnosti“ (Ko 1,19; 2,10). SD 31.3

Bůh dává svou lásku tak štědře jako déšť, který osvěžuje zemi. Říká: *„Rosu dejte nebesa s hůry, a nejvyšší oblakové dštěte spravedlnost, otevři se ze mě, a ať vzejde spasení, a spravedlnost ať spolu vykvete.“ (Iz 45,8) ... „A z plnosti jeho my všickni vzali jsme, a to milost za milost.“ (J 1,16) – MB 20, 21 SD 31.4*

On nám uděluje ovoce Ducha

„Nebo ovoce Ducha záleží ve vši dobrotě, a spravedlnosti, a v pravdě.“ (Ef 5,9) SD 32.1

Můžeme předpokládat, že jsme schopni utvářet naše životy a charaktery, aby mohly vstoupit do bran věčné slávy? My to nedokážeme. V každé chvíli jsme závislí na působení Božího Ducha na nás a na naše děti. *SD 32.2*

Pokud budou rodiče vidět strašný stav věcí v jejich rodině a cele se odevzdají Bohu, Pán jim ukáže možnosti a způsoby, jak tyto poměry v jejich domácnosti změnit. – CG 172 *SD 32.3*

Tvůj soucitný Vykupitel bdí nad tebou v lásce a pochopení, připravený vyslýchat tvé modlitby a oplatit ti pomocí, kterou potřebuješ ve svém životním díle. Láska, radost, pokoj, utrpení, mírnost, víra a dobročinnost jsou prvky křesťanského charakteru. Tato vzácná dobrodiní jsou ovoce Ducha. Jsou korunou křesťana a jeho štítem. ... Nic nemůže dát dokonalejší uspokojení a zadostiučinění. – ST Nov. 29, 1877 *SD 32.4*

Když přijmeš Kristova Ducha... porosteš a poneseš ovoce. Ve tvé povaze uzraje ovoce Ducha. Tvá víra zesílí, tvé přesvědčení se prohloubí a tvá láska se zdokonalí. Stále více se budeš podobat Ježíši Kristu v tom, co je čisté, ušlechtilé a krásné. ... *SD 32.5*

Toto ovoce se nemůže nikdy ztratit, ale přinese podle svého druhu další úrodu pro věčný život. *SD 32.6*

A když úroda uzraje, hospodář hned posle srp, protože nastala žeň. Kristus toužebně očekává, až se v církvi ukáže Jeho obraz. Až Jeho lid plně projeví Jeho povahu, Kristus přijde, aby přijal svůj lid jako své vlastnictví. – COL 69 *SD 32.7*

Duch obživuje

„Duch jest, kterýž obživuje, těloť nic neprospívá. Slova, kteráž já mluvím vám, Duch jsou a život jsou.“ (J 6,63) SD 33.1

Pouze Duch svatý Boží může oživit schopnosti vnímání. – Letter 49, 1896 SD 33.2

Pouze těm, kteří jsou pokornými před Bohem, kteří očekávají na Jeho vedení a milosrdenství, bude dán Duch svatý. Toto zaslíbení, ve víře požadované požehnání, přináší s sebou všechna jiná požehnání. Bývá dáváno podle bohatství Kristovy milosti a On je hotov obdařit jím každou duši, která je schopna ho přijmout. SD 33.3

Udělení Ducha svatého je udělením života Kristova. Pouze ti, kteří jsou takt o Bohem vyučeni, pouze ti, kteří mají v sobě působícího Ducha a v jejichž životě se projevuje Kristův život, se mohou stát opravdovými reprezentanty svého Spasitele. SD 33.4

Bůh přijímá lidi takové, jací jsou a vychovává je pro službu, jestliže se Mu odevzdají. Když je do duše přijat Duch Boží, oživí všechny její schopnosti. Pod vedením Ducha svatého se mysl upřímně oddaná Bohu rozvíjí harmonicky a je posílena, aby mohla pochopit a vyplnit Boží požadavky. Slabý, nerozhodný charakter se stane pevným a stálým. Vytrvalá oddanost vytvoří mezi Kristem a Jeho učedníky tak úzké spojení, že se křesťan stane v povaze podobným svému Mistru. Má jasnější a širší pohled. Jeho bystrost je pronikavější, jeho úsudek je vyváženější. Je tak oživen životodárnou silou Slunce spravedlnosti, že může přinášet hojné ovoce k Boží slávě. – GW 285, 286 SD 33.5

Věřící budou jednoho srdce a jedné mysli a Pán učiní své Slovo mocným na zemi. Budou otevřena nová města, vesnice a území; církev povstane, zaskvěje se, protože přišlo její světlo a sláva Hospodinova vzešla nad ní (Iz 60,1). ... Když se Duch svatý v nás usídí... budeme vyzdviženi k Ježíši. – RH Dec. 23, 1890 SD 33.6

Mluví k těm, kteří ho poslouchají

„Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.“ (Zj 2,29) SD 34.1

Není v lidské moci pochopit, jak může být člověk kopií Ježíše Krista. Ale Duch svatý může posílit náš duchovní zrak a umožnit nám vidět to, co naše přirozené oči nevidí, naše uši neslyší a náš rozum nemůže pochopit. Skrze Ducha, který zkoumá všechny věci, dokonce hluboké věci Boží, byly odhaleny drahocenné pravdy, které nemohou být vyličený pérem, ani hlasem. – Letter 49, 1896 SD 34.2

Duch svatý vzbudí nový život a obnoví ztracený obraz Boží v každém, kdo se Mu odevzdá. SD 34.3

Člověk se nemůže přetvořit vlastní vůlí. Nemá v sobě sílu, která by mohla způsobit takovou změnu. Aby mohlo dojít k žádoucí změně, musí do těla přijít kvas činitel, který přichází z vnějšku. Podobně i hříšník musí přijmout milost Boží, milost, aby mohl vstoupit do království slávy. Veškerá kultura a vzdělání, které nabízí svět, nemohou z hříšného člověka vytvořit poslušné Boží dítě. Přetvářející sílu může poskytnout jedině Bůh. Pouze Duch svatý může způsobit potřebnou změnu. Každý, kdo chce dosáhnout spasení, musí se podřídit moci Ducha svatého bez ohledu na to, zda je vysoce postavený nebo prostý, bohatý nebo chudý. – COL 96, 97 SD 34.4

Každé srdce, které bylo osvíceno jasnými paprsky Slunce spravedlnosti, zjeví Ducha Božího v hlase, myšlení i povaze. Stroje se budou pohybovat, jako kdyby byly namazány a řízeny mistrovskou rukou. Menší tření bude, když duch pracovníka bude přijímat olej ze dvou oliv. Svatý vliv se bude šířit i na jiné v laskavých, něžných, přívětivých a povzbudivých slovech. – 7T 195, 196 SD 34.5

Nesčíslní andělé jsou připraveni nám pomáhat

„I viděl jsem a slyšel hlas andělů mnohých okolo trůnu... a byl jich počet stokrát tisíc tisíců a desetkrát sto tisíců.“ (Zj 5,11) SD 35.1

Když Kristus vystoupil k Otci, své následovníky nenechal nikdy bez pomoci. Duch svátý jako Jeho zástupce a nebeští andělé jako služební duchové jsou posíláni na pomoc těm, kteří proti veliké přesile bojují dobrý boj víry (Žd 1,14). Vždy pamatujte, že Ježíš je váš pomocník. Nikdo tak jako On nepozná zvláštnosti vašeho charakteru. Bdí nad vámi a dáte lise Jím vést, obklopí vás takovými vlivy, které vám umožní, abyste mohli vykonat celou Jeho vůli. – MYP 17 SD 35.2

Nic není zdánlivě bezmocnější, ve skutečnosti však nepřemožitelnější, než duše, která si uvědomuje svoji nicotu a cele spoléhá na zásluhy Spasitele. Bůh by spíš poslal každého anděla v nebesích na pomoc takovému jednotlivci, než aby dovolil, aby byl přemožen. – 7T 17 SD 35.3

Andělé jsou Božími služebníky, kteří září světlem vycházejícím neustále z Jeho přítomnosti a kteří na rychlých křídlech spěchají splnit Jeho vůli. – PP 34 SD 35.4

Andělé jsou vždy přítomni tam, kde je jich nejvíce zapotřebí, jsou s těmi, kteří bojují s vlastním sobectvím nejtěžší boj a kteří žijí v nejobtížnějších podmínkách. – DA 440 SD 35.5

Tak jsou andělé ve všech dobách nablízku věrným následovníkům Kristovým. Všechny mocnosti zla jsou připraveny k zásahu proti všem, kteří chtějí obstát. Kristus nám však ukazuje věci neviditelné nebeská vojska, jež jsou po boku všech, kdož milují Boha, aby je vysvobodila. Jakých nebezpečství, viditelných i neviditelných, jsme ušetřeni zásahem andělů, se nedovíme, dokud ve světle věčnosti nepochopíme prozřetelnost Boží. Pa k zjistíme, že celá nebeská rodina se zajímala o osud pozemské rodiny a že poslové od trůnu Božího provázeli každodenně naše kroky. – DA 240 SD 35.6

Oni slouží dědicům spasení

„Zdaliž všichni nejsou služební duchové, kteříž posíláni bývají k službě pro ty, jenž mají dědičně obdržeti spasení?“ (Žd 1,14) SD 36.1

Bůh má anděly, jejichž jedinou prací je přitahovat ty, kteří mají být dědicové spasení. ... Dílo andělů spočívá ve zdržování moci satanovy. SD 36.2

Úkolem těchto nebeských bytostí je připravit obyvatele tohoto světa, aby se mohli stát čistými, svátými a neposkvrněnými dětmi Božími. Avšak lidé, přesto že vyznávají, že jsou následovníky Kristovými, nestaví se do takového postavení, kde by mohli pochopit tuto službu a tím ztěžují práci těmto nebeským poslům. Andělé, kteří vždycky patří na tvář nebeského Otce, by raději zůstávali co nejblíže Boha v čisté a svaté atmosféře nebes, avšak vidí, že musí být konáno dílo přinášení této nebeské atmosféry těm duším, které jsou pokoušené a trápené, aby je satan nemohl vyloučit z místa, které pro ně Pán připravil v nebeských dvorech. Knížectví a mocnosti nebeské se připojují k těmto andělům v jejich službě těm, kteří mají dědičně obdržet spasení. – RH July 4, 1899 SD 36.3

Andělé, kteří učiní pro vás to, co sami nemůžete učinit, čekají na vaši spolupráci. Čekají, abyste odpověděli na přitahování Krista. Přitahují vás k Bohu a jednoho k druhému. Díky vroucí touze, tiché modlitbě a odporování satanským nástrojům vaše vůle bude stát na straně Boží vůle. Když máte jedinou touhu odporovat ďáblu a upřímně se pomodlíte: „Vysvobod' mne z pokušení“, obdržíte sílu pro svůj den. Úkolem nebeských andělů je stát blízko těch, kteří jsou zkoušeni, pokoušeni a trápeni. Oni pracují dlouho a neúnavně pro spasení duší, za které Kristus zemřel. A když si duše uvědomí užitek seslaného jim nebeského doprovodu, odpovědí na pozvání Ducha svatého působícího v jejich jménu; když spojí svoji vůli s vůlí Krista, andělé zanesou tuto zprávu do nebe. ... A radost zavládne mezi nebeskými zástupy. – RH July 4, 1899 SD 36.4

Oni stále vystupují a sestupují po nebeském žebříku

„I viděl ve snách, a aj, žebřík stál na zemi, jehož to vrch dosahal nebe; a aj, andělé Boží vstupovali a sestupovali po něm.“ (Gn 28,12) SD 37.1

O tuto skvrnku vesmíru projevuje celý nebeský vesmír největší zájem. ... My se však setkáváme s čilým ruchem našich měst, mícháme se s davem v přeplněném průchodu, vstupujeme na tržiště obchodu a kráčíme ulicemi; a v tom všem od rána do večera lidé jednají jako kdyby obchod, sport a zábava byly v životě vším jako kdyby tento svět měl ovládnout jejich mysl. Jak málo je v tom přemýšlení o věcech neviditelných! SD 37.2

Celá nebesa se intenzivně zajímají o tyto lidské bytosti, které jsou tak plné činnosti, že nemají čas přemýšlet o věcech neviditelných. ... Čas od času nebeští služebníci poodhrnou oponu, která zakrývá neviditelný svět, aby se naše myšlenky odpoutaly od shonu a hluku, a abychom si uvědomili, že cokoliv činíme a mluvíme, když se zapojujeme do nějakého podnikání nebo když jen tak sami v sobě přemýšlíme, vždy nás pozorují svědkové. ... SD 37.3

Tyto nebeské bytosti jsou služební andělé, kteří jsou často přestrojeni do lidské podoby a jako cizinci rozmlouvají s pracovníky v díle Božím. Na osamělých místech jsou společníky poutníků nacházejících se v nebezpečí. Na lodích zmítaných bouří vyslovují slova zahánějící strach a vzbuzující naději v hodině nebezpečí. Mnozí lidé za různých okolností poslouchali hlas obyvatelů jiného světa. Opět a opět veleli armádám. Byli posíláni k očišťování od morových nákaz. Jedli za skromným stolem rodin a často se objevovali jako unavení poutníci, kteří potřebují útočiště na noc. ... SD 37.4

Nebeští andělé spolupracují s námi v každém dobrém díle a tímto způsobem je země spojena s nebesy. – RH Nov. 22, 1898 SD 37.5

Jeho přikázání jsou jistá

„Skutkové rukou jeho pravda a soud, a nepohnutelní všickni rozkazové jeho, upevnění na věčnou věčnost; učinění jsou v pravdě a v pravosti.“ (Ž 111,78) SD 38.1

Adam a Eva při svém stvoření obdrželi poznání zákona Božího. Byl vepsán v jejich srdcích a oni chápali jeho požadavky vůči nim. Zákon Boží existoval dříve, než byl člověk stvořen. Byl způsoben podmínkám svatých bytostí; dokonce andělé se jím řídili. Po pádu se principy spravedlnosti nezměnily. Nic nebylo ze zákona ubráno; ani jedno z jeho svatých přikázání nemohlo být vylepšeno. A jak to existovalo od počátku, tak to bude stále existovat po celé nepřetržité věky věčnosti. – 1BC 1104 SD 38.2

Naše povinnost poslouchat tento zákon má být břemenem tohoto posledního poselství milosti pro svět. Boží zákon není nějaká nová věc. Není svatostí vytvořenou, ale svatostí uvedenou ve známost. To je kodex principů vyjadřujících milosrdenství, milost a lásku. Představuje padlému lidstvu Boží charakter a činí jednoduchými všechny povinnosti člověka. – 1BC 1104, 1105 SD 38.3

Protože základem správy Boží je zákon lásky, závisí štěstí všech rozumem nadaných bytostí na jejich dokonalé shodě s jeho velkými zásadami spravedlnosti. Bůh vyžaduje ode všech svých tvorů službu lásky, službu, která pramení z pochopení povahy Boží. Nemá zalíbení ve vynucené poslušnosti; a všem ponechává na vůli, chtějí-li Mu sloužit dobrovolně. – PP 34 SD 38.4

„Nepohnutelní jsou všickni rozkazové jeho.“ (Ž 111,7) Cokoli je vybudováno na moci člověka, bude svrženo; avšak to, co je založeno na skále neměnného Slova Božího, potrvá navěky. – GC 288 SD 38.5

Svatá ustanovení, jež satan nenávidí a která se snaží zrušit, bude pak ctít celý bezhříšný vesmír. – PP 342 SD 38.6

Boží zákon je dokonalý

„Zákon Hospodinův jest dokonalý, očerstvující duši, Hospodinovo svědectví pravé, moudrost dávající neumělým.“ (Ž 19,8) SD 39.1

Zákony, které dal Bůh svému vyvolenému národu, jsou moudřejší, lepší lidštější než zákony nejvzdělanějších a nejpokročilejších národů na světě. Zákony národů jsou poznamenány vadami a slabostmi lidského srdce. Zákon Boží však má pečeť božství. – PP 465 SD 39.2

Žalmista říká: „*Zákon Boží je dokonalý.*“ (Ž 19,8) Jak podivuhodný ve své jednoduchosti, jasnosti a dokonalosti je zákon Hospodinův! Je tak krátký, že si lehce můžeme zapsat do paměti každé přikázání, a přece tak rozsáhlý, pokud jde o celou vyjádřenou vůli Boží a jenž si všímá nejenom viditelných skutků, ale také myšlenek a záměrů, tužeb a pocitů srdce. Lidské zákony to nemohou učinit. Mohou se zabývat pouze viditelnými skutky. Člověk může být přestupníkem zákona, a přitom skrývat svá přestoupení před lidskýma očima; může být zločincem zlodějem, vrahem, nebo cizoložníkem ale dokud není odhalen, zákon ho nemůže odsoudit jako provinilce. ... SD 39.3

Zákon Boží je jednoduchý a snadno pochopitelný. Kdyby lidské děti podle svých nejlepších schopností byly poslušny tohoto zákona, získaly by větší sílu mysli a také sílu rozeznání k ještě většímu pochopení Božích záměrů a plánů. A tento rozvoj by pokračoval nejenom během tohoto života, ale také v nekonečné věčnosti; protože ať jakkoli daleko by člověk postoupil v poznání Boží moudrosti a síly, vždy bude před ním nekonečno. – ST Jan. 10, 1911 SD 39.4

Protože „*zákon Hospodinův je dokonalý*“, je nevyhnutelně každá odchylka od něho zlem. – DA 308 SD 39.5

Poslušnost byla jedinou podmínkou, díky které měl starý Izrael obdržet splnění zaslíbení a která ho učinila vyvoleným lidem Božím; a poslušnost vůči tomuto zákonu přinese tak nádherná požehnání jednotlivcům i národům nyní, jako by přinesla Židům. – ST Jan. 10, 1911 SD 39.6

Boží zákon je svatý, spravedlivý a dobrý

„A tak zákon zajisté jest svatý a přikázání svaté i spravedlivé a dobré.“ (Ř 7,12) SD 40.1

Jako nejvyšší vládce vesmíru Bůh ustanovil zákony, nejenom aby řídily všechny živé bytosti, ale také všechna působení přírody. Všechno, velké nebo malé, živé či neživé, je podřízeno pevným zákonům, které nemohou být přehlíženy. Neexistuje žádná výjimka z tohoto pravidla; protože nic, co bylo učiněno božskou rukou, nemůže být zapomenuto božskou myslí. ... Člověku samotnému, koruně Jeho stvoření, dal Bůh svědomí, aby si mohl uvědomit svaté požadavky Božího zákona a srdce schopné milovat ho jako svatý, spravedlivý a dobrý; a od člověka je požadována okamžitá a dokonalá poslušnost. – ST April 15, 1886 SD 40.2

Toto pravidlo zapovídá každý útisk ze strany rodičů a každou neposlušnost ze strany dětí. Pán je plný milosrdenství, slitování a pravdy. Jeho zákon je svatý, spravedlivý a dobrý, a musí se jím řídit rodiče i děti. Pravidla, která by měla ovládat životy rodičů i dětí, pramení ze srdce nekonečné lásky a Boží hojné požehnání spočine na těch rodičích, kteří se řídí Jeho zákonem ve svých domovech, a na dětech, které jsou tohoto zákona poslušny. Musí se projevit společný vliv milosrdenství a spravedlnosti. *„Milosrdenství a víra potkají se spolu, spravedlnost a pokoj daly sobě políbení.“ (Ž 85,11)* Domácnosti s touto kázní budou kráčet cestou Páně a budou činit spravedlnost a soud. – AH 310, 311 SD 40.3

Nechť se mládež dívá na božské měřítko a nikdy není spokojená s nízkým cílem. ... Kráčejme ne váhavě, ale pevně v síle a milosti Ježíše Krista. Jemu je dána veškerá moc na nebi i na zemi (Mt 28,18). Hledejme útočiště v Ježíši Kristu, a vejděme s Ním ve stálou smlouvu ve víře, abychom Ho mohli milovat a sloužit Mu. – YI July 5, 1894 SD 40.4

Protože zákon Boží je „svatý a spravedlivý a dobrý“, protože je opisem božské dokonalosti, plyne z toho, že povaha vytvořená v poslušnosti tohoto zákona bude svatá. Dokonalým příkladem takové povahy je Kristus. – GC 469 SD 40.5

Zákon je pravda a spravedlnost

„Spravedlnost tvá jest spravedlnost věčná, a zákon tvůj pravda.“ (Ž 119,142) SD 41.1

Bůh poslal pravdu na náš svět v neposkvrněné slávě, kráse a dokonalosti, a postavil ji do protikladu s hříchem. Ani lidé, ani ďábel nemohli najít nějakou vadu v povaze Krista; ale pouze zjevení pravého světla, jež osvěcuje každého člověka přicházejícího na svět (J 1,9), umístilo temnotu do takového protikladu, že by lidé nepřijali světlo. ... Není žádného přirozeného nepřátelství mezi zlými anděly a zlými lidmi; jedni i druhí jsou zlými skrze přestupování zákona Božího, a zlo bude vždycky spolkem proti Bohu. Padlí lidé a padlí andělé vstoupí do zoufalého přátelství. ... SD 41.2

Čistota a svatost Kristovy povahy roznítily právě ty nejhorší vášně lidského srdce. ... Jeho dokonalá poslušnost Božím přikázáním byla stálou výtkou smyslnému a zvrhlému pokolení. Jeho neposkvrněný charakter vyzařoval světlo uprostřed mravní temnoty světa. ... SD 41.3

Ti, kdo se stali syny Božími, se nemohou uchránit před srážkou se zástupy odpadlictví. ... Skrze zásluhy Vykupitele Bůh přijímá úsilí hříšného člověka v zachovávání Jeho zákona, který je svatý, spravedlivý a dobrý (Ř 7,12). SD 41.4

Ti, kdo se opravdově spojí s Kristem, budou konat totéž dílo, které konal Kristus, když byl na zemi budou vyvyšovat zákon a budou ho ctít. ... Když zastánci pravdy zjeví účinnost pravdy ve svém životě a povaze, bude zasazena rána království satanovu. – YI Oct. 11, 1894 SD 41.5

Povaha Boží je spravedlnost a pravda; taková je i povaha zákona Božího. Žalmista praví: *„Zákon tvůj jest pravda;“* „*všecka přikázání tvá jsou spravedlnost.*“ (Ž 119,142.172) ... Takový zákon, který je výrazem Ducha Božího a vůle Boží, musí být právě tak trvalý jako jeho Tvůrce. – GC 467 SD 41.6

Spěšná poslušnost přinese bohaté požehnání

„Pospíchámt' a neodkládám ostříhati rozkazů tvých.“ (Ž 119,60) SD 42.1

Poslušnost přikázání Božích rozvíjí v člověku překrásný charakter, který je v souladu se vším, co je čisté, svaté a neposkvrněné. V životě takového člověka se zračí poselství Kristova evangelia, přijaté milosrdenství Kristovo a Jeho zhojení od moci hříchu, tak že člověk vstupuje do pravého spoje ní s Bohem. Jeho život, očištěný od marnivosti a sobectví, je naplněn Boží láskou. Jeho každodenní poslušnost zákona Božího mu udělí charakter, který mu zajistí věčný život v království Božím. SD 42.2

Ve svém pozemském životě nám Spasitel dal příklad posvěceného života, který může být naším údělem, jestliže zasvětime naše dny konání dobra těm duším, které potřebují naši pomoc. Je naší výsadou přinášet radost zarmouceným, světlo tam, kde vládne temnota a život tam, kde je zahynutí. Přichází k nám poselství Páně: *„Pročež tu stojíte, celý den zahálejíce“* (Mt 20,6); pracujte, dokud je den; *„přichází noc, když žádný nebude moci dělati“* (J 9,4). Každé vyřčené slovo, každý vykonaný skutek, který vede ke štěstí jiných, povede taktéž k našemu vlastnímu štěstí a učiní naše životy podobné životu Krista. SD 42.3

Naše každodenní povinnosti mají být radostně přijaty a radostně vykonávány. Naší hlavní povinností je zjevit slovy i jednáním život, který jasně ukáže nebeské vlastnosti. Slovo života je nám dáno k učení a výcviku. Naše skutky mají být v přísné shodě se zákony nebeského království. Pak nebesa mohou schválit naši práci; a schopnosti, které využijeme v Jeho službě, budou znásobeny k větší užitečnosti. Posvěcený život bude svítit uprostřed mravní temnoty světa a povede hynoucí duše k pravdě Slova. ... SD 42.4

Ve svém daru světu Pán zjevil, jak touží, abychom nesli v našich životech znamení našeho nebeského občanství (Fp 3,20), dovolující, abychom každý přijatý paprsek světla nechali svítit dále v dobrých skutcích našim bližním. – Manuscript 49, 1907 SD 42.5

V domově

„Napišeš je také na veřejích domu svého a na branách svých.“ (Dt 6,9) SD 43.1

V dávných dobách věrní v Izraeli velice dbali na způsob výchovy. Pán jim přikázal, aby už od útlého dětství učili děti Boží dobrotě a Jeho velikosti, zvláště jak byla zjevena v Jeho zákoně a jak se projevila v dějinách Izraele. Zpěvem, modlitbami a vyučováním z Písma se jejich mysl otvírala a otcové a matky měli poučovat své děti, že zákon Boží je výrazem Jeho charakteru, a že když přijali principy zákona do srdce, obraz Boží byl vepsán do jejich mysli a duše. – CG 32 SD 43.2

Jestliže pro Mojžiše bylo vyjádření přikázání v posvátné písni tak podstatné, že když kráčeli pouští, děti se učily zpívat zákon verš po verši, jak podstatné je to v této době, abychom učili naše děti Božímu Slovu! – RH Sep. 8, 1904 SD 43.3

Pravé štěstí v tomto i v budoucím životě závisí na poslušnosti „*Tak praví Pán*“. ... Nechť Kristův život je vaším vzorem. Satan bude vymýšlet všemožné prostředky, aby zničil tuto vysokou korouhev zbožnosti jako něco příliš přísného. Je vaší povinností vtisknout vašim dětem v jejich raných letech myšlenku, že jsou formovány k Božímu obrazu. Kristus přišel na tento svět, aby jim dal živý příklad, jaké všechny musí být, a rodiče, kteří vyznávají, že věří pravdě pro přítomnou dobu, mají učit své děti Boha milovat a poslouchat Jeho zákon. Toto je největší a nejdůležitější úkol, který otcové a matky mohou vykonat. – CG 80, 81 SD 43.4

Velké dílo nápravy musí začít v domově. Poslušnost vůči Božímu zákonu je velikou pobídkou k činnosti, hospodárnosti, pravdomluvnosti a spravedlivému jednání mezi lidmi navzájem. – GC 489 SD 43.5

Vznešená a všestranná zralost nepřichází náhodou. Je výsledkem procesu formování a budování charakteru v raných letech mládí a uskutečňování zákona Božího v domově. – GC 42 SD 43.6

Je silou všem národům

„Obdařil tě Bůh tvůj silou. Potvrdiž, Bože, což jsi mezi námi vzdělal.“ (Ž 68,29) SD 44.1

Jeho (Boží) přikázání nebyla určena pouze židovskému národu. Morální zákon byl dán dříve než existovali lidé, kteří se nazývali Židé. Zákon deseti přikázání byl všeobecně závazným. Obětní předpisy byly ustanoveny, aby představovaly tu velikou oběť, Beránka Božího, který měl vzít na sebe hříchy světa, a ve jménu hříšníka splnit požadavky božské spravedlnosti. SD 44.2

Pán nemá výlučně jen svůj lid. Kristovi vyslanci mají hlásat evangelium Jeho milosti všem národům, jazykům a lidem. Musíme si uvědomit, že veliký Obhájce má posluchače na celém světě. Židovská církev byla povolána, aby představila Boha odpadlému světu, a aby splnil toto poslání, měl židovský národ udržovat své vlastní bytí, jako národ odlišný ode všech modlářských národů na zemi. Měli stát ve světě a obhájit svůj zvláštní a svatý charakter. Mohli zachovat svou vlastní duchovnost konáním toho, v čem Adam a Eva neuspěli měli zachovat poslušnost všech Božích přikázání a představit ve své povaze Boží milost, dobrotu, slitování a lásku. S takovou znamenitostí povahy by mohli vynikat nad každým jiným národem; protože skrze čistý a poslušný lid by Pán ukázal svá bohatá požehnání. Takto by principy zákonů, které řídí Jeho království, byly vysoko postaveny nad světem. Právě tak jistě, jak by odpovídali na milosrdenství, světlo a udělenou milost, by se stali světlem světa. Stále by přiváděli pozornost k Bohu, jako k moudrému, neomylnému, Nejvyššímu Panovníku, a chvála Boží by byla na celé zemi. ... Pán je náš Bůh a má dnes ten stejný cíl, pokud se jedná o Jeho věrný, oddaný lid. – Letter 26, 1894 SD 44.3

Rozveselte srdce a osvitěte oči

„Rozhazové Hospodinovi přímí, obveselující srdce, přikázání Hospodinovo čisté, osvěčující oči.“ (Ž 19,9) SD 45.1

Máme pouze slabý záblesk světla, pokud se jedná o nesmírnou šířku Božího zákona. ... Mnozí z těch, kteří tvrdí, že věří vyzkoušeným pravdám pro tyto poslední dny, jednají, jako kdyby si Bůh nijak nevšímal jejich nevážnosti a zjevné neposlušnosti vůči zásadám Jeho svatého zákona. Zákon je vyjádřením Jeho vůle, a je to spojeno s poslušností tohoto zákona, aby Bůh mohl přijmout lidské děti za své syny a dcery. ... Neskonálá oběť byla učiněna, aby mohl být obnoven morální obraz Boží v člověku, skrze dobrovolnou poslušnost všech Božích přikázání. Nesmírně veliké je naše spasení, protože bylo učiněno dostatečné opatření skrze spravedlnost Kristovu, abychom mohli být čistými, neposkvřenými, v ničem nemajícími nedostatku (Jk 1,4). ... Jestliže člověk bude zachovávat Boží zákon skrze víru v Krista, poklady nebes budou k jeho dispozici. – RH Feb. 4, 1890 SD 45.2

Otevřete oči své mysli! Vizte překrásný soulad Božích zákonů v přírodě a na plnění bázní, vzdejte čest vašemu Tvůrci, Nejvyššímu Vládcí, který se k vám sklání v lásce. ... Vaše víra v Ježíše vám dá sílu ke každému předsevzetí a důslednost vašemu charakteru. Všechno vaše štěstí, pokoj, radost a úspěch v tomto životě závisí na opravdové, doufající víře v Boha. Tato víra povzbudí pravou poslušnost vůči přikázáním Božím. Vaše poznání a víra v Boha je tou nejsilnější zábranou před každým zlým zvykem a tou nejlepší pohnutkou ke všemu dobrému. Věřte v Ježíše jako Toho, který odpouští vaše hříchy a jenž touží po tom, abyste byli šťastni v příbytích, které šel pro vás připravit. Chce, abyste žili v Jeho přítomnosti, abyste měli věčný život a korunu slávy. – YI Jan. 5, 1887 SD 45.3

V zachovávání Božích přikázání je nádherná odměna dokonce v tomto životě. Naše svědomí nás neodsoudí. Naše srdce nejsou v nepřátelství vůči Bohu, ale v míru s Ním. – ST Sep. 22, 1898 SD 45.4

Příkázání nám byla dána pro naše trvalé blaho

„Protož přikázal nám Hospodin, abychom ostříhali všech ustanovení těchto, bojíce se Hospodina Boha svého, aby nám dobře bylo po všechny dny, a aby zachoval nás při životu, jakž to činí i v dnešní den.“ (Dt 6,24) SD 46.1

Když mladí lidé odcházejí do světa, aby se utkali s jeho svody hříchu s vášnivou touhou po získání peněz, po zábavách a požitcích, po okázalosti a přepychu, po výstřednostech, ba i po neřestech, podvodech a loupežích co za „poučení“ se jim tam dostane? SD 46.2

Spiritismus zase tvrdí, že lidé jsou nepadlými polobohy; že „každý duch bude soudit sám sebe“, „že pravé poznání“ staví člověka nade všechny zákony; že všechny spáchané hříchy jsou nevinné, neboť „cokoliv jest, je správné“, a „Boží zákony nikoho neodsuzují.“ Nejhorší lidé minulosti jsou líčeny jako by byly v nebi, a to ještě jako zvlášť vysoce poctění. ... Množství lidí je takto svedeno k domněnce, že přání je tím nejvyšším zákonem, že vůle má naprostou svobodu a že člověk je zodpovědný jenom sám sobě. SD 46.3

Toto učení se lidem dostává na samém začátku života, kdy podněty bývají nejsilnější a kdy nutnost zdrženlivosti a čistoty je nejnaléhavější. Kde jsou strážci ctnosti? ... Současně se však bezzákonnost snaží smést všechny zákony, nejenom božské, nýbrž i lidské. ... SD 46.4

S takovými vlivy se setkává mládež dneška. Aby obstála uprostřed takových převratů, musí mít již předem položeny pevné základy charakteru. V každé generaci a v každé zemi zůstává vždy ten stejný pravý základ a vzor pro budování charakteru Boží zákon: *„Milovat budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, ... a bližního svého jako sebe samého.“* (Mt 22,37.39) Tato veliká zásada, která se projevila v charakteru a životě našeho Spasitele, je jediným bezpečným základem a jediným spolehlivým vůdcem. ... SD 46.5

Je to jediná ochrana osobní ryzosti, čistoty domova, blaha společnosti i trvání národa. Uprostřed všech životních zmatků, nebezpečí a soupeření, zůstává jediná a jistá zásada činit to, co praví Bůh. – Ed 227-229 SD 46.6

Máme zajištěn věčný život

„Blahoslavení, kteříž zachovávají přikázání jeho, aby měli právo k dřevu života, a aby bránami vešli do města.“ (Zj 22,14) SD 47.1

City milovníka rozkoše ho vzdalují od nebeských k pozemským věcem. Podřídí slávu věčnosti strhujícím zájmům chvíle. Ve své touze mít pozemská bohatství se nebeský poklad ztrácí z dohledu. Požadavky budoucího života jsou přehlíženy a zájmy tohoto života drží nadvládu. ... SD 47.2

Kristus přináší k pohledu šlechetnější svět. Představuje výhody příslušnosti k tomuto městu, které má základy, jehož stavitelem a tvůrcem je Bůh (Žd 11,10). On nás vede k prahu nekonečnosti a ukazuje nám její nádheru, prohlašuje, že jsou k dosahu všem, kteří budou žít v souladu s Božími přikázáními. Skrže poslušnost vůči Hospodinovým přikázáním se lidská rodina může stát sjednocenou, šťastnou rodinou v městě Boha; ale tam není místo pro ty, kteří znevažují vůli Pána. Všichni mohou získat věčný život, ale oni ho mohou získat pouze přijetím Božího zákona jako jejich průvodce v tomto životě, místo aby se snažili následovat své vlastní zákony. ... Těm, kteří žijí životem, který je v souladu s Otcem, Kristus udělí ctnosti svého života. 27 SD 47.3

Přemýšlejte o tom, kteří strážci přikázání budou litovat a truchlit, když perlové brány zlatého města Božího budou otevřeny na svých třpytivých závěsech, a oni budou v něm přivítáni? Ani jeden, nikdy. Budou se tehdy radovat, že nejsou pod otroctvím zákona, ale že zachovávali Boží zákon, a proto jsou svobodnými. Mají právo ke stromu života, právo na jeho léčivé listí (Zj 22,14.2). – RH June 10, 1852 SD 47.4

Nebeský Bůh vložil své požehnání na ty, jenž zachovávají Boží přikázání. – 1BC 1104 SD 47.5

Ten, kdo byl věrný nad „málem“ na zemi, bude ustanoven panovníkem nad „mnohým“ ve věčném světě slávy (Mt 25,21.23). – GCB 2. kvartál 1900 SD 47.6

Kristus zvelebil zákon a učinil ho slavným

„Měť jest Hospodin libost v něm pro spravedlnost svou, zvelebil jej zákonem, a slavného učinil.“ (Iz 42,21) SD 48.1

Zákon Boží vlády byl zveleben smrtí Božího jednorozeného Syna. Kristus nesl vinu hříchů světa. Naše dostatečnost se nachází pouze ve vtělení a smrti Božího Syna. Mohl trpět, protože byl podpírán božstvím. Mohl snášet utrpení, protože nebylo v Ném ani jedné skvrny nevěrnosti nebo hříchu. Kristus zvítězil v zájmu člověka, nesouce tak spravedlnost trestu. Zajistil lidem věčný život, když zvelebil zákon a učinil ho slavným (Iz 42,21). – YI Aug. 4, 1898 SD 48.2

Každá duše je zavázána jít ve šlépějích Krista velkého vzoru pro lidskou rodinu. On řekl: *„Já přikázání Otce svého zachoval jsem.“* (J 15,10) Farizeové si mysleli, že se snažil zmenšit požadavky Božího zákona, ale Jeho hlas zazněl v jejich uších, říkající: *„Nedomnívejte se, že bych přišel rušiti zákona aneb proroků. Nepřišel jsem rušiti, ale naplniti. Amen zajisté pravím vám: Dokud nepomine nebe i země, jediná literka aneb jeden puňktík nepomine z zákona, až se všechny věci stanou.“* (Mt 5,17.18) SD 48.3

Kristus přišel, aby zvelebil zákon a učinil ho slavným; přišel, aby zvelebil staré přikázání, které jsme měli od počátku. Potřebujeme tedy zákon a proroky. Potřebujeme Starý zákon, aby nás přivedl k Novému zákonu, který nezaujímá místo Starého zákona, ale jasněji nám odhaluje plán spasení, dávající význam celému systému obětování a obětí, a slovu, které jsme měli od počátku. Dokonalá poslušnost je přikázána každé duši a poslušnost zjevené vůle Boží vás učiní jedno s Kristem. ... O Ném je napsáno: *„Aj, jduť, jakož v knihách psáno jest o mně. Abych činil vůli tvou, Bože můj, libost mám; nebo zákon tvůj jest uprostřed vnitřností mých.“* (Ž 40,8.9) – YI Nov. 8, 1894 SD 48.4

12. února

Láska má být naplňována v našich životech

„Láska bližnímu zle neučiní, a protože plnost zákona jest láska.“ (Ř 13,10) SD 49.1

O jak velký je nedostatek lásky! Tato láska má moc vykořenit ze srdce nenávist, soupeření, spory a kořen hořkosti, čímž jsou mnozí poskvrněni. Nikdy nemůže být Ježíšova láska přijata a rozšířena v srdci, dokud pocity závidi, nenávisti, žárlivosti a zlých domněnek nejsou z něho odstraněny. ... SD 49.2

Mnozí klamou sami sebe, protože zásada lásky nepřebývá v jejich srdci. Mohou zavírat své oči vůči svým vlastním chybám a nedostatkům; ale nemohou oklamat Boha. Tam musí nastat reformační. Pluh pravdy musí vyorat hluboké brázdy v našem pyšném srdci a vytrhat drn naší neposvěcené povahy, aby Duch a Ježíšova láska mohly být zasazeny do našich srdcí. Čas rychle ubíhá a každý skutek bude brzy přiveden na soud, a buď naše hříchy, nebo naše jména budou vymazány z knihy života. ... SD 49.3

Čistá láska je jednoduchá ve svém působení a neslučitelná s jinými zásadami jednání. Jeli spojena s pozemskými motivy a sobeckými zájmy, přestává být čistou. Bůh bere v úvahu spíše to, jak velikou láskou působíme, než to, jaké množství jsme vykonali. Láska je nebeskou vlastností. V přirozeném srdci nemůže vzniknout. Tato nebeská rostlina roste pouze tam, kde svrchovaně vládne Kristus. Kde existuje láska, tam se v životě projevuje síla a pravda. Láska koná dobro, a nic než dobro. Ti, kteří mají lásku, přinášejí ovoce ke svatosti a nakonec obdrží věčný život. – YI Jan. 13, 1898 SD 49.4

Byl to tentýž Ježíš, který přikázal, aby láska byla převládající zásadou ve Starém zákoně a který rovněž přikázal, aby láska byla převládající zásadou v srdcích Jeho následovníků v Novém zákoně. Působení zásady lásky je pravým posvěcením. – YI Nov. 8, 1894 SD 49.5

Zákon lásky je napsán v našich srdcích

„Po těchto dnech, dí Hospodin: Dám zákon svůj do vnitřnosti jejich, a na srdci jejich napíši jej; i budu Bohem jejich, a oni budou mým lidem. ... Milostiv zajisté budu nepravosti jejich, a na hřích jejich nezpomenou více.“ (Jr 31,33.34) SD 50.1

Dílo křesťanství, které má být vykonáno ve světě je nesnížit cenu zákona Božího, nezlehčit jeho svatou důstojnost třeba i v nepatrné míře, ale napsat tento zákon do mysli a srdce. Když Boží zákon je takto vštípen v duši věřícího, on se přibližuje k věčnému životu skrze zásluhy Ježíše. ... SD 50.2

Cíl evangelia je dosažen, když tento slavný konec je docílen. Jeho dílem po celé věky je spojit srdce Jeho následovníků v duchu všeobecného bratrství skrze víru v pravdu, a tak ustanovit nebeský systém pořádku a harmonie v Boží rodině na zemi tak, že mohou být považováni za hodny, aby se stali členy královské rodiny v nebi. Bůh ve své moudrosti a milosrdenství vyzkouší muže a ženy zde na zemi, aby zjistil, zda budou poslouchat Jeho hlas a ctít Jeho zákon, anebo se vzbouří, jak to učinil satan. ... SD 50.3

Božím záměrem v darování zákona padlému rodu bylo, aby se člověk skrze Ježíše mohl povznést ze svého ubohého stavu k jednotě s Bohem, aby se mohly projevit největší morální změny v jeho přirozenosti a povaze. Tato morální proměna musí nastat, jinak by člověk nebyl bezpečným poddaným v království Božím; protože by vyvolal vzpouru. ... SD 50.4

Zde v tomto životě je zkouška, zkušební doba. Boží andělé sledují rozvoj charakteru a váží jeho morální hodnotu. Celá otázka je shrnuta v tomto: Je poslušný nebo neposlušný Božích příkázání? Byl hříšník proměněn v tomto světě skrze Kristovy zásluhy na poslušného služebníka, aby mohl být připojen k nebeskému společenství? – RH July 21, 1891 SD 50.5

Zákon Boží v našich srdcích způsobí, že naše vlastní zájmy podřídíme vznešeným a věčným úvahám. – 3T 397 SD 50.6

14. února

Máme milovat Pána celým svým srdcem

„I řekl mu Ježíš: Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, a ze vsí duše své, a ze vsí mysli své.“ (Mt 22,37) SD 51.1

Ten kdo má Boží lásku široce rozlitou ve svém srdci, bude odrážet čistotu a lásku, která je v Hospodinu a kterou Kristus představoval v našem světě. Ten, kdo má Boží lásku ve svém srdci, nemá žádné nepřátelství vůči zákonu Božímu, ale prokazuje dobrovolnou poslušnost ke všem Jeho přikázáním, a toto znamená křesťanství. Ten, kdo má nejvyšší Boží lásku, bude projevovat lásku ke svým bližním, kteří patří Bohu stvořením i vykoupením. Láska je naplněním zákona, a je povinností každého Božího dítěte prokazovat poslušnost Jeho přikázáním. ... SD 51.2

Zákon Boží, který je dokonalou svatostí, je jediným pravým měřítkem charakteru. Láska se projevuje poslušností, a dokonalá láska ven vyháňá všechnu bázeň (1 J 4,18). Ti, kteří milují Boha, mají Boží pečeť na svých čelech a konají Boží skutky. Kéž by všichni, kteří se hlásí ke křesťanství věděli, co to znamená milovat Boha prakticky. ... Získali by tak vědomí nekonečné Boží svatosti, vědouce, že On je vysoký a vyzdvižený, a podolek Jeho slávy naplňuje chrám (Iz 6,1). Měli by silný vliv na život a povahu těch, kteří jsou kolem nich, kteří by působili jako kvas mezi masami lidí, přetvářující se skrze moc Ježíše Krista. Spojení se zdrojem síly, nikdy by neztratili svůj životní vliv, ale stále by zvyšovali účinnost. – YI July 26, 1894 SD 51.3

Láska Boží musí být živou zásadou, základem každého skutku, slova i myšlenky. Jestliže v síle Krista budeme usilovat, abychom udržovali takové posvěcení, budeme mít každodenní společenství s Bohem. ... Zásady Božího zákona budou žít v srdci a ovládat jednání. Bude to pak pro nás samozřejmé vy hledávat čistotu a svatost, vyhýbat se duchu a příkladu světa, a snažit se přinášet užitek všude kolem nás, jako je pro anděly slávy samozřejmé plnit poslání lásky jim přidělené. – RH Oct. 23, 1888 SD 51.4

Budeme milovat naše bližní jako sami sebe

„Druhé pak jest podobné tomu: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.“ (Mt 22,39)

SD 52.1

Boží zákon od nás požaduje, abychom milovali Boha tím nejlepším možným způsobem a svého bližního jako sebe samého. Bez praktikování této lásky je i to nejvznešenější vyznání víry pouhým pokrytectvím. – ST Jan. 10, 1911 *SD 52.2*

Vyznavač Boha zjistí, že nemůže pěstovat ani jedno vlákno kořene sobectví. Nemůže plnit své povinnosti vůči Bohu a zároveň utiskovat své bližní. Druhé přikázání je podobné prvnímu: *„Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.“ (Mt 22,39) „To číň, a živ budeš.“ (L 10,28)* To jsou slova Ježíše Krista, od kterých se nemůže odchýlit ve své službě žádný muž, žena nebo mládenec, který by chtěl být pravým křesťanem. To je poslušnost zásad Božích přikázání, které utvářejí charakter podle božské podoby. ... *SD 52.3*

Ponechat trpícího bližního bez pomoci je přestoupením Božího zákona. ... Ten, kdo miluje Boha, bude nejenom milovat své bližní, ale bude se dívat pozorně s něžným soucitem na bytosti, které Bůh stvořil. Když Duch Boží je v člověku, vede ho spíše k tomu, aby pomáhal, než aby způsobil utrpení. ... Máme pečovat o všechny případy utrpení a vidět sebe jako Boží nástroje, které mají pomáhat potřebným podle nejlepších svých schopností. Máme být Božími spolupracovníky. Jsou takoví, kteří projevují velkou náklonnost svým příbuzným, přátelům a oblíbeným, kterým však chybí, aby byli laskaví a ohleduplní k těm, kteří potřebují něžný soucit a kteří potřebují dobrotu a lásku. S upřímným srdcem se ptáme: Kdo je můj bližní? Našimi bližními nejsou pouze naši sousedé a zvláštní přátelé, nejsou to prostě jenom ti, kteří patří do naší církve nebo kteří uvažují tak jako my. Našimi bližními je celá lidská rodina. Máme činit dobře všem lidem, a zvláště těm, kteří jsou domácí víry (Ga 6,10). Máme světu ukázat, co znamená zachovávání Božího zákona. Máme milovat Boha tím nejlepším možným způsobem a svého bližního jako sebe samého. – Undated Manuscript 33

SD 52.4

Milosrdenství prokazuje tisícům, kteří milují zákon Boží

„A činící milosrdenství nad tisíci těmi, kteříž mne milují, a ostříhají přikázání mých.“ (Ex 20,6) *SD 53.1*

Deset svatých přikázání, které Kristus vyslovil na hoře Sinaj, bylo zjevením Božího charakteru a odhalilo světu skutečnost, že On má soudní pravomoc nad celým lidským dědictvím. Tento zákon deseti přikázání největší lásky jaká mohla být prokázána člověku, je hlasem Božím z nebe mluveným k duši v zaslíbení: „Toto číňte a nepřijdete pod nadvládu a kontrolu satana.“ V tomto zákonu není nic záporného, i když se to může takto zdát. To číň a budeš žít (L 10,28; Lv 18,5). ... Pán Bůh dal svoje svatá přikázání, aby byla ochranným valem kolem Jeho stvořených bytostí. – 1BC 1105 *SD 53.2*

Všechno, co Bůh mohl učinit, učinil, aby ukázal svou velikou lásku a milosrdenství k nám. On *„tak miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný“* (J 3,16). ... Ne proto, že jsme Ho my milovali dříve, nás Bůh miluje; ale *„když jsme ještě hříšníci byli, Kristus umřel za nás“* (Ř 5,8), učinil plné a hojné opatření pro naše vykoupení. Ačkoli jsme si svou neposlušností zasloužili Boží nelibost a odsouzení, přece nás neopustil, nenechal nás bojovat s mocí nepřítele v naší vlastní omezené síle. Nebeští andělé bojují naše bitvy pro nás a ve spolupráci s nimi můžeme zvítězit nad mocnostmi zla. ... Když se vírou přibližujeme k Němu, On se přibližuje k nám, přijímá nás do své rodiny a činí nás svými syny a dcerami. – Letter 98b, 1896 *SD 53.3*

A těm, kdož Mu věrně slouží, slibuje milosrdenství, a to nejen do třetího a čtvrtého pokolení... ale do tisíců pokolení. – PP 306 *SD 53.4*

Něžné Boží milosrdenství je nezměrné, a ti, kteří si váží lásky Kristovy, budou obnoveni k pravé svatosti a přivedeni ke Kristu, své živé Hlavě. Pak budou Boží následovníci jako Jeho milé děti. – YI Jan. 6, 1898 *SD 53.5*

Milujeme Boží přikázání více než zlato

„Z té příčiny miluji přikázání tvá více nežli zlato, i to, kteréž jest nejlepší.“ (Ž 119,127) SD 54.1

Budeme v těchto dnech nebezpečí prokazovat menší nadšení pro Boží pravdu a menší vroucí oddanost k Jeho zákonu než v minulých létech? Existují velmi určité podmínky věcí, které Kristus oznámil, že se stanou dříve než přijde podruhé ve své moci a slávě. Převládající bezbožnost směřuje k ochromení a dokonce zničení pravé víry a zbožnosti. Ale toto je právě doba, kdy zlato křesťanské bezúhonnosti bude zářit jasně, na rozdíl od strusky pokrytectví a zkaženosti. Nyní je čas pro Kristovy vyvolené, aby ukázali své nadšení pro Jeho službu čas pro všechny Jeho následovníky k přinášení nádherného svědectví pro svého Mistra tím, že se rozhodně postaví proti všeobecně převládajícímu zlu. SD 54.2

Když vidíme následky, které jsou výsledkem znevažování Božího zákona nepoctivost, krádeže, nemravnost, opilství a vraždy jsme připraveni říci s žalmistou: *„Z té příčiny miluji přikázání tvá více nežli zlato, i to, kteréž jest nejlepší,“ „a kdož jich ostříhá, užitek hojný má.“ (Ž 119,27; 19,12)* Když božský zákon je dán stranou, výsledkem bude největší bída, stejně tak rodin jako i společnosti. Naší jedinou nadějí lepších věcí je být nalezen v oddané věrnosti Hospodinovým přikázáním. Nevěřící Francie se kdys i pokusila o zamítnutí autority Boží. Jaké strašné scény následovaly! Lidé zavrhli božský zákon jako otroké jho a ve své vychloubačné svobodě se sami postavili pod vládu skutečného tyрана. Anarchie a krveprolití vládly v tom strašném dni. Tenkrát bylo světu ukázáno, že nejjistější cestou pro podkopání základu řádu a vlády je znevažování Božího zákona. ... SD 54.3

Namísto pocitu, že jsme nyní v nějakém nepatrném stupni ospravedlnění pro další přestoupení, měli bychom si uvědomit jako nikdy předtím spravedlnost Božích požadavků vůči nám a svatý charakter Jeho zákona, protože Kristus musel zemřít, aby zachoval jeho autoritu. Zakrátko poslušní uvidí požehnané výsledky, které se dostaví jako následek zachovávání všech Božích přikázání. – ST Dec. 15, 1881 SD 54.4

Kristus přišel na zem, aby naplnil zákon

„Nedomnívejte se, že bych přišel rušit zákona aneb proroků. Nepřišel jsem rušit, ale naplnit.“ (Mt 5,17) SD 55.1

Bůh vyvolil Izraele jako správce neocenitelného pokladu pravdy pro všechny národy a dal jim svůj zákon jako měřítko charakteru, který měli rozvinout před světem, před anděly a před nepadlými světy. ... Skrze neposlušnost a nevěrnost Boží vyvolený lid rozvinul charakter přesně opačný než charakter Boží, jaký měli rozvinout poslušností Jeho zákona. Oni umístili svůj vlastní model a nápis na pravdu, odstranili z ní nápis Boží. ... Zákon Boží byl pohřben pod jednotlivostmi vnějších forem jako časté umývání rukou před jídlem a mytí hrnců a šáleků. Desatero bylo pokládáno za jednoduchou zahradu bylin. Těm, kteří činili tolik těchto nepodstatných věcí, Kristus řekl, *„...**tyto věci měli jste činit a oněch neopouštět**“* (Mt 23,23). ... SD 55.2

Uprostřed celého tohoto zmateného hluku hlasů bylo zapotřebí učitele přímo z nebe, který by promluvil inspirovanými rty k lidským srdcím a oznámil pravdu, tak důležitou pro každého. ... SD 55.3

Jako učitel poslaný od Boha měl Kristus svým dílem vysvětlit pravý význam zákonů Boží vlády. ... Znovu vsazením pravdy do rámu Božího milovaného zákona způsobil, že zazářila svým původním nebeským jasnem. ... Dosadil na trůn božská přikázání za doprovodu královské věčné rodiny a neposkvrněné pravdy, nesoucí souhlas Boha, Zdroje veškeré pravdy. ... SD 55.4

Kristus přišel nejenom proto, aby obhájil zákon před obyvateli tohoto světa, ale aby svým životem navždy ustanovil nezměnitelnost Božího zákona. ... Bůh nikdy nenechá odejít toho, kdo svěřil svou duši Jeho péči. Milujc jej kvůli své lásce k Ježíši, Bůh jej miluje do konce. – Manuscript 125, 1901 SD 55.5

Nebudeme mít jiné bohy

„Nebudeš mítí bohů jiných přede mnou.“ (Ex 20,3) SD 56.1

Deset přikázání je vlastně deset zaručených zaslíbení, jestliže se prokážeme poslušností vůči zákonu, kterým je řízen vesmír. – 1BC 1105 SD 56.2

Neexistuje takový morální příkaz v žádné části Bible, který by nebyl vyryt prstem Božím v Jeho svatém zákonu na dvou kamenných deskách. Kopie byla dána Mojžíšovi na hoře Sinaj. První čtyři přikázání ukládají člověku jeho povinnost sloužit Pánu našemu Bohu celým srdcem, celou duší, celou myslí a ze vši síly. To se týká celého člověka. To vyžaduje lásku tak horlivou, tak intenzivní, že člověk nemůže milovat nic ve své mysli nebo citech kromě Boha; a jeho skutky ponechají podpis nebe. Všechno je druhořadé v porovnání s Boží slávou. Náš nebeský Otec má být vždy milován jako první, jako radost a štěstí, světlo a dostatek našeho života a náš podíl navěky. – Letter 15, 1895 SD 56.3

Nechť lidé uctívají Pána Boha a slouží Mu, a pouze Jemu. Nechť není vyvyšována jako modla sobecká pýcha a ať jí není slouženo. Nechť se peníze ne stanou modlou. Jestliže smyslnost není udržována pod kontrolou vyšších sil mysli, budou nízké vášně ovládat bytost. Všechno, co je účinné, je předmětem nevhodných myšlenek a obdivu, upoutávajícím mysl, je modlou vybranou před Pánem. – Manuscript 126, 1901 SD 56.4

Hospodin, věčný, jsoucí a nestvořený, zdroj a udržovatel všeho, je jediný, je muž přísluší nejvyšší úcta a zbožňování. Člověku se zapovídá, aby svou lásku a svou službu věnoval něčemu jinému na prvním místě. Holdujeme-li čemukoli, co zmenšuje naši lásku k Bohu nebo nám brání ve službě Bohu, pak z toho činíme modlu. – PP 305 SD 56.5

Nebudeme sloužit žádným modlám

„Neučiniš sobě rytiny, ani jakého podobenství těch věcí, kteréž jsou na nebi svrchu, ani těch, kteréž na zemi dole, ani těch, kteréž u vodách pod zemí. Nebudeš se jim klaněti, ani jich ctíti.“ (Ex 20,4.5) SD 57.1

Náš Stvořitel požaduje naši nejvyšší oddanost, naši nejpřednější věrnost. Všechno, co vede k oslabení naší lásky k Bohu nebo co zasahuje do služby povinnosti vůči Němu, se stává modlou. Některým jsou jejich pozemky, jejich domy, jejich zboží modlami. Obchodní podnikání jsou provozována s horlivostí a silou, zatímco služba Bohu je učiněna druhořadým uvažováním. Rodinná bohoslužba je zanedbávána, modlitba v komůrce je opomíjena. Mnozí chtějí jenom obchodovat se svými bližními a zdá se jim, že když tak činí, splnili celou svou povinnost. Ale nestačí zachovávat posledních šest přikázání desatera. Máme milovat Pána Boha svého celým svým srdcem (Mt 22,37). Nic menšího než poslušnost každého přikázání... nemůže uspokojit požadavky božského zákona. SD 57.2

Je mnoho takových, jejichž srdce tím, že mají úspěch, natolik ztvrdla, že zapomínají na Boha a na potřeby svých spolubližních. Vyznávající křesťané se ozdobují šperky, krajkami a drahými šaty, zatímco chudí trpí nedostatkem základních prostředků života. Muži a ženy, kteří si činí nárok na vykoupení skrze Spasitelovu krev, mrhají prostředky, které jim byly svěřeny pro záchranu duší a pak skrbí, mají-li něco obětovat pro náboženské účely; a jestli kdy dávají, pak jen tehdy, mohou-li tím sebe oslavit. Jsou to modláři. – ST Jan. 26, 1882 SD 57.3

Všechno, co odvrací mysl od Boha, přijímá podobu modly, a to je důvod, proč je tak málo moci v dnešní církvi. – Manuscript 2, 1893 SD 57.4

Druhé přikázání zapovídá uctívání pravého Boha obrazy nebo napodobeninami. ... Mysl člověka by se odvracela od nekonečné dokonalosti Hospodinovy, přitahovaly by ji více výtvary než Stvořitel. – PP 306 SD 57.5

Bůh je zpytatel srdcí. Odlišuje pravou službu srdce od modlářství. – Manuscript 126, 1901 SD 57.6

Nebudeme brát jméno pána nadarmo

„Nevezmeš jména Hospodina Boha svého nadarmo; neboť nenechá bez pomsty Hospodin toho, kdož by bral jméno jeho nadarmo.“ (Ex 20,7) SD 58.1

Pán Ježíš tento příkaz odůvodňuje: nemáme přísahat *„ani skrze nebe, nebo trůn Boží jest; ani skrze zemi, nebo podnož jeho jest; ani skrze Jeruzalém, nebo město velikého toho Krále jest. Ani skrze hlavu svou budeš přísahati, nebo nemůžeš jednoho vlasu učiniti bílého aneb černého“* (Mt 5,34-36). Všechno pochází od Boha. Nemáme nic, co bychom nedostali. Všechno, co máme, pro nás získal Kristus svou krví. – MB 66 SD 58.2

Pálivá slova vášně by neměla být nikdy vyslovena, protože v pohledu Boha a svatých andělů jsou jakýmsi druhem přísahy (klení). – AH 439 SD 58.3

Toto přikázání nejen zakazuje falešné přísahání a obyčejné klení, ale zapoví dá také užívat jména Božího lehkovážně a bezstarostně, a nedbat přitom jeho strašného významu. Bezmyšlenkovitým vyslovováním jména Božího v běžném hovoru, dovoláváním se Ho v malicherných věcech a častým, nerozvážným opakováním Jeho jména zneuctíváme Boha. *„Svaté a hrozné jest jméno jeho.“* (Ž 111,9) Všichni by se měli zamyslet nad majestátem Boha, Jeho čistotou a svatostí, aby si vštíplí pocit Jeho vznešenosti; a Jeho svaté jméno by měli vyslovovat s úctou a posvátnou bází. – PP 306, 307 SD 58.4

Nemáme velebit a zbožňovat lidi; jedině Bůh, pravý a živý Bůh je Tím, kom u náleží naše úcta a klanění se. Podle učení Písma je to zneuctění Boha, jestliže oslovujeme kazatele jako „velebný“ nebo „ctihodný“. Žádný smrtelník nemá právo připojit si tento přídomek ke svému jménu, nebo jménu jakékoli lidské bytosti, neboť toto náleží pouze Bohu, aby byl odlišen od každé jiné bytosti. ... *„Svaté a ctihodné je Jeho jméno.“* (Ž 111,9 – KJV) Tupíme Boha, jestliže toto slovo užíváme tam, kde nepřísluší. ... Jedině Otec a Syn mají být velebeni. – YI July 7, 1898 SD 58.5

Budeme zachovávat svatý den sobotní

„Pomni na den sobotní, abys jej světil.“ (Ex 20,8) *SD 59.1*

Bůh řekl: *„Dne sedmého odpočinutí jest Hospodina Boha tvého.“* (Ex 20,10) On vložil svoji svatost na tento den a požehnal ho a posvětil jako den odpočinku. ... To je jediné přikázání v celém Desateru, které říká, kdo je Bůh. Ono odlišuje pravého Boha ode všech nepravých bohů. Ono říká, že Bůh učinil nebe a zemi, stromy a květiny a že stvořil člověka; to je Bůh, kterého máme oslavovat před svými dětmi, a máme ukázat na květiny a povědět jim, že to On učinil a že odpočinul sedmý den od všeho díla svého (Gn 2,2). ... Sedmý den je Bohem ustanovený památník. – Manuscript 20, 1894 *SD 59.2*

Přikázání ukazuje Boha jako Stvořitele nebe a země a tím odlišuje pravého Boha od všech nepravých bohů. Všichni, kdož zachovávají sedmý den, tím dávají najevo, že uctívají Hospodina. Tím je sobota znamením, že člověk patří Bohu, pokud bude žít na zemi, aby Mu sloužil. ... *SD 59.3*

Bůh dal lidem šest dní pro práci a vyžaduje, aby svou práci vykonali v těchto šesti pracovních dnech. Vykonávání nezbytně potřebných skutků a činů milosrdenství je v sobotu dovoleno, protože o nemocné a trpící je nutno pečovat v každý čas, avšak nepotřebné práce je nutno se přísně sříci. ... A přikázání se vztahuje na všechny, s nimiž jsme ve styku. Všichni obyvatelé domu by měli ve svatou sobotu odložit všechny své světské starosti. A všichni pospolu by měli uctívat Boha a sloužit Mu v Jeho posvátném dnu. – PP 307, 308 *SD 59.4*

Pokud budou trvat nebesa a země, bude sobota stále znamením moci Stvořitele. A až na zemi opět rozkvetе ráj, budou svatý den Božího odpočinku uctívat všichni pod sluncem. *„Od soboty do soboty“* budou přicházet obyvatelé posvěcené nové země, *„aby se klaněli přede mnou, praví Hospodin.“* (Iz 66,23) – DA 283 *SD 59.5*

Dlouhý život je zaslíben těm, kteří ctí své rodiče

„Cti otce svého i matku svou, ať se prodlejí dnové tvoji na zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě.“ (Ex 20,12) SD 60.1

Ti, kteří chtějí opravdově následovat Krista, Mu musí dovolit, aby bydlel v jejich srdcích a dosadit Ho na trůn jako nejvyššího vládce. Musí projevovat Jeho Ducha a charakter v domácím životě a ukazovat zdvořilost a laskavost k těm, s kterými přijdou do styku. Je mnoho dětí, které vyznávají, že z nají pravdu, které však neprokazují svým rodičům úctu a náklonnost, jaká jim náleží, a které projevují malou lásku otci a matce, nemají úctu, aby se podřídili jejich přáním anebo se nesnaží, aby jim ulehčili v jejich starostech. Mnozí, kteří vyznávají, že jsou křesťané, nevědí, co to znamená ctít „*otce svého a matku svou*“ a následkem toho budou zrovna tak málo vědět, co to znamená „*ať se prodlejí dnové tvoji na zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě*“. ... Zpytatel srdcí ví, jaký je váš postoj k vašim rodičům, protože On váží morální charakter na zlatých vahách nebeské svatyně. Vyznejte zanedbání vašich rodičů, vyznejte vaši lhostejnost vůči nim a vaše pohrdání Božím svatým přikázáním. – YI June 22, 1893 SD 60.2

Rodiče mají právo na větší lásku a úctu, než jakou máme projevovat vůči ostatním. Sám Bůh, který vložil na rodiče odpovědnost za duše svěřené jejich péči, ustanovil, že rodiče budou zastupovat Boha u svých dětí v nejranějších letech jejich života. A kdo odmítá pravoplatnou moc svých rodičů, odmítá tím i svrchovanost Boží. Páté přikázání vyžaduje, aby děti nejen prokazovaly svým rodičům úctu a byly jich poslušny, ale také aby je milovaly, byly k nim laskavé, ulehčovaly jim v starostech, střežily jejich dobré jméno, pomáhaly jim a utěšovaly je ve stáří. – PP 308 SD 60.3

Páté přikázání zavazuje děti tak dlouho, pokud ony žijí a žijí jejich rodiče. – YI October 1873 SD 60.4

Nebudeme zabíjet

„*Nezabiješ.*“ (Ex 20,13) *SD 61.1*

Všechny nespravedlivé činy, které ukracují jiným život, nenávist a pomsta, holdování jakékoli vášni, která působí škodu druhým nebo v nás vyvolává přání, aby druhý utrpěl újmu (neboť „*každý, kdož nenávidí bratra svého, vražedník jest.*“ [1 J 3,15]), sobecké zanedbání pomoci potřebným nebo trpícím, všechno požitkářství nebo zbytečné strádání nebo nadměrná práce, která podryvá zdraví to vše je v menší či větší míře porušení šestého přikázání. – PP 308 *SD 61.2*

Někteří obětují své fyzické a morální závazky, domnívajíce se, že takto naleznou štěstí, avšak ztrácejí jak duši tak i tělo. Jiní hledají své štěstí v uspokojování nepřirozené chuti, protože holdování chuti pokládají za žádostivější než zdraví a život. Mnozí dovolují, aby byli spoutáni svými smyslnými vášněmi a obětují tak svou fyzickou sílu, rozum a morální síly na uspokojování žádosti. Tím se sami přivádějí do předčasného hrobu a na soudu budou obviněni ze sebevraždy. – YI April 1872 *SD 61.3*

Duch nenávisti a pomstychtivosti pocházející od satana je přivedl k tomu, že nakonec usmrtili Syna Božího. Jestliže někdo pěstuje zášť a zlobu, živí v sobě stejného ducha, který ho v důsledcích vede až k smrti. V myšlence na pomstu se skrývá zlý čin jako rostlina v semeni. – MB 56 *SD 61.4*

Boží zákon zaznamenává žárlivost, závist, nenávist, zlomyslnost, pomstu, žádost a ctižádost, které proudí skrze duši, ale neprojeví se ve vnějším jednání, protože neměly příležitost, i když vůli ano. A tyto hříšné emoce budou přivedeny k vyúčtování v tom dni, kdy „*Poněvadž všeliký skutek Bůh přivede na soud, i každou věc tajnou, buďto dobrou, buďto zlou.*“ (Kaz 12,14). – ST Jan. 10, 1911 *SD 61.5*

Kristus je spravedlností, posvěcením a vykoupením těm, kteří věří v Něho. ... On nám předložil dokonalý vzor svaté poslušnosti Božího zákona. – RH Feb. 4, 1890 *SD 61.6*

25. února

Budeme čistí

„*Nesesmilníš.*“ (Ex 20,14) *SD 62.1*

Toto přikázání zapovídá nejen nečisté skutky, ale i smyslné myšlenky a žádosti a všechno, co je vyvolává. Vyžaduje čistotu nejen ve skutcích, ale i v myšlení a cítění. Kristus, který učil zákonu Božímu a vykládal jej, hlásal, že křivá myšlenka nebo křivý pohled je právě takovým hříchem jako nedovolený skutek. – PP 308 *SD 62.2*

Když někdo chová a miluje nějakou zlou myšlenku, byť sebetajněji, podle slov Ježíšových to ukazuje, že v srdci takového člověka ještě stále vládne hřích. Je stále pod vlivem hříchu a vězí v poutech nepravosti. Kdo nachází potěšení v nečistých věcech, kdo si libuje v nesprávných myšlenkách a chtivých pohledech, možná pochopí skutečnou podstatu zla, které se skrývá v zákoutích jeho srdce pohledem na dokonaný hřích a na jeho důsledky hanbu a srdce vroucí žal. Zlo nevzniká až v době nějakého zvláštního pokušení, kdy člověk snad padne do hrozného hříchu, pouze se rozvíjí a navenek ukazuje to, co se v srdci už dávno skrývalo. Na co člověk myslí, takovým se stává, protože ze srdce „*vychází život*“ (Př 4,23). Srdce, ve kterém přebývá Kristus, je tak naplněno a uspokojeno Jeho láskou, že ho nestravuje touha upoutat na sebe pozornost druhých. Když se člověk odevzdá Bohu, může Bůh svou moudrostí vykonat to, na co lidská moudrost nestačí. – MB 60, 65 *SD 62.3*

Pokud trvá život, bude třeba pevně dohlídat na náklonnosti a vášně. Ani na okamžik si nemůžeme být jisti, leč spolehneme-li na Boha a život skrytý v Kristu. – PK 84 *SD 62.4*

Čím bližší máme společenství s Ježíšem, tím větší budeme mít podíl na Jeh o čisté, svaté povaze; a čím odpornější se nám jeví hřích, tím vznešenější a žádoucnější se nám bude jevit Kristova čistota a jas. – 5T 141 *SD 62.5*

Nebudeme krást

„*Nepokradeš.*“ (Ex 20,15) *SD 63.1*

V tomto přikázání jsou zahrnuty jak veřejné, tak i osobní hříchy. Osmé přikázání odsuzuje olupování lidí a obchodování s otroky, zapovídá dobytvačné války. Odsuzuje krádež a loupež. Vyžaduje naprostou poctivost i v nejmenších věcech denního života. Zapovídá šizení v obchodě a požaduje vyplacení spravedlivé mzdy a zaplacení spravedlivého dluhu. Hlásá, že každý pokus o využití nevědomosti, slabosti nebo neštěstí druhého k vlastním u prospěchu je zaznamenán v knihách nebeských jako podvod. – PP 309 *SD 63.2*

Osmé přikázání má za úkol opevnit duši a zabezpečit člověka, aby se nedopustil žádného nespravedlivého narušení práv bližního, k čemuž by jej mohla svést sebeláska a ziskuchtivost. Zakazuje nečestnost všeho druhu, bezpráví nebo podvod, i kdyby byl na světě jakkoli běžný a jakkoli omlouván zdánlivými záminkami. – Letter 15, 1895 *SD 63.3*

„*Nepokradeš*“ bylo napsáno Božím prstem na kamenné desky; a přece tak mnoho tajných krádeží citů se provádí a promíjí. Dochází k šalebnému dvoření, pěstují se soukromé styky, až city osoby, jež je nezkušená a neví, kam až ty to věci mohou zajít, jsou v jistém smyslu odvráceny od rodičů a přeneseny na toho, jenž celým jednáním ukazuje, že není hoden její lásky. Bible odsuzuje každý druh nečestnosti. – FE 102 *SD 63.4*

Zahrávání si s city je zločin nemalé velikosti v očích svatého Boha. – AH 57 *SD 63.5*

Dopouštíme-li se vůči našim bližním drobných projevů nepoctivosti nebo i větších podvodů, budeme takto jednat i s Bohem. Lidé, kteří setrvávají na cestě nepoctivosti, budou uskutečňovat své zásady tak dlouho, dokud neošidí svou vlastní duši a neztratí nebe a věčný život. – AH 392 *SD 63.6*

Dokud nepomine nebe a země, budou svaté zásady zákona Božího (Mt 5,18)... platné, budou stále pramenem požehnání, ze kterého vytékají na zemi občerstvující proudy. – MB 50 *SD 63.7*

Nebudeme lhát, anebo podávat křivé svědectví

„Nepromluvíš proti bližnímu svému křivého svědectví.“ (Ex 20,16) SD 64.1

Deváté přikázání vyžaduje od nás neporušitelnou úctu k přesné pravdě v každém prohlášení, kterým popisujeme naše bližní. Jazyk, který je držen tak málo pod kontrolou lidských nástrojů, má být držen na uzdě silnými svědomitými zásadami, zákonem lásky vůči Bohu a člověku. – Letter 15, 1895 SD 64.2

Toto přikázání má na mysli jakékoli lhaní, jakýkoli pokus nebo úmysl podvésti bližního svého. Mrknutím oka, posuňkem, výrazem tváře možno lhát právě tak jako slovy. Každé záměrné přehánění, každý posuněk nebo výmysl, který má vyvolat mylný nebo přehnaný dojem, ba i podání pravdivých skutečností způsobem, který uvádí v omyl, je lží. Toto přikázání zapovídá jakýkoli pokus o poškození pověsti našeho bližního nesprávným podáním nebo šířením nesprávných domněnek, pomluv nebo výmyslů. Také záměrné potlačení pravdy, které může poškodit druhé, je porušením devátého přikázání. – PP 309 SD 64.3

Pán Ježíš učí, že naprostá pravdomluvnost by měla být zákonem naší řeči: *„Ale buď řeč vaše: Jistě, jistě; nikoli, nikoli.“* (Mt 5,37) ... Tato slova odsuzují všechny nic neříkající fráze a úsloví, která hraničí se zneužíváním. Odsuzují neupřímné zdvořilostní fráze, vytáčky, lichotky, nadsázky, přehánění, která jsou tak běžná v mezilidských vztazích i při služebních jednáních. Podle slov Pána Ježíše nemůžeme považovat za pravdomluvného někoho, kdo se snaží vypadat jinak, než jaký ve skutečnosti je, nebo kdo říká něco jiného, než co v srdci cítí. ... SD 64.4

Všechno, co křesťané dělají, by mělo být tak jasné jako sluneční paprsek. Pravda je od Boha, klam v každé z nespočetných množství podob pochází od satana. ... Nemůžeme mluvit pravdu, pokud se nenecháme soustavně vést Tím, kdo je pravda. – MB 68 SD 64.5

Nebudeme žádostiví

„Nepožádáš domu bližního svého, aniž požádáš manželky bližního svého, ani služebníka jeho, ani děvky jeho, ani vola jeho, ani osla jeho, ani cožkoli jest bližního tvého.“ (Moj 20,17) SD 65.1

Poslední přikázání odsuzuje žádostivost. Každá sobecká touha, každý stupeň nespokojenosti, každé přehánění, každé sobecké uspokojování působí ze sílení a rozvoj takového charakteru, který zničí Kristovu podobnost v lidském jedinci a zavře před ním brány města Božího. – Letter 15, 1895
SD 65.2

Když... andělé přicházejí, aby sloužili těm, kdož budou dědici spasení (Žd 1,14) a jsou svědky projevů sobectví, žádostivosti, přehánění a vyvyšování vlastního já ke škodě jiných, se v žalu odvracejí. ... Pán by žádným způsobem nemohl být lépe oslaven a pravda vznešeněji uctívána, než v případě, když nevěřící uvidí, že pravda vykonala slavnou a dobrou práci v životech lidí od přirození chamtivých a hrabivých. Kdyby bylo možno vidět, že víra takových měla vliv na formování jejich charakterů, že je změnila ze sobeckých, skoupých, bezohledných a peníze milujících lidí na lidi, kteří činí dobré skutky, kteří hledají příležitost, aby využili svých prostředků k požehnání těch, kdož potřebují požehnání, kdož navštěvují vdovy a sirotky v jejich utrpení a kdož se zachovávají neposkvrnění od světa (Jk 1,27), bylo by to svědectvím, že jejich náboženství je pravé. ... Ti, kdož vyznávají, že očekávají a vyhlíží zjevení se jejich Pána, by neměli potupit své vyznání tím, že by při obchodním jednání utiskovali a usilovali o poslední haléř. Takové ovoce neroste na křesťanském stromě. – 2T 238, 239 SD 65.3

Desáté přikázání postihuje samý kořen všech hříchů tím, že zakazuje sobecké choutky, jež jsou pramenem hříšných skutků. Ten, kdo poslušen zákona Božího si ani nepřipustí hříšnou touhu po něčem, co patří jinému, neproviní se nepravostí vůči svým bližním. – PP 309 SD 65.4

To bude naše spravedlnost

„A spravedlnost míti budeme, když ostříhati budeme a činiti všecka přikázání tato před Hospodinem Bohem svým, jakož přikázal nám.“ (Dt 6,25) SD 66.1

Štěstí člověka je skryto v poslušnosti zákona Božího. Skrze poslušnost Božího zákona je člověk obklopen ohradou a chráněn od zlého. – ST Aug. 29, 1911 SD 66.2

Hlas pokušitele, slyšený z každé strany, vám bude říkat, že teď už není požadováno zachovávání zákona Božího. To je satanův záměr. Bůh má zákon a lidé ho musí zachovávat. Jestliže znevažují tato pravidla, nedosáhnou dokonalosti charakteru... která je požadována, aby se mohli stát členy královské rodiny... protože Bůh napsal těchto deset svatých pravidel na kamenných deskách a uchoval je v truhle Božího svědectví. Víko této truhly... se nazývalo slitovnicí, a to znamenalo, že i když smrt byla trestem za přestoupení zákona, skrze Ježíše Krista přišlo milosrdenství, aby odpustil pokání činícímu, věřícímu hříšníkovi. SD 66.3

Jediná naděje každého člověka spočívá v Ježíši Kristu, který přináší své roucho spravedlnosti a odívá jím hříšníka a snímá z něho jeho ohyzdný oděv. ... Tento čistý a svatý kment není určen k tomu, aby byl obléknut po vejítí branami do města. Všichni, kteří vejdou touto branou, musí mít toto roucho Kristovy spravedlnosti již na sobě. ... Tam už nebude žádné zastírání hříchu a vad, žádné ukrývání znetvořeného charakteru; nebude tam žádný oděv jen zpola obmytý vše tam bude čisté a bez poskvrny. – YI Aug. 18, 1886 SD 66.4

Když přivedeme naše životy k úplné poslušnosti zákona Božího, uctívající Boha jako našeho nejvyššího Vůdce, držíce se Krista jako naší naděje spravedlnosti, Bůh bude působit v náš prospěch. Toto je spravedlnost z víry. ... Přikázání Boží pilně studovaná a uplatňovaná v životě nám otevrou spoje ní s nebem a umožní nám rozlišovat pravdu od bludu. Tato poslušnost uskuteční v nás božskou vůli, přinese do našich životů spravedlnost a dokonalost, jaká byla viděna v životě Krista. – 1BC 1118 SD 66.5

1. března

Všichni, kteří jsou unaveni hříchem, necht' se zapíší

„Podťež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám.“ (Mt 11,28)

SD 67.1

Hle, dnes sladký hlas milosrdenství dopadá k vašemu sluchu. Hle, dnes nebeské pozvání přichází k vám. Hle, dnes v nebi všechno říká: Pojd'te. – RH Aug. 17, 1869 *SD 67.2*

Pojd'te, neboť všechno je již připraveno. Kdokoliv chce, necht' přijde a napije se vody života darmo (Zj 22,17). Hle, nyní potřebujeme dětskou prostotu. Potřebujeme vidět všechno s odloženou pýchou, marnivostí a pošetilostí. Před námi je soud. Muži a ženy budou potřebovat sílu, která je větší než jakákoliv lidská pomoc, na kterou by se mohli spolehnout. Oni se musí spolehnout na mocné Hospodinovo rámě. Před námi je ten den, kdy skutky lidí budou zkoušeny a prověřovány; a potřebujeme, abyste se připravili. ... Apelujeme na vás, abyste se osvobodili od pýchy světa, domýšlivosti, marnivosti a pošetilosti života. Ježíš vás miluje. Ježíš cítí s vámi. On vám posílá zástup andělů, aby vám sloužil. A nyní, když se celá nebesa zajímají o vás, budete se zajímat sami o sebe? – RH Aug. 17, 1869 *SD 67.3*

Někteří lidé se obávají brát Boha za Jeho slovo, jako by to byla od nich troufalost. Prosí Pána, aby nás učil, a přece se bojí důvěřovat zaručenému Slovu Božímu a uvěřit, že jsme byli jím vyučováni. Pokud přicházíme k našemu nebeskému Otci v pokoře a s duchem toužícím po vyučování, ochotným a dychtivým po poznání, proč bychom měli pochybovat o Božím vyplnění Jeho vlastního slibu? ... Když toužíte znát Jeho vůli, vaší částí ve spolupráci s Bohem je věřit, že budete vedeni a řízeni a požehnáni v činění Jeho vůle. ... Je to Kristus, který vede svůj lid dnes a ukazuje jim, kde a jak pracovat. – 3BC 1155, 1156 *SD 67.4*

2. března

Učíme se od Krista

„Vezměte jho mé na se, a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým.“ (Mt 11,29) SD 68.1

Nechť ti, kdo touží po výchově nejvyššího druhu, se učí... že Bůh je blízko všem, kteří Ho hledají celým srdcem (Jr 29,13; Ž 119,2). SD 68.2

Pouze s pomocí božského Učitele můžeme pochopit pravdu Božího Slova. V Jeho škole se budeme učit, jak máme být tichými a pokornými (Mt 11,29). On nám ukazuje, jak máme chápat tajemství pobožnosti (1 Tm 3,16). – Manuscript 99, 1902 SD 68.3

Čím více člověk poznává Boží charakter, tím pokornější se stává, a tím nižší má mínění o sobě. To je ve skutečnosti důkaz, že patří Bohu, že je ve spojení s Ježíšem Kristem. Pokud nejsme tiší a pokorní, nemůžeme opravdu tvrdit, že máme nějakou představu o Božím charakteru. Lidé si mohou myslet, že mají vyšší schopnosti. Jejich velkolepé vlohy, vysoké vzdělání, výmluvnost, aktivita a zápal mohou oslepit zrak, ukojit fantazii a vzbudit obdiv u těch, kteří nedovedou číst v jejich nitru. Ale pokud není pokora a skromnost spojená s těmito ostatními dary, bude se projevovat sebe oslavování a sebe vyvyšování. Pokud nejsou všechny schopnosti zasvěceny Pánu, pokud ti, kterým Pán svěřil dary nevyhledávají tu milost, která samotná může učinit jejich schopnosti Bohem přijatelné, jsou v pohledu Pána jako neužiteční služebníci. *„Oběti Boží duch zkroušený; srdcem zkroušeným a potřeným, Bože, nezhrzíš.“ (Ž 51,19) ...* Ti, jejichž srdce jsou obměkčena a podmaněna, kteří viděli nádherné zjevení Božího charakteru, nebudou ukazovat žádnou nepozornou domýšlivost. ... Vlastní já se ztratí u vědomí Boží podivuhodné slávy, a jejich vlastní naprosté neschopnosti. Všichni, kteří oceňují šťastné a svaté chození s Bohem... nevynechají nic, co by mohli učinit, pokud jen tím mohou získat záblesk Jeho slávy. V každém místě a za všech okolností se budou modlit k Bohu, aby Ho mohli spatřit. Budou pěstovat toho tichého a zkroušeného ducha, který se chvěje před Slovem Božím. – Letter 87, 1896 SD 68.4

On nás učí, že Jeho jho je rozkošné a Jeho břímě lehké

„Jho mé zajistě jestiť rozkošné, a břímě mé lehké.“ (Mt 11,30) SD 69.1

Máme nést Kristovo jho, abychom mohli být zapojeni do úplné jednoty s Ním. On říká: *„Vezměte jho mé na se!“* (Mt 11,29) ... Nesením jha je omezený člověk uveden do společenství s draze milovaným Synem Božím. Zvedání kříže zbavuje duši vlastního já a staví člověka tam, kde se učí nést břímě Kristovo. Nemůžeme Krista následovat bez nesení Jeho jha, bez zvedání a nesení Jeho kříže za Ním. Pokud naše vůle není v souladu s božskými požadavky, musíme ještě zapřít své náklonnosti, vzdát se svých oblíbených tužeb a kráčet ve šlépějích Kristových. ... SD 69.2

Lidé přizpůsobují jho své vlastní šíji, aby se jim zdálo lehké a příjemné k nošení, ale zkoušejí ho, jak odírá v krajním případě. Kristus to vidí, a říká: Vezměte Mé jho na sebe. Jho, které jste vložili na svou vlastní šíji, myslíte na jeho přesné přizpůsobení, se nebude vůbec hodit. Vezměte Mé jho na sebe, a uče se ode Mne lekcím, které jsou podstatné pro vás, neboť Já jsem tichý a pokorný v srdci a naleznete odpočinutí vaším duším. Mé jho je rozkošné a břímě Mé je lehké (Mt 11,29.30). Pán nikdy nečiní nesprávné ocenění, pokud jde o Jeho dědictví. Posuzuje lidi, s kterými pracuje. Když se podrobí Jeho jhu, když se vzdají úsilí, které bylo nevýnosné pro ně samotné a pro věc Boží, naleznou pokoj a odpočinek. Když si budou uvědomovat své vlastní slabosti a své vlastní nedostatky, budou mít potěšení v konání Boží vůle. Poddají se Kristovu jhu. Tehdy Bůh může v nich působit chtění i činění podle Jeho libé vůle (Fp 2,13), která je často úplně opačná než plány lidské mysli. Když nebeské pomazání spočine na nás, budeme se učit lekci tichosti a pokory, která vždycky přináší odpočinek duši. – RH Oct. 23, 1900 SD 69.3

Budete mít sice zkoušky, avšak tyto zkoušky, dobře snášené, učiní vaši cest u ještě vzácnější. – 1T 161 SD 69.4

Kristus je Učitelem nebesy poslaným

„Ježíš pak řekl jim: Jáť jsem ten chléb života. Kdož přichází ke mně, nebude nikoli lačněti, a kdož věří ve mne, nebude žízniti nikdy.“ (J 6,35) SD 70.1

Mysl je nejlepším majetkem, jaký vlastníme; ale musí být pěstována studiem, rozjímáním, učením se ve škole Krista, nejlepšího a opravdového Učitele, jakého kdy svět znal. – RH Jan. 6, 1885 SD 70.2

„Já jsem Chléb života,“ Původce, Udržovatel života a Podporovatel věčného, duchovního života. ... Jíst Jeho tělo a pít Jeho krev znamená přijmout Ho jako Učitele poslaného z nebe. Víra v Něho je podstatná pro duchovní život. Ti, kdo se kochají v Jeho slově, nebudou nikdy hladovět a žíznit, ani nebudou toužit po nějakém vyšším nebo vznešenějším blahu. – Manuscript 81, 1906 SD 70.3

Pravé, nejvznešenější poznání je obsaženo ve Slově Božím. V jeho jednoduchosti je výmluvnost. Jsou takoví, kteří se chápou slov domnělých velkých mužů tohoto světa a rádi prodlévají u jejich frází, jako u něčeho, čeho si váží a cení. Budete slyšet lidi, kteří vynášejí lidské bytosti a vychvalují ty, jenž se nazývají velkými tohoto světa. Když toto činí, ztratí ze zřetele Krista v Jeho Slově. On jim není vším ve všem prvním, posledním a nejlepším. Je zapotřebí, abychom se posadili u Ježíšových nohou a učili se o Tom, jehož správné poznání znamená život věčný. – YI Dec. 8, 1898 SD 70.4

Bible je naším průvodcem na bezpečné stezce vedoucí do věčného života. Bůh inspiroval muže, aby napsali to, co nám zjeví pravdu, která nás bude přitahovat, a jestliže bude uplatňována v životě, uschopní nás k získání morální síly, abychom mohli zaujmout místo mezi nejvzdělanějšími osobnostmi. Mysl všech, kteří Slovo Boží činí předmětem svého studia, se rozšiřuje. Mnohem více než jakékoli jiné studium, právě toto zvýší schopnost chápání a obdaří i každou jinou schopnost novou životní silou. ... Přivede nás do úzkého spojení s celým nebem, udělí moudrost, známost a porozumění. ... Evangelium má být duchovním pokrmem, má uspokojovat duchovní chuť člověka. V každém případě je to právě to, co člověk potřebuje. – YI Oct. 13, 1898 SD 70.5

5. března

Dostáváme víru, která působí skrze lásku

„Nebo v Kristu Ježíši ani obřízka nic neprospívá, ani neobřízka, ale víra skrze lásku dělající.“
(Ga 5,6) SD 71.1

Když předkládáte své prosby Pánu, mělo by to být v pokoře, bez vychloubání se vyššími znalostmi, ale s opravdovou duší hladovějící po Božím požehnání. Kristus vždycky ví, co je pěstováno v srdci. Musíme přijít ve víře, že Pán bude slyšet a odpovídat na naše modlitby; protože *„cokoliv není z víry je hřích“* (Ř 14,23). Pravá víra je víra, která působí skrze lásku a očisťuje duši (Ga 5,6). Živá víra bude víra dělající. Když jdeme do zahrady a zjistíme, že tam není žádná životní míza v sazenicích, žádná svěžest v listech, žádné otevírající se pupeny nebo rozkvetlé květy, žádné znamení života ve stonku nebo větvích, měli bychom říkat: „Sazenice jsou mrtvé. Vytrhni je i s kořeny a vyhoď ze zahrady; protože zohyžďují záhony.“ Tak je to s těmi, kteří se hlásí ke křesťanství, a nemají žádnou duchovnost. Jestliže tam není žádná známka náboženské vitality, jestli tam nejsou žádné skutky Božích přikázání, je to zřejmé, že tam není ani jeden přebývající v Kristu, živé révě. – YI Sep. 13, 1894 SD 71.2

Víra a láska jsou základními, mocnými a aktivními prvky křesťanského charakteru. Ti, kteří mají tyto vlastnosti, jsou jedno s Kristem a úspěšně pokračují v Jeho poslání. ... Potřebujeme sedět u nohou Kristových jako vytrvalí žáci a pracovat skrze Jeho dary víry a lásky. Když pak ponese Kristovo jho, Jeho břemeno, Kristus nás uzná za jedno s Ním a v nebi bude o nás řečeno: *„Jste spolupracovníky Božími.“* Nezapomene naše mládež, že bez víry je nemožné se líbit Bohu? (Žd 11,6). Jedná se však o víru, která působí skrze lásku a očisťuje duši. – YI Aug. 2, 1894 SD 71.3

Nemůžeme ocenit hodnotu jednoduché víry a naprosté poslušnosti. Charakter dosahuje dokonalosti následováním stezky poslušnosti v jednoduché víře. – Manuscript 5a, 1895 SD 71.4

6. března

Učíme se mluvit jazykem Kanaánu

„Sstupiž jako déšť naučení mé, spadniž jako rosa výmluvnost má, jako tichý déšť na mladistvou travu, a jako přívál na odrostlou bylinu.“ (Dt 32,2) SD 72.1

Máme být svědky pro Krista; a staneme se jimi, když budeme každodenně dorůstat do plné postavy mužů a žen v Kristu. Je to naší výsadou stávat se každý den stále více Jemu podobnými. Tehdy získáme moc k vyjádření naší lásky k Němu ve vyšší, čisté řeči a naše představy se budou zvětšovat a prohlubovat, a náš úsudek se stane spolehlivější a věrohodnější, zatímco naše svědectví bude mít více života a jistoty. Neměli bychom pěstovat jazyk pozemský a tak dobře být obeznámeni s hovorem lidí, že jazyk Kanaánu bude pro nás novým a neznámým. Máme se učit v Kristově škole; nicméně, je zřejmé, že mnozí jsou spokojeni s velmi omezenou zkušeností v duchovních věcech, protože zjevují jenom malou znalost duchovních věcí ve svých modlitbách a svědectvích. Je projevováno méně dobrého úsudku v záležitostech týkajících se našich věčných zájmů, než v záležitostech týkajících se našich pozemských časných věcí. SD 72.2

Křesťané mají být svědomitými žáky ve škole Kristově, učícími se stále více nebeským způsobům, slovům a vůli Boží, více a více Boží pravdě a tomu, jak věrně využít získané znalosti. – YI June 28, 1894 SD 72.3

Hlavním požadavkem je, aby řeč byla čistá, laskavá a pravá. Měla by být vnějším projevem vnitřních ctností. ... Nejlepší školou pro toto studium řeči je domov. SD 72.4

Vlídna slova působí na duši jako rosa a jemný déšť. Písmo praví o Kristu, že Jeho ústa byla naplněna milostí, aby „*uměl příhodně ustalému mluvit slova*“ (Iz 50,4). A Pán nás vybízí: „*Reč vaše vždycky budiž příjemná, ozdobená solí*“, „*abyste mohli dát milost posluchačům*.“ (Ko 4,6; Ef 4,29) Když srdce je čisté, vytryskne z něho bohatý poklad moudrosti. – AH 435, 438 SD 72.5

Učíme se, abychom se vystříhali marných klamů a lichocení

„Hled'tež, ať by vás někdo neobloupil moudrostí světa, a marným zklamáním, uče podle ustanovení lidských, podle živlů světa, a ne podle Krista.“ (Ko 2,8) SD 73.1

Lichocení je lest, skrze kterou satan číhá, aby podvedl a vychválil člověka, jenž má o sobě vysoké mínění. ... Lichocení je potravou, kterou byli mnozí z naší mládeže živeni, a ti, kteří chválili a lichotili, se domnívali, že činí správně, avšak dělali velkou chybu. Chválení, lichocení a shovívavost vykonala ve věc i svedení drahocenných duší na falešnou stezku mnohem více, než jakýkoli jiný trik vynalezený satanem. Lichocení je součástí světské politiky, nikoli Kristovy. Skrze lichocení jsou ubohé lidské bytosti plné slabosti a nestálosti přivedeny k myšlence, že jsou schopné a hodnotné a jejich tělesné smýšlení se nadouvá. Jsou opojeni myšlenkou, že mají větší schopnost než jakou ve skutečnosti vlastní a jejich náboženská zkušenost se stává nevyváženou. Jestliže se z Boží prozřetelnosti neodvrátí od těchto klamů a nebudou proměněni a nebudou se učit základům víry ve škole Kristově, ztratí své duše. Mnozí mladí si lichotí, že mají své schopnosti jako přirozený dar; zatímco schopnost, o které se domnívají, že ji mají, může být dosažena pouze pilným výcvikem, pěstováním a učením se pokory a tichosti Kristovy. ... Bůh výslovně dovoluje, aby na ně zaútočil nepřítel, aby si uvědomili své vlastní slabosti. Dovoluje jim, aby učinili vysloveně hrubou chybu a ponoří je do bolestného ponížení. Ale když hluboce trpí pod pocitem svých vlastních slabostí, není tvrdým soudcem. ... Toto je čas, kdy potřebují přítele, který... bude jednat trpělivě a věrně s bloudícími. ... Nemá být vyzdvihován pomocí lichocení. Raději má být nasměrován k první příčce žebříku a jeho klopýtající nohy mají být postaveny na nejnižší příčce žebříku růstu. ... Pomocí moudré rady se jeho porážka změnila na vítězství. – YI May 24, 1894 SD 73.2

Soužení nás učí, abychom toužili po nebi

„Nebo toto nynější lehoučké soužení naše převelmi veliké věčné slávy břímě nám působí.“ (2 K 4,17) SD 74.1

Pán neslibil svému lidu, že ho ušetří zkoušek, slíbil něco, co je mnohem lepší. Řekl: *„Pokudž trvati budou dnové tvoji, slovoutný (silný – KJV) budeš.“* (Dt 33,25) ... Jste-li povoláni, abyste pro věc Boží prošli „ohnivou pecí“, Ježíš vám bude po boku, jako byl kdysi se třemi věrnými mládenci v Babyloně. Lidé, kteří milují svého Vykupitele, by se měli radovat z každé příležitosti, kdy s Ním mohou snášet pokoření a potupu. Láska, kterou chovají ke svému Pánu, ulehčí všechna utrpení, která pro Něj zakoušejí. SD 74.2

Ve všech dobách satan pronásledoval Boží lid. Prostřednictvím svých nástrojů je mučil a vraždil. Svou smrtí se však mučedníci stávali vítězi. Pevnou vírou se hlásili k někomu mocnějšímu, než je satan. Satan mohl mučit a zabít tělo, nemohl se však dotknout života, který je s Kristem skryt v Bohu (Ko 3,3). Mohl vsazovat do vězení, nemohl však spoutat ducha. Pronásledovaní mohli vzhlížet za mračna k slávě a říkat si: *„Nebo tak za to mám, že nejsou rovná utrpení nynější oné budoucí slávě, kteráž se zjeví má na nás.“* (Ř 8,18) ... SD 74.3

Boží církev, kterou svět nenávidí a pronásleduje, je vychovávána a vzdělávána v Kristově škole. Věřící lidé krácejí na zemi po úzkých cestách a očišťují se v těžkostech. Jdou za Kristem v bolestných zápasech, prožívají sebezapření, zakoušejí trpká zklamání. Hořké zkušenosti jim ukazují nepravost a ubohost hříchu, pak na něj pohlížejí s odporem. Podílejí se na Kristových utrpeních a budou se podílet i na Jeho slávě. Ve vidění prorok spatřil vítězství Božího lidu. Řekl: *„A viděl jsem jako moře sklené, smíšené s ohněm, a ty, kteříž zvítězili... ani stojí nad tím mořem skleným, majíce harfy Boží, a zpívají píseň Mojžíše, služebníka Božího, a píseň Beránkovu.“* (Zj 15,2.3) – MB 30, 31 SD 74.4

9. března

Máme si vzít poučení z přírody

„A o oděv proč se staráte? Považte kvítí polního, kterak roste, nepracuje ani přede.“ (Mt 6,28)

SD 75.1

Přírodní věda je Boží studnicí, ze které může každý žák Kristovy školy čerpat. Boží cesty v naučení přírody a tajemství spojená s Jeho jednáním s člověkem jsou pokladnicí, z níž všichni mohou čerpat. – Manuscript 95, 1898 *SD 75.2*

Polní květy v jejich nekonečné různorodosti vždycky působí potěšení synům lidským. Sám Bůh zásobuje každý kořen, aby tím mohl vyjádřit svou lásku vůči všem, na něž bude mít dílo Jeho rukou zjemňující a podmaňující vliv. Nepotřebujeme žádnou umělou okázalost. Boží láska je zjevena v překrásných výtvorech stvořitelského díla. – Letter 84, 1900 *SD 75.3*

Kristus toužil obrátit pozornost svých učedníků od umělého k přírodnímu: *„Poněvadž tedy trávu polní, ještě dnes jest, a zítra do peci bývá vložena, Bůh ta k odívá, i zdaliž mnohem více vás neodívá, ó malé víry?“* (Mt 6,30) Proč náš nebeský Otec nepokryl zemi hnědí anebo šedí? Vybral barvu, která by byla nejvíce uklidňující, nejpříjemnější pro naše smysly. Jak to potěší srdce a osvěží unaveného ducha, když se podívá na zemi oděnou ve svém rouchu živé zeleně! Bez této pokrývky by byl vzduch naplněn prachem a země by vypadala jako poušť. Každý stonek trávy, každý otvírající se pupen a kvetoucí květ je znamením Boží lásky a měl by nás naučit lekci víry a důvěry v Něho. Kristus obrací naši pozornost k jejich přirozené kráse a ujišťuje nás, že nejnádhernější oděv největšího krále, jenž kdy vládl pozemským žezlem, se nevyrovná tomu, který nosí nejskromnější květina. Vy, kteří toužíte po vyumělkované nádheře, kterou můžete nabýt samým bohatstvím, drahými obrazy, nábytkem a oblečením, naslouchejte hlasu božského Učitele. On vám poukazuje na polní květinu, jednoduchý vzor, kterému se nemůže vyrovnat žádná lidská dovednost. – RH Oct. 27, 1885 *SD 75.4*

Vcházíme do Kristova odpočinku

„A protože zůstáváť svátek lidu Božímu.“ (Žd 4,9) SD 76.1

Jsi-li ochotný učit se ve škole Kristově tichosti a pokoře srdce, pak On ti jistě dá pokoj a odpočinutí. Je to strašlivě tvrdý zápas, vzdát se své vlastní vůle a své ho způsobu jednání. Avšak naučíš-li se tomu, nalezneš pokoj a odpočinutí. Pýcha, sobectví a ctižádost musí být přemožena. Tvá vůle musí být pohlcena vůlí Kristovou. Celý tvůj život se může stát obětí lásky, každý čin a každé slovo může být představením a vyjádřením lásky. Tak jako životodárná míza prochází kmenem až k vinným hroznům, proniká do nejmenšího vlákna a přichází až k nejvýše položenému listu, tak milost a láska Kristova proudí a oplývá v duši, udělující svou sílu každé části bytosti a prostupující každou funkci těla a mysli. – Letter 14, 1887 SD 76.2

V tom, že budeme Kristovými spolupracovníky ve velikém díle, pro které On dal svůj život, nalezneme pravý odpočinek. Když jsme byli hříšníci, On dal svůj život za nás (Ř 5,8). On chce, abychom přišli k Němu a učili se od Něho. Tak nalezneme odpočinek. On říká, že nám dá svůj odpočinek. *„Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem.“* (Mt 11,29) Činíce to, naleznete ve své vlastní zkušenosti odpočinek, který přináší Kristus, odpočinek, který pochází z nesení Jeho jha a zvedání Jeho břemene. – GCB April 4, 1901 SD 76.3

Forma zbožnosti bez moci je únavou a břemenem; ale když celé srdce je zapojeno do Kristovy služby, tam je odpočinek v duši; protože Bůh působí toto každodenní vítězství nad silami temnoty. Bůh pomáhá tomu, kdo svěřuje svou duši Pánu jako věrnému Stvořiteli. – YI June 22, 1893 SD 76.4

Naučit se lekcím, kterým Kristus učí, je největší poklad, jaký mohou žáci najít. Odpočinek k nim přijde v uvědomění si, že jsou zkoušeni, aby se líbili Pánu. – Letter 144, 1901 SD 76.5

Závislost na Bohu

„Nebo beze mne nic nemůžete učiniti.“ (J 15,5 – poslední část) SD 77.1

První lekcí, které je třeba se naučit... je lekce závislosti na Bohu. ... Jako květina na poli má své kořeny v půdě, tak jako musí přijímat vzduch, rosu, déšť a sluneční svit, tak musíme obdržet od Boha to, co slouží k životu duše. – 7T 194 SD 77.2

Křesťanu je zaručena Boží přítomnost. Tato skála víry je živou Boží přítomností. Nejslabší mohou na ni spoléhat. Ti, kteří si o sobě myslí, že jsou nejsilnější, se mohou stát nejslabšími, pokud nebudou záviset na Kristu jako jejich schopnosti a způsobilosti. Toto je skála, na které můžeme úspěšně stavět. Bůh je blízko v Kristově smírné oběti, v Jeho přímlově, Jeho milující, něžně panující mocí nad církví. Sedíc na věčném trůnu, pozoruje je s intenzivním zájmem. Pokud členové církve budou skrze víru čerpat mizu a výživu z Ježíše Krista a ne z lidských názorů, výmyslů a metod, jestliže mají přesvědčení o blízkosti Boha v Kristu a složili v Něm celou svou důvěru, mají živé spojení s Kristem jako větev má spojení se svým mateřským kmenem. Církev není ustanovena na lidských teoriích, na dlouho vypracovávaných plánech a formách. Ona je závislá na Kristu jejich spravedlnosti. Je postavena na víře v Krista, *„a brány pekelné nepřemohou ji“* (Mt 16,18). ... SD 77.3

Síla každé duše je v Bohu, a ne v člověku. Klid a důvěra je silou všem, kdo odevzdají svá srdce Bohu. Kristus nemá příležitostný zájem o nás, ale zájem silnější než matka o své dítě. ... Náš Spasitel nás vykoupil lidským utrpením, žalem, urážkami, výtkami, nadávkami, výsměchem, zavržením a smrtí. On nad tebou bdí, chvějící se dítě Boží. Můžeš se cítit bezpečný pod Jeho ochranou. ... Naše slabost v lidské přirozenosti nám nezavře náš přístup k nebeskému Otci, protože On (Kristus) zemřel, aby se za nás přimlouval. – Manuscript 15, 1897 SD 77.4

Soustředme naše myšlenky na Krista

„Obnoviti se pak duchem mysli své.“ (Ef 4,23) SD 78.1

Dnešní mladí lidé mohou být vycvičeni pro plnění vysokých a svatých cílů. ... Oni jsou žáky ve škole Kristově, učící se ze dne na den lekcím božského Mistra. – YI Oct. 25, 1894 SD 78.2

Znakem mládí je, že city jsou nejhrošlivější, paměť nejtrvalejší a srdce nejvnímavější na božské dojmy; a během mládí by duševní a tělesné síly měly být nastaveny na úkoly tak, aby mohly být učiněny veliké pokroky v pohledu na svět, který nyní je a který má přijít. SD 78.3

Množství hodnotného poznání, jaké mohou mladí mužové a ženy získat, lze stěží odhadnout; jedno je však jisté, že mají-li dosáhnout vysokou úroveň, musí zavřít dveře před ponižujícími myšlenkami, které satan bude našeptávat do mysli a musí odmítnout jeho pokušení. Mladí mohou dosáhnout to, co nejde koupit ani za zlato, budou-li jen pěstovat čistý a silný záměr být tím, co Bůh ustanovil, aby byli. Mysl musí být cvičena, aby přebývala u správných témat myšlení. Měli by studovat Písmo a vnést do denního života božské směrnice, které zde Bůh zanechal, aby nás vedly. Ten, kdo zestárnul ve službě Boží, tomu možná paměť vypovídá, jde-li o události dějící se kolem a nemůže si vzpomenout na nedávná jednání; avšak jeho mysl je stále bdělá na scény a jednání, které se odehrály v dětství. O kéž by si mládež uvědomila, jak je důležité střežit, aby mysl byla čistá a prostá všech zkažených myšlenek, jak je důležité chránit duši od všech ponižujících zvyků, neboť porušenost či neporušenost mládí se odráží na létech stáří. – YI Oct. 25, 1894 SD 78.4

Přijímané pravdy Bible povznesou mysl od její přizemnosti a ponížení. Kdyby Slovo Boží bylo uznáváno tak, jak by mělo být, stejně tak mladí jak i staří by vlastnili vnitřní poctivost a sílu zásad, která by jim umožnila odolávat pokušení – CG 506 SD 78.5

Odolávejme pokušení

„Poddejtež se tedy Bohu, a zepřete se d'áblu, i utečte od vás.“ (Jk 4,7) SD 79.1

Satan stále přichází se svými pokušeními k lidským dětem. Použije všechny prostředky, aby se skryl z dohledu, a proto tak mnozí neznají jeho plány. Před několika dny mi byla položena otázka: „Věříš v osobního d'ábla?“ „Věřím,“ odpověděla jsem. „Dobře,“ odpověděl tazatel. „Já opravdu nevěřím, že existuje nějaká taková bytost; naše zlé myšlenky a popudy jsou celým d'áblem, o kterém my něco víme!“ „Ale,“ zeptala jsem se, „kdo naše ptává tyto myšlenky? Odkud ony pocházejí, ne snad od satana?“ ... SD 79.2

Právě tak jistě jako máme osobního Spasitele, máme také osobního protivníka, krutého a prohnatého, který stále hlídá naše kroky a strojí úklady, aby nás s vedl na scestí. On dovede nejúčinněji působit v přestrojení. Kdekoli je udržován názor, že neexistuje, tam je nejvíce zaměstnán. Když nejméně tušíme jeho přítomnost, získává nad námi převahu. Cítím úzkost, když vidím tak mnoho mladých, kteří se poddávají jeho moci, i když si to neuvědomují. Kdyby tak mohli vidět své nebezpečí, utekli by ke Kristu útočišti hříšníků. – YI Nov. 21, 1883 SD 79.3

Usilujte o to, abyste byli svědomitými žáky ve škole Kristově, učíte se denně jak přizpůsobit svůj život božskému Vzor. Obrátte své tváře k nebesům, a usilovně spějte k cíli, k odplatě svrchovaného povolání v Kristu Ježíši (Fp 3,14). Běžte onen křesťanský závod s trpělivostí (Žd 12,1), odolávejte každému pokušení, které na vás přijde, ať je jakkoli silné. Vzepřete se d'áblu a utečte od vás. Přiblížte se k Bohu! (Jk 4,7.8); a projevíte-li touhu učinit první krok na cestě vzhůru, najednou zjistíte, že tam stojí On a podává vám pomocnou ruku. On bude s vámi osobně, a to budete-li kráčet ve světle Slunce spravedlnosti, nebo v temnostech bludu. Pravda Boží může být pro vás požehnaním jen tehdy, dovolíte-li, aby působila svým očišťujícím a zušlechťujícím vlivem na vaši duši. – YI May 30, 1895 SD 79.4

Budme milujícími a laskavými

„Láska bratrská at' zůstává.“ (Žd 13,1) SD 80.1

Žádný člen rodiny se nemůže uzavřít sám v sobě. ... Jestliže je naplněn Kristovou láskou, bude projevovat zdvořilost, laskavost, bude mít něžný ohled k pocitům jiných a bude spojen se svými přáteli skutky lásky, něžnosti, vděčnosti a šťastnými pocity. Bude patrné, že žije pro Ježíše a denně se učí lekcím u Jeho nohou, přijímající Jeho světlo a Jeho pokoj. – YI June 22, 1893 SD 80.2

Nejpečlivější dodržování vnějších pravidel společenského života nestačí k tomu, aby vypudilo veškerou podrážděnost, tvrdý soud a nevhodná slova. Právě zušlechtění se nikdy neobjeví, dokud člověk považuje vlastní já za nejvyšší předmět. Láska se musí usídlit v srdci. Nekompromisní křesťan čerpá své pohnutky k činnosti ze své hluboké lásky srdce k svému Mistru. Nahoru skrze od-
denky jeho lásky ke Kristu pramení nezištný zájem o jeho bratry. SD 80.3

Ze všech věcí, které jsou vyhledávané, udržované a pěstované, není nic tak vzácné v Božích očích jako čisté srdce a mysl naplněná vděčností a pokojem. SD 80.4

Jeli božský soulad pravdy a lásky v srdci, projeví se to ve slovech a činech. ... Duch pravé laskavosti musí přebývat v srdci. Láska udělí jejímu vlastníku půvab, zdvořilost a krásu chování. Láska ozáří výraz tváře a podmaní hlas; zušlechtí a pozdvihne celého člověka. Přivede ho do souladu s Bohem, protože je nebeskou vlastností. – AH 425, 426 SD 80.5

Nedovol, aby sobectví přebývalo ve tvém srdci nebo našlo místo v domově... Když jsme všichni členy královské rodiny, pak se projeví v životě domova pravá zdvořilost. Každý člen rodiny se bude snažit učinit druhému jen to, co je při něm. – CG 143 SD 80.6

15. března

Pokora

„Nýbrž hojnější dává milost. Nebo dí: Bůh se pyšným protiví, ale pokorným dává milost.“ (Jk 4,6) SD 81.1

Jste bezpečni pouze tehdy, když se v dokonalé pokoře a poslušnosti spojíte s Kristem. Jho je lehké, neboť břímě nese Kristus. I kříž, který zvedáte, se stane lehkým; a tento kříž je zárukou věčného života. Je výsadou každého člověka ochotně následovat Krista a při každém kroku volat: *„Dobrotivost tvá mne zvelebila.“* (Ž 18,36) Jestli chcete kráčet k nebesům, musíte používat Slovo Boží jako svoji učebnici. Z inspirovaných slov musíme denně čerpat poučení. ... SD 81.2

Ponížení člověka Ježíše Krista je nepochopitelné pro lidskou mysl; ale Jeho božství a Jeho existence předtím, než byl stvořen svět, nemůže být nikdy zpochybňována těmi, kteří věří Slovu Božímu. Apoštol Pavel mluví o našem Prostředníku, jednorozeném Božím Synu, který v postavení slávy měl Boží podobu, Veliteli všech nebeských zástupů a který když oděl své božství lidstvím, vzal na sebe podobu služebníka (Fp 2,7). ... SD 81.3

Tím, že souhlasil, aby se stal člověkem, Kristus projevil pokoru, nad kterou žasnou nebeské bytosti. To, že souhlasil, aby se stal člověkem, by nebylo žádným ponížením, kdyby nebylo skutečnosti Kristovy vysoko postavené preexistence. Musíme otevřít naše chápání, abychom si uvědomili, že Kristus odložil své královské roucho, svou královskou korunu, svou nejvyšší vládu a přioděl své božství lidstvím, aby mohl potkat člověka tam, kde byl a přinesl lidské rodině morální sílu, aby se mohli stát syny a dcerami Božími. Aby vykoupil člověka, stal se Kristus poslušným až do smrti, a to do smrti kříže (Fp 2,8). – YI Oct. 13, 1898 SD 81.4

Tichost a pokora, která charakterizovala život Kristův, se projeví v životě a povaze těch, kteří „krácejí stejně jako On kráčel“. – YI Nov. 8, 1894 SD 81.5

Tichost

„Působí to, aby tiší chodili v soudu, a vyučuje tiché cestě své.“ (Ž 25,9) SD 82.1

Budete se muset naučit důležité lekci, a sice, co to znamená být člověkem v očích Božích. Znamená to být podobným Ježíši, tichým a pokorným v srdci, chránit zájmy jiných svatěji než své vlastní. ... Tím se musí vyznačovat váš každodenní život a jednání. Musíte ukázat, že jste nechodili za školu a že nejste těžko chápavými žáky ve škole Kristově. – Letter 16, 1886 SD 82.2

Sobectví nemůže existovat v srdci, ve kterém přebývá Kristus; jestli je pěstováno, vytlačí všechno ostatní. To vás vede k tomu, abyste následovali spíše náklonnost než povinnost, abyste učinili vlastní já předmětem vašeho myšlení a uspokojovali a hověli sami sobě, místo abyste se snažili být požehnáním pro druhé. Vaše potřeby, vaše radovánky byly důležitější než všechno jiné... Právě štěstí se nenachází v samolibosti a sebeuspokojování, ale v učení se od Krista. ... Ti, kdo důvěřují své vlastní moudrosti a následují své vlastní cesty, jdou, stěžující si na každém kroku, protože břímě, které na ně sobectví vkládá, je tak těžké. ... SD 82.3

Ježíš miluje mládež a touží, aby vlastnila pokoj, který jim může dát jenom On sám (J 14,27). Vyzývá ji, aby se učila od Něho pokoře a tichosti srdce. Tyto drahocenné ctnosti jsou málokdy viděny u dnešní mládeže, dokonce ani u těch, kteří vyznávají, že jsou křesťané. Jejich vlastní cesty se jim zdají právě v jejich očích. Přijetím jména Kristus nepřijali Jeho charakter, ... protože nevědí nic o radosti a pokoji, které se nacházejí v Jeho službě. – YI Nov. 21, 1883 SD 82.4

Kristova tichost projevená v rodině přinese štěstí všem jejím členům; nevyvolává hádky, neoplácí zlá slova pronesená v hněvu, nýbrž uklidňuje podráždění a šíří laskavost, kterou pocítují všichni členové rodiny. Úsilím o tichost se pozemská rodina stává součástí velké rodiny v nebesích. – MB 16 SD 82.5

17. března

Ohleduplnost

„Protož oblectež se jako vyvolení Boží, svatí, a milí, v střeva milosrdenství, v dobrotivost, nízké o sobě smýšlení, krotkost, trpělivost.“ (Ko 3,12) SD 83.1

Hleď na Ježíše jako na svého Vůdce a svůj Vzor. ... Zkoumej, jak bys Mu mohl být podoben v ohleduplnosti vůči jiným, v pokoře a tichosti. Tak budeš moci *„růst v toho všelijak, kterýž jest hlava, totiž v Krista“* (Ef 4,15), odrážet Jeho podobu a při Jeho příchodu být uznán za Jeho vlastnictví. SD 83.2

Když Ježíš bude pochopen vírou a přiveden do vnitřní svatyně duše, Duch svatý zformuje a přetvoří charakter podle Kristovy podoby. Pak se bude učit denně lekcím v Kristově škole. Povahu stromu poznáváme podle jeho ovoce. *„Po ovocích jejich poznáte je.“* (Mt 7,20) Křesťan bude svítit jako světlo uprostřed mravní temnoty světa. Bude mít něžné srdce a bude ohleduplný k pocitům jiných. Slovo Boží nás poučuje, abychom byli *„opatrní jako hadové, a sprostní jako holubice“* (Mt 10,16) a je povinností každého křesťana podrobit se kázní předpisům Bible, aby mohl být *„milým dělníkem, za něž by se nebylo proč stydět“* (2 Tm 2,15). Práce pocházející z rukou to ho, který tak činí, bude tak trvalá jako věčnost. Nebude promíchána s kousky sobectví a nebude to nepořádná, nedbalá práce. – YI Sep. 20, 1894 SD 83.3

Něžné city by měly být vždy pěstovány mezi mužem a ženou, rodiči a dětmi, bratry a sestrami. Každé ukvapené slovo by mělo být zastaveno a nemělo by být ani zdání nedostatku vzájemné lásky. Je povinností každého člen a rodiny, aby byl příjemný a mluvil laskavě. SD 83.4

Pěstujte něžnost, city a lásku, jež se projevují v drobných pozornostech, v řeči a v starostlivé péči. – AH 198 SD 83.5

Je to vnitřní ozdoba, okrasa Ducha, laskavé slovo, pozorný ohled k druhým, čeho si Bůh cení. – CG 429 SD 83.6

Sebeovládání

„Sám pak o to pracuji, abych měl svědomí bez úrazu před Bohem i před lidmi vždycky.“ (Sk 24,16) SD 84.1

Síla charakteru se skládá ze dvou věcí síly vůle a síly sebeovládání. Mnozí mladí lidé zaměňují silnou, neovládanou vášeň za sílu charakteru; je ale pravdou, že ten, kdo je ovládán svými vášněmi, je slabým člověkem. Skutečná velikost a ušlechtilost člověka se měří podle toho, jak je schopen potlačit své pocity a ne silou jeho pocitů, které ho ovládají. – CG 161, 162 SD 84.2

Nikdy bychom neměli ztratit kontrolu sami nad sebou. Mějme vždy před sebou dokonalý Vzor. Je hříchem mluvit netrpělivě a podrážděně anebo pociťovat hněv i kdyby nebyl vysloven. Máme se chovat důstojně a tím náležitě reprezentovat Krista. Vyslovení hněvivého slova je jako udeření křemene o křemen; okamžitě rozněcuje hněvivé pocity. SD 84.3

Nikdy nebuďte jako slupka kaštanu. Nikdy si doma nedovolte použít drsná a hrubá slova. Měli byste pozvat nebeského Hosta, aby přišel do vašeho domu a současně Jemu a nebeským andělům umožnit, aby mohli u vás přebývat. Potřebujete přijmout Kristovu spravedlnost, posvěcujícího Duha Božího a krásu svatosti, abyste mohli těm, kteří vás obklopují, zjevit Světlo života. ... SD 84.4

Jeden slavný císař řekl na smrtelné posteli: „Ze všech mých vítězství je jen jediné, které mi nyní dává nějakou útěchu, a to vítězství, které jsem získal nad svou vlastní nespoutanou povahou.“ Pro Alexandra a Caesara bylo snadnější si podrobit svět než zvítězit nad sebou samým. Když si podrobili jeden národ za druhým, padli jeden z nich „jako oběť nestřídmosti a druhý na chorobnou ctižálost“. – CG 95, 96 SD 84.5

Nejvyšším důkazem ušlechtilosti křesťana je sebeovládání. – DA 301 SD 84.6

V díle Páně jste stále ve škole, kde se můžete učit lekcím sebeovládání, posvěcené důstojnosti, uhlazených způsobů a jednání. – Letter 174a, 1902 SD 84.7

19. března

Čistota

„Vysvobodí i toho, kterýž není bez viny, vysvobodí, pravím, čistotou rukou tvých.“ (Jb 22,30) SD

85.1

Ten, kdo zaslouženě nosí jméno křesťan, jež znamená „podobný Kristu“, bude naplněn zbožností a čistotou, láskou a úctou k Bohu a k Tomu, jehož On poslal, Ježíši Kristu. Jeho duch, slova a skutky ponesou pečeť nebes. Ostatní uvidí, že býval s Ježíšem (Sk 4,13) a že se od Něho učil. Jeho modlitby budou prosté, ale vroucí a budou stoupat k Bohu na křídlech víry. Jelikož se učí ve škole Kristově, bude mít o sobě skromné mínění. Přesto že může být chudý na pozemské statky, může být bohatý na ovoce Ducha svatého a může sloužit k požehnání a obohacení jiných svým duchem a vlivem, neboť Kristus v něm přebývajícím je studnicí vody prýstící se k životu věčnému (J 4,14). Bude kolem sebe šířit ovzduší naděje, odvahy a síly a tím zahanbí zesvětštělé, sobecké a formální vyznavače, kteří mají jméno, že žijí, ale jsou mrtví (Zj 3,1). – YI June 22, 1893 SD 85.2

Tato drahocenná víra pocházející od Boha dává sílu a zušlechťuje povahu. Když Jeho dobrota, Jeho milosrdenství a Jeho láska přebývají v nás, jasnější a stále jasnější bude vnímání pravdy; vyšší a Svatější bude touha po čistotě srdce a čistotě myšlení. Duše přebývajícím v čistém ovzduší svatých myšlenek je proměňována spojením s Bohem skrze studium Jeho Slova. Pravda je tak veliká, tak dalekosáhlá, tak hluboká, tak široká, že vlastní já se ztratí ze zřetele. Srdce je obměkčeno a podmaněno pokorou, laskavostí a láskou. ... Mají-li čistou mysl, stanou se lidmi s pevnou vůlí. – MH 465, 466 SD 85.3

Čistota srdce a krása ducha jsou vzácnější než zlato, jak pro časnost tak i pro věčnost. Pouze ti, kteří jsou čistého srdce, budou vidět Boha. – CG 418 SD 85.4

20. března

Prostota

„Ale bojím se, aby snad, jakž onen had svedl Evu chytrostí svou, tak nebyly porušeny myslí vaše od sprostnosti, kteráž jest v Kristu.“ (2 K 11,3) SD 86.1

Ten, kdo si zachová prostotu ve všech svých zvycích, omezujíc chuť a ovládajíc vášně, může uchovat své duševní síly pevné, aktivní a plné života, být rychlý k pochopení všeho, co vyžaduje myšlení nebo jednání, citlivý k rozlišování mezi svatým a bezbožným a připraven zúčastnit se každého jednání k slávě Boží a prospěchu lidstva. – ST Sep. 29, 1881 SD 86.2

Děti mají být vychovávány v dětské prostotě. Mají být cvičeny, aby byly spokojené s malými a prospěšnými povinnostmi, radostmi a zkušenostmi odpovídajícími jejich věku. Dětství je v podobnosti přirovnáváno k stéblu trávy, ale i stéblo má v sobě zvláštní krásu. Děti nemají být nuceny k předčasné zralosti, nýbrž tak dlouho, jak je to jen možné, mají si uchovat svěžest a půvab raných let. Čím klidnější a skromnější je život dítěte čím prostší od vyumělkovaného vzrušení, čím více probíhá s přírodou tím příznivější bude pro nabývání fyzické a duševní vitality a duchovní síly. SD 86.3

Rodiče mají svým vlastním příkladem povzbuzovat k formování prostoty ve zvycích a mají vést své děti od umělého k přirozenému životu. Ty děti jsou nejpřitažlivější, které jsou přirozené a nestrojené. – CG 139 SD 86.4

Největší Učitel, jakého kdy svět znal, byl obdivován pro svou prostotu; protože představil božskou pravdu takovým způsobem, že dokonce i děti mohly pochopit Jeho slova, a současně přitáhl pozornost nejvzdělanějších a největších myslitelů světa. Použitím dobře známých příkladů učinil pravdu jasnou myšlení prostých lidí. V prostotě zasel semeno pravdy evangelia v myslích a srdcích svých posluchačů a ono vyrostlo a přineslo úrodu pro věčný život. – YI May 4, 1893 SD 86.5

Jeho (Kristova) sláva byla v Jeho prostotě. – CH 320 SD 86.6

21. března

Stálost

„Tedy jistě pozdvihneš tváři své z poskvrny, a budeš nepohnutý, aniž se báti budeš.“ (Jb 11,15)

SD 87.1

Je správné, mají-li mladí lidé pocit, že musí dosáhnout co nejvyššího rozvoje svých duševních sil. Neměli bychom omezovat vzdělání, jemuž Bůh nestanovil hranice. Naše vědomosti však nebudou k ničemu, jestliže je nepoužijeme k Boží cti a pro dobro lidstva. ... *SD 87.2*

Potřebujeme především poznání, které posílí mysl a nitro a které přispěje k tomu, že se staneme lepšími. Výchova srdce je mnohem důležitější než pouhé knižní vzdělání. Je dobré, dokonce nezbytné, mít znalosti o světě, ve kterém žijeme. Pustíme-li však ze zřetele věčnost, uděláme chybu, ze které se možná už nebudeme schopni dostat. ... Kdyby mladí lidé pochopili, jak jsou slabí, hledali by svou sílu v Bohu. – MH 449, 450 *SD 87.3*

Křesťanství je věda, kterou si musíme osvojit. Je to věda, která je hlubší, širší a vyšší než všechny ostatní vědy, tak jako nebe převyšuje zemi. Rozum se musí podřídít kázni, výchově a výcviku, protože službu pro Boha musíme konat způsoby, které nejsou v souladu s vrozenými sklony. Dědičné a vypěstované sklony k zlému musí být překonány. Často musíme odložit svou dosavadní výchovu a vzdělání, abychom se mohli stát studenty v Kristově škole. Naše srdce musí být vychováno, abychom byli pevní v Bohu. Potřebujeme si vytvořit takové návyky v myšlení, které nám umožní odolat pokušení. Musíme se naučit vzhlížet vzhůru. Musíme pochopit, jaký význam pro náš každodenní život mají zásady Božího Slova, zásady, které jsou vysoké jako nebe a které sahají do věčnosti. Každý čin, každé slovo a každá myšlenka má být ve shodě s těmito zásadami. Všechno musí být uvedeno do souladu s Kristem a musí se Mu podřídít. – MH 453, 454 *SD 87.4*

Trpělivost

„Nežpotřebíte jest vám trpělivosti, abyste vůli Boží činíce, dosáhli zaslíbení.“ (Žd 10,36) SD 88.1

Život některých lidí postrádá pokoj a radost, poněvadž se nikdy nevyprostili z rámce svého vlastního já. Vždycky touží po uznání jiných. Kdyby šli pracovat a viděli, jak mohou být užiteční, kdyby mluvili slova lásky a povzbuzení, jejich duše, které jsou nyní vyprahlé a smutné, by se proměnily v zavlaženou zahradu. SD 88.2

Musíte se ve škole Kristově naučit vzácným lekcím trpělivosti. Nebuďte hned znechuceni, ale pokračujte v práci se vsí pokorou. To vás potáhne k Ježíši, to vás povede ke studování Vzorů. Pak zatoužíte pracovat tak, jak pracoval Ježíš. – YI May 4, 1886 SD 88.3

Je pravdou, že zkoušky přijdou dokonce na ty, kteří jsou plně posvěceni. Trpělivost těch nejtrpělivějších bude přísně zkoušena. ... Často je mlčení nejprísnejším pokáráním, jaké může být dané tomu, kdo zhřešil svými rty. SD 88.4

Když (děti a mládež) ztratí sebekontrolu a mluví slova, která jsou vášnivá, je často nejlepší cestou zachovat mlčení a nespustit příval výčitek, argumentů nebo odsouzení. Pokání se záhy dostaví. Mlčení je zlato, které často dokáže více než všechna pronesená slova. SD 88.5

Když jsou jiní netrpěliví, mrzutí a stěžují si, protože vlastní já není podmaněno, začněte zpívat nějakou sionskou píseň. Když Kristus pracoval v tesařské dílně, často Ho druzí chtěli vyprovokovat, aby byl netrpělivý. On však začal zpívat nějaký krásný žalm, a než si uvědomili, co činí, spojili se s Ním ve zpěvu, ovlivnění mocí Ducha svatého, který tam byl. – AH 442, 443 SD 88.6

Kristův dokonalý příklad a milost Boží jsou dány člověku proto, aby mu umožnily vychovat své syny a dcery, aby se mohli stát syny a dcerami Božími. – CG 475 SD 88.7

23. března

Sebezapření

89.1 „*I počal Petr mluvíti k němu: Aj, my opustili jsme všecko, a šli jsme za tebou.*“ (Mk 10,28) *SD*

Všichni se mají denně učit ve škole Kristově a získávat každodenní zkušenosti, aby mohli chápat své povinnosti jako Jeho děti. *SD 89.2*

Mnoho poctivých a dobře smýšlejících lidí nečiní žádné pokroky v křesťanském životě, protože nevidí nutnost neustále se učit od Ježíše. Když se na počátku obrátili, radovali se, že mohli zaujmout místo na straně Páně. Po uplynutí jednoho roku nesou stále to stejné svědectví. Není zde žádný důkaz o duchovním růstu, jsou stále slabí jako děti. ... První zkušenost nově obráceného je šťastná a radostná, ale přicházejí zkoušky; je třeba čelit různým problémům života. Hříšné rysy charakteru, které nebyly přemoženy, usilují o nadvládu a žel, příliš často ji získávají. Proto později nastává ztráta důvěry a pokoje, dochází k zanedbávání modlitby a studování Písma Svatého. Kvůli nedostatku poznání a zkušenosti, které by měli mít, mnozí jsou přemoženi satanem. Nevědí, jak rozpoznat jeho pokušení a jak jim odolávat. ... *SD 89.3*

Mějte víru v Ježíše jako svého pomocníka. Pamatujte, že si nemáte vybírat vlastní práci nebo následovat svou vlastní cestu, ale hledět na Ježíše jako svého Vůdce a svůj Vzor. Mějte stále před sebou Jeho příklad, a neustále se ptejte na to, co je příjemné Jeho pohledu. Učte se od Něho lekcím sebe zapření a sebeobětování. – YI Dec. 5, 1883 *SD 89.4*

Hlídejte každý okamžik, udržujte vaši mysl, aby zůstávala u Boha, namísto u oblečení a strasti plné pýchy přebývajících ve vašem srdci. Snažte se zapřít sami sebe; buďte svatí; necht' vaše mysl přebývá v nebi a necht' jsou tam také i vaše rozhovory. ... Ti, kdo následují Krista, si zvolí utrpení, sebezapření a budou mít Jeho pochvalu zde a... slávu, nesmrtelnost a věčný život v budoucnosti. – YI May 1854 *SD 89.5*

Odpuštění

„Usnášejíce jeden druhého, a odpouštějíce sobě vespolek, měl-li by kdo proti komu žalobu. Jako i Kristus odpustil vám, tak i vy.“ (Ko 3,13) SD 90.1

Náboženství Ježíše Krista znamená pokrok, znamená to neustálé úsilí o vyšší a svatější úroveň. Křesťan, jehož srdce bylo dotčeno krásou Spasitelova charakteru, má uvádět do života všechno to, čemu se učí ve škole Kristově. Musíme být schopnými žáky ve škole Kristově, pohotově se učíce tomu, čemu nás On sám den za dnem učí. SD 90.2

Nikdy nemůžeme dosáhnout dokonalosti charakteru, jestliže nenasloucháme hlasu Božímu a neposlechneme Jeho radu. Tyto pokyny neuplatní prostě ti, kdo neměli žádné zkoušky, jež by mohly vyvolat nechuť k jejich bratrům, ale týká se to těch, kteří byli zraněni, kteří zakusili finanční křivdu, výčitky a kritiku, neporozumění a nesprávné posuzování. Tito nesmí dovolit, aby nenávist vstoupila do jejich srdce, anebo aby tam vznikly nepřátelské pocity, když se dívají na ty, kteří je zranili. ... SD 90.3

Podobně jako Kristus máme odpouštět našim nepřátelům a hledat příležitost, jak ukázat těm, kteří nám způsobili křivdu, že kdybychom mohli, rádi bychom jim činili dobře. ... Jestliže ti, kteří nás ranili, stále pokračují ve svém způsobu jednání... musíme vyvinout úsilí, abychom byli se svými bratry smířeni a tím abychom následovali biblický plán, jak jej sám Kristus vytyčil. Jestli se naši bratři nechtějí usmířit, pak o nich nemluvte, nesnižujte jejich vliv, ale odevzdejte je do rukou spravedlivého Boha, jenž soudí spravedlivě všechny lidi (1 Pt 2,23). ... Mládež může vyznávat, jak velkou lásku má pro věc Boží; ale když není smířena se svými společníky, není smířena ani s Bohem. Tyto... sobecké pocity, které jsou pěstovány, zadržují Boží požehnání mimo naše srdce a domovy. Necht' Kristova láska pronikne do našeho srdce a promění náš charakter, jinak nebudeme dětmi Božími. – YI Jan. 13, 1898 SD 90.4

Petrovo třibení mělo za následek jeho obrácení

„I řekl Pán: Simone, Simone, aj satan vyprosil, aby vás třibil jako pšenici. Ale jáť jsem prosil za tebe, aby nezhylnula víra tvá. A ty někdy obrátěse, potvrzuj bratři svých.“ (L 22,31.32) SD 91.1

Důvod, proč tak mnozí vyznávající Kristovi učedníci padli v žalostných pokušeních, spočívá v tom, že neměli správné poznání sebe samých. Pro tutéž příčinu byl i Petr tak důkladně protřiben nepřitelem. Kdybychom rozuměli našim vlastním slabostem, viděli bychom, kolik ještě musí být vykonáno pro nás samotné, abychom pokořili svá srdce pod mocnou ruku Boží. Svěříme-li naše bezmocné duše Kristu, můžeme doplnit naši neznámost Jeho moudrostí, naši slabost Jeho silou a naši křehkost Jeho trvalou mocí. Petr padl, protože neznal svou vlastní slabost. Myslel si, že je silný. ...

SD 91.2

Petr měl kráčet pokorně s Bohem, skrytý v Kristu; měl opravdově hledat božskou pomoc; měl být méně sebevědomý; měl přijmout rady Pána a uskutečňovat je, měl být bdělý na modlitbě. ... Měl důkladně zkoumat sebe sama, Pán by mu dal božskou pomoc a nemusel být třiben satanem. ... Není žádné moci v celé satanské síle, která by mohla oslabit duši, která se spoléhá v prosté důvěře na moudrost pocházející od Boha. – YI Dec. 15, 1898 *SD 91.3*

Bdělá péče, jakou Kristus prokázal Petrovi, byla příčinou jeho obrácení. Satan nemohl nic svést proti všemocné přímlově Krista. Avšak modlitba Kristova, přednesená za Petra, byla obětována za všechny, kteří jsou pokorného a zkroušeného srdce. ... Petr zhřešil proti světlu a známosti a proti velikým a vznešeným přednostem. Byla to sebedůvěra, která způsobila, že selhal a totéž zlo působí v lidských srdcích i nyní. Možná, že naším cílem je mít pravdu a konat správně, ale s největší pravděpodobností chybíme, nebudeme-li stálými žáky ve škole Kristově. Naším jediným bezpečím je pokorné chození s Bohem. – YI Dec. 15, 1898 *SD 91.4*

Lazar vstal, aby svědčil o slávě Boží

„A uslyšav to Ježíš, řekl: Nemoc ta není k smrti, ale pro slávu Boží, aby oslaven byl Syn Boží skrze ni.“ (J 11,4) SD 92.1

Kristovo dvoudenní otálení po obdržení zprávy o Lazarově nemoci nebylo z Jeho strany nedbalostí nebo odepřením Jeho účasti. ... Tento případ má být pro nás povzbuzením. ... Máme spočinout v Pánu a trpělivě na Něho očekávat. Odpověď na naše modlitby snad nepřichází tak rychle, jak si přejeme a nedostáváme právě to, oč jsme žádali, ale Ten, který ví, co je pro Jeho dítky nejvyšším blahem, udělí nám mnohem více dobrého, než jsme žádali pokud se nestaneme nevěrnými a nenecháme se odradit. – YI April 6, 1899 SD 92.2

Kristus neměl pouze v Betanii ty, jenž miloval a na které myslel. Učil své učedníky, aby to brali v úvahu. Měli být Jeho představiteli vůči světu, aby požehnání Otce mohlo obsáhnout všechny. V jejich zájmu dovolil Lazarovi zemřít. Měl ho navrátit z nemoci ku zdraví, aby zázrak, který je nejpřesvědčivějším důkazem Jeho božského charakteru, nebyl vykonán? SD 92.3

Kdyby byl Kristus v jeho domě, Lazar by nezemřel; protože satan by neměl žádné moci nad ním. V přítomnosti Dárce života smrt nemohla hodit svůj osten na Lazara. ... Ježíš dovolil Lazarovi, aby se dostal pod nadvládu smrti a aby trpící sestry viděly svého bratra ležet v hrobě. Kristus věděl, že když se budou dívat do tváře svého mrtvého bratra, jejich víra ve Vykupitele bude přísně zkoušena. Takto prořezával větve, aby mohly přinášet více ovoce. On věděl, že kvůli boji, kterým nyní procházejí, jejich víra bude zářit s daleko větší silou. – YI April 13, 1899 SD 92.4

Pro všechny, kdož se vztahují po řídící ruce Boží, je chvíle největšího zoufalství chvílí, kdy božská pomoc je nejbližší. ... Pán je vyvede z každého pokušení a z každé zkoušky s upevněnou vírou a bohatšími zkušenostmi. – DA 528 SD 92.5

Horlivá víra Elizea odměněna

„A tak odšed odtud, našel Elizea syna Safatova, an oře, a dvanáctero spřežení před ním, sám také byl při dvanáctém. A jda mimo něj Eliáš, uvrhl plášť svůj na něj.“ (1 Kr 19,19) SD 93.1

Prorok Eliáš byl právě u konce svého pozemského díla. Jiný byl povolán, aby pokračoval v díle pro tuto dobu. Ve svém směru cesty Eliáš mířil na sever. ... Kamkoliv se Eliáš podíval, země kterou viděl, byla vlastnictvím jednoho člověka, který nesklonil svá kolena před Bálem, jehož srdce nebylo rozděleno ve službě Bohu. ... Vlastníkem země byl Safat. ... SD 93.2

Pozornost Eliáše byla obrácena na Elizea, syna Safatova, který se svými služebníky orál s dvanácti páry volů. Byl vychovatelem, vedoucím a pracovníkem. Elizeus nežil v hustě zalidněných městech. Jeho otec byl oráčem půdy rolníkem. Daleko od města a rozmařilého hýření Elizeus obdržel své vzdělání. Byl vychován ve zvycích prostoty, v poslušnosti ke svým rodičům a k Bohu. ... I když měl Elizeus tichého a pokorného ducha, neměl vrtkavou povahu. Vyznačoval se bezúhonností, věrností, láskou a bázni Boží. Měl vlastnosti vládce, a přesto všechno měl pokoru služebníka. Jeho mysl byla vycvičena i v malých věcech k věrnosti ve všem, cokoli měl konat. Jestliže ho Bůh povolá, aby ještě více pro Něho působil, bude připraven uposlechnout Jeho hlasu. SD 93.3

Lidé žijící v okolí Elizeova domu byli zámožní, ale on si uvědomoval, že má-li být všestranně vychován, musí jako dělník vykonat veškerou práci, kterou bylo třeba učinit. Nespokojoval se s tím, aby byl v nějakém ohledu méně vyškolený než služebníci jeho otce. Nejprve se měl naučit sloužit, aby pak mohl vědět, jak má vést, vyučovat a přikazovat. – YI April 14, 1898 SD 93.4

Elizeus stanul na místě Eliáše. A ten, který byl věrný v těch nejmenších věcech, sám dokázal, že bude věrný také v mnohých (L 16,10). – Ed 60 SD 93.5

Mojžíš vytrval, jako by viděl neviditelného

„Věrou opustil Egypt, neboje se hněvu královského, nebo jako by viděl neviditelného, tak se utvrdil.“ (Žd 11,27) SD 94.1

Obětoval všechny počty Egypta pro cest Boží a vysvobození svého utlačovaného lidu, když se v zájmu jeho zvláštního poslání ujal jeho výchovy Bůh. ... Měl se ještě naučit lekci závislosti na božské moci. Nepochopil s právně Boží úmysl a domníval se, že vysvobodí Izraele silou zbraní. Pokusil se jednou samostatně o takovéto řešení (pro toto riskoval všechno), ale poznal, že chybil a poražen a zklamán stal se vyhnancem a psancem v cizí zemi. ... Zdánlivě navždy odloučen od svého životního poslání, podrobil se kázní jako hlavní věci jeho splnění. ... Musel získat zkušenost, která ho měla učinit věrným a trpělivým pastýřem Izraele. ... V přísné prostotě pustiny... získal Mojžíš to, co jej doprovázelo po celá léta jeho namáhavého a z odpovědného života totiž jasné vědomí přítomnosti Boží. ... Mojžíš dovedl snést nepochopení a nařčení, pohanu i osočování a čelit každému nebezpečí i samé smrti *„neboť se utvrdil, jako by viděl neviditelného“* (Žd 11,27). – Ed 62, 63 SD 94.2

Mojžíš se stal nadřazeným v moudrosti a bezúhonnosti všem panovníkům a státníkům země. ... Byl šlechetný, vznešený, vyrovnaný, neměl nedostatky, a jeho vlastnosti byly pouze z poloviny rozvinuty. On mohl úspěšně napomínat své bližní, protože samotný jeho život byl živým představením toho, čím se člověk může stát a co může vykonat v závislosti na Bohu jako svém pomocníku. ... Mluvil ze srdce a pronikal k srdcím. Byl dokonalý v poznání, a přesto byl prostý jako dítě v prokazování svých hlubokých náklonností. Obdařený pozoruhodným vnuknutím mohl ihned posoudit potřeby všech, kteří ho obklopovali. ... O člověku, jenž se vyznačuje svou tichostí a pokorou (Nu 12,3), Kristus říká, že mu může důvěřovat. Skrze něho může zjevit sebe světu. Takový nevetká do tkaniny žádné vlákno sobectví. – 1BC 1113 SD 94.3

I přes těžké zkoušky Job zůstal dokonalým a upřímným

„Byl muž v zemi Uz, jménem Job, a muž ten byl sprostný a upřímný, boje se Boha, a vystříhaje se zlého.“ (Jb 1,1) SD 95.1

Satan nenávidí nezištnost, základní zásadu Božího království a popírá samu její existenci. Od začátku velkého sporu se snaží dokázat, že zásady Božího jednání jsou egoistické, a stejně tak jedná se všemi, kteří slouží Bohu. Dílem Kristovým a všech těch, kteří nesou Jeho jméno, musí být toto satanovo tvrzení vyvráceno... SD 95.2

Velmi záhy v dějinách světa je zaznamenána zpráva o životě muže, nad kterým probíhal tento spor se satanem. Svědectví Zpytatele srdcí o Jobovi, patriarchovi z Uz, znělo: *„Není jemu rovného na zemi, a že jest muž sprostný a upřímný, bojící se Boha a varující se zlého.“ (Jb 1,8) SD 95.3*

Proti tomuto muži vznesl satan pohrdavé obvinění: *„Zdaliž se Job darmo bojí Boha? Zdaž jsi ty ho neohradil i domu jeho a všeho, což má, se všech stran?“ (Jb 1,9.10) ... SD 95.4*

Pán řekl satanovi: *„Aj, v moci tvé buď, a však zachovej ho při životu.“ (Jb 2,6) SD 95.5*

Maje toto svolení, odňal Jobovi vše, co vlastnil: stáda a bravy, služebníky a děvečky, syny a dcery; a *„ranil Joba nežitem nejhorším, od zpodku nohy jeho až do vrchu hlavy jeho“ (Jb 2,7). SD 95.6*

Ke kalichu utrpení byla připojena ještě jiná hořkost. Přátelé spatřovali v jeho neštěstí odplatu za hřích a jítřili rány jeho obtíženého ducha obviňováním z nepravostí. ... SD 95.7

„Bude-li mne zkušovati“, říkal, „jako zlato se ukáži.“ (Jb 23,10) Tak tomu i bylo. Svou trpělivou vytrvalostí obhájil svůj vlastní charakter, a také charakter Toho, jehož byl zástupcem. ... Což měl Job, rozmnožil to Hospodin dvojnásobně. ... A tak požehnal Hospodin Jobovi k poslednímu více nežli v počátku jeho (Jb 42,10.12). – Ed 154-156 SD 95.8

Slepý Pavel uvidí Krista

„I šel Ananiáš, a všel do toho domu, a vloživ ruce naň, řekl: Sauli bratře, Pán Ježíš poslal mne, kterýž se ukázal tobě na cestě, po níž jsi šel, abys prohlédl, a naplněn byl Duchem svatým.“ (Sk 9,17) *SD 96.1*

Ve vojenských školách Egypta byl Mojžíš vyučován zákonu násilí a toto učení mělo na jeho charakter tak silný vliv, že bylo zapotřebí čtyřiceti let. ... aby se mohl stát vůdcem Izraele na základě zákona lásky. Pavel se musel učit stejné lekci. *SD 96.2*

Vidění Ukřižovaného u brány Damašku změnilo celý běh jeho života. Pronásledovatel se stal učedníkem, učitel žákem. Dny temnoty, strávené o samotě v Damašku, znamenaly celá léta pro jeho zkušenost. Písma Starého Zákona, zachovaná v jeho paměti, byla jeho učební látkou a Kristus učitelem. I jemu se stala samota přírody školou. Odešel do Arabské pouště, aby tam studoval Písmo a učil se od Boha. Oprostil svou duši od předsudků a tradic, jež utvářely jeho dosavadní život a tak se mu mohlo dostat ponaučení ze Zdroje pravdy. *SD 96.3*

Jeho další život byl naplněn jedinou zásadou sebeobětování službou lásky. *„Jsem dlužníkem“*, řekl, *„stejně tak Reků i kterýchkoli jiných národů, i moudrých i nemoudrých.“* (Ř 1,14) ... *SD 96.4*

Protože vlastnil vysoké rozumové schopnosti, život Pavlův zjevoval sílu vzácné moudrosti. V jeho učení jsou hluboce rozvinuty důležité zásady, které byly neznámy největším duchům jeho doby a které byly doloženy příkladem jeho života. Pavel měl onu největší moudrost, jež uděluje bystrost pohledu a soucitu srdce; která spojuje člověka s člověkem a uschopňuje ho k tomu, aby probudil jejich lepší stránku a nadchl je pro vyšší život. ... *SD 96.5*

„Uhanění jsouce“, řekl, *„dobrořečíme; protivenství trpíce, snášíme. Když se nám rouhají, modlíme se.“* (1 K 4,12,13) *„Jako smutní, avšak se vždycky radující, jako chudí, však mnohé zbohacující, jako nic nemající, a však vše mi věcmi vládnouce.“* (2 K 6,10) – Ed 65-68 *SD 96.6*

Moába nechám, protože se nechtěl změnit

„Mělť jest pokoj Moáb od dětinství svého, a usadil se na kvasnicích svých, aniž býval přelíván z nádoby do nádoby, totiž do zajetí nechodívaj pročež zůstala v něm chuť jeho, a vůně jeho není proměněna.“ (Jr 48,11) SD 97.1

Člověk může odmítnout poslouchat Boží rady a napomenutí. Může si vybrat a vzít řízení svého jednání do svých vlastních rukou. ... Jako Moáb může odmítnout změnu. ... Může odmítnout napravit své vadné rysy charakteru, i když mu Pán jasně ukázal jeho práci, jeho přednosti, jeho příležitosti a pokrok jaký měl být učiněn. Má příliš mnoho potíží s přemožením svých starých způsobů jednání a změnou svých myšlenek a metod. *„Zůstala v něm chuť jeho.“* Drží se svých nedostatků. – Letter 10, 1897 SD 97.2

Je mnoho takových, jenž nejsou spokojeni s prací, kterou jim dal Bůh. Nejsou spokojeni, aby Mu sloužili s příjemností v místě, kterém jim On určil, anebo si stěžují na práci, kterou On jim vložil do jejich rukou. Máme právo být nespokojeni se způsobem, kterým vykonáváme povinnosti, ale nemůžeme být nespokojeni se samotnou povinností, protože... Bůh ve své prozřetelnosti staví před lidskými bytostmi službu, která bude jako lékařství pro jejich nemocné mysli. ... Některé postaví tam, kde uvolněná kázeň a nestřídmost se nestane jejich osidlem, kde jsou vyučováni ocenit hodnotu času a činit z něho nejlepší a nejmoudřejší užitek. SD 97.3

Jsou takoví, kteří touží být vládnoucí silou a kteří potřebují posvěcení pokory. ... Oni jsou způsobilí zaplnit místa, kde jejich vycvičené schopnosti učiní z nich největší službu. Některé Bůh vychovává tím, že jim přináší zklamání a zjevný nezdár. To je Jeho záměr, aby se naučili přemáhat těžkosti. ... SD 97.4

Mnozí nevědí, jak mají pracovat pro Boha, ne proto, že chtějí být neznalými, ale poněvadž se nechtějí podrobit Jeho výcvikovému procesu. Mluví se o neúspěchu Moába, protože Písmo prohlašuje: *„Měl pokoj od dětinství svého.“* – Manuscript 79, 1903 SD 97.5

1. dubna

Naše srdce nejvzácnější obětí

„Dej mi, synu můj, srdce své, a oči tvé cest mých ať ostříhají.“ (Př 23,26) SD 98.1

Dej Bohu ten nejcennější dar, jaký Mu můžeš dát dej Mu své srdce! On ti říká: „Můj synu a má dcero, dej mi své srdce.“ Budou-li vaše hříchy jako červc dvakrát barvený, Já učiním, že zbělejší jako sníh (Iz 1,18), protože Já vás očistím svou vlastní krví. Já vás učiním členy mé rodiny dětmi nebeského Krále. Vezmi moje odpuštění, můj pokoj, který Já vám v hojnosti dávám. Já vás obléknu do své vlastní spravedlnosti do svatebního roucha a učiním vás způsobilé pro svatební večeři Beránka. Když budeš oděn Mou spravedlností, pak skrze modlitbu, bdělost a pilné studování Mého Slova budeš uschopněn dosáhnout vysokou úroveň. Budeš rozumět pravdě a tvůj charakter bude utvářen božským vlivem. – YI June 30, 1892 SD 98.2

Srdce, ve kterém Ježíš učinil svůj příbytek, bude oživováno, vedeno a řízeno Duchem svatým a takový člověk pak bude činit vytrvalé úsilí, aby přivedl svůj charakter do souladu s Bohem. Bude se vyhýbat všemu, co se přičí z jevené vůli a myšlení Božímu. – YI June 7, 1894 SD 98.3

Takový život... bude plnou útěchou, plným uspokojením, protože je nebe přineseno do vašeho života, pokoj do vaší duše. ... Chtěla bych, aby všechna mládež mohla pochopit, jak vzácnou obětí je mladé srdce pro Boha. S jakou láskou andělé střeží kroky mladých, plných bázně a lásky Boží! Ježíš je zná jménem a jejich příklad napomáhá dalším mladým konat správně. Mládež, která ukryla v srdci a mysli zásobu Božích slov obezřetnosti a povzbuzení, Jeho drahocenné perly zaslíbení, z kterých může kdykoliv čerpat, bude živým potrubím světla. – YI Aug. 3, 1887 SD 98.4

2. dubna

Pilné ostříhání srdce základ růstu v milosti

„Přede vším, čehož se stříci sluší, ostříhej srdce svého, nebo z něho pochází život.“ (Př 4,23) SD

99.1

Pilné ostříhání srdce je podstatné pro zdravý růst v milosti. Srdce ve svém přirozeném stavu je bydlíštěm bezbožných myšlenek a hříšných vášní. Když je přivedeno do poddanosti Kristu, musí být očištěno Duchem od veškeré poskvrny. Toto nemůže být učiněno bez souhlasu jednotlivce. SD

99.2

Byla-li duše očištěna, je povinností křesťana udržovat ji neposkvrněnou. Mnozí si pravděpodobně myslí, že Kristovo náboženství nepožaduje opuštění každodenních hříchů, zanechání zvyků, které držely duši v otroctví. Oni se zřeknou některých věcí odsouzených skrze svědomí, ale selhávají, když je třeba představovat Krista v každodenním životě. Nepřinášejí Kristův obraz do domova. Neprokazují pozornou péči při svém výběru slov. Příliš často pronášejí podrážděná a netrpělivá slova, slova, která probouzejí nejhorší vášně lidského srdce. Takoví lidé potřebují stálou přítomnost Krista v duši. Pouze v Jeho síle mohou být na stráží před svými slovy a skutky. V díle ostříhání srdce musíme být stálí na modlitbách, neúnavně přinášejíce žádosti o pomoc k trůnu milosti. Ti, kteří nosí jméno křesťan, musí s pokorou přicházet k Bohu a prosit Ho o pomoc. Spasitel nám řekl, že se máme bez přestání modlit. Křesťan sice nemůže neustále setrvávat v pozici modlitby, avšak jeho myšlenky a tužby mohou stále směřovat vzhůru. Naše sebedůvěra by se rozplynula, kdybychom méně mluvili a více se modlili. – YI March 5, 1903 SD 99.3

City by se měly soustředit na Boha. Přemýšlejme o Jeho velikosti, Jeho milosrdenství a znamenitosti. Nechť Jeho dobrota, láska a dokonalost charakteru uchvátí vaše srdce. – RH March 29, 1870 SD 99.4

Spasitel světa miluje děti a mládež, kteří mu dají svá srdce. – YI Aug. 10, 1893 SD 99.5

3. dubna

Bůh nám slibuje nové masité srdce

„A dám vám srdce nové, a ducha nového dám do vnitřností vašich, a odejma srdce kamenné z těla vašeho, dám vám srdce masité.“ (Ez 36,26) SD 100.1

Mládež zvláště klopýtá na tomto úsloví, „nové srdce“. Neví, co to znamená. Hledají nějakou zvláštní změnu ve svých pocitech. Toto nazývají obrácením. Díky této chybě se tisíce přivedly do záhuby, nerozumějí výrazu, „musíte se znovuzrodit“. ... Když Ježíš mluví o novém srdci, míní tím myšlení, život, celou bytost. Mít změněné srdce znamená odstranit lásku k světu a soustředit ji na Krista. Mít nové srdce znamená mít novou mysl, nové cíle, nové pohnutky. Co je znakem nového srdce? změněný život. Znamená to každý den, každou hodinu umírat sobectví a pýše. – YI Sep. 26, 1901 SD 100.2

Pak se bude projevovat duch laskavosti, nejenom občas, ale neustále. Nastane rozhodná změna postoje, chování, slov a činů vůči všem, s kým jste v nějakém spojení. Nebudete zveličovat jejich slabosti, nebudete je stavět do nepříznivého světla. Budete pracovat podle Kristových plánů. ... SD 100.3

Namísto odhalování a zveřejňování něčích chyb vynaložte nejtrpělivější úsilí na zhojení a ob-
vázání. ... Hrubý energický člověk je surový, drsný; není duchovní; nemá srdce z masa, ale srdce necitlivé jako kámen. Jeho jedinou záchranou je padnout na Skálu a rozbít se. Pán všechny takové postaví do tyglíku a vyzkouší je v ohni, jako je zkoušeno zlato (Př 17,3). Když uvidí, že se v nich odráží Jeho vlastní obraz, vytáhne je. ... Kristovo náboženství bere do vlastnictví celou bytost a uděluje sílu a moc všem našim schopnostem, obnovuje, očisťuje a zušlechťuje. Náboženství se projevuje nikoliv vystavováním se na odiv nebo libozvučnými slovy, ale spravedlivým a neso-
beckým životem. SD 100.4

Jedině Boží moc může změnit srdce kamenné na srdce masité.⁹ SD 100.5

Obnovené srdce miluje tak, jako Kristus miloval

„Příkázání nové dávám vám, abyste se milovali vespolek jakož já miloval jsem vás, abyste i vy milovali jeden druhého.“ (J 13,34) SD 101.1

Ježíš říká: *„Milujte se vespolek, jakož já miloval jsem vás.“* Láska není pouhým impulsem, není to přechodná emoce, závislá na okolnostech. Je to živá zásada, trvalá síla. Duše je sycena proudy čisté lásky, vytékajícími z Kristova srdce, jež je jako nikdy neslábnoucí pramen., jak je srdce tímto spojením oživeno, jak jsou jeho pohnutky zušlechtěny, jeho city prohloubeny! Výchovou a kázni Svatého Ducha se Boží děti milují navzájem opravdově, upřímně a přirozeně *„bez zaujatosti a bez pokrytectví“* (Jk 3,17 – KJV). A to všechno díky tomu, že jejich srdce miluje Ježíše. Naše vzájemné sympatie vyvěrají z našeho společného spojení s Bohem. Jsme jedna rodina, milujeme se navzájem jako On miloval nás. Když porovnáme s touto pravou, posvěcenou a ukázněnou láskou povrchní zdvořilost světa, bezvýznamné vyjádření sdílného přátelství, jsou to jako plevy vůči pšenici (Jr 2 3,28). SD 101.2

Milovat jako Kristus miloval znamená projevit nezištnost v každé době a na každém místě, laskavými slovy a příjemnými pohledy. ... Pravá láska je drahocenná vlastnost nebeského původu, která zvětšuje svou vůni podle toho, jak je rozdělována jiným. ... SD 101.3

Kristova láska je hluboká a opravdová a plyne jako nezadržitelný proud ke všem, kteří ji přijímají. V Jeho lásce není žádného sobectví. Jestliže tato v nebesích zrozená láska je trvalou zásadou v srdci, pak o sobě dá znát, a to nejen vůči těm, které pokládáme za drahé vlivem posvátného příbuzenství, nýbrž vůči všem, se kterými přicházíme do styku. Povede nás, abychom jiným věnovali i malé důkazy pozornosti, abychom byli ohleduplní, konali laskavé skutky a mluvili něžná, pravdivá a povzbuzující slova. Povede nás k tomu, abychom měli soucit s těmi, jejichž srdce touží po účasti.

SD 101.4

5. dubna

Obnovené srdce vynáší dobré věci

„Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce vynáší dobré, a zlý člověk ze zlého pokladu vynáší zlé.“ (Mt 12,35) SD 102.1

Pravé posvěcení spojuje věřící s Kristem a jednoho s druhým poutem něžného soucití. Toto spojení způsobuje, že do srdce člověka nepřetržitě vtéká hojný proud Kristovy lásky, jež však ze srdce znovu vytéká k jiným lidem. SD 102.2

Jeho láska, Jeho trpělivost, Jeho nesobeckost, Jeho dobrota to jsou vlastnosti charakteru, jež jsou podstatně důležité pro ty, kteří usilují o dosažení plnosti Kristova charakteru. Tyto rysy charakteru se získávají konáním laskavých skutků z laskavého srdce. ... Křesťané milují lidi kolem sebe, neboť v nich vidí vzácné duše, za které Kristus zemřel. Něco takového jako nemilující křesťan neexistuje, neboť *„Bůh je láska“* (1 J 4,8.16). ... *„Totoť jest přikázání mé, abyste se milovali vespolek, jako já miloval jsem vás.“* (J 15,12) To je to ovoce, které má být odevzdáno Bohu. – Manuscript 133, 1899 SD 102.3

Pán pomůže každému z nás, kdo bude nejvíce potřebovat pomoc ve velikém díle přemožení a překonání vlastního já. Nechť zákon dobroty je na vašich rtech a olej milosti ve vašem srdci. Toto pak přinese úžasné výsledky. Budete něžní, soucitní, zdvořilí. Potřebujete všechny tyto ctnosti. Duch svatý musí být přijat a vnesen do vašeho charakteru; pak budete jako svatý oheň zapalující kadidlo, jehož vůně stoupá k Bohu, ne ze rtů, které odsuzují, ale jako lékař duší lidí. Vaše tvář bude vyjadřovat božský obraz. ... Bůh požaduje, aby každá duše v Jeho službě zapálila svou kadidelnici od uhlíku z posvátného ohně. Všeobecná, přísná a hrubá slova, která tak snadno vycházela z vašich rtů, musí být zadržena a Duch Boží bude promlouvat skrze lidský nástroj. Pohledem na Kristův charakter budete proměňováni k Jeho podobě. Jedině milost Kristova může změnit vaše srdce a tehdy budete odrážet obraz Pána Ježíše. Bůh nás volá, abychom byli jako On čistí, svatí a neposkvrnění. Máme nést božský obraz. – 3BC 1164 SD 102.4

Obnovené srdce je čistým srdcem

„Blahoslavení čistého srdce, nebo oni Boha viděti budou.“ (Mt 5,8) SD 103.1

Moudrost, která je shůry, „*nejprve je čistotná*“ (Jk 3,17). Do města Božího nevejde nic, co znečišťuje. Všichni jeho obyvatelé musí již zde získat čisté srdce. Kdo se učí od Ježíše, projevuje rostoucí nechuť k nedbalému chování, k neslušným výrazům v řeči a k nemravnému myšlení. Kristova přítomnost v srdci člověka se projeví čistotou a ušlechtilostí v myšlení i v chování. SD 103.2

Ježíšova slova: „Blahoslavení čistého srdce,“ mají hlubší význam. Neoznačují jen čistotu, jak ji lidé obvykle chápou nebýt ovládnuti smyslností a vášněmi ale čistotu úmyslů a pohnutek, odstranění pýchy a sobectví, pokoru, nezištnost a dětinou skromnost. ... SD 103.3

Ti, kteří jsou čistého srdce, poznávají Boha v novém, důvěrnějším vztahu jako svého Vykupitele, poznávají čistotu a krásu Jeho povahy a chtějí zrcadlit Jeho obraz. Vidí v Něm Otce, který touží obejmout kajícího syna a jejich srdce naplňuje nevýslovná radost a štěstí. ... SD 103.4

Lidé čistého srdce poznávají Stvořitele v dílech Jeho mocné ruky, v krásách, které naplňují vesmír. V psaném Slově čtou ještě zřetelněji zjevení Jeho milosrdenství, dobroty a milosti. I nejprostším lidem zjevuje pravdy, které jsou skryty před moudrými a opatrnými (L 10,21). Krása a drahocennost pravdy... se neustále odhaluje těm, kdo důvěřují a dětským způsobem touží poznat a konat vůli Boží. ... SD 103.5

Lidé čistého srdce již zde na světě, v době, kterou jim Bůh vymezil, žijí jako by ve viditelné přítomnosti Boží. A v budoucnu, až dosáhnou nesmrtelnosti, Jej uvidí tváří v tvář, jak Jej vídal Adam, když chodil a mluvil s Bohem v ráji. „*Nyní zajisté vidíme v zrcadle a skrze podobenství, ale tehdy tváří v tvář.*“ (1 K 13,12) – MB 25, 26 SD 103.6

7. dubna

Pokoj Boží střeží nové srdce

„A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, hájiti bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši.“ (Fp 4,7) SD 104.1

Bude-li Kristus stálým hostem v našem srdci, pak bude pokoj Boží, který převyšuje každý rozum, hájit naše srdce i mysl v Kristu Ježíši. Spasitelův život na zemi byl životem pokoje, i když jej prožíval uprostřed zápasů. Když Ho zlostní nepřátelé soustavně pronásledovali, řekl: *„A ten, kterýž mne poslal, se mnou jest. Neopustil mne samého Otec; nebo což jest jemu libého, to já činím vždycky.“* (J 8,29) Žádný projev zloby člověka nebo satana nemohl narušit pokoj Jeho dokonalého společenství s Bohem. A Ježíš nám říká: *„Pokoj zůstavuji vám, pokoj svůj dávám vám.“ „Vezměte jho mé na se, a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí.“* (J 14,27; Mt 11,29) Neste se mnou jho služby pro slávu Boží a pro povznesení lidstva a shledáte, že mé jho je rozkošné, a břímě mé lehké (J 11, 30). ... SD 104.2

Štěstí pocházející z pozemských zdrojů je tak proměnlivé, jako jsou proměnlivé okolnosti, které je mohou vytvořit. Avšak Kristův pokoj je stálý a trvalý. Nezávisí na žádných životních okolnostech, na velikosti majetku nebo na počtu přátel. Štěstí založené na Něm je stálé. – MB 16 SD 104.3

Každý ze zkušenosti dosvědčí pravdivost slov Písma: *„Bezbožní pak budou jako moře zbouřené, když se spokojiti nemůže. Nemajíť žádného pokoje, praví Bůh můj, bezbožní.“* (Iz 57,20.21) Hřích rozvrací náš klid. Dokud neovládne vlastní já, nemůžeme dojít klidu. Panovačné choutky srdce nemůže lidská moc zvládnout. Proti nim jsme bezmocní právě tak, jako byli učedníci bezmocní proti zuřící bouři. Avšak Ten, jenž slovem utišil vlnobití v Galileji, má pro každou duši slova pokoje. Ti, kdož se obrátí k Ježíši... najdou spásu, ať je bouře sebezběsilejší. Jeho milost... utišuje bouři lidských vášní a v Jeho lásce dojde srdce klidu. – DA 336 SD 104.4

8. dubna

Proměnění obnovením mysli

„A nepřipodobňujte se světu tomuto, ale proměňte se obnovením mysli své, tak abyste zkusili, jaká by byla vůle Boží dobrá, libá a dokonalá.“ (Ř 12,2) SD 105.1

Budou přemýšlet muži a ženy o tom, jak Bůh pozoruje svá stvoření, která učinil? On utvořil lidskou mysl. Nevytvoříme ani jednu šlechetnou myšlenku, která by nepocházela od Něho. On zná všechny tajemné činy lidské mysli; neboť zdali On ji neučinil? Bůh vidí, že hřích ponižuje a degra- duje člověka, ale On hledí na něho s lítostí a soucitem; protože vidí, že satan ho má ve své moci. – GCB 2. kvartál 1899 SD 105.2

Každá pravá reformace začíná očištěním duše. Začíná znovuzrozením a obnovením mysli skrze moc Svatého Ducha, který tuto změnu v životě vykonal. – Manuscript 95, 1903 SD 105.3

Pozorováním Krista se měníme. Jestliže mysl stále prodlévá u časných věcí, tyto věci začínají všechno pohlcovat a ovlivňovat charakter, tak že Boží sláva je ztracena z očí a zapomenuta. Příleži- tosti, které jsou v jejich dosahu, aby se mohli obeznámit s nebeskými věcmi, jsou zanedbány. Duchovní život zemřel. ... SD 105.4

Učiňte Boha vaší úplnou závislostí. Když činíte jinak, pak je čas, abyste se zastavili a volali. Zastavte se právě tam, kde jste, a změňte řád věcí. ... V upřímnosti a v hladu duše volejte k Bohu. Bojujte spolu s nebeskými bytostmi, dokud nedosáhnete vítězství. Vložte celou svou bytost, duši, tělo i ducha do rukou Páně a rozhodněte se být Jeho milujícími, posvěcenými nástroji, pohnutými Jeho vůlí, ovládanými Jeho myslí, naplněnými Jeho Duchem... Pak uvidíte nebeské věci jasně. – Manuscript 24, 1891 SD 105.5

Kdybychom dovolili naší mysli, aby více prodlévala u Krista a nebeského království, našli bychom nadšení a sílu k vítěznému bojování Božího boje. Kdybychom pohlíželi na slávu budoucího světa, který se zanedlouho stane naším domovem, vymizela by brzy z našich srdcí pýcha i láska k světu. V porovnání s krásou Krista veškerá lákadla a přitažlivosti světa nebudou mít žádnou cenu. – MYP 113 SD 105.6

Mysl se vytrvalým úsilím stává silnější

„Muž moudrý jest silný, a muž umělý přidává síly.“ (Př 24,5) SD 106.1

Vložte nejvyšší schopnosti do vašeho úsilí. Pozvěte na pomoc nejsilnější pohnutky. Učte se. Snažte se probádat všechno, co je v dosahu vaší ruky. Nikdy si nestanovte nižší cíl, než abyste se stali schopnými v otázkách, o které se zajímáte. Nedovolte, abyste upadli do zvyku být povrchními a nedbalými ve vašich povinnostech a učení; protože vaše zvyky zesílí a vy se pak stanete neschopnými pro něco lepšího. Mysl se přirozeně učí být spokojená s tím, co vyžaduje malou péči a úsilí a být spokojená s něčím laciným a nízkým. Tam jsou, moji mladí přátelé, hloubky poznání, které nikdy nepochopíte, a vy jste spokojení a pyšní na své povrchní znalosti. Kdybyste věděli mnohem více než nyní víte, přesvědčili byste se, že víte velmi málo. SD 106.2

Bůh od vás požaduje energické a vážné rozumové úsilí a s každým rozhodným úsilím vaše schopnosti budou zesilovat. Vaše práce bude pak vždy příjemná, protože budete vědět, že činíte pokrok. Buď si zvyknete na pomalé, nejisté a nerozhodné tempo natolik, že práce vašeho života nebude ani z poloviny tím, čím by mohla být; anebo vaše oči upřete na Boha a vaši duši posílíte modlitbou, pře konáte hanebnou povolnost a nechuť k práci a začnete cvičit vaši mysl v rychlém přemýšlení a vyvinete výrazné úsilí v patřičné době. – 3BC 1161, 1162 SD 106.3

Bůh dal lidské mysli velikou moc, moc ukázat, že Stvořitel vybavil člověka schopností vykonat veliké dílo proti nepříteli vsí spravedlnosti, moc ukázat, že v boji proti zlému je možno dosáhnout vítězství. Těm, kteří splňují tento Boží záměr, budou adresována slova: *„To dobře, služebníče dobrý a věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím.“* (Mt 25,21) – Letter 141, 1902 SD 106.4

Každé myšlení poslušné Kristu

„Podvracejíte rady i všelikou vysokost, povyšující se proti umění Božímu, a jímajíce všelikou mysl v poddanost Kristu.“ (2 K 10,5) SD 107.1

Pán očišťuje srdce tak mnohokrát, jak my větráme místnost. Nezavíráme dveře a okna a nevpouštíme tam některé očišťující látky; ale otevřeme dveře a okna dokořán a necháme, aby čisté ovzduší nebes proudilo dovnitř. ... Okna impulsů, naše pocity musí být otevřené směrem k nebi a prach sobectví a pozemskosti musí být vymeten. Milost Boží musí zasáhnout komůrky mysli, obrazotvornost musí přijmout nebeská témata k rozjímání a každá částice přirozenosti musí být očištěna a oživena Duchem Božím. – Manuscript 3, 1892 SD 107.2

Myšlenky musí být ohraničené, omezené, vzdálené od odbíhání a uvažování o těch věcech, které jen oslabují a poskvňují duši. Myšlenky musí být či sté, rozjímání srdce musí být čistá. ... Ušlechtilé síly mysli nám byly dány Pánem, abychom je mohli používat k přemýšlení o nebeských věcech. Bůh učinil bohaté zásoby, aby duše mohla činit neustálý pokrok v božském životě. ... SD 107.3

Náš čas a myšlení věnujeme všedním a obecným věcem tohoto světa a přitom zanedbáváme veliké zájmy mající spojitost s věčným životem. Vznešené síly rozumu zakrňují a slábnou nedostatkem cvičení v takových tématech, které jsou hodny jejich soustředění. *„Dále pak, bratří, kterékoli věci jsou pravé, kterékoli poctivé, kterékoli spravedlivé, kterékoli čisté, kterékoli milé, kterékoli dobro pověstné, jestli která ctnost, a jestli která chvála, o těch věcech přemýšlejte.“ (Fp 4,8)* ... Když přemýšlíme o přednostech našeho božského Vzorů, toužíme stát se plně přetvořenými a obnovenými k obrazu Jeho čistoty. Jsme vyzýváni, abychom vyšli a oddělili se od světa, a tak se mohli stát syny a dcerami Nejvyššího. SD 107.4

Mysl musí být živena čistým pokrmem

„Všeliká výmluvnost Boží přečištěná jest; ont' jest štít doufajících v něho.“ (Př 30,5) SD 108.1

Jsou takoví, kteří se nechávají snadno pobavit pohádkovými knihami. Mysl je naplněna laciným druhem potravy k přemýšlení, tak že se stane neschopnou hledat a chápat právě ty věci, které se týkají věčných zájmů. Pán uložil dětem a mládeži, aby hledali pravdu jako skrytý poklad a byli přitahováni a uchvázeni tím, co spojuje člověka s božským. – YI Aug. 31, 1887 SD 108.2

Má-li být srdce čisté, musí být mysl vyživována čistým pokrmem. ... Bible je pravidlem života pro každého mladého člověka, který chce být věrný svému Králi nebes. *„V srdci mém skládám řeč tvou, abych nehřešil proti tobě.“ (Ž 119,11) – YI Aug. 3, 1887 SD 108.3*

Není možné, aby si mládež udržela zdravý tón mysli a správné náboženské zásady, jestliže nemá radost ze zkoumání Slova Božího. Tato kniha obsahuje nejzajímavější dějiny, ukazuje cestu spasení skrze Krista a je jejich průvodcem k vyššímu a lepšímu životu. – 2T 410, 411 SD 108.4

Bible uděluje pravému hledači rozvinutou duševní kázeň a on vychází z rozjímání o božských věcech s obohacenými schopnostmi; vlastní já je pokořeno, zatímco Bůh a Jeho zjevená pravda jsou vyvýšeny. ... Bible obsahuje právě tu kvalitní potravu, jakou křesťan potřebuje, aby se mohl stát silným na duchu i v myšlení. ... Skrze studium Bible je udržován styk s patriarchy a proroky. Pravda je oděna do povzneseného jazyka, který působí na mysl úchvatnou silou; myšlení je povzneseno od pozemských věcí a přivedeno k přemýšlení o budoucí slávě nesmrtelného života. – RH Aug. 21, 1888 SD 108.5

Nechť jsou ke studiu Božích myšlenek použity myšlenky, schopnosti a intenzivní cvičení sil mozku. – 8T 319 SD 108.6

12. dubna

Máme mít čas k přemýšlení o Bohu

„Mluvě: Upokojtež se, a vězte, žeť jsem já Bůh, kterýž vyvýšen budu mezi národy, vyvýšen budu na zemi.“ (Ž 46,11) SD 109.1

Křesťané by měli... pěstovat lásku k rozjímání a měli by chovat ducha zbožnosti. Zdá se, že mnozí velice neradi věnují čas rozjímání, zkoumání Písma a modlitbě, jakoby čas takto strávený byl ztracený. Přejí vám, abyste všichni mohli vidět tyto věci v takovém světle, jak je vidí Bůh, neboť pak byste učinili nebeské království záležitostí prvořadě důležitosti. Budete-li udržovat vaše srdce v nebesích, dodá to vašim ctnostem svěžest a udělí život všem vašim povinnostem. Budete-li cvičit svou mysl, aby prodlévala u nebeských věcí, vnese to život a opravdovost do uskutečňování všech vašich snah. – RH March 29, 1870 SD 109.2

Nechť každý, kdo touží být spoluúčastníkem božské přirozenosti si uvědomí skutečnost, že musí uniknout zkaženosti, která je na světě skrze žádost (2 Pt 1,4). Musí být veden neustálý, opravdový boj duše proti zlu představenému myslí. Musí být postaven pevný odpor proti pokušení k hříchu v myšlence nebo skutku. Duše musí být uchráněna před veškerou poskvrnou, skrze víru v Toho, který vás může zachovat před pádem. Měli bychom rozjímat o Písmu svatém, uvažující střízlivě a upřímně o věcech, které se týkají našeho věčného spasení. Nekonečné milosrdenství a láska Ježíše, oběť vykonaná pro nás, vyžaduje nejoprávdovější a nejslavnostnější úvah u. Měli bychom prodlévat u charakteru našeho drahého Vykupitele a Přímluvce. Měli bychom hledat pochopení významu plánu spasení. Měli bychom přemýšlet o poslání Toho, který přišel vysvobodit svůj lid od jejich hříchů (Mt 1,21). Stálým uvažováním o nebeských tématech naše víra a láska bude sílit. Naše modlitby budou čím dál tím více Bohem přijatelné, protože budou stále více prodchnuty vírou a láskou. – RH June 12, 1888 SD 109.3

Když je mysl takto naplněna... věřící v Krista bude schopen vynést dobré věci z pokladu svého srdce (L 6,45). – YI June 7, 1894 SD 109.4

Odvráťte mysl od věcí umělých k přirozeným

„Když spatřuji nebesa tvá, dílo prstů tvých, měsíc a hvězdy, kteréž jsi tak upevnil, říkám: Co jest člověk, že jsi naň pamětliv, a syn člověka, že jej navštěvuješ?“ (Ž 8,3.4) SD 110.1

Bůh nás povzbuzuje, abychom pozorovali Jeho díla ve světě přírody. On si přeje, abychom odvrátili naše mysl od studování věcí umělých k přirozeným. Lépe to pochopíme, když pozdvihneme své oči k Božím horám a budeme přemýšlet o dílech, které Jeho vlastní ruce učinily. Jeho ruka zformovala pohoří a určila jim jejich polohu tak, aby se mohly pohnout pouze na Jeho rozkaz. Vítr, slunce, déšť, sníh a led to všechno jsou služebníci, kteří vykonávají Jeho vůli. SD 110.2

Křesťan může vidět Boží lásku a dobrotivost v každém daru, který pochází z Jeho rukou. Kráasy přírody jsou námětem pro uvažování. Studováním krás přírody, která nás obklopuje, je mysl nesena prostřednictvím přírody vzhůru k Původci všeho, co je krásné. Všechna Boží díla, která promlouvají k našim smyslům, velebí Jeho moc a vyvyšují Jeho moudrost. Každá stvořená věc má v sobě půvab, který vzbuzuje zájem Božího dítěte, a utváří je ho vkus, aby se díval pozorně na tyto drahocenné důkazy Boží lásky, které jsou vysoko nad dílem lidské dovednosti. SD 110.3

Ve slovech zářících nadšením prorok velebí Boha v Jeho stvořených dílech: *„Když spatřuji nebesa tvá, dílo prstů tvých, měsíc a hvězdy, kteréž jsi tak upevnil, říkám: Co jest člověk, že jsi naň pamětliv, a syn člověka, že jej navštěvuješ?“ (Ž 8,4.5). – YI March 24, 1898 SD 110.4*

Svět naplněný zábavami a milováním rozkoší vždycky prahne po nějakých nových příjemnostech. Avšak jak málo času a přemýšlení je věnováno Stvořiteli nebe a země! Bůh vyzývá svá stvoření, aby odvrátila svou pozornost od zmatku a chaosu, který je obklopuje a aby začali obdivovat dílo Jeho rukou. Nebeská tělesa jsou hodna našeho pozorování. Bůh je učinil k prospěchu člověka a když studujeme Jeho díla, Boží andělé nám stojí po boku a osvěcují naši mysl. – Manuscript 96, 1899 SD 110.5

Mysl soustředěná na Krista

„Kdo chodí upřímně, chodí doufanlivě; kdož pak převrací cesty své, vyjeven bude.“ (Př 10,9) SD 111.1

Úplně prvním krokem na cestě života má být soustředění mysli na Boha, abychom měli Jeho bázeň neustále před očima. Jednoduché odchýlení od morální bezúhonnosti otupuje svědomí, a otevírá dveře dalším pokušením. *„Kdo chodí upřímně, chodí doufanlivě; kdož pak převrací cesty své, vyjeven bude.“* (Př 10,9) Je nám přikázáno, abychom milovali Boha nade vše, a naše bližní jako sebe sama (L 10,27); ale každodenní zkušenost života ukazuje, že tento zákon je brán na lehkou váhu. Spravedlivé jednání a mravní bezúhonnost může zajistit přízeň Boží a učinit člověka požehnaním sobě i společnosti, avšak uprostřed rozličných pokušení, která útočí na člověka kamkoli se obrátí, je nemožné si zachovat čisté svědomí a souhlas nebes bez božské pomoci a bez zásady milovat čestnost v zájmu spravedlnosti. SD 111.2

Charakter, který je schválen Bohem, má člověk upřednostňovat před veškerým bohatstvím. Jeho základ by měl být položen široko a hluboko, spočívat na skále Ježíši Kristu. Je příliš mnoho takových, kteří prohlašují, že začnou pracovat od pravého základu, ale jejich uvolněné jednání ukazuje, že stavěli na pohyblivém písku; velká bouře však smete jejich základ a oni nebudou mít žádné útočiště. ... Vidí tito lidé budoucnost? Nebo jsou jejich oči příliš slabé na to, aby mohli vidět skrze těžkou mlhu svěskosti, že čest a bezúhonnost není odměněna mincemi tohoto světa? Odměňuje Bůh čest obyčejným světským úspěchem? On má jejich jména vyrytá na dlaních svých rukou (Iz 49,16) jako dědiců trvalých poct a bohatství, která jsou nepomíjející. – ST Feb. 7, 1884 SD 111.3

Prodlévá-li člověk svými myšlenkami u krásy, dobroty, milosrdenství a lásky Ježíšovy, jeho duševní a mravní síly zesilují. Jeli naše mysl vycvičena k tomu, že usilujeme konat skutky Kristovy, abychom byli poslušnými dítkami Božími, pak se stane naším přirozeným zvykem, že se budeme tázat: „Je toto cesta Páně?“ – 3BC 1150 SD 111.4

15. dubna

Proměňuje nás z hříšníků na svaté

„Podťež nu, a poukažme sobě, praví Hospodin: Budou-li hříchové vaši jako červec dvakrát barvený, jako sníh zbělejší budou-li červení jako šarlat, jako vlna budou.“ (Iz 1,18) SD 112.1

Bůh je oděn mocí; On může vzít ty, kdo jsou mrtví ve vinách a hříších (Ef 2,1) a působením Ducha, který vzkřísil Ježíše z mrtvých (Ř 8,11), proměnit lidskou povahu a přinést zpět do duše ztracený Boží obraz. Ti, kdo věří v Ježíše Krista, jsou proměněni z bytostí, které se vzbouřily proti Božímu zákonu na poslušné služebníky a poddané Jeho království. Oni jsou znovuzrozeni, obnoveni, posvěceni skrze pravdu. SD 112.2

Svět má vidět Boha v Jeho následovnicích. Život a nesmrtelnost jsou zjeveny skrze ty, kteří jsou zajedno s Bohem v Kristu. Je to naší předností mít ducha světla a poznání, jež jsou moudrostí nebes. Všichni, kdo mají tohoto ducha a, ať jsou v jakémkoli postavení, na nejvyšším nebo nejnižším místě služby, zjeví ve své práci sílu tohoto světla a poznání. SD 112.3

Stále patříme na Toho, který žil mezi lidmi životem dokonalé poslušnosti. Čím podrobněji Jej pozorujeme, tím podobnější Mu budeme naší povahou a tím účinnější budeme v naší práci pro jiné. Povzneseme se nad zkoušky a zmatky tohoto života. ... Vlastní já musí být zatlačeno do pozadí. Sám Kristus má být vyvýšen, má se zjevit plný milosti a pravdy (J 1,14). ... SD 112.4

Nebe má začínat již na této zemi. Když bude lid Páně naplněn pokorou a něžností, uvědomí si, že Jeho korouhví, která nad ním vlaje, je láska a pak Jeho ovoce bude sladké jejich dásním. Učiní si z tohoto života takové pozemské nebe, ve kterém se budou připravovat pro to horní nebe. – Manuscript 99, 1902 SD 112.5

Ten, kdo přijímá Krista živou vírou, má živé spojení s Bohem. ... On přináší spolu s ním atmosféru nebe, která je Boží milostí, pokladem, který svět nemůže koupit. – 1BC 1097 SD 112.6

Chceš-li být svatým v nebi, musíš být nejprve svatým na zemi. – AH 16 SD 112.7

Proměňuje naši hrubost na jemnost

„Milování bud' bez pokrytství; v ošklivosti mějte zlé, připojení jsouce k dobrému.“ (Ř 12,9) SD 113.1

Zvyky často opakované vytvářejí charakter. Děti, které si dovolují mluvit hrubě k jiným a jsou doma nezdvořilé, vytvářejí zvyky, které se jich přidrží po celý život a které budou nesnadné k překonání. Neprokazují bázeň Páně. Neprojevují jemnost charakteru; jejich povaha je hrubá, mají nedostatek zdvořilosti a toho, co tvoří jemnost chování; a toto všechno odráží výchovu v domově. V chování dětí daleko od domova mohou cizí lidé číst jako v otevřené knize průběh života v domově. Čtou tam o nesplněných povinnostech, o nedostatku přemýšlivosti, o nedostatku umrtvování vlastního já, náchylnosti k hádkám, podrážděnosti, netrpělivosti; zatímco ti, kdo prokazují, že mají bázeň Páně před svou vůlí, v charakteru a slovech, svědčí o domově, kde je pěstována láska, kde je pokoj, kde je rozvíjena trpělivost, kde je udělována pozornost v malých zdvořilostech života, kde každý dbá svých povinností, aby učinil ostatní šťastnými. ... SD 113.2

Jsme všichni připraveni, abychom se mohli stát členy nebeské rodiny? Snažíme se v domácím životě, abychom byli hodni stát se členy rodiny Páně? Jestliže ano, učiňme život v domově šťastným vzájemným sebeobětováním. Jestliže chceme mít Ježíše v našem domově, necht' tam jsou pronášena pouze laskavá slova. Boží andělé nepřebývají v domově, kde jsou spory a hádky. Necht' je pěstována láska, pokoj a křesťanská zdvořilost a andělé budou vašimi stálými hosty. – YI April 14, 1886 SD 113.3

Jestliže se děti a mládež snaží být laskavými a zdvořilými ve svém domově, stane se ohleduplnost jejich trvalým návykem. Zdvořilost praktikována ve všedních dnech způsobí, že budou zdvořilými vždycky. Domov je právě tím místem, kde má každý člen rodiny uplatňovat sebezapření a ohleduplnost vůči druhým; tak je tomu v nebeské rodině a tak tomu bude i tehdy, až roztroušené pozemské rodiny budou znovu sjednoceny v nebeském domově. – YI April 14, 1886 SD 113.4

Proměňuje naši liknavost na rychlost

„V pracech neleniví, duchem vroucí, Pánu sloužíce.“ (Ř 12,11) SD 114.1

Jsou mládenci a dívky, kteří se absolutně nechtějí podřídit řádu a kázni. ... Nevěnují žádnou pozornost předpisům, kdy mají začít práci a kdy si odpočinout v pravidelných hodinách, ale pálí půlnoční olej, a pak leží do rána v posteli. ... Nebylo by dobré ukončit tento zvyk obracející draho-cenné hodiny v noc a proměňující noční hodiny na den používáním umělého osvětlení? ... SD 114.2

Pokud je možné, je dobré předem si rozvážit, co má být vykonáno během daného dne. Poznamenejte si jednotlivé povinnosti, které čekají na vaše splnění a vyčleňte si určitý čas na provedení každé jedné z nich. Nechtěj vše vykonáno důkladně, úhledně, rychle a přesně. ... SD 114.3

Stanovte si určitý počet minut pro vykonání dané práce a nepřerušujte ji ani čtením novin nebo knih, které vám případně padly do oka, ale řekněte si: „Mám právě tolik a tolik minut na provedení mé práce a musím ji vykonat ve stanoveném čase.“ ... Necht' se ti, kteří jsou od přirozenosti pomalí, snaží stát aktivními, rychlími a energickými, pamatujíce na slova apoštola: *„V pracech neleniví, duchem vroucí, Pánu sloužíce.“ (Ř 12,11) ... SD 114.4*

Jestliže podléháte pomalému, liknavému tempu, jestliže se ve vašich zvycích projevuje lenivost, budete dělat práci dlouhou dobu, ale s malými výsledky; je povinností těch, kdo jsou pomalí, aby se napravili a stali se rychlejšími. Jestli to učiní, mohou překonat své malicherné, liknavé zvyky. ... SD 114.5

Opravdové, vytrvalé úsilí vás postaví do výhodnějšího postavení k vítězství; protože ten, kdo se snaží zvítězit „v“ a skrze milost Kristovu, bude mít božské osvětlení a pochopí, jak veliké pravdy mohou být přineseny v malých věcech a že náboženství může být uskutečňováno v malých, stejně tak jako ve velkých záležitostech života. – YI Sep. 7, 1893 SD 114.6

18. dubna

Proměňuje naši nepoddajnou vůli na posvěcení

„Ale jako služebníci Kristovi, činíce vůli Boží z té duše.“ (Ef 6,6) SD 115.1

Necht' nikdo neříká: „Nemohu překonat své povahové vady,“ neboť když jste došli k takovému přesvědčení, pak nemůžete obdržet věčný život. Možnost změny závisí na vaší vůli. To, že „nemůžete“, vlastně znamená, že „nechcete“. SD 115.2

Opravdovým problémem je narušené, neposvěcené srdce a neochota podřídit se vůli Boží. Když je ve vašem srdci zrozen jasný cíl jak byste mohli zvítězit, budete mít možnost zvítězit a rozvíjet takové rysy charakteru, které jsou žádoucí a zúčastníte se boje se stálým a vytrvalým úsilím. Budete se cvičit v neustálé bdělosti nad vadami vašeho charakteru a pěstovat pravé zvyky v malých věcech. Těžkosti s překonáním vlastních vad se budou zmenšovat podle toho, jak je srdce posvěcováno milostí Kristovou. – YI Sep. 7, 1893 SD 115.3

Jaké dílo by mohlo být pro nás jako jednotlivce vykonáno, kdyby naše pyšná a nepoddajná vůle byla zcela ponořená ve vůli Boží a naše duše povzneseny od pozemskosti k vyššímu a čistšímu ovzduší! – YI July 26, 1894 SD 115.4

Umíněnost a pýcha jsou zlem, které proměnilo anděly v demony a uzavřelo před nimi nebeské brány. – PHJ January 1890 SD 115.5

Nemůžeme sami ovládat naše pocity a náklonnosti tak, jak bychom si přáli, můžeme však ovládat svou vůli a způsobit tak úplnou změnu v našem životě. Předáme-li naši vůli Kristu, bude náš život skryt s Kristem v Bohu a budeme spojeni s tou mocí, která je vyšší než všechna knížectví a mocnosti. Budeme mít sílu od Boha přidržet se pevně Jeho moci a vzejde nám nové světlo, světlo živé víry. ... Bude v nás síla, upřímnost a jednoduchost, které nás učiní zušlechtěným nástrojem v Božích rukou. – MYP 152, 153 SD 115.6

Proměňuje naše neustálé naříkání ve chválu

„Nechat’ oslavují před Hospodinem milosrdenství jeho, a divné skutky jeho před syny lidskými.“ (Ž 107,8) SD 116.1

Spějeme k nebesům a měli bychom ukázat přitažlivou tvář naší víry. Neměli bychom kráčet cestou k domovu našeho Otce jako houf zmrzačených, truchlících, sténajících a stěžujících si poutníků. – YI Aug. 25, 1898 SD 116.2

Tito vyznávající křesťané, kteří si stále stěžují, kteří si myslí, že štěstí a veselá tvář jsou hříchem, nemají pravé rysy náboženství. Ti, kdo se dívají na překrásnou scenérii přírody, jako kdyby hleděli na mrtvý obraz, kteří se raději dívají na suché listí, než aby sbírali krásné květy, kteří cítí žalostné potěšení ve všem, co je melancholické v řeči mluvené k nim ze světa přírody, kteří nevidí žádnou krásu v údolích oděných živou zelení a majestátných horských vrcholech oděných zelení, kteří zavírají své smysly před radostným hlasem, který promlouvá k nim v přírodě, ... tito nejsou v Kristu. – YI March 24, 1898 SD 116.3

Předpokládejme, že změníme tento řád věcí. Předpokládejme, že zkusíte s počítat všechna vaše požehnání. Tak málo o nich přemýšlíte, i když byla tak neustálá, že když přicházejí porážky nebo neštěstí, jste zarmoucení a myslíte si, že Bůh je nespravedlivý. Nevzpomínáte si, jak málo vděčnosti jste projeвили za všechna Boží požehnání. Nezasloužili jste si je; ale protože ona přicházela k vám den za dnem, rok co rok, považovali jste je za samozřejmost, uvažující, že je to vaším právem přijmout každý užitek, a nic nedat zpátky. ... Božích požehnání je více než vlasů na naší hlavě, více než písku na mořském pobřeží. Přemýšlejte o Jeho lásce a péči k nám a budete naplněni takovou láskou, kterou nemohou zkoušky přerušit a ani utrpení uhasit. – RH Dec. 23, 1884 SD 116.4

Kdybychom jenom mohli vidět ta mnohá nebezpečí, od kterých jsme denně ochraňováni svatými anděly, místo abychom si stěžovali na naše zkoušky a neštěstí, rozmlouvali bychom stále o Božích milosrdenstvích. – RH Nov. 19, 1908 SD 116.5

Proměňuje náš otevřený odpor na pokoru

„Povolni buďte správcům svým a poslušný onit' zajisté bdějí nad dušemi vaši mi, jako ti, kteříž počet mají vydati, aby to s radostí činili, a ne s stýskáním. Neboť by vám to nebylo užitečné.“ (Žd 13,17) SD 117.1

Jsou někteří mladí muži a ženy, kteří nemají žádnou metodu v konání jejich práce. I když jsou vždy zaneprázdnění, mohou ukázat jenom malé výsledky. Mají mylné představy o práci a domnívají se, že pracují těžce, kdyby však použili vhodnou metodu ve své práci a moudře se jí přizpůsobili a také tomu, co mají činit, byli by vykonali mnohem více v kratší době. Mrhajíce časem u méně důležitých věcí, zjišťují, že jsou uspěchaní, zmatení a rozpačití, když jsou vyzváni, aby vykonali ty povinnosti, které jsou nejpodstatnější. ... Za těchto okolností, ve kterých mladí muži a ženy dělají takové chyby ve své životní kázni, by bylo hříšné nepronášet slova rady a poučení. SD 117.2

Je to mimořádně choulostivá záležitost říct lidem o jejich chybách. Napomínající s velkou pravděpodobností shledá, že u napomínaných se projevuje pýcha a svéhlavost a že jejich vůle zaujímá postavení odporu a opozice. Ale přesto všechno je třeba udělit radu a odhalit chyby. Necht' mládež pěstuje učenlivého ducha, aby mohla těžit z úsilí těch, kteří se jim snaží pomoci. ... SD 117.3

Může se nám zdát, že máme zkoumat naše vlastní srdce a přizpůsobit naše vlastní jednání některému našemu vlastnímu měřítku; ale to není naše věc. Toto dílo bylo však znetvořeno, místo aby bylo napraveno. Toto dílo musí za čít v srdci a tehdy duch, slova, výraz tváře a skutky života budou jasně ukazovat, že nastala změna. Poznáváním Krista skrze milost, kterou On vylil v hojnosti, jsme proměňováni. ... V pokoře napravíme každou chybu a vadu charakteru; protože Kristus přebývá v srdci, budeme připraveni stát se členy nebeské rodiny. – YI Aug. 31, 1893 SD 117.4

Proměňuje naše prázdné lampy na plné

„Opatrně pak vzaly olej v nádobkách svých s lampami svými.“ (Mt 25,4) SD 118.1

Necht' všichni mladí věnují pozornost podobenství o deseti pannách. Všechny měly lampy, to je vnější zdání náboženství; ale pouze pět z nich mělo vnitřní zbožnost. Pět z nich nemělo olej milosti. Duch života v Ježíši Kristu, Duch svatý nepřebýval v jejich srdci. Jaký užitek by byl z nošení lampy vyznání bez oleje milosti? Jakkoli vysoké může být vyznání, jakkoli vysoké může být postavení zaujímané vyznavačem náboženství, jestliže nemá olej milosti, nemá nic, čím by naplnil svou lampu, a nemůže vyslat jasné a zářivé paprsky světla. ... SD 118.2

Důvodem, proč Ženich otálí, je to, že nám shovívá a nechce, aby někdo zahynul, ale všichni ku pokání se obrátili (2 Pt 3,9). O, drahocenná trpělivost našeho milosrdného Spasitele! O kéž by každý z milované mládeže ocenil hodnotu duše, která byla koupena za nekonečnou cenu na Golgotě! O kéž by každý jednotlivec správně ocenil schopnosti, které mu byly dány Bohem! Skrze Krista můžete vystupovat po žebříku pokroku a přivést každou sílu pod kontrolu Ježíše .... V duchu, v myšlenkách, ve slovech i v jednání, můžete dát najevo, že jste pohnuti Duchem Kristovým a váš život může mít moc vlivu na jiné. SD 118.3

Žijeme všeobecně v příliš slavnostním období dějin tohoto světa, než abychom mohli být bezstarostní a nedbalí. ... Musíte se modlit, věřit a být poslušnými. Ve své vlastní síle nemůžete učinit nic; avšak s pomocí milosti Ježíše Krista můžete použít své síly takovým způsobem, aby to přineslo největší možné dobro pro vaši vlastní duši a největší možné požehnání pro duše jiných. Uchopte se Ježíše a budete pilně konat skutky Kristovy a na konec obdržíte věčnou odměnu. – YI Sep. 20, 1894

SD 118.4

Boží milost je dostačující v každé potřebě

„Ale řekl mi: Dosti máš na mé milosti, neboť moc má v nemoci dokonává se. Nejraději tedy chlubit se budu nemocmi svými, aby ve mně přebývala moc Kristova.“ (2 K 12,9) SD 119.1

Kdo se odevzdá Bohu a Jeho dílu, nemusí mít starost o zítřek. Pán, kterému sloužíme, zná konec od počátku. Nevíme, co přijde zítra a co je nám skryto, ale všemohoucí Bůh to ví. SD 119.2

Spoléháme-li ve svém životě jenom na sebe a očekáváme, že úspěch závisí jen na naší moudrosti, bereme na sebe břemeno, které na nás Bůh nevložil. Snažíme se je nést sami bez Jeho pomoci. Přebíráme odpovědnost, která náleží Bohu, a tím se vlastně stavíme na Jeho místo. Oprávněně bychom si mohli dělat starosti a obávat se nebezpečí nebo ztrát. Jestliže však věříme, že nás Bůh miluje a chce naše dobro, přestaneme se obávat o budoucnost. Budeme důvěřovat Bohu tak, jako dítě důvěřuje milujícím rodičům. Naše starosti a obavy zmizí, protože se naše vůle ztotožní s vůlí Boží. SD 119.3

Kristus neslibil, že nám už dnes pomůže nést břemena zítřka. Řekl: *„Dosti máš na mé milosti.“* Podobně jako mannu na poušti, dává nám každý den dostatek milosti. Stejně jako izraelský národ během svého putování pouští můžeme i my přijímat každé ráno nebeský chléb pro denní potřebu. SD 119.4

Jen dnešek je náš a dnes máme žít pro Boha. Dnes máme Kristu svěřit své záměry a plány, velikou naši péči uvrhnout na Něj. Nebo On má péči o nás (1 Pt 5,7). *„Nebo já nejlépe znám myšlení, kteráž myslím o vás, dí Hospodin, myšlení o pokoji, a ne o trápení.“ (Jr 29,11) – MB 101 SD 119.5*

23. dubna

Jeho dary nás mají upevnit a posílit

„Bůh pak všelike milosti, kterýž povolal nás k věčné slávě své v Kristu Ježíši, když maličko potrpíte, on dokonale vás učíň, utvrd', zmocni, i upevni (1 Pt 5,10) SD 120.1

Blahoslavená duše, která může říkat: „Jsem vinna před Bohem, ale Ježíš je mým Obhájcem. Přestoupila jsem Jeho zákon. Nemohu se sama zachránit; ale činím tak skrze drahocennou krev, která byla prolita na Golgotě pro úplnou mojí obhajobu. Jsem ztracena v Adamovi, ale obnovena v Kristu. Bůh, který tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna na smrt, mne nenechá zahynout, když jsem kající a zkroušená. On se nebude dívat na mne, protože nejsem vůbec toho hodná; ale bude se dívat na tvář svého Pomazaného, bude se dívat na mého Zástupce a Ručitele a vyslychat obhajobu mého Přímlovce, který zemřel za můj hřích, abych mohla být učiněna spravedlností Boží v Něm (2 K 5,21). Pohlížením na Ježíše budu proměněna k Jeho obrazu. Nemohu změnit svůj vlastní charakter, mohu být zachráněna jenom tím, že budu účastníkem milosti Toho, jenž je veškerá dobrota, spravedlnost, milosrdenství a pravda. Pohledem na Něho obdržím Jeho Ducha a budu proměněna v Jeho podobu. ... Srdce, které je naplněno milostí Kristovou, se navenek projeví svým pokojem a radostí; a kde přebývá Kristus, povaha se stane čistou, vznešenou, šlechetnou a oslavenou. – YI Nov. 8, 1894 SD 120.2

Stvořitel všech světů nabízí svoji lásku těm, kdo věří v Jeho jednorozeného Syna jako osobního Spasitele, právě tak jako miluje svého Syna. Dokonce i zde a právě nyní, je nám propůjčena Jeho milost v tomto divu plném rozsahu. On poskytl lidem dar Světla a Majestát nebes a v Něm nám dal všechny poklady nebes. Ač nám mnoho přislubuje pro život budoucí, propůjčuje nám také knížecí dary pro tento život a poněvadž jsme poddanými Jeho milosti, přál by si, abychom se radovali ze všeho, co zušlechťuje, rozvíjí a povznáší náš charakter. – FE 234 SD 120.3

Pán má připraveny nejvzácnější projevy své milosti pro posílení a povzbuzení. – 6T 413 SD 120.4

24. dubna

Přístupme směle k trůnu milosti

„Přístupmež tedy směle s doufáním k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství, a milost našli ku pomoci v čas příhodný.“ (Žd 4,16) SD 121.1

Ježíš zná potřeby svých dětí a s láskou vyslýchá jejich modlitby. Necht' se děti odvrátí od světa a všeho, co odvádí jejich myšlenky od Boha a necht' pocítí, že jsou samy s Bohem, že Jeho oko se dívá do nejhlubšího nitra jejich srdce a čte touhy a přání duše a že mohou hovořit s Bohem. V pokorné důvěře se můžete dožadovat Jeho zaslíbení a cítit, že i když nemáte v sobě nic, čím byste mohli požadovat přízeň Boží, pro zásluhy a spravedlnost Kristovou můžete přijít směle k trůnu milosti, a nalézt pomoc v čas příhodný (Žd 4,16). Není nic, co by mohlo učinit duši tak silnou, aby mohla odolávat pokušením satana ve velikém boji života, než to, aby hledala Boha v pokoře, kladouc před Ním svou duši v celé její bezmocnosti a očekávajíc, že On bude jejím pomocníkem a obhájcem. – YI July 7, 1892 SD 121.2

Máme přicházet k našemu nebeskému Otci s důvěřující vírou malého dítěte a říct Mu o všech našich potřebách. On je vždy připraven nám odpustit a pomoci. Zásoba božské moudrosti je nevyčerpatelná a Pán nás vybízí, abychom z ní hojně čerpali. Touha, kterou máme mít po duchovních požehnáních, je popsána v následujících slovech: *„Jakož jelen řve, dychtě po tekutých vodách, tak duše má řve k tobě, ó Bože.“ (Ž 42,2)* Musíme pocítovat hlubší hlad duše po bohatých darech, které nám mají nebesa udělit. SD 121.3

Máme hladovět a žíznit po spravedlnosti (Mt 5,6). SD 121.4

O, kéž bychom mohli mít stravující touhu poznat Boha prostřednictvím vyzkoušeného poznání, přijít do audienční síně Nejvyššího, dosáhnout rukou víry a odevzdat naše bezmocné duše Tomu, který je mocen nás zachránit. Jeho milující dobrota je lepší než život. – 3BC 1147 SD 121.5

On touží dát lidským dětem bohatství věčného dědictví. Jeho království je věčné království. – RH Dec. 26, 1907 SD 121.6

25. dubna

Raduj se z bohatých pokladů milosti

„I veseliti se budeš ve všech dobrých věcech, kteréž by tobě dal Hospodin Bůh tvůj i domu tvému, ty i Levita i příchozí, kterýž jest uprostřed tebe.“ (Dt 26,11) SD 122.1

Díkůčinění a chvála by měly být vyjádřeny Bohu za dočasná požehnání a za všechna dobrodiní, která nám On dal. Bohu by měla každá rodina, které On připravuje k bydlení věčné příbytky, vzdávat slávu za bohaté poklady Jeho milosti. Kdyby děti byly v domácím životě vychovávány a učeny k vděčnosti vůči Dárci všech dobrých věcí, viděli bychom prvek nebeské milosti projevený v našich rodinách. V domácím životě by byla viditelná radostná mysl a mládež přicházející z takových domovů by přinesla ducha vážnosti a úcty do třídy i do církve. Byla by přítomna ve svatyni, kde se Bůh setkává se svým lidem, zachovávající všechna Jeho bohoslužebná nařízení a přinesla by vděčnou chválu a díkůčinění za všechny dary Jeho prozřetelnosti. ... SD 122.2

Kdyby každé dočasné požehnání bylo přijato s vděčností, každé duchovní požehnání by se stalo dvojnásobně drahocenné, protože vnímání každého člena domácnosti by bylo posvěceno Slovem pravdy. Pán Ježíš je velmi blízko těm, kteří takto oceňují Jeho milostivé dary, přivádějící všechna svá dobra zpět k laskavému, milujícímu a starostlivému Bohu, a poznávající Ho jako veliký Zdroj veškerého povzbuzení a útěchy, nevyčerpatelný Zdroj milosti. – Manuscript 67, 1907 SD 122.3

Kdybychom více projevovali svou víru a více se radovali z požehnání, o kterých víme, že jsme je už obdrželi a sice z veliké milosti a lásky Boží měli bychom více víry a větší radost. Žádný jazyk nemůže vyjádřit a žádná mysl pochopit, jak veliké požehnání plyne z toho, když si člověk uvědomí a ocení dobrotu a lásku Boží. Už i na této zemi můžeme čerpat radost z nevysychající studnice, neboť je doplňována proudem tekoucím od trůnu Božího. – RH June 2, 1910 SD 122.4

26. dubna

Přijali jsme Boží plnost

„A z plnosti jeho my všickni vzali jsme, a to milost za milost.“ (J 1,16) SD 123.1

Kristus se snažil spasit svět, ne přizpůsobením se mu, ale tím, že světu zjevil proměňující moc Boží milosti, která formuje a přetváří lidský charakter k podobnosti charakteru Krista. – RH Jan. 22, 1895 *SD 123.2*

Satan líčí Boha jako sobeckého tyrana, který požaduje vše a nedává nic, který vyžaduje, aby všechna stvoření sloužila k Jeho vlastní slávě, a sám se pro jejich dobro neobětuje. Srdce Otcovo však zjevuje to, že dal Krista. ... Tento dar svědčí o tom, že smýšlení Boží s námi je „*myšlení o pokoji a ne o trápení*“ (Jr 29,11). Hlásá, že nenávist Boží vůči hříchu je tak silná jako smrt, že však Jeho láska k hříšníku je silnější než smrt. Podjal se úkolu nás zachránit a vy nakládá všechno, i to nejdražší, aby mohl svůj úkol splnit. Nezamlčuje žádnou pravdu, nutnou k našemu spasení, využívá však božských prostředků. Zaplavuje nás milostmi a dary. Všechny poklady nebe se otvírají těm, které chce spasit. Nashromáždil bohatství vesmíru a otevřel zdroje věčné moci a vše to vkládá do rukou Kristových a praví: To vše je pro člověka. Použij těchto darů, abys ho přesvědčil, že není větší lásky nad Mou na zemi ani na nebi. Své největší štěstí najde v tom, že Mne bude milovat. – DA 57 *SD 123.3*

Otec přijímá každou duši, kterou Jeho syn vykoupil darem svého života. Bylo pro nás učiněno veškeré opatření, abychom mohli obdržet božskou sílu, která nám umožňuje překonat pokušení. Skrze poslušnost vůči všem Božím požadavkům je duše zachráněna pro věčný život. – GCB Vol. m, No. 4, 1899 *SD 123.4*

Bůh má nebesa plná požehnání, která chce udělit těm, kteří opravdově hledají pomoc, jakou jenom Pán může dát. – 1BC 1087 *SD 123.5*

Jsme proměňováni od slávy k slávě

„My pak všickni odkrytou tváří slávu Páně jako v zrcadle spatřujeme, v též obraz proměnění býváme od slávy v slávu, jakožto od Ducha Páně.“ (2 K 3,18) SD 124.1

Když věřící, osvícený Duchem Božím, spatří dokonalost Ježíše, a vidouc tuto dokonalost, raduje se radostí nevýmluvnou (1 Pt 1,8). V sobě vidí hřích a bezmocnost; ve Vykupiteli bezhříšnost a nekonečnou moc. Oběť, kterou Kristus pro nás podstoupil, aby nám mohl udělit svou spravedlnost to je téma, u kterého můžeme prodlévat s hlubším a stále hlubším nadšením. Sami nejsme ničím; Ježíš je vším. ... SD 124.2

Proměňující moc milosti mne může učinit účastníkem božské přirozenosti (2 Pt 1,4). Na Kristu zazářila Boží sláva a hledíce na Krista, uvažující o Jeho sebeobětování a pamatující na to, že v Něm přebývá všechna plnost božství tělesně (Ko 2,9), je věřící přitahován stále blíže a blíže ke Zdroji síly. ... SD 124.3

Jak je důležité, že máme osvícení Ducha Božího; protože jenom tak můžeme spatřit slávu Kristovu a tímto pozorováním se mění náš charakter na Kristův charakter skrze víru v Něho. ... On má milost a odpuštění pro každou duši. Když vírou hledíme na Ježíše, naše víra proniká šero a my velebíme Boha za Jeho podivuhodnou lásku dávající nám Ježíše Utěšitele. ... SD 124.4

Hříšník se může stát dítkem Božím a dědicem nebes. Může povstat z prachu a postavit se oděný rouchem světlosti. ... Při každém kroku vpřed spatřuje v Kristu nové krásy a stává se Mu svou povahou stále více podobným. – Manuscript 20, 1892 SD 124.5

Láska, která mu byla prokázána smrtí Kristovou, probouzí v něm odezvu vděčné lásky a jako odpověď na své upřímné modlitby je věřící přiváděn od milosti k milosti, od slávy k slávě, dokud pohledem na Krista není proměněn k témuž obrazu (2 K 3,18). – YI Dec. 6, 1894 SD 124.6

Vykoupení skrze bohatství Boží milosti

„V němž máme vykoupení skrze krev jeho, totiž odpuštění hříchů, podle bohatství milosti jeho, kterouž rozhojnil k nám ve vši moudrosti a opatrnosti.“ (Ef 1,7.8) SD 125.1

On (Kristus) přišel... povznést a zušlechtit naše duševní síly, aby naše úsilí v tomto životě nebylo bezcílné a ztracené. ... SD 125.2

Pán Ježíš přišel, aby posílil každého opravdového hledače pravdy, přišel aby zjevil Otce. Nestrpěl nic, co by odvádělo Jeho mysl od toho velkého díla znovuoobnovení mravního obrazu Božího v člověku. Musíme pochopit, že a bychom připravili charakter pro budoucí život, je pro nás velikým a důležitým dílem získat božskou podobnost. Musíme si přivlastnit nebeské pravdy pro naše zvláštní použití v praktickém životě. Můžeme získat všechny poklady známosti, které nám dávají způsobilost pro život, který se měří Božím životem. SD 125.3

Poznání o Bohu je tak vysoké jako nebe, tak široké jako země. ... Pouze ti, kdo čtou Písmo svaté jako hlas Boží promlouvající k nim, jsou opravdovými žáky. Oni se chvějí u Písma svatého, protože je pro ně živou skutečností. Studují, hledajíce skrytý poklad. Otevírají chápání a srdce, aby jej mohli obdržet a prosí o nebeskou milost, aby mohli získat přípravu pro budoucí, nesmrtelný život. Když je nebeská pochodeň vložena do jeho ruky, člověk vidí svou vlastní křehkost, svou slabost, svou beznadějnost v pohledu na spravedlnost. Vidí, že v něm není nic, co by ho mohlo doporučit Bohu. Prosí o Ducha svatého, zástupce Krista, aby byl jeho stálý průvodce, aby ho uvedl do veškeré pravdy. ... Veškeré vzdělání získané v tomto životě zkoušky, které nás uschopňuje, abychom se mohli stát společníky svatých ve světle, je pravým vzděláním. Přinese požehnání nám samotným i jiným v tomto životě, a zajistí nám budoucí, nesmrtelný život, se všemi jeho nezníčitelnými bohatstvími. – YI Oct. 27, 1898 SD 125.4

Kristus má dům pokladů, plný drahocenných darů pro každou duši. – Manuscript 50, 1893 SD 125.5

Víra slepého Bartimea odměněna Boží milostí

„I odpověděv Ježíš, dí jemu: Co chceš, ať učiním! A slepý řekl jemu: Mistře, ať vidím.“ (Mk 10,51) SD 126.1

Teprve až tehdy, když hříšník cítí potřebu Spasitele, se jeho srdce obrací k Tomu, který mu může pomoci. Když Ježíš chodil mezi lidmi, byli to nemocní, kteří potřebovali lékaře. Nuzní, trpící, sklíčení Jej následovali, aby obdrželi pomoc a útěchu, kterou nemohli nalézt nikde jinde. Slepý Bartimeus čeká na okraji cesty, čeká dlouho, aby se setkal s Kristem. SD 126.2

Zástupy lidí, kteří mají zrak, se procházejí sem a tam, ale nemají žádnou touhu vidět Ježíše. Jeden pohled víry by se dotkl Jeho srdce lásky a přinesl by jim požehnání Jeho milosti; ale oni nepoznávají nemoc a chudobu svých duší a nepocítují potřebu Krista. Nebylo tomu tak s chudým, slepým člověkem. Jeho jediná naděje je v Ježíši. Když čeká a dává pozor, slyší kroky mnoha nohou a nedočkavě se ptá: Co znamená tento hluk na cestě? Kolem stojící odpovídají, že „Ježíš z Nazaretu prochází kolem“. S dychtivostí horlivé touhy, křičí, *„Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“* (Mk 10,47) Oni se ho snaží utiшит, ale on křičí silněji, *„Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“* (Mk 10,48) Toto volání je vyslyšeno. Jeho vytrvalá víra je odměněna. Nejenom fyzický zrak je obnoven, ale oči jeho chápání jsou otevřeny. V Kristu vidí svého Vykupitele a Slunce spravedlnosti září do jeho duše. Všichni, kteří cítí svou potřebu Krista, jakou cítil slepý Bartimeus, a kteří budou tak upřímní a rozhodní jak byl on, obdrží podobně jako on požehnání, které si vyprosí. SD 126.3

Trpící a nemocní, kteří vyhledávali Krista jako svého pomocníka, byli okouzleni božskou dokonalostí, krásou svatosti, která vyzařovala z Jeho charakteru. – RH March 15, 1887 SD 126.4

Ti, kteří skrze víru přijímají Krista, obdrží rovněž moc stát se Božími syny. – 1BC 1110 SD 126.5

Z otroka hříchu Božím knížetem

„I dí: Nebude více nazýváno jméno tvé toliko Jákob, ale také Izrael nebo jsi statečně zacházel s Bohem i lidmi, a přemohls.“ (Gn 32,28) SD 127.1

Pro podvod, jehož se dopustil, aby pro sebe získal otcovo požehnání určené Ezauovi, uprchl Jákob, poděšen vážnými hrozbami svého bratra, aby si zachránil život. Prožil mnoho let ve vyhnanství a pak se vydal na rozkaz Boží na cestu do rodné země se svými ženami a dětmi, se svými stády dobytka a ovcí. Když dorazil k hranicím země, postrašila ho zpráva o tom, že se blíží Ezau v čele šiku bojovníků a nepochybně se mu chce pomstít. ... Jákob poslal svou rodinu pryč, aby neviděla jeho úzkost a zůstává sám, aby rozmlouval s Bohem. – GC 616 SD 127.2

Jákob řešil největší krizi svého života modlitbou. Měl jediné vroucí přání dosáhnout změny povahy. Během modlitby se ho někdo dotkl. Jákob se domníval, že je to nepřítel. Celou noc s ním zápasil a jeho největší touha se nezměnila, ani když se domníval, že jeho život je v nebezpečí. Když Jákobovi již ubývalo sil, ten, kdo s ním zápasil, použil svou božskou moc. Z jeho dotyku Jákob poznal, s kým bojoval. Zraněný a bezmocný padl do náruče Spasitele a prosil o požehnání. Nedal se odbýt, nepřestal prosit. Prosbu tohoto bezmocného a kajícího člověka Kristus splnil podle svého zaslíbení: *„Zdali sváže sílu mou, aby učinil se mnou pokoj. ...“ (Iz 27,5)* Jákob prosil neodbytně: *„Nepustím tě, leč mi požehnáš.“ (Gn 32,26)* Kristus, který s Jákobem zápasil, ho obdařil vytrvalostí. Dal mu vítězství a změnil jeho jméno z Jákoba na Izraele. Řekl mu: *„Statečně jsi zacházel s Bohem i lidmi, a přemohls.“ (Gn 32,28)* Oč Jákob marně zápasil vlastními silami, toho dosáhl odevzdaností a pevnou vírou. – MB 144 SD 127.3

Byl zcela závislý na božské moci

„I odpověděl Ježíš a řekl jim: Amen, amen pravím vám: Nemůžeť Syn sám od sebe nic činiti, jediné což vidí, an Otec činí. Nebo cožkoli on činí, toť i Syn též podobně činí.“ (J 5,19) SD 128.1

Ježíš je dokonalý vzor a je povinností a také i výsadou každého dítěte a mladého člověka napodobovat tento Vzor. Necht' děti mají na paměti, že děťátko Ježíš vzalo na sebe lidskou přirozenost a přišlo v podobnosti hříšného těla (Ř 8,3) a bylo pokoušeno satanem tak, jak jsou pokoušeny všechny děti. On byl schopen odolávat pokušení satana skrze svou závislost na božské moci svého nebeského Otce tak, jako byl podřízen Jeho vůli a poslušný všem Jeho přikázáním. Zachovával ustanovení, nařízení a zákony svého Otce. Neustále hledal Boží radu a byl poslušný Jeho vůle. SD 128.2

Je povinností a výsadou každého dítěte následovat Ježíšovy šlépěje. ... Pán Ježíš je potěšen, když má takové děti, které Ho prosí o každou duchovní milost, aby mohly přinést všechny své těžkosti a zkoušky Spasiteli, neboť On ví, jak pomoci dětem a mládeži, protože sám byl dítětem a byl vydán týmž zkouškám, zklamáním a těžkostem, jakým jsou vystaveny i dnešní děti a mládež. Stejně tak dětem i mládeži, jako i těm, kteří jsou zralejšího věku, je dáno Boží zaslíbení. Vždycky když Bůh dává zaslíbení, necht' ho děti a mládež proměňují na prosbu a naléhavě žádají Pána, aby učinil pro ně tyto věci v jejich zkušenosti tak, jak to učinil pro Ježíše, svého jednorozeného Syna, když ve své lidské potřebě směřoval k Bohu, žádajíc Ho o věci, které potřeboval. Každé požehnání Otce poskytnuté těm, kteří mají zralejší zkušenost, bylo poskytnuto dětem a mládeži skrze Ježíše Krista. – YI Aug. 23, 1894 SD 128.3

2. května

Podřízen rodičovské autoritě

„I šel s nimi, a přišel do Nazaréta, a byl poddán jim. Matka pak jeho zachovávala všechna slova ta v srdci svém.“ (L 2,51) SD 129.1

Ježíš si zasloužil své Synovství na věčnost. ... Jeho první návštěva v chrámu vzbudila nové pudy. Všechny pozemské povinnosti byly na čas ztraceny z očí; ale přes poznání Jeho božského poslání a Jeho spojení s Bohem se nevzpíral autoritě svých rodičů. Na jejich prosbu se vrátil s nimi jako věrný, poslušný syn a pomáhal jim v jejich životě plném namáhavé práce. Ukryl ve svém vlastním srdci tajemství svého budoucího poslání, čekaje poslušně až do doby své veřejné služby, kdy začne oznamovat světu, že je Mesiáš. Byl podřízen rodičovské kázni po dobu osmnácti let potom, co si uvědomil, že je Synem Božím a žil prostým, obyčejným životem galilejských, pracujíc v tesařské dílně. ... Po třicet let byl podřízen rodičovské kázni. ... SD 129.2

Je běžným jevem u dětí, dokonce i u těch, které mají křesťanské rodiče, že pociťují nutnost, když mají kolem dvanácti let, že jim má být dovoleno následovat svá vlastní přání. A rodiče jsou často ochotni nechat se vést svými dětmi, místo aby oni vedli děti. ... Z tohoto důvodu mnozí mladí lidé vstupují do života se sklonem k sobectví a zahálčivosti. Jsou marniví, pyšní a tvrdohlaví. – YI September 1873 SD 129.3

Když se díváme na Jeho trpělivé sebezapření, Jeho odvrácení se od každého náznaku popularity, Jeho oddanost každodenní práci ve skromném působišti, jaké překrásné světlo vyzařuje z Jeho života! Jak jasně je ukázána cesta, po které by měli kráčet děti a mládež! ... Ježíš nebyl o nic menším Synem Božím v Jeho skromném domově, v Jeho podřízenosti ke svým rodičům, než když Bůh promlouval ze svého věčného trůnu a řekl: *„Toto je můj milovaný Syn.“* (Mt 3,17; 17,5 – KJV) – YI July 14, 1892 SD 129.4

Kristův život navždy zajišťuje požehnání životu, který je radostně podřízen rodičovské kázni a životu plnému fyzické a duševní píce. – YI September 1873 SD 129.5

Byl poslušný a uctivý

„A ačkoli byl Syn Boží, z toho však, což strpěl, naučil se poslušenství.“ (Žd 5,8) SD 130.1

Jestliže se snažíte odrážet život a charakter Kristův, budete také věrní a poslušní vůči svým rodičům. Svoji lásku k nim dokážete ochotnou poslušností. – YI Aug. 30, 1894 SD 130.2

Nikdo nemůže být skutečně dobrým a velkým, jestliže se nenaučil poddávat se Jeho vůli, nejprve svým rodičům a potom Bohu, a být pohotově poslušný. Ti, kteří se naučili poslouchat, jsou jedinými, kteří jsou způsobilí udělovat rozkazy. SD 130.3

Učením se lekcím poslušnosti děti nejenom vyjadřují úctu svým rodičům a ulehčují jejich břímě, ale jsou příjemní Tomu, který je nejvyšší autoritou. *„Cti otce svého i matku svou“* je rozhodným přikázáním. Děti, které nejedna jí se svými rodiči s úctou a pohrdají jejich požadavky, nejenom že je nectí, ale přestupují také i zákon Boží. Čím dříve se podrobíte vůli rodičů v úplném podřízení, tím méně to bude pro vás obtížné podřídit se požadavkům Božím. A nikdo nemůže doufat v lásku a požehnání Boží, kdo se nenaučil poslušnosti vůči Jeho přikázáním a postavit se rozhodně proti pokušení. – YI Sep. 24, 1884 SD 130.4

Jeho (Kristův) život se vyznačoval pevností, přesto byl vždy uctivý a poslušný. – YI Sep. 1, 1873 SD 130.5

Byl dokonalým vzorem pro všechny mladé lidi. Vždy projevil úctu a respekt k věku. Ježíšovo náboženství nikdy nepovede žádné dítě k tomu, aby bylo hrubé a nezdvořilé. – YI Sep. 8, 1898 SD 130.6

Nekonečné Oko může zkoumat každé srdce a číst každou vadu charakteru. On nehodnotí mládež podle jejich vnějšího vzhledu, ale podle dobroty, jakou mají v srdci, která může být získána pouze bdělostí a modlitbou. ... On si všímá jejich chování vůči rodičům a v rodinném kruhu. Jestliže jsou uctiví, laskaví, něžní a opravdově zdvořilí, ... jejich charaktery jsou zaznamenány v nebeských knihách jako vzácné. – YI September 1873 SD 130.7

Byl pracovitý

„Jáť musím dělati dílo toho, kterýž mne poslal, dokudž den jest. Přicházíť noc, když žádný nebude moci dělati.“ (J 9,4) SD 131.1

Kristův život ukazuje všem mladým lidem, že život pracovitosti a poslušnosti je prospěšný pro utváření dobrého mravního charakteru, pevných zásad, síly úmyslu, zdravého poznání a vysokých duchovních znalostí. Většina nynější mládeže pěstuje lásku k vzrušující zábavě, která není příznivá pro vysoké vzdělání v duševní kultuře a pro fyzickou sílu. Mysl není udržována v klidu, zdravém stavu myšlení, ale je dlouhý čas pod vzrušením; zkrátka, je opojena zábavami, po kterých touží a které ji činí nezpůsobilou k přísné pílí, uvažování a studiu. – YI September 1873 SD 131.2

Mládež, která nechová úctu a lásku ke svým rodičům, aby sebe učinila užitečnou, nemůže zakusit skutečnou radost. ... Milování neužitečných zábav zeslabuje hlas mysli a oslabuje mravy tak, že mnozí mladí lidé mají jen nepatrné sebeovládání a málo pevných zásad. – YI September 1873 SD 131.3

V Jeho životě, vyznačujícím se pílí, nebylo volné chvílky, která by zavedla příležitost k pokušení. Neprožil ani jednu hodinu v nečinnosti a neměl čas stýkat se se zkaženými. Pokud to bylo možné, uzavíral se před pokušením. Ani zisk nebo pokušení, ani pochvala nebo výtky Ho nepřiměla k tomu, aby souhlasil se zlem. ... SD 131.4

Ani s pracovním náčiním nezacházel ledabyly. Byl právě tak dokonalým dělníkem, jak dokonalou měl povahu. Svým vlastním příkladem učil, že je naší povinností, abychom byli příčinliví, že své dílo máme vykonávat přes ně a svědomitě a že jen taková práce slouží ke cti. Výcvik, při němž se ruce učí užitečné práci a při němž se mladí lidé učí nést svou část životního údělu, dává tělesnou sílu a rozvíjí všechny schopnosti. ... Bůh stanovil, že práce je požehnáním, a jen pilný dělník pozná pravou slávu a radost života. – DA 72 SD 131.5

5. května

Jeho prostota Mu dala milost

„A Ježíš prospíval moudrostí, a věkem, a milostí, u Boha i u lidí.“ (L 2,52) SD 132.1

Byla to prostota Kristova života a Jeho osvobození se od pýchy a marnivosti, které Mu daly milost u Boha i u lidí. – YI September 1873 SD 132.2

Kristův život se odvíjel v prostotě a čistotě. ... Jeho moudrost byla velká, byla však dětinská a vzrůstala s Jeho léty. Jeho dětství mělo zvláštní jemnost a zřetelný půvab. Jeho charakter byl plný krásy a neposkvřené dokonalosti. – YI April 1872 SD 132.3

V Kristově životě spatřujeme jediný spolehlivý vzor pro všechny děti a mládež. Když mají děti sklon ke vzpírání se rodičovské autoritě, pak je život jejich Vykupitele odsuzuje, neboť On sám byl dítětem a své rodiče poslouchal. Jaký rozdíl však pozorujeme v povaze dnešních dětí! Většina dětí žije pro své vlastní potěšení a v touze po okázalosti. Někteří usilují dělat oslnivé proslovy, aby upoutali pozornost. Někteří, jak se zdá, se domnívají, že budou posuzováni pouze podle svého vzhledu. Ve věci odívání jsou velice precizní a pro upoutání pozornosti obětují mnoho času a peněz, zatímco nemohou nalézt žádný čas a žádný zájem o modlitbu v komůrce. Takto zanedbávají tu vnitřní okrasu, a sice ozdobu krotkého a pokojného ducha, kterýž, jak praví apoštol, před obličejem Božím velmi drahý jest (1 Pt 3,4). ... SD 132.4

Bohatství a oděv jsou věcmi tak všeobecnými, že mohou vyvolat jenom závist, nemohou však vzbuzovat pravou úctu a obdiv. Pěstovaná mysl, ozdobená půvabem tichosti a pokory, čisté a spravedlivé srdce, se budou odrážet ve tváři a vzbuzovat lásku a úctu. – YI September 1873 SD 132.5

Nechejme mládež, ať následuje Ježíšův vzor v Jeho prostotě, v Jeho podřízení se rodičovské kázní a stane se silnou ve své mysli, čistou v mravech a pevnou v duchovní síle. – YI July 14, 1892 SD 132.6

6. května

Ve křtu

„A pokřtěn jsa Ježíš, vystoupil i hned z vody a aj, otevřina jsou mu nebesa, a viděl Ducha Božího, sstupujícího jako holubici, a přicházejícího na něj. A aj hlas s nebe řkoucí: Tentot' jest ten můj milý Syn, v němž mi sedobřezalíbilo.“ (Mt 3,16.17) SD 133.1

Ježíš je naším vzorem ve všech věcech, které se týkají života a zbožnosti. Byl pokřtěn v Jordánu, tak jako musejí být pokřtěni ti, kteří přicházejí k Němu. Nebeští andělé se dívali s intenzivním zájmem na scénu Spasitelova křtu, a kdyby se otevřely oči těch, kteří na to hleděli, byli by viděli nebeský zástup obklopující Syna Božího, jak se skláněl na břehu Jordánu. Pán zaslíbil Janovi, že mu dá znamení, podle kterého by mohl poznat, kdo je Mesiáš a nyní, když Ježíš vystoupil z vody, dostává zaslíbené znamení; protože viděl nebesa otevřená a Ducha Božího v podobě holubice zářící zlatem, vznášející se nad hlavou Krista a hlas přicházející z nebe, který říkal: *„Tentot' jest ten můj milý Syn, v němž mi se dobře zalíbilo.“* (Mt 3,17) ... Ježíš, Vykupitel světa, otevřel cestu, aby ti nejhříšnější, nejpotřebnější, nejutlačovanější a nejopovrženíhodnější mohli nalézt přístup k Otci mohli mít domov v příbytcích, které šel Ježíš připravit těm, kteří Jej milují (Jk 2,5). – YI June 23, 1892 SD 133.2

Ti, kteří povstali s Kristem, aby chodili v novotě života (Ko 3,1; Ř 6,4), jsou vyvolení Boží. Jsou svatí v Pánu a jsou Jím uznáni jako Jeho milovaní. Jako takoví jsou slavnostně zavázáni, aby se odlišovali prokazováním pokory mysli. Jsou oděni do roucha spravedlnosti. Jsou odděleni od světa, od jeho ducha, jeho praktik a prozrazují, že se od Něho učili. ... Jestliže si uvědomí, že zemřeli spolu s Kristem, jestli budou věrně dodržovat svůj křestní slib, pak svět nebude mít žádnou moc odtáhnout je stranou, aby zapřeli Krista. Když žijí na tomto světě životem Kristovým, jsou účastníky božské přirozenosti. – Letter 32, 1907 SD 133.3

7. května

Ve studiu Písma svatého

„A počav od Mojžíše a všech proroků, vykládal jim všechna ta písma, kteráž o něm byla.“ (L 24,27) *SD 134.1*

Po třech dnech hledání Ho (Krista) pak Josef a Marie našli na nádvoří chrámu, sedícího mezi doktory, které stejně tak poslouchal, jako jim dával otázky. A všichni, kteří Ho slyšeli, byli udiveni Jeho znalostmi a odpověďmi. Kladl své otázky s půvabem, kterým okouznil tyto učené muže. ... Jeho matka však ne mohla poznat Jeho slova, Jeho ducha, Jeho ochotnou poslušnost vůči všem jejím požadavkům. *SD 134.2*

Není správné říkat, jak řekli mnozí pisatelé, že Kristus byl jako jiné děti. Nebyl jako všechny děti. Mnohé děti jsou svedeny a špatně vedeny. Ale Josef a zvláště Marie měli stále na paměti Jeho božské Otcovství. Ježíš byl vyučován v souladu s posvátným charakterem Jeho poslání. Jeho náklonnost k spravedlnosti byla stálou odměnou Jeho rodičům. – YI Sep. 8, 1898 *SD 134.3*

Jeho důkladná znalost Písma svědčí o tom, jak pilně se věnoval ve svých raných letech studiu Slova Božího. – DA 70 *SD 134.4*

Kristus otevíral Písma svým učedníkům, začal od Mojžíše a proroků a vyučoval je všemu, co se vztahovalo na Něho, a také jim vysvětloval proroctví. – 4T 401 *SD 134.5*

Poukazoval na Písmo jako na nepochybnou autoritu. My bychom měli činit totéž. – COL 39 *SD 134.6*

Každé dítě může nabýt znalostí, jakých nabyl Ježíš. Pokoušíme-li se poznat svého nebeského Otce skrze Jeho Slovo, přistupují k nám andělé, posilují naši mysl, pozvedávají a zušlechťují naši povahu. – DA 70 *SD 134.7*

Podobně jako Kristus bychom se měli postavit proti nepříteli v době pokušení se slovy: *„Je psáno.“* – YI July 13, 1893 *SD 134.8*

8. května

Ve studiu přírody

„Aneb rozmluv s zemí, a poučí tě.“ (Jb 12,8) SD 135.1

Kristus prožil dětství a mládí ve skromných poměrech, v podmínkách, které byly příznivé pro rozvoj zdravých fyzických sil. Jeho život probíhal většinou pod širým nebem. Pil vodu z čistých pramenů a jedl ovoce z hájů. Procházel nahoru a dolů strmými horskými stezkami a ulicemi Nazaretu, když šel do své dílny anebo se vracel domů. Těšil se z pestrého zpěvu ptáků, kteří zpívali ke chvále svého Stvořitele. Byl potěšen krásou květin, které pokrývaly pole. Pozoroval s radostí slávu nebes, nádheru slunce, měsíce a hvězd a díval se na vycházející a zapadající slunce s obdivem. Kniha přírody byla před Ním otevřená a On se těšil z jejích něžných lekcí. Věčné vrchy, olivové háje byly oblíbenými místy, jež navštěvoval a kde chodil, aby měl společenství se svým Otcem. Byl naplněn božskou moudrostí a skrze studium přírody a rozjímáním o ní ve spojení s Bohem se Jeho duchovní síly upevňovaly. – YI July 13, 1893 SD 135.2

Vykupitel světa procházel nahoru a dolů vrchy a pohoří, od velké roviny k horskému údolí. Těšil se z krásné scenérie přírody. Byl potěšen polí zářícími krásnými květinami a nasloucháním ptáků v povětří a spojením svého hlasu s nimi v jejich šťastných písniích chvály. – YI February 1873 SD 135.3

V Kristově životě, Jeho dětství a mládí je ukryto velké poučení pro mládež dneška. Kristus je naším příkladem a i my jako On máme ve svém mládí hloubat o Bohu v přírodě studovat Jeho povahu podle díla Jeho rukou. Mysl se posilňuje, když se seznamuje s Bohem tím, že dovede vyčíst vlastnosti Boží z věcí, které On učinil. Když spatřujeme v dílech přírody jejich krásu a velkolepost, naše láska bije vstříc našemu Bohu a... naše duše jsou obživeny tím, že jsme přišli do styku s Neko-
nečným skrze Jeho zázračná díla. – YI July 13, 1893 SD 135.4

9. května

Ve spojení s Bohem

„A propustiv zástupy, vstoupil na horu soukromí, aby se modlil. A když byl večer, sám byl tam.“ (Mt 14,23) SD 136.1

Kristova síla byla v modlitbě. ... Kristus odcházel do hájů nebo pohoří, aby se uzavřel světu a všemu jinému. Byl sám se svým Otcem. S horlivou naléhavostí předkládal své úpěnlivé prosby a vynaložil všechny síly své duše v pevném uchopení ruky Nekonečného. Když se objevily před Ním nové a velké zkoušky, odcházel potají do samoty hor a trávil celou noc na modlitbě k svému nebeskému Otcovi. SD 136.2

Když je Kristus naším vzorem ve všem, a když napodobujeme Jeho příklad v opravdové a neodbytné modlitbě k Bohu, abychom ve jménu Toho, jenž nikdy nepodlehł satanským pokušením, mohli obdržet sílu k odolávání svodů našeho zákeřného nepřítele pak nikdy nebudeme satanem přemoženi. – YI April 1873 SD 136.3

Uprostřed nebezpečí těchto posledních dnů jediné bezpečí mládeže spočívá ve stále narůstající bdělosti a modlitbě. Mládež, která nalézá svou radost ve čtení Písma svatého a v hodině modlitby, bude stále občerstvována pramenem ze zdroje života. Ona dosáhne takovou výšku mravní dokonalosti a šířku myšlení, kterou jiní nemohou pochopit. Společenství s Bohem podněcuje dobré myšlenky, ušlechtilé touhy, jasná vnímání pravdy a vysoké cíle k činům. Ti, kdo se takto spojí s Bohem, jsou Jím uznáni za Jeho syny a dcery. Dosahují stále výše a výše, získávají jasnější obraz Boha a věčnosti, až je Pán učiní potrubím světla a moudrosti pro svět. ... Síla získána na modlitbě k Bohu nás připraví pro naše každodenní povinnosti. – YI Aug. 18, 1898 SD 136.4

V modlitbě je všemocná síla. Náš velký protivník se stále snaží udržet ztrápenou duši daleko od Boha. Toho, že se pokorní svatí budou odvolávat k nebesům, se satan více obává než nařízení vlád nebo rozkazů králů. – ST Oct. 27, 1881 SD 136.5

V zachovávání přikázání svého Otce

„Budete-li zachovávat přikázání má, zůstanete v mém milování, jakož i já přikázání Otce svého zachoval jsem, i zůstávám v jeho milování.“ (J 15,10) SD 137.1

Kristus představil charakter nebeského Boha před lidmi a před anděly. Ukázal skutečnost, že kdyby lidstvo bylo zcela závislé na Bohu, lidé by mohli zachovávat Boží přikázání a žít a Jeho zákon by jim byl jako zřítelnice oka. – TM 226 SD 137.2

Kristův příklad je směrodatný pro každého syna a dceru Adamovu. Ježíš ve svém životě reprezentoval zákon Boží a dal lidem příklad toho, co může poslušnost všem Božím nařízením vykonat pro formování lidské přirozenosti. On je naším příkladem a od každé bytosti, která je nadána rozumovými schopnostmi se požaduje, aby následovala Jeho šlépěje, neboť Jeho život je dokonalým vzorem pro celé lidstvo. Kristus stanoví dokonalou normu a měřítko charakteru, které každý člověk může dosáhnout. ... – YI Oct. 18, 1894 SD 137.3

Jak Vykupitel světa žil? Ne takovým způsobem, aby uspokojil sám sebe, ale aby oslavil Boha konáním Božího díla v povznesení padlého člověka, který byl učiněn k obrazu Božímu. Naučením a příkladem vyučoval lidi cestě spravedlnosti, představil charakter Boží a dal světu dokonalý vzor mravní dokonalosti lidstva. Dvě velká přikázání zákona mají řídit jednání všeho lidstva. To byla lekce, kterou Ježíš vyučoval stejně tak naučením jako i příkladem. Řekl lidem: *„Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, a... bližního svého jako sebe samého.“ (Mt 22,37.39)* Pán Bůh nebes vyžaduje od lidských bytostí nejvyšší lásku a uctívání. SD 137.4

Necht' lidský nástroj porovná svůj život s životem Kristovým. ... Necht' napodobuje vzor Toho, který zjevil svým životem zákon Hospodinův, a který řekl: *„Já přikázání Otce svého zachoval jsem.“ (J 15,10)* Ti, kdo následují Krista se budou neustále dívat na dokonalý zákon svobody a skrze milost danou jim Kristem, vytvoří charakter podle božských požadavků. – YI Oct. 18, 1894 SD 137.5

V bytí světlem světa

„Tedy Ježíš opět jim mluvil, řka: Já jsem světlo světa. Kdož mne následuje, nebude choditi v temnostech, ale bude míti světlo života.“ (J 8,12) SD 138.1

Bylo ráno; slunce právě vycházelo nad Horou oliv a jeho paprsky dopadaly oslnivým jasnem na mramorové paláce a osvěcovaly zlato chrámových zdí, když Ježíš poukázal na to pravil: *„Já jsem světlo světa.“ (J 8,12) SD 138.2*

Jeden z těch, kdož slyšeli tato slova, použil jich mnohem později v této nádherné stati: *„V něm život byl, a život byl světlo lidí.“ (J 1,4) – DA 463, 464 SD 138.3*

Ti, kteří jsou posvěceni pravdou, jsou jako jasné, zářivé světlo, svítící všem, kteří jsou v domě. Každý opravdový věřící se projeví dobrými skutky. Pán nemůže přijmout nic menšího, pouze dokonalost a plnost charakteru podle vůle Boží. Každá polovičatá služba svědčí před nebeskými bytostmi, že jsme selhali v napodobování Vzoru. – YI Oct. 13, 1892 SD 138.4

Kristovi následovníci mají být více než jen nějakým světlem mezi lidmi. Jsou pravým světlem světa. Pán Ježíš říká všem, kdo se hlásí k Jeho jménu: Vy jste se Mi odevzdali a Já vás dávám světu jako své zástupce. Prohlásil: *„Jakož jsi mne poslal na svět, i já jsem je poslal na svět.“ (J 17,18) ...* Náš Spasitel je zdrojem světla. Nezapomeň však, křesťane, že se zjevuje prostřednictvím lidských nástrojů. Bůh uděluje svá požehnání pomocí lidí. ... Andělé slávy chtějí vašim prostřednictvím dávat světlo a sílu lidem, kteří hynou. ... Přebývá-li Kristus v srdci, není možné zastřít světlo Jeho přítomnosti. – MB 40 SD 138.5

Když Světlo světa prochází kolem, objeví se výhody ve všech strádáních, řád ve zmatku, úspěch a moudrost Boží v tom, co se zdálo být prohrou. – 7T 272 SD 138.6

Dary světla a života přišly k nám současně. – Letter 264, 1903 SD 138.7

V projevení Božích otcovských vlastností

„Jakož se slitovává otec nad dětmi, tak se slitovává Hospodin nad těmi, kteříž se ho bojí.“ (Ž 103,13) SD 139.1

Ve všech milosrdných skutcích, které Ježíš činil, se snažil lidem vštípit otcovské, dobrotivé vlastnosti Boží. Celým svým učením se snažil naučit lidi podivuhodné pravdě, že *„Bůh tak miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný“* (J 3,16). Ježíš chtěl, abychom pochopili lásku Otce a snaží se nás přitáhnout k sobě představením Jeho otcovské milosti. Chtěl by naplnit celý prostor našeho vidění dokonalostí Božího charakteru. V modlitbě za své učedníky říká: *„Jáť jsem oslavil tebe na zemi; dílo jsem vykonal, kteréž jsi mi dal, abych činil. Oznámil jsem jméno tvé lidem, kteréž jsi mi dal z světa.“* (J 17,4.6) SD 139.2

Ježíš přišel na svět, aby na svém vlastním životě jasně ukázal povahu Boží, aby odstranil nesprávné vyličení této povahy, jejímž původcem byl satan a aby zjevil slávu Boží. Mohl tak učinit jediné tím, že žil mezi lidmi a tím, že jim mohl prokazovat milosrdenství, slitování a lásku svého nebeského Otce. Jedině skutky laskavosti mohl šířit kolem sebe milost Boží. Nevěra lidí byla tak hluboce zakořeněna a přece nemohli odolat Jeho božskému příkladu a Jeho skutkům lásky a pravdy. – YI Dec. 15, 1892 SD 139.3

Dary a štědrosti Boží prozřetelnosti promlouvají ke každé duši, potvrzující Kristovo svědectví o nejvyšší dobrotě Jeho Otce. Pán by chtěl, aby si Jeho lid uvědomil, že požehnání udělena každému stvořenému předmětu jsou úměrná tomu, jaké místo tento předmět zaujímá na žebříčku stvoření. Jestliže jsou uspokojovány dokonce potřeby němých zvířat, umíme pak správně ocenit požehnání, která Bůh dal bytostem stvořeným k Jeho obrazu? – GCB 4. kvartál 1899 SD 139.4

Bůh je láska a pečuje o nás. *„Jakož se slitovává otec nad dětmi, tak se slitovává Hospodin nad těmi, kteříž se ho bojí.“* – YI Dec. 14, 1893 SD 139.5

Ve fyzickém rozvoji

„*Děťátko pak rostlo a posilovalo se v duchu, plné moudrosti, a milost Boží byla v něm.*“ (L 2,40 SD 140.1)

Ježíšova tělesná soustava jakož i Jeho duchovní rozvoj jsou nám představeny slovy: „*Děťátko pak rostlo*“ a „*posilovalo se v duchu.*“ V období dětství a mládí se musí věnovat pozornost tělesnému rozvoji. Rodiče mají cvičit své děti, aby získaly dobré návyky v jídle, pití, oblékání a v tělesném pohybu, aby tím mohl být položen dobrý základ pro pevné zdraví v dalším životě. Tělesný organismus musí dostávat zvláštní péči, aby síly těla nezakrněly, aby se vyvinuly ve svém plném rozsahu. To staví děti a mládež do příznivého postavení, takže jsou-li náležitě zbožně vychovávány, mohou se podobně jako Kristus „posilovat v duchu“. ... SD 140.2

Mnozí tvrdí, že pro uchování tělesného zdraví je zapotřebí oddávat se sobecké zábavě. Je pravdou, že pro nejlepší rozvoj těla je potřebná změna, protože mysl a tělo jsou osvěžovány a posilňovány změnou; ale tento cíl nemůže být dosažen oddáváním se nerozumným zábavám, v zanedbávání každodenních povinností, jež jsou požadovány, a které by mládež měla plnit. Činná mysl a ruce mládeže musí mít zaměstnání, a jestliže nejsou veden i k úkolům, které jsou užitečné, jež je zdokonalí a požehnají jiným, najdou zaměstnání v tom, co ublíží stejně tak tělu jako i mysli. – YI July 27, 1893 SD 140.3

Práce, kterou Ježíš konal v dětství a mládí, přispěla k rozvoji Jeho duševních a tělesných sil. Svých tělesných sil nepoužíval nerozumně, nýbrž tak, aby neohrozil své zdraví a aby tak mohl pracovat v každém ohledu co nejlépe. – DA 72 SD 140.4

Jeho život plný přirozené jednoduchosti byl příznivý pro rozvoj dobré tělesné soustavy a pevného, neposkvrněného charakteru. – YI September 1873 SD 140.5

Jak po tělesné, tak i duševní stránce byl příkladem toho, jak měli podle Božího záměru vypadat všichni lidé za podmínky, že budou poslušni zákonů Božích – DA 50, 51 SD 140.6

V získání vítězství nad chutí

„A přistoupiv k němu pokušitel, řekl: Jsi-li Syn Boží, rciž, ať kamení toto chlebové jsou. On pak odpovídaje, řekl: Psánoť jest: Ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem vycházejícím skrze ústa Boží (Mt 4,3.4) SD 141.1

Veliká zkouška Krista na poušti v otázce chuti měla člověku zanechat příklad sebezapření. Tento dlouhý půst měl usvědčit lidi z hříšnosti věcí, kterým vyznávající křesťané podléhají. Vítězství, které Kristus vydobyl na poušti, má člověku ukázat hříšnost právě těch věcí, v kterých pociťuje takové potěšení. Spasení člověka bylo na vážkách a bylo rozhodnuto zkouškou Krista na poušti. Jestliže se Kristus stal vítězem v otázce chuti, pak je zde šance pro člověka, aby mohl zvítězit. ... SD 141.2

Křesťané, kteří chápou tajemství zbožnosti, kteří mají vysoký a posvátný smysl pro smíření, kteří si uvědomují v Kristových utrpeních na poušti vítězství pro ně získané... by měli být velmi posilováni vážným a častým porovnáváním svých životů s pravým vzorem životem Ježíše Krista. ... Zábavy, které vedou k lehkomyšlnosti a zapomínání na Boha, nemohou najít žádné schválení v příkladu Krista, Vykupiteli světa, jediném spolehlivém vzoru, který by měl člověk následovat, jestliže chce zvítězit jako Kristus zvítězil. ... Člověk se nyní ve svém boji se satanem nalézá ve výhodnějším postavení nežli Adam, neboť má před sebou výstražný příklad Adamovy zkušenosti ve věci neposlušnosti a následného pádu. Dále má člověk k dispozici Kristův příklad, jak On zvítězil nad chutí a nad nejrozmanitějšími pokušeními satana, jak zdolal toho mocného nepřítele v každém bodě a stal se vítězem v každém zápasu s ním. – RH Oct. 13, 1874 SD 141.3

Zvyky v jídle a pití jsou nejobtížnější k překonání, protože vás satan pevně přivazuje ke svému vozu. – Manuscript 20, 1894 SD 141.4

Všichni, kteří vstoupí do Kristovy služby, budou následovat Kristův vzor a stanou se dokonalými vítězi. – Manuscript 176, 1898 SD 141.5

V rozhodném sebeovládání

„Pokutován jest i strápen, však neotevřel úst svých. Jako beránek k zabítí veden byl, a jako ovce před těmi, kdož ji stříhou, oněměl, aniž otevřel úst svých.“ (Iz 53,7) SD 142.1

Je taková třída lidí, která vyrostla bez sebeovládání; oni nikdy neudrželi na uzdě svůj výbušný charakter ani svůj jazyk. Přesto někteří z nich si činí nárok na to, že jsou následovníky Kristovými, ale ve skutečnosti nejsou. Ježíš jim takový příklad neukázal. ... Někteří jsou nervózní a když následkem provokací ztrácejí sebeovládání ve slově nebo duchu, jsou tak opilí hněvem, jako opilec alkoholickým nápojem. Jsou nerozumní a není možné je přesvědčit. Nejsou při zdravých smyslech. Satan získal na určitou dobu plnou kontrolu. Každý člověk takovými projevy hněvu oslabuje svůj nervový systém a morální síly a činí do budoucna ještě obtížnějším potlačit zlost při podobných provokacích. SD 142.2

Pro tuto třídu je pouze jeden lék rozhodné sebeovládání za všech okolností. Úsilí, aby se dostali do příznivého postavení, kde je vlastní já nebude znepokojovat, může přinést po nějaký čas úspěch, ale satan ví, kde má najít tyto ubohé duše, aby mohl znovu a znovu zaútočit na jejich slabá místa. Budou stále znepokojováni, pokud jen budou tolik myslet na vlastní já. Ale je pro ně naděje. Necht' tento život, tak bouřlivý na konflikty a trápení, je přiveden do spojení s Kristem, a pak vlastní já nebude již déle usilovat o nadvládu. ... Měli by se pokorit a otevřeně říci: *„Činil jsem špatně. Můžete mi odpustit? Protože Bůh řekl, že nesmíme nechat zapadnout slunce nad naším hněvem.“* (Ef 4,26) Toto je jediná bezpečná cesta k vítězství. Mnozí... pěstují v sobě zlobu a jsou naplněni pomstychtivostí a nenávisťnými pocity. ... Braňte se těmto nesprávným pocitům a prožijete velkou změnu ve vašem styku s bližními. – YI Nov. 10, 1886 SD 142.3

Když vlastní já přestane zápasit o nadvládu a srdce je naplněno Duchem svatým, duše se stane dokonale netečnou; a pak se obraz Boží odráží v srdci. – Manuscript 176, 1898 SD 142.4

Jeho zásady mají být našimi zásadami

„Příklad zajisté dal jsem vám, abyste, jakož jsem já učinil vám, i vy činili.“ (J 13,15) SD 143.1

V této době jsme zarmouceni, když vidíme, že děti a mládež se považují za mnohem osvícenější, než aby se podřídili autoritě svých rodičů. ... Oni si myslí, že podrobení se rodičovské autoritě by bylo důkazem slabosti, obětováním jejich oprávněné nezávislosti. Ale místo aby byli schopni ovládnout sami sebe, jsou nerozhodní a slabí v dosažení cíle. Jejich mravní síly jsou slabé a mají jen malou duchovní sílu. Důvod, proč jsou tak slabí a lehce sváděni pokušením je v tom, že nenapodobují život Kristův. ... SD 143.2

Místo aby následovali šlépěje božského Vykupitele, jsou naplněni hrdostí a sebeúctou. Pečují o své záliby a následují sklony své neposvěcené mysli. – YI July 14, 1892 SD 143.3

V určitém okamžiku On (Kristus) učinil rozdíl mezi spravedlivým a nepravým a umístil hřích ve světle Božích přikázání, nastavil zákon jako zrcadlo, které odráží světlo na nepravost. Tak jasné bylo rozlišení mezi spravedlivým a nepravým, že to často popudilo Kristovy bratry k hněvu. Avšak Jeho úpěnlivé prosby a žádosti a smutek, který se objevil na Jeho tváři, zjevil tak něžnou, opravdovou lásku k nim, že byli zahanbeni, když se Ho pokoušeli odvést od Jeho přísného smyslu pro spravedlnost a oddanost. – YI Sep. 8, 1898 SD 143.4

Bůh bude mít lid horlivý v dobrých skutcích, který bude pevně stát uprostřed zkaženosti tohoto porušeného věku. Bude zde lid, který se tak pevně uchopí Boží moci, že bude bezpečný před každým pokušením. Zlé zprávy mohou potom ohnivým písmem útočit na jejich vnímavost a smysly a svádět je, avšak věřící budou s Bohem a s anděly tak spojeni, že budou jako ti, kteří nevidí a neslyší. ... Mládež může mít tak pevné zásady, že ani nejmocnější satanovo pokušení nezvrátí její věrnost. – 3T 472 SD 143.5

Když Mu zlořečili nezlořečil

„Kterýžto, když mu zlořečili, nezlořečil zase: trpěv, nehrozil, ale poroučel tomu, kterýž spravedlivě soudí.“ (1 Pt 2,23) SD 144.1

Jak často cítíme, že bylo s námi jednáno nespravedlivě, že fakta o nás vypověděná nebyla pravdivá a že jsme byli před jinými uvedeni do nesprávného světla! Když jsme takto zkoušeni, potřebujeme pečlivě bdít nad naším duchem a nad našimi slovy. V takových chvílích potřebujeme lásku Kristovu, abychom se uchránili pěstování nesmiřitelného ducha. Necht' si nikdo z nás nemyslí, že dokud ti, kteří nám ukřivdili nevyznají své chyby, jsme oprávněni zadržovat jim naše odpuštění. Nesmíme ve svém srdci hromadit naše rozhořčení, čekající na dobu, než ten, koho považujeme za vinného, pokoří své srdce a učiní pokání a vyznání. ... Jakkoli těžce nás mohli ranit, nemáme pěstovat naše křivdy a soucítit se sebou a s našimi křivdami, ale tak jako máme naději, že Bůh nám odpustí naše přestoupení vůči Němu, tak musíme i my odpustit těm, kteří nám učinili nějaké zlo. ... Když nám zlořečí, jak silné je pokušení, abychom to vrátili zpátky, ale kdybychom to učinili, dokázali bychom, že jsme stejně tak zlí, jako ti, kteří nám zlořečí. Když jste pokoušeni, abyste zlořečili, vyšlete tichou modlitbu, aby vám Bůh mohl dát svou milost, a držte jazyk v mlčení. ... SD 144.2

Ježíš nám zanechal příklad a my máme jít v Jeho šlépějích; máme projevovat slitování, lásku a dobrou vůli vůči všem. Pěstujme laskavého ducha, ducha odpuštění a něžné, soucitné lásky k těm, kteří jsou v pokušení spáchat vůči nám závažné zločiny. Pokud je to jen možné, hojme tyto rány a zavřeme dveře pokušení tím, že odstraníme všechny bariéry, které daný přestupník postavil mezi sebou a námi. ... Pán má radost, když může udělit svá požehnání těm, kteří Jej ctí, kteří uznávají Jeho milosrdenství a ukazují, že si váží Jeho lásky k nim a projevují tytéž vlídné povahové rysy vůči lidem kolem sebe. – YI June 1, 1893 SD 144.3

Nebyl pochopen a často zůstával sám

„Pres jsem tlačil sám, aniž kdo z lidí byl se mnou.“ (Iz 63,3) SD 145.1

Jakou podporu mohl Kristus najít ve svých příbuzných, kdyby v Něho byli uvěřili jako v Bohem seslaného a kdyby s Ním byli spolupracovali na díle Božím! Jejich nevíra ztrpčovala pozemský život Ježíšův. Byla částí kalicha hořkosti, který za nás vypil. ... Se svými úzkoprsými názory nemohli pochopit poslání, které přišel Ježíš splnit, a proto s Ním nemohli cítit v Jeho zkouškách. Jejich drsná slova, nic nechápající, prozradila, že nemají správné ponětí o Jeho povaze a že nepostřehli, že v Ježíši se směšuje božské s lidským. Často Ho vídali zarmouceného; místo však aby Ho potěšili, svými slovy jen zraňovali Jeho srdce. ... SD 145.2

Tyto okolnosti činily cestu, po níž Ježíš kráčet, trnitou. Nepochopení ve vlastním domově bylo pro Krista tak bolestné, že bylo pro Něho úlevou, když se odebral tam, kde se s ním nesetkal. Často nacházel odpočínutí jen v naprosté samotě, v obcování se svým nebeským Otcem. SD 145.3

Ti, kdož jsou povoláni trpět pro Krista, kdož musejí snášet nepochopení a nevíru i ve vlastním domově, mohou nalézt útěchu v pomyšlení, že Ježíš vytrpěl totéž. S takovými cítí Ježíš účast. Vyzývá je, aby společníka našli v Něm a odpočinek tam, kde ho našel On, v obcování s Otcem. Ti, kdož přijímají Krista za svého osobního Spasitele, nejsou opuštěni jako sirotci, aby sami snášeli zkoušky života. Kristus je přijímá za členy nebeské rodiny; vybízí je, aby Jeho Otce nazývali svým Otcem. Jsou Jeho „maličkými“, drahými srdci Božímu, spjatými s Ním nejněžnějšími a nejtrvalejšími pouty. Cítí k nim největší něžnost, která převyšuje něhu, již k nám cítili otec nebo matka v době naší bezmocnosti, o tolik, o kolik božské převyšuje lidské. – DA 325-327 SD 145.4

Nezasahoval do pravomoci vlády

„Odpověděl Ježíš: Království mé není z tohoto světa. Byť z tohoto světa bylo království mé, služebníci moji bránili by, abych nebyl vydán Židům. Ale nyní mé království není odsud.“ (J 18,36)

SD 146.1

Dnes je v náboženském světě mnoho takových, kteří věří, že pracují pro ustavení království Kristova jako pozemského a časného panství. Chtějí učinit našeho Pána vládcem všech království tohoto světa, vládcem Jeho dvorů a táborů, Jeho soudních síní, paláců a tržišť. Kojí se nadějí, že bude vládnout zákonnou mocí, posílenou lidskou autoritou. Protože nyní tu Kristus není osobně přítomen, chtějí sami jednat v Jeho zastoupení. ... Po zřízení takového království toužili Židé za dnů Kristových. ... Ježíš však pravil: *„Mé království není z tohoto světa.“* (J 18,36) Nechtěl přijmout pozemský trůn. *SD 146.2*

Vláda, za níž Ježíš žil, byla úplatkářská a tyranská; všude panovaly zlořády vyděračství, nesnášenlivost, utlačování a násilí. Přesto se Spasitel nepokoušel o nápravu občanského řádu. Neútočil na panující zlořády, ani neodsuzoval nepřátele národa. Nezasahoval do pravomoci nebo správy těch, kdož byli u moci. Ježíš, jenž je příkladem pro nás, se držel stranou světské správy. Ne proto, že by byl lhostejný k lidskému utrpení, nýbrž proto, že náprava nezáleží jen v lidských a vnějších opatřeních. Aby byla účinná, musí léčba postihnout každého jednotlivého člověka a musí mu dát nové srdce. *SD 146.3*

Ne z rozhodnutí dvorů nebo rad nebo zákonných shromáždění se rodí království Kristovo, ani pod patronací velkých mužů světa, nýbrž vštípením Kristovy přirozenosti v člověka působením Duha svatého. *„Kteríž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti, těm, kteříž věří ve jméno jeho.“* (J 1,12) – DA 509 *SD 146.4*

V lásce k ostatním

„Bud'tež tedy následovníci Boží, jakožto synové milí. A chod'te v lásce, jako i Kristus miloval nás, a vydal sebe samého za nás, dar a obět Bohu u vůni rozkošnou.“ (Ef 5,1.2) SD 147.1

Máme následovat Boha jako drahé děti, být poslušní všem Jeho požadavkům, kráčet v lásce jako Kristus, který nás také miloval. ... Láska byla tím prvkem, skrze kterou Kristus působil, kráčel a pracoval. On přišel, aby objal svět do náruči své lásky. ... SD 147.2

Máme následovat příklad, který nám zanechal Kristus a učinit Jej naším vzorem, abychom měli tutéž lásku k jiným, jakou On prokázal nám. Pán se nám snaží vštípit tuto hlubokou lekci lásky. ... Jsou-li vaše srdce oddána sobectví, nechť vás Kristus naplní svou láskou. On touží, abychom Jej plně milovali a pobízí nás, ano dokonce nám přikazuje, že máme jiné milovat tak, jak On nám zanechal příklad. On učinil lásku znamením našeho učednictví. ... To je míra, kterou máme dosáhnout: *„Milujte se vespolek; jako i já miloval jsem vás.“ (J 15,12)* Jaká výška, jaká hloubka a šířka lásky! Tato láska není prostým objetím několika oblíbených, ona sahá k těm nejnižším a nejpokornějším Božím stvořením. Ježíš říká: *„Cožkoli jste činili jednomu z bratrů těchto mých nejmenších, mně jste učinili.“ (Mt 25,40) ... SD 147.3*

Lásku a soucit, které by chtěl Ježíš skrze nás dávat jiným, nenahradí sentimentalismus, který je pastí pro duši; láska, kterou Ježíš dokazuje stejně tak naučením jako i příkladem, je totiž nebeského původu. Ale místo abychom prokazovali takovou lásku, jak často jsme odcizeni a vzdáleni jeden od druhého. ... Výsledkem je odcizení od Boha, zakrnělá zkušenost a zmaření křesťanského růstu. ... SD 147.4

Ježíšova láska je činná zásada, spojující srdce se srdcem pouty křesťanského bratrství. Každý, kdo přijde do nebe, bude na zemi dokonalý v lásce; protože v nebi budou Vykupitel a naše vykoupění předměty našeho zájmu. – YI Oct. 20, 1892 SD 147.5

21. května

V soucitu

„A vyšed Ježíš, uzřel zástup mnohý. I slitovalo mu se jich, a uzdravoval nemocné jejich.“ (Mt 14,14) SD 148.1

Dovolte, abych vám poukázala na Kristův život, na Jeho soucit, Jeho pokoru a lásku, Jeho nevýslovnou něhu. Máme napodobovat Jeho příklad. Bůh vám dal život a všechna bohatá požehnání, která ho činí příjemným, a jako odpověď za to požaduje od vás službu vděčnosti, lásky, poslušnosti Jeho zákona. Tyto požadavky jsou nejdůležitější a nemohou být ani trochu podceněny; ale On nevyžaduje od vás nic, co by vás neučinilo šťastnějšími, dokonce i v tomto životě. – YI Jan. 30, 1884 SD 148.2

Majestát nebes ztotožňuje Jeho zájmy s utrpením lidstva. Naši přátelé a společníci potřebují srdečnou laskavost a něžný soucit. ... Není možné, abychom rostli v Krista, naší živou hlavu, jestliže neuplatňujeme v praxi lekci, kterou On nám dal lekci soucitu, slitování a lásky. Není možné, abychom odráželi Kristův obraz, jestliže tato láska, která je nebeského původu, není v duši. Nikdo neprojde branami Božího města, jestliže neodráží tyto vlastnosti. – YI Oct. 20, 1892 SD 148.3

Jediný neposvěcený čin ze strany našeho Spasitele by zmařil a zničil Jeho vzor a už by nemohl být naším dokonalým příkladem. Avšak přestože byl pokoušen ve všech bodech jako my, zůstal bez jediné poskvrny nebo stínu hříchu. On sám o sobě ústy proroka prohlašoval: *„Já jsem Hospodin, kterýž činím milosrdenství, soud i spravedlnost na zemi; nebo v těch věcech libost mám.“* (Jr 9,24) Také všichni, kteří vyznávají jméno Kristovo, mají mít libost v těchto věcech a svými rozhovory a chováním mají dávat najevo, že napodobují Vzor. ... Každý, kdo věří v Ježíše, musí konat skutky Kristovy. Pán je nám představen jako Ten, kdo činí milosrdenství, soud a spravedlnost na zemi, a to je pravé ovoce, jaké má přinášet opravdový křesťan. – YI Oct. 13, 1892 SD 148.4

V radostné mysli

„A i nyní vás napomínám, abyste dobré mysli byli (Sk 27,22) SD 149.1

Ježíš žil ve venkovské domácnosti a své domácí povinnosti vykonával řádně a s radostí. ... Ježíš vnášel do své práce radost a ohleduplnost. Vskutku vyžaduje mnoho trpělivosti a duchovní síly, máme-li zavést náboženství v rodině a na pracovišti, máme-li snášet napětí, které s sebou přináší světské zaměstnání, a současně nepouštět z očí slávu Boží. A právě v tom je nám Kristus pomocí. Nikdy se světskými věcmi nezabýval natolik, aby neměl čas nebo pomyšlení na věci nebeské. Štěstí a radost, jež naplňovaly Jeho srdce, dával často najevo tím, že zpíval žalmy a nebeské písně. Obyvatelé Nazareta často slýchávali Jeho hlas, jenž chválil Boha a vzdával Mu díky. Zpěvem rozmlouval s nebesy; a když si Jeho společníci stýskali, že jsou prací unaveni, povzbudil je tím, že jim zapěl sladkou melodii. Zdálo se, že Jeho chvalozpěv zahání zlé anděly a že jako kadidlo naplňuje prostor libou vůní. – DA 72, 73 SD 149.2

Nemračte se a nerozčilujte, když je od vás požadován nějaký úkol, nýbrž radostně snášejte malá břemena. ... Jsou to prosté domácí a každodenní povinnosti; mohou se zdát příliš malé a bezvýznamné, ale někdo je musí vykonat. Když se pohotově pustíte do jejich vyplnění s radostným srdcem, že můžete něco vykonat pro ulehčení starostí svých rodičů, pak budete požehnáním v domově. Nevíte, jak mnoho dobra můžete vykonat, budete-li mít vždycky radostnou a usměvavou tvář a budete-li vždycky číhat na příležitost někomu pomoci. ... Den po dni budete budovat pro věčnost. Formujte své charaktery podle božského vzoru. Vetkejte do nich všechnu laskavost, přemýšlivou poslušnost, usilovnost a lásku, kterou můžete. ... Pěstujte pohotový soucit; vždycky mějte radostnou, šťastnou tvář a buďte připraveni nabídnout pomocnou ruku těm, kteří potřebují vaši pomoc. ... On (Bůh) zhotoví přesný záznam každého činu vykonaného k Jeho slávě. A ve velikém dni konečného účtování obdržíte slavnou odměnu. – YI Sep. 24, 1884 SD 149.3

V získávání duší

„I dí jim: Pod'te za mnou, a učiním vás rybáře lidí.“ (Mt 4,19) SD 150.1

Ježíš očekává od svých mladých vojinů ve své armádě mnoho a nechť je tedy vašim odhodláním nezklamat svého Kapitána a Velitele. Máte nosit Jeho výzbroj, seřadit se pod Jeho prapor a stát se Jeho spolupracovníky v přemáhání nepřátel a v šíření Jeho království. ... Jestliže zklamete svatou důvěru, neobejde se to bez poškození vlastních duší. Máte být nalezeni jako oddaní, věrní a poslušní každého slova Božího rozkazu a tím i ostatním lidem ukazovat nejvyšší pohnutky k činnosti a přitažlivost služby pro Krista. Máte zvěstovat ctnosti Toho, který nás povolal ze tmy v předivné světlo své (1 Pt 2,9). – YI Oct. 13, 1892 SD 150.2

Ti, kdo zakusili lásku Kristovu, nemohou být zaháleči na Mistrově vinici. Budou vidět příležitosti k pomoci jiným v jejich krocích ke Kristu. Podílejíce se na Kristově lásce, budou pracovat pro duše jiných. Nechť každá duše napodobuje Vzor a stane se misionářem v nejvyšším významu, získávající duše pro Ježíše. – YI Oct. 20, 1892 SD 150.3

V tom, co Kristus pro nás vykonal a co strpěl pro hříšníky, bychom měli z čisté a nesobecké lásky k duším napodobit Jeho příklad obětováním našeho vlastního potěšení a pohodlí pro jejich blaho. Spasení ubohých hříšníků bylo Kristu radostí, která Ho podpírala ve všech Jeho utrpeních. To by mělo být také naší radostí a pobídkou k našemu úsilí pro věc našeho Mistra. Když takto činíme, prosíme Boha a projevujeme naši lásku a oddanost Jemu jako Jeho služebníci. On nás první miloval a neodepřel nám svého milovaného Syna, ale vydal Ho ze svého lůna na smrt, abychom my mohli žít. Láska, pravá láska k našim bližním, dokazuje lásku k Bohu. – GCB March 20, 1891 SD 150.4

Ti, kdo jsou v živém spojení s Kristem, projeví to svými skutky. ... Budou získávat duše pro Krista a přinesou plné snopy do nebeské sýpky. – YI Dec. 15, 1892 SD 150.5

V dobrých skutcích a požehnáních pro jiné

„Kterak Ježíše od Nazaréta pomazal Bůh Duchem svatým a mocí. Kterýž chodil, dobře čině, a uzdravuje všechny posedlé od ďábla; nebo Bůh s ním byl.“ (Sk 10,38) SD 151.1

Kristus činil zázrak za zázrakem, když byl na této zemi. V tomto díle ukázal, co Bůh může učinit pro trpící těla a duše. ... Neustále pomáhal jiným, využívaje každou příležitost, která se Mu naskytla. Dokonce ve svém dětství mluvil slova útěchy a něhy k mladým i starým. ... Byl příkladem toho, čím se všechny děti mohou snažit stát. ... V Jeho slovech a skutcích byl patrný něžný soucit pro všechny. Jeho přátelství bylo hojivé jako uklidňující balzám na sklíčenost a skleslost. – YI Sep. 8, 1898 SD 151.2

Měl trpělivost, kterou nic nemohlo narušit, a pravdomluvnost, od které se neuchýlil. Jeho ochotné ruce a nohy byly vždy připraveny sloužit jiným a ulehčit břímě Jeho rodičů. – YI April 1872 SD 151.3

Pečlivě následujte příklad Ježíšův. Tak jako slunečnice neustále obrací svůj květ ke slunci, tak necht' se vaše srdce a vaše myšlenky vždycky obracejí k Ježíši, Slunci spravedlnosti. Nečiňte své já středem svého zájmu a neklad'te svá potěšení a přání na první místo. Usilujte o dobro jiných; učte se být jim k požehnání a oslavovat našeho Stvořitele. – YI May 14, 1884 SD 151.4

Všude kolem nás je slyšet nárek trpícího světa. Na všech stranách jsou potřební a soužení. Je na nás, abychom pomáhali ulehčovat a zmírňovat těžkosti a bídu života. Potřeby duše může ukojit jen láska Kristova. Přebývá-li v nás Kristus, budou naše srdce plna božského soucitu. Zapečetěné studnice opravdové lásky, lásky, jakou projevoval Kristus, budou odpečetěny. SD 151.5

Jsou mnozí, kteří již pozbyli vší naděje. Vraťte jim sluneční svit! Mnozí již ztratili odvahu. ... Modlete se za tyto duše! Přiveďte je k Ježíši! Řekněte jim, že balzám je v Galád a že je tam Lékař! (Jr 8,22; 46,11). – PK 719 SD 151.6

V uznání Boha jako dárce všech darů

„Požehnaný Pán, každého dne nás osýpá dary svými, Bůh silný spasení našeho.“ (Ž 68,20 SD 152.1

V židovské společnosti byly podle Božího ustanovení při narození dítěte skládány Bohu oběti. V dnešní době vidíme rodiče, jak vyvíjejí zvláštní úsilí, aby mohli darovat svým dětem na jejich narozeniny dárky. Činí tento den příležitostí k uctívání dítěte, jakoby lidské bytosti příslušela nějaká část. ... Za život, zdraví, pokrm, oděv a v neposlední řadě za naději na věčný život jsme dlužni Dárce všech darů. Proto je spravedlivé vůči Bohu, abychom uznali Jeho dary a odevzdali naše oběti vděčnosti našemu největšímu Dobrodinci. Jedině v takovém duchu prožívané narozeniny jsou uznávány v nebesích. SD 152.2

Kdyby křesťanští rodiče navykli své děti dávat Bohu oběti vděčnosti za Jeho veliký dar spasení člověka, jak odlišný by byl charakter mládeže. Jejich mysli by se odvracely od nich samotných k požehnanému Spasiteli. Naučili by se pociťovat, že On je miluje, a že je zdrojem všeho požehnání; že je jejich nadějí na štěstí a věčný život. SD 152.3

Kdyby tento druh výchovy byl dán našim dětem, viděli bychom dnes daleko méně sobectví, daleko méně závisti a žárlivosti; měli bychom mnohem více mužných mláďenců a statečných dívek. Viděli bychom mládež vyrůstající s mravní silou, s čistými zásadami, s vyváženým myšlením a krásnými charaktery, protože Vzor by byl vždy před nimi; byli by zaujati důležitostí napodobování dokonalosti Ježíše, pravého Vzoru. ... Bůh si přeje, aby mládež a ti, kteří jsou zralejšího věku, hleděli na Něho, aby věřili v Ježíše Krista, kterého On poslal, a měli Ho stále v srdci; pak nový život oživí každou schopnost bytosti. Božský Utěšitel bude s nimi, posílí je v jejich slabosti a povede je v jejich problémech. ... To jim urovná cestu života. – RH Dec. 9, 1890 SD 152.4

V odpuštění

„Tedy Ježíš řekl: Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí. A rozdělivše roucho jeho, metali los.“ (L 23,34) SD 153.1

Kristus je náš vzor. On se postavil v čele lidské rodiny, aby vykonal nejdůležitější dílo, které lidé nepochopili, protože si neuvědomovali výsady a možnosti, které měli jako členové lidské rodiny od Boha. ... Jeho milosrdenství nebylo slabostí, ale děsivou silou k potrestání hříchu... přesto však silo u přitahující Ho k milovanému lidstvu. – GCB 4. kvartál 1899 SD 153.2

Kristus nás učil modlit se: *„Odpusť nám viny naše, jakož i my odpouštíme viníkům našim.“* (Mt 6,12) a dodal: *„Nebo jestliže odpustíte lidem poklésky jejich, odpustíť i vám nebeský Otec váš.“* ... (Mt 6,14) SD 153.3

Jestliže vám kdokoliv učinil křivdu, a je příliš hrdý a tvrdohlavý, aby vám řekl „lituji,“ nepůj-
dete snad za viníkem a neřeknete mu „miluji tě ve jménu Krista a odpouštím ti křivdu, kterou jsi mi učinil?“ Ježíš dosvědčí a schválí tento skutek lásky; a jak vy budete činit jiným, tak budou oni činit vám (L 6,31). – YI June 1, 1893 SD 153.4

Máme mít ducha slitování a soucitu vůči těm, kteří se proti nám provinili, ať už vyznali své chyby či nikoli. Jestliže se nemají k tomu, aby činili pokání a vyznání, jejich hříchy zůstávají zaznamenány v nebeských knihách, aby se jim museli postavit tváří v tvář ve dni soudu. Když však řeknou: „Lituji toho,“ ... máme jim z upřímného srdce odpustit jejich prohřešky, spáchané vůči nám. – YI June 1, 1893 SD 153.5

Pravé štěstí nespočívá v držení majetku nebo postavení, ale v držení čistého a bezúhonného srdce, očištěného poslušností vůči pravdě. ... Každému je dána příležitost uskutečnit zásady nebes. Ochotné odpouštění křivd, to, že se nebudeme za ně mstít, je projevem té moudrosti, která je pravá dobrota. Kristova láska pro lidi, skrze kterou Pán působí, je projevem skutečné proměny charakteru. – Letter 229, 1905 SD 153.6

Máme být dokonalí jako je Kristus dokonalý

„A tak dokonalý jsa, učiněn jest všechněm sebe poslušným původem spasení věčného.“ (Žd 5,9) SD 154.1

Náš Spasitel jako Syn Boží se ponížil a vzal na sebe opravdové lidství se všemi jeho důsledky. My jsme naproti tomu povýšeni a jsme nazýváni syny a dcerami Božími. Chceme-li proto poznat, jak se máme jako lidé obezřetně chovat, musíme následovat Krista po té cestě, kterou nás vede. SD 154.2

Třicet let žil životem dokonalého člověka a vyhověl tak požadavkům vysoké úrovně dokonalosti. – Letter 69, 1897 SD 154.3

Musíme se snažit, aby naše práce dosáhla v naší oblasti působení té dokonalosti, kterou dosáhl Kristus ve svém životě na této zemi v každém rysu svého charakteru. – MM 253 SD 154.4

Abychom mohli jít kupředu bez klopýtnutí, musíme mít jistotu, že nás všemocná ruka bude podpírat a že nekonečné milosrdenství jestliže padneme bude použito pro nás. Bůh slyší v každé době naše volání o pomoc. To je vážná myšlenka, že odstranění jedné ochrany ze svědomí, zanedbání vyplnění jednoho dobrého rozhodnutí, utvoření jednoho špatného zvyku, může mít za následek nejenom náš vlastní pád, ale rovněž zničení těch, kteří do nás vložili důvěru. Naši jedinou jistotou je následovat šlépěje Mistra, který nám razí cestu, důvěřovat v bezvýhradnou ochranu Toho, který říká: „Následuj mne.“ Naše stálá modlitba by měla být: *„Zdržuj kroky mé na cestách svých, aby se neuchylovaly nohy mé.“* (Ž 17,5) – ST July 28, 1881 SD 154.5

Každá schopnost, kterou nás Stvořitel vybavil, by měla být vypěstována do nejvyššího stupně dokonalosti, abychom mohli činit co největší dobro, jakého jsme schopni. Pro očistění a zušlechtění našich charakterů potřebujeme milost danou nám Kristem, která nám umožní vidět a napravit naše nedostatky a zušlechtit to, co je vznešené v našich charakterech. – PHJ April 1890 SD 154.6

Syn Boží byl bez vady. Musíme usilovat o tuto dokonalost a zvítězit tak, jak On zvítězil, jestliže chceme sedět po Jeho pravici. – 3T 336 SD 154.7

Máme být svatí, jako je Kristus svatý

„Jakož napsáno jest: Svatí buďte, nebo já svatý jsem.“ (1 Pt 1,16) SD 155.1

S našimi omezenými silami máme být svatými ve své oblasti, tak jako Bůh je svatý ve své oblasti. – RH Nov. 1, 1892 *SD 155.2*

Bůh od nás očekává, že své charaktery budeme formovat podle vzoru, který před nás postavil. Máme klást cihlu za cihlou, přidávat milost k milosti, nalézat naše slabiny a uvádět je na pravou míru podle daných rad. Jeli vidět ve zdi domu trhlinu, pak víme, že není v pořádku. I ve stavbě našeho charakteru jsou často vidět trhliny. Dokud nejsou tyto vady odstraněny, pak při náporu zkoušek dům spadne. *SD 155.3*

Bůh nám dává sílu, rozumové schopnosti i čas, abychom si mohli vytvořit charakter a na ty by pak On dal své uznání. Přeje si, aby každé Jeho dítě si vytvořilo ušlechtilý charakter konáním pravých, šlechetných skutků a nakonec byla postavena symetrická stavba a krásný chrám, který by byl ke cti člověka a Boha. *SD 155.4*

Při budování našeho charakteru musíme stavět na Kristu. On je tím pevným základem, který se nikdy nepohne. Bouře pokušení a zkoušek nemohou pohnout stavením, které je upevněno na Skále věků. Ten, kdo chce vyrůst v krásnou stavbu našemu Pánu, musí v sobě pěstovat každou schopnost své bytosti. Pouze správným využitím všech vloh se může povaha harmonicky rozvíjet. Tím klade-me na základ to, co Písmo označuje jako zlato, stříbro a drahokamy materiál, který obstojí ve zkoušce Božího očišťujícího ohně (1 K 3,12-15). – CG 165, 166 *SD 155.5*

Svatost je... naprostá oddanost vůli Boží, což znamená žít podle každého slova, které vychází z úst Božích, činit vůli našeho nebeského Otce, důvěřovat Bohu ve zkouškách, v dobách zlých právě tak jako v dobách dobrých, kráčet vírou a ne viděním (2 K 5,7), spoléhat na Boha s naprostou důvěrou a odpočívat v Jeho lásce. – AA 51 *SD 155.6*

Máme zvítězit, jako Kristus zvítězil

„Tyto věci mluvil jsem vám, abyste ve mně pokoj měli. Na světě ssoužení mí ti budete, ale doufejtež, jáť jsem přemohl svět.“ (J 16,33) SD 156.1

Satan zaútočil na Krista silnějšími útoky, nežli když útočí na nás. Tam bylo hodně v sázce, zdali Kristus nebo satan se stane vítězem. Jestliže se Kristus vzepře jeho nejsilnějším pokušením a satan nebude mít úspěch v přivedení Ho do hříchu, věděl, že musí ztratit svou moc a nakonec bude odsouzen k věčnému zániku. Proto satan působil s mohutnou silou, aby přiměl Krista učinit nějaký zlý skutek, protože pak by získal nad Ním převahu. ... Nikdy nebudeme pokoušeni tak rozhodným a krutým způsobem, jako byl náš Spasitel. Satan byl v každém okamžiku na Jeho cestě. – YI April 1873 SD 156.2

Uchopí člověk božskou moc a se vši rozhodností a vytrvalostí odolá satanovi podle Kristova příkladu v boji s nepřítelem na poušti pokušení? Bůh nemůže člověka zachránit z moci satanských svodů proti jeho vůli. Člověk musí jednat svou lidskou silou, podepřenou Kristovou božskou mocí, aby za každou cenu odolal a zvítězil Kristus. A pak skrze vítězství, které přednostně může dosáhnout v Ježíšově všemohoucím jménu, se může stát dědicem Božím a spoludědicem Ježíše Krista. Nebylo by tomu tak, kdyby měl Kristus pro toto vítězství vykonat všechno sám. Člověk musí vykonat svůj díl osobně, musí zvítězit ve vlastním zájmu v síle a v moci, kterou mu dává Kristus. Při dosahování vítězství musí být člověk Kristovým spolupracovníkem a pak bude Kristovým spoluúčastníkem na Jeho slávě. – 4T 32, 33 SD 156.3

Spasitel zvítězil, aby člověku ukázal, jak může i on zvítězit. Každému satanovu pokušení čelil Božím Slovem. Tím, že věřil Božím zaslíbením, získal Kristus sílu k poslušnosti Božích přikázání. Pokušitel nad ním nemohl zvítězit. – MH 181 SD 156.4

Následujeme Krista v obřadu pokory

„Poněvadž tedy já umyl jsem nohy vaše, Pán a Mistr, i vy máte jeden druhému nohy umývati. Příklad zajisté dal jsem vám, abyste, jakož jsem já učinil vám, i vy činili.“ (J 13,14.15) SD 157.1

Když učedníci vstoupili do místnosti, ve které měli večeřet, jejich srdce byla přeplněna nelihostí a rozmrzelostí. Jidáš se tlačil vedle Krista po levici, Jan byl po Jeho pravici. Půjde-li o nejvyšší místo, byl Jidáš odhodlán je získat; takové místo bylo místo vedle Krista. ... SD 157.2

Vyskytla se nová příčina vedoucí ke sporu. Při slavnosti bylo zvykem, že sluha omýval nohy hostí. ... Byl tu připraven džbán, umyvadlo a ručník pro mytí nohou; nebyl tu však žádný sluha a tak bylo na učednících, aby to učinili sami. ... Ježíš chvíli vyčkával, aby viděl, co udělají. Potom On, božský Učitel, vstal od stolu. Odložil svrchní roucho, které by Mu bránilo v pohybu, vzal ručník a opásal se jím. ... *„Potom nalil vody do medenice, i počal umývati nohy učedníků a vytírati rouchou, kterouž byl přepásán.“ (J 13,5).* ... Tak projevil Kristus svou lásku ke svým učedníkům. – DA 644, 645 SD 157.3

Slavení tohoto obřadu je vyplněním příkazu: *„Poněvadž tedy já umyl jsem nohy vaše, Pán a Mistr, i vy máte jeden druhému nohy umývati. ...“* Jaká to příležitost k utišení všech sporů a k odpuštění těm, kteří nám nějakým způsobem ukřivdili. Je to čas, kdy ten, kdo má něco proti svému bratru, to může napravit a urovnat všechny nesnáze. Necht' nastane vzájemné odpuštění! Necht' není přinesen na oltář žádný cizí oheň. Necht' žádná zaujatost ani nenávisť není pěstována těmi, kteří se společně scházejí u stolu Páně. – Manuscript 19, 1892 SD 157.4

Kdykoli je tento obřad správně slaven, přivádí dítky Boží do posvátného svazku, v němž jeden druhému pomáhá a je mu požehnáním. – DA 651 SD 157.5

Následujeme Krista ve společenství služby

„Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich jest ta nová smlouva v mé krvi. To čiňte, kolikrátkoli piti budete, na mou památku.“ (1 K 11,25) SD 158,1

Kristus dospěl k bodu přechodu mezi dvěma bohoslužebnými systémy a mezi jejich dvěma velkými slavnostmi. ... Když večeřel o velikonocích se svými učedníky, ustanovil místo toho systému službu, která bude připomínkou Jeho velké oběti. Národní slavnost Židů navždy zanikne. Služba, kterou zřídil Kristus, bude zachována Jeho následovníky ve všech zemích a ve všech dobách. ... Toto ustanovení se bude zachovávat, dokud Kristus nepřijde podruhé v moci a slávě. – DA 652, 653
SD 158,2

Právě při těchto příležitostech, jež sám ustanovil, setkává se Kristus se svým lidem a dodává mu sílu svou přítomností. ... Všem, kdož přicházejí s vírou upřenou na Krista, dostane se hojnosti požehnání. Všichni, kdož zanedbávají tyto příležitosti skýtající božské výsady, utrpí ztrátu. O takových je možno právem říci: *„Ne všickni čistí jste.“* (J 13,11) ... SD 158,3

Obřad večeře Páně nemá mít truchlivý ráz. To není jeho smyslem. ... Nemají vzpomínat různých, které vznikly mezi nimi a jejich bratry. To všechno je součástí přípravy. ... Nyní přicházejí, aby se setkali s Kristem. Nemají stát ve stínu kříže, nýbrž v jeho spásném světle. Mají otevřít duši zářivým paprskům Slunce spravedlnosti. Se srdcem očištěným předrahou krví Kristovou, v plném vědomí toho, že Kristus je ač neviděn přítomný, uslyší Jeho slova: *„Pokoj zůstavuji vám.“* (J 14,27)
... SD 158,4

Obřad večeře Páně poukazuje ke Kristovu druhému příchodu. Jeho účelem bylo udržovat tuto naději živou v myslích učedníků. ... Ve svém soužení nacházeli útěchu v naději na návrat svého Pána. Nevýslovně vzácné bylo pro ně pomyšlení: *„Nebo kolikrátž byste koli jedli chléb tento a kalich tento pili, smrt Páně zvěstujete, dokudž nepřijde.“* (1 K 11,26) – DA 656, 659 SD 158,5

1. června

Vyvolme si dnes, abychom sloužili Kristu navždy

„Pakli se vám zdá zle sloužiti Hospodinu, vyvolte sobě dnes, komu byste sloužili, buď bohy, jimž sloužili otcové vaši, kteříž byli za řekou, buď bohy Amorejských, v jejichž zemi bydlíte; jáť pak a dům můj sloužiti budeme Hospodinu.“ (Joz 24,15) SD 159.1

Byli jsme koupeni drahocennou krví Kristovou jakožto Beránka bez vady (1 Pt 1,19 – KJV). Jaká je to nesrovnatelná a nekonečná cena! Ale i když nás Kristus koupil a pozval nás abychom přišli k Němu, stále nám svět nabízí svá lákadla a snaží se nás ovládnout. Co zvítězí v boji, láska k Bohu nebo láska k světu? Satan a jeho zlí andělé číhají na každé cestě vedoucí k lidskému srdci, snaží se se přinutit duše, aby přijaly zlá vnuknutí. Nepřítel nabízí úplatky, aby nás získal pro svět, stejně tak jako nabízel úplatky Kristu na poušti pokušení. Jestliže nespolehneme na sílu shora, ale pouze na svou, nepřítel bude mít úspěch v uskutečnění našeho pádu. Ale pohledem na Ježíše, studováním Jeho života a charakteru, opravdovou touhou být jako On, naše mysli budou vyvážené správným směrem, abychom mohli překonat sobectví a zvolit si cestu spravedlnosti. ... SD 159.2

Apeluji na mládež: „Vyvolte sobě dnes, komu byste sloužili.“ Je nezbytné učinit rozhodnou volbu, neboť Ježíš říká: „*Nemůžete Bohu sloužiti i mamoně.*“ (Mt 6,24) ... SD 159.3

Jestliže je vaše srdce naplněno Kristovou láskou, dokazuje to, že On je silnější než vášně, které vás ovládly, jejichž holdování podkopává ušlechtilé impulsy a nechává duši na milost satanským pokušením. ... Když je srdce hříšníka dotčeno, poddává svou vůli Boží vůli. ... Vidí pak v Ježíši nesrovnatelné půvaby a jeho srdce je okouzleno. – YI Oct. 27, 1892 SD 159.4

Volíme si Krista jako svého knížete

„I odpověděl: Nikoli, ale já jsem kníže vojska Hospodinova, a nyní jsem přišel. I padl Jozue tváří svou na zem, a pokloniv se, řekl jemu: Co pán můj chce mluvit služebníku svému?“ (Joz 5,14)

SD 160.1

Když Jozue vyšel ráno před dobytím Jericha, objevil se před ním válečník plně vyzbrojený k boji. A Jozue se zeptal: „*Jsili náš, čili nepřítel našich?*“ A on odpověděl: „*Nikoli, ale já jsem kníže vojska Hospodinova, a nyní jsem přišel.*“ (Joz 5,13.14) Kdyby oči Jozueho byly otevřené... a mohl snést tento pohled, byl by viděl anděly Páně rozkládající se kolem dítek Izraele; protože vycvičená armáda nebes přišla, aby bojovala za lid Boží a Kníže vojska Hospodinova tam byl, aby velel. ... To nebyl Izrael, ale Kníže Hospodinova vojska, který dobyl Jericho. Ale Izrael tím, že učinil svou část, prokázal svou víru v Knížete svého spasení. *SD 160.2*

Bitvy jsou sváděny každý den. Mezi knížetem temnoty a Knížetem života probíhá velký boj o každou duši. Tam je vedena velká bitva, ... ale zde se neodehrává hlavní boj. Jako Boží nástroje se máte odevzdat Jemu, aby On mohl plánovat a řídit a bojovat bitvu za vás, s vaší spoluprací. Kníže života je v cele svého díla. Je s vámi ve vašem každodenním boji s vlastním já, abyste mohli mít pravý základ, aby vašeň, když bojuje o ovládnutí, mohla být podmaněna milostí Kristovou, abyste se mohli stát víc než vítězové skrze Toho, který si nás zamiloval (Ř 8,37). Ježíš je nad zemí. On zná sílu každého pokušení. On ví, jak máte správně čelit každému nepředvídanému případu a jak vás má provést každou nebezpečnou cestou. – RH July 19, 1892 *SD 160.3*

Ten, kdo obětoval Svůj drahocenný život, protože vás miloval a chtěl, abyste byli šťastni, bude vaším Knížetem, který bude vždycky dbát o vaše zájmy. – YI Oct. 20, 1886 *SD 160.4*

Rada pravého přítele obveseluje srdce

„Mast a kadění obveseluje srdce; tak sladkost přítele víc než rada vlastní.“ (Př 27,9) SD 161.1

Každý má co do činění ze špatnými věcmi; smutek a znechucení sužují každou duši; tehdy osobní přítomnost přítele, který potěší a udělí sílu, odvrátí šípy nepřitele, které jsou mířeny k našemu zničení. Křesťanských přátel není ani z poloviny tolik, kolik by mělo být. V hodinách pokušení, v krizi, jakou hodnotu má pravý přítel! Satan v takových chvílích posílá své pomocníky, aby přivedli tyto chvějící se údy k pádu; ale praví přátelé radí, vštěpují přitažlivou naději, uklidňující víru, jež povznáší duši, ó, taková pomoc má větší cenu než drahocenné perly. – 3BC 1163 SD 161.2

Život Samuele od jeho raného dětství byl životem zbožnosti a oddanosti Bohu. Ve svém mládí se nalézal v péči Eliho a krása jeho charakteru vyvolala vroucí náklonnost tohoto letitého kněze. Samuel byl laskavý, šlechetný, pilný, poslušný a uctivý. ... Byl to ojedinělý úkaz, že mezi Elím, který byl čelním představitelem národa a prostým dítětem mohlo existovat takové vřelé přátelství. Samuel byl velmi příčinlivý a láskyplný a žádný otec nikdy nemiloval vlastní dítě něžněji než Elí tohoto mládence. ... SD 161.3

Jak dojemné je vidět mládence a starého člověka, jak závisí jeden na druhém, mládenec hledající u letitého radu a moudrost, letitý hledající u mládence pomoc a soucit. Tak by to mělo být. Bůh by dal mládeži takovou způsobilost charakteru, aby mohla najít potěšení v přátelství se starými, aby mohli být spojeni něžnými pouty lásky s těmi, kteří se blíží k hranicím hrobu. – ST Oct. 19, 1888 SD 161.4

Pevný a pomoc nabízející stisk ruky opravdového přítele má větší cenu než zlato a stříbro. – Letter 16, 1886 SD 161.5

Vyhledáváme společnost moudrých

„Kdo chodí s moudrými, bude moudrý; ale kdo tovaryší s blázny, setrín bude.“ (Př 13,20) SD 162.1

Od nejranějších let je třeba vetkávat do charakteru zásady přísné poctivosti, aby mládež mohla dosáhnout nejvyšší úrovně mužství a ženství. ... Mládež by měla vážně uvažovat, co bude jejich cílem a životním dílem, a položit základ takovým způsobem, aby jejich zvyky byly zbaveny veškeré poskvrny zkaženosti. Jestliže by měla stát v postavení, kde bude ovlivňovat jiné, musí být samostatná v jednání. ... SD 162.2

Můžeme se učit od lilie, a i když jsme obklopeni vlivy, které mohou narušit naše mravy a přinést zkázu duši, můžeme se vzepřít zkaženosti a najít si místo tam, kde zlá společnost nebude moci zkazit naše srdce. Každý mládenec by měl vyhledávat spojení s těmi, kteří lopotně směřují vzhůru neslábnoucími kroky. – YI Jan. 5, 1893 SD 162.3

Zkoumejte své vlastní srdce, posuzujte váš vlastní směr. Zvažujte, jaké společníky si vybíráte. Vyhledáváte společnost moudrých, anebo jste ochotni zvolit si světské přátele, společníky, kteří se nebojí Boha a nejsou poslušni evangelia? (2 Te 1,8). – ST Dec. 7, 1882 SD 162.4

Jedinou záštitou našich dětí a mládeže je láska a bázeň Hospodinova. Necht' si vyvolí za své společníky takové, kteří dávají důkaz o tom, že budou podporovat dobré úmysly, správné zvyky a bezúhonnost charakteru. Necht' si vyberou takové společníky, kteří uplatňují v praxi biblické pravdy a chodí ve světle, které září na jejich stezku. – YI Jan. 18, 1894 SD 162.5

Jestliže chceš mít široký pohled, ušlechtilé myšlenky a touhy, zvol si společnost těch, kteří budou posilovat správné zásady. Necht' každá myšlenka a cíl každé činnosti je zaměřen na zajištění budoucího života s věčným štěstím. – YI Oct. 8, 1896 SD 162.6

Volíme si pečlivě naše společníky

„I budou vzývati jméno mé nad syny Izraelskými, a já jim žehnati budu.“ (Nu 6,27) SD 163.1

Boží Slovo klade velký důraz na vliv společnosti na muže i na ženy. Oč větší pak je síla tohoto vlivu na rozvoj mysli a povahy dětí a mladých lidí! Společnost, ve které se pohybují, zásady, které si osvojují, a zvyky, které si vytvářejí, rozhodnou o tom, jak se uplatní zde na zemi a jaký bude jejich budoucí, věčný úděl. SD 163.2

Stykem s nevěřícími a zábavy milovnými lidmi ztratí velmi mnoho mladých lidí prostotu, čistotu, víru v Boha a ducha sebeobětavosti, které jim křesťanští otcové a matky vštěpovali pečlivou výchovou a opravdovou modlitbou (Př 1,10.16). ... SD 163.3

Muži a ženy, kteří mají vznešené ideály, nesobecké cíle a ušlechtilé touhy, jsou zpravidla lidé, v nichž se tyto vlastnosti vyvinuly vlivem přátelských svazků v raných letech jejich života. Kdykoli Bůh jednal s Izraelem, vždy mu zdůrazňoval, jak je důležité, aby dbali na to, s kým se stýkají jejich děti. Všechna ustanovení pro občanský, náboženský a společenský život byla vydána s ohledem na to, aby ochránila děti před zkaženou společností a aby je od jejich nejútlejších let seznamovala s naučeními a zásadami Božího zákona. Poučení dané při zrodu národa bylo takové povahy, aby zapůsobilo na všechny. Před poslední strašnou ranou, která přišla na Egyptany v podobě usmrcení prvorozených, přikázal Bůh svému lidu, aby shromáždil své děti do svých domovů. Veřeje každého domu měly být označeny krví a pod ochranou tohoto znamení měli všichni vyčkávat. Tak i dnes rodiče, kteří milují Boha a bojí se Ho, mají držet své děti pod „nároky smlouvy“, tedy pod ochranou onoho zušlechťujícího vlivu, který působí díky tomu, že nás Kristus vykoupil svou krví. – MH 402-404 SD 163.4

Nedejme souhlas ke svodům hříšníků

„Synu můj, jestliže by tě namlouvali hříšníci, nepřivoluj. ... Nebo nohy jejich ke zlému běží, a pospíchají k vylévání krve.“ (Př 1,10.16) SD 164.1

Není bezpečné pro vyznávající následovníky Kristovy spolčovat se s bezstarostnými a lehkomyslnými, neboť za takových okolností je velice snadné dojít ke stejným názorům, jako mají oni a ztratit veškerý smysl pro to, co znamená být následovníkem Ježíšovým. Střežte sami sebe obzvláště v tomto bodu nenechte se ovlivnit a svěst na scestí těmi, o kterých podle jejich slov a skutků oprávněně víte, že nemají spojení s Bohem. SD 164.2

Slyšte hlas Boží: *„Synu můj, jestliže by tě namlouvali hříšníci, nepřivoluj.“* Ti, kdo jsou vedeni Duchem Božím, mají udržovat své pozorovací schopnosti v bdělosti; protože přijde čas, kdy jejich poctivost a oddanost vůči Bohu a k sobě navzájem bude prověřena. Nedopust' se nejmenšího bezpráví, abyste získali pro sebe výhodu. Čiňte jiným v malých věcech právě tak jako ve velkých, tak, jak byste chtěli, aby vám jiní činili. Bůh říká: *„Vy svědkové moji jste.“* (Iz 43,10) Máte jednat na Mém místě. Kdyby mohl být odstraněn závoj, viděli byste nebeský svět dívající se s intenzivním zájmem na ty, kteří jsou pokoušeni. Jestliže se nepoddáváte nepříteli, v nebi panuje radost. Když zazní první našeptávání zla, rychle vyšli modlitbu k nebi a pak se pevně vzepři pokušení zahrávat si s principy odsouzenými v Božím Slově. Když přijde pokušení poprvé, musíte mu čelit tak rozhodným způsobem, aby se už nikdy neopakovalo. Odvráťte se od toho, kdo se vám pokusil představit zlé praktiky. Rozhodně se odvráťte od pokušitele, a řekněte: Musím se odloučit od tvého vlivu, protože vím, že nekráčíš ve šlépějích našeho Spasitele. SD 164.3

Dokonce i když nejste schopni pronést ani slovo k těm, kteří pracují na nesprávných zásadách, nechte je. Vaše couvnutí a mlčení může vykonat více než slova. ... Mějte odvahu konat správně. – RH May 9, 1899 SD 164.4

7. června

Volíme si za životního druha pouze toho, kdo miluje Boha

„Zdaliž půjdou dva spolu, leč by se snesli?“ (Am 3,3) SD 165.1

Pán se nezměnil. ... Je pravdivý, milosrdný, soucitný, věrný v plnění svého slova, stejně tak v zaslíbeních jako i v hrozbách. Jedním z největších nebezpečí, která obklopují lid Boží dnes, je spolčování s bezbožníky; zvláště spojování se s nevěřícími skrze manželský svazek. U mnohých láska k člověku zatlačuje do pozadí lásku k Bohu. Prvním krokem na šikmou plochu je to, že se odváží nebrat v úvahu výslovný příkaz Páně, a výsledkem je často úplné odpadnutí. Je dokázáno, že je vždy pro člověka nebezpečné provádět svou vlastní vůli proti požadavkům Božím. Nicméně je tvrdou lekcí pro člověka pochopit, že Bůh míní přesně to, co říká. Je pravidlem, že jestliže si člověk vybírá za své přátele a společníky osoby, které odmítají Krista a šlapou po Božím zákoně, nakonec získává stejného ducha a i myšlení. – ST May 19, 1881 SD 165.2

Jestliže se chceme povznést k nejvyšší mravní vznešenosti a dosáhnout dokonalosti náboženského charakteru, jaké omezení by mělo být použito v utváření přátelství a ve volbě životního druha. ... SD 165.3

Mnozí, kteří začali svůj život s tak jasným a slibným ránem, ve své omezené sféře, jakou měl Šalomoun ve svém vznešeném postavení, skrze jeden nesprávný a nenávratný krok do manželského svazku ztratí své duše a stáhnou jiné spolu s nimi do záhuby. ... Lehkovážní společníci, kteří nemají žádnou hloubku zásad, odvracejí srdce těch, kteří byli kdysi šlechetní a opravdoví, k marnivosti, zkaženým zábavám a vyslovené neřesti. – HR May 1878 SD 165.4

Měli bychom vždycky cítit hluboký zájem o spasení nekajících a měli bychom jim prokazovat ducha laskavosti a zdvořilosti. Za své přátele si však můžeme s jistotou vyvolit pouze ty, kteří jsou přáteli Božími. – ST May 19, 1881 SD 165.5

Ne několik oblíbených, ale mnoho přátel

„Všelikého času miluje, kdož jest přítelem, a bratr v ssoužení ukáže se.“ (Př 17,17) SD 166.1

Soucít moudře projevený je dobrý, ale musí být rozumně udělován, s vědomím, že předmět zaslouhuje pochopení. Co má být řečeno pro přijetí rady a poučení? *„Srovnej při svou s bližním svým, a tajné věci jiného nevyjevuj. Aťby lehkosti neučinil ten, kdož by to slyšel... Jablka zlatá s řezbami stříbrnými jest slovo propověděné případně. Náušnice zlatá a ozdoba z ryzího zlata jest trestatel moudrý u toho, jenž poslouchá.“ (Př 25,9-12)* Když se můžeme spolu stýkat, abychom si vzájemně pomáhali na cestě k nebesům, když rozmlouváme o božských a nebeských věcech, tehdy to znamená, že máme o čem mluvit; ale když se rozhovor soustředí na vlastní já a na pozemské a bezvýznamné věci, mlčení je zlatem. Poslušné ucho přijme výtku s pokorou, trpělivostí a učenlivostí. Teprve tehdy se naše vzájemné styky ukážou být prospěšnými a naplní všechno, co Bůh chce, abychom měli. Když obě strany božského učení jsou vyplněny, moudrý, který kárá, koná svou povinnost a poslušné ucho naslouchá s úmyslem přinášet užitek. SD 166.2

Každé spojení, které vytváříme, jakkoli omezené, působí na nás nějakým vlivem. Míra, v jaké se podvolíme tomuto vlivu, bude rozhodným stupněm důvěrnosti, stálosti styku a naší láskou a úctou k těm, s nimiž se stýkáme. – ST Dec. 7, 1882 SD 166.3

Tvoje dobrá vůle a nesobecké skutky nemají být určeny jen několika oblíbeným osobám, ale všem, s nimiž se stýkáš. Takto budeš utvářet přátelství a pouta, která jsou vzácná a trvalá. Tvé vlastní skutky se budou zpátky odrážet na tebe. – YI Nov. 10, 1886 SD 166.4

Společenským stykem se křesťanství dostává do styku se světem. Každý, kdo přijal božské osvětlení, má osvěcovat cestu těch, kdož ještě neznají Světlo života. – DA 152 SD 166.5

9. června

Ježíš je přítelem, který je bližší než bratr

„Ten, kdož má přátele, má se míti přátelsky, poněvadž přítel bývá vlastnější než bratr.“ (Př 18,24) SD 167.1

Potkají vás zklamání, ale mějte vždycky na paměti, že Ježíš, ten živý a zmrtvýchvstalý Spasitel je váš Vykupitel a Obnovitel. On vás miluje a je pro vás lepší přijímat Jeho lásku než zasedat s vladaři a být od Něho odděleni. ... – Letter 1, 1896 SD 167.2

Přicházejte k Ježíši, který vás miluje, každý den. Svobodně Mu otevřete své srdce. V Něm se nikdy nezklamete. Nikdy nenajdete lepšího rádce, bezpečnějšího vůdce a spolehlivějšího ochránce. SD 167.3

Ve všech vašich zkouškách... jste měli Přítele, který nikdy nezklamal a který řekl: *„Aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa.“* (Mt 28,20) SD 167.4

Ale jak často je Pán přehlížen kvůli společnosti jiných a pro bezcenné věci! ... Nesmíme si dovolit, aby Jeho jméno ochabovalo na našich rtech a Jeho láska a vzpomínka vyhasla v našich srdcích. „Dobře,“ říká studený, formální profesor, „toto činí Krista příliš moc podobného lidským bytostem,“ ale Slovo Boží nás opravňuje, abychom měli právě tyto myšlenky. Potřebujeme tyto praktické, přesné pohledy na Krista, které brání tak mnohým, aby měli pravou zkušenost v poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. To to je důvod, proč se mnozí obávají, pochybují a naříkají. Jejich představy o Kristu a plánu spasení jsou nejasné, ponuré a zmatené. ... Jestliže kdy byla doba, kdy lidé potřebovali přítomnost Krista po své pravici, pak je to nyní, takže když nepřítel přijde jako povodeň, Duch Páně pozdvihne korouhev proti němu. – YI July 19, 1894 SD 167.5

Společenství s Kristem jak nevýslovně drahocenné! Takové společenství je naší výsadou, z které se máme těšit, jestliže ho budeme vyhledávat. – ST Dec. 7, 1882 SD 167.6

Věčné ujistění se stane vaším vlastnictvím, že máte Přítele, který je bližší než bratr. – 2T 271 SD 167.7

10. června

Šťastné ovzduší domova podporuje zdraví

„Oči všechněch v tebe doufají, a ty dáváš jim pokrm jejich v čas příhodný.“ (Ž 145,15) SD 168.1

Domov, kde přebývá láska a kde je vyjádřena v pohledech, slovech a činech, je místem, kde rádi dlí andělé. ... SD 168.2

Nechť sluneční svit lásky, útěchy a šťastné spokojenosti vstoupí do vašich vlastních srdcí a ať jeho sladký vliv naplní domov. ... Ovzduší takto vytvořené bude pro děti tím, čím je vzduch a sluneční svit pro rostlinný svět, podpoří zdraví a sílu mysli i těla. – AH 426 SD 168.3

Vychovávejte duši, aby byla radostná, vděčná a vyjádřete vděčnost Bohu za velikou lásku, kterou nás zamiloval (Ef 2,4). ... Křesťanská radost je pravou krásou svatosti. – YI July 11, 1895 SD 168.4

Zatímco smutek a úzkost nedovedou vyléčit jednoduché zlo, mohou učinit velikou škodu; ale veselá mysl a naděje, když ozáří stezku jiných, *„jsou životem těm, kteříž je nalézají, i všemu tělu jejich lékařstvím“* (Př 4,22). – ST 12.2.1885 SD 168.5

Matka by měla pěstovat radostnou náladu, spokojenost a pocit štěstí. Každé úsilí v tomto směru se bohatě odplácí v tělesném blahu a v mravní povaze jejích dětí. Radostný duch podpoří štěstí její rodiny a ve velké míře přispěje k jejímu zdraví. – MH 374 SD 168.6

Zdraví mládeže vyžaduje cvičení, veselou mysl a šťastnou a příjemnou atmosféru pro rozvoj fyzického zdraví a vyváženého charakteru. – FE 114 SD 168.7

Bůh chce, abychom jako děti světla pěstovali radostného a šťastného ducha, abychom zvěstovali ctnosti Toho, kterýž nás povolal ze tmy v předivné světlo své (1 Pt 2,9). – AH 432 SD 168.8

Práce má za následek zdraví a štěstí

„Když požehná tobě Hospodin Bůh tvůj ve všech úrodách tvých, a ve všeliké práci rukou tvých, a tak budeš vesel.“ (Dt 16,15) SD 169.1

Věrné plnění domácích povinností a přijetí postavení, které můžeš zastávat velice prospěšně, ať už je sebevíc prosté a skromné, je opravdu povznášející. Tento božský vliv je nutný. Právě v tom se nalézá pokoj a posvěcená radost. V něm se nalézá uzdravující síla. Tiše a nepostřehnutelně zmírňuje rány duše a také i utrpení těla. Klid mysli, který pochází z čistých a svatých pohnutek jednání, dodá živou a volnou pružnost všem orgánům těla. Vnitřní pokoj a dobré svědomí bez úrazu před Bohem (Sk 24,16) posílí a oživí rozum jako rosa, která padá na křehké rostliny. Vůle je pak správně vedena a ovládána, je rozhodnější a prosta převrácenosti. Rozjímání jsou příjemná, protože jsou posvěcená. Klid mysli, který můžete vlastnit, bude požehnáním pro všechny, se kterými se budete stýkat. ... Čím více zakusíte tento nebeský pokoj a klid mysli, tím více bude vzrůstat. Je to oduševnělá, živá radost, která nepřivádí všechny morální síly k strnulosti, ale probouzí je ke vzrůstající činnosti. Dokonalý mír je zvláštním rysem nebes, který vlastní andělé. – 2T 326, 327 SD 169.2

Děti a mládež nikdy nepocítí spokojený klid, dokud věrným plněním domácích povinností neulehčí unaveným rukám a ztrápenému srdci a mysli matky... Ti, kteří zanedbávají nést část odpovědností domova, jsou těmi, kteří jsou sužováni pocitem osamělosti a nespokojenosti; protože nepoznali pravdu, že ti, kteří jsou šťastní, jsou šťastní proto, že se podílejí na běžné každodenní práci. SD 169.3

Dobře řízená práce je právě tím, co mládež potřebuje, aby se stala silnou, aktivní, veselou a šťastnou, aby tak mohla s odvahou čelit různým zkouškám, které život postaví do cesty. SD 169.4

12. června

Zdraví a štěstí mimo domov

„Jak mnozí a velicí jsou skutkové tvoji, Hospodine! Všeckys je moudře učinil, plná jest země bohatství tvého.“ (Ž 104,24) SD 170.1

Ze života mimo domov muži, ženy i děti získávají touhu být čistými a bezelstnými. Vlivem oživujících, obnovujících a život dávajících vlastností velikých léčivých zdrojů přírody jsou tělesné funkce posíleny, rozum probuzen, obrazotvornost a duch oživeny. Mysl je připravena ocenit krásy Božího Slova. – Manuscript 153, 1903 SD 170.2

Čisté ovzduší má v sobě zdraví a život. Když je vdechováno, má posilující účinek na celý systém. – Manuscript 153, 1903 SD 170.3

Krása přírody sama o sobě odvádí duši od hříchu a světských lákadel a vede ji k čistotě, míru a k Bohu. SD 170.4

Z tohoto důvodu je obdělávání půdy správným zaměstnáním pro děti a mládež. Přivádí je do přímého styku s přírodou a Bohem přírody. ... Pro nervózní děti a mládež... to bude obzvláště hodnotné. Ve studiu přírody najdou zdraví a štěstí, a získané dojmy nevymizí z jejich mysli, protože jsou spojeny s předměty, které mají neustále před svým zrakem. SD 170.5

Ve světě přírody dal Bůh lidem do rukou klíč k otevření pokladnice Jeho Slova. Neviditelné je objasňováno viditelným; božská moudrost, věčná pravda, nekonečné milosrdenství jsou chápány skrze věci, které učinil Bůh. ... Bůh učinil tento svět krásným, protože má radost z našeho štěstí. – CT 186-188 SD 170.6

Mají-li být děti a mládež zdraví, radostní, veselí a s dobře vyvinutými svaly a mozky, měli by se mnoho pohybovat na čerstvém vzduchu a měli by mít správně usměrněné zaměstnání a zábavu. – CT 83 SD 170.7

Pravé štěstí není v ukojení pýchy a v rozmařilosti, nýbrž ve spojení s Bohem prostřednictvím věcí, Jím stvořených. – PP 49 SD 170.8

13. června

Ochranou živého mechanismu

„Nejmilejší, žádám obzvláště, abys se dobře mě, a zdráv byl, tak jako duše tvá dobře se má.“
(3 J 2) SD 171.1

Správné používání sebe sama je nejcennější lekcí, které se můžeme naučit. Nemáme konat duševní práci a zastavit se tam, nebo vykonávat fyzickou námahu a zůstat u ní; máme co nejlépe využít různorodé části, z kterých se skládá lidský mechanismus mozek, kosti, svaly, hlavu a srdce. – YI March 31, 1898 SD 171.2

Správné používání sebe sama zahrnuje v sobě celý okruh povinností k sobě samému, k světu i k Bohu. Tehdy používáme fyzické síly úměrně s duševními silami. Každý skutek odvozuje svou hodnotu z pohnutky, která ho vyvolala, a jestliže pohnutka není vznešená, čistá a nesobecká, mysl a charakter nebudou nikdy správně vyváženy. ... SD 171.3

Jsi vlastnictvím Páně, neboť tě stvořil. Jsi Jeho skrze vykoupení, neboť On dal svůj život za tebe. ... Chraň každou část živého mechanismu, abys ho mohl použít v práci pro Boha. Ochraňuj svou tělesnou soustavu pro Něho. Tvé zdraví závisí na správném používání tvého tělesného ústrojí. Nezneužívej žádnou část Bohem ti daných sil, a to jak fyzických, duševních i morálních. Všechny tvé zvyky musíš přivést pod kontrolu mysli, která samotná bude pod Boží kontrolou. SD 171.4

Jestliže mladí muži a ženy chtějí dorůst do plné postavy Ježíše Krista, musí zacházet se sebou moudře. ... Nezdravé zvyky každého druhu chodit spát pozdě v noci, pozdě ráno vstávat z postele, rychle sníst jídlo musí být překonány. Rozžvýkej důkladně svoji potravu. Nejez ukvapeně. Tvoje místnost ať je dobře větraná ve dne i v noci, a konej užitečnou tělesnou práci. Správným používáním svých sil v jejich vrcholné míře v nejužitečnějším zaměstnání, udržováním každého orgánu ve zdraví a takovou ochranou každého orgánu, aby mysl, šlachy a svaly působily harmonicky, můžeme vykonat nejdrahocennějšího službu pro Boha. – YI April 7, 1898 SD 171.5

Pečlivé zvyky zajišťují dobré zdraví

„Tehdáž když tobě navrátím zdraví, a na rány tvé zhojím tě, dí Hospodin, pro to že zahnanou nazývali tebe, říkajíce: Tato jest Sion, není žádného, kdo by ji navštívil.“ (Jr 30,17) SD 172.1

Mysl se nevyčerpává ani tolik neničí pilnou prací a usilovným studiem, jako jedením nevhodné potravy v nesprávný čas a bezstarostnou lhostejností vůči zákonům zdraví. ... Nepravidelné hodiny pro jídlo a spaní zeslabují síly mozku. Apoštol Pavel prohlašuje, že ten, kdo chce být úspěšný v dosažení vysoké úrovně zbožnosti, musí být střdmý ve všech věcech. Jídlo, pití a oblékání to všechno přímo souvisí s našim duchovním pokrokem. – YI March 31, 1894 SD 172.2

Zdraví je požehnáním, které jen málokteří oceňují. ... Mnozí jedí v kteroukoli hodinu, bez ohledu na zákony zdraví. Pak se stává, že jejich mysl trpí depresí. Jak mohou být lidé poctěni božským osvícením, když jsou tak lehkomyšní ve svých zvycích, tak nepozorní vůči světlu, které Bůh udělil ohledně těchto záležitostí? ... Život nám byl svěřen jako svatý majetek, a jedině Bůh nás může uschopnit, abychom ho udržovali a užívali k Jeho slávě. Avšak Ten, jenž utvořil podivuhodnou strukturu lidského těla, bude se zvláštní péčí udržovat toto tělo v pořádku, pokud člověk nebude svým jednáním křížovat Boží záměry. – RH June 20, 1912 SD 172.3

Zdraví, život a štěstí jsou výsledkem poslušnosti fyzických zákonů, které ovládají naše těla. Jestliže naše vůle a cesty jsou v souladu s Boží vůlí a Jeho cestami; jestliže činíme radost našemu Stvořiteli, On bude udržovat lidský organismus v dobrém stavu a obnoví morální, duševní i fyzické síly, aby mohl působit skrze nás ke své slávě. ... Jestliže spolupracujeme s Ním v tomto díle, zdraví a štěstí, pokoj a užitečnost jsou zaručenými výsledky. – 1BC 1118 SD 172.4

On nezemřel za nás proto, abychom se stali otroky špatných návyků, ale abychom se stali syny a dcerami Božími, sloužíce Mu vší silou své bytosti. – CG 399 SD 172.5

Moji drazí mladí přátelé, postupujte krok za krokem, až všechny vaše návyky budou v souladu se zákony života a zdraví. – YI Sep. 24, 1907 SD 172.6

15. června

Máme být čistí uvnitř i zvenčí

„A pokropím vás vodou čistou, a čisti budete, ode všech poskvrn vašich, i ode všech ukydaných bohů vašich očistím vás.“ (Ez 36,25) SD 173.1

Aby byli přijatelnými v Božích očích, vůdcové lidu měli přísně dbát na hygienické podmínky armád Izraele, dokonce když šli do boje. Každé duši, od vrchního velitele až po nejnižšího vojáka v armádě, bylo posvátně přikázáno, aby udržovala čistotu své osoby a ve svém okolí, protože Izraelité byli vyvoleni Bohem jako Jeho zvláštní lid. Byli posvátně zavázáni být svatými na těle i na duchu. Nesměli být bezstarostní nebo nedbalí v jejich osobních povinnostech. V každém ohledu měli zachovávat čistotu. Neměli strpět nic nepořádného nebo nezdravého ve svém okolí, nic co by poskvrnilo čistotu ovzduší. – 1BC 1119 SD 173.2

Deset přikázání, která vyslovil Hospodin zástupů na hoře Sinaj, nemůže přebývat v srdcích těch lidí, kteří mají nepořádné a nečisté zvyky. Jestliže starověký izraelský národ nemohl vyslechnout vyhlašování tohoto svatého zákona, dokud neuposlechl příkaz Hospodinův a neočistil své oděvy, jak může být tento svatý zákon vepsán do srdcí osob, které mají nečisté nitro, oděv a svoji domácnost? To je nemožné! – 1BC 1119, 1120 SD 173.3

Nebesa jsou čistým a svatým místem. Bůh je čistý a svatý. Všichni, kdo přicházejí do Jeho přítomnosti by měli dbát na Jeho pokyny a udržovat tělo a oděv v naprosto čistém stavu, a takto ukazovat, že máme úctu k sobě i k Němu. Srdce musí být také posvěceno. Ti, kdo tak činí, nezneuctí Jeho svaté jméno tím, že Ho budou uctívat, zatímco jejich srdce jsou znečištěná a jejich oděv je nepořádný. Bůh vidí tyto věci. On zaznamenává připravené srdce, myšlení a čistotu... těch, kteří Ho uctívají. – HR February 1872 SD 173.4

Andělé jsou zaujati věcmi, které pozorují ve vnějším okolí Božího lidu. – Letter 35, 1901 SD 173.5

Daniel požehnán za nejlepší volbu

„Po skonání pak desíti dnů spatřino jest, že tváře jejich byly krásnější, a byli tlustší na těle než všickni mládenci, kteříž jídali pokrm z stolu královského.“ (Da 1,15) SD 174.1

Mládež by měla zaujmout takové stanovisko, aby jejich srdce mohla být cele oddána Pánu a aby mohli všemi svými silami uctívat Boha. A Bůh je pak poctí tím, že jim udělí poznání a moudrost. Tak to činil Daniel na babylónském dvoře, věrně ostříhal zásady i uprostřed zkaženosti pohanů. *„Ale Daniel uložil v srdci svém, aby se neposkvřňoval pokrmem z stolu královského, a vínem, kteréž král pil.“ (Da 1,8) – YI Oct. 25, 1894 SD 174.2*

Daniel a jeho druzi nevěděli, jaký bude výsledek jejich rozhodnutí; nevěděli, ačkoliv je to mohlo stát život, ale oni se rozhodli držet přímé cesty přísné střídmosti, dokonce i když byli na dvoře prostopášného Babylonu. – YI Aug. 18, 1898 SD 174.3

Na příklade Daniele a jeho druhů v Babyloně vidíme, že je nemožné dosáhnout úroveň, kterou Bůh chce, aby Jeho dítky dosáhly a přitom provozovat lehký a přizpůsobivý druh náboženství, který upouští od zásad a nechává se ovládat okolnostmi. Mladí lidé, kteří chtějí sloužit Bohu nebes, se nemohou účastnit světských radovánek, jíst oslabující, přepychová jídla nebo pít silné nápoje, jež jsou jim předkládány ctěnými a zámožnými osobnostmi tohoto světa, které se bojí urazit odmítnutím jejich přízně. Mohou si myslet, že byli zvláště poctěni a že zdvořilost vyžaduje, aby přijali přízeň, která jim byla nabídnuta; ale věrnost vůči Bohu musí mít prvenství, a obava, aby neurazili Pána nebes musí ovládat křesťana. Král Babylonu si myslel, že obdařil Daniele a jeho druhy velikou přízní; ale oni měli větší úctu k Božímu přikázání než k přízni krále. ... Bůh poctil Daniele a On poctí každého mladého člověka, který si zvolí cestu tak jako Daniel, aby vzdal čest pouze Bohu. – YI Oct. 25, 1894 SD 174.4

17. června

Volíme si, abychom se líbili Bohu, ne sobě

„A ten, kterýž mne poslal, se mnou jest. Neopustili mne samého Otec; nebo což jest jemu libého, to já činím vždycky.“ (J 8,29) SD 175.1

Kristus mohl učinit, aby Jeho dny na světě, který sám stvořil, proběhly v klidu a hojnosti a vyžadovat pro sebe všechna potěšení a radosti, jaké Mu svět mohl dát. Ale On nebral ohled na své vlastní výhody. Nežil proto, aby se líbil sobě, ale aby činil dobro a zahrnoval svými požehnáními jiné. – 3T 18 SD 175.2

Není žádné pomoci pro muže, ženu anebo dítě, kteří nechtějí slyšet a poslouchat hlas povinnosti; protože hlas povinnosti je hlas Boží. Oči, uši a srdce se stanou necitlivými, jestliže muži a ženy odmítnou věnovat pozornost božské radě a zvolí si cestu, která je nejpříjemnější pro ně samotné. – Manuscript 22, 1897 SD 175.3

Když muž nebo žena opouští místo, které jim Bůh určil, proto, aby mohli uspokojit své sklonky a jednají podle svých vymyšlených plánů; jistě je potká zklamání, poněvadž si vyvolili svou cestu namísto cesty Boží. ... SD 175.4

Náš nebeský Otec je náš Vládce a musíme se podříditi Jeho kázni. Jsme členové Jeho rodiny. On má právo na naši službu. ... Nesmíme se učit poznávat naši vlastní cestu, ale Boží cestu a Boží vůli. ... Lidské bytosti mnoho trpí, protože sestupují z cesty, kterou jim Bůh zvolil k následování. Kráčejí v jiskrách ohně, který sami roznítí (Iz 50,11), a jistým následkem je utrpení, nepokoj a smutek, kterému se mohli vyhnout, kdyby podřídili svou vůli Bohu. ... Každá cesta, kterou Bůh volí pro nás, každá cesta, kterou On určuje naším nohám, je tou jedinou bezpečnou cestou. ... Okem víry, s dětskou pokorou jako poslušné děti, se musíme dívat na Boha, následovat Jeho vedení, a potíže budou odstraněny. Zaslíbení zní: „*Já tobě k srozumění posloužím, a vyučím tě.*“ (Ž 32,8) – Letter 120, 1900 SD 175.5

Činíme všechno ve jménu Krista

„A všechno, cožkoli činíte v slovu neb v skutku, všechno činite ve jménu Pána Ježíše, díky činíce Bohu a Otci skrze něho.“ (Ko 3,17) SD 176.1

Pán požaduje, aby každý člověk dělal to nejlepší, a ti, kteří ze své strany konají to nejlepší, získají to největší uspokojení a přinesou největší uspokojení i těm, kteří o ně projevují zájem. Je nutné, aby si mládež uvědomila, že potřebuje hlubokou zkušenost ve věcech Božích. Pouhá povrchní práce jim nepřinese žádný prospěch. Potřebujete vnést světlo Božího Slova do svých srdcí, abyste ho mohli zkoumat při zapálené svíci. ... SD 176.2

Když se sdružujete spolu, můžete pomáhat a být požehnáním jeden druhému, jestliže se obklopíte vlivem, který je božský; ale jsou takoví, kteří mají vážné nedostatky, které získávají nad nimi hlubší převahu, a které, nebudou-li přemoženy, vytlačí Ducha Božího ze srdce. ... Náboženství Bible není jedním vlivem mezi mnoha jinými, ale jeho vliv je svrchovaný, prostupující a ovládající každý jiný vliv. Náboženství Bible znamená cvičit ovládání života a chování. Nemá být jako nanesení barvy štětcem tu a tam na plátno, ale jeho vliv má proniknout celý život, jako kdyby plátno bylo ponořené do barvy, dokud každé vlákno látky není hluboce zabarveno stálou, neblednoucí barvou. Pán vám dá porozumění ve všech praktických pravdách Bible, když je přinesete do vašeho praktického života. Zásady pravdy mají být uskutečňovány ve vaší praktické zkušenosti v každodenních záležitostech. SD 176.3

Dokonce i v menších povinnostech společného života máme činit ustavičný růst v milosti, vybaveni vznešenými a svatými pohnutkami velmi silnými, protože pocházejí z Toho, který dal svůj život, aby nás vybavil pohnutkami abychom mohli být zcela úspěšnými v utváření křesťanského charakteru. – CT 490 SD 176.4

Kdekoliv působí náboženství Krista, rozjasní a zpříjemní každou jednotlivost života více než pozemská radost a světský pokoj. – Letter 2a, 1892 SD 176.5

Zábavou která působí radost

„A ať se všichni v tě doufající radují, na věky ať plésají, když je zastíratí budeš; ať se v tobě veselí, kteřížkoli milují jméno tvé.“ (Ž 5,12) SD 177.1

Nepřítel spravedlnosti připravil pro mládež zábavy všeho druhu pro všechny okolnosti života a tyto nejsou nabízeny pouze v přeplněných velkoměstech, ale na každém místě obydleném lidskými bytostmi. Satan se raduje, když si může zajistit mladé lidi do svých řad jako své vojáky. Tento arcizloduch dobře ví, s jakým materiálem má co do činění a rozvinul svou pekelnou moudrost ve vymýšlení zvyků a zábav pro ty mladé lidi, které chce oddělit od lásky k Ježíši Kristu. Různorodé zábavy společnosti se staly zkázou tisícům a desítkám tisíců, kteří by byli poslušnými dětmi, plnými úcty ke svým rodičům, spravedlivými, čistými a ušlechtilými v jejich činnostech a v jejich charakteru, kdyby neschvalovali tato lákadla. – YI Jan. 5, 1887 SD 177.2

Měl by Kristus přijít mezi ty, kteří jsou zaměstnáni svými hrami a lehkovážnými zábavami, měla by slavnostní melodie Jeho hlasu zaznít v požehnání a říci: *„Pokoj tomuto domu.“* (L 10,5)? Jak by se Spasitel světa mohl těšit z těchto scén veselí a pošetilosti? – RH Oct. 13, 1874 SD 177.3

Pýcha a ctižádost nikdy neuspokojí; ti, kteří jsou opravdu moudří, najdou pravou a povznášející radost v tom, co Bůh přichystal na dosah všem. – PP 50 SD 177.4

Výsadou a povinností křesťanů je, aby vyhledávali občerstvení svého ducha a posilnění svého těla nevinnou zábavou, za účelem použití svých fyzických i duševních sil ke slávě Boží. Naše zábavy by neměly být scénami nerozumného veselí, nabírající podobu nesmyslnosti. Můžeme se v nich zachovat takovým způsobem, abychom přinesli užitek a pozdvihli ty, s nimiž se stýkáme a lépe je i nás uschopnili k úspěšnější účasti na povinnostech, které na nás připadají jako na křesťany. ... Náboženství Ježíše Krista je radostné a povznášející ve svém vlivu. – MYP 364 SD 177.5

Dobrymi knihami, které povznášejí mysl

„Blahoslavený, kdož čte.“ (Zj 1,3) SD 178.1

Učinili jsme to zvykem, abychom četli poučné a zajímavé knihy z Bible v rodinném kruhu a naše děti byly vždy šťastné, když jsme takto upoutali jejich pozornost. Takto jsme zabránili jejich nepokojné touze být venku na ulici s kamarády a současně v nich pěstujeme smysl pro spolehlivou četbu. ... Knihy „Ducha Proroctví,“ by měly být v každé rodině a měly by se číst nahlas v rodinném kruhu. ... Svědectví obsahují pokyny, které vyhovují každému případu, jak rodičům, tak i dětem. Měly by se číst nahlas pro celou rodinu, děti stejně tak jako rodiče budou mít užitek z jejich rad, výstrah a napomenutí. ... Necht' je čas věnován na čtení Pisma svatého a jiných zajímavých knih, které udělují poznání a vštěpují správné zásady. Necht' je vybrán nejlepší čtenář, aby četl nahlas, zatímco jiní členové rodiny jsou zapojeni do užitečných zaměstnání. Takto se večery v domově mohou stát stejně tak příjemné jako i užitečné. – RH Dec. 26, 1882 SD 178.2

Děti potřebují vhodnou četbu, která jim poskytne zábavu a osvěžení a nezkazí mysl a neunaví tělo. – RH Dec. 11, 1879 SD 178.3

Většina dětí a mládeže bude číst různé věci; a jestliže nebudou pro ně správně zvoleny, vyberou si podle vlastního vkusu. Mohou kdekoliv najít zhoubnou četbu, a brzo se naučí milovat ji; ale jestliže je jim poskytnuta čistá a dobrá četba, budou pěstovat svou zálibu v ní. – RH Dec. 11, 1879 SD 178.4

Prováděním správných návyků bude v srdci vybudován odpor k tomu, co je nízké, laciné a nepořádné. SD 178.5

Čistá a zdravá četba bude pro mysl tím, čím je zdravý pokrm pro tělo. Budeme-li na to dbát, staneme se silnějšími v odolávání pokušení, ve vytváření správných zvyků a v jednání podle správných zásad. – RH Dec. 26, 1882 SD 178.6

21. června

Dobrou hudbou která je požehnáním

„Služte Hospodinu s veselím, předstupte před obličej jeho s prozpěvováním.“ (Ž 100,2) SD 179.1

Naplňte svůj domov písněmi, které jsou sladké a čisté, a pak bude v něm méně slov výtky a více veselé nálady, naděje a radosti. ... Jako součást náboženské služby je zpěv stejně tak bohoslužebným úkonem jako modlitba. Skutečně, nejedna píseň je modlitbou. – Ed 168 SD 179.2

Jsem velmi zneklidněna, když jsem všude svědkem lehkomyšlnosti mladých mužů a žen, vyznávajících, že věří pravdě. ... Dychtivě naslouchají hudbě a satan ví, které orgány má vzrušit, aby oživil, upoutal a okouznil mysl tak, že Kristus není žádoucím. ... Na mládeži spočívá slavnostní zodpovědnost, kterou berou na lehkou váhu. Zavedení hudby do jejich domovů, místo aby se rozněcovali ve svatosti a duchovnosti, je prostředkem odvádění jejich myslí od pravdy. Lehkovážné písně a populární šlágry soudobé hudby se zdají být odpovídajícími jejich vkusu. Hudební nástroje zabírají čas, který by měl být věnován modlitbě. Hudba, není-li jí zneužíváno, je velkým požehnáním; ale když je jí nesprávně užíváno, stává se strašlivou kletbou. – 1T 496, 497 SD 179.3

Co je to platné, že jsi byl vyškolen a vzdělán v hudebním umění a přece tě nikdo nenaučil zpívat píseň novou? K čemu bude všechno to vzdělání, jestliže jsi nebyl náležitě vyučen, jak se stát členem rodiny našeho Pána, synem a dcerou Boží? – YI Aug. 3, 1893 SD 179.4

Nikdo, v němž přebývá Spasitel, Jej nezneuctí před druhými vyluzováním takových melodií z hudebních nástrojů, které odvádějí mysl od Boha a neb es k povrchním a bezcenným věcem. – 1T 510 SD 179.5

Hudba byla stvořena, aby sloužila k svatému účelu, k povznesení myšlenek k tomu, co je čisté, ušlechtilé a povznášející a aby vzbudila v duši úctu a vděčnost k Bohu. – MYP 293 SD 179.6

Když armáda pracovníků Páně zde dole zpívá svoji píseň chvály, nebeský sbor se připojuje k nim v díkůvzdání a chválení Boha a Jeho Syna. – 7T 17 SD 179.7

22. června

Svatostí ve veškerém hovoru

„Ale jakž ten, kterýž vás povolal, svatý jest, i vy svatí ve všem obcování bud'te.“ (1 Pt 1,15) SD 180.1

Tam, kde je srdce očištěno, zušlechtěno a uzpůsobeno pro přebývání Ducha svatého, tam i jazyk bude posvěcen pro vzdávání chvály Bohu. ... Naše slova jsou ukazatelem stavu našeho srdce, a zda lidé hovoří mnoho nebo málo, jejich slova vyjadřují povahu jejich myšlenek. Charakter člověka může být celkem přesně odhadnut podle povahy jeho hovoru. Zvuk pravých slov má v sobě správné znění. ... SD 180.2

Můžete obklopit svou duši takovou atmosférou, která bude příjemná jako vánec z nebeského Edenu. Otevřete své srdce Pánu Ježíši. Hlídejte svůj jazyk. Necht' váš jazyk neoplývá vtipy a žerty, neboť by to bylo znamením, že vaše srdce potřebuje očištění od svého znesvěcení. – YI June 13, 1895 SD 180.3

Učte se mít příjemnou tvář a vnášejte všechnu líbeznost a přijatelné melodie do vašeho hlasu. – AH 432 SD 180.4

Hlas a jazyk jsou dary od Boha, a jestliže jsou správně používány, jsou mocí Boží. Slova znamenají velmi mnoho. Mohou vyjadřovat lásku, oddanost, chválu, Boží melodii, anebo nenávist a pomstu. Slova zjevují pocity srdce. Mohou být vůní života k životu anebo smrti k smrti. Jazyk je požehnáním světa, anebo nepravostí světa. SD 180.5

Někteří jsou viděni, jak přicházejí z jejich každodenního spojení s Bohem oděni tichostí Kristovou. Jejich slova nejsou jako bezútěšné krupobití, ničící všechno, co je před nimi; oni přicházejí se sladkostí svých rtů. Rozsévají semena lásky a dobroty podél celé jejich cesty, a činí to všechno nevědomě, protože Kristus žije v jejich srdci. Jejich vliv je více pociťován než viděn. – 3BC 1159 SD 180.6

Laskavá, něžná a soucitná slova budou plynout z posvěceného srdce a rtů. – Letter 15, 1892 SD 180.7

23. června

Šťastným sobotním dnem pro bohoslužbu

„Šest dní dělati budete, dne pak sedmého sobota odpočinutí jest, shromáždění svaté bude. Žádného díla nedělejte, nebo jest sobota Hospodinova, ve všech příbytcích vašich.“ (Lv 23,3) SD 181.1

Požaduje-li Bůh něco z našeho vlastnictví, vrací nám to zase zpět obohacené a proměněné Jeho vlastní slávou. ... SD 181.2

Sobota i rodina byly současně ustanoveny v ráji a v Božím úmyslu jsou spolu nerozlučně spjaty. V tento den můžeme lépe než kdy jindy okoušet život ráje. Bylo Božím plánem, aby se příslušníci rodiny sdružovali k práci i studiu, při bohoslužbě i v době odpočinku; otec, kněz svého domu, spolu s matkou jako učitelé a společníci svých dětí. Avšak následky hříchu hluboce změnily okolnosti života a ve velké míře zabraňují i tomuto krásnému společenství. Otec často po celý den ani nespátí tváře svých dětí. Je téměř zcela oloupen o příležitost rozhovoru s nimi i o možnost jejich výchovy. Ale Boží láska stanovila hranice požadavkům práce. Bůh rozprostřel nad sobotou svou milostivou ruku. Ve svém svatém dni zabezpečuje rodině příležitost ke spojení se sebou samým a s přírodou a ke vzájemnému sblížení jejich členů. SD 181.3

Poněvadž sobota je památkou stvořitelské moci, je dnem, ve kterém se obzvláště máme seznámat s Bohem prostřednictvím Jeho díla. ... Šťastný otec a matka, kteří své děti mohou učit Božímu psanému Slovu pomocí příkladů z otevřené knihy přírody a kteří se mohou s nimi shromáždit pod zelenými stromy na čistém a čerstvém vzduchu, aby zpytovali Slovo Boží a zpívali chvalozpěvy Otci v nebesích. SD 181.4

Takovým společenstvím mohou rodiče připoutat děti ke svým srdcím i k Bohu, pouty, která nebudou nikdy roztržena. – Ed 250, 251 SD 181.5

Sobota by měla být tak zajímavá pro naše rodiny, abychom její každotýdenní návrat vítali s radostí. – 2T 585 SD 181.6

Přijetím světla, které sesílá Bůh

„Sešliž světlo své a pravdu svou, to ať mne vodí a zprovodí na horu svatosti tve a do příbyku tvých (Ž 43,3) SD 182.1

Pán Ježíš přišel na náš svět naplněn milosrdenstvím, životem a světlem, aby spasil všechny, kteří přijdou k Němu. On však nemůže nikoho spasit proti jeho vůli. Bůh neznásilňuje svědomí, nemučí tělo, aby přinutil lidi k podřízení se Jeho zákonu. Všechno to byl způsob satanův. ... SD 182.2

Pán dal jasně najevo, že nabízí hříšníkovi výsadu spolupráce s Bohem. On udílí světlo a poskytuje důkazy pravdy. Objasňuje, jaké jsou Jeho požadavky, a nechává na hříšníkovi, aby se rozhodl, zda přijme pravdu a obdrží tak milost a sílu, skrze kterou se bude moci přizpůsobit každé podmínce a najít odpočinek v odevzdání ochotné služby Ježíši Kristu, který zaplatil cenu jeho spasení. Jestliže hříšník váhá a nesprávně ocení světlo, které obdrželo jeho myšlení a pohnulo pocity jeho duše a odmítá ho oplatit poslušností vůči Bohu, světlo se stává nejasným, má čím dál méně síly, až se nakonec ztratí jeho pohledu. Ti, kdo nesprávně oceňují první paprsky světla, si nevšimnou dalších nesporných důkazů pravdy. Jestliže něžné Boží výzvy nebudou mít úspěch a nesetkají se s odezvou v srdci hříšníka, první dojmy, které zapůsobily na jeho mysl ztratí svůj význam a on je nakonec ponechán v temnotě. Pozvání je plné lásky. Světlo, když je nakonec odmítnuto, je stejně tak jasné jako tehdy, když poprvé zasvitlo nad jeho duší; ale skrze zamítnutí světla se jeho duše stává úplnou temnotou a neuvědomí si, jaké nebezpečí spočívá v pohrdání světlem. Kristus říká takové duši: *„Ještě na malý čas světlo s vámi jest.“ (J 12,35) – YI Aug. 17, 1893 SD 182.3*

Dnes učíte vaše povolání a vyvolení jistým. Petr přináší popis nejlépe pojištěného života na světě. On říká: *„Milost vám a pokoj rozmnožen bud’... Jakož nám od jeho Božské moci všechno, což k životu a ku pobožnosti náleželo, darováno jest.“ (2 Pt 1,2.3) – YI Dec. 7, 1893 SD 182.4*

25. června

Božská moudrost

„Nebo lepší jest moudrost než drahé kamení, tak že jakékoli věci žádostivé vyrovnati se jí nemohou.“ (Př 8,11) SD 183.1

Kdyby se Adam a Eva nikdy nedotkli zakázaného stromu, Pán by jim udělil poznání, na kterém by nespočívala žádná kletba hříchu, poznání, které by jim přineslo věčnou radost. Jediné poznání, které oni získali svou neposlušností, bylo poznání hříchu a jeho následků. ... SD 183.2

Jak čas plynul, lidská zvědavost je vedla ke hledání stromu poznání; a často si myslí, že trhají ovoce nejpodstatnější, když však hledají jako Šalomoun, naleznou naprostou marnost a nicotu ve srovnání s poznáním pravé svatosti, která jim otevře brány Božího města. Lidská ctižádost hledá ten druh poznání, které jim přinese slávu, sebezbožňování a vládu. Tak byli Adam a Eva ovlivňováni satanem, až se Boží zdrženlivost přetrhla a začala jejich výchovu a pod učitelem lži, aby mohli mít poznání, které jim Bůh odmítl dát. – 1BC 1083 SD 183.3

Pravá moudrost je trvalým pokladem jako samá věčnost. Mnozí, tak zvaní moudří lidé tohoto světa, jsou moudřími pouze podle vlastního mínění. Jsou spokojeni se získanou světskou moudrostí a nikdy nevstoupí do Boží zahrady, aby se obeznámili s poklady známosti obsaženými v Jeho svatém Slově. Jsou přesvědčeni, že jsou moudří, a proto zůstávají nevědomými ve vztahu k té moudrosti, kterou musí mít každý, kdo chce získat věčný život. ... Neučený člověk, jestliže zná Boha a Ježíše Krista, má trvalejší moudrost než ten nejvzdělanější člověk, který však pohrdá učením Božím. – 3BC 1156 SD 183.4

Božská moudrost má být lampou vašim nohám. ... Všechno, co může být otřeno, bude otřeno; ale zakořenění a založení v pravdě, zůstanete věrni s těmi věcmi, které nemohou být otřeseny. – YI Feb. 2, 1893 SD 183.5

Pravá krása

„A necht' je krása Pána našeho Boha nad námi.“ (Ž 90,17 – KJV) SD 184.1

Je přirozeným sklonem všech, aby byli spíše sentimentálními než praktickými. Se zřetelem k této skutečnosti je důležité, aby rodiče při výchově svých dětí vedli a vychovávali jejich mysl k milování pravdy, povinnosti a sebezapření a aby měli šlechetnou nezávislost k správnému rozhodnutí, i kdyby se většina rozhodla špatně. ... SD 184.2

Jestliže si uchovají zdravou tělesnou soustavu a laskavou povahu, budou mít opravdovou krásu, kterou mohou nosit s božským půvabem. A nebudou pociťovat žádnou potřebu nosit umělé ozdoby, protože tyto vždy vyjadřují nepřítomnost vnitřní ozdoby skutečné morální hodnoty. Krásný charakter je cenný v Božích očích. Taková krása bude přitahovat, a nesvádět na scestí. Takové půvaby mají stálé barvy; nikdy nevyblednou. SD 184.3

Čisté náboženství Ježíše vyžaduje od svých následovníků prostotu přirozené krásy a přirozeného lesku zušlechtěné a povznesené čistoty spíše, než vyumělkované a klamné. – CG 424 SD 184.4

Existuje ozdoba, která nikdy nezanikne, je základem štěstí všech kolem nás v tomto životě a bude zářit netlumeným jasem v nesmrtelné budoucnosti. Je to ozdoba tichého a pokorného ducha. ... Jak nepatrná je cena zlata, perel anebo drahých obleků v porovnání s krásou Kristovou. Přirozená krása spočívá v souměrnosti a harmonické vyváženosti jednotlivých částí, ale duchovní krása tkví v harmonické podobnosti naší duše Ježíši. Tato činí jejího vlastníka dražšího než ryzí zlato, dokonce než zlato z Ofir (Iz 13,12). Kristova milost je skutečně drahocennou ozdobou. Jejího vlastníka povznáší, zušlechtuje a odráží paprsky slávy na jiné a přitahuje je také ke Zdroji světla a požehnání. – CG 423, 424 SD 184.5

Poctivost

„Dobré opatřujícíce netoliko před obličejem Páně, ale i před lidmi.“ (2 K 8,21) SD 185.1

Ve všech obchodních jednáních máme nechat svítit rozhodné světlo. Není zde místa pro podvodné praktiky. Všechno má být učiněno s přísnou poctivostí. Lépe je strpět nějakou finanční ztrátu, než získat několik korun podvodem. Poctivým jednáním nakonec neztratíme nic. Na tomto světě máme žít podle Božího zákona a zdokonalit charakter podle božské podobnosti. Všechna podnikání, jak náboženská tak i světská, mají být uskutečněna na poctivých a spravedlivých zásadách. Všechno má být viděno ve světle Božího zákona a učiněno bez podvodu, bez falše, bez jediného náznaku lsti. – 3BC 1158 SD 185.2

Kvůli babylonskému šatu a ubohému pokladu ze zlata a stříbra oddal se Achan zlému a přivedl na svou duši zlořečení Boží, pozbyl právo na bohaté vlastnictví Kanánu a ztratil veškeré vyhlídky na budoucí nesmrtelné dědictví nové země. Jaká strašlivá cena, kterou musel zaplatit za nečestně nabytý zisk! – ST May 5, 1881 SD 185.3

Jednej čestně a spravedlivě v tomto přítomném zlém světě. Někteří jsou poctiví, když vidí, že poctivost neohroží jejich světské zájmy; ale jména všech, kteří jednají podle této zásady, budou vymazána z knihy života. SD 185.4

Musíme pěstovat přísnou poctivost. Můžeme projít tímto světem pouze jednou, nemůžeme se vrátit zpět, abychom napravili nějaké chyby, proto by měl být každý krok učiněn se zbožnou bázni a po pečlivé úvaze. ... SD 185.5

Když Bůh shromažďuje své klenoty, opravdoví, upřímní a čestní budou těmi, které vybere jako své poklady. Andělé pro takové připravují koruny; a světlo z trůnu Božího bude odrážet svou slávu z těchto hvězdami zářících diadémů. – RH Dec. 29, 1896 SD 185.6

Opatrnost

„Prozřetelnost ostříhati bude tebe, a opatrnost zachová tě.“ (Př 2,11) SD 186.1

Vaším výběrem slov a důsledným jednáním, vaší zdvořilostí, opravdovou zbožností činíte ná-
zorné vyznání vaší víry, rozhodnutí, aby Kristus obsadil trůn v chrámu duše. Položte své schopnosti
bez výhrad u Jeho nohou, aby byly použity v Jeho službě. ... Učiňte to zákonem vašeho života, díky
kterému vás žádné pokušení nebo postranní zájem nepřinutí, abyste se odvrátili od uctívání Boha. –
YI Feb. 2, 1893 SD 186.2

V této rozmařilé době, prosáklé zkažeností, nejste bezpeční, pokud nestojíte na stráži. Ctnost a
skromnost jsou vzácné. Apeluji na vás jako na následovníky Krista, kteří vykonáváte toto vznešené
povolání, abyste pěstovali tento vzácný, drahocenný klenot skromnosti. On bude střežit ctnost. –
CG 417 SD 186.3

Svatost srdce nikdy nepovede k nečistým skutkům. ... Pravda nebeského původu nikdy nepo-
níží příjemce...; naopak, ona posvěcuje věřícího, zjemňuje jeho v kus, povznáší a zušlechťuje ho a
přivádí ho do úzkého spojení s Ježíšem. Vede ho k tomu, aby si všiml napomenutí apoštola Pavla a
vyhýbal se dokonce i zdání zla, aby o jeho „dobru nebylo zle mluveno“. SD 186.4

Této skutečnosti si musíme dobře všimnout. Musíme se mít na pozoru před hříchy této zkažené
doby. Musíme se stranit všeho, co může být chápáno jako nevhodná důvěrnost. Bůh ji odsuzuje. Je
to zakázané území a je nebezpečné tam vniknout. Každé slovo a každý skutek mají směřovat k po-
vznesení, očištění a zušlechtění charakteru. – 5T 593, 594 SD 186.5

Mé dobré jméno je pro mě kapitálem daleko cennějším než zlato nebo stříbro. Dovol mi, abych
si ho uchoval neposkvrněné. Jestliže lidé napadají mé jméno, nebude to kvůli tomu, že jsem jim já
dal k tomu příčinu, aby tak činili, ale proto, že ze stejného důvodu mluvili zle o Kristu poněvadž
nenáviděli čistotu a svatost Jeho charakteru, protože to bylo pro ně stálou výčitkou. – 5T 595 SD 186.6

Josef si zvolil to nejlepší život, Samson tak neučinil

„Nebo kdož rozsívá tělu svému, z těla žiti bude porušení; ale kdož rozsívá Duchu, z Ducha žiti bude život věčný.“ (Ga 6,8) SD 187.1

Je málo pokušení, která jsou nebezpečnější nebo zhoubnější pro mladé lidi než pokušení smyslnosti a každý, kdo podlehne, aby si to ověřil, určitě ztratí svou duši i tělo pro časnost i věčnost. Blaho jeho neporušené budoucnosti závisí na chvilkovém rozhodnutí. Josef v tichosti zvedal svůj zrak k nebesům, prose o pomoc, svlékl svou uvolněnou část oděvu a zanechal ho v ruce své ho pokušitele, a když jeho oko zazářilo jasným rozhodnutím v místě bezbožné vášně, zvolal: *„Jak bych tedy učinil takovou nešlechtnost, a hřešil i proti Bohu?“* (Gn 39,9) Dosahuje vítězství; utíká od okouzlujícího člověka; je zachráněný. – 1BC 1097 SD 187.2

Samson měl ve své nebezpečné situaci k dispozici stejný zdroj síly jako Josef. Mohl si podle libosti vybrat mezi spravedlností a nepravostí. Místo, aby se chopil síly Boží, dovolil, aby ho plně ovládly nespoutané vášně jeho přirozenosti. Rozumové síly se zvrhly a morální citění se zkazilo. Bůh povolal Samsona do postavení veliké odpovědnosti, vážnosti a užitečnosti; on se však potřeboval naučit vládnout jiným tím, že se sám naučí poslouchat zákony Boží. ... Samson ve chvílích... pokušení, které si sám na sebe přivedl, dal volný průběh svým vášním. Později však shledal, že cesta, po které se vydal, končí hanbou, neštěstím a smrtí. Jaký to kontrast s životem Josefa! – ST Oct. 13, 1881 SD 187.3

Uprostřed osidel, kterým jsou všichni vystaveni, potřebují silnou a důvěryhodnou ochranu, na kterou je možno spoléhat. ... Štít milosti může zachovat všechny neporaženy pokušeními nepřítele, i kdyby byli obklopeni nejzkaženějšími vlivy. Pevnou zásadou a neochvějnou důvěrou v Boha jejich čestnost a ušlechtilost charakteru může svítit, a i když jsou obklopeni zlem, žádná poskvrna nemusí být zanechána na jejich čestnosti a poctivosti. – 3SG 145, 146 SD 187.4

30. června

Lepší dědictví

„K dědictví neporušitelnému a neposkvrněnému a neuvadlému, kteréž se chová v nebesích, vám.“ (1 Pt 1,4) SD 188.1

Naše prosby k Bohu by neměly vycházet ze srdcí, která jsou naplněná sobeckými touhami. Bůh nás vybízí, abychom vybírali ty dary, které přispějí k Jeho slávě. Chce, abychom si zvolili nebeské místo pozemského. Otvírá před námi možnosti a výhody nebeského styku. Dává povzbuzení našim vznešeným cílům, bezpečí našemu nejvybranějšímu pokladu. Když je světský majetek smeten, věřící se bude radovat z nebeského pokladu, bohatství, která se nemohou ztratit v žádném pozemském neštěstí. – RH Aug. 16, 1898 SD 188.2

Je to velice smutné, že se lidé odvracejí od nesmrtelného dědictví a žijí pro u spokojení pýchy, sobectví a okázalosti, a poddáním se vládě satanově ztrácejí po žehnání, která by mohli mít jak v tomto, tak i v budoucím životě. Mohli by vejít do nebeských paláců a stýkat se v podmínkách svobody a rovnosti s Kristem, nebeskými anděly a Božími knížaty, a přece, i když se to zdá neuvěřitelné, odvracejí se od nebeských půvabů. ... SD 188.3

Satan zápasí o lidské duše. ... Nepřál by si, aby zachytili byt' i jen záblesk budoucí pocty, věčné slávy, odložené pro budoucí obyvatele nebes, nebo aby okusili zkušenost, která přináší předem chuť nebeského štěstí. ... SD 188.4

Ti, kteří přijímají Krista jako svého Spasitele, mají příslib života nynějšího i budoucího. ... I ten poslední učedník Kristův se může stát obyvatelem nebes, dědicem Božího dědictví neporušitelného a neuvadlého. O, kéž by si každý mohl zvolit nebeský dar a stát se dědicem toho dědictví věčného světa, jehož nárok je zajištěn před každým zhoubcem! O, nevolte si svět! – FE 234, 235 SD 188.5

1. července

Vyznávat Krista

„Kdož by koli vyznával, že Ježíš jest Syn Boží, Bůh v něm přebývá, a on v Bohu.“ (1 J 4,15) SD 189.1

Vyznání, o kterém Jan zde hovoří, není výsledkem formální víry, ale je výsledkem stálé víry v živého Spasitele výsledkem víry, že nám jsou požehnání spasení přinesena na dosah skrze utrpení a smrt Kristovu, který byl vzkříšen, a stále žije, aby se přimlouval za nás. Měli bychom pociťovat jistotu, že Ježíš je našim Spasitelem a že život by nebyl příjemný, ani by nám nedával pokoj a naději, kdyby On nás nemiloval a nedal samého sebe za nás. – YI Jan. 6, 1898 SD 189.2

Naše nároky na Kristovu spravedlnost jsou oprávněné, pokud splňujeme podmínky, za kterých byly zaslíbeny. Bůh nás obdařil celým nebem v tom jednom bohatém daru a cokoli tento dar v sobě obsahuje, může být naše, jestliže přijímáme Krista jako našeho osobního Spasitele. ... Mluvte o Ježíši; učte svůj jazyk mluvit o Jeho milosti a moci a zvěstovat Jeho ctnosti, jako Toho, kterýž vás povolal ze tmy v předivné světlo své (1 Pt 2,9). – YI July 12, 1894 SD 189.3

Křesťanská mládeži, jsi divadlem tomuto světu, andělům, i lidem (1 K 4,9). Buď statečná v Bohu. Vlož celou zbroj na Boha a necht' nevěřící kole m vás vidí, že váš život není zkažený, protože stojíte věrně a pravdivě na všech Božích příkázáních. Můžete být a Bůh požaduje abyste byli rozhodným svědectvím pro Něho. – YI July 12, 1894 SD 189.4

Potřebujeme prodlévat u slov odvahy, která Kristus mluvil svým učedníkům na konci své pozemské služby. ... I když byla právě před Ním krutá smrt, Kristova slova k Jeho následovníkům byla plná naděje. On toužil přinést jejich srdcím veškerou možnou útěchu. Buďme silní v Něm. – Letter 24, 1922 SD 189.5

2. července

Studovat Písmo svaté

„Nebo kteréžkoli věci napsány jsou, k našemu naučení napsány jsou, abychom skrze snášelivost a potěšení písem naději měli.“ (Ř 15,4) SD 190.1

Tato svatá kniha odolávala útokům satana, který se spojil se zlými lidmi a učinil všechno, aby zahalil v mračnu a temnotě božský charakter. Ale Pán zachoval tuto svátou knihu svou vlastní zázračnou silou v její nynější podobě jako mapu nebo tištěného průvodce pro lidskou rodinu, aby jim ukazovala cestu do nebe. ... Toto slovo... je tištěným průvodcem pro obyvatele padlého světa, odkázané jim, aby studiem a posloucháním pokynů ani jedna duše neztratila svou cestu. 5 SD 190.2

Nikdy nebyla doba tak vážná, jako je nyní, kdy následovníci Kristovi by měli studovat Bibli. Svůdné vlivy jsou na všech stranách a je důležité, abyste se radili s Ježíšem, vaším nejlepším Přitelem. ... David prohlašuje: *„V srdci mém skládám řeč tvou, abych nehřešil proti tobě.“* (Ž 119,11) O jak mnozí jsou svedeni do hříchu, protože si neuvědomují hříšnost hříchu, zbožným studiem Slova Božího by však zjistili, jak mu mohou vytrvale odporovat. Když přichází na ně pokušení, přestávají bdít a nevěnují pozornost plánům nepřítele. Žijeme v nebezpečných časech a čím více se blížíme závěru této země, tím méně bezpečí bude pro ty, kteří se důvěrně neobeznámili se Slovem Božím. ... Všechno, co může být otřeseno, bude otřeseno. ... Dítka Boží dospěly k nejkritičtějšímu úseku své pouti, neboť nástrahy a léčky nepřítele jsou na všech stranách. A přece díky vedení našeho Pána a díky tomu, co je nám jasně zjeveno v Jeho Slově, můžeme bezpečně kráčet a nemusíme klopýtnout. ... Na stránkách Písma nacházíme hlas nebe, který je nám adresován. – YI May 18, 1893 SD 190.3

Poslušnost Božímu Slovu je naší jedinou ochranou proti zlu, které žene svět do záhuby. SD 190.4

3. července

Důvěřovat Mu

„Strašlivý člověk klade sobě osidlo, ale kdo doufá v Hospodina, bývá povýšen.“ (Př 29,25) SD

191.1

Pán si přeje, abyste byli odvážní. Posilňte se v Pánu (Ef 6,10). ... Satan pracuje na všech stranách, aby zničil víru a učinil lidi nešťastnými. – Letter 29, 1904 SD 191.2

Jestliže nejste zkušeni v rozeznávání satanových plánů, vaše jediné bezpečí je v modlitbě. Otevřete všechna tajemství srdce k hledání nekonečného pohledu a prostě Boha, aby vás učinil čistými a silnými a cele vás vyzbrojil pro veliké boje života. Víra roste bojováním s pochybnostmi; ctnost nabývá síly odoláváním pokušení. – YI April 1873 SD 191.3

Všechna požehnání jsou udělena těm, kteří mají živé spojení s Ježíšem Kristem. Ježíš je volá k sobě ne proto, aby je obcerstvil svou milostí a přítomností na několik hodin, a potom je poslal pryč od svého světla, aby kráčeli odloučeně od Něho ve smutku a tmě. Ne, ne. On nám říká, že musíme zůstat v Něm a On v nás. Kdekoliv je konáno Jeho dílo, On je přítomný, něžný, milující a soucitný. On připravil pro vás i pro mne trvalý příbytek, v Něm samotném. On je naše útočiště. Naše zkušenost by se měla rozšiřovat a prohlubovat. Ježíš odhalil všechnu božskou plnost Jeho nevýslovné lásky. ... Mluvte s odvahou, mluvte s vírou, mluvte s nadějí. Můj bratře a sestro v Pánu, buďte odvážní. O, jak málo víme o tom, co je před námi! Odevzdejme se cele Ježíši, abychom byli úplně Jeho a pak povězme: *„Ne má vůle, ale tvá staň se.“* (L 22,42) ... Mějte něžnou lásku a soucit vašeho Spasitele. Dívejte se stále na Něho. Důvěřujte Mu ustavičně a nepochybujte o Jeho lásce. On zná všechny vaše slabosti a potřeby. On nám dá dostatečnou milost pro náš den. Pouze hleďte neustále na Ježíše a buďte odvážní. – Letter 1a, 1894 SD 191.4

V pravé víře je vznešená a trvalá zásada, kterou ani čas, ani námaha nemůže oslabit. – YI April 21, 1898 SD 191.5

Kráčejte jeho cestou

„Silou jest upřímemu cesta Hospodinova, a strachem těm, kteříž činí nepravost.“ (Př 10,29) SD

192.1

Kdybychom od počátku kráčeli podle rady Boží, tisíce dalších by se obrátily k přítomné pravdě. Mnozí z nás ale učinili stezku pro své nohy velmi křivolakou. Moji bratři, vyrovnejte cestu, aby žádný chromý nesešel na scestí. Necht' nikdo nekráčí po křivých cestách, které někdo jiný pokřivil, neboť takto nejen že sami zbloudíte, ale svým příkladem tuto pokřivenou cestu učiníte pro jiné schůdnější. Rozhodněte se, že pokud jde o vás, budete kráčet po cestě poslušnosti. Ujistěte se, zda stojíte pod širokým štítem Všemohoucího. Uvědomte si, že vlastnosti Hospodina se musí projevit ve vašem životě a že ve vás musí být vykonáno dílo, které přetvoří váš charakter k Boží podobě. Poddejte se vedení Toho, který je Pánem nade vším. SD 192.2

Konejme naši práci pro soud. Buďme Ježíšovými žáky. Potřebujeme Jeho vedení v každém okamžiku. Při každém kroku bychom se měli ptát: *„Je toto cesta Páně?“* (Ez 18,25), a ne: *„Je toto cesta člověka, který je nade mnou?“* Máme se účastnit pouze tehdy, když jsme si jisti, že jsme vešli na cestu Páně. SD 192.3

Bůh pocítí a pozdvihne každou opravdovou, upřímnou duši, která touží kráčet před Ním v dokonalosti Kristovy milosti. On nikdy nezanechá, ani neopustí ani jednu pokornou, chvějící se duši. Uvěříme tomu, že On působí v našich srdcích? A jestli Mu dovolíme, aby tak činil, uvěříme že nás učiní čistými a svatými a Jeho bohatou milostí nás uschopní, abychom byli Jeho spolupracovníky? Můžeme hlubokým, posvěceným vnímáním ocenit sílu Jeho zaslíbení a přivlastnit si je, ne proto, že jsme toho hodni, ale protože skrze živou víru požadujeme Kristovu spravedlnost? – Manuscript 96, 1902 SD 192.4

192.5

Nic není tak veliké a silné jako Boží láska k těm, kteří jsou Jeho děti. – RH March 15, 1906 SD

5. července

Těšit se dokonalou láskou

„Bázněť není v lásce, ale láska dokonalá ven vyhání bázeň: nebo bázeň trápení má, kdož se pak bojí, není dokonalý v lásce.“ (1 J 4,18) SD 193.1

To je důležité prohlášení, neboť jsou mnozí, kteří touží Boha milovat a sloužit Mu a přesto když na ně dolehne utrpení, nerozpoznávají v tom lásku Boží, nýbrž ruku nepřitele. Truchlí, stěžují si a nařikají tyto projevy ovšem nejsou ovocem lásky Boží přebývajících v duši. Pokud máme dokonalou lásku, pak víme, že Bůh se nám nesnaží ublížit, ale že skrze zkoušky, smutek a bolesti se nás snaží přivést k dokonalosti a vyzkoušet kvalitu naší víry. Když se přestaneme strachovat o budoucnost a začneme věřit, že Bůh nás miluje a chce jenom naše dobro, budeme Mu důvěřovat, jako dítě důvěřuje milujícím rodičům a naše vůle se rozplyne ve vůli Boží. – YI Jan. 6, 1898 SD 193.2

Skrze přebývajících Krista ve vás se stanete podobnými Kristu v charakteru. Pán si přeje, abyste stáli na Jeho straně jako laskaví, trpělivi, pokorní synové Boží. Pán touží, aby pracovníci v Jeho službě představovali Jeho lásku. ... SD 193.3

Naše vzájemné vztahy by měly být příjemné. Když jednáme správně, svědectví našeho vlastního ducha a svědectví Ducha Božího dosvědčuje, že lidská mysl je pod kontrolou božského myšlení. ... Jeho slovo poskytuje důkaz, podle kterého můžeme učinit závěr, že jsme vskutku Jeho syny a dcerami. ... Pravá láska k Bohu nese s sebou pravou, uctivou důvěru. A ten, kdo miluje Boha, bude milovat také svého bratra. – Letter 174a, 1902 SD 193.4

„Nyní pak zůstává víra, naděje, láska, to tré“ (1 K 13,13) víra, která se drží Všemohoucnosti a odmítá být bezradná; naděje, která mění budoucí vítězství dobra a pravdy na přítomné povzbuzení a radost; a láska, která posvěcuje všechno Bohu a pro Boha. – Letter 42, 1901 SD 193.5

Žít v souladu s Jeho zákonem

„Toliko posilň se a udatně sobě počínej, abys ostříhal a činil všecko podlé zákona, kterýž přikázal tobě Mojžíš, služebník můj; neuchyluj se od něho na pravo ani na levo, abys byl opatrný ve všem, k čemuž se obrátíš.“ (Joz 1,7) SD 194.1

Bůh volá lidi volá ty, kteří budou v Jeho očích věrnými. V církvi musí být uskutečněny reformy. Nyní je veliká potřeba znovu obnovit v srdcích mužů a žen prvotní úctu k desíti přikázáním. Skrze poslušnost vůči těmto přikázáním má být lidstvo posvěceno, aby se nerozšířily následky pochybovačnosti, nýbrž naopak, aby byly před světem vyvýšeny základy naší víry a prosazovány předpisy Božího zákona. Musí být probuzeno vědomí osobní zodpovědnosti. Lidé nesmí zapomínat na to, že pokud chtějí, aby je Bůh považoval za svůj lid, jejich jednání musí být spravedlivé, čisté a opravdové. – Manuscript 24, 1891 SD 194.2

Muži a ženy se mohou vyhýbat pohaně, kterou jsou povoláni nést pro Kristovo jméno, mohou činit skutky dětí hříšníků, ale tak jistě jak to činí, obdrží odměnu zlého služebníka. Mohou vystoupit na úspěšná místa, mohou stát vysoko ve světě vzdělání a s pyšnou nadřazeností mohou odporovat pravdě nebeského původu; ale nakonec ztratí všechno. SD 194.3

Naše štěstí a spasení závisí na přijímání chleba života; to znamená poslouchat slova a konat skutky Kristovy, postupovat ve spravedlnosti a zdržovat se nepravosti. Nic nemůže dát takovou sebedůvěru, takovou odvahu, takový růst v nadáních a schopnostech jako správné ocenění požadavků Božího zákona. ... Láska k Ježíši Kristu nás vede k poslušnosti Božích přikázání, která jsou svící našim nohám a světlem na naší stezce (Ž 119,105; Př 6,23), bezpečným k našemu poučení, očištění, blažené přítomnosti jak Otce tak i Syna. Ten, kdo je poslušný, může rozmlouvat s Bohem stejně tak, jak to činil Enoch. 18 SD 194.4

7. července

Zachovávat sobotu

„Odpověděl Mojžíš lidu: Nebojte se; nebo pro zkušení vás sám Bůh přišel, aby bázeň jeho byla mezi vámi, abyste nehřešili.“ (Ex 20,20) SD 195.1

Vyžaduje to morální odvahu zaujímat stanovisko poslušnosti vůči příkázáním Božím. Jistý protivník pravdy jednou řekl, že to jsou pouze slabomyslní lidé..., kteří opouštějí svou církev, aby mohli zachovávat sedmý den jako sobotu. Avšak kazatel, který byl u toho přítomen, mu odvětil: „Jestliže si myslíte, že k tomu je zapotřebí slabomyslných lidí, tak to můžete právě vyzkoušet.“ Postavit se na stranu nepopulární pravdy, to vyžaduje morální odvahu, pevnost, rozhodnost, vytrvalost a mnoho modliteb. ... SD 195.2

Když stojíme pod širokým štítem Všemohoucího, nepocitujeme, že jsme v menšině. Bůh to je většina. ... Musíme vzít v úvahu, že Kristus nás ustanovil jako světla uprostřed morální temnoty tohoto světa. Nesmíme mylně představovat Boží povahu; nesmíme být popudliví a říkat vše, co si myslíme. Nesmíme hanět, odsuzovat a kritizovat jiné, ale dovolit Duchu svatému, aby utvářel charakter podle Kristovy podoby. SD 195.3

A nyní se podívejme, co Ježíš pro nás učiní, jestliže Mu to dovolíme. V modlitbě za své učedníky řekl: *„Ale nyní k tobě jdu, a toto mluvím na světě, aby měli radost mou plnou v sobě.“* (J 17,13) Můžeme mít radost v poslušnosti Kristu? Je to jediná skutečná radost, kterou může mít každá duše. – Manuscript 37, 1894 SD 195.4

Odvrátí se někdy od nás Spasitel, aby nás ponechal v boji samotné? Ne, nikdy... Bída přijde na tento svět, a bude čas soužení, jakéhož nebylo, jakž jest národ (Da 12,1). Budou boje a pověsti bojů (Mt 24,6), a obličeje všech lidí budou obráceny v zsinalost (Jr 30,6). Možná, že budete muset vytrpět úzkost; budete někdy hladovět, ale Bůh vás neopustí ve vašem trápení. On bude zkoušet vaši víru. ... Jsme zde proto, abychom zjevíli Krista světu a představovali Jej a Jeho moc lidstvu. – Ev 240, 241 SD 195.5

8. července

Bůh nám dává ducha moci a lásky

„Nebo nedal nám Bůh ducha bázně, ale moci, a milování, a mysli způsobné.“ (2 Tm 1,7) SD 196.1

Žijeme nyní v době, kdy musíme stát pevně na straně pravdy. Musíme pěstovat lásku k dusím, ale nikdy, za žádnou cenu se nesmíme vzdát nejmenšího životně důležitého bodu pravdy, protože musíme udržovat pravdu čistou a nefalšovanou, abychom mohli v této době přinést cest a slávu Ježíši Kristu, našemu Pánu. Slovo je chlebem života a ve Slově jsou Kristovi učedníci představováni, jak přijímají tělo Kristovo a Jeho krev to znamená, že činí Jeho Slovo součástí svého života. V pravdě není žádné lži. Pravda ob stojí ve zkoušce i v době, kdy se všude rozmáhají falešné teorie, *„jestliže však ten počátek podstaty až do konce pevný zachováme“ (Žd 3,14). ... SD 196.2*

Cvičme naši víru v Boha a držme se co nejtěsněji Krista, následující Jeho Slovo. Pán chce učít svůj lid, jestliže se chce dát naučit. Můžeme chodit tam, kde je možné slyšet Kristovo učení. Máme živého Boha a živého Krista. Celé legie démonů čekají na svou příležitost zmocnit se lidských myslí, avšak když se budeme pevně držet Slova Božího, nebudeme přemoženi. *„Pro kterouž příčinu“*, řekl Pavel k Timoteovi, *„napomínám tebe, abys rozněcoval v sobě dar Boží, kterýžt' jest dán skrze vzkládání rukou mých. Nebo nedal nám Bůh ducha bázně, ale moci, a milování, a mysli způsobné.“ (2 Tm 1,6.7) SD 196.3*

Musíme mít živou víru v Ježíše Krista. Musíme se cvičit ve víře, aby když se přivalí jako řeka nepřítel, jej Hospodin od nás zahnal pryč (Iz 59,19). Srdce Boží pravdy je často v modlitbě. Nedovolte, aby vás zaplavila nějaká vlna zbabělosti. Musíme podříditi naše myšlenky rozjímání o charakteru a skutcích Božích, učíce se z Kristových slov. Buďte odvážní. Necht' vaše odvaha a vaše pevná důvěra v Ježíše Krista nadchne jiné vírou a upevní ve víře a naději. – Letter 78, 1906 SD 196.4

Vědomí Boží přítomnosti zbavuje strachu

„Posilni se a zmužile se měj, neboj se, ani lekej, nebo s tebou jest Hospodin Bůh tvůj, kamž se koli obrátíš.“ (Joz 1,9) SD 197.1

Jedině vědomí Boží přítomnosti může zahnat strach, jež by učinil bázlivém u dítěti život břemenem. Utvrďte v jeho mysli zaslíbení: *„Vojensky se klade anděl Hospodinův okolo těch, kteříž se ho bojí, a zastává jich.“* (Ž 34,8) Přečtěte mu podivuhodný příběh o Elizeovi v horském městečku, kdy mezi ním a vojskem ozbrojených nepřátel byl mocný houf nebeských andělů. Přečtěte mu, jak se Petrovi ve vězení, odsouzenému na smrt, ukázal anděl Boží, který prosl o zbrojenou stráž těžkými dveřmi a velkou železnou bránou, navzdory všem jejich závorám a zámkům a vyvedl Božího služebníka do bezpečí. Ctěte mu o oné scéně na moři, kdy bouři zmítaným vojákům a námořníkům, vyčerpaným prací, bděním a dlouhým postem, vězeň Pavel na své cestě k soudu a k rozsudku smrti promlouval ona velká slova a odvahy a naděje: *„A i nyní vás napomínám, abyste dobré mysli byli; neboť ne zahyne žádný z vás. ... Nebo této noci ukázal mi se anděl Boha toho, jehož já jsem, a kterémuž sloužím, řka: Neboj se, Pavle, před císařem máš státi, a aj, dalt' tobě Bůh všecky, kteříž se plaví s tebou.“* Ve víře v toto zaslíbení Pavel ujišťoval své druhy: *„Protož prosím vás, abyste pojedli, neboť to k zachování vašeho zdraví slouží; žádnéhoť zajisté z vás vlas s hlavy nespadne.“* (Sk 27,22.24.34) Tak se také stalo. Protože na té lodi byl jeden člověk, skrze kterého mohl Bůh působit, celá posádka pohanských vojáků a námořníků byla zachráněna. ... SD 197.2

Naučte spoléhat na Boha ty, kteří nedůvěřují sami sobě, jejichž nedostatek sebedůvěry je vede k tomu, že couvají před starostmi a odpovědností. Tak mnohý člověk, který by jinak byl ve světě zcela bezvýznamným, snad jen pouhým, bezmocným břemenem, bude schopen říci s apoštolem Pavlem: *„Všecko mohu v Kristu, kterýž mne posiluje.“* (Fp 4,13) – Ed 255, 256 SD 197.3

Boží dobrota a milosrdenství vzbuzuje odvahu

„Nadto i dobrota a milosrdenství následovati mne budou po všechny dny života mého, a přebývati budu v domě Hospodinově za dlouhé časy.“ (Ž 23,6) SD 198.1

Kristus nám nedal žádné ujištění, že dosažení dokonalosti povahy je snadnou záležitostí. Je to boj, zápas a pochod vpřed, den co den. *„Musíme skrze mnohá soužení vjíti do království Božího.“* (Sk 14,22) Abychom mohli mít podíl s Kristem na Jeho slávě, musíme mít podíl na Jeho utrpeních. ... On zvítězil pro nás. Máme být proto bázlivi a zbabělí kvůli zkouškám, které nás potkávají, když postupujeme vpřed? ... SD 198.2

Když dosáhneme hlubší porozumění milosrdenství a Boží milující dobroty, budeme Ho chválit, místo abychom naříkali. Budeme hovořit o milující starostlivé péči Pána, o něžném soucitu Dobrého Pastýře. Jazyk srdce nebude sobecky mumlat a reptat. Chvála jako čistý tekoucí pramen bude vycházet z Božích opravdově věřících dítek. Oni budou říkat: *„Dobrota a milosrdenství následovati mne budou po všechny dny života mého, a přebývati budu v domě Hospodinově za dlouhé časy.“* (Ž 23,6) SD 198.3

Proč se neprobudí hlas duchovní písně ve dnech našeho putování? ... Musíme studovat Boží Slovo, přemýšlet a modlit se. Pak obdržíme duchovní zrak, abychom mohli postřehnout vnitřní nádvoří nebeského chrámu. Uslyšíme tóny díkůvzdání zpívané nebeským chórem kolem trůnu. Když Sion povstane a zaskvěje se (Iz 60,1), jeho světlo bude pronikavější a písně chvály a díkůvzdání zazní v shromáždění svatých. Malá zklamání a potíže se ztratí z očí. SD 198.4

Pán je náš pomocník. ... Nikdo nikdy nedůvěřuje Bohu nadarmo. Kdybychom pouze konali práci, kterou Pán chce, abychom činili, krácejíce ve šlépějích Ježíše, naše srdce by se stala posvátnými harfami, ze kterých by každá struna vysílala chválu a díkůvzdání Tomu, který byl poslán Bohem, aby vzal hřích světa. – RH May 5, 1910 SD 198.5

Chvála Bohu přináší odvahu

„A tak poradiv se (Jozafat) s lidem, postavil zpěváky Hospodinu, aby chválili okrasu svatosti, a když by vycházeli sšikovaní k boji, aby oni napřed šli a říkali: Oslavujte Hospodina, nebo na věky milosrdenství jeho.“ (2 Pa 20,21) SD 199.1

„A... on postavil zpěváky Hospodinu, aby chválili okrasu svatosti, a když by vycházeli sšikovaní k boji.“ ... Oni chválili Boha za vítězství, a čtyři dny nato se armáda vrátila do Jeruzaléma, obtížená kořistí svých nepřátel, zpívající chválu za vítězství. SD 199.2

Nemyslíte si, že kdyby se více něčeho takového dělo i dnes, že by naše naděje, odvaha a víra znovu ožila? Neměli bychom i my posilovat ruce vojáků, kteří stojí na obranu pravdy? Kdyby bylo mnohem více chválení Pána, a daleko méně žalostného přednášení slov sklíčenosti, bylo by dosaženo mnohem více vítězství. SD 199.3

Bůh je věčným, nestvořeným Zdrojem všeho dobra. Všichni, kteří Mu důvěřují, Jej takového naleznou. Těm, kteří Mu slouží, pohlížejíce na Něho jako na svého nebeského Otce, dává ujištění, že splní svá zaslíbení. Jeho radost bude v jejich srdcích a jejich radost bude plná (J 15,11). SD 199.4

Je naší výsadou otevřít naše srdce a vpustit dovnitř sluneční záři Kristovy přítomnosti. Můj bratře, má sestro, postav se čelem k světlu. Vejdí do skutečného, osobního spojení s Kristem a obdržíš vliv, který tě povznese a obnoví. Nechť vaše víra je silná, čistá a stálá. Nechť vděčnost k Bohu naplní vaše srdce. Když ráno vstáváte, poklekněte na vaše místo u postele a prostě Boha, aby vám dal sílu vyplnit každodenní povinnosti a čelit pokušením. Proste Ho, aby vám pomohl přinést do vaší práce Kristovu sladkost charakteru. Proste Ho, aby vám pomohl mluvit slova, která naplní ty, kteří jsou kolem vás nadějí a odvahou a přivedou vás blíže k Spasiteli. – RH May 5, 1910 SD 199.5

Kráčení ve světle dává odvahu

„Byli jste zajisté někdy temnosti, ale nyní jste světlo v Pánu. Jakožto synové světla chod'te.“ (Ef 5,8) SD 200.1

„Chod'te ve světle.“ Kráčení ve světle znamená rozhodnout se, cvičit mysl, použít sílu vůle v opravdovém úsilí představovat Krista v sladkosti charakteru. To znamená odstranit veškerou temnotu. Nemůžete jednoduše spočinout uspokojení v rčení: „Jsem Božím dítětem.“ Hledíte na Ježíše a tím že na Něho hledíte, jste patřičně proměněni k Jeho podobě? (Žd 12,2; 2 K 3,18). Kráčet ve světle znamená pokrok a postup v duchovním poznání. Pavel prohlašuje: *„Ne že bych již dosáhl, aneb již dokonalým byl, ale... na ty věci, kteréž jsou za mnou, zapomínaje“*, neustále patřice na Vzor, *„k těm pak, kteréž jsou přede mnou, úsilně chvátaje.“* (Fp 3,12.14) Chodit ve světle znamená „kráčet spravedlivě“, „kráčet „cestou Páně“, „kráčet vírou“, „chodit Duchem“, „kráčet v pravdě“, „kráčet v lásce“, „kráčet v novotě života.“ To je „dokonalá svatost v bázní Boží.“ SD 200.2

Jaká to hrozná věc zatemňovat stezku jiným tím, že sami na sebe přivodíme stín a temnotu! Každý musí na sebe dávat dobrý pozor. Nezatěžujte ostatní nedostatky vašeho charakteru. ... Mluvte slova, jež jsou světlem a sami chod'te ve světle. *„Bůh jest světlo, a tmy v něm nižádné není.“* (1 J 1,5) ... Shromažďujte ve své duši odvahu, jež může pocházet pouze od Světla světa. – Letter 98, 1902 SD 200.3

Když nebeské světlo svítí na lidský nástroj, jeho tvář vyjadřuje radost Pána. Je to nepřítomnost Krista v duši, která činí lidi smutnými a pochybujícími v mysli. Je to nedostatek Krista, který činí tvář smutnou a život poutí povzdechů. Radost je tím základní tónem Písma svatého pro všechny, kdo Jej přijmou. Proč? Protože mají Světlo života. Světlo přináší radost a potěšení, a tato radost se projeví v životě i charakteru. – Manuscript 96, 1898 SD 200.4

13. července

Shromáždit odvahu z chladu jiných

„A že rozmnožena bude nepravost, ustydne láska mnohých. Ale kdož by setrval až do konce, ten spasen bude.“ (Mt 24,12.13) *SD 201.1*

„A že rozmnožena bude nepravost, ustydne láska mnohých.“ (Mt 24,12) Samo ovzduší je poskvrněno hříchem. Boží lid bude brzy zkoušen ohnivými zkouškami a velká část těch, kteří se nyní zdají být věrnými a pravými, ukáží se jako bezcenný kov. Místo, aby je protivenství, pronásledování a tupení posilovalo a utvrzovalo, zbaběle se postaví na stranu protivníků. Zaslíbení zní: *„Nebo těch, kteříž mne ctí, poctím.“* (1 S 2,30) ... *SD 201.2*

Boží soudy již dopadají na zem, jak to vidíme v bouřích, záplavách, vichřicích, zemětřesení, nebezpečí na souši i na moři. Veliký JÁ JSEM mluví k těm, kteří nedbají Jeho zákona. Když Boží hněv bude vylit na zemi, kdo pak obstojí? Nyní je čas pro Boží lid, aby projevil pravé zásady. Když je Kristovým náboženstvím nejvíce pohrdáno, když je Jeho zákon nejvíce znevažován, tehdy by naše horlivost měla být rozpálena a naše odvaha a rozhodnost naprosto neoblomná. Stát na obraně pravdy a spravedlnosti, když nás většina opustí, bojovat Hospodinův boj, když je bojovníků málo to bude naše zkouška. V této době musíme shromáždit teplo z chladu jiných, odvahu z jejich zbabělosti a věrnost z jejich zrady. ... *SD 201.3*

Vůdce našeho spasení posílí svůj lid pro nastávající zápas, kterého se musí účastnit. ... *SD 201.4*

Nyní je čas, kdy se máme pevně spojit s Bohem, abychom byli skryti, když prudkost Jeho hněvu dopadne na syny člověka. – 5T 136, 137 *SD 201.5*

Všichni, kteří shromáždí teplo z chladu jiných, odvahu z jejich zbabělosti a věrnost z jejich zrady, zvítězí spolu s třetím andělským poselstvím. – RH June 8, 1897 *SD 201.6*

14. července

Budeme silní, protože Bůh je s námi

„Posílí se všecken lide země této, praví Hospodin, a dodělejte; nebo já s vámi jsem, praví Hospodin zástupů.“ (Ag 2,5) SD 202.1

Náš Pán je obeznámen s bojem svého lidu v těchto posledních dnech se satanskými mocnostmi spojenými se zlými lidmi, kteří zanedbávají a zavrhuji to veliké spasení (Žd 2,3). S největší možnou otevřeností a bezelstností náš Spasitel, mocný Velitel nebeské armády, nezatajuje, že boj, kterým musí Jeho lid projít, bude velice tvrdý. Upozorňuje na nebezpečí, ukazuje nám plán boje a obtížné a nebezpečné dílo, které má být vykonáno. Potom, před započítím boje, pozvedá svůj hlas, aby spočítal, co to vše bude stát, avšak současně povzbuzuje všechny, aby vzali na sebe celou zbroj a očekávali nebeský zástup, který se svou seřazenou armádou vstoupí do boje na obranu pravdy a spravedlnosti. Lidská slabost nalezne nadpřirozenou sílu a pomoc v každém vážném sporu, aby mohla činit skutky Všemohoucího a vytrvalostí ve víře a dokonalou důvěrou v Boha bude mít zajištěn úspěch. SD 202.2

I když spiknutí zla je namířeno proti nim, On je vyzývá aby byli odvážní a silní a bojovali statečně, protože mají získat nebesa, a mají více než anděla ve svých řadách, mocného Velitele armád, který jde v čele nebeských vojsk. Jako v případě dobytí Jericha ani jedna z armád Izraele se nemohla vychloubat použitím své omezené síly k svržení zdí města, ale Velitel Hospodinova vojska naplánoval bitvu v největší prostotě, aby sám Pán mohl obdržet slávu a aby se člověk nevyvyšoval. Bůh nám zaslíbil veškerou moc; protože je zaslíbena vám a vašim dětem, a všem, kteří jsou daleko, dokonce těm mnohým, které Pán náš Bůh povolá. – 2BC 995, 996 SD 202.3

Víra je živá síla, která láme všechny bariéry, prochází všemi překážkami a umísťuje svou korouhev v srdci nepřátelského tábora. – ST April 14, 1881 SD 202.4

15. července

Odvaha a síla je dnes potřebná

„Ale však proto jsem tě zachoval, abych ukázal na tobě moc svou, a aby vypravovali jméno mé na vsí zemi.“ (Ex 9,16) SD 203.1

Křesťanský život je něco víc, než si mnozí myslí. Nespočívá jen v jemnosti, trpělivosti, mírnosti a laskavosti. Tyto ušlechtilé vlastnosti jsou nezbytné. Kromě toho je však třeba ještě odvahy, síly, odhodlanosti a vytrvalosti. Cesta, kterou vyznačuje Kristus, je úzká a vyžaduje sebezapření. SD 203.2

Vstoupit na tuto cestu a jít po ní přes obtíže a těžkosti vyžaduje lidi, kteří nejsou slabochy. Je zapotřebí energických lidí, kteří nečekají, až se jim upraví cesta a odstraní všechny překážky. Potřebujeme lidi, kteří svým nadšením a horlivostí dokážou povzbudit umdlévající úsilí zmalomyslných pracovníků. SD 203.3

Svět potřebuje lidi, jejichž srdce hoří křesťanskou láskou a kteří mají silné ruce, aby mohli konat Mistrovo dílo. Někteří z těch, kteří se snaží zachraňovat druhé, jsou slabí, mdlí, sklíčení a často bezradní. Chybí jim podnikavost. Postrádají ty kladné povahové rysy, které dávají člověku sílu něco dělat. Potřebují ducha a energii, které rozněcují nadšení. Ti, kdo chtějí dosáhnout úspěchu, musí mít odvalu a optimismus. Měli by si vypěstovat nejen pasivní, ale i aktivní vlastnosti. Měli by reagovat jemně tam, kde tím mohou odvrátit hněv, ale musí mít i odvahu hrdiny, aby se postavili proti zlu. Musí mít v sobě lásku, která snese všechno, ale potřebují i silnou povahu, která z jejich vlivu učiní kladnou sílu. SD 203.4

Některým lidem chybí pevnost charakteru. ... Tuto slabost, nerozhodnost a nevykonnost je nutno překonat. ... Silní lidé jsou ti, kteří čelí protivenství, přestože jim druzí maří dílo a kříží plány. Mobilizují své síly a překážky, s nimiž se setkávají, se jim mění v požehnání. Získávají sebedůvěru. Problémy a těžkosti vyžadují, aby člověk důvěřoval Bohu. Vyžadují pevnost, z níž se vyvíjí síla. – MH 497-500 SD 203.5

Bůh volá mládež, protože je silná

„Piši vám, dítky, že jste poznali Otce. Psal jsem vám, otcové, že jste poznali toho, kterýž jest od počátku. Psal jsem vám, mládenci, že silní jste, a slovo Boží v vás zůstává, a že jste svítěžili nad tím zlostníkem.“ (1 J 2,14) SD 204.1

Tato slova uznání a poučení jsou adresována všem mladým lidem, kteří si oblékli celou zbroj spravedlnosti. Mladí a silní mohou vykonat pro Boha obrovský kus práce, jestliže učiní Boha svou jedinou důvěrou. Starší, kteří jsou označeni jako „otcové,“ mají rozhodnou práci, aby udrželi vysoko korouhev, ale oni už pocítují tíhu životního břemene a je správné, aby mladší byli povzbuzováni, aby získali potřebnou způsobilost pro plnění povinností a to tím, že získají zkušenosti v poznání Ježíše Krista. Když otcové nechávají korouhev poklesnout, silní mládenci ji mohou pevně uchopit a vysoko vyzdvihnout. ... SD 204.2

Je mnoho mladých lidí i v tomto věku, kteří budou hledat v Písmu, jako by hledali skrytý poklad a když naleznou drahokamy pravdy, budou otvírat tyto poklady Slova myslím jiných. ... Výrok „silní jste“ v sobě zahrnuje více než pouze fyzickou sílu znamená to, že mysl byla vycvičena k myšlení a je udržována čistá a silná dodržováním zvyků přísné střídmosti. Znamená to, že mladí lidé pracují se vši vážností a přemáhají nepřitele tím, že spojují náboženství Ježíše Krista se svým každodenním životem a vnášejí Krista do svých každodenních povinností a radostí. Znamená to, že se stali účastníky božské přirozenosti. SD 204.3

Mladí, kteří se zasvětili službě Boží, mohou statečně bojovat Hospodinův boj. Necht' mladí lidé přijmou Krista jako svůj vzor a budou jednat spravedlivě, milovat milosrdenství a kráčet pokorně se svým Bohem. Tehdy budou silní. – YI Oct. 25, 1894 SD 204.4

Charakter bude vyzkoušen. ... Den za dnem a rok co rok máme přemáhat vlastní já a rozvinout ušlechtilé hrdinství. – SW Feb. 7, 1905 SD 204.5

Projevená odvaha poslušnosti

„I řekl jemu: Nevztahuj ruky své na dítě, aniž mu co číň; neboť jsem již poznal, že se Boha bojíš, když jsi neodpustil synu svému, jedinému svému pro mne (Gn 22,12) SD 205.1

Abraham... v poslušnosti Božímu příkazu... pokračoval ve své cestě s Izákem po svém boku. Před sebou vidí horu, o které mu Bůh řekl, že ji označí jako místo obětování. Snímá dříví s ramen svého služebníka a klade ho na Izáka, kterého měl obětovat. Opásal svou duši pevností a smrtelně zápasící rozhodností, připravený vykonat to, co od něho žádá Bůh. Se zlomeným srdcem a chvějící se rukou bere oheň, zatímco se Izák táže: *„Otče, zde je oheň a dříví, ale kde je oběť?“* (Gn 22,7) Avšak Abraham mu to nyní nemůže říci! Otec a syn postavili oltář a pro Abrahama nastává strašný okamžik oznámit Izákovi to, co celou cestou trápilo jeho duši, že totiž Izák sám je obětí. Izák není již chlapcem; je to už urostlý mladík, který může odepřít podvolit se vůli svého otce. On však neobviňuje svého otce z pomatenosti, ani se nesnaží změnit jeho úmysl. Podrobuje se. Věří v lásku svého otce, je si jistý, že by nepřinesl tuto hroznou oběť svého jediného syna, kdyby to od něho nežádal sám Bůh. Na Boží rozkaz třesoucí se milující ruce soucitného otce svazují Izáka. SD 205.2

Syn se podrobí oběti, protože věří v bezúhonnost svého otce. Když je však vše hotovo, když otcova víra a synova poslušnost byla plně vyzkoušena, anděl Boží zadržel vztaženou ruku Abrahamovu, která byla právě připravena zabít svého syna a řekl mu, že to stačí. SD 205.3

Je potřebná veliká odvaha, abychom mohli poslouchat Boží vůli za všech okolností. – Manuscript 146, 1902 SD 205.4

Můžeme poznat Krista pouze tehdy, když Ho budeme milovat a poslouchat. Pán volá odvážné lidi, kteří nezklamou a nedají se zastrašit. – Manuscript 19, 1892 SD 205.5

Eliáš odmítá být zbabělým

„I stalo se po sedmé, řekl: Aj oblak maličký jako dlaň člověčí vystupuje z moře. Ještě řekl: Jdi, rci Achabovi: Zapřáhej a jed', aby tě nezastihl déšť.“ (1 Kr 18,44) SD 206.1

Ve zkušenosti Eliáše jsou nám představena důležitá naučení. Když se nahoře Karmel modlil za déšť, byla jeho víra zkoušena, avšak on vytrval v přednášení své prosby k Bohu. Šestkrát se opravdově modlil a přece nebylo žádné známky, že jeho prosba bude vyslyšena. On však přesto s neochvějnou vírou posílal svou úpěnlivou prosbu k trůnu milosti. Kdyby se v znechucení poštěstí vzdal, jeho modlitba by nebyla vyslyšena. ... Máme Boha, jehož ucho není zavřené k našim prosbám; a jestliže vyzkoušíme Jeho Slovo, On počtí naši víru. On chce, aby všechny naše zájmy byly protkány s Jeh o zájmy a tehdy nám může bezpečně požehnat; protože pak nebudeme přijímat vlastní slávu, když požehnání je naše, ale odevzdáme všechnu chválu Bohu. Bůh ne vždy odpovídá na naše modlitby, když poprvé voláme k Němu; protože kdyby tak činil, mohli bychom to pokládat za samozřejmé, že máme zajištěno právo na všechna požehnání a výsady, které nám On chce udělit. SD 206.2

Služebník se díval, zatímco se Eliáš modlil. ... Když zkoumal svoje srdce, připadal si být stále menší a menší, stejně tak ve svém vlastním ocenění jako i v pohledu Boha. Zdálo se mu, že je ničím, a že Bůh je vším; a když dosáhl bodu zřeknutí se vlastního já a chopil se Spasitele jako své jediné síly a spravedlnosti, odpověď přišla. SD 206.3

Jakkoli odvážný a úspěšný může být člověk v konání zvláštního díla, jestliže nevzhlíží stále k Bohu, když nastanou okolnosti, aby vyzkoušely jeho víru, ztratí svou odvahu. Dokonce, když mu Bůh dal zřetelné znamení své moci, když byl posílen ke konání Božího díla, nebude mít úspěch, pokud nebude bezvýhradně důvěřovat Všemohoucímu. – RH Oct. 16, 1913 SD 206.4

19. července

Potřebujeme více Kálefů a Jozuů

„I krotil Kálef lid bouřící se proti Mojžíšovi, a mluvil: Jděme předce, a opanujme zemi, nebo zmocníme se jí.“ (Nu 13,31) SD 207.1

Třetí anděl letí prostředkem nebe a ohlašuje přikázání Boží a víru Ježíšovu. Tím je představena práce, která má být vykonána v posledních dnech. Toto poselství neztrácí nic na své síle při svém letu vpřed. Jan viděl dílo, které nabývá na síle, dokud nebude slávou Boží naplněna celá země. Poselství *„Bojte se Boha a zachovávejte Jeho přikázání, neboť přišla hodina soudu Jeho“* (Zj 14,7), má být zvěstováno hlasitým voláním. V domovech, ve školách, ve sborech mají být mužové, ženy a mládež připraveni hlásat poselství tomuto světu. ... Nyní, právě nyní budou potřební Kálefové a Jozuové. Potřebujeme silné, oddané a sebeobětavé mladé muže a mladé ženy, kteří se budou prodírat vpřed na nová území. – Letter 134, 1901 SD 207.2

Dnes potřebujeme lidi absolutní věrnosti, lidi, kteří cele následují Pána, lidi, kteří nejsou ochotni mlčet, když je třeba mluvit, kteří jsou tak pevní v zásadách jako ocel, kteří nevyhledávají okázalé představení, ale kteří krácejí pokorně s Bohem, trpěliví, milí, laskaví, zdvořilí lidé, kteří chápou, že věda modlitby má cvičit víru a ukazovat skutky, které budou mluvit k slávě Boží a pro blaho Jeho lidu. ... Následování Ježíše vyžaduje od začátku celou změnu srdce a opakování této změny každý den. – 1BC 1113 SD 207.3

Byla to Kálefova víra v Boha, která mu dala odvahu, která ho zdržovala od strachu před člověkem, a umožnila mu postavit se statečně a neoblomně na obranu pravdy. Skrze důvěru v tutéž sílu mocného Velitele nebeských armád každý opravdový voják kříže může obdržet sílu a odvahu zdolat překážky, které se zdají být nepřekonatelné. – RH May 30, 1912 SD 207.4

Dva odvážní mládenci porazili filištínské

„I řekl Jonata služebník, kterýž nosil zbroj jeho: Pod', přejdeme k stráži těch neobřezaných, snad bude Hospodin s námi; neboť není nesnadné Hospodinu zachovati ve mnoze aneb v mále.“ (1 S 14,6) SD 208.1

V Jonatovi, synu Saule, Pán viděl člověka čisté bezúhonnosti jediného, ke kterému se mohl přiblížit a na jehož srdce mohl zapůsobit. ... SD 208.2

Tito dva mužové podali důkaz, že jednali pod vlivem něčeho většího, než je rozkaz lidského vojevůdce. Podle vnějšího zdání jejich riskantní čin byl neuvážený a přičil se vojenským pravidlům. Avšak Jonatův skutek nebyl vykonán z lidské ukvapenosti. Nespoléhal na to, co může vykonat on anebo jeho zbrojnoš sám od sebe; jednal jako Boží nástroj použitý v zájmu dobra Izraelského lidu. Oni učinili plány a vložili celou věc do rukou Božích. Dohodli se, že když je filištínská vojska vyprovokují, tehdy postoupí dopředu. Když jim řeknou: „Ustupte sem“, tehdy půjdou vpřed. ... Jonata a jeho zbrojnoš prosili Pána o znamení; výzva byla učiněna, znamení bylo dáno. Tito dva mužové složili svou naději v Bohu a v tomto duchu šli kupředu. Nebylo lehké pro tyto dva podnikavce postupovat vpřed. Obtížně se museli šplhat na vrchol. ... SD 208.3

Bylo by příliš snadné pro Filištínské zabít tyto dva statečné, odvážné muže; ale nemohli pochopit, že tito dva osamělí muži nepřišli nahoru s nějakým nepřátelským záměrem. Zvědaví muži se dívají nahoru, příliš překvapení, aby pochopili jejich možný cíl. Oni považovali tyto muže za zběhy a dovolili jim vejít bez ublížení. ... *„I padali před Jonatou, a oděvec jeho mordoval je, jda za ním.“ (1 S 14,13) ...* Toto odvážné dílo vyvolalo v táboře paniku. Tam položili mrtvá těla dvaceti mužů a v očích nepřátel seto zdálo, jakoby viděli stovky lidí připravující se k boji. Nebeské armády se objevily, aby bojovaly proti vojsku Filištínských. – YI Nov. 24, 1898 SD 208.4

Potřebujeme více takových mužů jako Mojžíš

„Vida pak lid, že by prodléval Mojžíš sstoupiti s hůry, sebrali se proti Aronovi a řekli jemu: Vstaň, udělej nám bohy, kteříž by šli před námi; nebo Mojžíšovi, muži tomu, kterýž vyvedl nás z země Egyptské, nevíme, co se přihodilo.“ (Ex 32,1) SD 209.1

V Mojžíšově nepřítomnosti vykonával soudcovskou moc Aron. Kolem jeho stanu se shromáždil velký zástup a žádal: „*Udělej nám bohy, kteříž by šli před námi...*“ Taková rozhodná chvíle si žádá muže pevného, rozhodného, nepovolného a odvážného; muže, který si váží Boží přízně více než přízně lidu, své osobní bezpečnosti i svého života. ... Aron se jen velmi nesměle postavil proti požadavku lidu, jeho nesmělost a zaváhání v kritickém okamžiku způsobily, že lid trval na svém požadavku ještě neústupněji. Dav se začal srocovat. ... Aron se chvěl o svou vlastní bezpečnost. Místo aby se hrdě postavil a hájil čest Boží, vyhověl žádosti lidu. Nejprve nařídil všem u lidu, aby sebral zlaté náušnice a přinesl mu je; při tom doufal, že lid odmítne takovou oběť. Lidé však ochotně odevzdávali svoje skvosty. Aron dal z nich ulít tele jako napodobeninu egyptských bohů. – PP 316, 317 SD 209.2

Opakujeme hřích Aronův, upokojující se, když zrak by měl jasně rozeznat zlo a oznámit ho zřetelně, dokonce když nás to staví do nepříjemného postavení, protože naše pohnutky mohou být nepochopeny. Nesmíme se dopustit křivdy na bratrovi nebo jakékoliv duši, s níž jsme ve spojení. Toto zanedbání postavit se pevně za pravdu je hřích Aronův. Měl mluvit pravdu tak jasně, že by zlaté tele nebylo nikdy učiněno. – 1BC 1109 SD 209.3

A stále ještě jsou povolní Aronové, kteří. jsou ochotni podvolit se přáním neposvěcených, a tak je v hříchu podpořit. – PP 317 SD 209.4

Ti, které Bůh poctil božským posláním, nesmějí být slabí a povolní. nebo se vyhýbat nepříjemným povinnostem, ale musí uskutečňovat dílo Boží s neochvějnou věrností. – PP 324 SD 209.5

22. července

Příliš mnoho je vsazeno, než abychom nyní mohli zaváhat

„Žádejž pak důvěrně, nic nepochybuje. Nebo kdož pochybuje, podoben jest vlnám mořským, kteréž vítr sem i tam žene, a jimi zmítá.“ (Jk 1,6) SD 210.1

Někteří lidé nemají pevný charakter. Podobají se kuličce tmelu a mohou být stlačováni do jakéhokoli možného tvaru. ... Tato slabost, nerozhodnost a neúčinnost musí být přemožena. Pravý křesťanský charakter má určitou nezkrotnost, která nemůže být utvářena nebo zdolána nepříznivými okolnostmi. Lidé musí mít mravní páteř, bezúhonnost, která se nedá získat lichocením, úplatky, nebo zastrahováním. – 5T 297 SD 210.2

Máme mocného nepřítele. ... Když se lidé sami odevzdají satanu, aby se stali jeho otroky, neprojevuje vůči nim nepřátelství, jaké má k těm, kteří nesou jméno Kristovo a dávají se do služby Bohu. Tyto nenávidí smrtelnou nenávisť. On ví, že může způsobit bolest Ježíši tím, že je přivádí pod moc svých podvodů, že je uráží a zeslabuje jejich víru. ... Satan jim dovolí, aby měli jen takovou míru odpočinku, jakou mohou mít jako otroci přivázaní k jeho vozu, protože jsou jeho dobrovolnými zajatci; ale jeho nepřátelství je probuzeno, když poselství milosrdenství dosahuje pout jeho otroků a oni se snaží vytrhnout zpod jeho moci, aby mohli následovat pravého Pastýře. ... Spor mezi duší a satanem začíná tehdy, když zajatec začíná tahat za řetěz a touží být svobodný. ... SD 210.3

Ti, kteří opravdu touží být vyučováni Bohem a kráčet po Jeho cestě, mají jisté zaslíbení, že pokud pociťují nedostatek moudrosti a žádají Boha, On jim dá ochotně a neomlouvá. Apoštol říká: *„Žádejž pak důvěrně, nic nepochybuje.“* (Jk 1,5.6) ... Věřte; věřte, že Bůh učiní právě to, co zaslíbil. Necht' vaše modlitby stále stoupají vzhůru, bděte, pracujte a čekejte. Bojujte dobrý boj víry (1 Tm 6,12). – YI May 10, 1894 SD 210.4

Dokud plujeme s proudem světa, nepotřebujeme žádnou plachtu ani veslo. Teprve, když se přímo postavíme proti tomuto proudu, začínají naše potíže. – 6T 129 SD 210.5

23. července

Stát pevně přes výsměch a pohrdání

„Blahoslavený ten muž, kterýž nechodí po radě bezbožných, a na cestě hříšníků nestojí, a na stolici posměvačů nesedá.“ (Ž 1,1) SD 211.1

Bezbožní jsou ti, kteří nemilují a neposlouchají Boží přikázání, ale postupují opačně vůči nim. Toto je třída rádčů, před kterými jste varováni, abyste se jim vyhýbali třída, kterou satan používá, aby přivedl mládež na scestí. Jejich rada, jejich návrhy, mají za úkol zlehčovat hřích a vysmívat se spravedlnosti. ... Oni jsou představováni jako ti, kteří stojí na cestě hříšníků, vždycky je vedoucími z přímé cesty povinnosti a poslušnosti Božích přikázání na cestu neposlušnosti. Kdyby nebyli tito lidé, kteří činí zlo a svádějí jiné ke zlému, mnozí hříšníci by si zvolili cestu povinnosti, život čistoty a zbožnosti. SD 211.2

Strach z posměchu vede mnoho mladých k tomu, aby podlehli v pokušení a kráčeli po cestě bezbožných. – AH 463 SD 211.3

Ježíš se nevystavoval nebezpečí, aby tím uspokojil d'ábla. Ale jak mnozí se dnes mohou postavit s odvahou? – Manuscript 17, 1893 SD 211.4

Nedovolte žádné posměchy, žádné hrozby, ani posměšné poznámky, které by způsobily porušení vašeho svědomí v nejmenší jednotlivosti, a tak otevřely dveře, kterými satan může vstoupit a ovládat mysl. ... SD 211.5

Musíte být pečlivými studenty Bible. ... Jeho Slovo je jistým průvodcem; jestli že bude pozorně studováno, není žádné nebezpečí upadnutí pod moc pokušení, která obklopují mládež a jež se přibližují k nim. – YI Sep. 10, 1884 SD 211.6

Někteří se vám mohou posmívat, že jste tak přísní; oni vás mohou nazývat sebe spravedlivými; ale dejte si pozor, abyste začali správně a pak se utišili. Příběh Daniele, kdyby všechno bylo napsáno, by otevřel před vámi kapitoly, které by vám ukazovaly pokušení, kterým musel čelit, výsměch, závist a nenávisť; ale... on se povznosl nad tento výsměch; a takto bude s každým, kdo chce zvítězit. – YI Aug. 25, 1886 SD 211.7

24. července

Zaujmout rozhodné stanovisko vůči střídmosti

„A všeliký, kdož bojuje, ve všem jest zdržlivý. A oni zajisté proto, aby porušitelnou korunu vzali, ale my neporušitelnou.“ (1 K 9,25) SD 212.1

V rodinném kruhu i v církvi bychom měli umístit křesťanskou střídmost na vyvýšeném místě. Měl to být živý, řídící prvek, který napravuje zvyky, sklony i charaktery. Nestřídmost je základem všeho zla v našem světě. – Te 165 SD 212.2

Dětem je třeba dávat naučení, která by v nich živila odvahu odolávat zlu. ... Rodiče by měli věnovat velikou péči tomu, jaké jídlo je předkládáno jejich dětem. Opilci se lidé stávají příliš často jen proto, že dostávali lekci nestřídmosti ve svém domově. Necht' děti dostávají pokrm, který bude budovat mysl i tělo. Chraňte je před silně kořeněnými jídly, které by v nich vzbuzovaly touhu po stále silnějších a silnějších dráždivlech. SD 212.3

Používání tabáku a alkoholických nápojů má velký podíl na nárůstu nemocí a zločinnosti. Tabák je pomalý, zákeřný, ale nejzhoznější jed a jeho používání působí nevýslovnou škodu. ... SD 212.4

Nepotřebujeme žádné argumenty, abychom ukázali zlo používání opojných nápojů. Zatemněné, opilé trosky lidstva duše, za které Kristus zemřel a nad nimiž andělé pláčou jsou všude. Jsou skvrnou naší vychloubající se civilizaci. ... SD 212.5

Ti, kteří v starodávných dobách běželi pro odměnu, si uvědomovali důležitost střídmych zvyků a o kolik více bychom se měli snažit my, kteří běžíme závod o nebeskou korunu. Měli bychom vynaložit každou snahu k přemožení zla. – Manuscript 29, 1886 SD 212.6

V každé době a při každé příležitosti je zapotřebí mravní odvahy, abychom mohli dodržet zásady přísné střídmosti. – YI Sep. 24, 1907 SD 212.7

Pamatujte, že si denně utkáváte předivo zvyků. ... Čím lépe dodržujete zákony zdraví, tím jasněji můžete rozeznat pokušení a odporovat jim, a tím zřetelněji můžete poznat hodnotu věčných věcí. – YI Aug. 25, 1886 SD 212.8

Stát na obranu zásad navzdory odporu

„Takž jsem poslal k nim posly řka: Dílo veliké dělám, protož nemohu odjíti. Což se má meškati dílo, když bych je opouště, k vám sjíti měl?“ (Neh 6,3) SD 213.1

Bůh má v zásobě lidi, připravené uspokojit potřeby, kteří mohou Jeho dílo uchránit od všech znečišťujících vlivů. Bůh bude ctěn a veleben. Když božský Duch zapůsobí na mysl člověka, který je ustanoven Bohem jako způsobilý pro práci, on odpoví a řekne: „*Aj já, pošli mne.*“ (Iz 6,8) ... Nehemiáš se projevil jako člověk, kterého Bůh mohl použít k potlačení falešných zásad k obnovení zásad pocházejících z nebe; a Bůh ho poctil. Pán používá ve svém díle lidi, kteří jsou tak pevní v zásadách jako ocel a kteří nebudou ovládat klamnou sofistickou ty, kdož ztratili svůj duchovní zrak. SD 213.2

Nehemiáš byl vybrán Bohem, protože byl ochoten spolupracovat s Pánem jako obnovitel. Bylo použito různých falší a intrik v zájmu narušení jeho bezúhonnosti, avšak nebylo jej možno podplatit. Odmítl se nechat poskvrnit svody bezzásadových lidí, kteří byli najímáni, aby konali své zlé dílo. Nenechal se jejich zastrašováním dohnat k tomu, aby následoval jejich zbabělé jednání. Když viděl, že lidé jednají podle špatných zásad, nezůstal stát jako nezúčastněný divák, který by svým mlčením vyjadřoval souhlas. Nedovolil lidem, aby mohli usuzovat, že stojí na nesprávné straně. Zaujal pevné, neústupné stanovisko na straně spravedlnosti. Nepropůjčil ani zrníčko svého vlivu k tomu, aby napomohl k překroucení zásad, které ustanovil Bůh. – RH May 2, 1899 SD 213.3

Setkáme se s odporem každého druhu, jak se setkali stavitelé jeruzalémských zdí; ale když budeme bdít, modlit se a pracovat, jak oni pracovali, Bůh bude bojovat naše bitvy za nás a dá nám vzácná vítězství. ... Měli bychom jít vpřed s neoblomnou důvěrou, věříce, že Bůh dá své pravdě veliká a drahocenná vítězství. ... Spoléhajíce na Ježíše, získáme silné přesvědčení, že máme pravdu. – RH July 6, 1886 SD 213.4

Nazývat hřích jeho pravým jménem

„I řekl Jozue Achanovi: Synu můj dej prosím, chválu Hospodinu Bohu Izraelskému, a vyznej se jemu, a oznam mi aspoň již, co jsi učinil, netaj již toho přede mnou.“ (Joz 7,19) SD 214.1

Achanův případ nás učí slavnostnímu naučení, že Boží nelibost spočine na člověku nebo na celém národu pro jediný hřích, a to do té doby, dokud přestoupení není vyšetřeno a potrestáno. Hřích je znehodnocující ve své podstatě. Jeden člověk infikovaný jeho smrtelným malomocenstvím může přenášet nákazu na tisíce jiných. ... Mnozí se neodvažují odsoudit nepravost, aby náhodou následkem toho nemuseli obětovat své postavení a popularitu. A někteří to považují za tvrdé, aby kárali hřích. Boží služebník... se nachází pod nejslavnostnějším závazkem, aby představil Slovo Boží, bez strachu a prospěchu. Musí nazvat hřích jeho pravým jménem. ... SD 214.2

Boží láska nikdy nevede k přehlížení hříchu; nikdy nezakryje nebo nepromine nepřiznané zlo. Achan se dověděl příliš pozdě, že Boží zákon, stejně jako jeho Původce, je neměnný. To má provázet všechny naše skutky, myšlenky a pocity. Vede nás a dosahuje každý tajný motiv jednání. Holdováním hříchu jsou lidé vedeni k lehkovážnému pohledu na zákon Boží. Mnozí ukrývají svá přestoupení před svými bližními a lichotí sami sobě, že Bůh nebude tak přísný v označení nepravosti. Ale Jeho zákon je velikým měřítkem spravedlnosti a s ním musí být porovnán každý skutek života v tom dni, kdy Bůh přivede všeliký skutek na soud i každou věc tajnou, buďto dobrou, buďto zlou (Kaz 12,14). Čistota srdce vede k čistotě života. Marné jsou všechny omluvy pro hřích. Kdo může prosit za hříšníka, když Bůh svědčí proti němu? – 2BC 996, 997 SD 214.3

Největší potřebou světa je potřeba lidí, kteří se nedají koupit ani prodat; lidí, kteří jsou ve svém nitru opravdoví a čestní; lidí, kteří se nebojí nazvat hřích jeho pravým jménem; lidí, jejichž svědomí je tak věrné povinností jako střelka pólu; lidí, kteří budou stát na správné straně, i kdyby nebesa padala. – Ed 57 SD 214.4

27. července

Vyzvednout korouhev vysoko

„Vejdětež, vejdětež branami, spravte cestu lidu, vyrovnejte, vyrovnejte silnici, vyberte kamení, vyzdvihněte korouhev k národům.“ (Iz 62,10) SD 215.1

Zmatky budou narůstat; ale jako ti, kteří věří v Boha, dodávejte jeden druhému odvalu. Nenechte snížit korouhev, ale držte ji vyzvednutou vysoko, patříce na Toho, který je Původcem a Dokonavatelem vaší víry (Žd 12,2). – Letter 2, 1912 SD 215.2

Všichni potřebujeme větší křesťanskou odvahu, abychom mohli pozdvihnout korouhev, na které je napsáno přikázání Boží a víra Ježíšova. Nemůžeme učinit žádný kompromis s vůdci vzpoury. ... Musíme mít pevnou rozhodnost činit vůli Páně v každé době a na každém místě. – RH May 9, 1899 SD 215.3

Přítomnou pravdu nutno přijmout celým srdcem a ona se stane základem charakteru, vytyčí pevný cíl, který neovlivní dny svůdné zábavy, ani nestálost zvyků, pohrdání těch, kteří milují svět, nebo touhy svého vlastního sobeckého srdce. ... Povšimněme si příkladů udržování moci pevných náboženských zásad. Ani strach ze smrti žízni nemohl zabránit slábnoucímu Davidovi, aby se napil z vod Betléma, kterou získali ti nejstatečnější mužové s nasazením vlastního života. Ani zející lví jáma nemohla zadržet Daniele, aby se denně modlil a ohnivá pec nemohla přimět Sidracha a jeho přátele, a by se poklonili před modlou, kterou Nabuchodonozor nechal postavit. Mladí lidé pevných zásad se budou vyhýbat zábavám, nebudou se bát utrpení a půjdou odvážně třeba i do lví jámy a raději do rozpálené ohnivé pece, než by se měli zpronevěřit Bohu. – 5T 43 SD 215.4

Do svědomí by mělo být vyryto jakoby železným dlátem do skály, že opravdový úspěch, ať už v tomto životě nebo budoucím, lze získat pouze věností k věčným zásadám spravedlnosti. – 7T 164 SD 215.5

Dívat se tváří v tvář smrti s odvahou Daniele

„O Bože otců mých, těť oslavuji a chválím, že jsi mne moudrostí a silou obdařil, ovšem nyní, že jsi mi oznámil to, čehož jsme žádali od tebe; nebo věc královu oznámil jsi nám.“ (Da 2,23) SD 216.1

Náš Bůh je, a On odměňuje ty, kteří Ho usilovně hledají. Daniel hledal Pána, když byl vydán dekret, aby byli zabiti všichni mudrci Babylónské říše, protože nemohli popsat a vysvětlit sen, který vyšel z královny mysli. Nabuchodonozor žádal nejen výklad snu, ale také i jeho popis. ... Oni prohlásili, že prosba krále je poněkud nerozumná a že zkouška přesahuje to, co kdy bylo požadováno od nějakého člověka. Král se rozzuřil a jednal tak, jako jednají všichni lidé, kteří mají velkou moc a neovladatelné vášně. Rozhodl, že každý jeden z nich má být usmrcen, a protože Daniel a jeho přátelé byli započítáni mezi mudrce, měli rovněž sdílet stejný osud. ... SD 216.2

Daniel přišel před krále a prosil jej o čas, aby mohl tuto záležitost přednést před nejvyšším dvorem vesmíru, jehož rozhodnutí jsou neodvolatelná. Když byl o jeho žádosti vyhověno, Daniel předložil celou věc svým druhům, kteří byli s ním spojeni v uctívání pravého Boha. Celou záležitost důkladně rozvážili a na kolenu prosili Boha, aby jim dal moc a moudrost, kteréžto jako jedině jim mohly pomoci v jejich veliké nouzi. ... SD 216.3

„I zjevena jest Danielovi u vidění nočním ta věc tajná. Pročež Daniel dobrořečil Bohu nebeskému.“ (Da 2,19) ... Chtěla bych vtisknout mládeži, že Danielův Bůh je jejich Bohem, a i když mohou povstat jakékoliv těžkosti, nechť činí tak, jako činil Daniel, „aby se za milosrdenství modlili Bohu nebeskému“ (Da 2,18). – YI Nov. 22, 1894 SD 216.4

Bůh nedopustí, aby Jeho církve selhala v hodině největšího nebezpečí. Slibuje vysvobození. – PK 538 SD 216.5

Odvážní mezi Božími klenoty

„Tiť budou, praví Hospodin zástupů, v den, kterýž já učiním, mým klenotem, a slituji se nad nimi, jako se slitovává otec nad synem svým, kterýž mu slouží.“ (Mal 3,17) SD 217.1

Boží dílo je obdivuhodné. Lidé si sami volí, na kterou stranu se postaví. Dokonce ti, kteří jsou všemi pokládáni za pohany, si zvolí, že budou stát na straně Kristově, zatímco ti, kteří se pohoršují, jako to kdysi dělali učedníci, odejdou pryč a více s Ním nebudou chodit. ... SD 217.2

Jaký důsledek bude mít pokus lidí učinit neplatným spravedlivý zákon Boží? Budou zastrašeni kvůli všeobecnému pohrdání, které je vloženo na svatý zákon Boží? Budou opravdoví věřící jasněmu „*Tak praví Pán*“ váhaví a zahanbeni, protože se zdá, že celý svět pohrdá Jeho spravedlivým zákonem? Nechají se unést převládajícím zlem? – Ne; pro ty, kteří se zasvětili Bohu, aby Mu sloužili, se Boží zákon stane ještě vzácnějším, když se ukáže rozdíl mezi poslušným a přestupníkem. Úměrně tomu, jak se vlastnosti satana projeví v pohrdání a přestoupení zákona Božího, pro věrného následovníka se bude svatý předpis stávat stále dražším a cennějším. On prohlašuje: „*Zrušili zákon tvůj. Z té příčiny miluji přikázání tvá více nežli zlato, i to, kteréž jest nejlepší.*“ (Ž 119,126.127) To jsou ti, kteří byli věrnými správci Boží milosti, jejichž láska k Božím přikázáním sílila spolu s opovržením, které všude kolem nich bylo kladeno. SD 217.3

Bezbožní lidé a církve se spojí v této nenávisti vůči zákonu Božímu a tehdy nastane rozhodný okamžik. ... Ale když oni reptají a nařikají, falešně obviňují a konají satanovo dílo s největší horlivostí, jiná třída je přivedena k naší pozornosti: „*Tehdy ti, kteříž se bojí Hospodina, tytýž mluvili jeden k druhému. I pozoroval Hospodin a slyšel, a psána jest kniha pamětná před ním pro ty, kteříž se bojí Hospodina, a myslí na jméno jeho.*“ (Mal 3,16) – RH Juny 15, 1897 SD 217.4

Bůh je se svými dětmi

„Nebojž se, nebo já s tebou jsem. Od východu zase přivedu símě tvé, a od západu shromáždím tě. Díím půlnoční straně: Navrat', a polední: Nezbraňuj. Přived' zase syny mé zdaleka, a dcery mé od končin země.“ (Iz 43,5.6) SD 218.1

Naši práci musíme konat s radostí a nadějí. V žádném případě se nesmíme nechat znechutit. Odvrátme náš zrak od nepříjemných míst v naší zkušenosti a snažme se, aby naše slova byla vždy plná povzbuzení. Můžeme se obklopit slunečným ovzduším anebo ovzduším naplněným temnotou. Učme se mluvit povzbudivě. Učme se lekcím z příkladu Kristova. Ani hrozné ponížení, které musel prožívat v rukou Židů a římských vojáků, ani výsměch a kruté zacházení, kterého se Mu dostalo nedokázalo Jej přimět k tomu, aby ztratil odvahu. – Letter 115, 1904 SD 218.2

Zachovejte počátek své důvěry pevný až do konce. Světlo Boží pravdy nemá být zastíněno. Ono má svítit uprostřed temnoty a bludu, který zahaluje náš svět. Boží Slovo má proniknout k těm, kdo jsou na vysokých místech země, i k těm nejnižším. Kristova církev je Božím nástrojem k zvěstování pravdy; On ji zmocňuje k vykonání zvláštního úkolu; a bude-li věrná Bohu, poslušná Jeho přikázání, bude v ní přebývat vznešenost božské moci. Bude-li uctívat Hospodina, Boha Izraele, pak není žádné moci, která by mohla před ní obstát. Bude-li věrná svému povolání, moci nepřítele ji nebudou moci zdolat, jako neodolají plevy vichřici. SD 218.3

Církev žije v předvečer jasného, slavného dne, obleče-li si roucho Kristovy spravedlnosti a skoncuje-li se vši oddaností světu. ... Od Krista vytéká živý proud spasení. ... On je pramenem života, zdrojem vši moci. Když se vírou chopíme Jeho síly, On změní, obdivuhodně změní i tu naprosto beznadějnou a neradostnou vyhlídku. On to učiní pro slávu svého jména. – 8T 11, 12 SD 218.4

Obnovení síly

„Ale ti, jenž očekávají na Hospodina, nabývají nové síly. Vznášejí se peřím jako orlice; běží, a však neumdlévají, chodí, a neustávají.“ (Iz 40,31) SD 219.1

Aby voják mohl bojovat úspěšně, musí mít odvahu a sílu. My sami jsme mdlí a slabí. Ale máme zaslíbení: *„Ti, jenž očekávají na Hospodina, nabývají nové síly.“* – Letter 156, 1903 SD 219.2

Budou se objevovat překážky v rozvoji Božího díla; avšak nebojme se. S všemohoucností Krále králů, naši smlouvu zachovávajícího Boha se pojí něžnost a péče starostlivého pastýře. Nic Mu nemůže stát v cestě. Má svrchovanou moc a je zárukou a jistým splněním svých slibů, jež dal svému lidu. On může odstranit všechny překážky pokroku svého díla. Dovede překlenout všechny těžkosti, aby ti, kteří Mu slouží a váží si prostředků, kterých On používá, mohli být vysvobozeni. Jeho dobrota a láska je nekonečná a Jeho smlouva je nezměnitelná. SD 219.3

Plány nepřátel Jeho díla se mohou zdát důkladně a dobře připraveny, On však může zmařit i ty nejsilnější z těchto plánů a vykoná to ve svůj čas a svým způsobem, uvidí-li, že naše víra byla dostatečně vyzkoušena a že k Němu lneme a máme Ho za svého poradce. SD 219.4

V nejtemnějších dnech, kdy se okolnosti zdají být téměř nepřeklenutelné, nebojte se. Mějte víru Boží (Mk 11,22). On koná svou vůli a všechno usměřuje k blahu svého lidu. Síla těch, kteří Ho milují a slouží Mu, bude obnovována každého dne. Jeho porozumění je bude provázet v jejich službě, aby nebloudili při uskutečňování Jeho záměrů. SD 219.5

V Boží službě by se neměla projevovat žádná malomyslnost. Naše víra má vydržet tlak, který na ni doléhá. Bůh může a chce udělit svým služebníkům všechnu potřebnou sílu. On jistě splní i to nejsmělejší očekávání těch, kteří vložili svou důvěru v Něho. – 8T 10, 11 SD 219.6

1. srpna

Vidíme Krista na kříži

„A byla hodina třetí, když ho ukřižovali.“ (Mk 15,25) SD 220.1

Hle, neposkvrněný Syn Boží pověšený na kříž, Jeho tělo do krve rozerváno; Jeho ruce, které se tak často vztahovaly, aby daly požehnání, přibity k dřevěné mu břevnu; Jeho nohy, které se znavily ve službě lásky, probity hřebem na kříži; Jeho královská hlava rozdrásána trnovou korunou; Jeho chvějící se rty staženy v bolestný sten. A vše, co vytrpěl krupěje krve stékající s Jeho hlavy, Jeho rukou a nohou, smrtelný zápas, který zmučil Jeho tělo, a nevýslovná duševní úzkost, která naplnila Jeho duši, když Otec skryl svou tvář promlouvá ke každému člověku: To pro tebe snáší Syn Boží toto břímě vin, pro tebe vítězí nad nadvládou smrti a otvírá brány ráje. Ten... se obětuje na kříži z lásky k tobě. Ježíš, jenž snímá hřích, snáší hněv božské spravedlnosti a pro tebe se stává hříchem. SD 220.2

V tichosti očekávali kolemstojící konec tohoto strašného výjevu. Zasvitlo slunce, ale kříž byl stále zahalen temnotou. Kněží a přední mužové pohlédli k Jeruzalému, a hle, hustý mrak se usadil nad městem a nad judskými rovinami. Slunce spravedlnosti, světlo světa, přestalo osvěcovat město Jeruzalém, jež se kdysi těšilo Jeho přízni. Ohnivě blesky Božího hněvu mířily proti městu určenému zkáze. SD 220.3

Náhle se tma zdvihla a jasným a zvukným hlasem, který jak se zdálo dole hl ke všem stvořením, Ježíš zvolal: *„Dokonáno jest!“* „*Otče, do Tvých rukou skládám svého ducha.*“ (J 19,30; L 23,46) Kolem kříže se rozsvítlo světlo a tvář Spasitelova zazářila slávou jako slunce. Ježíš pak sklonil hlavu na hrud' a vydechl naposled. – DA 755, 756 SD 220.4

2. srpna

Všichni lidé jsou vedeni k vyvýšenému Spasiteli

„A já budulit' povýšen od země, všechny potáhnu k sobě.“ (J 12,32) SD 221.1

Nikdy předtím nebylo takové známosti o Ježíši jako tehdy, když visel na kříži. On byl vyvýšen od země, aby přitáhl všechny k sobě. Do srdcí mnohých, kteří se dívali na scénu ukřižování, a kteří slyšeli Kristova slova, zazářilo světlo pravdy. Provolali by s Janem: *„Aj, Beránek Boží, kterýž snímá hřích světa.“* (J 1,29) To byli ti, kteří si nikdy neodpočinuli, kteří hledali v Písmu svatém a porovnávali větu s větou, dokud neviděli význam Kristova poslání. Viděli, že odpuštění bylo zajištěno Tím, jehož něžné milosrdenství objalo celý svět. Četli proroctví týkající se Krista a zaslíbení tak hojná a přebohatá, ukazující na zdroj, který byl otevřen pro Judu a Jeruzalém. – Manuscript 1897 SD 221.2

Obětování Krista jako usmíření za hřích je důležitou pravdou, kolem které se soustředují všechny ostatní pravdy. Abychom mohli správně pochopit a ocenit každou pravdu Slova Božího, od Genesis až po Zjevení, musíme studovat ve světle, které vyzařuje z kříže Golgoty, a ve spojení s podivuhodnou, ústřední pravdou Spasitelova usmíření. Ti, kdo studují Vykupitelovu obdivuhodnou oběť, porostou v milosti a poznání. SD 221.3

Představuji vám vznešený, veliký památník milosrdenství a znovuzrození, spasení a vykoupení Syna Božího vyvýšeného na kříži Golgoty. Toto by mělo být tématem všech rozhovorů. – Manuscript 70, 1901 SD 221.4

Ježíš k sobě zve a přitahuje svým Svatým Duchem srdce mladých i starých. ... Když Kristus ukřižovaný je zvěstován, moc evangelia se projeví vlivem, který zapůsobí na věřící. Místo, aby zůstali mrtví ve vinách a hříších, probudí se. – YI Jan. 19, 1893 SD 221.5

Vyzdvihujte Muže z Golgoty stále výš a výše; ve vyvýšení Kristova kříže je moc. – CT 434 SD 221.6

Všichni, kteří hledí na kříž, budou žít

„I udělal Mojžíš hada měděného, a vyzdvihl jej na sochu; a stalo se, když uštkl had někoho, a on vzhlédl na hada měděného, že zůstal živ.“ (Nu 21,9) SD 222.1

Pán Ježíš ochránil děti Izraele od jedovatých hadů na poušti, ale tuto část své historie oni neznali. Andělé z nebe je doprovázeli a v oblakovém sloupu ve dne a ohnivém sloupu v noci byl Kristus jejich ochranou po celé jejich cestě. Ale oni se stali sobeckými a nespokojenými, a aby nezapomněli na Jeho velikou péči, kterou měl nad nimi, Pán jim dal hořkou lekci. On dovolil, aby byli kousáni ohnivými hady, avšak ve svém velikém milosrdenství je nenechal zahynout. Mojžíšovi bylo nařízeno, aby vyzdvihl měděného hada na tyči a učinil prohlášení, že každý kdo na něho pohlédne, bude žít. A všichni, kdo se podívali, zůstali naživu. Ihned znovu nabyli zdraví. ... Jaký zvláštní symbol Krista byla tato podobnost hadů, kteří je štípali. Tento symbol byl vyzdvižen na tyči a oni se měli na něho dívat a být vyléčení. Takto byl Ježíš učiněn v podobnosti hříšného těla. On přišel jako Ten, který nesl hřích. ... SD 222.2

Totéž uzdravující a životodárné poselství zaznívá i dnes. Poukazuje na Spasitele vyvýšeného na potupném dřevě. Ti, kteří byli uštknuti hadem, ďáblem, jsou nabádáni, aby pohlédli a žili. ... Hleďme na Ježíše jako na naši spravedlnost a naši smířčí oběť. Když budeme ospravedlněni skrze víru, pak smrtelné uštknutí hada bude vyléčeno. – Letter 55, 1895 SD 222.3

Bez kříže by člověk nemohl být spojen s Otcem. V kříži je všechna naše naděje. Z něho vyzařuje světlo Spasitelovy lásky, a když hříšník u paty kříže vzhlíží k Tomu, jenž zemřel, aby ho spasil, může se radovat, neboť jeho hříchy jsou mu odpuštěny. Když klečí pod křížem, dosahuje nejvyššího místa, jehož člověk může dosáhnout. – AA 209, 210 SD 222.4

Kristův kříž má být vyvýšen v našich domovech

„Protož řekl jim Ježíš: Když povýšíte Syna člověka, tehdy poznáte, že já jsem. A sám od sebe nic nečiním, ale jakž mne naučil Otec můj, tak mluvím.“ (J 8,28) SD 223.1

Kristus by měl být vyvýšen těmi, které vykoupil umírajíce na kříži hanebnou smrtí. Ten, kdo pocítil moc Kristovy milosti by měl vyprávět příběh. Snaží se uvést v činnost metody práce, kterými se bude rozšiřovat Kristovo evangelium. Lidstvo, čerpající svou účinnost z velikého zdroje moudrosti, je učiněno prostředkem, nástrojem působení, skrze který evangelium používá svou proměňující moc na mysl a srdce. ... SD 223.2

Všechny naše síly mají být použity pro Krista. To je veliký dluh, kterým jsme všichni zavázáni Bohu. Při utváření vztahu s Kristem se obnovený člověk pouze vrací ke svému původnímu vztahu s Bohem. ... Všude kolem něho jsou různé povinnosti, blízko i daleko. Jeho první povinnost je však vůči vlastním dětem a nejbližším příbuzným. Nic jej nemůže omluvit, jestliže zanedbává vnitřní kruh kvůli tomu velikému vnějšímu kruhu. ... SD 223.3

Některé rodiny mají malou církev v domě. Vzájemná láska poutá srdce k srdci a jednota, která existuje mezi členy rodiny je neúčinnějším kázáním, jaké může být kázáno ve prospěch praktické zbožnosti. Když rodiče konají věrně své povinnosti v rodině, usměrňují, napravují, varují, radí, vedou otce jako kněze rodiny, matka jako domácí misionář jsou naplněni Boží atmosférou, která je má naplňovat. Věrným konáním svých povinností v domově jsou rozhovňujícími se nástroji pro konání dobra mimo domov. Stávají se lépe připravenými k práci v církvi. Výchovou jejich malého stáda uvážlivě poutají své děti k sobě a k Bohu, otcové a matky se stávají Božími spolupracovníky. Kříž je vyvýšen v jejich domově. Členové rodiny se stávají členy královské rodiny, dětmi nebeského Krále. – GCB 2. kvartál 1899 SD 223.4

5. srpna

Jsme vykoupeni drahocennou krví Kristovou

„Vědouce, že ne porušitelnými věcmi, stříbrem neb zlatem... Ale drahou krví jakožto Beránka nevinného a nepoškvrněného, Krista.“ (1 Pt 1,18) SD 224.1

Každá duše je vzácná, protože byla vykoupena drahocennou krví Ježíše Krista. – 5T 623, 624 SD 224.2

Satan ti může našeptávat: „Jsi příliš velký hříšník, než aby tě Kristus mohl zachránit.“ Ačkoli uznáváš, že jsi skutečně hříšný a nehodný, můžeš čelit pokušiteli s výkřikem: „Na základě smíření se dožaduji Krista jako svého Spasitele. Nedůvěřuji ve své vlastní zásluhy, ale v drahocennou krev Ježíše, který mne očistí.“ – MYP 112 SD 224.3

Nemůžeš se zachránit sám z moci pokušitele, ale on se chvěje a utíká, když jsou nabízeny zásluhy této drahocenné krve. – 5T 317 SD 224.4

Pán vás miluje; On je vám dražší, než jakékoliv pozemské pouto, než jakákoliv pozemská věc. Uvažte, jak drahocenně blízko se můžete držet Toho, který je vaší silou a schopností. Nežijte ve stínu kříže, ale na jeho slunečné straně, kde Slunce spravedlnosti může ozářit vaše srdce. – Letter 10, 1894 SD 224.5

Máme volný přístup k usmiřující krvi Kristově. Musíme to považovat za nejdrahocennější výsadu, největší požehnání, jaké kdy bylo uděleno hříšnému člověku. A jak málo se využívá tohoto velikého daru! Jak hluboký, jak široký a nepřetržitý je tento proud. Pro každou duši toužící po svatosti je odpočinkem, pokojem, oživujícím vlivem Ducha svatého, a potom svatým, šťastným, pokojným chozením a drahocenným spojením s Kristem. Tehdy, právě tehdy, můžeme moudře říci s Janem: „*Aj, Beránek Boží, kterýž snímá hřích světa.*“ (J 1,29) Mluvte o tom, modlete se za to. Nechť je to tématem svaté písně být umytým, očištěným. Věřící duše požaduje tuto lásku a díky její moci se postaví před trůnem Božím a je omilostněna, ospravedlněna a posvěcena. ... Její očistující moc přináší sílu a živou víru, sílu modlitby a štěstí v radostné poslušnosti. – Letter 87, 1894 SD 224.6

Jsme očištěni krví k Kristovou

„Krev Ježíše Krista Syna jeho očišťuje nás od všelikého hříchu.“ (1 J 1,7) SD 225.1

Někteří hovoří o židovské době jako o nekřesťanské době, bez milosrdenství a milosti. Na takové se vztahují Kristova slova k saduceům: „*Bloudíte, neznajíce písem, ani moci Boží.*“ (Mt 22,29) Období židovského hospodářství bylo jedním z podivuhodných projevů božské moci. Tak slavné bylo zjevení Jeho přítomnosti, že to nemohlo být zrozeno skrze smrtelného člověka. Mojžíš, který byl tak vysoce poctěn Bohem, zvolal: „*Lekl jsem se, až se třesu.*“ (Žd 12,21) Ale Bůh ho posílil, aby mohl snést tuto vznešenou slávu, a přinesl z hory její odraz na své tváři, tak že lid se nemohl na ni upřeně dívat. ... SD 225.2

Právě tento obětní systém byl ustanoven Kristem a odevzdán Adamovi jako znázorňující příchod Spasitele, který bude nést hříchy světa a zemře za jeho vykoupení. Skrze Mojžíše dal Kristus přesné pokyny dětem Izraele týkající se přinášení obětí. ... Pouze čistá a vzácná zvířata, ta, která by nejlépe symbolizovala Krista, byla přijata jako oběť Bohu. ... SD 225.3

Izraelitům bylo zakázáno požívat tuk a krev... Tento zákon se vztahoval nejenom na zvířata k oběti, ale na veškerý dobytek, který byl používán za pokrm. Tento zákon jim měl vštípit důležitou skutečnost, že kdyby nebylo hříchu, nebylo by ani prolévání krve. ... SD 225.4

Krev Syna Božího byla symbolizována krví zabitě oběti a Bůh měl jasné a určité představy, jak uchovat svaté od obecného. Krev byla svatá, protože pouze skrze prolití krve Syna Božího mohlo dojít k usmíření za hřích. Krev byla také používána k očištění svatyně od hříchů lidu, takto představovala Kristovu krev, která jediná může očistit od hříchu. – ST July 15, 1880 SD 225.5

7. srpna

Smíření skrze krev Kristovou

„A ne jen to, ale chlubíme se i Bohem, skrze Pána našeho Jezukrista, skrze něhož nyní smíření jsme došli.“ (Ř 5,11) SD 226.1

Díky Bohu za to, že Ten, který prolil svou krev za nás, žije, aby prosil za nás, žije, aby se přimlouval za každou duši, která Ho přijímá. *„Jestliže pak budeme vyznávati hříchy své, věrnýť jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy, a očistil nás od všeliké nepravosti.“ „Krev Krista Ježíše Syna jeho očišťuje nás od všelikého hříchu.“ (1 J 1,9.7) ...* Musíme mít stále před sebou účinnost Ježíšovy krve. Tato život očišťující, život udržující krev, podporovaná živou vírou, je naší nadějí. Potřebujeme růst ve vděčnosti za její neocenitelnou hodnotu, protože ona promlouvá k nám pouze tenkrát, když se víro u dožadujeme její moci, zachovávajíc čistě svědomí a pokoj s Bohem. Ona je představována jako odpouštějící krev, nerozlučně spjata se vzkříšením a životem našeho Vykupitele, znázorňována stále plynoucím proudem, který vytéká z trůnu Božího, vodou řeky života. – Letter 87, 1894 SD 226.2

Úžasný symbol živého ptáka ponořeného v krvi zabitého ptáka a potom pro puštěného k jeho radostnému životu (Lv 14,48), je pro nás symbolem smíření. Smrt a život se spojily, ukazujíce tomu, kdo hledá pravdu a skrytý poklad, spojení odpouštějící krve se vzkříšením a životem našeho Vykupitele. Zabitý pták byl nad živou vodou; ten plynoucí proud byl symbolem stále tekoucího, stále očišťujícího působení krve Kristovy, Beránka zabitého od založení světa. ... SD 226.3

Máme volný přístup k usmiřující krvi Kristově. Musíme to považovat za nejdrahocennější výsadu, největší požehnání, jaké kdy bylo uděleno hříšnému člověku. ... Jak hluboký, jak široký a nepřetržitý je tento proud. Pro každou duši toužící po svatosti je odpočinkem, pokojem, oživujícím vlivem Ducha svatého, a potom svatým, šťastným, pokojným chozením a drahocenným spojením s Kristem. – 1BC 1111 SD 226.4

8. srpna

Jsme ospravedlněni krví Kristovou

„Dokazujet' pak Bůh lásky své k nám; nebo když jsme ještě hříšníci byli, Kristus umřel za nás. Čím tedy více nyní ospravedlnění jsouce krví jeho, spasení budeme skrze něho od hněvu.“ (Ř 5,8.9)

SD 227.1

Kristus vykonal smíření za hřích a zjevil celou jeho hanbu, výtku a trest; a i když nesl hřích, přinesl věčnou spravedlnost, tak aby věřící mohli být bez poskvrny před Bohem. ... *SD 227.2*

Jsou však mnozí, kteří si činí nárok, že jsou dítkami Božími, ale svou naději skládají raději v jiných oporách, než pouze v krvi Kristově. Když jsou vybízeni, aby svou víru plně vložili na Krista jako dokonalého Spasitele, mnozí odhalí skutečnost, že mají víru v něco, co se domnívají, že mohou učinit sami. Říkají: „Musím učinit ještě mnoho věcí, než budu schopný přijít ke Kristu.“ Jiní říkají: „Až udělám úplně všechno, co mohu, teprve potom mi přijde Pán Ježíš na pomoc.“ Taková si představují, že pro spasení svých duší musí vykonat veliký kus práce a že potom přijde Ježíš a doplní tu část, která bude ještě scházet a udělá ty konečné práce v zájmu jejich spasení. Tyto ubohé duše nebudou silné v Bohu, dokud nepřijmou Krista jako dokonalého Spasitele. K svému spasení nemohou nic přidat. *SD 227.3*

Od Izraelitů bylo požadováno, aby pomazali veřeje svých dveří krví zabitého beránka, aby když anděl smrti bude procházet skrze zemi, mohli být zachráněni před zkázou. Ale kdyby místo toho, aby vykonali tento jednoduchý skutek víry a poslušnosti, zabarikádovali dveře a učinili každé opatření, aby se opevnili před ničujícím andělem, jejich námahy by byly marné. ... Stačilo, aby krev byla viděna na veřejích dveří. Záchrana domu byla zajištěna. Stejně je to v díle spasení; je to krev Ježíše Krista, která očišťuje od všelikého hříchu (1 J 1,7). – YI Dec. 6, 1894 *SD 227.4*

Skrze zásluhy Jeho krve můžete zdolat každého duchovního nepřítele a odstranit každou vadu charakteru. – YI Aug. 6, 1884 *SD 227.5*

9. srpna

Syny Božími skrze Kristovou krev

„Majíce tedy, bratří, plnou svobodu k vjití do svatyně skrze krev Ježíšovu. Tou cestou novou a živou, kterouž nám způsobil skrze oponu, to jest tělo své.“ (Žd 10,19.20) SD 228.1

Kristus byl přibitý na kříž mezi třetí a šestou hodinou, to je mezi devátou a polednem. Odpoledne skonal. Byla to hodina večerní oběti. V té době chrámová opona, ta, která zakrývala Boží slávu před pohledem shromáždění Izraele, byla roztržena na dvě od shora dolů. SD 228.2

Skrze Krista byla odhalena neviditelná sláva svatyně svatých. On vytrpěl smrt za každého člověka a touto obětí se synové člověka mohou stát syny Božími. Odkrytou tváří slávu Páně jakožto v zrcadle spatřující, věřící v Krista jsou proměněni v týž obraz od slávy v slávu (2 K 3,18). Trůn milosti, na kterém spočinula sláva Boží nejsvětější ze všech, je otevřen všem, kteří přijímají Krista jako oběť usmíření za hřích a jejím prostřednictvím jsou přivedeni do společenství s Bohem. Opona je roztržena, rozdělující hradby zbořeny, seznam ustanovení a předpisů zrušen. Mocí Jeho krve je nepřátelství odstraněno (Mk 15,38; Ef 2,14; Ko 2,14; Ef 2,16). – Letter 230, 1907 SD 228.3

Jednoduchá historie Kristova kříže, Jeho utrpení a smrt pro svět, Jeho vzkříšení a nanebevstoupení, Jeho přimluva v zájmu hříšníka před Otcem, podmaňuje a láme tvrdé a hříšné srdce a přivádí hříšníka k pokání. Duch svatý mu představuje záležitost v novém světle a hříšník si uvědomuje, že hřích musí být strašným zlem, když stál takovou obětí pro usmíření. ... Jak odporný musí být hřích, když jediným prostředkem, který mohl zachránit člověka od následků jeho viny, byla smrt Syna Božího. Proč to bylo učiněno v zájmu člověka? Bylo to proto, že Bůh ho miloval a nechtěl, aby někdo zahynul, ale aby všichni přišli k pokání (2 Pt 3,9), věřili v Ježíše jako svého osobního Spasitele a obdrželi věčný život. – YI Jan. 19, 1893 SD 228.4

10. srpna

Jsme usmířeni s Bohem skrze Kristovou smrt

„Poněvadž byvše nepřátelé, smířeni jsme s Bohem skrze smrt Syna jeho, nadtoť smířeni jsouce, spaseni budeme skrze život jeho.“ (Ř 5,10) SD 229.1

Kříž je obklopen silou, kterou jazyk nemůže vyjádřit. Kristova oběť ve prospěch lidského rodu zahanbí naše skrovné snahy a metody, aby poznala a povznesla lidstvo a aby pomohla hříšným mužům a ženám nalézt Ježíše. SD 229.2

Dílo synů a dcer Božích musí být odlišného charakteru, než to, které již bylo představeno větší-nou. Jestliže milují Ježíše, budou šířit myšlenky lásky, která byla vyjádřena vůči padlému člověku a která požadovala tak drahocenné opatření nabídnuté pro záchranu lidského rodu. Náš Spasitel volá ke spolupráci každého syna a dceru Adamovu, kteří se stali syny a dcerami Božími. ... Náš Spasitel prohlásil, že přinesl z nebe jako dar věčný život. Byl vyvýšen na kříži Golgoty, aby mohl přitáhnout všechny lidi k sobě (J 12,32). Jak tedy budeme nakládat s vykoupným dědictvím Kristovým? Měla by jim být prokázána něžnost, porozumění, laskavost, soucit a láska. Tehdy si můžeme v díle pomáhat a být požehnáním jeden druhému. V tomto díle má být více než lidské bratrství. Máme vznešenou společnost nebeských andělů. Oni spolupracují s námi v díle osvětlení vysokých i malých. SD 229.3

Jsme zapojeni do díla, úžasného díla našeho vykoupení a Kristus rozhodl v radě spolu se svým Otcem neušetřit nic, jakkoli by to bylo drahocenné, neodepřít si nic jakkoli vysoce by to mohlo být oceněno, jen aby zachránil ubohé hříšníky. On by dal celá nebesa pro toto dílo spasení, obnovení mravního Božího obrazu v člověku. ... Být dětmi Božími znamená být zajedno s Kristem v Bohu a přiložit naše ruce v opravdové, sebeobětavé lásce pro posílení a požehnání těm duším, které hynou ve svých hříších. – Letter 10, 1897 SD 229.4

11. srpna

Kristus nás vykoupil od věčné smrti

„Kterýž od takové smrti vytrhl nás, a vytrhuje, v něhož doufáme, že i ještě vy trhne.“ (2 K 1,10)

SD 230.1

Náš Spasitel přišel na tento svět, aby v lidské přirozenosti snášel všechna pokušení, kterými je člověk obklopen. Ve svém životě změřil sílu lstivého nepřítele, který chce oklamat, svést a zničit. Jako Vykupitel lidského rodu varuje lidstvo před vyhledáváním těch věcí, které odvádějí od úzké cesty. Má připravenou slavnou cestu pro ty, kteří putují k nebeským příbytkům, jež sel přichystat pro všechny, kteří se připraví, aby se mohli stát členy královské rodiny. ... *SD 230.2*

Svým životem vykoupil Kristus každou lidskou bytost. On zemřel krutou smrtí, aby zachránil lidské bytosti od věčné smrti. On obětoval svůj bezhříšný život, aby pro hříšníka získal život, který se měří Božím životem. Svou smrtí zajistil způsob, jakým člověk může zlomit satana, vrátit se ke své věrnosti Bohu a skrze víru ve Vykupitele získat odpuštění. ... *SD 230.3*

Ten, který má veškerou moc na nebi i na zemi, obnovuje každou pokání činící, věřící duši. Těm všem, kteří Ho přijmou, dá sílu, aby se mohli stát syny Božími. On má hluboký zájem o každou duši, protože zaplatil cenu svého vlastního života, aby nikdo nemusel být navěky ztracený. – Letter 264, 1903 *SD 230.4*

Kristovi služebníci mohou a měli by být schopni čelit a přemoci každé pokušení. Měli by říci: „Nejsem svůj; byl jsem koupen za mzdu. Nekonečnou obětí Kristovou, která byla za mne učiněna, mi On sám dává tolik síly, abych mohl vykonat více, než požaduje. Všechno je Jeho. On mne vykoupil, mé tělo, duši i ducha. Nyní se obrací na mě, abych Mu odevzdal všechn svůj čas a všechny své schopnosti.“ – GCB 2. kvartál 1899 *SD 230.5*

Ti, kteří Ho přijímají a věří v Něho, se stanou duchovními dětmi Božími. Jsou přijati do královské rodiny, a když touží činit vůli Boží, budou přetvořeni k Jeh o obrazu. – Letter 264, 1903 *SD 230.6*

12. srpna

Máme se chlubit pouze v kříži

„Ale ode mne odstup to, abych se chlubil, jediné v kříži Pána našeho Jezukrista, skrze něhož jest mi svět ukřižován, a já světu.“ (Ga 6,14) SD 231.1

Kristův kříž kolik jich věří tomu, co znamená? Jak mnozí ho vnášejí do svých studií a znají jeho pravý význam? Nebylo by křesťana v našem světě bez kříže Kristova. ... Odvráťte se od příkladů světa, přestaňte vychvalovat uznávané velké lidi; odvráťte mysl od slávy k vše zachraňujícímu kříži Kristovu. Pavel řekl: *„Ale ode mne odstup to, abych se chlubil, jediné v kříži Pána našeho Jezu Krista.“* Necht' všichni, od toho nejvyššího po nejnižšího, rozumí, co to znamená chlubit se křížem Kristovým. Tento kříž musíme nést statečně a zmužile. Kristus prohlásil: *„Chce-li kdo za mnou přijíti, záprež sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následuj mne.“* (Mt 16,24) A pro všechny, kteří ho vyzvednou a ponosou za Kristem, je kříž zárukou koruny slávy, která nikdy neuvadne. ... SD 231.2

Toto je nejvyšší věda, které se můžeme naučit věda o spasení. Kříž Golgoty, správně pochopen, je pravou vědou, čistým a neposkvrněným náboženstvím. To je věčný život pro všechny, kteří věří. Usilovnou snahou, řádek za řádkem, naučení za naučením, trošku tu a trošku tam, by mělo být vtisknu to do mysli, ... že Kristův kříž je zrovna tak účinný nyní jako v Pavlových dnech, a měl by být jimi stejně tak dokonale chápán, jako byl chápán velkým apoštolem. ... SD 231.3

Vězte, že jedinou věcí, kterou se můžete bezpečně chlubit je ta, která vám otevře brány Božího města. Učte se ze Slova Božího, jak máte utvářet charakter, aby byly způsobilé pro zemi, po které toužíte. Vězte, že Kristus má být ustanoven mezi vámi a že všechno, co bylo ztraceno v Adamovi, Kristův kříž plně obnovil v každé věřící duši. – YI July 7, 1898 SD 231.4

Nechlubme se lidmi

„A opět: Znáť Pán přemýšlování moudrých, že jsou marná. A tak nechlub se žádný lidmp nebo všechny věci vaše jsou.“ (1 K 3,20.21) SD 232.1

Žijeme ve věku nevázanosti a lidé i mládež jsou troufalými v hříchu. Jestliže naše mládež nebude svatě bdělá, jestliže nebude opevněna pevnými zásadami, jestliže neprojeví větší pečlivost ve výběru svých společníků a literatury, kterou krmí svou mysl, bude vystavena vlivu společnosti, jejíž mravy jsou tak zkažené, jako byly mravy obyvatel Sodomy. ... Naši mládež budou potkávat pokoušení na každé straně, a proto musí být vychována tak, aby spoléhala na vyšší moc, vyšší vzdělání, než jaké může dát smrtelný člověk. Všude kolem jsou takoví, kteří pohrdají naším Pánem a kteří jsou nenapravitelní v tom, že vrhají opovržení na křesťanství. ... Ti, kteří nemají mrav ní sílu, nemohou stát na obranu pravdy; nemají odvahu říci: „Jestliže neskončíte tento rozhovor, nemohu zůstat ve vaší přítomnosti. Ježíš, Vykupitel světa je mým Spasitelem; v Něm je soustředěna má naděje věčného života.“ Ale to je právě způsob, jakým je umlčíte. Jestliže se budete s nimi přít, oni budou mít argumenty, s kterými se setkáte, a nic jim nebudete moci říci, aby se jich to nedotklo; ale jestli budete žít pro Krista, jestliže budete pevní ve své oddanosti vůči Bohu nebes, můžete způsobit to, že jejich argument nebude mít žádné moci. ... SD 232.2

Není smutnějšího pohledu než když ti, kteří byli vykoupeni krví Kristovou a jimž byly svěřeny schopnosti, kterými mohou oslavovat Boha, se obracejí k žertování z poselství milostivě jim poslaným v evangeliu, popírajíce božství Kristovo a důvěřující svému vlastnímu omezenému úsudku, jejichž argumenty však nemají žádný základ. Když jsou zkoušeni utrpením, když jsou přivedeni tváří v tvář smrti, všechny tyto klamy, které pěstovali, se rozplynou jako mráz před sluncem. ... Křesťanská naděje je jako kotva pro duši, tak jistá a stálá. – ST April 21, 1890 SD 232.3

Nemáme se chlubit světskou moudrostí

„Takto praví Hospodin: Nechlub se moudrý v moudrosti své, ani se chlub silný v síle své, aniž se chlub bohatý v bohatství svém.“ (Jr 9,23) SD 233.1

Lidé by se neměli těšit ze své moudrosti, síly a bohatství, ale ze skutečnosti, že mají poznání o Kristu. Toto poznání je nejvznešenější, nejdrahocennější, jaké můžeme vlastnit. Je zárukou věčného života. Protože *„toto jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.“* (J 17,3) Za peníze to nelze koupit, rozumem to nemůžeme pochopit, silou to nelze přikázat; ale všem, kteří to přijmou, je Boží nádherná milost štědře dáována. Ale lidé mohou cítit svou potřebu, vzdát se veškeré závislosti na sobě a přijmout spasení jako dar. Ti, kteří vstoupí do nebe, nebudou měřit jeho zdi svou vlastní spravedlností, ani jim nebudou jeho brány otevřeny díky drahým obětem ze zlata či stříbra; ale oni získají přístup k mnohým příbytkům Otcova domu skrze zásluhy Kristova kříže. ... SD 233.2

Samo spravedlnost nepocituje potřebu Krista. A když ti, kteří vyznávají Jeho jméno, vynášejí svou vlastní moudrost a dobrotu, dokazují tím, že Ho neznají. Jakmile je Kristus odhalen duši, hříšník cítí, že jeho jediná naděje je v Beránku Božím jako usmíření za hřích. Když Kristus začíná před ním odkrývat svoji lásku, dívá se na následky a pozoruje, co se děje. Mnozí touží po této zkušenosti, zvláště ti, kterým je cizí Kristova láska. Ale jestli to přivede aspoň jednoho, aby se s pokorou díval na sebe, ... jestliže on dosvědčí, že nebeská odměna má pro něho větší hodnotu než jeho světská bohatství, můžeme poznat, že paprsky života září z Krista na jeho duši. – RH March 15, 1887 SD 233.3

Mimo Krista je lidská moudrost v jakékoli podobě pouhým bláznovstvím; neboť ti, kteří důvěřují své vlastní moudrosti, ztrácejí šanci na věčnost. ... Pro všechny, kteří věří v Ježíše jako Toho, který může dokonale spasit ty, kteří skrze Něho přicházejí k Bohu, bude evangelium mocí a moudrostí Boží. – YI Jan. 19, 1893 SD 233.4

Nemáme se chlubit bohatstvím

„Aniž se chlubí bohatý v bohatství svém.“ (Jr 9,23) SD 234.1

Ať se nechlubí bohatý člověk v bohatství svém. Jestliže soustředíme naše náklonnosti na svět-
ské věci, přestaneme vyvyšovat Krista. Satan chce, aby naše myšlenky byly zcela zaměstnány věc-
mi tohoto světa, abychom tak ztratili ze zřetele vyšší život. My si však nemůžeme dovolit podle-
nout jeh o plánům. Kristus je zdrojem všech časných i duchovních požehnání. Jestli nám dal bohat-
ství, pak ne proto, abychom si na ně činili nárok jako na naše vlastnictví. *„Neskládejte sobě pokla-
dů na zemi, kdež mol a rez kazí, a kdež zloději vykopávají a kradou. Ale skládejte sobě poklady v
nebi.“* (Mt 6,19.20) ... Pavel považoval všechny věci za ztrátu, jen aby mohl získat Krista (Fp 3,8).
Ale když Spasitel požaduje naše bohatství a naši službu, jsou mnozí, kteří vidí, že nemohou poslou-
chat Boha a vzít s sebou své pozemské poklady, a takoví se rozhodnou zůstat u svých pokladů. ...

SD 234.2

Jak mohou ti, kteří čekají, že budou stát kolem Kristova trůnu a budou oděni Jeho spravedlnos-
tí, nedůvěřovat Bohu a obávat se, že On je zanechá, až Ho budou potřebovat? Kde je jejich víra?
Náš nebeský Otec krmí havrany, a nenakrmí nás snad mnohem více? (L 12,24) ... Kdybychom měli
správný pohled na Krista, nedovolili bychom, aby se něco postavilo mezi nás a Něho. ... Ti, kteří se
snaží dovědět, jak blízko mohou žít ve světě a přesto získat nebe, dojdou právě tak dostatečně blíz-
ko, aby si zahradili nebe. Musíme přijmout bolestnou část náboženství, jestli se chceme posadit s
Mužem bolesti na Jeho trůnu. – RH March 15, 1887 *SD 234.3*

I když je to pro nás zákonné získávat finanční prostředky, peníze, které máme by měly být po-
važovány jako naše pouze v úschově, aby nebyly promrhány, ale použity ve službě Páně. Mělo by
to být naším rozhodným cílem poslouchat rozkazy našeho Vůdce, a tak si ukládat nebeská bohat-
ství. Tehdy, když všechno na tomto světě propadne zkáze, budeme mít poklad v nebesích, který
nikdy nepomine. – Manuscript 29, 1886 *SD 234.4*

Nemáme se chlubit sami sebou

„Ale v tom necht' se chlubit, kdo se chlubit, že rozumí a zná mne, že já jsem Hospodin.“ (Jr 9,24)

SD 235.1

Každé vychloubání vlastními zásluhami je nemístné. – COL 401 *SD 235.2*

Příkázání nezní: Necht' se chlubit, kdo se sám sebou chlubit, ale v Bohu... Tehdy lidé nemají žádný důvod, aby vzdávali chválu sobě. Protože za každé požehnání, z kterého se radují, za každou dobrou vlastnost, kterou mají, jsou dlužní milosti Kristově. Nikdo by neměl vyvyšovat sebe jako majícího moudrost a spravedlnost. ... *SD 235.3*

Ti, kteří mají v Božích věcech nejhlubší zkušenost, jsou vzdáleni pýchy a sebe vyvyšování. Takoví mají o sobě to nejpokornější mínění, současně však to nejvznešenější pojetí o slávě a znamenitosti Krista. ... Když upíráme své zraky k nebi a máme jasné pochopení Kristova charakteru, pak budeme Pána Boha vyvyšovat ve svých srdcích. *SD 235.4*

Když se člověk obeznámí s životem Vykupitele, objeví u sebe vážné nedostatky; jeho nepodobnost Kristu je tak veliká, že vidí nutnost radikálních změn ve svém životě. Stále studuje s touhou, aby se mohl stát podobným svému velikému Vzor. Následuje podobu a ducha svého milovaného Mistra. Hledě na Něho... je proměněn v tentýž obraz (2 K 3,18). *SD 235.5*

Ne tím, že se budeme od Něho vzdalovat, napodobíme život Ježíšův, ale mluvením o Něm, přebýváním v Jeho dokonalosti, usilováním o zušlechtění vkusu a povznesení charakteru, zkoušením skrze víru a lásku a opravdovým, vytrvalým úsilím se přiblížíme k dokonalému Vzor. Poznáním Krista Jeho slov, Jeho zvyků, Jeho lekcí poučení si vypůjčíme ctnosti charakteru, které máme tak podrobně studovat, abychom byli naplněni duchem, po kterém máme tolik toužit. Ježíš se nám stane „*znamenitějším nežli deset tisíců,*“ jediným „*přežádostivým*“ (Pís 5,10.16). – RH March 15, 1887 *SD 235.6*

Nechlubme se nadáním a vlivem

„Mluví-li kdo, mluviž jako řeči Boží) jestliže kdo přisluhuje, čiň to jako z moci, kteréž jemu uděluje Bůh, aby ve všem slaven byl Bůh skrze Jezukrista, kterýž má slávu a císařství na věky věků. Amen.“ (1 Pt 4,11) SD 236.1

Kristus je naším Vzorem, a ti, kteří následují Krista, nebudou kráčet v temnotě; protože nebudou vyhledávat své vlastní potěšení. Chválení Boha bude neustálým cílem jejich života. ... Ale jak mnozí z těch, kteří důvěřovali prostředkům nadání a vlivu, ztratili ze zřetele vzor a následovali korouhev světa. ... Mužové a ženy, kteří byli obdařeni hojností peněz, domy a pozemky, většinou vychovávají své děti k životu zahálky a sobeckého požitkářství. Takto jsou učiněni neužitečnými pro tento život a nezpůsobilými pro budoucí nesmrtelný život. ... Dnešní mládež je učena věřit, že peníze dělají člověka. – YI Oct. 18, 1894 SD 236.2

Naše síla nespočívá v našich schopnostech vzdělání nebo v prostředcích, které máme k dispozici, ani v naší popularitě, nýbrž v našem sebeobětování a naší ochotné poslušnosti vůči Ježíši Kristu. Ti, kteří Mu všechno opravdově odevzdají, ponesou břímě vlivu a tímto vlivem budou táhnout i jiné za sebou, protože budou kráčet ve světle. Síla rozumu bude neúčinná, síla peněz má před Bohem nepatrný význam; avšak síla srdce, dokonalá zbožnost a pokorná věrnost bude působit takovým vlivem, kterému nebude možné odolat. – YI Sep. 6, 1894 SD 236.3

Máme se bezvýhradně posvětit Bohu? Kristus, Král slávy, dal sebe samého jako výkupné za nás. Můžeme Mu něco odepřít? Máme považovat naše bídné, bezcenné já za příliš drahocenné, náš čas nebo majetek za příliš cenný, abychom ho neodevzdali Ježíši? Ne, ne; nejhlubší hold našich srdcí, neobratnější služba našich rukou, naše schopnosti a prostředky všechno je ale příliš ubohé, aby bylo jako oběť přineseno Tomu, který byl zabit a *„vykoupil nás Bohu krví svou ze všelikého pokolení a jazyku a lidu i národu“* (Zj 5,9). – RH March 15, 1887 SD 236.4

Chlubme se Kristovým vzkříšením

„Řekl jí Ježíš: Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, byť pak i umřel, živ bude. A každý, kdož jest živ, a věří ve mne, neumřeť na věky. Věříš-li tomu?“ (J 11,25.26) SD 237.1

Po ukřižování Krista kněží a vládcové nepociťovali vítězství, jaké očekávali. Netěšili se z úspěchu v umlčení hlasu Velkého Učitele. Báli se. Právě Jeho smrt upozornila na Jeho život a charakter. Kněží byli usvědčeni, že jejich pokusy o pomstu se nezdařily; a oni se báli mrtvého Krista více, daleko více, než se kdy báli živého Krista. ... SD 237.2

Nebeské světlo obklopilo hrob a celá nebesa byla ozářena slávou anděla. Anděl přistoupil k hrobu a odvalil kámen, jako kdyby to byl malý kamínek a posadil se na něj. Potom zazněl jeho hlas: Synu Boží, vyjdi ven; Tvůj Otec tě volá; a Ježíš vysel z hrobu krokem mocného dobyvatele. Propukl mohutný jásot, protože nebeská rodina čekala, aby Ho mohla přijmout; a mocný anděl, následován nebeskou armádou, se poklonil před Ním v hluboké úctě, když On, vládce nebes, provolal nad pronajatým Josefovým hrobem: *„Já jsem vzkříšení i život.“* (J 11,25) – YI July 28, 1898 SD 237.3

Všechny stvořené bytosti žijí díky vůli a moci Boží. Přijímají život Syna Božího. Jakkoli mohou být schopní a nadaní, jakkoli velké jsou jejich možnosti, je to tím, že jsou naplněni životem ze Zdroje veškerého života. On je pramenem a studnicí života. ... Život, který položil za lidstvo, znovu vzal a dal ho lidskému pokolení. *„Já jsem přišel,“* říká, *„aby život měly, a hojně měly.“* (J 10,10) ... SD 237.4

Kristus se spojil s lidstvem, aby se lidstvo mohlo spojit s Ním v Duchu a životě. Na základě tohoto spojení v poslušnosti Slova Božího se Jeho život stane jejich životem. On říká pokání činícímu: *„Já jsem vzkříšení i život.“* (J 11,25) – YI Aug. 4, 1898 SD 237.5

19. srpna

Děkujeme Bohu za Jeho nevýslovný dar

„Díka pak Bohu z nevymluvného daru jeho.“ (2 K 9,15) SD 238.1

S jakým strašným záznamem v nebeských knihách se bude muset setkat lidské pokolení v posledním dni, protože většina lidí odmítla tu nesmírně cennou oběť zavrhlí ten nejbohatší dar, jaký Bůh mohl poskytnout tomuto světu. Všechna naše požehnání dostáváme skrze neocenitelný dar Krista. Život, zdraví, přátelé, rozum, štěstí to všechno je naše skrze Kristovy zásluhy. Kéž by si mladí i staří uvědomili, že všechno dostávají skrze účinnost Kristova života a smrti a kéž by uznali Boží vlastnictví. SD 238.2

Apoštol píše: *„Nejste sami svoji.“ (1 K 6,19)* Dokonce když jsme pod nadvládou krutého pána, dokonce když kníže temnoty ovládá našeho ducha, Pán Ježíš Kristus zaplatil za nás výkupné cenou své vlastní krve. ... Odevzdejme Mu ochotnou službu srdce, a již déle neolupujme Boha o to, co Mu patří. *„Odplata za hřích jest smrt, ale milost Boží život věčný v Kristu Ježíši, Pánu našem.“ (Ř 6,23) ... SD 238.3*

Skrze Jeho svaté Slovo, skrze Jeho prozřetelnost a skrze poselství poslaná vám Jeho služebníky, vám Ježíš denně říká: *„Aj, stojím u dveří, a tluku. Jestliže by kdo uslyšel hlas můj, a otevřel dvěře, vejduť k němu, a budu s ním večeřeti, a on se mnou.“ (Zj 3,20)* Ježíš dal svůj drahocenný život za vás, abyste se mohli stát účastníky božské přirozenosti, a tak unikli zkaženosti, která je na světě skrze žádost (2 Pt 1,4). Odevzdejte se Mu tedy jako záruka vděčné lásky. Kdyby nám nebyla bohatě dána láska skrze Krista, nacházeli bychom se nyní v beznadějném zoufalství, v duchovní noci. Děkujeme Bohu každý den, že nám dal Ježíše. – YI April 26, 1894 SD 238.4

Myšlenka, že Kristus zemřel, aby získal pro nás dar věčného života, je dostatečná, aby vyvolala v našich srdcích nejpřímnější a nejvroucnější vděčnost a z našich rtů nejhorlivější chválu. – RH Sep. 20, 1881 SD 238.5

Kristus je naším jediným přístupem k Otci

„A protože i dokonale spasiti může ty kteříž přistupují skrze něho k Bohu, vždycky jsa živ k orodování za ně.“ (Žd 7,25) SD 239.1

Jak se Bůh smířil s člověkem? Skrze dílo a zásluhy Ježíše Krista, který... odstranil všechno, co bylo vloženo mezi člověka a Boží odpouštějící lásku. Zákon, který člověk přestoupil, se nezměnil, aby vyhověl hříšníkovi v je ho padlém stavu, ale je učiněn jasnou kopií Božího charakteru představením Jeho svaté vůle a je vyvýšený a zvelebený v životě a charakteru Ježíše Krista. Cesta spasení je již zajištěna; protože neposkvrněný Beránek Boží je zjeven jako Ten, který nesl hřích světa. Ježíš se postavil na místě hříšníka a vzal na sebe vinu přestupníka. Hledě na hříšníkova Zástupce a Ručitele, Hospodin může být spravedlivý, a je spravedlivý k těm, kteří věří v Ježíše. Tomu, kdo přijímá Krista jako svou spravedlnost a svou jedinou naději, je přislíbeno odpuštění, nebo Bůh byl v Kristu, smiřuje svět s sebou (2 K 5,19). Kristova spravedlnost, pravda a svatost, která je v souladu se zákonem Božím, tvoří cestu, skrze kterou může být pokání činícímu a věřícímu hříšníkovi udělena milost. SD 239.2

Ti, kteří nevěří v Krista, nejsou smířeni s Bohem; ale ti, kteří věří v Něho, jsou skryti s Kristem v Bohu (Ko 3,3). *„Jestliže pak budeme vyznávati hříchy své, věrnýť jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy, a očistil nás od všeliké nepravosti.“ (1 J 1,9) SD 239.3*

On stal se nositelem hříchu a zemřel na kříži, aby zajistil spasení každému hříšníkovi, který činí pokání a vrací se ke své oddanosti vůči Bohu. Pouze skrze Krista můžeme získat přístup k Otci. – Letter 29, 1900 SD 239.4

Ježíš říká: *„Toho, kdož ke mně přijde, nevyvrhnu ven.“ (J 6,37)* Kristus bere na sebe hříchy přestupníka, uděluje mu svoji spravedlnost a svou proměňující milostí ho činí schopným pro spojení s anděly a společenství s Bohem. – YI Jan. 19, 1893 SD 239.5

Kříž a zákon

„Kdo jest moudrý, porozuměj těmto věcem, a rozumný poznej je; nebo přímé jsou cesty Hospodinovy, a spravedliví choditi budou po nich, přestupníci pak na nich padnou.“ (Oz 14,9) SD 240.1

Kříž hovoří nebeským zástupům, nepadlým světům a padlému světu o ceně, kterou Bůh vložil na člověka a o Jeho veliké lásce, kterou nás miloval. To svědčí světu, andělům i lidem o neměnnosti božského zákona. – RH May 23, 1899 SD 240.2

Smrt Kristova má být přesvědčujícím a věčným důkazem, že zákon Boží je neměnný jako Jeho trůn. ... Skutečnost, že Bůh neodpustil ani svému vlastnímu Synu, Ručiteli lidstva, je důkazem, který bude stát před svatým i před hříšným člověkem a před celým vesmírem na svědectví, že Bůh nemůže tolerovat nebo omlouvat přestupníky svého zákona. Každý útok proti Božímu zákonu, jakkoli nepatrný, je připsán na účet přestupníka a když Bůh vezme do ruky meč spravedlnosti, potom vykoná své dílo na nekajícím přestupníkovi, tak jako ho vykonal na božském Trpiteli. – 3BC 1166 SD 240.3

Skrze připočtenou spravedlnost Kristovu může hříšník pocítit, že je mu odpuštěno a může poznat, že zákon ho už neodsuzuje, protože je v souladu se všemi jeho nařízeními. Je to jeho výsadou považovat se za nevinného, když čte a přemýšlí o odplatě, která dopadne na nevěřící a hříšné. Vírou se ucho pí spravedlnosti Kristovy. ... Věda, že sám byl hříšníkem, přestupníkem svatého Božího zákona, hledí na dokonalou poslušnost Kristovu, na jeho smrt na Golgotě za hříchy světa; a má ujištění, že je ospravedlněný skrze víru v zásluhy a oběť Krista. Uvědomuje si, že Syn Boží byl poslušný vůči zákonu v jeho jménu, a že trest za přestoupení zákona nemůže dopadnout na věřícího hříšníka. Činná poslušnost Krista obléká věřícího hříšníka spravedlností, která vyhovuje požadavkům zákona. – YI Nov. 29, 1894 SD 240.4

22. srpna

Kříž nám pomáhá porozumět přírodě

„Nebo jsi mne rozveselil, Hospodine, skutky svými, o skutcích rukou tvých zpívati budu.“ (Ž 92,5) SD 241.1

Dnes neumí člověk správně číst poselství, které je vepsáno do přírody. Pokud není veden Boží moudrostí, staví přírodu a přírodní zákony nad Boha přírody. Proto pouhé lidské myšlenky vyřčené vědci tak často odporují učení Božího Slova. Avšak k těm, kteří přijali světlo Kristova života, příroda znovu promlouvá. Ve světle zářícím z kříže můžeme správně porozumět učení přírody. – MH 462 SD 241.2

V plánu vykoupení jsou tajemství, která lidská mysl nemůže vyzkoumat věci, které lidská moudrost nemůže vysvětlit ale příroda nás může hodně naučit, pokud jde o tajemství zbožnosti. Necht' tedy mladé myslí, pokud je to možné, se učí z knihy přírody. Každý keř, každý strom nesoucí ovoce, veškeré rostlinstvo jsou dány pro naše blaho. Tajemství království Božího můžeme přečíst v růstu semene. ... Bůh naplánoval, aby příroda byla pro člověka příručkou, vedoucí ho z cesty neposlušnosti zpět k Bohu. Je potřebné bedlivé studium přírody pod vedením Svatého Ducha. Pán dává názorné poučení, On činí svatou pravdu známou lidské mysli skrze nejjednodušší věci přírody. – YI May 6, 1897 SD 241.3

Každý slunění paprsek, každé sousto potravy nebo kapka vody jsou dary vykupující lásky a prosí spolu s hříšníkem, aby byl smířen s Bohem. – Undated Manuscript 44 SD 241.4

Slunce a měsíc byly stvořeny skrze Něho; neexistuje hvězda, jež kráší nebes a, kterou by On neučinil. Není ani kousek potravy na našem stole, který by On nepřipravil pro naši výživu. Pečeť a podpis Boha je na všem. Všechno je obsaženo a v hojnosti poskytováno člověku skrze ten nevýslovný Dar, jednorozeného Syna Božího. 49 SD 241.5

Kristus pro nás strpěl kříž

„A v způsobu nalezen jako člověk, ponížil se, poslušný byv až do smrti, a to do smrti kříže.“
(Fp 2,8) SD 242.1

Místo předložené sobě radosti strpěl kříž, opováživ se hanby, a navždy se posadil na pravici trůnu Božího (Žd 12,2). On zemřel na kříži jako oběť světa a skrze tuto oběť přišlo největší požehnání, jaké Bůh mohl udělit dar Svatého Ducha. Toto požehnání je pro všechny, kteří přijmou Krista.

SD 242.2

Padlý svět je bitevním polem největšího konfliktu, jakého kdy mohli být svědky obyvatelé vesmíru i této země a byl ustanoven, aby byl divadlem, na kterém se odehraje ten největší zápas mezi dobrem a zlem, mezi nebem a peklem. Každá lidská bytost hraje v tomto sporu svou roli. Nikdo nemůže stát na neutrální půdě. Lidé musí buď přijmout nebo zavrhnout Vykupitele světa. Všichni jsou svědky, ať už pro nebo proti Kristu. Pán volá na ty, kteří stojí pod Jeho korouhví, aby se zapojili do boje společně s Ním jako věrní vojáci, aby mohli nakonec dědičně obdržet korunu života, která jim je zaslíbena jako těm, kteří byli přijati za syny a dcery Boží. Kristus jim zanechal své zaslíbení, že veliká bude odměna v nebeském království pro ty, kteří se podílejí na Jeho ponížení a utrpení ve jménu pravdy. SD 242.3

Kříž Golgoty vyzývá a nakonec porazí každou pozemskou a pekelnou moc. V kříži se soustředí všechny vlivy a z něho všechny vlivy vycházejí. Je velikým středem přitažlivosti, protože na něm Kristus vydal svůj život za lidské pokolení. Tato oběť byla přinesena za účelem obnovení člověka k jeho původní dokonalosti; ba co víc, byla přinesena proto, aby mu dala úplnou proměnu charakteru, činíc ho více než vítězem. Ti, kdo v Kristově síle přemáhají velkého nepřítele Boha i člověka, zajmou v nebeských dvorech postavení nad anděly, kteří nikdy nepadli. – GCB 2. kvartál 1899 SD 242.4

24. srpna

Milosrdenství a spravedlnost se potkaly v kříži

„Milosrdenství a víra potkají se spolu, spravedlnost a pokoj dadí sobě políbení.“ (Ž 85,11) SD

243.1

Spravedlnost a milosrdenství stály stranou ve vzájemné opozici, oddělené širokou propastí. Pán náš Vykupitel oděl své božství lidstvím a vypracoval v zájmu člověka charakter, který byl bez vady a poskvrny. On zasadil svůj kříž uprostřed cesty mezi nebem a zemí a učinil ho předmětem přitažlivosti, který dosahuje obě cesty, přitahuje stejně tak spravedlnost jako i milosrdenství na druhé straně propastí. ... Viděli jsme tam Jediného rovného Bohu (Fp 2,6), který nesl trest za všechnu nespravedlnost a hřích. S dokonalým uspokojením se spravedlnost sklonila v úctě u kříže a řekla: Stačí. *SD 243.2*

Obětí učiněnou v našem jménu jsme umístěni do výhodného postavení. Hříšník, vytažený mocí Kristovou ze spolčení s hříchem, se přibližuje k vyvýšené mu kříži a pokoří se před ním. Tehdy se stane novým stvořením v Kristu Ježíši. Hříšník je obmyt a očištěn. Je mu dáno nové srdce. Svatost zjistí, že není třeba nic více požadovat. Dílo vykoupení zahrnuje následky, o kterých člověk nemá žádné ponětí. Lidské bytosti usilující o podobnost s božským obrazem vydaným z nebeské pokladnice, byla udělena znamenitost moci, která ji staví do vyšší pozice než anděly, kteří nepadli. Bitva byla bojována, bylo získáno vítězství. Spor mezi hříchem a spravedlností vyvýšil Pána nebes a ustanovil před zachráněnou lidskou rodinou, před nepadlým světem, před celým zástupem pracovníků zla, od největšího po nejmenšího, Boží svatost, milosrdenství, dobrotu a moudrost. – GCB 4. kvartál 1899 *SD 243.3*

Kristus na kříži byl prostředkem, pomocí něhož se milosrdenství a pravda potkaly spolu, a spravedlnost a pokoj se navzájem políbily (Ž 85,11) – GCB 2. kvartál 1899 *SD 243.4*

Velikost tohoto daru má lidem poskytnout námět k díkůvzdání a chvále, která bude trvat po všechny věky až na věčnost. – YI Dec. 13, 1894 *SD 243.5*

25. srpna

Kříž odhaluje satanovu vládu

„A obloupiv knížatstva i moci, vedl je na odivu zjevně, triumf slaviv nad nimi skrze něj.“ (Ko 2,15) SD 244.1

Na kříži na Golgotě se střetla láska se sobectvím. Tam se láska a sobectví nejlépe projeví. Kristus žil jen aby utěšoval a byl požehnáním; satan pak tím, že Ho vydal na smrt, projevil svou zlobu a nenávist vůči Bohu. Dokázal tím, že pravým cílem jeho vzpoury bylo svrhnout Boha a zahubit Toho, skrze něhož se zjevila láska Boží. SD 244.2

Životem a smrtí Kristovou se vyjevilo také myšlení lidí. Od jeslí až po kříž byl život Ježíšův voláním po odříkání a po útrpnosti. Odhaloval úmysly lidí. Ježíš přišel s pravdou nebes a všichni, kdož naslouchali hlasu Ducha svatého, přišli k Němu. Vyznavači vlastního já patřili do království satanova. Svým postojem ke Kristu každý ukáže, na čí straně stojí. A tak každý si vynáší sám rozsudek nad sebou. SD 244.3

V den posledního soudu každá ztracená duše pozná, proč odmítala pravdu. Každá duše, která byla zaslepena hříchem, pochopí pak před křížem jeho skutečný význam. Před vidinou Golgoty a její tajuplnou obětí budou hříšníci stát zatraceni. Rozplyne se každá lživá výmluva. Odpadlictví člověka se objeví ve své odpornosti. Lidé poznají, pro co se rozhodli. ... Až se zjeví myšlení všech srdcí, prohlásí věrní i odbojní jedním hlasem: *„Spravedlivé a pravé jsou cesty tvé, ó Králi svatých. Kdož by se nebál tebe, Pane, a nezveleboval jména tvého? ... Nebo soudové tvoji zjevení jsou.“ (Zj 15.3.4) – DA 57, 58 SD 244.4*

I když země byla oddělena od společenství nebes a odtržena od jejich spojení, Ježíš ji znovu spojil se sférou slávy. – ST Nov. 24, 1887 SD 244.5

Musíme denně brát svůj kříž

„I pravil všechněm: Chce-li kdo přijíti za mnou, zapři sám sebe, a beř svůj kříž na každý den, a následuj mne.“ (L 9,23) SD 245.1

Jedině moc kříže může oddělit člověka od silného spolčení s hříchem. Kristus dal sebe samého za spasení hříšníka. Ti, jejichž hříchy jsou odpuštěny, kteří milují Ježíše, budou s Ním spojeni. Oni budou nosit Kristovo jho. Toto jho nemá omezovat, nemá učinit jejich náboženský život jedním neuspokojeným lopocením. Ne; Kristovo jho má být pravým prostředkem, skrze který se křesťanský život stává jedním potěšením a radostí. Křesťan má být radostný v uvažování o tom, co Pán učinil, když dal svého jednorozené ho Syna, aby zemřel za svět, *„aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný“ (J 3,16). SD 245.2*

Ti, kteří stojí pod krví zbrocenou korouhví Knížete Immanuele, mají být věrnými vojíny Kristovy armády. Nikdy by neměli být nevěrní a nečestní. Mnozí mladí se chtějí ochotně postavit na stranu Ježíše Knížete života. Avšak jestli chtějí zůstat po Jeho boku, musí neustále hledět na Ježíše, na svého Vůdce, aby jim mohl udělit své rozkazy. Nemohou být vojáky Kristovými a přesto se zapojovat do satanských spolků a být mu nápomocni, neboť by se tím stali nepřáteli Kristovými. Tím by zradili své svaté pověření. – YI March 30, 1893 SD 245.3

Kříž... má být vyzdvížen a nošen bez reptání a naříkání. Když ho budete vyvyšovat, zjistíte, že on povznáší vás. Naleznete v něm živé milosrdenství, slito vání a soucitnou lásku. – Letter 145, 1900 SD 245.4

Skrze nesení kříže může být vaše zkušenost taková, že budete říkat: *„Já vím že Vykupitel můj žije, a protože On žije, i já budu žít.“ (Jb 19,25) Jaké to ujištění! – Manuscript 85, 1901 SD 245.5*

Bereme svůj kříž a zapíráme sebe

„S Kristem ukřižován jsem. Živť jsem pak již ne já, ale živ jest ve mně Kristus. Ze pak nyní živ jsem v těle, u víře Syna Božího živ jsem, kterýž zamiloval mne, a vydal sebe samého za mne.“ (Ga 2,20) SD 246.1

Kristus byl ukřižován za padlého člověka. Avšak mnohým, kteří si říkají křesťané, tato událost nic neříká. Ve skutečnosti zapírají kříž Kristův. ... Uznávají, že Kristus zemřel na kříži, avšak jestliže takové podobné ukřižování má být jejich zkušeností, nechťejí přijmout naučení z něho vyplývající, které vede člověka k sebezapření a sebeobětování. Jsou to křesťané pouze podle jména. Ústředním bodem jejich víry není ukřižovaný a vyvýšený Spasitel, který přivádí k sobě všechny, kteří Ho přijmou a uděluje jim výsadu bytí syny a dcerami Božími. – YI July 7, 1898 SD 246.2

Vzdejte se hříšných radovánek výměnou za nebesa a věčný život. Čím je těch několik dnů sobeckého uspokojení, které neobsahují ani jednu pravou kapku štěstí, v porovnání s věčnou blažeností, která čeká věrnou duši? Nezapuzujte Kristovu lásku z vaší duše. Hled'te na kříž Golgoty, chcete-li hmatatelný důkaz Jeho lásky. Nebesa se dívají na vás s intenzivním zájmem, aby se podívala, co učiníte. Andělé jsou ohromeni, když se odvracíte s lhostejností od požehnání, která jsou vám nabízena. Jestliže odmítnete odpovědět na přitahující Kristovu lásku, nakonec se stanete vzpurnými a odbojnými. – YI March 2, 1893 SD 246.3

Pavel si uvědomoval, že jeho schopnost přesvědčovat není z něho, nýbrž spočívá v přítomnosti Duch svátého, jehož milostivý vliv naplňoval jeho srdce a každou myšlenku podřizoval Kristu. ... V apoštolově učení byl Kristus ústředním motivem. „Živť jsem,“ prohlašoval, „již ne já, ale živ jest ve mně Kristus.“ (Ga 2,20) Potlačil své vlastní já a zjevoval a vyvyšoval Krista. – AA 251 SD 246.4

Ti, kteří zapírají sebe, aby činili jiným dobro, a kteří posvěcují sebe a všechno co mají Kristově službě, pocítí štěstí, které sobecký člověk hledá marně. – 3T 397 SD 246.5

Bereme svůj kříž a jdeme za Kristem

„Ovceť mé hlas můj slyší, a já je znám, a následujíť mne.“ (J 10,27) SD 247.1

Jak vzácné je vědomí, že máme věrného Přitele, Jediného, který nám uděluje ušlechtilý, povznesený charakter, který nás uschopňuje pro společenství nebeských andělů v nebeských dvorech! Jeho ochrana je nad všemi Jeho dětmi. Mají pokoj, který svět nemůže dát ani vzít. Ztráta pozemských pokladů je nečiní beznadějnými nebo lidmi bez domova. ... SD 247.2

Kristus hledí na tento svět, který je plný aktivity v oblasti usilování o pozemské poklady. Vidí, jak se mnozí horečně snaží hned v jedné, hned v druhé oblasti, aby získali vytoužený pozemský poklad, o kterém jsou přesvědčeni, že uspokojí jejich sobeckou nenasytost, zatímco při své chtivé honbě za svým cílem míjejí tu jedinou cestu, která vede k opravdovému bohatství. SD 247.3

Když Kristus jediný mající autoritu, mluví k takovým, vybízí je, aby Ho následovali. Nabízí jim, že je povede k bohatstvím, která jsou tak trvalá jako věčnost. Ukazuje jim úzkou cestu sebezapření a oběti. Ti, kteří se tísní na této cestě, překonávajíc každou překážku, dosáhnou zemi slávy. Při zvedání kříže zjistí, že kříž povznáší je a nakonec dosáhnou nehynoucí poklad. SD 247.4

Mnozí si myslí, že najdou bezpečí v pozemských bohatstvích. Ale Kristus chce odstranit z jejich oka třísku, která zatemňuje zrak, a tak jim umožnit, aby mohli spatřit převelmi veliké věčné slávy brímě (2 K 4,17). Zaměňují zdání se skutečností a ztratí z očí slávu věčného světa. Kristus je volá, aby rozšířili svůj pohled za přítomnost a přidali věčnost ke svému vidění. – Letter 264, 1903 SD 247.5

Máme vyzvednout kříž a jít ve šlépějích Kristových. Ti, kteří vyzvednou kříž, zjistí, když toto činí, že kříž povznáší je, dává jim statečnost a odvahu a ukazuje jim na Beránka Božího, který snímá hřích světa (J 1,29). – RH July 13, 1905 SD 247.6

Když se vyhýbáme kříži, ztratíme život věčný

„A kdož nebéře kříže svého a nenásleduje mne, není mne hoden.“ (Mt 10,38) SD 248.1

Mohou být pouze dvě třídy. ... A všichni, kteří se staví na stranu nevěrnosti, stojí pod satanovou černou korouhví a jsou obviněni ze zavržení a zlomyslného zacházení s Kristem. Jsou obviněni z úmyslného ukřižování Pána života a slávy. – RH Jan. 30, 1900 SD 248.2

Ten, kdo se vyhýbá kříži, vyhýbá se odměně slíbené věrným. – Letter 144, 1901 SD 248.3

Hleďte na Golgotu, dokud vaše srdce neroztaje ohromující láskou Syna Božího. On nezanedbal nic, aby padlý člověk mohl být vyvýšen a očištěn. A nemáme Ho vyznávat? Poníží náboženství Kristovo svého příjemce? Nikoli! V následování šlépějí Muže Golgoty není žádného ponížení. Den co den sedejme u nohou Ježíšových a učme se od Něho, aby z našich rozhovorů, našeho chování, našeho oděvu a ve všech našich záležitostech byla patrná skutečnost, že Ježíš vládne a panuje nad námi. Bůh nás volá, abychom kráčeli cestou, která je stanovena pro vykoupené Páně. Nemáme chodit po stezkách tohoto světa. Máme všechno odevzdat Bohu a vyznávat Krista před lidmi. ... SD 248.4

„A kdož nebéře kříže svého a nenásleduje mne, není mne hoden. Kdo nalezne duši svou, ztratí ji; a kdo by ztratil duši svou pro mne, nalezne ji.“ (Mt 10,38) Den co den máme zapírat sebe, vyzvednout kříž a následovat šlépěje Mistra. ... SD 248.5

Jsem ráda, že den zkoušky není ještě uzavřen. Dovolte, abyste ve jménu Ježíše Krista z Nazareta padli na Skálu a rozbili se. Tichostí, láskou, svatým rozhovorem, soucitným duchem vyznávejte Krista jiným. O kéž bychom se mohli ocitnout v místě, kde by byla zjevena Jeho sláva, tak jako byla zjevena v Jeruzalémě, když byl Svatý Duch vylit na lidi. – RH May 10, 1892 SD 248.6

Golgotský kříž je nám zárukou věčného života. – Letter 15, 1892 SD 248.7

Kříž, který nesl Simon

„A vyšedše, našli člověka Cyrenského, jménem Simona. Toho přinutili, aby nesl kříž jeho.“
(Mt 27,32) SD 249.1

Spasitelovo břímě bylo příliš těžké, aby je mohl nést tak zesláblý a trpící. Od velikonoční večeře, kterou trávil se svými učedníky, nic nepojedl, ani nepil. Prožil smrtelný zápas se satanskými mocnostmi v zahradě Getsemanské. ... Po celou dobu hanebného výslechu, který měl být soudem, zachoval pevnost a důstojnost. Když však na Něho po druhém zbičování vložili kříž, Jeho lidská přirozenost to už nevydržela. Klesl pod břemenem vysílením. SD 249.2

Zástup lidí, který provázel Spasitele, sledoval, jak kráčí unaveně a jak vrávorá, nikdo však neprojevil soucit. ... Jeho pronásledovatelé poznali, že své břímě už nemůže nést dále. Bylo třeba najít někoho, kdo by za něj nesl ponižující náklad. Židé tak nemohli učinit. ... SD 249.3

V té chvíli kráčí proti zástupu cizí člověk, Simon z Cyrény, který přichází do města z venkova. Slyší posměšky a sprostoty lidí, slyší opětovně pohrdavé volání: Ustupte z cesty králi Židů! Zastavuje se v úžasu nad touto podívanou; a když vyslovil svůj soucit, popadli ho a vložili mu kříž na ramena. SD 249.4

Simon již slyšel o Ježíši. Jeho synové věřili ve Spasitele, on sám však nebyl Kristovým učedníkem. Nesení kříže na Golgotu bylo pro Simona požehnáním a Simon byl za to prozřetelnosti do smrti vděčný. Přivedlo ho to k tomu, že se sám rozhodl vzít na sebe kříž Kristův a vždy s radostí snášel Jeho břímě. – DA 741, 742 SD 249.5

Kříž, který byl (Simon) přinucen nést, se stal prostředkem jeho obrácení. Jeho soucit hluboce pohnul Ježíšovou přízní; a události Golgoty, i slova vyslovená Spasitelem, způsobila, aby uznal, že On byl Synem Božím. – Undated Manuscript 127 SD 249.6

Umírající zločinec přijímá Krista jako svého Spasitele

„I dí Ježíšovi: Pane, rozpomeň se na mne, když přijdeš do království svého.“ (L 23,42) SD 250.1

Do poslední chvíle svého díla se Kristus projevuje jako odpouštějící hříchy. V nejhlubší půlnoci, kdy se betlémská Hvězda chystala upadnout v zapomenutí, hle, uprostřed mravní temnoty s jasnou září zasvítla víra umírajícího hříšníka, který se uchopil umírajícího Spasitele. SD 250.2

Taková víra může představovat dělníky najaté o jedenácté hodině (Mt 20,67.9), kteří dostanou stejnou odměnu jako ti, kteří pracovali po mnoho hodin. Zločinec prosil ve víře, v pokání, v lítosti. Prosil doopravdy, jako kdyby si plně uvědomoval, že Ježíš by ho mohl zachránit, kdyby chtěl. A v jeho hlase se objevila naděje smíšená s bolestí, když si uvědomil, že jestli to On neučiní, bude ztracený, navěky ztracený. Svěřil svou bezmocnou, umírající duši a tělo Ježíši Kristu. – Manuscript 52, 1897 SD 250.3

Slyšel, jak Pilát řekl: *„Já na něm žádné viny nenalézám.“* (J 19,4) Neušlo mu, že Ježíš se chová jako Bůh a že blahovolně odpouští svým mučitelům. ... Slyší, jak mnozí z kolemjdoucích hájí Ježíše. Slyší, jak opakují Jeho slova a vypravují o Jeho činech. Znovu se ho zmocňuje přesvědčení..., že to je Kristus. ... Když byl za svůj zločin odsouzen, pozbyl naděje a zmocnilo se ho zoufalství. Nyní se v něm vynořily zvláštní myšlenky. V mysli se mu vybavilo, co slyšel o Ježíši. ... Slyšel i slova těch, kdož uvěřili v Ježíše a s pláčem ho následovali. ... Duch svatý osvěcuje jeho mysl a řetěz důkazů se skládá článek po článku dohromady. V Ježíši, zmučeném, posmívaném a visícím na kříži, spatřuje Beránka Božího, který snímá hříchy světa. V jeho hlase se mísí naděje s úzkostí, když se v bezmoci a skonávající upíná k umírajícímu Spasiteli. Odpověď přišla vzápětí. Měkký a libo zvukný hlas, plný lásky, soucitu a moci, pronesl slova: *„I řekl mu Ježíš: Amen pravím tobě dnes, budeš se mnou v ráji.“* (L 23,43) ... Kajícímu lotru se dostalo dokonalého pokoje smíření s Bohem. – DA 749, 751 SD 250.4

1. září

Přednost práce s Bohem

„Božíť jsme zajisté pomocníci, Boží rolí, Boží vzdělání jste.“ (1 K 3,9) SD 251.1

Kéž byste si jen mohli uvědomit, že Bůh nebes bere ty, kteří se vzbouřili proti Jeho vládě, a říká jim: „Můžete být mými spolupracovníky, jestli se Mi dnes zcela zasvětíte...“ Není to úžasné, že můžeme obdržet bohatý proud milosti Boží a pracovat v souladu s Ním? Co chce Bůh učinit s námi bídými, slabými a křehkými, jako jsme my? Co může učinit s námi? Všechno, pokud jsme ochotni odevzdat Mu všechno. – YI May 3, 1900 SD 251.2

Když mě Bůh povolal v mém raném dětství, abych pracovala pro Něho, byla jsem zvyklá si myslet: Co mohu dělat? Bůh říká: Vykonej můj příkaz. To je všechno, co musí každý z nás učinit. Chci vám říci, co každý z vás od nejstaršího po nejmladšího může učinit: může spolupracovat s Bohem, ... a navzájem spolu. ... Neučte se činit, co se vám líbí. Uvědomte si, že jste odpovědní za vliv, který šíříte. ... SD 251.3

„Božíť jsme zajisté pomocníci, Boží rolí.“ Přemýšlejte o tom! On chce pracovat na vaší mysli, tak jako vy obděláváte zemi. Snaží se zasít semeno, aby přineslo ovoce k Jeho slávě. *„Boží vzdělání jste.“* Ale On nestaví bez toho, aby o vás pečoval. – YI May 3, 1900 SD 251.4

Jestliže odevzdáme své životy Jeho službě, nikdy se neoctneme v situaci, kterou by Bůh nevyřešil. – COL 173 SD 251.5

Ježíš zpřístupnil všem božskou plnost své nevýslovné lásky a On vám říká: „Jste Božími spolupracovníky.“ – Letter 1a, 1894 SD 251.6

Pravé misijní úsilí začíná v domově

„Byli pak oba spravedliví před obličejem Božím, chodíce ve všech přikázáních a spravedlnostech Páně bez ouhony.“ (L 1,6) SD 252.1

V utváření vztahu s Kristem je člověk obnovován, ale přichází také zpět k jeho určenému vztahu s Bohem. ... Jeho první povinností se týkají jeho děti a jeho nejbližších příbuzných. Nic nemůže omluvit jeho zanedbání tohoto vnitřního kruhu kvůli většímu vnějšímu kruhu. Ve dni konečného účtování otcové a matky. ... budou otázeni, co učinili a co řekli pro zajištění spasení duší, za které sami přijali odpovědnost tím, že je přivedli na svět. Zanedbali své beránky, svěřující je do péče cizích?... Veliké dobro učiněné jiným nevyrovná dluh, kterým jste zavázáni Bohu v péči o vaše děti. Zanedbali své beránky, svěřující je do péče cizích? ... Veliké dobro učiněné jiným nevyrovná dluh, kterým jste zavázáni Bohu v péči o vaše děti. SD 252.2

Ve správné výchově a utváření myslí svých dětí je matkám svěřeno největší poslání, jaké kdy bylo dáno smrtelníkům. – Manuscript 29, 1886 SD 252.3

Kdykoli se chopíte povinností, které jsou vám nejbližší, tehdy vám Bůh požehná a vyslyší vaše modlitby. Je příliš mnoho takových, kteří konají misijní práci venku, zatímco jejich vlastní domácnosti jsou ponechány bez tohoto úsilí jsou zničené následkem zanedbání. ... První misijní prací je, když můžeme vidět, že láska, světlo a radost přicházejí do domácího kruhu. Nesnažme se činit nějaké velké dílo střídmosti nebo misijní práci, dokud nejprve nesplníme své povinnosti doma. Každé ráno bychom měli přemýšlet: Jaký skutek mohu dnes učinit? Jaké něžné slovo mohu říci? Laskavá slova v domově jsou požehnaným slunečním svitem. Muž je potřebuje, žena je potřebuje, děti je potřebují. ... Touhou každého srdce má být, aby učinil natolik nebe na zemi, nakolik je to jen možné. – RH Dec. 23, 1884 SD 252.4

Duše zachráněna ve vašem vlastním rodinném kruhu nebo ve vašem vlastním sousedství, vašim trpělivým, pečlivým úsilím, přinese tak velkou čest jménu Kristovu a zazáří tak jasně ve vaší koruně, jako kdyby byla tato duše nalezena v Číně nebo Indii. – ST Nov. 10, 1881 SD 252.5

3. září

Věrnost v malých věcech

„Kdo jest věrný v mále, i ve mnoze věrný jest. A kdož v mále jest nepravý, i ve mnozeť nepravý jest.“ (L 16,10) SD 253.1

Mnoho času je ztraceno v touze učinit nějakou velkou věc, nějaké obdivuhodné dílo, zatímco povinnosti ležící blízko, jejichž vykonání by učinilo život příjemným, jsou ztraceny ze zřetele. Život, který je Kristu podobný v domově, bude podobný Kristu v církvi. Zanedbání menších povinností ve snaze vykonat veliké dílo, zničí životy mnoha lidí. – Manuscript 19, 1892 SD 253.2

Mnozí obdivují širokou, hlubokou řeku, která se pohybuje majestátně ve svém postupujícím běhu k oceánu. Je hodná obdivu; protože koná svou stanovenou práci. Ale co tisíce potůčků z horských svahů, které pomáhají zvětšovat tento vznešený proud? Je pravdou, že jsou malé a úzké; ale jsou nepostradatelné, protože bez nich by řeky nemohly existovat. Sjednoceny konají své určené dílo zúrodnující zemi; jejich cesta přes pole a louky může procházet živou zelení, která lemuje jejich břehy. Takto uskutečňují Boží plán a přispívají k rozkvětu světa. Mohutná řeka si vytváří koryto skrze věčné vrchy; ale na svém místě je potok tak nezbytný jako řeka. ... SD 253.3

Každý jednotlivý člen je odpovědný za rozkvět církve. Svět je plný práce pro Mistra. Každý den přináší své břemeno starostí a odpovědností; a jestliže někdo jen tak zanedbává práci mu svěřenou, utrpí tím svatá věc. – RH Jan. 6, 1885 SD 253.4

Svědomitá pozornost věnovaná tomu, co svět pokládá za malé věci, dodává životu velikou krásu a úspěch. Malé skutky lásky, nepatrná slova laskavosti, malé skutky sebezapření, moudré využívání drobných příležitostí, pilné pěstování malých hřiven činí člověka velikým v očích Božích. – YI April 21, 1898 SD 253.5

Pozorné zdvořilosti, které začínají v našich rodinách, se rozšíří mimo rodinný kruh a pomohou vytvořit součet životního štěstí. – 3T 540 SD 253.6

Domácí povinnosti dobře konány

„A všechno, což byste koli činili, z té duše číňte, jako Pánu, a ne lidem.“ (Ko 3,23) SD 254.1

Bůh vám dal život a veškerá bohatá požehnání, která ho činí příjemným, a zato požaduje od vás službu, vděčnost, lásku, poslušnost Jeho zákonu... Požaduje od vás, abyste ovládali vášně, potlačili sobecké myšlenky a skutky a přestali vyslovovat popudlivá slova. Požadoval by Ježíš toto sebeovládání, abyste ho uplatňovali v životě, kdyby to nebylo pro vaše opravdové štěstí? Ne; On si přeje, abyste pěstovali takové vlastnosti charakteru, které přinesou pokoj vašemu vlastnímu srdci a umožní, abyste osvětili jiná srdce a přebývali v slunečním svitu lásky, radosti a radostné spokojenosti. SD 254.2

Jestliže jste skutečně obráceni, jestliže jste dětmi Ježíše, budete mít v úctě své rodiče; budete činit nejenom to, co oni vám říkají, ale budete hledat příležitosti, jak byste jim mohli pomoci. Činíte takto, pracujete pro Ježíše. On považuje všechny tyto pečlivé, pozorné skutky jako učiněné pro Něho. Toto je nejdůležitější druh misijní práce; a ti, kdo jsou věrní v těchto malých každodenních povinnostech, získávají cennou zkušenost. ... Věnováním vašeho času nějaké užitečné práci zavíráte dveře satanským pokušením. Pamatujte si, že Ježíš nežil pro své potěšení a že Mu musíte být podobní. Učíněte tuto záležitost jednou z náboženských zásad a prostě Ježíše, aby vám pomohl. Cvičením vaší mysli v tomto směru budete připraveni, abyste se stali nosiči břemen ve věci Boží, tak jako nesete starosti v domácím kruhu. Budete mít dobrý vliv na jiné a můžete je získat pro službu Kristu. ... SD 254.3

Když přimějete vaši mysl, aby učinila něco, k čemu je vaše srdce nakloněno, nevzdávejte se kvůli těžkostem, ale zkoušejte to znovu a znovu. Vložte stejnou energii a rozhodnost, abyste mohli mít úspěch v službě Kristově a odměna vás nemine. – YI Jan. 30, 1884 SD 254.4

Vliv křesťanského života v domově

„Zlořečení Hospodinovo jest v domě bezbožníka, ale příbytku spravedlivých žehná.“ (Př 3,33)

SD 255.1

Jestliže Kristus přebývá v nás, budeme křesťany doma stejně tak jako i mim o dům. Ten, kdo je křesťanem, bude mít laskavá slova pro své příbuzné a známé. Bude laskavý, zdvořilý, milý, soucitný a bude se vzdělávat pro příbytek rodiny v nebesích. Jestliže je členem královské rodiny, bude představovat království, ke kterému směřuje. Bude mluvit s něžností ke svým dětem, protože si bude uvědomovat, že ony jsou také dědici Božími, členy nebeského dvoru. Mezi Božími dětmi nepřebývá nijaký duch tvrdosti. – RH Sep. 20, 1892 *SD 255.2*

Pamatujte si, že takovými, jakými jste ve vaší rodině, takovými budete ve sboru. Tak jako jednáte s vašimi dětmi, tak budete jednat i s Kristem. Jestliže pěstujete ducha, který není podobný Kristu, zneuctíváte Boha. ... Postavení nedělá člověka. Byl to Kristus, který zformoval v nás to, co činí člověka hodným přijetí koruny života, která nezvadne. – Manuscript 21, 1903 *SD 255.3*

Bůh chce, aby každý člověk začal žít křesťanský život už doma a dále v něm pokračoval. Jaký je člověk doma, takový bude i ve sboru nebo v obchodním jednání. Jestliže se podřídí vedení Ducha svatého už v domově, jestliže chápe svou odpovědnost, s jakou má jednat s lidmi, pak když se dostane do zodpovědného postavení, bude sledovat stejný směr. Bude pamatovat na něžnost, jakou Kristus prokazuje jemu a tutéž lásku a něžnost bude projevovat jiným. ... *SD 255.4*

Zásady nebes mají být uskutečňovány v každé rodině, v kázni každého sboru, v každém ustanovení, v každé instituci, v každé škole a ve všem, co má být spravováno. – GCB April 3, 1901 *SD 255.5*

Muži a ženy, děti a mládež jsou váženi na nebeských vahách podle toho, co bude zjeveno v jejich domácím životě. Křesťan v domově je křesťanem všude. Náboženství přinesené do domova působí vlivem, který je neocenitelný. – Manuscript 34, 1899 *SD 255.6*

Dobré jednání v domově ovlivňuje jiné

„Posilíš se, a zmužile se mějme, bojujíce za lid náš a za města Boha našeho, Hospodin však, což mu se dobře líbí, nechť učiní.“ (1 Pa 19,13) SD 256.1

Spasitel světa miluje děti a mládež, kteří mu odevzdají svá srdce. ... Během dětství a mládí se stanou věrnými učedníky našeho Pána. ... Ve vašich raných letech můžete být požehnáním v domově. – YI Aug. 10, 1893 SD 256.2

Dokonce i skrze děti a mládež může světlo života svítit na ty, kteří sedí v temnotách (L 1,79). Bděte tedy a modlete se a získáte osobní zkušenost ve věcech Božích. Vaši rodiče vás mohou učit, oni se mohou snažit vést vaše nohy po bezpečné cestě; ale nejsou schopni změnit vaše srdce. Musíte dát své srdce Ježíši a kráčet v drahocenném světle pravdy, které On vám dal. Věrně plňte vaše povinnosti v domácím životě a skrze milost Boží můžete dorůst do plné postavy Krista, do jaké by mělo vyrůst každé Jeho dítě. ... SD 256.3

V dětství i mládí můžete získat zkušenost v Boží službě. Dělejte věci, o kterých víte, že jsou správné. Buďte poslušni svých rodičů. Poslouchejte jejich rady, poněvadž jestliže milují a bojí se Boha, pak je na ně vložena odpovědnost za vaši výchovu, kázeň a přípravu vaší duše pro nesmrtelný život. Vděčně přijímejte jejich pomoc, kterou vám chtějí dát, a učíňte jejich srdce radostnými tím, že se ochotně podřídíte jejich rozhodnutím, pramenícím z moudřejšího úsudku. Tímto způsobem budete ctít své rodiče a oslavovat Boha a stanete se požehnáním těm, se kterými se stýkáte. – YI Aug. 17, 1893 SD 256.4

Přejeme si, aby děti a mládež byly šťastnými v tomto životě a aby přinášely všechno, co činí nebesa žádoucími místem pokoje a dokonalého štěstí do domácího života. Cvičte se, abyste se chovali doma správně, majíce bázeň před Pánem a stane se vám to zvykem, že se budete chovat správně, i když budete vzdáleni od domova. ... Nechť je pěstována láska, pokoj a křesťanská zdvořilost a andělé budou vašimi hosty. – YI Aug. 14, 1886 SD 256.5

Job obětoval oběti za své děti

„A když vypořádali dny hodů, posílával Job, a posvěcoval jich, a vstávaje ráno, obětoval zápalu podle počtu všech jich. Nebo říkával Job: Snad zhřešili synové moji, aneb zlořečili Bohu v srdci svém. Tak činíval Job po všechny ty dny.“ (Jb 1,5) SD 257.1

Jsou dva způsoby jednání s dětmi způsoby, které se od sebe velmi liší v zásadách i v následcích. Věrnost a láska, spojená s moudrostí a pevností, v souladu s učením Božího Slova, přinese štěstí v tomto životě i v následujícím. Zanedbání povinnosti, nerozvážná shovívavost, nedostatek zdrženlivosti nebo pokárání pošetilosti mládí, bude mít za následek neštěstí a konečné zničení dětí a zklamání a bolest rodičů. ... SD 257.2

Bylo by dobré pro rodiče naučit se od člověka z Uz lekci stálosti a oddanosti. Job nezanedbal svou povinnost vůči těm, kteří byli mimo jeho domácnost; byl dobrotivý, laskavý, pozorný k zájmům jiných, a přitom horlivě pracoval pro záchranu své vlastní rodiny. Uprostřed slavnosti jeho synů a dcer se chvěl, aby se jeho děti neznělíbily Bohu. Jako věrný kněz své domácnosti, obětoval oběti za každého jednotlivě. On znal útočný charakter hříchu a myšlenka, že jeho děti by mohly zapomenout na božské požadavky, ho vedla k Bohu jako přímluvci v jejich zájmu. – RH Aug. 30, 1881 SD 257.3

Bůh touží uvidět, jak z našich domovů vycházejí velké skupiny mladých lidí, kteří díky zbožnému vlivu svých domovů, odevzdávají svá srdce Jemu a jdou, aby Mu dali nejlepší službu svého života. Usměrnování a cvičení božskými pokyny z domova, vlivem ranních a večerních pobožností, důsledným příkladem rodičů, kteří milují a bojí se Boha, naučili se poddávat Bohu jako svému Učiteli a tím jsou připraveni odevzdat Mu bohuľibou službu jako věrní synové a dcery. Taková mládež je připravená představit světu moc a milost Kristovu. – CG 559 SD 257.4

Dalekosáhlé vlivy křesťanského domova

„Bože, učil jsi mne od mladosti mé, a až po dnes vypravuji o divných činech tvých.“ (Ž 71,17)

SD 258.1

Povaha, osobní zvláštnosti, zvyky z nichž se vyvíjí charakter všechno, co se praktikuje v domově, se projeví ve všech životních spojeních. Náklonnosti, jimiž se hová, se projeví v myšlenkách, slovech a skutcích toho samého charakteru – 6T 174 *SD 258.2*

Poslání rodiny je velkolepé a netýká se jen jejích členů. Křesťanský domov má být učebnicí, která zobrazuje, jak významné jsou správné životní zásady. Takový příklad se stává silou, která ve světě působí k dobru. Vliv správné rodiny na srdce a životy lidí je mnohem účinnější než sebelepší kázání. ... Z takových rodin vycházejí mladí lidé, kteří prožívají to, čemu se doma naučili. Ušlechtilé zásady života se pak dostávají do dalších domácností a ve společnosti působí vlivem, který vede k jejímu povznesení – MH 352 *SD 258.3*

Domov, jehož členové jsou taktními a zdvořilými křesťany, šíří dalekosáhlý vliv k dobrému. Ostatní rodiny si povšimnou výsledků dosažených v takovém domově a budou i ve svém životě následovat jeho příklad, ochraňující svůj domov před satanskými vlivy. Boží andělé budou často navštěvovat domov, ve kterém vládne Boží vůle. Pod mocí Boží milosti se takový domov stává unaveným poutníkům místem osvěžení. Bdělou ochranou je vlastní já uchráněno před sebevyvyšováním. Vytváří se správné zvyky. Všichni pečlivě uznávají práva jiných. U kormidla je víra, která působí skrze lásku a očišťuje duši a řídí celou domácnost. Pod posvěceným vlivem takového domova je zásada bratrství, představená ve Slově Božím, více poznávána a poslouchána. – AH 31

SD 258.4

Kristův život je před námi jako vzor, a když vystupuje jako anděl milosrdenství k potřebám jiných, tehdy se člověk stává blízkým Bohu. Je podstatou křesťanství činit rodiny a členy společnosti šťastnými. – ST Feb. 17, 1881 *SD 258.5*

Bůh nás naplňuje svou láskou

„Ale víno nové v nádoby nové má lito býti, a obé bude zachováno.“ (L 5,38) SD 259.1

Měli bychom opravdově hledat poznání a cenit si pravdu, kterou můžeme u kázat jiným, takovou, jaká je v Ježíši. Potřebujeme mít správné ocenění hodnoty našich vlastních duší; kdybychom ji měli, pak bychom nebyli tak bezstarostní s ohledem na naše jednání, tak jak to činíme nyní. Měli bychom hledat co nejhorlivěji, abychom poznali Boží cestu; ... a naše stálá modlitba by měla být taková, abychom mohli vlastnit mysl Kristovu a abychom mohli být zformováni a přetvořeni k Jeho podobnosti. Pohledem na Ježíše a pozorováním Jeho krásy, majíce naše oči stále upřeny nad Něho, jsme proměňováni k Jeho obrazu. ... SD 259.2

Konec je blízko! Nemůžeme si dovolit ztratit ani okamžik! Světlo má svítit dále od Božího lidu jasnými, zářivými paprsky, představujícími Ježíše církvi i světu. ... Jako nástroje mají být použity ty duše, které radostně přijímají světlo pravdy, které jim Bůh oznamuje. Tito jsou Božími nástroji pro přinesení známosti pravdy světu. Jestliže se skrze Kristovou milost Jeho lid stane novými nádobami, On je naplní novým vínem. Bůh dá dodatečné světlo a stará pravda bude obnovena a znovu zasazena do rámce přítomné pravdy; a kamkoli tyto pracovníci půjdou, budou vítězit. Jako Kristovi vyslanci, budou zkoumat Písmo svaté, hledat pravdu, která byla ukryta pod nánosy bludů. A každý paprsek přijatého světla má být oznámen jiným Bude převládat jeden zájem, jedna věc pohltní všechny ostatní Kristus naše spravedlnost. ... SD 259.3

„Já jsem Hospodin, kterýž činím milosrdenství, soud i spravedlnost na zemi; nebo v těch věcech libost mám, dí Hospodin.“ (Jr 9,24) To je to, co potřebujeme vnést do všech našich sborů. Bůh chce, aby se každá duše vrátila k první lásce. Chce, aby všichni vlastnili zlato víry a lásky, aby mohli shromáždit poklad a potom ho udělit dalším, kteří ho potřebují. – RH Extra Dec. 23, 1890 SD 259.4

Bůh dovoluje utrpení a zkoušky

„Prvé než jsem snížen byl, bloudil jsem, ale nyní výmluvnosti tvé ostříhám.“ (Ž 119,67) SD 260.1

Pán oceňuje nejvyšší hodnotou svatost svého lidu a dovoluje, aby přišly porážky na jednotlivce, na rodiny i na církev, aby Jeho lid mohl vidět své nebezpečí a pokořil svá srdce před Ním v pokání. Bude jednat ze svým odpadlým lidem s něžností. Vysloví jim odpuštění a oblékne je do roucha Kristovy spravedlnosti. Poctí je svou přítomností. SD 260.2

V tomto velikém dni smíření je naší povinností vyznat naše hříchy a uznat Boží milosrdenství a lásku v odpuštění našich přestoupení. Děkujeme Pán u za výstrahy, které nám dal, aby nás zachránil od našich zvrácených cest. Podejme svědectví o Jeho dobrotě zjevením změny v našich životech. Jestli že ti, kterým Pán poslal pokárání, které je varovalo, že nekrácejí po Jeho cestě, činí pokání a s pokorou a zkroušeným srdcem učiní vyznání, Pán je jistě přijme znovu do své přízně. ... SD 260.3

Před námi je období veliké zkoušky. To nás nutí, abychom využili všechny naše schopnosti a dary pro pokrok Božího díla. Síla, kterou nám Pán dal, má být použita k budování a ne k znechucování a k boření. ... Ve všech dobách církevních dějin byli Bohem ustanovení poslové pravdy vystaveni pohanění a pronásledování. Avšak i kdyby byl Boží lid násilím vyhnán kamkoli, podobně jako milovaný apoštol byl vyhnán do vyhnanství na pustý ostrov Kristus vždy bude vědět, kde se nacházejí a bude je posilovat a žehnat jim a naplňovat je pokojem a radostí. ... SD 260.4

Vyčistí svou církev tak, jako vyčistil chrám na začátku a na konci své služby na zemi. Všechno, co přináší církvi ve zkouškách a utrpeních, které na ni přijdou, je proto, aby Jeho lid mohl získat hlubší zbožnost a více síly k nesení vítězství kříže do všech částí světa. On má práci pro všechny. – GCB 3. kvartál 1900 SD 260.5

Pronásledování pomáhá šířit evangelium

„Protož libost mám v nemocech, v pohaněních, v nedostacích, v protivenstvích, a v úzkostech, pro Krista. Nebo když mdlím, tehdy sílen jsem.“ (2 K 12,10) SD 261.1

V každé době byli vyvolení Boží poslové hanobeni a pronásledováni, avšak jejich soužením se šířila zvěst o Bohu. Každý Kristův následovník má vstoupit do jejich řad a pokračovat ve stejném díle s vědomím, že nepřátelé nemohou učinit nic proti pravdě, ale jen pro pravdu. Bůh chce, aby pravda byla postavena do popředí a stala se předmětem ověřování a diskusí i přesto, že jí lidé opovrhují. Je třeba vyburcovat mysl lidí. Pán Bůh používá každého nedorozumění, každou potupu a každou snahu omezit svobodu svědomí jako prostředek k probuzení lidí, kteří by jinak zůstali neteční. SD 261.2

Jak často se tato zkušenost potvrdila v životě Božích poslů. Když byl ušlechtilý a výřečný Štěpán ukamenován z popudu velerady, věc evangelia tím neutrpěla. Světlo z nebe, které ozářilo jeho tvář a božský soucit vyjádřený v jeho poslední modlitbě před smrtí, působily přesvědčivě jako ostré šípy na fanatické členy velerady, kteří kamenování přihlíželi. Saul, farizeus a pronásledovatel křesťanů, se stal vyvoleným nástrojem, který měl nést jméno Kristovo před pohany, krále a syny Izraele. Po mnoha letech napsal Pavel už jako stařec ze svého vězení v Římě: *„Někteří z závisti a na vzdoru... Krista káží... ne v čistotě, domnívají se, že mi k vězení mému soužení přidají. Ale což pak o to? Nýbrž jakýmkoli způsobem, buď v samé tvárnosti, buď v pravdě Kristus se zvěstuje.“* (Fp 1,15-18) Pavlovým uvězněním se evangelium rozšířilo ještě dále a pro Krista byli získáni lidé i v samotném paláci císařů. Satan se snaží zničit *„neporušitelné semeno“* Božího Slova, *„které je živé a zůstávající na věky“* (1 Pt 1,23), tím je vlastně oslavováno jméno Kristovo a lidé jsou přiváděni ke spasení. – MB 33 SD 261.3

Spravedlivý sbor členů

„A zjeví se skutek spravedlnosti pokoj, ovoce, pravím, spravedlnosti, pokoj a bezpečnost až na věky.“ (Iz 32,17) SD 262.1

Vnitřní ozdoba tichého a pokorného ducha je neocenitelná. V životě pravého křesťana je vnější ozdoba vždy v souladu s vnitřním pokojem a svatostí. Takto je v spravedlnosti členů ustanovena církev. Boží lid má prokazovat věrnou stálost a neochvějnost. Bible je jejich korouhví. Bohaté proudy milosti z nebe v nich vzbudí světlo, které mají udělit dalším. Pravda má být oznámena v celé své moci. Ti, kteří věrně konají toto dílo, zachovávajíce přikázání Boží v skutku a v pravdě, budou uznáni za Boží spolupracovníky. SD 262.2

„Zjeví se skutek spravedlnosti, pokoj, ovoce, pravím, spravedlnosti, pokoj a bezpečnost až na věky.“ Od začátku až do konce dějin církve bude Kristus svému lidu vším, co tato slova vyjadřují, jestliže budou dbát na pozvání: *„Podťež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste... a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým. Jho mé zajisté jestiť rozkošné, a břímě mé lehké.“* (Mt 11,28-30) Kristus je svému lidu životem a silou, účinností a mocí, moudrostí a svatostí. – GCB 3. kvartál 1900 SD 262.3

Jestliže se podřídíte Božím požadavkům, necháte se prostoupit Jeho láskou a naplnit Jeho plností, děti, mládež a mladí žáci se budou dívat na vás, aby mohl i vidět, co tvoří praktickou zbožnost; a tak se můžete stát prostředkem, vedoucím je na stezku poslušnosti vůči Bohu. Budete pak působit vlivem, který snese Boží zkoušku a vaše práce bude přirovnána k zlatu, stříbru, a drahokamům, protože bude nehynoucí podstaty. ... SD 262.4

Jsou mnozí, kteří se na vás dívají, aby uviděli, co z vás náboženství učinilo. Pokud jste věrní v díle, které vám Bůh svěřil, budete působit správným dojmem a povedete duše na stezku spravedlnosti. – RH Oct. 16, 1888 SD 262.5

Máme být horliví v naší práci

„Já zajisté jsem muž... horlivý jsa milovník Boha, jakož i vy všickni podnes jste.“ (Sk 22,3) SD

263.1

Jako lidé netrpíme nedostatkem schopností. Jsou muži a ženy mezi námi, jejichž práci by Bůh přijal, kdyby mu ji nabídli, ale je tak velmi málo těch, kteří mají ducha obětování. Někteří rozdělují ochotně své prostředky, a domnívají se, že když to učiní, není už více od nich požadováno. Nečiní žádnou zvláštní oběť, když takto jednají. Peníze jsou dobré, pokud jsou v oběhu, ale jestliže nejsou doprovázeny osobním úsilím, jen málo mohou učinit pro obrácení duší k pravdě. Bůh nejenom požaduje vaše peníze, ale volá vás. Zatímco dáváte vaše prostředky, sobecky odmítáte dát sebe. Jeden opravdový dělník na vinici má větší cenu než milion peněz bez lidí, kteří by mohli konat práci. Toto dávání sebe bude obětí, jestliže máte správné ocenění práce a splníte její požadavky. ... SD 263.2

Mnozí se dostatečně neprobudili ke konání svých povinností a nekonají dílo, které by mohli konat, kdyby chtěli, které však nedělají, protože nemají ducha sebeobětování. Bůh ale takové bude volat k zodpovědnosti za jejich bližní. Kdyby pracovali ve spojení s Kristem, mohli by vykonat mnoho dobrého a proto budou voláni, aby vydali počet z dobrých skutků, které mohli učinit pro duše, ale neučinili. ... SD 263.3

Brzy přijde noc, ve které žádný člověk nebude moci pracovat (J 9,4). Satan je usilovný, horlivý a vytrvalý ve své práci. Když se mu nepodaří vykonat jeho záměr poprvé, zkouší to znovu. Zkouší jiné plány a pracuje s velkou vytrvalostí, aby různými pokušeními chytil duše do pastí. Nikdy není tak znechucen, aby nechal duši úplně samotnou. Kdyby horlivost a vytrvalost Kristových vyznavačů v jejich úsilí zachránit duše byla stejná jako satanské úsilí v jejich oklamání k věčné záhubě, viděli bychom stovky přijímajících pravdu tam, kde nyní vidíme jednoho. – GCB 4. kvartál 1899 SD

263.4

Bůh umístil dobročinnost těsně vedle modlitby

„Modlitby tvé a almužny tvé vstoupily na paměť před tváří Boží.“ (Sk 10,4) SD 264.1

Pravá křesťanská dobročinnost pramení ze zásady vděčné lásky. Láska ke Kristu nemůže existovat bez odpovídající lásky k těm, které On přišel na svět vykoupit. Láska ke Kristu musí být vládnoucí zásadou bytosti, ovládající všechny její emoce a řídící všechny její síly. Vykupující láska by měla vzbudit všechny ty něžné city a sebe obětující oddanost, jaká může existovat v srdci člověka. Když je to tak, žádné volání z hloubi srdce nebude potřebné, aby prolomilo jejich sobectví a vzbudilo jejich spící náklonnosti a vyvolalo dobročinnou oběť pro drahocennou věc pravdy. ... SD 264.2

Správným způsobem zaměřená dobročinnost působí na duševní a morální síly lidí a podněcuje je k zdravější činnosti v zájmu obšťastňování potřebných a k podporování Boží věci. Kdyby ti, kteří mají prostředky, si uvědomili, že jsou Bohu odpovědní za každou utracenou korunu, pak by jejich domnělé potřeby byly o hodně menší. Kdyby svědomí ožilo, potom by podalo člověku důkaz o zbytečnosti výdajů na uspokojení chuti a na věci, které slouží pýše, marnivosti a zábavě, a přesvědčilo by jej o plýtvání Boží mi penězi, které by měly být věnovány na Jeho dílo. ... SD 264.3

Délka a štěstí života není závislá na množství pozemského jmění. ... SD 264.4

Ty sbory, které jsou nejvíce systematické a štědré v podporování Boží věci, nejlépe duchovně prosperují. Pravá štědrost Kristova následovníka ztotožňuje jeho zájem se zájmem jeho Mistra. ... Světáctví a žádostivost nahlodává životní síly Božího lidu. Měli bychom pochopit, že je to Jeho milosrdenství, které rozmnožuje požadavky po jejich prostředcích. Anděl Boží umisťuje dobročinné skutky těsně vedle modlitby. Řekl Korneliovi: *„Modlitby tvé a almužny tvé vstoupily na paměť před tváří Boží.“* – RH Dec. 15, 1874 SD 264.5

Představitelé Boží vlády

„Protož, bratří moji milí, stálí buďte a nepohnutelní, rozhojňující se v díle Páně vždycky, vědouce, že práce vaše není daremná v Pánu.“ (1 K 15,58) SD 265.1

Církev Kristova má být čistá, neposkvrněná a posvěcená Bohu. Její členové stojí před světem jako představitelé nebeské vlády. Jsou zaměstnáni, dokud trvá čas pro skutky milosrdenství. SD 265.2

Je Božím přáním, aby všichni, kteří vyznávají, že věří pravdě Jeho Slova, byli učiněni známými. Jejich vytrvalá věrnost bude bohatě odměněna. *„Království pak i panství, a důstojnost královská pode vším nebem dána bude lidu svatých výsostí.“ (Da 7,27) SD 265.3*

Nedovolte tedy, abyste byli unaveni v konání dobra. Odevzdejte svá srdce bez výhrad učením slova velkého lékařského Misionáře. Naše upřímnost a naše síla v rozšiřování známosti o Ježíši Kristu bude v souladu s naší vlastní vírou v poselství. Máme se stát *„Božími spolupracovníky,“* vždycky *„se rozhojňující v díle Páně.“* (1 K 3,9; 15,58). SD 265.4

Každý den našeho života nás staví před nové povinnosti. Skončení jedné povinnosti je začátkem následující. Naše životy máme strávit ve slavnostní službě našemu Mistru. Jsme Božími služebníky. Členové Kristovy církve mají být příkladem celoživotní služby a dokonalé poslušnosti našemu velikému Vzor. Každý den nám bude přidělena práce podle našich individuálních schopností. Služba konaná v zbožném a bdělém duchu nám pomůže zdokonalit charakter, aby byl podobný Božímu; aby to byl charakter, který se bude Bohu líbit a který nás uschopní pro vejítí do věčného království našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. – Manuscript 57, 1907 SD 265.5

Pán čeká, aby mohl zjevit skrze svůj lid svou milost a moc. ... Osobně máme kráčet a rozmlouvat s Bohem; tehdy se posvěcený vliv Kristova evangelia v celé své vznešenosti projeví v našem životě. – 6T 253 SD 265.6

Jak máme pracovat

„Ale Pána Boha posvěcujte v srdcích svých. Hotovi pak buďte vždycky k vydání počtu všelikému, kdož by od vás požádal zprávy z naděje té, kteráž jest v vás, a to s tichostí a s bázní.“ (1 Pt 3,15) SD 266.1

V každodenním konání Kristova díla se nám stane potěšením činit Jeho vůli. Kristus přišel na náš svět, aby uplatnil v životě zákon Boží a byl našim vzorem ve všech věcech. Postavil se mezi trůn milosrdenství a obrovský počet bezcitných vyznavačů, kteří byli plní okázalosti, pýchy a marnivosti a svým vyučováním pravdy, které bylo „výmluvné s prostotou,“ vtiskl lidu nezbytnost duchovní bohoslužby. Jeho vyučování bylo působivé, krásné a důležité ve svém významu, a přece tak prosté, že je i dítě mohlo pochopit. Pravda, kterou před stavoval, byla tak hluboká, že nejmoudřejší a nejvzdělanější učitel ji nikdy nemohl vyčerpat. Ti, kteří pracují, jako by viděli Neviditelného (Žd 11,27), si vždy uchovají prostotu, odívajíce nejjednodušší slova mocí největších pravd. Bez data – Manuscript 33 SD 266.2

Mládež může být mocí pro Krista, jestliže si uchová svou prostotu a nebude usilovat o něco ohromujícího a originálního, ale bude se učit nařízením svého Pána. Zahalit ty nejjednodušší pravdy do novoty a výjimečnosti znamená oloupit je o jejich moc k získání duší pro Krista. ... K získání úspěchu není podstatné používání dlouhých slov a vzletné výřečnosti. Naopak, to, co je potřebné, je živá zkušenost ve věcech Božích a prostota ve vyjadřování Kristovy lásky ztraceným. ... Když je vaše srdce naplněno Ježíšovou láskou, pak ji určitě projevíte jiným a stanete se svědky Kristovými. – YI May 4, 1893 SD 266.3

Nemáme skrývat evangelium, anebo přikrývat Kristův kříž ozdobnými růžemi a tak z toho udělat neúčinné kázání. – Manuscript 39, 1895 SD 266.4

Čestný a pravdivý projev syna a dcery Boží, přirozeně jednoduchý, má moc otevřít srdce, která byla dlouho uzavřena Kristu a Jeho lásce. – COL 232 SD 266.5

Máme činit dobro našim bližním

„Nezadržuj dobrodiní potřebujícím, když s to byti můžeš, abys je činil.“ (Př 3,27) SD 267.1

Spasitel má srdce připravené a tak velmi touží po tom, aby nás mohl uvítat jako členy Boží rodiny, že hned v prvních slovech „*Otče náš*,“ které máme používat, když se přibližujeme k Bohu, nám dává ujištění o naší božské příbuznosti. ... Když nazýváme Boha svým Otcem, uznáváme všechny Boží děti za své bratry. Všichni jsme součástí velkého stromu lidstva, všichni jsme členy jedné rodiny. Modlíme-li se, máme se modlit nejen za sebe, ale i za své bližní. Člověk, který se modlí, aby získal požehnání jen pro sebe, se nemodlí správně. – MB 103, 104 SD 267.2

Jsme přivázáni k Pánu nejsilnějšími pouty a zjevení lásky našeho Otce by mělo vyvolat největší synovský cit a nejhorlivější vděčnost. Zákony Boží mají svůj základ v naprosto neměnné poctivosti a jsou utvořeny tak, že podporují štěstí těch, kteří je zachovávají. SD 267.3

V lekci víry, kterou Kristus vyučoval na hoře, jsou zjeveny zásady pravého náboženství. Náboženství přivádí člověka do osobního spojení s Bohem, ale ne výlučného; protože zásady nebes musí být uplatněny v životě, a by mohly pomáhat a požehnat lidstvo. Právě Boží děti Ho budou milovat z celé ho svého srdce, a bližního svého jak sebe samého (Mk 12,33). Budou mít zájem o své bližní. Právě náboženství je působením milosti na srdce, které způsobí, že život přetéká dobrými skutky, jako zřídlo napájí živé potoky. Náboženství se neskládá pouze z rozjímání a modlitby. Křesťanské světlo se projevuje dobrými skutky, a takto je rozpoznáno jinými. Náboženství nemůže být odtrhnuté od povinností života. Má proniknout a posvětit jeho povinnosti a předsevzetí. Když je člověk skutečně spojen s Bohem a nebesy, duch který přebývá v nebesích bude ovlivňovat všechna jeho slova a skutky. Člověk bude oslavovat Boha svými skutky a povede jiné, aby Mu vzdali čest. – RH Sep. 18, 1888 SD 267.4

Máme pracovat s láskou

„Po tomť poznají všichni, že jste moji učedníci, budete-li míti lásku jedni k druhým.“ (J 13,35)
SD 268.1

Bůh nám může pomoci porozumět, že musíme být Jeho spolupracovníky. Začneme právě zde spolupracovat s nebesy... Nespojte se v práci pro vaše rodiny a pro vaše přátele a známé? – Manuscript 85, 1909 SD 268.2

Každý mladý učedník Kristův má mít nesobeckou lásku vůči ostatním učedníkům Kristovým. ... Podívejte se, jestli ve vašem okolí není nějaké ubohé dítě, které není oblíbené, kterému ostatní neprokazují žádnou laskavost a učíňte je předmětem své nesobecké pozornosti. Ti, kteří jsou obzvlášť přitažliví, ti nemají nouzi o přátele, zatímco ti, kteří jsou méně libiví svým vzhledem a k tomu jsou ještě bázliví a těžce se seznamují, právě takoví mohou mít vynikající vlastnosti charakteru a jsou přece také vykoupeni krví Kristovou. – YI May 25, 1893 SD 268.3

Musíme si denně uvědomovat, jakého pomocníka máme v Ježíši. Necht' všichni pochopí, že mohou být spolupracovníky Ježíše Krista. Je vaší výsadou obdržet milost od Krista, která vás uschopní, abyste potěšili jiné stejnou útěchou, jakou jste sami potěšeni Bohem. ... Necht' se každý snaží konat Jeho dílo tak, jak by chtěl, aby bylo konáno, kdyby měl přijít konec všech věcí. Necht' se každý snaží pomáhat dalším. Tak můžete mít kousek nebe zde na zemi a andělé Boží budou působit skrze vás, abyste činili správný dojem. ... Kristus vás chce použít jako své služebníky. Snažte se pomáhat kdekoli můžete. Pěstujte nejlepší sklony, aby milost Boží mohla bohatě na vás spočinout. SD 268.4

Mladí i staří se mohou naučit vzhlížet k Bohu jako k Tomu, který léčí, jako k Tomu, který má soucit, který rozumí jejich potřebám a který se nikdy nemýlí. Vaše lidství může uchopit božství Kristovo živou vírou a můžete se naučit uskutečňovat... zásady nebes. Toto vás učiní požehnáním pro všechny. – Manuscript 87, 1909 SD 268.5

Obránci víry

„Nejmilejší, všechnu snažnost vynakládaje na to, abych vám psal o obecném spasení, musil jsem psáti, vás napomínaje, abyste statečně bojovali o víru, kteráž jest jednou dána svatým.“ (Ju 3) SD 269.1

Ve světě se šíří zločinnost všeho druhu a země je poskvrněna pod obyvateli svými (Iz 24,5). Boží věčné plány jsou téměř vyplněny a konec všech věcí je blízko. Nyní je čas, kdy ti, kteří mají známost pravdy Boží, by se měli postavit na straně krví zbroceného praporu knížete Emmanuele. Měl i by vystoupit jako obránci víry jednou dané svatým. Měli by ukázat světu, co to znamená zachovávat přikázání Boží a víru Ježíšovu. Měli by nechat svítit světlo jasnými a silnými paprsky na stezku těm, kteří krácejí v temnotách. Kristovi vojáci by měli stát ruku v ruce, věrní pravdě, jako obhájci zákona Hospodinova. SD 269.2

Ti, kteří odcházejí od jasných Božích nařízení, budou podporovat blud a postaví se proti vojákům Kristovým. Budou ukazovat, kdo je jejich vůdce skrze směr, který si zvolí v odporu vůči Boží pravdě a prosazováním bludu do svědomí despotickými prostředky. Nyní je čas, abychom se s rozhodností postavili na stranu pravdy; a protože Bůh dal každému jeho míru vlivu, měli bychom ji používat k slávě Boží a pro dobro svých přátel. Ani jeden z věrných správců Kristových nebude nečinný v takové době, jako je tato, a nebude spokojený, aby žil jednoduše pro sebe. Ti, kteří jsou ve spojení s Kristem, si budou uvědomovat, že na každé straně jsou duše, kterým mohou být prospěšní svou pomocí, příkladem a vlivem. Budou si uvědomovat, že mohou být nástroji, skrze které bude Ježíš působit pro záchranu těch, za které zemřel. Toto by mělo být zkušeností všech, kteří vyznávají, že věří v poselství třetího anděla. Mladí i staří by měli mít bohatou, radostnou a hojnou zkušenost v Kristově náboženství. 48 SD 269.3

Jsme požehnáni když pomáháme jiným

„Člověk štědrý bývá bohatší, a kdož svlažuje, také sám bude zavlažen.“ (Př 11,25) SD 270.1

Pro mnohé je život strastiplným zápasem; cítí své nedostatky, jsou nešťastní, nevěří. Myslí si, že nedostali nic, za co by měli být vděční. Laskavá slova, soucitný pohled a výraz uznání jsou pro mnohého takto zápasícího a opuštěného jako číše osvěžující vody žíznícímu. Soucitné slovo, projev laskavosti ulehčí břemeno, které těžce doléhá na znavená bedra. Každé slovo nebo čin nezištné lásky je výrazem Kristovy lásky ke ztracenému lidstvu. SD 270.2

Milosrdný „*dojde milosrdenství*“ (Mt 5,7). „*Člověk štědrý bývá bohatší, a kdož svlažuje, také sám bude zavlažen.*“ (Př 11,25) Soucit přináší srdci pokoj, život nezištné služby pro dobro druhých požehnanou spokojenost. Duch svatý, který přebývá v srdci a projevuje se v životě, obměkčí tvrdá srdce, vzbudí soucit a laskavost. Co zasíváte, budete sklízet (Ga 6,7). – MB 23 SD 270.3

Ale myšlenky, cíle a skutky Božích dělníků, ačkoli nyní neviděné, vyjeví veliký den konečné odplaty a odměny. Věci nyní zapomenuté se pak objeví jako svědectví, které buď bude přijato anebo zamítnuto. SD 270.4

Láska, zdvořilost, sebeobětování tyto věci nejsou nikdy ztracené. Když Bohem vyvolení jsou proměněni ze smrtelných na nesmrtelné, jejich slova a skutky dobroty budou jasně zjeveny a budou zachovány na věčné věky. Žádný skutek nezištné služby, jakkoli malý a prostý, nebude nikdy ztracen. Skrze zásluhy Kristovy připočtené spravedlnosti je vůně takových slov a skutků navždy uchována. – Manuscript 161, 1897 SD 270.5

Jsmo stvořeni ke konání dobrých skutků

„Jsme zajisté jeho dílo, jsouce stvořeni v Kristu Ježíši k skutkům dobrým, kteréž Bůh připravil, abychom v nich chodili.“ (Ef 2,10) SD 271.1

Ke konání skutků pro Ježíše existují takové možnosti, o jakých se vám ani nezdá. Křesťan, to je muž nebo žena, kteří jsou podobni Kristu a kteří jsou aktivní v Boží službě, kteří se zúčastňují společných shromáždění a jejichž přítomnost poskytuje jiným povzbuzení. Náboženství nespočívá ve skutcích, ale náboženství činí skutky; není nečinné. Čisté náboženství Ježíšovo je zřídlem, z kterého plynou proudy dobročinnosti, lásky a sebeobětování. ... Jeli láska Kristova v srdci, ústa budou zjevovat Jeho chválu a vyvyšovat Jeho jméno. Budou puze duší plnou Kristovy lásky. ... SD 271.2

Synové a dcery Boží musí ukazovat, že jsou nebeského původu. Velkým člověkem v Božích očích je ten, kdo uprostřed davů, starostí a finančních nesnází udržuje svou duši neznečištěnou, neposkvřenou, bez jediné skvrny světského znečištění. Pevně se spoléhajíc na Boha skrze modlitbu a víru, bude duše stát pevně v mravní nezávislosti a přitom s dokonalou laskavostí, láskou a dobrotou. Pokušením společnosti bude čelit a odporovat, bude udržováno spojení s Bohem a spojení mezi vaší duší a Bohem vám umožní, abyste předali jiným, díky vašim společenským stykům, nejvybranější požehnání, jaká mohou nebesa udělit. ... Přesná a nestranná spravedlnost bude viděna ve všech vašich jednáních, ale vaše povinnost zde nekončí. Bůh požaduje více. On požaduje, abyste milovali tak, jako Kristus miloval duše. Požaduje od vás soucit k trpícím a bloudícím, k těm, kteří jsou vystaveni satanským pokušením. Požaduje od vás laskavost, zdvořilost, dokonce i když nepřináší štěstí, šlechetné uznání pocitů jiných. ... Musíte tak uspořádat vaše styky a jednání se světem, abyste si zabezpečili klid, posvěcený pokoj, zatímco necháte jít skutky za zbožným příkladem. – Letter 7, 1883 SD 271.3

Bůh požehná těm, kteří hledí na chudého

„Blahoslavený, kdož prozřetelný soud činí o chudém; v den zlý vysvobodí jej Hospodin.“ (Ž 41,2) SD 272.1

Jsme Božími služebníky, konáme Jeho službu. Do velikého tkaniva našeho života nesmíme vetkat ani jedinou nit sobectví, neboť by to zničilo náš vzor. Avšak jak jsou lidé náchylní k bezohlednosti! Jak zřídka se zajímají o potřeby trpících Božích dítek jako o své vlastní. Chudí jsou všude kolem nich, avšak oni je míjejí, bezohledně, lhostejně a nevšímavě. Nehledí na vdovy a sirotky, kteří jsou ponecháni bez zdroje, kteří trpí, ale neumějí se přihlásit o své potřeby. Kdyby bohatí vložili nějaký malý fond do banky k dispozici potřebným, jak mnozí by mohli být ušetřeni trápení. Svata Boží láska by měla každého vést k tomu, aby viděl, že je jeho povinností starat se také o někoho jiného a tím v sobě udržovat ducha dobročinnosti. ... Pán nás poctil tím, že nás učinil svou pomocnou rukou. Místo naříkání se raději radujme, že máme výsadu sloužit pod takovým dobrým, milosrdným Mistrem. – 1BC 1118, 1119 SD 272.2

Slyšte, co říká Izaiáš: *„Chudé vypověděné abys uvedl do domu? Viděl-li bys nahého, abys jej přioděl... Tehdáž se vyrazí jako jitřní záře světlo tvé.“* Vaše duše bude jako zavlažovaná zahrada, jejíž vody nevysychají (Iz 58,7.8.11). ... SD 272.3

Pamatuji si na případ chudého člověka, který žil blízko bohaté vdovy. ... Měla svůj sad dobře upravený; ořezané větve a výhonky ležely u plotu. Tento chudý člověk ji poprosil, jestli by mu neprokázala malou laskavost a nedala mu roští, které by mohl použít na otop; ale ona ho odbyla slovy: „Chci si to nechat, protože popel moji půdu obohatí.“ Nikdy nemohu projít kolem domu této ženy, abych nepomyslela na tuto příhodu. Půda obohacená na úkor zanedbání chudého! – RH Dec. 23, 1884 SD 272.4

Když zanedbáme ocenit potřeby lidstva, když jsme neochotní být Boží pomocnou rukou, nejdražší oběti a největší prokazování štědrosti jsou odporné v Jeho očích. – Letter 8, 1901 SD 272.5

Pravé štěstí se nachází pouze v životě služby. – RH May 2, 1907 SD 272.6

Bylo nám přikázáno, abychom šli do celého světa

„A řekl jim: Jdouce po všem světě, kaďte evangelium všemu stvoření.“ (Mk 16,15) SD 273.1

Pán dává mladým lidem schopnosti a nadání, pomocí kterých mají konat dílo Boží. Ptám se vás, drahá mládeži, hodláte se odevzdat Pánu? Jste ochotni zapojit se do práce, kterou vám svěřil, abyste ji konali? Ježíš řekl svým učedníkům: *„Jdouce po všem světě, kaďte evangelium všemu stvoření.“* (Mk 16,15) Můžete si pod dojmem tohoto rozkazu přivlastnit svůj čas a vaši sílu, podle toho, jak vám bude diktovat vaše náklonnost, místo abyste následovali radu Boží? ... SD 273.2

Jsou duše, které mají být zachráněny. Ale když zmaříte vaši schopnost vlivu, nemůžete být spolupracovníky Božími, pracujícími pro záchranu jiných. Bůh by měl správně vést každou čárku vlivu, kterou máte. On vás volá, abyste vy, kterým dal veliké světlo, spolupracovali s nebeskými bytostmi. Ti, kteří mají veliké světlo a drahocenné možnosti, mají obrovské pole, na kterém jejich vliv může mluvit k životu věčnému; ale jestliže ti, kteří byli bohatě obdařeni nebesy, zadrží své dary od Boží služby, a použijí je nesprávně ve službě vlastního já a světu, budou potrestáni úměrně světlu, které trvale odmítali. Bůh učinil mládež opatrovníky pravdy, která má být oznámena světu. ... Kristus volá celým srdcem odevzdané, upřímné služebníky, kteří se neodvrátí od své povinnosti následkem pokušení nebo odporu kteří nezklamou anebo se nedají zastrašit. Odevzdáte Mu sebe? Budete mezi těmi, kteří budou nositeli světla? Odevzdáte Mu sebe, abyste mohli být použiti jako Jeho nástroje pro zastavení kroků těch mnohých, kteří jdou cestou záhuby? – YI Nov. 17, 1892 SD 273.3

Práce se musí šířit od města k městu, od vesnice k vesnici a od národu k národu, pohybující se stále kupředu a vzhůru, zakládajíc, posilujíc a upevňujíc. – GCB 3. kvartál 1900 SD 273.4

Jsme Božími svědky

„Vy svědkové moji jste, praví Hospodin, a služebník můj, kteréhož jsem vyvolil, tak že můžete věděti, a mně věřiti, i rozuměti, že já jsem, a že přede mnou nebyl stornován Bůh silný, aniž po mně bude.“ (Iz 43,10) SD 274.1

„Vy svědkové moji jste, praví Hospodin.“ Děkujeme Bohu, že je to naší výsadou být nazváni svědky Božími. Jestliže jsme tedy svědky, musíme mluvit ve prospěch Krista a vyvýšit Ho mezi našimi známými. Když vidíme, že vroucí a náboženská horlivost některých našich společníků stále více chladne, musíme takovým pomáhat a povzbuzovat je, modlit se spolu s ni mi a za ně, aby se mohli stát pravými svědky pro Pána. ... SD 274.2

Máte být nástroji, skrze které Bůh bude promlouvat k duši. Drahocenné věci budou přivedeny na vaši paměť a se srdcem přeplněným láskou Ježíšovou budete hovořit slova životního zájmu a důležitosti. Vaše prostota a upřímnost budou nejvyšší výmluvností a vaše slova budou zapsána v knihách nebeských jako správná slova, která jsou jako zlatá jablka s řezbami stříbrnými. Bůh je učiní léčivou záplavou nebeského vlivu, vzbuzující přesvědčení a touhu, a Ježíš přidá svoji přímluvu k vašim modlitbám a vyprosí pro hříšníka dar Svatého Ducha a vylije Ho na jeho duši. A bude se radovat v přítomnosti andělů Božích nad jedním hříšníkem, který činí pokání (L 15,10). SD 274.3

Práce nad všechny práce zájmy nad všechny ostatní, které by měly přitáhnout a zaměstnat síly duše je prací zachraňující duše, za které Kristus zemřel. Učiňte ji hlavní, nejdůležitější prací vašeho života. Učiňte ji zvláštním dílem vašeho života. Spolupracujte s Kristem v tomto velikém a vznešeném díle a staňte se domácími i cizími misionáři. Buďte připraveni a schopni pracovat doma nebo v dalekých krajích pro spasení duší. ... O kéž by mladí i staří byli úplně obráceni k Bohu a chopili se povinností, které spočívají vedle nich a pracovali, když mají příležitost, aby se stali Božími spolupracovníky! Kdyby se to stalo, velké množství hlasů by zvěstovalo ctnosti Toho, kterýž je povolal ze tmy v předivné světlo své (1 Pt 2,9). – YI May 4, 1893 SD 274.4

Dávejme štědře pro rozšíření evangelia

„Cti Hospodina z statku svého, a z nejpřednějších věcí všech úrod svých.“ (Př 3,9) SD 275.1

Nejste snad vyvolenými Božími, abyste byli nádobou ke cti, abyste oznamovali světlo a pravdu těm, kteří jsou v bludu a temnotě? Zachraňující poselství pravdy přišlo k vám, a jestliže přijmete ducha Kristova, získáte lásku k duším, které jsou v nebezpečí. – YI June 29, 1893 SD 275.2

Lidé obcházejí zemi a moře pro pozemský zisk a snášejí nedostatek a utrpení, aby dosáhli svůj cíl, avšak odvracejí se od nebeských půvabů a nevěnují pozornost věčným bohatstvím. Lidé, kteří jsou v poměrně chudobě, jsou obvykle těmi, kteří konají nejvíce pro podporu Boží věci. Jsou štědrí v jejich mále. Posilují své šlechetné podněty ustavičnou štědrostí. Když jejich výdaje dosahují jejich příjmy, jejich žádost po pozemských bohatstvích nemá žádné místo a šanci zesílit. Ale mnozí, když začínají shromažďovat pozemská bohatství, začínají vypočítávat, za jak dlouho mohou shromáždit určitý obnos. V jejich touze po hromadění bohatství pro sebe zanedbají, aby byli bohatými v Bohu (L 12,21). – RH Dec. 15, 1874 SD 275.3

Mělo by to být vaším cílem v jakémkoli zaměstnání, ve kterém se nacházíte, že můžete činit vaši práci způsobem, který bude oslavovat Boha. Všechno, čeho dosáhnete, byste měli považovat za kapitál, který bude investován do nebeské banky. Mělo by to být vaší radostí, abyste věnovali prostředky, čas a schopnosti k získání duší pro Krista a přinesení světla těm, kteří sedí v temnotách (Iz 42,7; L 1,79). – YI June 29, 1893 SD 275.4

Hospodin stanovil, že šíření světla pravdy na zemi závisí na úsilí a obětech těch, kdož se podílejí na nebeských darech. Bůh mohl učinit anděly šířiteli pravdy Boží, mohl oznamovat svou vůli svým vlastním hlasem, jako to učinil, když vyhlásil zákon ze Sinaje. Ve své nekonečné lásce a moudrosti si však Bůh vybral lidi, aby konali tuto práci, a povolal je, aby se stali Jeho spolupracovníky. – PP 528 SD 275.5

Jsme světlem světa

„Vy jste světlo světa. Nemůžete město na hoře ležící skryto býti.“ (Mt 5,14) SD 276.1

Naše povinnosti rozpoznáme a náležitě oceníme jedině tehdy, když se na ně díváme ve světle zářícím z života Kristova. Tak jako slunce vychází na východě a zapadá na západě, tak bude i pravý následovník Kristův svítit jako světlo tomuto světu. Takový křesťan bude toužit jít do světa jako zářivé a jasné světlo, aby ti, kteří jsou v temnotě, mohli být osvětleni a ohřáti paprsky svítícími z něho. Kristus říká o svých následovnících: *„Vy jste světlo světa.“* – RH Dec. 15, 1874 SD 276.2

Ti, kteří nepracují v naději, zdržují se pod mrakem pochybnosti. Nepřítel není ještě mrtvý a čím více se blížíme konci dějin této země, tím bdělejší bude úsilí satanských mocností, aby udržely duši pod mrakem pochybnosti, tak aby světlo nebes nebylo vyjádřeno ve slovech a skutcích, přinášejíc naději, radost a odvahu dalším. ... SD 276.3

Svět je plný spěchu a zklamání. Tato slova jsou adresována vám: *„Tak svět’ světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, kterýž jest v nebesích.“* (Mt 5,16) Slova ve prospěch pravdy, mluvená s přesvědčením, že pocházejí ze správného zdroje, z radostné naděje a z čistého srdce, potěší anděly. Pán nám dal duchovní mysl, abychom byli schopni vidět Jeho plány působící v našich životech. Máme být Božími spolupracovníky v konání díla, které On činil. Kde-koli jsme, máme odrážet světlo. – Letter 348, 1908 SD 276.4

Když se milost Kristova projeví ve slovech a skutcích věřících, světlo bude svítit na ty, kteří jsou v temnotě; protože když rty mluví k Boží chvále, ruka bude vztažena v dobročinnosti k pomoci hynoucím. – Sp.T series B, No 10, p.11 SD 276.5

Máme pracovat s Kristem, abychom zachránili hynoucí

„A přijda domů, svolal by přátely a sousedy, řka jim: Spolu radujte se se mnou, nebo jsem našel ovci svou, kteráž byla zahynula.“ (L 15,6) SD 277.1

Když Ježíš mluvil tato slova, hovořil se společností, z níž mnozí ze zkušeností věděli, jaký je pastýřův život v Palestině. Stáda nebyla držena na rovině, na uzavřených pastvinách, ale na úbočích, uprostřed skalisek a srázů. ... SD 277.2

Vždy existovalo nebezpečí ze strany lupičů a vlků, před kterými se bylo třeba chránit. Někdy se ovce mohla zatoulat daleko od stáda; a tak je často počítali, a by zjistili, zda se nějaká neztratila, protože pastýř musel podat přesný počet všech ovcí, které byly svěřeny do jeho péče. ... Život pastýře byl životem plným nebezpečí. Jestliže byl pastýřem hodným důvěry, nebyl bezstarostným a neusiloval o svůj vlastní klid, ale hledal zbloudilé ovce uprostřed bouří a vichřic. ... SD 277.3

To je způsob, jakým jedná pravý Pastýř se ztraceným hříšníkem; neobává se vlastního nebezpečí, sebezapření a sebeobětování. Je zaujatý tím, aby hříchem obtížená duši přinesl pokání, spasení, pokoj, odpuštění a štěstí v lásce Spasitelově. A právě toto je výsadou každého, kdo sám zakusil ve svém srdci lásku Ježíšovu: Přemýšlet zda není někdo, koho bych mohl osobním úsilím, taktem a zdvořilostí přivést k Ježíši, který je hotov přijmout každého, kdo k Němu přijde. Všichni mohou osobním úsilím vykonat mnoho. Můžeme být spolupracovníky Kristovými. – YI April 28, 1886 SD 277.4

Život je vážný. Máte velké pole, na kterém můžete pracovat; a vytrvalé hledání ztracených ovcí bude nejlepším způsobem, jak můžete využít svůj čas. ... Jestliže můžete projevit zachraňující vliv na jednu duši, pamatujte si, že je radost v nebesích nad tím, který činí pokání. ... Rozvážným úsilím se můžete stát prostředkem, který přináší ztracenou ovci zpět do Ježíšova náručí. – YI May 4, 1886 SD 277.5

Pravda zvítězí

„Řekl: Pozorujte všecken Judo a obyvatelé Jeruzalémští, i ty králi Jozafate. Takto vám praví Hospodin: Nebojte se vy, ani se lekejte množství tohoto velikého; nebo ne váš bude boj, ale Boží.“
(2 Pa 20,15) *SD 278.1*

Pro každého, kdo se nazývá jménem Kristovým, je určitá práce. Nebeský hlas vás se vsí vážností zve k povinnosti. Věnujte pozornost tomuto hlasu a jděte okamžitě do práce v každém místě a za každých okolností. Proč tu stojíte, celý den zahálejíte? (Mt 20,6). Je tu pro vás k vykonání určitá práce, práce, která vyžaduje vaše nejlepší síly. Každý drahocenný okamžik života se týká nějaké povinnosti, který dlužíte Bohu nebo vašim bližním. ... *SD 278.2*

Ještě má být vykonáno veliké spásné dílo pro záchranu dusí. Každý anděl slávy je zapojen do tohoto díla, zatímco každý démon temnosti mu odporuje. Kristus nám ukázal velikou cenu dusí v tom, že přišel na tento svět se srdcem plným věčné lásky a nabídl člověku, že se může stát dědicem všeho Jeho bohatství. Odhaluje nám lásku Otce k ztracenému lidstvu a představuje Ho jako spravedlivého a ospravedlňujícího každého věřícího. – 5T 203, 204 *SD 278.3*

Proti pravdě stojí obrovské počty zástupů, kterým musíme čelit, když představujeme světlo jiným. Naše naděje není v naší znalosti pravdy a v naší vlastní schopnosti, ale v živém Bohu. ... Ve hře je Boží sláva. A mělo by být učiněno rozhodné úsilí, tak veliké, jaké jen lidské úsilí může být a projevena živá víra v mocného Boha, aby zjevil svou moc; všechno ostatní dokazuje nezdar. Bůh porazil nepřátele Izraele. On uvedl jejich vojska do zmatku. Utekli a nevěděli kam. Kdo může obstát před Pánem Bohem Izraele? *SD 278.4*

Nyní nebojujeme proti tělu a krvi, ale proti knížectvu, proti mocnostem a duchovním zlostem, kteréž jsou vysoko (Ef 6,12). Pán by nám dodal odvalu, kdybychom se dívali na Něho jako na zdroj veškeré naší síly, na Toho, který nám jedině může pomoci. ... Když se Bůh Izraele chopí díla pro nás, bude to činit s plným úspěchem. – RH May 10, 1887 *SD 278.5*

Pravda zvítězí. – Letter 345, 1904 *SD 278.6*

Kristus pochválí ty, kteří mu slouží

„I řekl mu pán jeho: To dobře, služebnice dobrý a věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Vejdíš v radost pána svého.“ (Mt 2,21) SD 279.1

Pán je ochoten vykonat pro nás veliké věci. Nedosáhneme vítězství skrze velké množství, ale skrze plné odevzdání duše Ježíši. Máme jít kupředu v Jeho síle, důvěřující v mocného Boha Izraele. ... Je podstatné, abychom měli rozumné poznání pravdy; protože jak jinak bychom mohli čelit jejím prohnáním odpůrcům? Bible musí být studována, nejen kvůli pravdám které vyučuje, ale kvůli jejím praktickým poučením. Neměli by sté být nikdy překvapeni, neměli byste být nikdy bez vaší zbraně. Buďte připraveni na každé nebezpečí, na každé volání povinnosti. Čekejte, hledající každou příležitost, abyste mohli představit pravdu, obeznámení s proroctvími, obeznámení s učením Krista. Ale nedůvěřujte dobře připraveným argumentům. Samotný argument nestačí. Bůh musí být hledán na vašich kolenou; musíte jít vpřed, abyste mohli potkat lidi skrze moc a vliv Jeho Ducha. ... Bůh vás chce mít přesně takovými, jako byli muži, kteří tvořili Gedeonovu armádu. – RH July 1, 1884 SD 279.2

Když ve dni konečné odplaty bude dávana odměna každému podle jeho skutků, je vaší výsadou poznat ty vykoupené duše, kterým jste byli nápomocni a které přijdou za vámi a řeknou: „Ty jsi mě pozvedl ze zoufalství.“ A Mistr vám řekne: „*To dobře, služebníče dobrý a věrný.*“ – Letter 348, 1908 SD 279.3

Pán má úplný seznam Jeho dělníků a v biblických dějinách nám uvedl jména několika z nich. Mezi těmi, kteří byli věrnými správci jsou Abraham, Josef, Mojžíš, Eliáš, Daniel, Nehemiáš, Jan a Pavel. ... Dělníci na vinici Páně jsou příkladem dobra pro všechny věky pro jejich povzbuzení. Mají je povzbuzovat Boží láskou, službou andělů, Ježíšovým soucitěm a nadějí k získání drahocenných duší, aby navěky zářily jako hvězdy v jejich koruně chlouby (1 Te 2,19). – RH Jan. 6, 1885 SD 279.4

Když je evangelium kázáno všem

„A bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všechněm národům, a tehdy přijde skonání.“ (Mt 24,14) SD 280.1

„Jakož mne poslal Otec, tak i já posílám vás.“ (J 20,21) Máme nést tak rozhodné svědectví ve prospěch pravdy, jaká je v Ježíši, jak to činil Kristus a Jeho apoštolové. Důvěřujeme v účinnost Svatého Ducha, máme dosvědčit milosrdenství, dobrotu a lásku ukřižovaného a vzkříšeného Spasitele a tak se stát nástroji, skrze které bude temnota rozptýlena z mnoha myslí a vyvolá díkyvzdání a chválu, která bude stoupat z mnoha srdcí k Bohu. Pro každého syna a dceru Boží je velká práce k vykonání. – RH June 25, 1895 SD 280.2

Ti, kteří nepřijmou poslední slavnostní poselství výstrahy pro tento svět, budou překrucovat Písmo svaté, budou napadat charakter obránců pravdy a budou prohlašovat falešné výroky o jejich víře a učení. Budou používat veškeré možné prostředky, aby pozornost lidí byla odvrácena od tohoto poselství. Divadla, hry, dostihy a různé jiné druhy zábav budou použity k tomuto účelu. Mohutné síly zdola budou lidi podněcovat, aby se postavili proti tomuto poselství z nebe. ... Shromážďme se pod korouhví Knížete Immanuele a ve jménu a síle Ježíšově vedme boj. SD 280.3

Jsou hynoucí duše. Ony musí znát podmínky spasení. ... Mnozí jsou uloženi do hrobu v temnotě nevědomosti, obehnání nepřekonatelnými bariérami, ... ale mějme na paměti, že nebeské bytosti spolupracují s lidskými nástroji. Duch svatý může proniknout pevností nedůvěry. Ježíš vede svou armádu na pole bitvy. ... Náš Vůdce dovede k vítězství. – RH July 2, 1895 SD 280.4

Až členové církve Boží budou konat dílo, jež jim bylo uloženo, všude kde je toho zapotřebí, ať doma nebo za hranicemi, a tak plnit příkaz evangelia, pak bude celý svět záhy vyburcován a Pán Ježíš se vrátí na tuto zemi s mocí a s velkou slávou. – AA 111 SD 280.5

Bůh bude konat dílo, jestliže Mu poskytneme nástroje. – 9T 107 SD 280.6

Přijímáním Krista, zdroje života

„V něm život byl, a život byl světlo lidí.“ (J 1,4) SD 281.1

Pán učinil každé opatření, abychom mohli mít bohatou, hojnou a radostnou zkušenost. Jan píše o Kristu, říká: *„V něm život byl, a život byl světlo lidí.“* Život je spojen se světlem, a jestliže nemáme žádné světlo ze Slunce spravedlnosti, nemůžeme mít v Něm žádný život. Ale toto světlo bylo poskytnuto každé duši, a pouze když odcházíme od světla, zachvacuje nás temnota (J 12,35). Ježíš řekl: *„Kdož mne následuje, nebude choditi v temnostech, ale bude míti světlo života.“* (J 8,12) Ve světě kolem nás nemůže existovat život bez světla. Kdyby slunce zadrželo své zářivé paprsky, veškeré rostlinstvo, veškerý život zvířat, by skončil. Tato názorná skutečnost nás učí, že ani my nemůžeme žít duchovním životem, pokud se nepostaví mé pod paprsky Slunce spravedlnosti. Kdybychom umístili kvetoucí rostlinu do temné místnosti, brzy zvadne a uhynie; tak i my můžeme mít určitou míru duchovního života, a přesto ji ztratíme, když budeme přebývat v ovzduší pochybnosti a sklíčenosti. ... SD 281.2

Jsme povoláni jako Jan, ne abychom zaujali místo Kristovo, ale abychom svědčili o světle, obraceli mysli jiných k Němu. ... Nechť nikdo, kdo chce být svědkem Kristovým, nestaví sebe na přední místo a nesnaží se upoutat pozornost lidí na sebe, ale nechť se snaží vyvyšovat Ježíše. – YI May 25, 1893 SD 281.3

My lidé nemáme sami v sobě světlo. Bez Krista jsme jako nezapálená svíčka, jako měsíc odvrácený od slunce. Sami o sobě nemáme ani jediný paprsek jasu, který bychom mohli vyslat do temnoty světa. Když se obrátíme ke Slunci spravedlnosti, když se setkáme s Kristem, celé naše nitro prozáří jas Boží přítomnosti. – MB 40 SD 281.4

Zůstáváním v Kristu zdroji moci

„Nebo v něm přebývá všechna plnost Božství tělesně. A v něm jste doplnění, kterýž jest hlava všeho knížatstva i mocnosti.“ (Ko 2,9.10) SD 282.1

Pán Ježíš působí skrze Ducha svatého, který je Jeho zástupcem. Skrze Něho vštěpuje duchovní život do duše, oživuje její síly pro konání dobra, očisťuje ji od mravního poskvrnění a dává jí způsobilost pro Jeho království. Ježíš má velká požehnání, která chce udělit, bohaté dary, jež chce rozdělit mezi lidmi. On je úžasným Rádcem, nekonečným v moudrosti a síle; a jestliže uznáme moc Jeho Ducha, a poddáme se Jeho utváření, budeme v Něm doplnění. Jaká to myšlenka! V Kristu *„prebývá všechna plnost Božství tělesně. A vy v něm jste do plnění“* (Ko 2,9.10). SD 282.2

Lidské srdce nikdy nepozná štěstí, dokud se nepoddá utvářejícímu působení Ducha Božího. Duch zformuje obnovenou duši podle vzoru Ježíše Krista. Skrze vliv Ducha je nepřítelství vůči Bohu změněno na víru a lásku, a pýcha na pokoru. Člověk začíná vnímat krásu pravdy a Kristus je oslaven vznešeností a dokonalostí charakteru. Když jsou tyto změny uskutečněny, andělé začínají úchvatně zpívat a Bůh i Kristus se radují z každého člověka, který je přetvořen k Boží podobnosti.

SD 282.3

Dědictví Božích služebníků je Hospodin Immanuel, *„v němž jsou skryti všickni pokladové moudrosti a známosti“*, v němž *„prebývá všechna plnost Božství tělesně“* (Ko 2.3.9). Dědictvím Božích služebníků je mít úzký vztah k Němu, znát Jej, mít Jej, když se srdce stále více a více otevírá, aby přijalo Jeho vlastnosti. Dědictvím Božích služebníků je znát Jeho lásku a moc, vlastnit nevyzpytatelné bohatství Kristovo a vždy více chápat *„šírokost a dlouho st, hlubokost a vysokost“* a poznávat *„přenesmírnou lásku Kristovu, abyste naplnění byli ve všelikou plnost Boží“* (Ef 3,18.19). *„Toť jest dědictví služebníků Hospodinových, a spravedlnost jejich ode mne, praví Hospodin.“* (Iz 54,17) – MB 34 SD 282.4

Chozením jako Kristus chodil

„Protož jakž jste přijali Krista Ježíše Pána, tak v něm chod'te.“ (Ko 2,6) SD 283.1

Bojujete o korunu života. ... Žijete, abyste se líbili Tomu, který vás ocenil takovou hodnotou, že dal Ježíše, svého jednorozeného Syna, aby vás vysvobodil od vašich hříchů (Mt 1,21). ... Mějte vždy před sebou myšlenku, že všechno, co má být učiněno, má být učiněno dobře. Spolehejte na Boží moudrost, abyste neodradili ani jednu duši od správného konání. Spolupracujte s Kristem v přitahování duší k Němu. ... Konejte to nejlepší ve všem, do čeho se pouštíte. Ježíš je váš Spasitel, spolehejte na Něho, že vám bude pomáhat den co den, abyste nerozsévali koukol, ale dobré semeno království. ... SD 283.2

Musíte se učit vidět vašim rozumem stejně tak dobře jako vašima očima. Musíte vychovávat váš úsudek, aby nebyl slabý a neúčinný. Musíte se modlit o vedení a uvalit na Hospodina svou cestu (Ž 37,5). Musíte zavřít své srdce před vší pošetilostí a hříchem a otevřít je každému nebeskému vlivu. Musíte co nejlépe využít svůj čas a příležitosti, abyste mohli rozvinout souměrný charakter.

... SD 283.3

„V Něm Máme být doplněni.“ „Protož jakž jste přijali Krista Ježíše Pána, tak v něm chod'te.“ (Ko 2,10.6) To znamená, že máme studovat život Kristův. Musíte jej studovat s mnohem větší vážností, než s jakou se studují světské obory vědy, tak jako věčné zájmy jsou mnohem důležitější než dočasné a pozemské usilování. Jestliže oceňuješ hodnotu a posvátnost věčných věcí, pak své nejbystřejší myšlenky a svou nejlepší sílu použiješ k rozřešení problémů, na nichž závisí tvé věčné blaho, neboť každý jiný zájem je v porovnání s tím pouhou nicotností. SD 283.4

Máte před sebou vzor Ježíše Krista; kráčejte v Jeho šlépějích a budete uschopněni zaujmout jakékoliv místo, ke kterému můžete být povoláni, abyste zastávali. ... Nemáte cítit, že jste spoutaný-mi otroky, ale syny Božími. – YI May 17, 1894 SD 283.5

Chozením v pravdě

„Zradovali jsem se zajisté velice, když přišli bratří, a svědectví vydávali o tvé upřímnosti, kterak ty v upřímnosti chodíš.“ (3 J 3) SD 284.1

Pán uznává za nejlepší právě ty schopnosti, které svěřil lidem. V díle budování Jeho království můžeme využít každou schopnost danou nám Bohem tak věrně a opravdově, jak to učinil Daniel v Babyloně, když byl věrný v každé povinnosti vůči člověku, a věrný vůči svému Bohu. SD 284.2

Bůh vyžaduje daleko více taktu, moudřejšího taktu, než Mu dosud bylo dáno Jeho lidskými prostředníky. Je zapotřebí bystrého, posvěceného myšlení a horlivé práce k maření vynalézavých plánů satana. Je požadována vyšší úroveň, aby bylo vyhověno svatému, rozhodnějšimu, sebeobětavému úsilí projevenému v díle Páně. Naše mládež má být tak vzdělaná, aby byla schopna dosáhnout vyšší úroveň a aby porozuměla, že nyní rozhoduje o svém věčném osudu. Není žádné ochrany pro kohokoliv, s výjimkou toho, když má člověk v srdci pravdu, jaká je v Ježíši. Tuto pravdu musí vštípit do srdce Duch svatý. Mnohé z toho, co je nyní nazýváno náboženstvím, se úplně ztratí z dohledu, když na to zaútočí satanovy zástupy. Nic neobstojí, pouze pravda a moudrost shůry, která posvěcuje duši. SD 284.3

Nechť si nikdo nemyslí, že hovění sobě je náboženství. Nechť není hýčkáno sobectví. Nechť se mládež učí omezovat své touhy a vystříhá se výstřednosti v používání prostředků. Nechť všichni hledí na Ježíše, pozorují Jeho charakter a následují Jeho šlépěje. – YI May 24, 1894 SD 284.4

Pravda, pokud je přijímána, způsobuje neustálý rozmach a nové pokroky. Vyrůstá v jasu, když se na ni díváme a vyrůstá do výšky a hloubky, když se jí toužíme pevně držet. Tak nás pozdvihne na úroveň dokonalosti a dá nám víru a důvěru v Boha jako naši sílu pro práci, která je před námi. – Manuscript 153, 1898 SD 284.5

Použitím božské pravdy bude v člověku opět obnoven dokonalý obraz Boží. – 6T 167 SD 284.6

Zachováváním všech přikázání

„Nebo kdož ostříhá přikázání jeho, v němž zůstává, a on také v něm. A po tom poznáváme, že zůstává v nás, totiž po Duchu, kteréhož dal nám.“ (1 J 3,24) SD 285.1

Bůh od nás požaduje, abychom byli věrnými i v těch nejmenších drobnostech života abychom střežili naše slova, našeho ducha a naše skutky. Abychom to mohli činit, potřebujeme získat dokonalé sebeovládání, a to bude od nás vyžadovat stálou, ustavičnou bdělost. ... SD 285.2

Kdyby vlastní já bylo udržováno pod kontrolou, zabránilo by se vážným chybám v domácím i veřejném životě. Mezi členy mnoha rodin je praktikován zvyk mluvení o nepřístojných, bezstarostných věcech a mučivý zvyk mluvení hrubých slov, který se stává stále silnějším, když je mu hověno, a tak je mluveno mnoho nevhodných slov, která jsou podle satanského řádu, a ne podle Božího řádu. Kdyby ti, kteří si libují v mluvení vášnivých slov, studovali Knihu, která nám byla dána jako Průvodce a s vážnou myslí se snažili poznat její požadavky a plnili je kdyby uvedli do praktického života její nařízení jaká změna by se pak projevila v chování a rozhovoru! ... Každý vztah v našem životě, každé postavení odpovědnosti, každá náklonnost a zvyk, každé pohnutí mysli, to vše musí být uvedeno do souladu s velikým měřítkem spravedlnosti, s Božími přikázáními, která jsou přeširoká náramně (Ž 119,96). Musíme vlastnit prostotu srdce, abychom mohli pochopit a s ochotnou myslí praktikovat všechna naučení Božího Slova. ... SD 285.3

Celá mysl musí být utvářena Svatým Duchem. Božská síla bude spojena s lidským úsilím, když se opravdově snažíme, abychom byli doplněni v Kristu Ježíši (Ko 2,10). Pán bude pomáhat každému, kdo Ho hledá celým svým srdcem. Obdrží světlo života, a to světlo svítí z živých prorocství. Jako sluneční světlo vyzařuje své teplo všude na celý svět, tak jasné paprsky Slunce spravedlnosti vyzařují paprsky přinášející zdraví do srdce (Mal 4,2). – YI Sep. 20, 1894 SD 285.4

Když jsme spojeni jako Boží děti

„Všichni zajistě synové Boží jste v Kristu Ježíši skrze víru.“ (Ga 3,26) SD 286.1

Málokdy najdeme dvě osoby zcela podobné. Mezi lidskými bytostmi, stejně tak jako mezi věcmi přírodního světa, existuje rozmanitost. Jednota v rozmanitosti mezi Božími dětmi projev lásky a snášenlivosti navzdory rozdílu povah to je svědectvím, že Bůh poslal svého Syna na svět, aby spasil hříšníky. – Manuscript 99, 1902 SD 286.2

Jednota, která existuje mezi Kristem a Jeho učedníky, nezničí jejich osobnost. V mysli, v cílech, v charakteru jsou zajedno, ale ne v osobě. Spoluúčastí v Duchu Božím, podřízením se zákonu Božímu se člověk stává účastníkem božské přirozenosti. Kristus přivedl své učedníky do živého spojení s Ním samotným i s Otcem. Skrze působení Svatého Ducha na lidskou mysl je člověk doplněn v Kristu Ježíši (Ko 2,10). Jednota s Kristem upevní pouto jednoty jednoho s druhým. Tato jednota je nejpřesvědčivějším důkazem vůči světu o majestátu a moci Krista a o Jeho moci odstranit hříchy. – Manuscript 111, 1903 SD 286.3

Síly temnosti mají mizivou šanci proti takovým věřícím, kteří milují jeden druhého tak, jako je Kristus miloval a kteří odmítají vytvářet odcizení a spory, kteří drží pohromadě a jsou laskaví a zdvořilí, kteří mají něžné srdce a kteří pěstují víru, která působí skrze lásku (Ga 5,6) a která očišťuje duši. Musíme mít Ducha Kristova, jinak nejsme Jeho (Ř 8,9). – Manuscript 103, 1902 SD 286.4

V jednotě je síla; v rozdělení je slabost. – Letter 31, 1892 SD 286.5

Čím těsněji budeme spojeni s Kristem, tím těsnější bude naše spojení jednoho s druhým. Ne-shoda a odcizení, sobectví a domýšlivost usilují o nadvládu. Takové ovoce se však rodí v rozděleném srdci, které je otevřeno pro našeptávání nepřítele duši. Satan jásá, když může rozsévat sítě sváru. – Manuscript 146, 1902 SD 286.6

V jednotě je život, síla, jež nemůžeme získat žádným jiným způsobem. – Manuscript 96, 1902 SD 286.7

Kristus je pravým vinným kmenem

„Já jsem ten vinný kmen pravý, a Otec můj vinař jest.“ (J 15,1) SD 287.1

Ti, kteří následují Krista, musí věřit v Něho; musí otevřít svá srdce, aby Ho mohli přijmout jako stálého hosta. Musejí zůstat v Kristu, jako ratolest zůstává v živém vinném kmeni. Existuje živoucí spojení vytvořené mezi mateřským kmenem a ratolestí, a stejné ovoce, jaké vidíme na stromě, se objevuje na ratolesti. Takto Pán působí skrze lidský nástroj, který se spojí s Ježíšem Kristem. Ti, kteří mají trvalou důvěru v Krista, budou mít, jako Enoch, pocit trvalé přítomnosti Boží. Proč tak mnozí pociťují nejistotu a cítí se být sirotky? je to proto, že nepěstují víru v drahocenné ujištění, že Pán ježíš nesl jejich hřích. Bylo to v zájmu těch, kteří přestoupili zákon, aby ježíš vzal nad sebe lidskou přirozenost a stal se nám podobný, abychom mohli získat věčný pokoj a ujištění. Máme Obhájce v nebesích a každý, kdo Ho přijímá jako svého osobního Spasitele, není ponechán jako sirotek, aby nesl prokletí svého vlastního hříchu. SD 287.2

Denně musíme pěstovat víru, denně musíme rozmyšlet o Tom, který se zabývá naším případem a který je milosrdným a věrným nejvyšším knězem (Žd 2,17). „*Nebo že sám trpěl, pokoušín byv* (ne v několika věcech, ale ve všech bodech, tak jako jsme my), *může také pokušení trpícím spomáhati.*“ (Žd 2,18) „*Nebo nemáme nejvyššího kněze, kterýž by nemohl čitedlen býti mdlob našich.*“ (Žd 4,15) Ještě nyní v nebesích trpí našimi bolestmi; a jako živý Spasitel, jako zajímaví se Obhájce, se přimlouvá za nás. SD 287.3

Měli bychom denně cvičit víru; a tato víra by měla denně růst tak jak je používána, když si uvědomujeme, že On nás nejenom vykoupil, ale miloval nás a obmyl nás od našeho hříchu svojí vlastní krví, a učinil nás králi a kněžími Bohu a Otci (Zj 1,6). – YI Oct. 18, 1894 SD 287.4

Jsme ratolestmi

„Já jsem vinný kmen a vy ratolesti. Kdo zůstává ve mně, a já v něm, ten nese ovoce mnohé; nebo beze mne nic nemůžete učiniti.“ (J 15,5) SD 288.1

Nemáme nic, nejsme ničím, jestliže nepřijmeme ctnosti Ježíše Krista. – YI June 21, 1894 SD 288.2

Dokud srdce není bezpodmínečně odevzdáno Bohu, lidský nástroj nezůstává v pravém vinném kmeni a nemůže vzkvétat na vinném kmeni a nést bohaté hrozny ovoce. Bůh nebude činit žádný kompromis s hříchem. Kdyby to mohl učinit, Kristus by nemusel přijít na náš svět, aby trpěl a zemřel. Žádné obrácení není pravé, které nepromění stejně tak charakter jako i chování těch, kteří přijímají pravdu. Pravda působí skrze lásku a očišťuje duši. – Letter 31a, 1894 SD 288.3

Naše vyznání jsou bezcenná, jestliže nezůstáváme v Kristu, protože nemůžeme být živými ratolestmi, pokud životní vlastnosti vinného kmene v nás nepřekypují. V pravém křesťanovi se budou objevovat vlastnosti jeho Mistra, a když budeme odrážet Kristovy ctnosti v našich životech a charakterech, Otec nás bude milovat tak, jako miluje svého Syna. Když tato podmínka je splněna těmi, kteří vyznávají, že věří v přítomnou pravdu, budeme vidět vzkvétající církev, protože její členové nebudou žít sami pro sebe, ale pro Toho, který za ně zemřel, a budou kvetoucími ratolestmi živého vinného kmene. – ST April 18, 1892 SD 288.4

Kořen stromu musí splňovat dvojí funkci. Musí se pevně držet země a přijímat z půdy požadovanou výživu. Tak je tomu i s křesťanem. Když jeho spojení s Kristem jako mateřským kmenem je plnohodnotné, když se sytí Kristem, jsou mu zpřístupněny proudy duchovní síly. Může listí na takové ratolesti vadnout? Nikdy! Dokud duše svými úponky sahá ke Kristu, je malé nebezpečí, že bude chřadnout, umdlévat a slábnout. Pokušení, které může přijít jako bouře, ji nevytrhne z kořenů. Pravý křesťan čerpá pohnutky pro své jednání z hluboké lásky ke svému Vykupiteli. Jeho náklonnost k Mistru je opravdová a svatá. – YI March 24, 1898 SD 288.5

Bůh nás prořezává, aby nás učinil úrodnějšími

„Každou ratolest, kteráž ve mně nenese ovoce, odřezuje, a každou, kteráž nese ovoce, čistí, aby hojnější ovoce nesla.“ (J 15,2) SD 289.1

Ti, kteří půjdou co nejtěsněji ve šlépějích svého Vykupitele, který zapřel sám sebe a obětoval se, budou mít mysl Kristovu. Čistota a láska Kristova bude vyzařovat z jejich každodenního života i charakteru a tichost a pravda je bude provázet na jejich cestě. Každá plodná ratolest se prořeže, aby nesla ještě více ovoce. I plodné ratolesti se mohou chlubit příliš hojným listím a projevovat to, čím ve skutečnosti nejsou. Kristovi následovníci mohou pracovat pro Mistra, a přece nevykonat ani polovinu toho, co by vykonat mohli. On je pak prořezává, poněvadž v jejich životě se objevuje světáctví, povolnost k neřestem a pýcha. Vinaři přistřihávají přebytečné výhonky vinných kmenů..., takže pak více rodí. Tyto příčiny, které stojí v cestě, musí být odstraněny a nežádoucí bujné výhonky odřezány, aby uvolnily místo hojivým paprskům Slunce spravedlnosti. ... SD 289.2

Mnozí nechápou cíl, pro který byli stvořeni. Cílem je, aby lidstvo bylo požehnané a oslavovalo Boha, ne aby se člověk sám radoval a oslavoval sebe. Bůh neustále svůj lid prořezává, odstraňuje nadbytečné bující ratolesti, aby nesly ovoce k Jeho slávě a neplodily jen samé listí. Bůh nás prořezává zármutkem, zklamáním a bolestí, aby výhonky ostře vyhraněných, zvrácených rysů povahy mohly být oslabeny a aby lepší rysy měly příležitost k rozvoji. Je nutno v zdát se každé modly, svědomí se musí stát citlivějším, mysl musí uvažovat duchovně a celá povaha musí být vyvážená. – 4T 354 SD 289.3

Přebýváním v Kristu můžeme získat Jeho sladkost, Jeho vůni a Jeho světlo. ... On pak bude svítit v našich srdcích. Jeho světlo přebývajících v našich srdcích bude vyzařovat z našich tváří. Pohlížením na krásu a slávu Kristovu budeme proměňováni k Jeho obrazu (2 K 3,18). – Manuscript 85, 1901 SD 289.4

Přinášíme ovoce jenom tehdy, když zůstáváme v Kristu

„Zůstaňtež ve mně, a já v vás. Jakož ratolest nemůže nésti ovoce sama od sebe nezůstala-li by při kmenu, takž ani vy, leč zůstanete ve mně.“ (J 15,4) SD 290.1

Příčina, proč se bezstarostně oddáváme hříchu je v tom, že nevidíme Ježíše. Neměli bychom brát hřích na lehkou váhu, uvědomující si skutečnost, že hřích zraňuje našeho Pána. ... Správné ocenění charakteru Božího nám umožňuje správně Ho představovat světu. Drsnost, hrubost ve slovech nebo obyčejích, prostorekost, vášnivá slova nemohou existovat v duši, která se dívá na Ježíše. Ten, kdo zůstává v Kristu, je v ovzduší, které zabraňuje zlu, a ne dá ani tu nejmenší omluvu pro něco takového. Duchovní život není vyživován z vnitřku, ale čerpá svou výživu z Krista, jako ratolest z vinného kmene. Jsme závislí na Kristu v každém okamžiku. On je náš zdroj pomoci. Všechny naše vnější formy, modlitby, půsty a dobročinnost nemohou nahradit místo vnitřního působení Ducha Božího na lidském srdci. SD 290.2

Když je člověk zcela oproštěn od svého vlastního já, když ze své duše vyhnal všechny falešné bohy, pak je tato prázdnota vyplněna přílivem Ducha Kristova. Takový člověk pak má víru, která očišťuje duši od poskvrnění. ... Stává se ratolestí Pravého Vinného kmene a přináší bohaté hrozny k slávě Boží. Jaký je charakter přineseného ovoce? Ovoce Ducha je „*láska*,“ ne nenávisť; „*radost*,“ ne nespokojenost a smutek; „*pokoj*,“ ne podrážděnost, úzkost a námi způsobené zkoušky. Je to „*ti-chost, dobrotivost, dobrota, věrnost, krotkost a středmost*“ (Ga 5,22). – GW 287-288 SD 290.3

Ratolest nebere svou výživu z jiné ratolesti. Náš život musí pocházet z mateřského kmene. Jenom osobním spojením s Kristem, každodenním a ustavičným společenstvím s Ním můžeme přinášet ovoce Ducha svatého. ... Náš růst v milosti, naše radost i užitečnost, všechno závisí na našem spojení s Kristem a stupni víry, kterou cvičíme v Něm. – 5T 47, 48 SD 290.4

Suchá ratolest je oddělena od Krista

„Nezůstal-li by kdo ve mně, vyvržen bude ven jako ratolest, a uschneť, a budou sebrány, a na oheň uvrženy, a shořít.“ (J 15,6) SD 291.1

On (Jidáš)... nebyl přetvořen a proměněn na živou ratolest spojením s Pravým Vinným kmenem. Tento suchý výhonek se nedržel Vinného kmene, dokud rostl v úrodnou, živou ratolest. On zjevil, že byl štěpem, který nenese ovoce štěpem, který se nepříčinil, aby vlákno po vlákně a žilku po žilce spojil s Vinným kmenem a podílel se na Jeho životě. SD 291.2

Suchý, oddělený výhonek se může stát jedno s mateřským vinným kmenem pouze tenkrát, když se stane účastníkem života a mízy živého vinného kmene, tím, že bude naroubován do kmene a takto přiveden s ním do nejužšího možného spojení. ... Ratolest se pevně drží životodárného kmene, dokud se život kmene nestane životem ratolesti a dokud ratolest nerodí stejné ovoce jako vinný kmen. – RH Nov. 16, 1897 SD 291.3

„Já jsem vinný kmen,“ řekl Kristus; „a vy ratolesti.“ (J 15,5) Zde je představeno to nejtěsnější možné spojení. Naroubujte bezlistou ratolest na kvetoucí vinný kmen a ona se stane živou ratolestí, čerpající mízu a výživu z vinné ho kmene. Mladý výhonek spojuje vlákno s vláknem, žilku s žilkou, až vyraší poupata s květy a nese ovoce. Tato mladá ratolest představuje hříšníka. Spojením s Kristem se duše spojuje s duší, slabé a pomíjející se svatým a nekonečným; člověk se stává jedno s Kristem. – 5T 591 SD 291.4

Jeli zdánlivě suchá ratolest připojena k živému vinnému kmeni, stává se jeho součástí. ... Duše, mrtvá ve vinách a hříších, musí prodělat podobný proces. ... Stejně jako štěp přijímá život jeli spojen s vinným kmenem, tak se i hříšník účastní božské přirozenosti, když je spojen s Kristem. Pomíjitelný člověk je spojen s nekonečným Bohem. Při takovém spojení v nás přebývají slova Kristova a nejsme ovládáni chvilkovými pocity, ale živou a trvalou zásadou. – 4T 354, 355 SD 291.5

Vyznáváme Krista

„Kdožkoli tedy vyzná mne před lidmi, vyznámt' i já jej před Otcem svým, kterýž jest v nebesích. Kdož by pak mne zapřel před lidmi, zapřímť ho i já před Otcem svým, kterýž jest v nebesích.“ (Mt 10,32.33) SD 292.1

Vyznáváme Krista v našem každodenním životě? Vyznáváme Její naším oděvem, ozdobující se skromným a nenápadným rouchem? Je naší ozdobou krotký a pokojný duch, který je před obličejem Božím velmi drahý (1 Pt 3,4): ... Snažíme se, aby dílo Mistra postoupilo kupředu?... Nepomůžte vám mluvit, že to nebo ono nesmíte nosit, jestliže láska k těmto zbytečným věcem přebývá ve vašich srdcích; odložení vašich ozdob by bylo pouze jako osekání listí stromu sklony přirozeného srdce by se znovu prosazovaly. Musíte mít své vlastní svědomí. ... SD 292.2

Máme zůstat v NĚm jako ratolest zůstává ve vinném kmeni. ... To, co potřebujeme, je mít sekeru přiloženou ke kořeni stromu. Potřebujeme být mrtví světu, mrtví sobě, a živí Bohu... Potřebujeme přijít blízko ke Kristu, aby lidé mohli poznat, že jsme byli s Kristem a učili jsme se od Něho. – RH May 10, 1892 SD 292.3

Ten, kdo napodobuje Krista, bude projevovat Jeho ducha sebeobětování a sebezapření. ... Právě tam, kde svědomí biblického křesťana jej napomíná, aby se ně čeho zdržel, v něčem se zapíral a s něčím přestal, právě tam světský člověk překračuje tuto hranici a oddává se svým sobeckým sklonům. Na jedné straně této hranice je sebezapíravý následovník Ježíše Krista, a na druhé straně stojí sobě dopřávající milovník světa, který holduje módě, provozuje lehkomyšlnost a sytí se zakázanými rozkošemi. Po této straně dělící čáry křesťan nemůže jít. Tam pro něho není místa. – YI Sep. 6, 1894 SD 292.4

Náš život musí být skryt s Kristem v Bohu, aby když se On ukáže, jsme se mohli také i my ukázat spolu s Ním v slávě (Ko 3,3.4). – RH May 10, 1892 SD 292.5

Přinášíme ovoce bratrské lásky

293.1 „*V tomť bývá oslaven Otec můj, když ovoce nesete hojné, a budete moji učedníci.*“ (J 15,8) SD

Spojení mezi Kristem a Jeho lidem má být živé, opravdové a neselhávající, má být podobné jednotě, jaká existuje mezi Otcem a Synem. Toto spojení je ovocem uvnitř přebývajícího Svatého Ducha. Všechny opravdové Boží děti budou zjevovat světu své spojení s Kristem a se svými bratry. Ti, v jejichž srdcích přebývá Kristus, ponесou ovoce bratrské lásky. Budou si uvědomovat, že jako členové Boží rodiny jsou zavázáni pěstovat, uchovávat a zvěčnit křesťanskou lásku a bratrství, v duchu, slovech a činech. SD 293.2

Být Božími dětmi, členy královské rodiny, znamená více, než se mnozí domnívají. Ti, kdo jsou Bohem považováni za Jeho děti, zjevují Kristu podobnou lásku k sobě navzájem. Oni budou žít a pracovat pro jeden cíl správné představení Krista světu. Svou láskou a jednotou budou ukazovat světu, že nesou božské pověřovací listy. Ušlechtilostí lásky a sebezapřením budou ukazovat těm, kteří jsou kolem nich, že jsou opravdovými následovníky Spasitele. „*Po tom poznají všickni, že jste moji učedníci, budete-li míti lásku jedni k druhým.*“ (J 13,35) ... SD 293.3

Nejmocnějším důkazem, jaký může člověk dát o tom, že se narodil znovu a že je novým stvořením v Kristu Ježíši, je zjevování lásky vůči svým bratřím, konání takových skutků, jaké konal Kristus. Je to nejkrásnější svědectví ve prospěch křesťanství. Takové svědectví získá duše pro pravdu. ... SD 293.4

Kristus přivádí všechny opravdové věřící do úplné jednoty s Ním samotným, dokonce do takové jednoty, jaká existuje mezi Ním a Jeho Otcem. Právě Boží děti jsou spojeny navzájem se sebou i se svým Spasitelem. Jsou jedno s Kristem v Bohu. – GCB 3. kvartál 1900 SD 293.5

Kristus se modlil, abychom všichni mohli být jedno

„Aby všickni jedno byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v tobě, aby i oni v nás jed no byli, aby uvěřil svět, že jsi ty mne poslal.“ (J 17,21) SD 294.1

Kristus nám zanechal dokonalý, bezhříšný příklad. Jeho následovníci mají jít v Jeho slépějích. Jestliže nejsou proměněni v charakteru, nikdy nemohou přebývat s Ním v Jeho království. Kristus zemřel, aby nás pozdvihl a zušlechtil, a ti, kteří si ponechají zděděné sklony ke zlu, nemohou s Ním přebývat. On vytrpěl všechno, co jen může lidské tělo vytrpět a snést, abychom mohli projít vítězně skrze všechna pokušení, jaké může vymyslet satan, aby zničil naši víru. SD 294.2

V Kristu je naše jediná naděje. Bůh má k získání každodenní vítězství pro svůj lid. ... Skrze své nebeské dary Pán učinil dostatečné opatření pro svůj lid. Pozemský rodič nemůže dát svému dítěti posvěcený charakter. Nemůže přenést svůj charakter na své dítě. Jedině Bůh nás může změnit. Kristus dechl na své učedníky a řekl: „*Přijměte Ducha svatého.*“ (J 20,22) Toto je veliký dar nebes. Kristus jim udělil skrze Ducha své vlastní posvěcení. Naplnil je svou mocí, aby mohli získat duše pro evangelium. Od této chvíle žil Kristus skrze jejich schopnosti a mluvil skrze jejich slova. Měli tu výsadu poznat, že On a oni jsou nadále jedno. Museli se řídit Jeho zásadami a být vedeni Jeho Duchem. Nenásledovali už své vlastní cesty a nemluvili svá vlastní slova. Slova, která mluvili, vycházela z posvěceného srdce a splývala z posvěcených rtů. Už více nežili svým vlastním sobeckým životem, ale žil v nich Kristus. ... On jim toužil dát tu slávu, jakou měl u Otce, aby On i oni mohli být jedno v Bohu. – GCB 4. kvartál 1899 SD 294.3

Mladí muži a ženy by si měli uvědomit, že být jedno s Kristem je nejvyšší pocta, jakou mohou dosáhnout. ... Posvěťte všechno, co je vaše duši, tělo i ducha Pánu. Poddejte každou schopnost, kterou máte kontrole Svatého Ducha. – RH May 9, 1899 SD 294.4

Jednota v Kristu

295.1 „*A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jedno jsme.*“ (J 17,22) *SD*

V těchto slovech máme nejpřesvědčivější výpověď, která nám dokazuje skutečnost, že mezi opravdovými křesťany bude existovat jednota, laskavost a láska. Vykupitel světa je vyvyšován a oslavován v charakteru těch, kteří v Něho věří. ... Jaké hrozné následky pro tento svět závisí na jednotě těch, kteří tvrdí, že jsou křesťané a kteří věří, že Bible je Slovo Boží. – YI Aug. 2, 1894 *SD*

295.2 „*Emmanuel, s námi Bůh.*“ (Mt 1,23) To pro nás znamená všechno. Jaký široký základ je položen pro naši víru! Jaká veliká naděje na nesmrtelnost je postavena před věřící duší! Bůh s námi v Kristu Ježíši nás doprovází na každém kroku na cestě do nebe! Svatý Duch s námi jako Utěšitel, Průvodce v našich nesnázích, aby mírnil naše zármutky, a chránil nás v pokušení! „*Ó hlubokosti bohatství i moudrosti i umění Božího!*“ (Ř 11,33) ... Pěstujte lásku, vykořeňte podezírání, závist, žárlivost, a zlé myšlení a mluvení. Semkněte se, pracujte jako jeden muž. A mějte se k sobě vespolek pokojně (1 Te 5,13). *SD 295.3*

Naléhavě vás prosím ve jménu Ježíše z Nazareta, abyste odložili veškerou duchovní pýchu a lásku k nadřazenosti. Buďte jako malé děti a když se boj s končí, stanete se členy královské rodiny, dětmi nebeského Krále. Ctěte Jana 17. kap. znovu a znovu. Tato modlitba našeho Spasitele předložená Jeho Otci ve prospěch Jeho učedníků, si zaslouží, aby byla často opakována a uskutečňována v praktickém životě. Ona povznese padlého člověka; protože Pán zaslíbil, že jestliže zachováme tuto jednotu, Bůh nás bude milovat, jako miloval svého Syna; hříšník bude zachráněn a Bůh věčně veleben. *SD 295.4*

Andělé a archandělé žasnou nad tímto velikým plánem spasení; obdivují a milují Otce a Syna, když spatřují milosrdenství a lásku Boží. – Letter 31, 1892 *SD 295.5*

Odrážíme Krista světu

„Já v nich, a ty ve mně, aby dokonání byli v jedno, a aby poznal svět, že jsi ty mne poslal, a že jsi je miloval, jakožs mne miloval.“ (J 17,23 SD 296.1)

V prostřednické modlitbě ke svému Otci Ježíš představuje, že splnil podmínky, kterými byl zavázán vůči svému Otci, aby vykonal svou část smlouvy uzavřené v nebi, týkající se padlého člověka. ... Prohlašuje, že sebe samé ho oslavil v těch, kteří věří v Něho. Církev v Jeho jméně má dovést dílo, které započal k slavné dokonalosti; a když tato církev bude nakonec vykoupěna v ráji Božím, uvidí užitek své duše, jímž nasycen bude (Iz 53,11) Po celou věčnost budou vykoupěné zástupy Jeho nejvyšší chloubou. – 3SP 260, 261 SD 296.2

„My pak všichni odkrytou tváří slávu Páně jako v zrcadle spatřující, v též obraz proměnění býváme od slávy v slávu, jakožto od Ducha Páně.“ (2 K 3,18) Máme mít Pána vždy před sebou. Ti, kteří tak činí, chodí s Bohem jako Enoch a nepozorovaně se stávají jedno s Otcem a s Jeho Synem. Den po dni probíhá změna v jejich mysli a srdci a přirozené sklony a způsoby jsou přetvářeny podle Božího způsobu a Ducha. Jejich duchovní poznání vzrůstá a oni dorůstají do plné postavy mužů a žen v Kristu Ježíši (Ef 4,13). Odrážejí tomuto světu charakter Kristův a když zůstávají v Něm a On v nich, plní tím poslání, kvůli kterému byli nazváni Božími dětmi být světlem tomuto světu a městem ležícím na hoře, které nemůže být skryto (Mt 5,14). *„Žádný pak rozsvítí svíci, nepřikrývá jí nádobou, ani staví pod poste l, ale na svícen staví, aby ti, kteříž vcházejí, světlo viděli.“ (L 8,16)* Ti, kteří byli osvětleni shůry, mají poslat dále jasné paprsky Slunce Spravedlnosti. – YI Oct. 25, 1894 SD 296.3

Máme se vyhýbat hřešení

„Každý tedy, kdož v něm zůstává, nehřeší ale každý, kdož hřeší, neviděl ho, aniž ho poznal.“ (1 J 3,16) SD 297.1

Pouhé vyznání zbožnosti je bezcenné. To znamená, že ten, kdo zůstává v Kristu, je křesťan. Protože *„každý, kdož má takovou naději v něm, očišťuje se, jakož i on čistý jest“ (1 J 3,3)*. V každém kraji, v každém národu by naše mládež měla spolupracovat s Bohem. Jediným způsobem, jakým se člověk může očistit je, aby se stal myslí podobným Bohu. Jak můžeme poznat Boha? Studováním Jeho Slova. ... SD 297.2

Skrze víru v Ježíše Krista je pravda přijata do srdce a lidský nástroj je čištěn a očištěn. Ježíš byl *„raněn jest pro přestoupení naše, potřen pro nepravosti naše; kázeň pokoje našeho na něj vložena, a zsinlostí jeho lékařství nám způsobeno“ (Iz 53,5)*. Je možné, aby byl člověk vyléčen, když vědomě páchá hřích? Ne; pravá víra říká: Víím, že jsem spáchal hřích, ale Ježíš mi odpustil můj hřích; a dále budu odolávat pokušení v Jeho moci a skrze Jeho moc. *„Každý, kdož má takovou naději v něm, očišťuje se, jakož i on čistý jest.“ (1 J 3,3)* Má trvalou zásadu v duši, která mu umožní překonat pokušení. SD 297.3

„Každý tedy, kdož v něm zůstává, nehřeší.“ Bůh má moc zachovat duši, která je v Kristu, když je v pokušení. *„Každý, kdož hřeší, neviděl ho, aniž ho poznal.“ (1 J 3,6)* To znamená, že každý, kdo je opravdově věřící, je ve svém životě a charakteru posvěcen skrze pravdu. *„Synáckové, nižádný vás nesvod. Kdož činí (ne pouze vyznává) spravedlnost, spravedlivý jest, jakož i on jest spravedlivý.“ „Každý, kdož se narodil z Boha, hříchu nečiní... nebo z Boha narozen jest.“ „Po tomto zjeví jsou synové Boží a synové d'áblovi.“* Nyní si povšimněte, kde je učiněn rozdíl: *„Každý, kdož nečiní spravedlnosti, není z Boha, a kdož nemiluje bratra svého.“ „Synáckové moji, nemilujme slovem, ani jazykem, ale skutkem a pravdou.“ (1 J 3,7.9.10.18) – YI Feb. 15, 1894 SD 297.4*

Zůstáváme v Jeho lásce

„A známéť jsem jim učinil jméno tvé, a známo učiním, aby milování, kterýmž jsi mne miloval, bylo v nich, a i já v nich.“ (J 17,26) SD 298.1

Vaše sebelítost je pro vás škodou; máte pochopení jenom pro sebe, cítíte, že nejste oceněni, jak byste měli být, že vaše práce je vcelku příliš těžká a vaše nejlepší snahy nejsou ohodnoceny. Tyto pocity jsou výsledkem duchovní nemoci, která může být léčena pouze vírou v Krista. Pokušení vás zachvacuje tehdy, když jste unaveni nebo zmateni; ale když se objeví první příznak a nepřítel na vás působí, abyste začali reptat a naříkat, pohleďte na Ježíše, důvěřujte svému Spasiteli. To je jediný lék na tuto duchovní malárii. ... Jestliže dovolíte, aby vaše mysl byla ovládnuta těmito věcmi, nepřítel uvidí, že jste zaneprázdněni. On položí svoje zvětšovací sklo před vaše zraky a krtčí kopečky těžkostí se budou zdát jako hory. ... Potřebujete pochopit, jak máte odpočívat v Bohu. Vaší výsadou je mít moudré srdce, přetvořené Svatým Duchem, a to je základ veškerého pravého štěstí. ... SD 298.2

Bůh vám dává důvěru v Jeho lásku a neustále chrání vaši duši tím, že zavírá brány vašich myšlenek, aby se nestaly neovladatelné; protože když dovolíte vaši mysl, aby uspokojila tyto myšlenky sebelítosti, nepřítel přijde, aby vnukl nanejvýš nelaskavé a nerozumné věci namísto těch, které by vás učinily dobrými, a jenom dobrými. ... SD 298.3

Naslouchejte Ježíši, následujte Jeho rady a takto nesejdete na scestí a neodvrátíte se od mocného a moudrého Rádce, toho jediného pravého Průvodce, který jediný může dát pokoj, štěstí a plnost radosti. ... Cokoli mohou jiní pro nás udělat nebo si o nás myslet, nic z toho nemá narušit tuto jednotu s Kristem, toto společenství Ducha. Víte, že odpočínutí nelze najít nikde jinde kromě Krista. – Letter 10, 1894 SD 298.4

Přebýváme v Něm a On v nás

„Kdo jí mé tělo a pije mou krev, ve mně přebývá a já v něm.“ (J 6,56) SD 299.1

Rozjímání Slova Božího nás učiní moudré ke spasení (2 Tm 3,15); poznání tohoto Slova zajistí naše štěstí a náš úspěch v zdokonalování křesťanského charakteru. SD 299.2

Všichni, kteří ve víře přijmou Slovo Boží, budou činiteli tohoto Slova (Jk 1,22). Jejich myslí se budou rozšiřovat pravým poznáním, které Kristus představuje jako přijímání těla a krve Syna Božího. A když uplatňují v životě pravdu, ukazují Slovo života dalším. Tak se stanou vlivem uprostřed vlivů, vůní života k životu. SD 299.3

Kristus řekl: *„Duch jest, kterýž obživuje, tělo nic neprospívá. Slova, kteráž já mluvím vám, Duch jsou a život jsou.“ (J 6,63) „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, ve mně přebývá a já v něm. Jakož mne poslal ten živý Otec, a já živ jsem skrze Otce, tak kdož jí mne, i on živ bude skrze mne. Totot jest ten chléb, kterýž s nebe sestoupil.“ (J 6,56-58) ... SD 299.4*

Satan učiní vše, co bude moci, aby uspokojil tuto potřebu takovým pokrmem, který nemá nic společného s poznáním jediného pravého Boha a Ježíše, kterého poslal. Ti, kteří si ponechávají drsné rysy charakteru a kteří pokračují v projevování lidských nedostatků ve svých slovech a v povaze, přinášejí svědectví o tom, že nepřijímají tělo a krev Syna Božího. – YI Dec. 8, 1898 SD 299.5

Slovo Boží zůstávající v srdci oživí duchovní schopnosti. SD 299.6

Ježíš miloval lidi a učinil veškeré opatření, aby krví vykoupená duše mohla obdržet znovuzrození, nový život pocházející z Jeho vlastního života. ... *„Kdož má Syna, máť život; kdož nemá Syna Božího, života nemá.“ (1 J 5,12) Ti, kteří věří v Krista, odvozují svou motivující sílu a podklad pro své charaktery od Toho, v kterého věří. – YI Jan. 10, 1895 SD 299.7*

Náš život je skryt s Kristem v Bohu skrze křest

„Nebo zemřeli jste, a život váš skryt jest s Kristem v Bohu.“ (Ko 3,3) SD 300.1

Velká odpovědnost spočívá na těch, kteří byli pokřtěni ve jméno Otce, Syna i Ducha Svatého. Snažte se pochopit význam slov: *„Nebo zemřeli jste, a život váš skryt jest s Kristem v Bohu.“ (Ko 3,3)* V novém životě, do kterého jste vstoupili, jste zavázáni reprezentovat život Kristův. Majíce obléknout nového člověka, *„obnovujícího se k známosti, podle obrazu toho, kterýž jej stvořil,“ „protož oblečte se jako vyvolení Boží, svatí, a milí, v střeva milosrdenství, v dobrotivost, nízké o sobě smýšlení, krotkost, trpělivost, snášejíce jeden druhého, a odpouštějíce sobě vespolek, měl-li by kdo proti komu žalobu. Jako i Kristus odpustil vám, tak i vy. Nadto pak nade všechno v lásku, kteráž jest svazek dokonalosti. A pokoj Boží vítězí v srdcích vašich, k němuž i povoláni jste v jedno tělo; a budtež vděční.“ (Ko 3,10.12-15) SD 300.2*

Starý hříšný život je mrtvý; jste naplněni novým životem skrze křestní slib. Uplatněte v praxi ctnosti Spasitelova charakteru. Necht' Jeho moudrost ve vás přebývá bohatě se vši opatrností (Př 8,12). *„Učíte a napomínajíce sebe vespolek žalmy, a zpěvy, a písničkami duchovními, s milostí zpívajíce v srdci svém Pánu. A všechno, cokoli činíte v slovu neb v skutku, všechno číňte ve jménu Pána Ježíše, díky činíce Bohu a Otci skrze něho.“ (Ko 3,16.17)* ... Hříchy, které byly konány před obrácením, mají být odloženy spolu se starým člověkem. S novým člověkem v Kristu Ježíši má být obléknuta *„dobrotivost, nízké o sobě smýšlení, krotkost, trpělivost“ (Ko 3,12). SD 300.3*

Ti, kteří se v duchu a lásce Ježíše stanou jedno s Ním, budou v úzkém společenství jednoho s druhým, svázáni hedvábnými provázky lásky... *„Všichni jste bratři“ (Mt 23,8)* bude smýšlením každého dítěte víry. ... Všichni budou stejně jedno s Kristem. – Manuscript 28, 1897 SD 300.4

Chudí duchem zdědí království

„Blahoslavení chudí duchem, nebo jejich jest království nebeské.“ (Mt 5,3) SD 301.1

Kristus toužil naplnit svět pokojem a radostí, která by byla podobná té, která se nachází v nebeském světě. ... Z Jeho božských rtů tam vycházejí v plnosti a v hojnosti zaslíbená požehnání, která Ho ukazují jako zdroj veškeré dobroty a jako vlastníka výsadního práva, aby požehnal a zapůsobil na mysli všech přítomných. On byl zaměstnán svou zvláštní, posvěcenou činností a poklady věčnosti byly k Jeho dispozici. V nakládání s nimi neznal žádné omezení. Nebylo žádné loupeže v Jeho jednání ve službě Boží. Do svých požehnání zahrnul ty, kteří měli tvořit Jeho království na tomto světě Přinesl světu každé požehnání podstatné pro štěstí a radost každé duše a před tímto obrovským shromážděním představil bohatství nebeské milosti, shromážděné poklady věčného, nekonečného Otce. ... SD 301.2

On označuje ty, kteří se stanou dědici Božími a spoludědici s Ním (Ř 8,17). Vyhlašuje veřejně svůj výběr osob a určuje jim jejich místo v Jeho službě jako spojených s Ním samotným. Ti, kteří mají stanovený charakter, budou mít podíl na Jeho požehnání, slávě a cti, která Mu vždy náležela. – Manuscript 118, 1905 SD 301.3

Člověk, který se cítí dokonalý, myslí si, že je dost dobrý, a je spokojený se svým stavem, netouží stát se účastníkem Kristovy milosti a spravedlnosti. Pýcha si neuvědomuje žádné nedostatky a tak uzavírá srdce před Kristem a nezměrným požehnáním, které přišel udělit. V srdci pyšného člověka není pro Ježíše místa. ... Kristovy pomoci si váží jen ti, kdo si uvědomili, že se sami nemohou spasit ani nemohou vykonat nějaký dobrý skutek ve své vlastní síle. To jsou ti chudí v duchu, o nichž Kristus praví, že jsou blahoslavení. – MB 7 SD 301.4

Ti kteří lkají, budou potěšeni

„Blahoslavení lkající, nebo oni potěšeni budou.“ (Mt 5,4) SD 302.1

Pláč, o němž se tu mluví, je opravdová lítost nad hříchem. ... A když je člověk přitažen, aby pohlédl na Ježíše vyvýšeného na kříži, poznává hříšnost lidské povahy. Poznává, že to hřích bičoval a ukřižoval Pána slávy. Poznává, že zatímco byl milován nevýslovně něžnou láskou, projevoval ve své m životě soustavně nevďěčnost a neposlušnost. Zapřel svého nejlepšího přítele a potupil nejvzácnější dar nebes. Sam zнову ukřižoval Syna Božího a znovu pro bodl Jeho krvácející raněné srdce. Široká, černá a hluboká propast hříchu ho odděluje od Boha, a proto se zlomeným srdcem pláče. Takový plačící „bude potěšen“. Bůh nám ukazuje naši vinu, abychom šli ke Kristu, nechali se Jím vysvobodit z otroctví hříchu a radovali se ve svobodě dítek Božích. V pravé lítosti smíme přijít ke kříži a složit tam svá břemena. ... SD 302.2

Spasitelova slova jsou také poselstvím útěchy pro lidi, kteří prožívají zármutek a žal. Zármutek nás nepostihuje bezdůvodně. Bůh *„netrápíť zajisté z srdce svého, aniž zarmucuje synů lidských“* (Pl 3,33). Dopouští-li zkoušky a těžkosti, je to *„k našemu užitku, abychom mohli být účastníky Jeho svatosti“* (Žd 12,10 – KJV). Nakonec každá zkouška, ať se zdá jakkoli těžká a trpká, se nám stane požehnáním, jestliže ji přijmeme vírou. Každé utrpení, které maří pozemské radosti, se stane prostředkem k tomu, abychom obrátili náš pohled k nebesům. Mnozí by nepoznali Ježíše, kdyby je utrpení nepřimělo hledat u Něho pomoc! ... SD 302.3

Pán Bůh pomáhá všem, kdož Mu důvěřují. Věřící lidé dosáhnou velkých vítězství. Získají velká naučení. Prožijí velké zkušenosti. ... SD 302.4

Kristus pozvedá zkroušené a očišťuje plačící srdce, dokud se nestane Jeho příbytkem. – MB 911 SD 302.5

Tiší zdědí zemi

„Blahoslavení tiší, nebo oni dědictví obdrží na zemi“ (Mt 5,5) SD 303.1

Byly příležitosti, kdy Kristus mluvil s takovou vážností, která posílala Jeho slova do domovů s neodolatelnou silou, s ohromujícím vědomím velikosti Řečníka a lidské nástroje nebyly ničím v porovnání s Tím, který stál před nimi. Byli hluboce pohnuti, jejich mysli byly pod dojmem toho, že opakoval příkaz nejvznešenější slávy. Když vyzval svět, aby naslouchal, byli okouzleni a uvedeni do vytržení a přesvědčení vstoupilo do jejich myslí. Každé slovo si našlo místo a posluchači věřili a přijímali slova, jimž neměli žádnou sílu odporovat. Každé slovo, které vyslovil, se zdálo být posluchačům životem Božím. On dával důkaz, že byl světlem světa a autoritou církve, nárokující si prvenství nad nimi všemi. – Manuscript 118, 1905 SD 303.2

Ježíš však označuje tichost jako jednu ze základních podmínek vstupu do svého království. V Jeho vlastním životě a v Jeho povaze se projevovala božská krása této vzácné vlastnosti. ... SD 303.3

Lidská přirozenost se chce vždy prosadit; je hotova bojovat s jinými; avšak ten, kdo se učí u Krista, je oproštěn od panovačnosti, sobectví a pýchy a má ve svém srdci pokoj. Vlastní já se podřizuje Duchu svatému. Netoužíme dosáhnout nejvyššího postavení. ... Cítíme, že naše nejvyšší místo je u nohou Spasitele. ... SD 303.4

Pokora srdce a tichost, která je výsledkem spojení s Kristem, jsou pravým tajemstvím požehnání. „*On ozdobuje pokorné spasením.*“ (Ž 149,4) ... Touha po sebe povyšování přivedla hřích na naši planetu a naši prarodiče ztratili vládu nad touto krásnou zemí, nad svým královstvím Sebezapřením vykoupil Kristus to, co bylo ztraceno. A říká nám, že máme zvítězit, jako On sám zvítězil (Zj 3,21). Pokorou a poslušností se můžeme stát spoludědici s Kristem až „*tiší obdrží zemi*“ (Ž 37,11). – MB 1417 SD 303.5

Hladoví a žízniví budou nasyceni

„Blahoslavení, kteříž lačněji a žízněji spravedlnosti, nebo oni nasyceni budou.“ (Mt 5,6) SD 304.1

Spravedlnost je svatost, podobnost Bohu, a „*Bůh láska jest*“ (1 J 4,16). Spravedlnost je soulad se zákonem Božím, neboť „*všecka přikázání tvá jsou spravedlnost*“ (Ž 119,172) a „*plnost zákona jest láska*“ (Ř 13,10). Spravedlnost je láska, a láska je světlo a život Boží. Spravedlnost Boží je ztělesněna v Kristu. Když přijímáme Krista, přijímáme spravedlnost. SD 304.2

Spravedlnosti nedosáhneme bolestným úsilím nebo neúnavnou prací, dary nebo obětmi; Pán ji ochotně dává každému, kdo po ní hladoví a žízní. ... SD 304.3

Žádný lidský prostředek nemůže poskytnout to, co by ukojilo hlad a žízeň lidského nitra. Ježíš však prohlašuje: „*Aj, stojím u dveří, a tluku. Jestliže by kdo uslyšel hlas můj, a otevřel dvěře, vejduť k němu, a budu s ním večeřeti, a on se mnou.*“ ... „*Já jsem ten chléb života. Kdož přichází ke mně, nebude nikoli lačněti, a kdož věří ve mne, nebude žízniti nikdy.*“ (Zj 3,20; J 6,35) SD 304.4

Jako potřebujeme potravu, abychom udrželi svou tělesnou sílu, tak potřebujeme Krista, chléb z nebe, abychom zachovali duchovní život a čerpali sílu k práci pro Pána. Jako tělo neustále přijímá potravu, která udržuje život a sílu, tak musí být člověk stále vnitřně spojen s Kristem, poddat se Mu a být na Něm závislý. SD 304.5

Jako unavený poutník na poušti hledá pramen a když ho najde, uhasí svou velkou žízeň, podobně i křesťan žízní a dostává čistou vodu života, která vyvěrá z Krista. ... Nemusíme zahánět žízeň u malých potůčků, neboť právě nad námi je nebeský pramen, z jehož bohatých zásob vody můžeme pít podle libosti, vystoupíme-li jen o trochu výše na cestě víry. SD 304.6

Boží výroky jsou zdrojem života. Hledáte-li tyto živé prameny, spojí vás Duch svatý s Kristem. ... Poznáte, že vás vede Kristus, že po vašem boku je božský Učitel. – MB 1820 SD 304.7

Milosrdní dojdou milosrdenství

„Blahoslavení milosrdní, nebo oni milosrdenství důjdou.“ (Mt 5,7) SD 305.1

Lidské srdce je přirozeně chladné, temné a nelaskavé; kdykoli někdo projevuje milosrdenství a ochotu odpustit, nečiní tak sám ze sebe, nýbrž pod vlivem Ducha Božího, který působí na jeho srdce. *„My milujeme jej, nebo on prvé miloval nás.“ (1 J 4,19) SD 305.2*

Bůh je sám zdrojem všeho milosrdenství. Jeho jméno je *„Bůh silný, lítostivý a milostivý“* (Ex 34,6). Nejedná s námi podle toho, jak zasloužíme. Neptá se, jsme-li hodni Jeho lásky, nýbrž zahrnuje nás bohatstvím své lásky, abychom jí byli hodni. Není mstivý. Nechce trestat, ale zachraňovat. I přísnost, kterou ve svých opatřeních projevuje, slouží k záchraně hříšníků. Opravdově si přeje zmírnit utrpení lidí. ... Každý, jehož srdce bije v souzvuku se srdcem věčné Lásky, se bude snažit napravovat, a ne odsuzovat. Kristus v lidském srdci je pramenem, který nikdy nevysychá. Kde On přebývá, tam srdce přetéká dobročinností. *SD 305.3*

Zaslechne-li křesťan volání o pomoc lidí bloudících, pokoušených, ubohých obětí vášně a hříchu, neptá se, zda jsou hodni jeho pomoci, nýbrž jak by jim mohl prospět. V nejbídnějších a nejzkaženějších vidí lidi, za něž Kristus zemřel, aby je spasil. ... Milosrdní jsou ti, kdo projevují soucit s chudými, trpícími a utlačovanými. ... *SD 305.4*

Kdo odevzdá svůj život Bohu, aby sloužil Jeho dítkám, spojil se s Tím, kdo ovládá všechny zdroje ve vesmíru. Jeho život je spjat zlatým řetězem nezměnitelných zaslíbení se životem Boha. Pán ho neopustí v hodině utrpení a nedostatku. *„Bůh pak můj naplní vší potřebu vaši podle bohatství svého slavně v Kristu Ježíši.“ (Fp 4,19)* V poslední kritické hodině najde milosrdný člověk útočiště v milosrdenství soucitného Spasitele a bude přijat do věčných příbytků. – MB 21, 22 *SD 305.5*

Pokojní jsou nazváni dětmi Božími

„Blahoslavení pokojní, nebo oni synové Boží slouti budou.“ (Mt 5,9) SD 306.1

Kristus je „*Kníže pokoje*“ (Iz 9,6) a Jeho posláním je obnovit na zemi a v neb i pokoj, který byl narušen hříchem. „*Ospravedlnění tedy jsouce z víry, pokoj máme s Bohem skrze Pána našeho Jezukrista.*“ (Ř 5,1) SD 306.2

Kdo se rozhodne odporovat hříchu a otevře své srdce lásce Kristově, získá tento nebeský pokoj. Není možné získat pokoj jiným způsobem. Kristova milost, kterou srdce přijme, odstraňuje nepřátelství, urovnává spory a naplňuje člověka láskou. Kdo má pokoj s Bohem a se svými bližními, nemůže propadnout zoufalství v jeho srdci se neusídli závist, nebude v něm místa pro podezírání, nemůže se v něm usadit nenávist. Člověk, který žije v souladu s Bohem, získává nebeský pokoj a šíří ve svém okolí požehnaný vliv. Vliv pokoje spočine jako rosa na lidských srdcích, která jsou unavená a sklíčená zápasy a napětím světa. SD 306.3

Kristus vyslal své následovníky do světa s poselstvím pokoje. Tvůrcem pokoje je každý, kdo tichým bezděčným vlivem ukazuje Kristovu lásku a kdo slovem nebo skutkem vede druhé, aby se zřekli hříchu a odevzdali své srdce Bohu. SD 306.4

„Blahoslavení pokojní, nebo oni synové Boží slouti budou.“ Vliv pokoje je důkazem jejich spojení s nebesy. Obklopuje je nebeské ovzduší. Blahodárné působení jejich života a krása jejich povahy ukazují světu, že jsou synové Boží. Lidé poznávají, že „*bývali s Ježíšem*“ (Sk 4,13). „*Každý, kdož miluje, z Boha se narodil.*“ „*Kdo Ducha Kristova nemá, ten není jeho,*“ ale „*kterížkoli Duchem Božím vedeni bývají, ti jsou synové Boží.*“ (1 J 4,7; Ř 8,9.14) „*A protože ostatkové Jákobovi uprostřed národů mnohých budou jako rosa od Hospodina, jako tiší dešťové skrápějící bylinu, jichž neočekává od žádného, aniž čeká od synů lidských.*“ (Mi 5,7) – MB 27, 28 SD 306.5

Pronásledování obdrží království

„Blahoslavení, kteříž protivenství trpí pro spravedlnost, nebo jejich jest království nebeské.“
(Mt 5,10) SD 307.1

Pán Ježíš nevzbuzuje ve svých následovnících naději, že dosáhnou na zemi slávy a bohatství a že jejich život bude bez těžkostí. Nabídl jim však přednost, že mohou kráčet se svým Pánem po cestách sebezapření a pohany, protože svět je nezná. SD 307.2

Proti Spasiteli, který přišel vykoupit ztracený svět, se postavily spojené síly nepřátel Boha i lidí. Zlí lidé a padlí andělé se spojili v nemilosrdném odporu proti Knížeti pokoje. I když se v každém Jeho slově i činu projevoval božský soucit, pocítil vůči sobě zarputilé nepřátelství, protože se nepodobal světu. Poněvadž neschvaloval projevy nedobrych stránek lidské povahy, vyvolal velký odpor a nepřátelství. Něco podobného prožijí všichni, kdo chtějí žít zbožně v Kristu Ježíši (2 Tm 3,12). Mezi spravedlností a hříchem, láskou a nenávistí, pravdou a lží je nesmiřitelný rozpor. Kdo ukazuje Kristovu lásku a krásu Jeho svatosti, odvádí poddané ze satanova království. Kníže zla se tomu snaží zabránit. Všichni, kteří jsou naplněni Duchem Kristovým, musí počítat s pronásledováním a potupou. Způsob pronásledování se sice mění s dobou, avšak zásada duch, který stojí v pozadí se nemění. Ničí vyvolené Páně již od dnů Ábelových. SD 307.3

Když se lidé snaží dosáhnout souladu s Bohem, poznají, že potupa kříže ještě stále trvá. Mocnosti a síly zla útočí proti všem, kteří zachovávají zákony Boží. Proto místo, aby pronásledování učedníky Kristovy zarmucovalo, má jim působit radost. Je důkazem, že krácejí ve šlépějích svého Mistra. ... SD 307.4

Zkouškami a pronásledováním se zjevuje Boží sláva povaha na Jeho vyvolených. – MB 29-31
SD 307.5

Blahoslavení jsou ti, kterým zlořečí

„Blahoslavení budete, když vám zlořečíti budou a protivenství činiti, a mluvíti všecko zlé o vás, lhouce, pro mne.“ (Mt 5,11) SD 308.1

Nikdo z lidí nebyl hůře pomlouván než Syn člověka. Posmívali se Mu a tupili Ho, protože plně uskutečňoval zásady Božího zákona. Lidé Ho nenáviděli bez příčiny. Přesto se klidně postavil před své nepřátele a prohlásil, že potupa patří k údělu křesťanů. Svým následovníkům radil, jak čelit útokům zla a vyzýval je, aby pod tlakem pronásledování neochabovali. SD 308.2

Pomluva může sice očernit dobrou pověst, nemůže však poskvřnit povahu, protože tu chrání Bůh. Dokud s hříchem nebudeme souhlasit, žádná moc lidská ani démonická nemůže poskvřnit naše nitro. Člověk, jehož srdce je zakotveno v Bohu, zůstává stejný v hodině své největší zkoušky a za nejhorších okolností, jaký byl v době, kdy se mu dařilo dobře, kdy se zdálo, že má přízeň Boží. Je možné, že nepřátelé špatně vykládají a zkreslují jeho slova, pohnutky a činy. On však toho nedbá, protože mu jde o vyšší hodnoty. Podobně jako Mojžíš zůstává pevný *„jako by viděl neviditelného“* (Žd 11,27), nehledí *„na ty věci, kteréž se vidí, ale na ty, kteréž se nevidí“* (2 K 4,18). ... SD 308.3

Kristus ví o všem, co lidé nesprávně chápou a co zkreslují. Jeho následovníci mohou čekat v ti-
ché trpělivosti a důvěře, ať jsou vystaveni sebevětší zlobě a opovržení; protože není nic tajného, což by nemělo býti zjeveno (L 8,17). Lidé, kteří ctí Boha, budou Jím poctěni před lidmi i anděly. SD 308.4

„Když vám zlořečíti budou a protivenství činiti“ – řekl Ježíš, *„radujte se a veselte se.“* – MB 32-33 SD 308.5

Velká odměna očekává v nebi ty, kdo vydávají svědectví o Kristu přes pronásledování a překážky. Zatímco lidé hledají pozemské bohatství, Ježíš jim ukazuje na nebeskou odměnu. Neříká, že ji obdrží jen v budoucím životě, ona začíná již zde. – MB 34 SD 308.6

Přestoupení je odpuštěno, hřích je přikryt

„Žalm Davidův vyučující. Blahoslavený jest ten, jemuž odpuštěno přestoupení, a jehož hřích přikryt jest.“ (Ž 32,1) SD 309.1

Bůh, který si všímá letu vrabce, pozoruje taktéž vaše způsoby a vaše pocity; zaznamenává vaši závist, vaše predsudky, váš pokus ospravedlnit vaše jednání v sebemenší nespravedlnosti. Když špatně pochopíte slova a skutky jiných a vaše vlastní pocity jsou smíšené, tak že učiníte nesprávná tvrzení a jeto známo, že jste v neshodě s vaším bratrem, vedete jiné skrze jejich důvěru ve vás, aby se dívali na něho stejně tak jako vy; a kořenem hořkosti vyrůstajícím nahoru jsou mnozí poskvrnění. Když je to zřejmé, že vaše pocity nejsou správné, pokusíte se zrovna tak pečlivě odstranit nesprávné dojmy, jakými jste na ně zapůsobili? ... SD 309.2

Nyní Bůh požaduje, abyste vy, kteří jste takto učinili sebemenší nespravedlnost vůči jiným, vyznali svou chybu, nejen tomu, kterému jste ublížili, ale také těm, kteří skrze váš vliv byli přivedeni k tomu, aby na svého bratra pohlíželi ve falešném světle a způsobili, že v práci, kterou jim dal Bůh vykonat, neměli žádný úspěch... Pokáním a vyznáním můžete získat odpuštění zapsané proti vašemu jménu; nebo můžete odporovat přesvědčování Ducha Božího a po zbytek vašeho života pracovat, aby se ukázalo, že vaše nesprávné pocity a nespravedlivé závěry nemohly být nápomocny. Ale tam je čin, předložené zlo, záhuba těch, v jejichž srdcích jste zasadili kořen hořkosti. ... SD 309.3

Ať je váš hřích jakékoli povahy, vyznejte ho! Jestliže je to hřích pouze proti Bohu, vyznejte ho pouze Jemu. Jestliže jste ublížili nebo urazili jiné, vyznejte to také před nimi a Boží požehnání spočine na vás. Takto zemřete vlastnímu já a bude ve vás utvořen Kristus. ... Naše posvěcení Bohu musí být bezvýhradné, naše láska vroucí a naše víra neumdlévající. Potom vyjádření našich rtů bude svědčit o oživené schopnosti mysli a o hlubokém působení Ducha Božího na duši. – RH Dec. 16, 1890 SD 309.4

Kristus ve vás, ta naděje slávy

„Jimžto Bůh ráčil známo učiniti, kteraké by bylo bohatství slavného tajemství tohoto mezi pohany, jenž jest Kristus v vás, ta naděje slávy.“ (Ko 1,27) SD 310.1

To, co téměř všem přináší nemoc těla i duše jsou neuspokojené pocity a nespokojená reptání. Nemají Boha, nemají naději, která sahá za oponu, která je jako kotva duši stejně tak jistá jako i stála. Všichni, kteří mají tuto naději, očišťují se stejně tak, jako i On je čistý (1 J 3,3). Takoví jsou zbaveni nepokojných tužeb, reptání a nespokojenosti; nehledají stále zlo a nehlobají nad vypůjčenými těžkostmi. Ale vidíme mnohé, kteří mají dobu soužení již předem; úzkost je vyjádřena v každém ryse jejich obličeje; zdá se, že nenalézají útechy, ale neustále se bojí, očekávajíce nějaké strašné zlo... Marná zábava nikdy nenapraví mysli takových lidí. Oni potřebují proměňující vliv Ducha Božího, aby mohli být šťastní. Potřebují mít užitek z Kristovy prostřednické služby, aby pocítili útechu, božskou i tělesnou. *„Nebo kdož chce milovati život, a viděti dny dobré... Uchyl se od zlého, a číň dobré; hledej pokoje, a stihej jej.“ (1 Pt 3,10.11)* ... Ti, kteří mají zkušenostní poznání tohoto písma jsou opravdově šťastní. ... Kristus v nich, ta naděje slávy, bude zdravím tělu a silou duši. – 1T 566

SD 310.2

Duše, která je naplněna láskou Ježíšovou... ráda rozjímá o Ježíši a hledáním na Něho se mění k Jeho podobě. Je v ní utvořen Kristus, ta naděje slávy. Důvěra takového člověka roste... a jeho láska se prohlubuje a rozšiřuje úměrně tomu, jakou má jistotu, že přebývá v Kristu a Kristus v něm. ... U Ježíše můžeme vždycky najít ten nejněžnější soucit a povzbuzení, abychom vytrvali; můžeme v Něm složit naši celou naději, neboť On řekl: *„Dousejtež, jáť jsem přemohl svět.“ (J 16,33)* – YI Aug. 9, 1894 *SD 310.3*

Radujme se v Pánu

„Libé bude přemýšlování mé o něm, jáť rozveselím se v Hospodinu.“ (Ž 104,34) SD 311.1

Spočiňte cele v náručí Ježíše! Hloubajte o Jeho veliké lásce a když budete přemýšlet o Jeho sebezapření a o Jeho nekonečné oběti, vykonané proto, abyste mohli v Něho věřit, vaše srdce bude naplněno svatou radostí, tichým pokojem a nepopsatelnou láskou. Když rozmlouváme o Ježíši, když k Němu voláme v modlitbě, naše důvěra, že On je naším osobním a milujícím Spasitelem, sílí a Jeho povaha se bude jevit stále více půvabnější. ... Můžeme se účastnit bohatých hodů lásky a jestliže plně věříme, že On nás přijal za své děti, můžeme už zde okoušet předchuť nebes. Čekajme na Pána ve víře. Pán přitahuje duši v modlitbě a dává nám pocítit jeho drahocennou lásku. Máme Jeho blízkost a můžeme udržet toto sladké spojení s Ním. Získáme jasné pohledy na Jeho něžnost a soucit a naše srdce jsou zlomená a dojatá rozjímáním o lásce, která nám je dána. Cítíme skutečně přebývajícího Krista v duši. ... Náš pokoj je jako řeka, vlna po vlně slávy se vlévá do srdce a vskutku večeříme s Ježíšem a On s námi. Uvědomujeme si význam lásky Boží a odpočíváme v Jeho lásce. Žádný jazyk to nemůže vyličít, je to nad naše chápání. Jsme jedno s Kristem, náš život je skryt s Kristem v Bohu (Ko 3,3). Máme ujištění, že když se Ten, který je náš život, ukáže, pak se také i my ukážeme s Ním v slávě (Ko 3,4). Se silnou důvěrou můžeme nazývat Boha naším Otcem. Ať žijeme či umíráme, patříme Pánu. Jeho Duch nás činí podobnými Ježíši Kristu v charakteru a sklonech a my představujeme Krista jiným. Když Kristus přebývá v duši, tato skutečnost nemůže být ukryta; protože On je jako studnice vody prýstící se k věčnému životu (J 4,14). Můžeme však představovat Kristovu podobu v našem charakteru, v našich slovech a v našem chování, vzbudit u jiných hlubokou, trvalou, rostoucí lásku k Ježíši a učiníme zjevným... že jsme proměněni k obrazu Ježíše Krista. – Letter 52, 1894 SD 311.2

1. listopadu

Toužíme stále zdokonalovat své síly

„Nebo Hospodin dává moudrost, z úst jeho umění a opatrnost.“ (Př 2,6) SD 312.1

Musíte neustále usilovat o nejvyšší vzdělání mysli a duše, abyste mohli vnést do výchovy a do výcviku vašich dětí pokojného ducha a milující srdce, abyste jim mohli vštípit čisté touhy a pěstovat v nich lásku k poctivým, čistým a svatým věcem. ... Snažte se neustále zdokonalovat své síly, aby vaše dílo doma mohlo být co nejdokonalejší a nejdůkladnější, stejně tak naučením jako i příkladem. – RH Sep. 15, 1891 SD 312.2

Neměli byste následovat vaše vlastní sklony. Měli byste být velmi opatrní, abyste dali správný příklad ve všech věcech. Nebud'te nečinní. Probud'te vaše dřímající síly. ... Chopte se základních povinností, které mají být vykonány. Učte se, jak vykonat s pohotovostí obyčejně, nezajímavě domácí, ale naprosto nezbytně povinnosti. – CG 74 SD 312.3

Rodiče by se měli probudit, aby pochopili udivující sílu křesťanského vzdělání. Jsou tam doly pravdy k dobývání, které však byly neobyčejně zanedbány. Tato bezstarostná lhostejnost se nesetká s Božím uznáním. Rodiče, Bůh vás volá, abyste se dívali na tuto věc s pomazanýma očima. Dosud jste jen sbírali na povrchu. Chopte se vašeho dlouho zanedbaného díla a Bůh bude spolupracovat s vámi. Konejte vaši práci celým srdcem a Bůh vám pomůže, abyste dělali pokroky. Začněte vnášením evangelia do domácího života. – CG 72, 73 SD 312.4

Vyšší vzdělání duše, které přináší čistotu a povznesení myšlenek a dává duchovní vůni slovům i skutkům, vyžaduje pečlivou, usilovnou snahu. Vyžaduje trpělivost odstranit každou zlou pohnutku plevele ze zahrady Páně. – Manuscript 128, 1901 SD 312.5

Oslavujeme Boha zdokonalováním zdravých návyků

„Nebo koupeni jste za mzdu. Oslavujtež tedy Boha tělem svým i duchem svým, kteréžto věci Boží jsou. (Kor 6,20) SD 313.1

Naši první povinností vůči Bohu a našim bližním je vlastní rozvoj. Každá schopnost, kterou nás Stvořitel vybavil, by měla být vypěstována na nejvyšší stupeň dokonalosti, abychom mohli konat největší dobro, jakého jsme schopni. Od této chvíle má být čas stráven konáním dobra, které směřuje k upevnění a zachování fyzického a duševního zdraví. – CG 395 SD 313.2

Člověk je Božím dílem, Jeho mistrovským dílem, stvořeným k vysokému a svátému účelu; a na každé části lidského stánku Bůh touží napsat svůj zákon. ... Každý nerv a sval, každá duševní a fyzická schopnost má být udržována v čistotě. SD 313.3

Bůh určil, že tělo bude jako chrám pro Jeho Ducha (1 K 6,19). Na každé duši spočívá slavnostní zodpovědnost. Váš individuální vliv je používán pro dobro nebo pro zlo. Jestliže poskvrňujete své tělo, neškodíte jenom sami sobě, ale také mnoha jiným. Křesťané jsou zavázáni Bohu udržovat duši, tělo a ducha od veškeré poskvrny; protože byli koupeni za mzdu (1 K 6,20). ... SD 313.4

Žádný muž nebo žena nemá právo utvářet zvyky, které oslabují zdravou činnost některého orgánu mysli nebo těla. ... Ti, kteří se oddávají užívání tabáku nebo alkoholických nápojů, náležitě nedoceňují svůj intelekt. Neuvědomují si hodnotu schopností, kterými je Bůh obdařil s tím úmyslem, aby je pěstovali a zdokonalovali. Tímto způsobem lidé dovolují, aby jejich síly chřadly a slábly. Bůh si přeje, aby všichni, kteří v Něho věří, pocíťovali nutnost zdokonalování. Každá svěřená schopnost se musí rozvíjet. Ani jeden dar nesmí ležet ladem. Jako Boží role a Boží vzdělání (1 K 3,9) je člověk pod Božím dozorem v pravém slova smyslu a čím lépe bude obeznámen se svým Tvůrcem, tím posvátnější se stane jeho život v jeho očích. – Manuscript 130, 1899 SD 313.5

Boží chrám má být obklopen stálou péčí

„A tak my již od toho času žádného neznáme podle těla. A ačkoli jsme znali Krista podle těla, ale nyní již více neznáme.“ (2 K 5,16) SD 314.1

Máme poslouchat zákony Jeho království, abychom mohli učinit všechno, co je pro nás možné. Se vši vážností máme rozvíjet nejvyšší síly naší bytosti, pamatujíce, že jsme Božím vlastnictvím a Božím stavením. Je od nás požadováno, abychom se každý den zdokonaľovali. Dokonce na tomto světě plném hříchu a smutku se můžeme opravdovým a vytrvalým úsilím povznést k té nejvyšší duchovní výkonnosti. ... Máme se líbit Bohu. Toho lze dosáhnout, neboť i Enoch se líbil Bohu, ačkoliv žil v degenerovaném věku. A takoví Enochové žijí i dnes. SD 314.2

Lidský příbytek, Boží stavení, Jeho chrám vyžaduje bedlivou, bdělou a pozornou péči. S Davidem můžeme zvolat: *„Jsem hrozně a podivuhodně utvořen.“* (Ž 139,14 – KJV). Boží dílo má být zachováno, aby mohlo být zjeveno před nebeským vesmírem a před padlým lidským rodem, že muži a ženy jsou chrámem živého Boha. SD 314.3

Dokonalost charakteru, kterou Bůh vyžaduje, je vlastně uzpůsobení celé naší bytosti jako chrámu pro uvnitř přebývajícího Svatého Ducha. Pán vyžaduje službu celého lidského mechanismu. Přeje si, aby muži a ženy byli vsím, čím jim umožnil být. Nestačí používat pouze některé části svého mechanismu. Všechny části musí být uvedeny v činnost, jinak služba bude nedostatečná. ... SD 314.4

Fyzický život má být pečlivě cvičen, pěstován a vyvinut, aby skrze muže a ženy mohla být božská přirozenost zjevena ve své plnosti. Bůh očekává, že lidé budou používat rozum, který jim dal. Očekává, že použijí všechny rozumové síly pro Něho. Mají dát svědomí nejvyšší místo, jaké mu bylo určeno. Duševní a fyzické síly spolu s city mají být tak vypěstovány, aby mohly dosáhnout nejvyšší výkonnosti. – Manuscript 130, 1899 SD 314.5

Bůh chce, abychom měli nejlepší zvyky

„Nedejte se svoditi. Porušujít' dobré obyčejje zlá rozmlouvání.“ (1 K 15,33) SD 315.1

Kristovo náboženství nikdy neponíží svého příjemce, nikdy ho nečiní hrubým, drsným či nezdvorným. – Letter 134, 1901 SD 315.2

Je toho mnoho, co bychom měli učinit, abychom byli způsobilými pro dvory Páně. Musí být odstraněna neuhlazenost ducha, hrubost v řeči, lacinost charakteru, jinak nikdy nebudeme nosit roucho utkané na nebeském stavu spravedlnost Kristovu. ... SD 315.3

Ti, kteří ve škole Kristově činí to, co je jen možné, aby dosáhli nejvyššího vzdělání, ti si každé božské zdokonalení vezmou s sebou do vyšší nebeské školy. Avšak ti, kteří nejsou ochotni nechat si charaktery přetvořit podle božské podoby, zarmucují anděly, neboť svými hříšnými zvyky a obyčejí maří Boží záměr. – RH July 4, 1899 SD 315.4

Bud'te zdvořilí vůči Bohu a k sobě navzájem. Pamatujte si, že On chce, abyste měli ty nejlepší zvyky, abyste Ho mohli oslavovat před světem. On si přeje, abyste žili spolu v jednotě a milovali se navzájem. Pamatujte si, že jestli se milujete navzájem zde, budete žít s vykoupenými po ustavičné věky věčnosti. – Manuscript 21, 1903 SD 315.5

Sobectví a pýcha brání čisté lásce, aby nás spojila v duchu s Ježíšem Kristem. Jestliže je tato láska opravdově pěstována, konečné se spojí s konečným, a všechno splyne v Nekonečném. Lidství se spojí s lidstvím a všechno bude spojeno se srdcem Nekonečné lásky. Posvěcující láska jednoho k druhému je svatá. V tomto velikém díle křesťanská láska jednoho k druhému daleko vyšší, trvalejší, zdvořilejší, nesobečtější, než byla viděna uchovává křesťanskou něžnost, křesťanskou laskavost a zdvořilost, a obejmě lidské bratrství v Božím objetí, uznávajíc důstojnost, s jakou Bůh udělil práva člověku. Tuto důstojnost musí křesťané vždy pěstovat ke cti a slávě Boží. – Letter 10, 1897 SD 315.6

Jako synové a dcery Boží, bychom měli mít vědomí důstojnosti charakteru, ve kterém pýcha a domýšlivost nemají žádné místo. – RH March 27, 1888 SD 315.7

5. listopadu

Máme se chovat moudře

„Opatrně se míti budu na cestě přímé, až přijdeš ke mně; choditi budu ustavičně v upřímnosti srdce svého i v domě mém.“ (Ž 101,2) SD 316.1

Nikdo nemá být útočným nebo nápadným, ale má tiše prožívat svoje náboženství s jednoduchým pohledem na slávu Boží. ... Tehdy budeme svítit jako světla na světě, bez hluku nebo třenic. Nikdo nemusí selhávat; protože je s nimi Ten, který je moudrý v radě, dokonalý v díle a mocný k dokončení svých záměrů. On působí skrze své nástroje, viditelné i neviditelné, lidské i božské. Toto dílo je velikým dílem a bude postupovat kupředu k slávě Boží, jestliže ti, kteří jsou s Ním spojeni, budou činit skutky odpovídající jejich vyznání víry. Musí být pěstována čistota myšlenek jako nezbytný předpoklad k správnému ovlivňování jiných. Duše musí být obklopena čistým svatým ovzduším, takovým ovzduším, které způsobí oživení duchovního života všech, kteří ho budou vdechovat. SD 316.2

Ježíš je poctěn nebo zneuctěn slovy a jednáním svých vyznávajících následovníků. Srdce musí být udržováno čisté a svaté, protože z něho pochází život (Př 4,23). Jestliže je srdce očišťováno poslušností vůči pravdě, tehdy v něm nebudou žádné sobecké záliby, žádné nečisté pohnutky. Nebude v něm žádná zaujatost a žádné pokrytectví. ... SD 316.3

V nynějším stavu společnosti s uvolněnými mravy hrozí nejenom mladým, ale i starým a zkušeným obrovské nebezpečí, že se stanou lehkomyšlným a budou věnovat zvláštní pozornost svým oblíbencům, a tak vytvoří závist, žárlivost a zlé domněnky. Ale jen nemnozí si uvědomují, že zapuzují Ducha Božího svými sobeckými myšlenkami a pocity, svými pošetilými, bezvýznamnými rozhovory. ... Kdyby milost Kristova byla vštípena do jejich srdcí a zapustila své kořeny dolů hluboko do dobré půdy, přinesla by ovoce naprosto odlišného charakteru. ... Proměňující Boží moc je dostatečná, aby ustanovila čisté zásady v srdci, tak aby zkažený člověk nemohl najít nic k napadnutí. ... Čistota v řeči a opravdová křesťanská zdvořilost by měla být stále praktikována. – Letter 74, 1896, p. 91 SD 316.4

Milosrdenství Boží nás chrání a povznáší

„Ty pak, Hospodine, nevzdaluj slitování svých ode mne; milosrdenství tvé a pravda tvá vždycky at' mne ostříhají.“ (Ž 40,12) SD 317.1

Kristovo náboženství povznáší život na vyvýšenou úroveň. Vnitřní působení Ducha Božího pokoří lidskou pýchu tím, že nás přiměje, abychom pochopili něco z něžného milosrdenství a slitování našeho Boha. ... Když odhalíte svou vlastní neschopnost a díváte se na zdroj vaší síly, s toužebnou prosbou říkáte: *„Ty pak, Hospodine, nevzdaluj slitování svých ode mne; milosrdenství tvé a pravda tvá vždycky at' mne ostříhají,“* obdržíte světlo. ... SD 317.2

Nemůžete věřit, že vás Pán zachová svým slitováním a že vás bude svou pravdou neustále chránit, když se nepostavíte na cestě světla. Vyhýbejte se špatným společníkům a zvolte si dobro. Semeno pravdy zaseté v srdci musí přijímat jasné paprsky Slunce spravedlnosti, aby mohlo růst. Semena pravdy, která nevypučí a nerostou, brzy ztratí svou sílu ke klíčení a zahynou. Ale plevy zlých zvyků vypučí a vzkvétají. Drahocenné sazenice lásky, radosti, trpělivosti, zdvořilosti, pokory a skromnosti musí být starostlivě pěstovány, jestliže mají růst a zdokonalovat se. SD 317.3

Nebud'te spokojení s povrchní zbožností, ale, mladí přátelé, rozmáhejte se v milosti a známosti Ježíše Krista (2 Pt 3,18). Číníte pokrok? Vyrůstá sazenice milosti do stromu, anebo odumírá? Přistupujte v pokoře a často ke trůnu milosti a povězte Ježíši o každé vaší potřebě, a nemyslete si, že je něco příliš malé pro Něho, aby si toho mohl všimnout. Pán je velmi rád, když Ho hledáte a vypravujete Mu o svých zkouškách, tak jako dítě mluví se svým rodičem. Když se modlíte, věřte, že vás Ježíš slyší a učiní věci, o které Ho prosíte. Ukažte, že máte dokonalou důvěru v Ježíše a vždy hledejte jen ty věci, o kterých víte, že Mu působí radost a získáte pokoj v Kristu. – YI Feb. 9, 1893

SD 317.4

7. listopadu

Ozdobeni božskou krásou

„Jedné věci žádal jsem od Hospodina, též vždy hledati budu: Abych přebýval v domě Hospodinově po všechny dny života svého, a spatřoval okrasu Hospodinovu, a zpytoval v chrámě jeho.“ (Ž 27,4) SD 318.1

Ušlechtilé síly jsou v dosahu každého. Pod Božím dohledem může člověk mít nezkaženou, posvěcenou, povznesenou a zušlechtěnou mysl. SD 318.2

Skrze milost Kristovu je mysl člověka schopná milovat a oslavovat Boha, svého Stvořitele. Pán Ježíš přišel na náš svět, aby představil Otce. ... Kristus byl přesným obrazem osoby svého Otce (Žd 1,3); a přišel na náš svět, aby obnovil v člověku Boží mravní obraz, aby člověk, i když padlý, mohl být skrze poslušnost Božích přikázání označen božským obrazem i charakterem. – Manuscript 24, 1891 SD 318.3

Bůh chce, aby děti byly půvabné, ne díky umělým ozdobám, ale krásou charakteru, půvabem laskavosti a citu, který učiní jejich srdce spoutané radostí a štěstím. – ST Dec. 6, 1877 SD 318.4

Děvčata by měla být učena, že pravý půvab ženskosti není jen v kráse tvarů nebo vzezření, ani ve vzdělání; ale v krotkém a pokojném duchu (1 Pt 3,4), v trpělivosti, šlechetnosti, laskavosti a ochotě pracovat a trpět pro jiné. Měla by být učena, aby pracovala a studovala pro nějaký účel a žila pro nějaký cíl; aby důvěřovala Bohu a měla bázeň před Ním a aby ctěla své rodiče Bude-li tomu tak, pak s přibývajícím věkem vyrostou v lidi čisté mysli, soběstačné a milované. Takovou ženu nebude možné ponížit. Ona unikne pokušením a zkouškám, které byly příčinou záhuby tak mnohých. – CG 140 SD 318.5

Kristus byl poslán jako náš vzor a neměli bychom ukazovat, že máme celou Jeho lásku, laskavost a... půvab? A láska Ježíše Krista ovládne naše charaktery a naše životy a náš rozhovor bude svatý a my budeme přebývat u nebeských věcí. – Manuscript 7, 1888 SD 318.6

8. listopadu

Drsné kameny vyhlazeny pro svatý chrám

„Na němž všecko stavení příslušně vzdělané roste v chrám svatý v Pánu.“ (Ef 2,21) SD 319.1

Skrze milost Kristovu můžete učinit rozhodné úsilí, abyste překonali všechny chladné, drsné, hrubé a nezdvořilé zvyky a způsoby. ... SD 319.2

Mocný klín pravdy vás dobyl z lomu světa. Byli jste drsnými kameny s ostrými hranami, zranujícími a zohyzďujícími každého, kdo s vámi přišel do styku; musí být vykonána práce, aby byly vyhlazeny ostré hrany. Jestliže oceňujete hodnotu práce, která má být vykonána v Boží dílně, pak uvítáte úder kladiva a dláta. Vaše sebeúcta bude zraněna, vaše vysoké mínění osobě bude tímto kladivem a dlátem odstraněno a drsnost vašeho charakteru bude vyhlazena; a když vlastní já a tělesné sklony jsou odvrženy, pak kámen získá vyhovující rozměry pro nebeskou stavbu a začne proces hlazení, čištění, podmaňování, leštění a budete utvářeni podle vzoru Kristova charakteru. Jeho vlastní obraz se bude odrážet ve vyleštěném charakteru Jeho lidského nástroje a kámen bude přizpůsoben pro nebeskou stavbu... SD 319.3

Jestliže nebudeme lepšími muži a ženami, jestliže nebudeme laskavějšími, srdečnějšími, soucitnějšími, zdvořilejšími, plnými něžnosti a lásky; jestliže neprokážeme jiným lásku, která přivedla Ježíše na svět v Jeho poslání milosrdenství, nebudeme svědectvím pro svět o moci Ježíše Krista. Ježíš nežil, aby se líbil sobě. ... Přišel, aby povznesl, zušlechtil a učinil šťastnými všechny, s kterými přišel do styku. ... Nikdy neučinil nezdvořilý čin, nikdy nevyslovil nezdvořilé slovo. – YI Jan. 3, 1895 SD 319.4

Výsadou každého mladého člověka je učinit ze svého charakteru překrásnou stavbu. ... Hleďte Pána co nejopravdověji, abyste se mohli stát stále více čistšími a duchovně vzdělanějšími. – YI Jan. 25, 1910 SD 319.5

Josef křesťanský ušlechtilý muž

„Byl pak Hospodin s Jozefem, a naklonil se k němu milosrdenstvím; a dal je mu milost u vladaře nad žalářem.“ (Gn 39,21) SD 320.1

Josef považoval své prodání do Egypta za největší neštěstí, jaké ho mohlo potkat; ale viděl nutnost důvěřovat Bohu tak, jak to nikdy nečinil, když byl pod ochranou otcovy lásky. Josef přinesl Boha s sebou do Egypta, a tato skutečnost se stala zřejmou jeho radostným zachováním se uprostřed jeho zármutku. Jako truhla Boží přinesla odpočinek a blahobyt Izraeli, tak tento Boha milující a Boha se bojící mládenec přinesl požehnání Egyptu. To bylo ukázáno tak zřetelným způsobem, že Putifar, v jehož domu sloužil, připisoval všechna svá požehnání koupenému otroku. – YI March 11, 1897 SD 320.2

Josefovo náboženství udržovalo jeho charakter příjemný a jeho soucit s lidstvem vroucí a silný přes všechny jeho zkoušky. Jsou takoví, kteří když cítí, že ne jsou správně využiti, stanou se za hořklými, nešlechtnými, mrzutými a nezdvořilými ve svých slovech a chování. Utonou v znechucení, nenávidění a nenávidí jiné. Ale Josef byl křesťan. Když začal jeho vězeňský život, nic neučinil dříve, dokud nevnesl veškerý jas svých křesťanských zásad do aktivního činění; snažil se být užitečný jiným. Pronikl do starostí svých spoluvězňů. Byl přívětivý, protože křesťan je ušlechtilý. Bůh ho připravoval touto kázní pro postavení veliké zodpovědnosti, cti a užitečnosti a on se ochotně učil, laskavě přijímal lekce, kterým ho Pán vyučoval. Naučil se nosit jho ve svém mládí. Poslušnost byla první lekcí, kterou se naučil ovládat. ... SD 320.3

Role, kterou musel Josef odehrát v souvislosti se scénami v ponurém vězení, ho nakonec vynesla do postavení blahobyty a slávy. Bůh usoudil, že je třeba, aby získal zkušenost v pokušeních, protivenstvích a strastech, aby ho takto připravil pro vysoké postavení. Josef nosil své náboženství všude, a to bylo tajemství jeho neoblomné věrnosti. – 1BC 1097 SD 320.4

Abraham vždy projevovat nesobeckou zdvořilost

„Zdaliž není před tebou všechna země i Odděl se, prosím, ode mne. Půjdeš-li na levo, já na pravo se držeti budu, pakli půjdeš na pravo, na levo se držeti budu.“ (Gn 13,9) SD 321.1

Abrahamova domácnost zahrnovala více než tisíc duší. Ti, kteří byli vedeni jeho učením k uctívání pravého Boha, našli domov v jeho táboře, a zde, jako ve škole, obdrželi takové poučení, které je připravovalo k tomu, aby mohli být představiteli víry. Abrahamova náklonnost k jeho dětem a k jeho domácnosti ho vedla k tomu, aby střežil jejich náboženskou víru, aby jim vštípil známost božských ustanovení jako nejdrahocennější odkaz, jaký jim mohl předat, a skrze ně světu. Všichni byli učeni, že se nacházejí pod vládou nebeského Boha. Nemělo být žádného utiskování ze strany rodičů a žádná neposlušnost ze strany dětí. Boží zákon stanovil každému jeho povinnosti, a pouze v poslušnosti mohli získat štěstí a blahobyť. SD 321.2

Jeho vlastní příklad, tichý vliv jeho každodenního života byl trvalým poučením pro okolí. Jeho neochvějná bezúhonnost, laskavost a nesobecká zdvořilost, která si získala úctu králů, byla projevována na prvním místě v jeho domácnosti. Tato vůně života, ušlechtilost a krása charakteru zjevovaly každému, že je spojen s nebesy. Nezanedbával duši i toho nejskromnějšího služebníka. V jeho domácnosti nebyl jiný zákon pro pána a jiný pro služebníka; královská cesta pro bohaté a jiná pro chudé. Se všemi bylo zacházeno se spravedlností a se soucitem. – Manuscript 22, 1904 SD 321.3

On byl mužem víry, který vždy následoval zásady přísné bezúhonnosti. Ve všech svých záležitostech a jednáních byl zdvořilý a uctivý. Jeho život byl ovládán křesťanskou zdvořilostí a službu Pánu umísťoval před vším ostatním. Neodchýlil by se ani o vlas od čistých, křesťanských zásad. – Letter 203, 1903 SD 321.4

Každý má moc projevovat pravou, Kristu podobnou zdvořilost. – Manuscript 19, 1892 SD 321.5

Schopnosti rostou, když vzrůstá duchovnost

„Mládence pak ty čtyři obdařil Bůh povědomostí a rozumností ve všelikém literním umění a moudrostí; nadto Danielovi dal, aby rozuměl všelikému vidění a snům.“ (Da 1,17) SD 322.1

Neznalost mnohých je dobrovolná a neomluvitelná. – GCB 3. kvartál 1900 SD 322.2

Někteří mladí lidé... nezdokonalí své přednosti. Chtěli by číst a psát správně, ale cena dokonalosti je tvrdá práce, a oni ji nebudou platit. Připomínají mi mládence, kterého otec poslal do školy a dal mu veškeré výhody pro získání dobrého vzdělání; ale on se nedbal učit, říká, že jeho otec mu může dát vyšší vzdělání a on nemá v úmyslu zatěžovat svůj rozum. Všichni ihned řeknete, že zůstane nevzdělaný, protože neexistuje žádná královská cesta ke vzdělání. Ale touha po zdravé náboženské zkušenosti bez vytvoření opravdového, sebezapíravého úsilí bude stejně neúčinná. Vzdechání nad vaší neznalostí božských věcí vás nikdy neučiní moudrými ke spasení (2 Tm 3,15). Jsou desítky tisíců netečných slz a vzdychání namířených k nebi, které nikdy nezískají jediný úsměv Ježíšova souhlasu. Nemyslete si, že křesťanská zkušenost přijde k vám sama od sebe. Když dovolíte své mysli učinit něco, k čemu je vaše srdce nakloněno, nevzdávejte se kvůli těžkostem, ale zkoušejte to znovu a znovu. SD 322.3

Daniel a jeho tři přátelé... měli vyvážený charakter, neboť se poddali kontrole Ducha svatého. Tito mladí lidé vzdávali Bohu chválu svým světským, vědeckým a náboženským nadáním. Jejich učenost nebyla náhodná. Své znalosti získali věrným použitím svých sil a Bůh jim dal dovednost a rozumnost. – Letter 57, 1896 SD 322.4

Jako v případě Daniele, v přesném poměru jak je rozvíjen duchovní charakter, vzrůstají i duševní schopnosti. – RH March 22, 1898 SD 322.5

Pán bude spolupracovat se všemi, kteří budou opravdově usilovat být věrnými v Jeho službě, jako spolupracoval s Danielem a jeho třemi přáteli. – YI Aug. 20, 1903 SD 322.6

Hledejte nové výšiny ve víře

„Jakož jelen řve, dychtě po tekutých vodách, tak duše má řve k tobě, ó Bože.“ (Ž 42,2) SD 323.1

Mnozí z mladých... klesají pod každým mrakem a nemají žádné síly vytrvalosti. Nerostou v milosti. ... Jejich tělesné srdce musí být změněno. Musí spatřit krásu svatosti; pak budou po ní toužit jako jelen řve, dychtě po tekutých vodách. ... SD 323.2

Jestliže vaše kroky jsou řízeny Pánem (Ž 37,23), milá mládeži, nesmíte očekávat, že vaše cesta bude vždy naplněna vnějším pokojem a zdarem. Cesta, která směřuje do věčného dne, není nejjednodušší k cestování, a občas se zdá být temná a trnitá. Ale máte ujištění, že Boží věčné rámě vás obklopuje, aby vás chránilo před zlem. On chce, abyste cvičili opravdovou víru v Něho a učili se Mu důvěřovat stejně tak ve stínu jako i v slunečním svitu. ... SD 323.3

Ve svém úsilí po dosažení svého domova je orel často sražen bouří do úzkých soutěsek hor. Temné a zlostné masy mračen se převalují mezi ním a slunečnými vrcholy, kde má své bezpečné hnízdo. Na chvíli vypadá zmatený a vrhá se sem a tam, bije svými silnými křídly, jako kdyby chtěl prorazit husté mraky. ... Nakonec se vrhá vzhůru do temnoty a po nějaké chvíli vyráží ze sebe pronikavý křik vítězství, když se už nalézá v tiché sluneční záři tam nahoře. Temnota a bouře jsou už pod ním a nebeské světlo září nad ním. Dosáhl svého milovaného domova ve vysokém skalisku a je spokojen. Skrze temnotu dosáhl světlo. Stálo ho to veliké úsilí, ale je odměněn tím, že získal to, po čem toužil. SD 323.4

Je to jediný směr, kterým máme jít jako následovníci Kristovi. Musíme cvičit onu živou víru, jež proniká mraky, které nás jako silná zeď oddělují od nebeského světla. Máme dosáhnout výšin víry, kde panuje pouze pokoj a radost v Duchu svatém. – YI May 12, 1898 SD 323.5

13. listopadu

Máme duchovně růst

„Napomínámeť pak vás, bratří, abyste se v tom více rozhojnili.“ (1 Te 4,10) SD 324.1

Máte ve svém dosahu více než omezené možnosti. Člověk v Božím hodnocení je synem Božím. *„Nyní synové Boží jsme, ale ještě se neokázalo, co budeme. Vímeť pak, že když se okáže, podobni jemu budeme; nebo viděti jej budeme tak, jakž jest.“ (1 J 3,2) ...* Je vaší výsadou odvrátit se od toho, co je laciné a nízké, a vyrůstat do vysoké úrovně, abyste byli ctěni lidmi a milováni Bohem. *SD 324.2*

Náboženská práce, kterou Pán dává mladým lidem a lidem každého věku, ukazuje Jeho úctu k nim jako Jeho dětem. Dává jim dílo sebeovládání. Volaje, aby se podíleli na Jeho velikém díle spasení a povznesení. Jako otec bere svého syna ke spolupráci ve svém zaměstnání, tak Pán bere své děti ke spolupráci s Ním samotným. ... *SD 324.3*

Mladí mužové a ženy potřebují více milosti Kristovy, aby mohli vnést zásady křesťanství do každodenního života. Příprava na příchod Kristův je vlastně přípravou uskutečňovanou skrze Krista, který chce v nás vypěstovat ty nejvyšší vlastnosti. ... Je zde ovšem rozhodně zapotřebí, abychom co nejtěsněji lnuli k Ježíši, neboť On je naší silou, schopností i mocí. Na sebe nemůžeme spoléhat ani na okamžik. *SD 324.4*

Mladí mužové a ženy, cvičte své schopnosti s věrností, štědře udělující světlo, které vám dává Bůh. Učte se co nejlépe jiným rozdávat pokoj, světlo, pravdu a mnoho bohatých požehnání nebes. Stále se zdokonalujte. Dosahujte stále výš a výše. Můžete položit na oltář síly mysli a těla, majíce vždy na zřeteli věčné skutečnosti, které jsou už nyní hodnotné... Vytrvejte v díle, které jste začali, dokud nezískáte vítězství za vítězstvím. Vychovávejte se pro tento cíl. Mějte na zřeteli nejvyšší úroveň, abyste mohli konat stále větší dobro, odrážejíce tak slávu Boží. – YI Jan. 25, 1910 *SD 324.5*

14. listopadu

Bůh neomezuje náš rozvoj

„Abyste chodili hodně Pánu ke vší jeho líbezosti, v každém skutku dobrém, ovoce vydávající a rostouce v známosti Boží, všelikou mocí zmocnění jsouce, podle síly slávy jeho, ke vší trpělivosti a dobrotivosti s radostí.“ (Ko 1,10.11) SD 325.1

Bůh neurčuje žádnou mez rozvoji těch, kteří jsou „*naplnění známostí vůle jeho ve vší moudrosti a rozumnosti duchovní*“ (Ko 1,9). Skrze modlitbu, skrze bdělost, skrze růst v známosti, jsme „*všelikou mocí zmocnění, podle síly slávy jeho, ke vší trpělivosti a dobrotivosti s radostí*“. ... SD 325.2

Boží plán s námi je tak široký, plný a dokonalý, že máme každý důvod k tomu, abychom mohli celým naším srdcem spolupracovat s Ním na jeho uskutečňování. Nemáme žádný důvod k váhání. ... Denně potřebujeme čerpat novou posilu z obrovské studnice Božího Slova. Pak nebudeme mít čas na čtení románů nebo něčeho jiného, co nás nepovznáší a neposiluje ke každému dobrému skutku. Nebeská bohatství jsou k dispozici Božím dětem. – RH Oct. 4, 1906 SD 325.3

Každý den vám bude pokušitel na vaší cestě představovat nějakou klamnou, zdánlivě přijatelnou omluvu pro službu vašemu vlastnímu já a pro vaše vlastní uspokojení. ... Ten, jehož srdce je zcela odevzdáno Bohu, ten, kdo vírou přijímá Ježíše Krista jako svého osobního Spasitele, bude zjevovat stálý růst v duchovnosti, v živé zbožnosti, v ustáleném cíli, ve věrnosti za každou cenu vůči zásadám naší víry. ... SD 325.4

Bůh poctí a povznese každou upřímnou, opravdovou duši, která touží jít před Ním v dokonalosti Kristovy milosti. Pán Ježíš nikdy nezanechá ani neopustí jedinou pokornou, chvějící se duši. ... Můžeme s horlivým, posvěceným vnímáním ocenit sílu Božích zaslíbení a přivlastnit si je sami pro sebe, ne proto, že bychom byli toho hodni, ale protože Kristus je toho hoden? Ne protože jsme spravedliví, ale že skrze živou víru požadujeme spravedlnost Kristovu naším jménem? – Manuscript 125, 1901 SD 325.5

15. listopadu

Zorejme úhor

„Rozsívajte sobě k spravedlnosti, žňte k milosrdenství, ořte sobě ouhor, poněvadž čas jest k hledání Hospodina, ažby přišel a dštil vám spravedlností.“ (Oz 10,12) SD 326.1

Zásady pravdy musí být vetkány do našeho charakteru a života. Měli bychom pěstovat každý paprsek světla, který dopadl na naši stezku a žít v souladu s Božími požadavky. Měli bychom růst v duchovnosti. Ztrácíme velmi mnoho požehnání... protože nepostupujeme vpřed v našem křesťanském životě. ... SD 326.2

Členové Kristovy církve by měli shromáždit božské paprsky světla od Ježíše a odrážet je dalším, zanechávající ve světě jasnou stopu směřující k nebi. Mají být jako moudré panny, mající své lampy ozdobené a hořící, představující charakter Kristův ve světě. Nemáme být spokojeni s něčím omezeným. Nemáme být spokojeni s naší vlastní spravedlností a uspokojeni bez hlubokých pohybů Ducha Božího. SD 326.3

Kristus řekl: *„Beze mne nic nemůžete učiniti.“* (J 15,5) Tato výrazná nicotnost, která se tak jasně projevuje v práci mnohých... nás znepokojuje; neboť podle toho víme, že to je důkaz, že takoví nepocítili na svých srdcích proměňující moc Kristovu. Můžete jejich práci prozkoumat od nejvyšší větve až po nejnižší ratolest a neuvidíte nic než listí. Bůh si však přeje, abychom dosáhli vyšší úrovně. Není to Jeho vůle, abychom trpěli takovým nedostatkem duchovnosti. ... SD 326.4

Pamatuji na návštěvu v Iowa, když vesnice byla nová a viděla jsem farmáře orat novou půdu. Všimla jsem si, že měli těžké zápřahy a činili obrovské úsilí, aby vyorali hluboké brázdy, ale pracovníci získali sílu a svaly cviče ním svých fyzických sil. Takové cvičení učiní naše mládence silnými, aby mohli vstoupit do nových polí a zorat úhor lidských srdcí. Tato práce je přivede blíže k Bohu. ... Získají zdatnost a schopnost zvládáním těžkostí a zdoláváním překážek. – RH Oct. 8, 1889 SD 326.5

Neustále vyzbrojujeme mysl božskou pravdou

„Pročež veliká nám a drahá zaslíbení dána jsou, abyste skrze ně Božského při rození účastní učinění byli, utekše porušení toho, kteréž jest na světě v žádostech.“ (2 Pt 1,4) SD 327.1

Povinností každého dítěte Božího je vyzbrojovat svou mysl božskou pravdou; a čím více to činí, tím více síly a jasnější mysl bude mít k probádání hlubokých věcí Božích. A bude stále horlivější a živější, tak jak jsou zásady pravdy uskutečňovány v jeho každodenním životě. SD 327.2

To, co přináší lidstvu požehnání, je duchovní život. Ten, kdo žije v souladu s Bohem, bude neustále na Něm závislý, aby od Něho mohl získat sílu. *„Budtež vy tedy dokonalí, jako i Otec váš, kterýž jest v nebesích, dokonalý jest.“ (Mt 5,48)* To by mělo být naším celoživotním cílem neustále směřovat vpřed k dokonalosti křesťanského charakteru, bez přestání usilovat o přizpůsobení se vůli Boží. Toto úsilí zahájené zde bude pokračovat během věčnosti. Pokrok učiněný zde bude náš, když vejдем do budoucího života. SD 327.3

Ti, kteří jsou účastníky Kristovy tichosti, čistoty a lásky se budou radovat v Bohu a budou vyzařovat světlo a radost na všechny kolem nich. Myšlenka, že Kristus zemřel, aby získal pro nás dar věčného života, je dostačující, aby vyvolala v našich srdcích tu nejupřímnější a nejvroucnější vděčnost a z našich rtů nejhorlivější chválu. Boží zaslíbení jsou bohatá, plná a bezplatná. Každý, kdo bude v síle Kristově splňovat podmínky, může se dožadovat těchto zaslíbení, s celým jejich bohatstvím požehnání, jako by byla jeho vlastní. A když bude tak hojně zásobován z Boží pokladnice, může na cestě života, *„chodit hodně Pánu ke vší jeho líbeznosti“ (Ko 1,10)*; zbožným příkladem přinášet požehnání svým bližním a vzdávat čest svému Stvořiteli. Zatímco náš Spasitel chrání své následovníky před sebedůvěrou připomínkou: *„Beze mne nic nemůžete učinit,“* spojuje s tím pro naše povzbuzení milostivé ujištění: *„Kdo zůstává ve mně... ten nese ovoce mnohé.“ (J 15,5) – RH Sep. 20, 1881 SD 327.4*

17. listopadu

Oblečme si celou Boží zbroj

„A protože vezměte celé odění Boží, abyste mohli odolati v den zlý, a všechno vykonajíce, státi (Ef 6,13) SD 328.1

Uchovějme si za všech okolností svou důvěru v Krista. On nám má být vším prvním, posledním, nejlepším ve všem. Pak naučte svůj jazyk vyslovovat Jeho chválu, nejenom tehdy, když pociťujeme potěšení a radost, ale v každé době. SD 328.2

Udržujme srdce naplněné Božími drahocennými zaslíbeními, abychom mohli mluvit slova, která budou útěchou a silou jiným. Tak se můžeme naučit jazyku nebeských andělů, kteří se stanou, pokud budeme věrni, našimi společníky po věčné věky. Každý den bychom měli činit pokroky v získávání dokonalosti charakteru, a to jistě dosáhneme, jestliže budeme usilovně chvádat, běžet k cíli, k odplatě svrchovaného povolání Božího v Kristu Ježíši (Fp 3,14). Nehovořme o velké moci sata-
na, ale o veliké moci Boží. ... SD 328.3

V každé duši vedou dvě mocnosti tuhý boj o vítězství. Nevěra, vedená satanem, velí své armádě, aby nás odřízla od zdroje naší síly. I víra velí své armádě, ale pod vedením Kristovým, jenž je Vůdcem a Dokonavatelem naší víry (Žd 12,2). Hodinu co hodinu probíhá tento boj před zraky celého vesmíru. Je to otevřený boj a veliká otázka zní: Kdo získá nadvládu? Na tuto otázku si každý musí odpovědět sám. Tohoto boje se musí zúčastnit každý člověk. Buď bojuje na jedné, nebo na druhé straně. Z tohoto boje nemůžeme být propuštěni... Jsme nabádáni, abychom se na tento boj připravili. *„Posilňte se v Pánu a v moci síly jeho. Oblečte se v celé odění Boží, abyste mohli státi proti útokům d'ábelským.“* Toto varování je ještě jednou opakováno: *„A protože vezměte celé odění Boží, abyste mohli odolati v den zlý, a všechno vykonajíce, státi.“* (Ef 6,10.11.13) SD 328.4

Ten... kterému byla dána všeliká moc na nebi i na zemi (Mt 28,18), přijde na pomoc těm, kteří v Něho důvěřují. – YI Jan. 10, 1901 SD 328.5

Bůh působí v nás podle své dobré vůle

„S bázní a s třesením spasení své konejte. Bůh zajisté jest kterýž působí v vás, i chtění i skutečné činění, podle dobře libé vůle své.“ (Fp 2,12.13) SD 329.1

Náš vztah k Bohu je stejný jako vztah malých dětí ke svým rodičům. Nebeský Bůh pozoruje svůj lid, svou církev tak, jako milující rodiče pozorují své děti. A my jsme tak nerozumní jako malé děti; neboť jak si můžeme myslet, že víme všechno, když ve skutečnosti nevíme, co nás Bůh chce naučit, když projevíme ochotu jít v Jeho šlépějích. SD 329.2

Sejdeme z naší pozice samo spravedlnosti a jako malé děti se chopíme Božího díla? Budeme ochotni nechat se Jím vyučovat a vést? S klopýtajícími kroky jsme právě na začátku své cesty. Časem se naučíme pevně kráčet, ale nyní můžeme každou chvíli klopýtnout a spadnout. Od nejvyššího po nejnižšího, všichni máme duchovní slabosti a trápení podobné slabostem a trápením bezmocných dětí. A jako tyto nezkušené děti nemohou postavit svou závislost jeden na druhém, ale musí být závislé na svých rodičích, tak i my se musíme učit nelpět naší bezmocnou duší na nějaké lidské bytosti, ale lnout k Tomu, který jediný nás může zachránit. ... SD 329.3

Bůh nás vyzývá, abychom postupovali vpřed v Jeho bázní a kráčeli třesoucí se před Ním. *„Konejte své vlastní spasení,“ říká, „s bázní a třesením...“ SD 329.4*

Pokud pracujeme podle Kristovy linie a opíráme se o rámě Všemohoucího, jsme bezpečni; jakmile však uvolňujeme naše sevření Jeho paže a začínáme být závislími na lidských bytostech, jsme ve velikém nebezpečí. Pán dnes velice touží, abychom dosáhli vyšší úrovně, než jakou jsme kdy dosáhli v minulosti. Den po dni musíme kráčet vzhůru a stále vzhůru, až bude moci být o nás jako lidu řečeno: *„A v něm jste doplněni“ (Ko 2,10).* – Manuscript 96, 1902 SD 329.5

19. listopadu

Máme opustit dětinské věci

„Dokudž jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, myslil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, ale když jsem muž, opustil jsem dětinské věci.“ (1 K 13,11) SD 330.1

Nemáme zůstávat navždy dětmi v jejich poznání a zkušenostech v duchovních věcech. Ne vždy se máme vyjadřovat jazykem toho, který zrovna přijal Krista; ale naše modlitby a napomenutí mají růst v poznání, jak postupujeme vpřed ve zkušenosti pravdy. Jazyk dětí šesti a desetiletých by nebyl pro nás příjemný, a jak bolestné by pro nás bylo slyšet vyjádření dětské inteligence u někoho, kdo dosáhl zralého věku. Když se člověk stává zralým, očekáváme od něho odpovídající inteligenci, v souladu s jeho věkem a možnostmi. ... Ale jestliže očekáváme tyto známky růstu inteligence u dětí, jak jim přibývá let, neměli bychom také očekávat, že i u křesťana bude vidět růst v milosti a zkušenostech? ... SD 330.2

Bůh nám dal mnoho předností a příležitostí, a když nastane poslední veliký den, uvidíme, čeho jsme mohli dosáhnout, kdybychom využili těch výhod a pomocí, které nám nebesa ráčila udělit. Když uvidíme, jak jsme mohli vyrůst v milosti, a budeme se dívat na tyto věci tak, jak se na ně dívá Bůh, uvidíme, co jsme ztratili tím, že jsme zanedbali dorůst do plné postavy mužů a žen v Kristu (Ef 4,13). Pak budeme litovat, že jsme nebyli horlivější mi. – YI June 28, 1894 SD 330.3

Bůh nechce, abyste zůstali začátečníky. Potřebuje ve svém díle všechno, co můžete získat zde v oblastech duševního vzdělání a jasného rozeznání. On si přeje, abyste dosáhli nejvyšší příčky žebříku, a pak vstoupili do království Božího. SD 330.4

Pán si přeje, abyste pochopili postavení, které zaujímáte jako synové a dcery Nejvyššího, děti nebeského Krále. – YI May 10, 1900 SD 330.5

Dorůstáme v Krista

„Abychom již více nebyli děti zmítající se a točící každým větrem učení v neustavičnosti lidské, v chytrosti k oklamávání lstivému, ale upřímě se majíce v lásce, rostíme v toho všelijak, kterýž jest hlava, totiž v Krista.“ (Ef 4,14.15) SD 331.1

Nemůžete oslabit svůj vlastní vliv a postavení více, než když se pokoušíte oslabit jeden druhého. – Letter 16, 1886 SD 331.2

Nechť vaše důvěra k vašim bratřím neustále vzrůstá, protože když přemýšlíte zle mluvíte zle. Takto ubližujete sami sobě a činíte se slabými, když byste měli být silnými v Bohu. – Letter 182, 1901 SD 331.3

Není naší výsadou, abychom měřili jednání jiných a abychom kritizovali jejich chyby. Bůh nás neučinil nositeli hříchů jiných lidí. Takové dílo musíme konat s našimi vlastními hříchy. Čím důkladněji budeme konat dílo pokání a nápravy našeho vlastního života, tím méně se budeme snažit kritizovat druhé. Dopouštíme se velikého omylu, když měříme sebe podle nedostatků, které vidíme u jiných. Bůh tak nečiní. On rozumí okolnostem každého lidského života a měří každou lidskou bytost podle předností, které každý člověk má pro zdokonalování křesťanského charakteru. Bere v úvah u příležitosti, jaké měl lidský nástroj pro získání poznání Boha a Jeho pravdy. Ten, kdo má pravou úctu k zákonu Božímu, nebude porovnávat svůj charakter s charakterem jiných. Bude posuzovat svůj život podle svatého zákona Božího. ... SD 331.4

Ve svém poučení, daném svým učedníkům, Spasitel ukazuje, jak důkladná musí být práce vykořenění zla. „*Jestliže pak oko tvé pravé horší tě*“ prohlašuje „*vy lup je a vrz od sebe.*“ (Mt 5,29) ... SD 331.5

Máme činit neustálý pokrok v zdokonalování křesťanského charakteru, abychom již více nebyli „*děti zmítající se a točící každým větrem učení... ale upřímě se majíce v lásce, rostíme v toho všelijak, kterýž jest hlava, totiž v Krista*“ (Ef 4,14.15). – YI Feb. 11, 1908 SD 331.6

Růst je nepřetržitou prací. – 4T 367 SD 331.7

Naše víra roste

„Povinniť jsme díky činiti Bohu vždycky z vás, bratří, tak jakž hodné jest, protože velmi roste víra vaše, a rozmáhá se láska jednoho každého z vás, všechněch k sobě vespolek.“ (2 – Te 1,3) SD 332.1

Naprostou nezbytností těch, kteří věří pravdě, je činit neustálý pokrok, dorůstat do plné postavy mužů a žen v Kristu Ježíši. Není doba pro odpadnutí a lhostejnost. Každý člověk musí mít živou zkušenost ve věcech Božích. Mějte základ v sobě. Buďte založeni ve víře, tak abyste všechno vykonávali, mohli obstát s neoblomnou důvěrou v Boha během doby, která vyzkouší každé lidské dílo a charakter. Cvičte vaše síly v duchovních věcech, až budete moci ocenit hluboké věci Božího Slova a jít od síly k síle. SD 332.2

Jsou tisíce takových, kteří tvrdí, že mají světlo pravdy, kteří však nečiní ani jeden krok vpřed. Nemají žádnou živou zkušenost, přestože měli všechny přednosti. ... Slovo Boží nabízí duchovní výsady a osvětlení všem, kteří je opravdově hledají. Ti, kteří přijímají Boží zaslíbení a jednají podle nich s vírou, budou mít ve svém životě nebeské světlo. Budou pít ze zdroje života a povedou jiné k těm vodám, které občerstvily jejich vlastní duše. ... SD 332.3

Ovoce pochybností není žádoucí. O, podívejte se kolem sebe a pozorujte, jaké zpustošení bylo učiněno... jedním zlem. Blud, klam a kacířství vyvolaly nespoutané veselí v oklamáných srdcích lidí. Po celá staletí protivník opakuje své pokusy se vzrůstajícími úspěchy; protože přes smutné záznamy životů těch, kteří zapadli v temnotě jako můry létající do ohně, se lidé stále ženou do nebezpečných podvodů, které má připraveny, aby je chytil do pastí. ... *„Nebe a země pominou“* (Mt 24,35), ale *„slovo Páně zůstává na věky;“* a neochvějná víra v Jeho Slovo je jedinou vírou, která přetrvá nebezpečí posledních dnů. – RH Jan. 10, 1888 SD 332.4

Snažme se, abychom se rozhojnili

„Tak i vy, poněvadž jste horliví milovníci duchovních věcí, toho hledejte, abyste se k vzdělání církve rozhojnili.“ (1 K 14,12) SD 333.1

Nechť je mládež učena už od svého dětství, že vynikající vlastnosti nelze získat bez veliké námahy. Pouhá touha po znamenitosti není k ničemu. Moji mladí přátelé! Horské vrcholy nedosáhnete, když budete tise stát na místě a přát si být už tam. Svůj cíl můžete dosáhnout, když budete dělat jeden krok za druhým, postupující vpřed možná pomalu, ale každým učiněným krokem se dostáváte blíže. Alpské vrcholy dobývají pouze energičtí a vytrvalí jedinci. Každý mladý člověk by si měl co nejvíce vážit svých hřiven a využít přítomné příležitosti na nejvyšší možnou míru. Ten, kdo tak bude činit, může dosáhnout v morálním i intelektuálním vzdělání téměř všechny výšiny. Musí však mít statečného a rozhodného ducha. Bude to vyžadovat, aby zavřel uši hlasu rozkoše a musí často odmítat lákavé prosby mladých společníků. Musí neustále stát na stráži, aby jej nic neodvedlo od jeho záměru. ... SD 333.2

Nechejte pole neobdělané a vyrostе tam trní a bodláčí. Nikdy tam neuvidíte půvabné květy ani okrasné křoví, které by vyčnívalo nad ošklivý a jedovatý plevel. Bez cenné houští poroste bujně bez naší starosti a péče; zatímco hodnotné rostliny k užitku a okrase vyžadují důkladné pěstování. Tak je tomu i s naší mládeží. Chceme-li v nich utvořit správné zvyky a upevnit správné zásady, vyžaduje to usilovnou práci. Chceme-li napravovat špatné zvyky, pak tento úkol vyžaduje pilnost a vytrvalost. ... Je mnohem snazší zlým vlivům podlehnout, než jim odolat. – RH Sep. 13, 1881 SD 333.3

Jestliže nepocítují důležitost dělání pokroku, který je podstatný pro jejich charakter, aby se každý den mohli stávat lepšími lidmi a tak být uschopnění nést odpovědnosti, které na nich spočívají, budou se nacházet na straně ztracených. – GCB March 20, 1891 SD 333.4

Rozmáhejte se v milosti, v sebedůvěře a v sebeovládání. Nechť vás každý den zastihne lépe připravené ke spojení s královskou rodinou v nebeských dvorech. – Manuscript 99, 1902 SD 333.5

Dosahujeme plnost Kristovu

„Až bychom se sběhli všichni v jednotu víry a známosti Syna Božího, muže dokonalého, v míru postavy plného věku Kristova.“ (Ef 4,13) SD 334.1

Když činíte pokroky v křesťanském životě, pak budete stále dorůstat do míry postavy plného věku Kristova. Ze své vlastní zkušenosti budete poznávat, jaká by byla šířkost a dlouhost, hlubokost a vysokost lásky Boží (Ef 3,18), která přesahuje chápání. Budete cítit svou nehodnost. Nebudete mít s klon tvrdit, že máte dokonalý charakter, ale budete vyvyšovat pouze svého Vykupitele. Čím důkladnější a bohatší bude vaše zkušenost v poznání Ježíše, tím pokornější bude vaše mínění o sobě. ... SD 334.2

Milovat Boha nade vše a bližního svého jako sebe samého (L10,27), to je pravé posvěcení. Biblické obrácení vede ke stálé a trvalé činnosti, která bude zbavena veškerého sobectví, všeho sebe vyvyšování a veškerého vychloubání se svatostí. Jestliže jste skutečně obráceni k Bohu, vynaložíte silný a působivý vliv na straně pravdy. Rozumné poznání o tom, co to znamená být křesťanem, vás učiní požehnáním všude, kde půjdete. Ať máte jednu, dvě, nebo pět hřiven, všechno bude zasvěceno službě Tomu, který vám je svěřil v důvěře. ... SD 334.3

Bůh nechce, aby vaše světlo svítilo tak, že vaše dobrá slova nebo skutky budou přinášet chválu lidí k vám samotným; ale aby Tvůrce všeho dobra byl oslaven a vyvýšen. Ježíš svým životem předal lidem vzor charakteru. Jak malou moc měl svět nad Ním, aby Ho utvořil podle svého vzoru! Všechny vlivy světa byly odraženy. – RH Oct. 16, 1888 SD 334.4

Nemůžete nečinně stát; buď postupujete vpřed, nebo se vracíte. ... Kde je duchovní zdraví, tam je růst. Dítě Boží roste do plné postavy muže nebo ženy v Kristu. Pro jeho zdokonalování neexistuje žádná hranice. – 5T 264, 265 SD 334.5

To co je připraveno, je jako jitřní svítání

„Tak abychom znajíce Hospodina, více poznávati se snažovali; nebo jako jitřní svítání jest vycházení jeho, a přijde nám jako déšť jarní a podzimní na zemi.“ (Oz 6,3) SD 335.1

Konec všech věcí je blízko. To, co jsme již vykonali, nesmí být tečkou za naší veškerou prací! Vůdce našeho spasení říká: *„Postupujte vpřed! Přichází noc, ve které žádný člověk nebude moci pracovat.“* (J 9,4) Naše užitečnost musí trvale růst. Naše životy musí být neustále ovládány mocí Kristovou. ... SD 335.2

Modlitba je nebesy ustanoveným prostředkem k úspěchu. Výzvy, žádosti, naléhavé prosby mezi lidmi navzájem pohnou lidmi a hrají jakoby roli v ovládnutí událostí národů. Ale modlitba pohne nebesy. Ta samá moc, která přichází jako odpověď na modlitbu, může učinit lidi moudré v nebeské moudrosti a uschopnit je pracovat v jednotě ducha, spojit pouty pokoje. Modlitba, víra, důvěra v Boha přinese božskou moc, která dá lidským počítáním jejich skutečnou hodnotu nicotnost. SD 335.3

Po všechny věky Bůh dával lidským bytostem božská zjevení, aby mohl takto vyplnit svůj cíl postupně odhalovat lidské mysli nauky milosti. Jeho způsob oznamování pravdy je představen slovy *„nebo jako jitřní svítání jest vycházení jeho“*. Ten, kdo se postaví tam, kde ho Bůh může osvitit, postupuje vpřed jakoby z částečné jasnosti svítání do plnosti polední záře. ... Jako se slunce pohybuje vpřed se svým poselstvím milosrdenství a lásky, jako zlaté paprsky dne přikrývají baldachýnem nebesa a zkrášlují les a pohoří, probouzejíce svět rozptýlením temnoty noci, tak by měli Kristovi následovníci jít kupředu se svým poselstvím lásky. – AUCR Nov. 1, 1904 SD 335.4

Povinností každého mladého člověka je postavit se rozhodně a bezvýhradně na stranu Kristovu, aby mohl... růst v míru postavy plného věku Kristova (Ef 4,13). Pak bude zapsán jako člověk do Božích knih. Bude člověkem nejenom podle lidského hodnocení, ale také i v Božích očích. – YI April 26, 1894 SD 335.5

Musíme stále hledět na Krista

„Patříce na vůdce a dokonáváte-li víry Ježíše, kterýž místo předložené sobě radosti strpěl kříž, opováziv se hanby, i posadil se na pravici trůnu Božího.“ (Žd 12,2) SD 336.1

Mnozí mladí lidé si stěžují, že nemají schopnosti ke konání nějakého velikého díla a horoucně si přejí mít hřivny, s kterými by mohli učinit nějaké obdivuhodné věci; ale zatímco tráví svůj čas marnými touhami, prohrávají tento život. Přehlíží příležitosti, které mohli využít ke konání skutků lásky na cestě života, na níž byly jejich nohy postaveny. ... SD 336.2

O kéž byste právě nyní přemýšleli o těch věcech, které vedou k vašemu pokoji (L 9,42) a věnovali vaše city, vaše myšlenky, váš čas, vaši službu Kristu. Satan... soustřeďuje všechny své síly, aby podřídil vaši vůli sobě, aby vás mohl učinit svými nástroji, které se postaví proti plánům Krista, a které odmítnou, aby Ježíš kraloval nad nimi (L 19,14). I když víte, že *„Bůh tak miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný“* (J 3,16), satan se bude snažit odtáhnout vás od Krista, abyste se mohli stát jeho nástroji v odtahování jiných a tak zmařit plány Boží. On je otcem lži (J 8,44) a osnuje síť klamu, ve které vás spoutá provazy lži své služby. Čím jste vzdělanější a přitažlivější, tím silněji bude působit, aby vás přiměl k tomu, abyste položili své hřivny u jeho nohou a pomáhali mu uskutečňovat jeho cíl tím, že přilákáte jiné pod jeho černý prapor. Pokud jen může držet mysl zaslepenou, učiní to. Pavel se ptá: *„Kdo vás tak zmámil, abyste nebyli povolní pravdě?“* (Ga 3,1) Satan je kouzelník a má moc, kterou může Krista vyhnat z duše, aby pak mohl sebe dosadit na trůn. SD 336.3

Naléhavě vás prosím, synové a dcery, abyste unikali z poblouznění zla. Utečte k Ježíši jako svému útočišti a dosáhněte věčného života (1 Tm 6,12) – YI March 2, 1893 SD 336.4

Každý den buďte rozhodnutí, že se budete držet blízko Boha, patříce na vůdce a dokonavatele vaší víry Ježíše. – YI July 19, 1894 SD 336.5

Naše zkušenost sahá do věčnosti

„Skrze jednoho zajisté Ducha my všichni v jedno tělo pokřtěni jsme, buď Židé, buď Řekové, buď služebníci, neb svobodní, a všickni v jeden duch zapojeni jsme.“ (1 K 12,13) SD 337.1

Naše celoživotní dílo je přípravou pro věčný život. Výchova, která tu začala, nebude v tomto životě dokončena. Bude pokračovat po celou věčnost, bude se stále rozvíjet a nikdy nebude dokončena. Stále plněji bude zjevována Boží moudrost a láska v plánu vykoupení. Spasitel, který vede své děti ke zdrojům živé vody, rozdává z bohatých zásob vědění. Den co den se před člověkem objevuje v nové kráse podivuhodné Boží dílo, důkaz Jeho stvořitelské moci ve vesmíru. Ve světle, které září z trůnu, zmizí tajemství a člověk bude naplněn údivem nad prostotou věcí, které dosud nikdy nepochopil. *„Nyní zajisté vidíme v zrcadle a skrze podobenství, ale tehdyž tváří v tvář. Nyní poznávám z částky, ale tehdy poznám, tak jakž i známostí obdařen budu.“ (1 K 13,12) – MH 466 SD 337.2*

Přemýšlejte o tom, co to znamená studovat po věčné věky pod Kristovým osobním vedením! Uprostřed přítomných sporů a pokušení, v tomto našem dni zkoušky máme vytvořit charakter, který nás připraví pro získání života, který se měří životem Božím. SD 337.3

Máme mít oči upřeny pouze na slávu Boží a takto porosteme v milosti a v poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Čím vážněji a pilněji budeme usilovat o božskou moudrost, tím pevněji budeme zakořeněni v pravdě. – YI June 28, 1894 SD 337.4

Pohledem na Krista, rozmlouváním o Něm, pozorováním krásy Jeho charakteru se měníme. Jsme proměňováni od slávy k slávě (2 K 3,18). A co je tou slávou? Charakter a ten je proměňován z charakteru na jiný charakter. Podle toho vidíme, že dílo očišťování probíhá pohledem na Ježíše. – Manuscript 10, 1894 SD 337.5

Pohledem na Krista se připodobníme jeho obrazu

„A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi, (a viděli jsme slávu jeho, slávu jakožto jednorozeného od Otce,) plné milosti a pravdy.“ (J 1,14) SD 338.1

Síla národů i jednotlivců nespočívá v příznivých okolnostech a schopnostech, díky kterým se zdají být nepřemožitelní; nespočívá v jejich vychloubačné velikosti. To, co je jediné může učinit velikými nebo silnými, je moc Boží. A tak lidé svým postojem vůči záměrům Božím rozhodují o svém osudu. SD 338.2

Dějiny lidstva nám podávají zprávu o tom, čeho všeho dosáhl člověk; o jeho vítězstvích v bojích a o jeho úspěších v dobývání světské velikosti. Boží dějiny ale popisují člověka tak, jak jej vidí nebe. V Božích záznamech všechny zásluhy člověka spočívají pouze v jeho poslušnosti vůči Božím požadavkům. ... SD 338.3

Každé století má své poslání. Každý okamžik má svou práci. Každý směřuje k věčnosti se svým břemenem. ... Bůh stále jedná s pozemskými královstvími. On je ve velkých městech. *„Oči jeho hledí, víčka jeho zkušují synů lidských.“* (Ž 11,4) Nemáme říkat: Bůh byl, ale: Bůh je. On vidí let vrabce, list, který padá ze stromu a krále, který byl sesazen z trůnu. Všechno je pod dohledem Nekonečného. Všechno je proměnné. Města a národy jsou měřeny závažím, které je v ruce Božích. On se nikdy nemylí. Čte správně. Všechno pozemské je proměnlivé, ale pravda trvá navěky. SD 338.4

V očích světa se mohou ti, kteří slouží Bohu, jevit slabými. Oni mohou zřetelně klesat pod vlnami, ale s další vlnou jsou viděni, jak vystupují stále blíže k nebi. *„Já jim dávám věčný život“* řekl náš Pán, *„a nikdo je nebude moci vytrhnout z Mé ruky.“* (J 10,28 – KJV) I když králové budou svrženi a národy padnou, duše, které se skrze víru spojí s Božím cílem, budou trvat navěky. – YI Sep. 29, 1903 SD 338.5

Upřete svůj zrak na Ježíše a pohledem na Něho se stanete podobnými k Jeho obrazu. – AUCR Nov. 1, 1904 SD 338.6

Toužíme zachytit záblesky Jeho slávy

„Okaž mi, prosím, slávu svou.“ (Ex 33,18) SD 339.1

Máme přednost, že můžeme získat hlubší, mnohem důkladnější a jasnější zjevení o Boží povaze. Když se Mojžíš modlil: *„Okaž mi, prosím, slávu svou“*, Hospodin ho nepokáral, ale vyhověl jeho prosbě. ... SD 339.2

Hřích zatemňuje naši mysl a zamlžuje naše chápání. Jeli hřích odstraněn z našich srdcí, světlo poznání Boží slávy v Ježíši Kristu, které ozařuje Jeho Slovo a které vyzařuje z přírody, bude stále plněji prohlašovat o Bohu že je *„silný, lítostivý a milostivý, dlouho čekající a hojný v milosrdenství a pravdě“* (Ex 34,6). SD 339.3

Budeme-li se dívat do tohoto světla Boží slávy, bude naše mysl, srdce a nitro přetvořeno v obraz Boží svatosti. SD 339.4

Pro ty, kdo se takto chopí ujištění Božího Slova, se otvírají obdivuhodné možnosti. Leží před nimi rozsáhlá pole pravdy a ohromné zdroje moci. Mají odhalit slavné věci. Objeví výsady a povinnosti, o nichž neměli ani potuchy, že jsou v Bibli. Všichni, kdo chodí v pokorné poslušnosti a plní Boží záměr, budou získávat stále více a více z Božích slibů. ... SD 339.5

Drahá víra pocházející od Boha dává sílu a zušlechťuje povahu. Když v člověku přebývá Boží dobrota, milosrdenství a láska, pak bude pravdu mnohem lépe chápat. Touha po čistotě srdce a myšlení bude větší a opravdovější. Člověk, který se zabývá čistými a ušlechtilými myšlenkami, je při studiu Božího Slova proměňován spojením s Bohem. Pravda je tak veliká, dalekosáhlá, hluboká a široká, že zapomínáme na sebe. Srdce se změkčuje a stává se pokorným, laskavým a milujícím. Následkem svaté poslušnosti přirozené schopnosti rostou. – MH 464, 466 SD 339.6

Budeme naplnění chválou

„Dobrořečiti budu Hospodinu každého času, vždycky chvála jeho v ústech mých.“ (Ž 34,2) SD

340.1

Udělalo by nám dobře, kdybychom každý den strávili hodinu rozjímáním o životě Kristově. Měli bychom rozjímat o Jeho životě krok za krokem a nechat svou představivost vžít do každé události, zvláště do událostí posledních. Budeme-li takto prodlévat u velké oběti, kterou nám přinesl, naše víra v Něho se upevní, naše láska se posílí a Jeho Duch nás hlouběji pronikne. ... SD 340.2

V lidském společenství můžeme být jeden druhému požehnáním. Patříme-li Kristu, budou naše nejněžnější myšlenky platit Jemu. Budeme rádi o Něm mluvit a budeme-li jeden s druhým rozprávět o Jeho lásce, zjihnou naše srdce božským vlivem. Poznávající krásu Jeho povahy, sami budeme *„proměňováni v týž obraz, od slávy v slávu“* (2 K 3,18). – DA 83 SD 340.3

Pán Ježíš... vás miluje. Jestliže pochybujete o Jeho lásce, hleďte na Golgotu. Světlo odrážející se z kříže vám ukáže velikost této lásky, jakou nemůže žádný jazyk vyslovit... SD 340.4

Boží milosrdenství vás obklopuje každým okamžikem; a bylo by pro vás užitečné, abyste přemýšleli o tom, jak a odkud přicházejí vaše každodenní požehnání. Necht' drahocenná Boží požehnání vzbudí ve vás vděčnost. Nejste schopni spočítat Boží požehnání, neustálá milosrdenství vám projevená, protože jsou tak hojná jako osvěžující kapky deště. Oblaka milosrdenství visí nad vámi a jsou připravená zkrátit vás. Jestliže oceníte drahocenný dar spasení, budete si uvědomovat každodenní občerstvení, ochranu a lásku Ježíšovu; budete vedeni po cestě pokoje. ... SD 340.5

Hleďte na Něho okem víry, jak se nad vámi sklání v lásce. ... On chce, abyste přebývali v Jeho přítomnosti; abyste obdrželi věčný život a korunu slávy. – YI Jan. 5, 1887 SD 340.6

Budeme Jemu podobni

„Otče, kteréž jsi mi dal, chciť, kdež jsem já, aby i oni byli se mnou, aby hleděli na slávu mou, kteroužs mi dal) nebo jsi mne miloval před ustanovením světa.“ (J 17,24) SD 341.1

V naší práci nás potká mnoho zklamání. Prodléváním u těchto zklamání však nezískáme ani trochu síly. Pozorováním se měníme. Když se díváme ve víře na Ježíše, Jeho obraz se vrývá do našeho srdce. Náš charakter je proměňován. – Letter 134, 1903 SD 341.2

Jsou mnozí, kteří se příliš zabývali teorií, takže ztratili ze zřetele živou moc Spasitelova příkladu. Ztratili ze zřetele Krista jako pokorného, sebezapíravého pracovníka. Potřebují se dívat na Ježíše. Denně potřebujeme nové zjevení Jeho přítomnosti. – MH 457 SD 341.3

Až poznáme dokonalost povahy našeho Spasitele, zatoužíme po tom, abychom se zcela přeměnili a obnovili podle vzoru Jeho čistoty. Čím více budeme vědět o Bohu, tím vyšší bude náš ideál povahy a tím opravdověji budeme toužit, abychom se Mu podobali. Božské se spojí s lidským, člověk zatouží po Bohu. – MB 19 SD 341.4

Když se někdo obeznámí s životem Vykupitele, odhalí v sobě vážné nedostatky. ... Chopí se podoby a ducha svého milovaného Mistra. ... Ježíšův život nenapodobíme tím, že se budeme dívat na Něho zpovzdálí, ale rozmlouváním o NĚm, prodléváním u Jeho dokonalosti, usilováním o zúšlechťení vkusu a povznesení charakteru, zkoušením skrze víru a lásku a vážným a vytrvalým úsilím se přiblížíme k dokonalému Vzor. Majíce poznání Krista Jeho slova, Jeho zvyků a Jeho naučení propůjčíme si ctnosti charakteru, které máme tak důkladně studovat a budeme naplněni duchem, kterého tolik obdivujeme. Ježíš se nám stane „*znamenitější nežli deset tisíců jiných*“, jediný „*všecken přežádostivý*“ (Pís 5,10.16). – RH March 15, 1887 SD 341.5

1. prosince

Nyní je doba zapečetování

„Neškodte zemi, ani moři, ani stromům, dokudž neznamení služebníků Boha svého na čelích jejich.“ (Zj 7,3) SD 342.1

Satan nyní v době zapečetování zkouší všelijakou lest, aby mysl lidu Božího odvrátil od přítomné pravdy a způsobil jeho klopýtnutí. Viděla jsem pokrývku, kterou Bůh rozprostřel nad svým lidem, aby jej chránil v době soužení. Každá duše, která se rozhodne pro pravdu a má čisté srdce, bude přikryta touto příkryvkou Všemohoucího. Satan to ví a pracuje s velikou mocí, aby jich co nejvíce přivedl do nejistoty a učinil je neutvrzenými v pravdě. ... Viděla jsem, že satan pracuje... aby v čase zapečetování lid Boží odvrátil, oklamal a svedl na scestí. Viděla jsem, že mnohým, kteří nebyli utvrzeni v přítomné pravdě, se třásla kolena a nohy pod nimi klesaly, protože nebyli pevně zakořeněni v pravdě. ... SD 342.2

Satan se pokoušel vším svým uměním držet je tam, kde byli, až zapečetování pomine a příkryvka nad lidem Božím bude rozprostřena, kdežto oni zůstanou vně a bez ochrany budou vydáni hněvu Božímu v sedmi posledních ranách. – EW 43, 44 SD 342.3

Byli jsme přeneseni z temnoty světa do Božího úžasného světla. Jestliže přijmeme obraz Boží, jestliže naše duše budou očištěny od každé mravní poskvrny, pečeť Boží bude vtisknuta na naše čela a budeme připraveni pro závěrečné scény historie této země. Ale nemáme času nazbyt. Čím více studujeme život Kristův se srdcem ochotným k učení, tím více se stáváme podobnými Kristu. – Letter 135, 1897 SD 342.4

Doba zapečetování je velmi krátká a brzy pomine. Nyní, když ještě čtyři andělé drží čtyři větry, je čas své povolání a vyvolení upevňovat (2 Pt 1,10). – EW 58 SD 342.5

Hledejme Pána, dokud může být nalezen

„Hledejte Hospodina, pokudž může nalezen býti vzývejte ho, pokudž blízko jest.“ (Iz 55,6) SD

343.1

Přichází doba, kdy bude příliš pozdě hledat Boha, a já uvažuji, jak se budeme cítit, když čas zkoušky bude uzavřen a všechno naše životní dílo bude skončeno. S jakým pocitem budeme hledět do minulosti? Budeme pak litovat, že naše úsilí ve službě Bohu nebylo horlivější? Budeme litovat, že jsme nežili ve větším souladu s Jeho zjevenou vůlí? Budeme pak považováni za věrné služebníky? Co kdybychom v tomto okamžiku uslyšeli Kristův hlas, říkající: „Stalo se.“ ... SD 343.2

V pohledu slavnostních odpovědností, které na nás spočívají, přemýšlejme o budoucnosti a snažme se porozumět, co všechno musíme učinit, abychom byli připraveni. ... Na slavnostním shromáždění posledního dne bude před celým vesmírem vyhlášen důvod odsouzení hříšníků. Rodiče se poprvé dovědí, jak vypadal tajný osobní život jejich dětí. Děti uvidí, kolik zlého napáchaly svým rodičům. Bude to všeobecné vyjevování tajemství a pohnutek srdce, neboť to, co je nyní skryto, bude zjeveno (L 12,2). Ti, kteří si nyní tropí žerty ze slavnostních věcí, spojených se soudem, vystřízliví, když se postaví tváří v tvář jeho strašlivé skutečnosti. Ti, kteří opovrhují Slovem Božím, se pak setkají tváří v tvář s Autorem těchto inspirovaných zjevení. Nemůžeme si dovolit žít bez úcty ke dni soudu; neboť i když je oddalován, je nyní blízko, ba ve dveřích a velice kvapí. ... SD 343.3

Když přemýšlíš o těchto slavnostních věcech, neuvědomujete si, milá mládeži, že musíte skoncovat s tímto sobeckým a hříšným způsobem života přestat konat zlo a učit se konat dobře? Je to váš vlastní způsob jednání, který bude utvářet váš charakter buď pro zničení, nebo pro blaho nekonečných věků věčnosti. ... SD 343.4

Budete dbát na příkaz: *„Hledejte Hospodina, pokudž může nalezen býti; vzývejte ho, pokudž blízko jest?“* – YI July 21, 1892 SD 343.5

Staňme se syny Božími a dědici skrze Krista

„A tak již nejsi slouha, ale syn, a poněvadž syn, tedy i dědic Boží skrze Krista.“ (Ga 4,7) SD 344.1

Galatští se oddávali uctívání model; když však vyslechli kázání apoštolů, zaradovali se z poselství, jež jim slibovalo vysvobození z otroctví hříchu. Pavel a jeho druzi hlásali učení o ospravedlnění vírou v usmiřující oběť Kristovu. V jejich podání byl Kristus tím, jenž viděl bezmocnost padlého lidstva a přišel, aby je vykoupil životem v poslušnosti zákona Božího a podstoupením trestu za neposlušnost. A ve světle kříže začali mnozí, kteří dosud o pravém Bohu nic nevěděli, chápat velikost lásky Otcovy. Tak se Galatští seznámili se základními pravdami o Bohu, našem Otci, a o Pánu Ježíši Kristu, *„Kterýž vydal sebe samého za hříchy naše, aby nás vytrhl z tohoto přítomného věku zlého, podle vůle Boha a Otce našeho.“ „Z slyšení víry“* dostalo se jim Ducha Božího a stali se *„syny Božími skrze víru v Krista.“ (Ga 1,4; 3,2.26) SD 344.2*

Když byl mezi Galatskými, žil Pavel tak, že později mohl říci: *„Prosím vás, buďte jako já.“ (Ga 4,12)* Jeho rtů se dotkly žhavé uhlíky z oltáře, což mu umožnilo povznést se nad tělesné slabosti a představit Ježíše jako jedinou naději hříšníka. Ti, kdož ho slyšeli, poznali, že byl s Ježíšem. Nadán mocí shůry, uměl duchovní věci měřit duchovně a bořit pevnosti satanovy. Když líčil lásku Boží, jak se projevila v obětování jednorozeného Syna Božího, byla srdce jeho posluchačů podmaněna a mnozí se začali ptát: Co musím učinit, abych byl spasen? ... Kříž nás přibližuje k Bohu, usmiřuje nás s Ním. S něhou otcovské lásky sleduje Bůh utrpení, jež podstoupil Jeho Syn, aby spasil lidstvo před věčnou smrtí, a přijímá nás ve svém Milovaném. – AA 207-209 SD 344.3

Budme jako stromy zasazené u tekoucích vod

„Nebo bude jako strom štípený při tekutých vodách, kterýž ovoce své vydává časem svým, jehožto list nevadne, a cožkoli činiti bude, šťastně mu se povede.“ (Ž 1,3) SD 345.1

Nebezpečí číhají na každé stezce a ten, kdo se stane vítězem, bude opravdu zpívat v Božím městě vítěznou píseň. Někteří mají výrazné rysy charakteru, které bude nutné neustále potlačovat. Budou-li tyto rysy ovládány Duchem Božím, budou požehnáním; nebudou-li, stanou se kletbou. Jestliže se ti, kteří jsou nyní nesení vlnou popularity, nestanou lehkomyšlnými, bude to zázrak milosrdenství. Budou-li spoléhat na svou vlastní moudrost, jak to mnozí v takovém postavení dělali, ukáže se, že jejich moudrost je bláznovstvím. Jestliže však sami sebe vydají nesobecky Božímu dílu a nikdy ani v nejmenším neustoupí od zásady, Pán je obejmě ramenem věčnosti a bude jim mocným pomocníkem. ... SD 345.2

Tato doba je nebezpečná pro každého, kdo má hřivny, které mohou být pro Boží dílo cenné, neboť satan takovému člověku neustále nabízí svá lákadla, neustále se snaží naplnit ho pýchou a ctižádostí a když by ho chtěl Bůh použít, stává se velmi často, že se stane nezávislý a soběstačný, a zdá se mu, že je schopen obstát sám. ... SD 345.3

Modlitba a úsilí, úsilí a modlitba budou náplní vašeho života. Na vaší modlitbě musí být vidět, že veškerou schopnost a chválu přepisujete Bohu, vám že patří povinnost pracovat co nejlépe. Potřebujete-li sílu, dostanete ji; ona očekává, že o ni budete usilovat. Jen důvěřujte Bohu, vezměte Ho za slovo, jedněte ve víře a požehnání se dostaví. ... Bůh přijímá ty, kdo mají pokorné, důvěřivé, kající srdce a vyslýchá jejich modlitby; s Boží pomocí budou překonány všechny překážky. ... Požehnání nebes získané každodenní pokornou prosbou bude pro duši chlebem života a způsobí, že budou růst ve své mravní i duchovní síle jako stromy štěpené při tekutých vodách. – 4T 538, 539 SD 345.4

5. prosince

Budme střízliví a bdělí k modlitbám

„Všemut' se pak přibližuje konec. A protož bud'te střední a bedliví k modlitbám.“ (1 Pt 4,7.8)

SD 346.1

Napomenutí dnešnímu Izraeli zní: *„Všemut' se pak přibližuje konec. A protož bud'te střední a bedliví k modlitbám.“ „Takž i mládenců napomínej k střednosti. Ve všech věcech sebe samého vydávaje za příklad dobrých skutků, maje v učení celost, vážnost, slovo zdravé, bez úhony, aby ten, kterýž by se protivil, zastyděti se musil, nemaje co zlého mluvíti o vás. Služebníky uč, ať jsou poddáni pánům svým, ve všem jim se líbíce, neodmlouvajíce, neokrádajíce, ale ve všem věrnosti pravé dokazujíce, aby učení Spasitele, našeho Boha ve všem ozdobovali.“ (Tt 2,6-9).* Odporujte nepříteli; nedejte se svést jeho lichotivými návrhy a představami. Práce lidského nástroje má být silná, ne v jeho vlastní omezené síle, ale v síle Hospodinově, v moci síly Jeho. ... *SD 346.2*

Kristus řekl: *„Beze mne nic nemůžete učiniti.“ (J 15,5).* Všechna předsevzetí, která činíte ve své omezené síle, budou jako provazy z písku. Avšak jestliže se modlíte v upřímnosti a odevzdáte sebe, svou duši, tělo i ducha Bohu, jestliže si oblečete celé odění Boží (Ef 6,13) a svou duši otevřete spravedlnosti Kristově, pak jedině tato přičtená spravedlnost Kristova vás může uschopnit, abyste se mohli postavit proti útokům d'ábelským (Ef 6,11). Úkolem každého člověka je vzepřít se nepříteli v moci a síle Pána Ježíše Krista a máme zaslíbení, že pak d'ábel uteče od nás (Jk 4,7). Ale necht' si všichni uvědomí, že jsou v nebezpečí; neexistuje totiž pro ně žádná záruka bezpečí, jedině když vyhoví podmínkám stanoveným v Písmu svatém. Pán říká: *„Přiblížte se k Bohu!“ (Jk 4,8).* Jak? Důvěrným, opravdovým zkoumáním vlastního srdce. Dětskou, srdečnou a pokornou závislostí na Bohu, tím, že Ježíši oznámíte své slabosti a vyznáte své hříchy. Takto se můžete přiblížit k Bohu a On se přiblíží k vám. – YI Feb. 8, 1894 *SD 346.3*

6. prosince

Žijte spravedlivě a zbožně

„Vyučující nás, abychom odřeknouce se bezbožnosti, a světských žádostí, střízlivě, a spravedlivě, a pobožně živi byli na tomto světě, očekávající té blahoslavené naděje, a příští slávy velikého Boha a spasitele našeho Jezukrista.“ (Tt 2,12.13) SD 347.1

O kéž jsou naše srdce hluboce dojata důležitostí prožívání svatého života, aby svět mohl poznat, že jsme bývali s Ježíšem a že jsme se od Něho učili. Hodnota křesťana nespočívá ve skvělých schopnostech, vznešeném původu, ani v obdivuhodné síle, nýbrž v čistém srdci v srdci, které je očištěno, zušlechtěno a odráží božský obraz. Pouze přítomnost Toho, který dal svůj život za nás, činí duši krásnou. ... Člověk modlitby je člověkem síly... SD 347.2

Nedovolte, aby malicherné věci zcela pohltily váš čas a vaši pozornost. Udržujte svou mysl u slavných témat Slova Božího. Studování těchto námětů vám dá sílu, která vás provede skrze všechny zkoušky a těžkosti posledních dnů a přivede vás tam, kde se budete procházet s Ježíšem v bílém rouše, protože toho budete hodni. Ve Slově Božím, pokud je studujeme a posloucháme, máme duchovního průvodce a učitele, pomocí kterého mohou být ty nejhorší formy zla v nás samotných podřízeny kázni Jeho zákona. Kdybychom učinili učení Božího Slova ovládajícím vlivem, řídícím naše životy, kdyby naše mysl a srdce byly uvedeny pod jeho zdržující moc, pak by zlo, které nyní existuje v církvi a v rodinách, nemělo místa. Na obrácené domácnosti by sestoupilo to nejčistší požehnání a z těchto domovů by se šířil takový vliv, který by učinil lid Boží velikou mocí na straně pravdy. SD 347.3

Nyní je čas, abychom bděli a modlili se, odložili veškeré sebeuspokojování, pýchu a sobectví. Drahocenné okamžiky, které jsou nyní mnohými promrhány místo aby byly využity, by měly být stráveny v rozjímání a na modlitbě. ... SD 347.4

Ve dni Kristovy korunovace On neuzná za svého nikoho, kdo bude mít nějakou poskvrnu nebo vrásku anebo něco podobného. Ale svým věrným dá koruny nesmrtelné slávy. – RH Nov. 24, 1904 SD 347.5

7. prosince

Bud'te bezúhonní

„A v ústech jejich není nalezena lest; neboť jsou bez úhony před trůnem Božím.“ (Zj 14,5) SD 348.1

Hřích je nenáviděnou věcí. Zničil mravní krásu velkého počtu andělů. Přišel na nás svět a téměř vymazal mravní obraz Boží v člověku. Ale ve své veliké lásce Bůh učinil opatření, pomocí něhož člověk může znovu získat postavení, z kterého spadl do poddanosti pokušitele. Kristus přišel, aby se postavil v čele lidstva a vypracoval v našem zájmu dokonalý charakter. ... *„Kteříž pakkoli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti.“ (J 1,12) ... SD 348.2*

Co Pán požaduje od svého krví vykoupeného dědictví? Posvěcení celé bytosti čistotu podobnou čistotě Krista, dokonalé podřízení se vůli Boží... Do svatého města nemůže vstoupit nic poskvrňujícího, anebo působícího lež (Zj 21,27). ... SD 348.3

Můžeme zjevit podobnost našeho božského Pána. Můžeme poznat vědu duchovního života. Můžeme ctít našeho Tvůrce. ... SD 348.4

Výše než může dosáhnout nejvyšší lidská myšlenka, je Boží ideál určený pro Jeho děti. On chce, aby naše mysli byly čisté, naše povahy něžné, naše láska nespoutaná. Pak pokoj, který přesahuje chápání, bude proudit z nás, aby byl požehnáním každému, s kým se stýkáme. Ovzduší obklopující naše duše bude občerstvující. ... SD 348.5

Mnozí se drží pravdy pouze konečky svých prstů. Drahocenný čas, který by měl být stráven mluvením o Spasitelově spásné moci, je mnohými využíván k tomu, že rozšiřují špatné zprávy o druhých. Pokud u nich nenastane rozhodná změna, budou nalezeni lehkými. Pokud nebudou mít zcela proměněný charakter, nikdy nevejdou do nebe. ... Skutečně obrácený člověk nemá žádný sklon přemýšlet nebo mluvit o chybách jiných. Jeho rty jsou posvěceny a jako Boží svědek přináší svědectví o tom, jak Boží milost proměnil a jeho srdce. ... Pouze ti vejdu do nebe, kteří přemohli pokušení přemýšlet a mluvit o zlu. – RH Nov. 24, 1904 SD 348.6

8. prosince

Přemáhejme svět skrze víru

„Všecko zajisté, což se narodilo z Boha, přemáhá svět; a toť jest to vítězství, kteréž přemáhá svět, víra naše.“ (1 J 5,4) SD 349.1

Dnes satan představuje stejná pokušení, jaká představil Kristu, nabízí nám království světa výměnou za naši věrnost. Ale nad tím, kdo hledí na Ježíše jako na Vůdce a Dokonavatele své víry, satanská pokušení nemají žádnou moc. Nemůže přimět k hříchu toho, kdo přijímá vírou ctnosti Toho, který byl pokoušen ve všem podobně jako my, avšak bez hříchu (Žd 4,15). SD 349.2

„Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.“ (J 3,16) Ten, kdo lituje svého hříchu a přijímá dar života Syna Božího, nemůže být přemožen. Drže se vírou božské přirozenosti, stává se dítětem Božím. Modlí se, věří. Když je pokoušen a zkoušen, dožaduje se moci, kterou Kristus umíraje dal a vítězí skrze Jeho milost. Toto potřebuje pochopit každý hříšník. Musí litovat svých hříchů, musí věřit v moc Kristovu a přijímat tu moc, která ho může zachránit a zachovat od hříchu. – RH Jan. 28, 1909 SD 349.3

Křesťan si nemůže ponechat své hříšné zvyky a pěstovat své vady charakteru, ale naopak, má se obnovit v duchu a ve své mysli podle Božího podobenství. Vaše povahové nedostatky mohou být jakékoli, Duch Páně vás uschopní je rozeznat a dá vám milost, abyste je mohli překonat. Skrze zásluhy krve Kristovy se můžete stát vítězi, dokonce více než vítězi. ... SD 349.4

Pravda musí být přijata do duše a ona způsobí posvěcení charakteru. Očistí a povznese život a uschopní vás pro vstup do příbytků, které Ježíš odešel připravit těm, kteří Ho milují. SD 349.5

Nebesa mají pro nás cenu všeho, a jestliže ztratíme nebesa, ztratíme všechno. – Undated Manuscript 51 SD 349.6

9. prosince

A Jeho odplata je s Ním

„A aj, přijduť brzo, a odplata má se mnou, abych odplatil jednomu každému podle skutků jeho.“ (Zj 22,11) SD 350.1

Naše práce zde brzo skončí a každý člověk obdrží svou odměnu podle své vlastní práce. Byla mi ukázána odměna svatých, nesmrtelné dědictví, a viděla jsem, že ti, kdo pro pravdu nejvíce vytrpěli, si nebudou myslet, že to byla těžká doba, ale uznají, že nebesa získali dosti lacino. – 1T 381
SD 350.2

Každý den je zatížen záznamy o nesplněných povinnostech, nedbalosti, sobectví, klamání, podvodu a šizení. Jak obrovské množství zlých skutků je hromaděno pro konečný soud! Až Kristus přijde... jaké odhalení bude potom učiněno! – 2T 160 SD 350.3

Každý dobrý i každý zlý skutek a jeho vliv na jiné je vyznačen Zpytatelem srdcí, kterému je zjeveno každé tajemství. A odměna bude podle pohnutek, které daly podnět skutkům. – 2T 520 SD 350.4

Příchod Kristův je blízký a velmi rychlý (Sf 1,14). Čas, který ještě zbývá k práci, je krátký, a muži a ženy hynou. ... Potřebujeme, aby se nás zmocnila proměňující moc Boží, abychom mohli pochopit potřeby hynoucího světa. Břímě mého poselství k vám zní: Připravte se, připravte se na setkání s Pánem. Ozdobte své lampy (Mt 25,7) a necht' světlo pravdy vyzařuje na postranní cesty i mezi ploty. Svět má být varován před přibližujícím se koncem všech věcí. ... SD 350.5

Potřebujeme přítomnost Svatého Božího Ducha v nás, aby naše srdce byla obměkčena a abychom do díla nevnášeli tvrdého ducha. Modlím se, aby se Duch svatý plně zmocnil našich srdcí. Jednejme jako dítky Boží, které od Něho očekávají radu a jsou ochotné kdekoli pracovat na uskutečnění Jeho plánů. Bůh bude takovým lidem oslaven a ti, kteří budou svědky vaší horlivosti, řeknou: Amen, amen – 9T 105-108 SD 350.6

10. prosince

Drž se pevně a buď připraven

„Pomniž tedy, co jsi přijal a slyšel, a ostříhej (drž se pevně – KJV), a čiň pokání. Pakli bdíti nebudeš, přijduť na tě jako zloděj, a nezvíš, v kterou hodinu na tě přijdu.“ (Zj 3,3) SD 351.1

„Pomniž tedy, co jsi přijal a slyšel, a ostříhej, a čiň pokání.“ Ti, kteří se znovu zrodily, si pamatují, s jakou radostí a potěšením přijali světlo nebes a jak byli horliví vypravovat každému o svém štěstí. ... SD 351.2

„Drž se pevně.“ To neznamená držet se pevně našich hříchů, nýbrž přidržovat se pevně útěchy, víry a naděje, kterou nám Bůh uděluje ve svém Slově. Nikdy nebudte znechucení. Znechucený člověk nemůže ničeho dosáhnout. Satan se vás snaží znechutit, když vám říká, že služba Bohu nepřináší žádný užitek ani zisk, a že je to správné, když hledáme rozkoš a potěšení v tomto světě. Ale *„co prospěje člověku, by všecken svět získal, a své duši škodu učinil“* (Mk 8,36)? Světské rozkoše můžete mít pouze na úkor budoucího světa; můžete si však dovolit zaplatit tak vysokou cenu? Máme se „držet pevně“ a žít podle všeho světla, které jsme obdrželi z nebe. Proč? Protože Bůh chce, abychom se pevně chopili věčné pravdy a působili jako Jeho pomocná ruka oznamující světlo těm, kteří nejsou obeznámeni s Jeho láskou k nim. Když jste se odevzdali Kristu, učinili jste slib v přítomnosti Otce, Syna, i Ducha Svatého tří velkých osobních nebeských Důstojností. „Držte se pevně“ tohoto slibu. ... SD 351.3

Nepřítel nemůže nikdy vytrhnout z ruky Kristovy ty, kteří prostě věří v Jeh o zaslíbení. Jestliže duše důvěřuje a působí v poslušnosti, mysl je vnímavá k božským vlivům a světlo Boží v ní svítí, dávajíc jí rozumnost. Jaké výsady máme v Ježíši Kristu! – Manuscript 92, 1901 SD 351.4

Máme pozorně bdít, protože přichází Pán. ... Každý okamžik má být poctivě využitý. *„Kdož by setrval až do konce, tent' spasen bude.“* (Mt 24,13) – RH Feb. 3, 1903 SD 351.5

11. prosince

Spěcháme k Jeho návratu svatým obcováním

„Jacipak vy býti máte v svatých obcováních a v pobožnostech, očekávající a chvátající ku příští dne Božího?“ (2 Pt 3,11.12) SD 352.1

Mnozí, kteří vyznávají, že očekávají brzký příchod Kristův, se přizpůsobují tomuto světu a horlivěji usilují o souhlas těch, kteří jsou kolem nich, než o schválení Boží. ... SD 352.2

Mnozí z těch, kteří vyznávají, že jsou křesťané, se oblékají, mluví a jednají jako svět, a to jediné, podle čeho je lze poznat, je jejich vyznání. Ačkoli předstírají, že očekávají na Krista, jejich obcování není u nebeských, ale u světských věcí (viz též – EW 108). SD 352.3

„Jací pak mají být v svatých obcováních a v pobožnostech“ ti, kteří tvrdí, že „očekávají a chvátají ku příští dne Božího?“ (2 Pt 3,11.12) ... SD 352.4

Cesta do nebe je hrbolatá. Je na ní trní a bodláčí; my ale můžeme po této nerovné cestě kráčet s radostí, neboť víme, že Ježíš, ten Král slávy, už před námi po ní šel. Musíme se radovat, že můžeme následovat Jeho šlépěje a být účastníky Jeho utrpení, abychom jednou mohli být účastníky Jeho slávy. SD 352.5

A což teprve tehdy, když výčitky budou na mě padat, dokonce od těch, kteří vyznávají, že očekávají na Pána? ... Mám si stěžovat, když Ježíš snášel posměšky a výsměch od svého vlastního lidu? ... Ne, nebudu si stěžovat. Budu se spíše radovat a jsem nesmírně spokojená, že jsem byla uznána za hodnou trpět pro Kristovo jméno, a že moje odměna je v nebesích. Dejte mi pouze dědictví v slávě, a to mi bude stačit. ... SD 352.6

Snažme se být křesťany (Kristu podobnými) v každém slova smyslu, a necht' naše oblečení, rozhovory a jednání dokazují, že Kristus přebývá v nás, ta naděje slávy (Ko 1,27), a že očekáváme blahoslavenou naději a slavný příchod Ježíše Krista (Tt 2,13). ... Moje city, zájmy, poklady, všechno je v jasném světě, který přijde. Toužím uzřít Krále v Jeho okrase (Iz 33,17). – RH June 10, 1852 SD 352.7

12. prosince

Vrátí se jako ochránce a zastánce svého lidu

„A což by pak Bůh nepomstil vyvolených svých, volajících k němu dnem i nocí, ačkoli i prodlévá jim?“ (L 18,7) SD 353.1

Nyní, když veliké světlo svítí ze Slova Božího, činíc temná tajemství jasnými jako den, je den milosrdenství, naděje, radosti a ujištění pro všechny, kteří budou mít z toho užitek, pro všechny, kteří otevrou své mysli a srdce jasným paprskům Slunce spravedlnosti. ... SD 353.2

Ve všech částech světa jsou pilní studenti prorockého Slova, kteří budou získávat stále větší světlo ze zkoumání Písma svatého. Ono je pravdou všem národům, pokolením a lidu. Tito vyjdou z největších bludů a zaujmou místo těch, kteří měli příležitosti a výsady a nevážili si jich. ... Nyní činíme volbu a brzy uvidíme rozdíl mezi tím, kdo slouží Bohu, a tím, kdo Jemu neslouží (Mal 3,18). ... SD 353.3

Čas od času Pán oznamuje svůj způsob činnosti. ... A když přichází krize, zjevuje se a přerušuje působení satanských plánů. Často dopouští, aby do událostí národů, rodin a jednotlivců přišla krize, aby Jeho působení mohlo být patrné. Tehdy připustí skutečnost, aby bylo známo, že je Bůh v Izraeli, který udržuje a obhajuje svůj lid. SD 353.4

Tehdy, až otevřený odpor vůči zákonu Hospodinovu bude téměř všeobecný, až Jeho lid bude utiskován v soužení svými bližními, Bůh zakročí. Vroucí modlitby Jeho lidu budou vyslyšeny, neboť On je potěšen, když Jeho lid Ho hledá celým srdcem a spoléhá na Něho jako na svého Vysvoboditele. On chce učinit tyto věci pro svůj lid. ... Zaslíbení zní: *„Pán pomstí své vyvolené, kteří k Němu volají dnem i nocí.“* (L 18,7) – GCB 1.kvartál 1900 SD 353.5

13. prosince

Bude pro nás stánkem

*„Nebo tu mne ukryje v Stánku svém, v den zlý schová mne v skryši stanu svého, a na skálu vy-
zdvihne mne.“ (Ž 27,5) SD 354.1*

Pro opravdové a věrné křesťany existuje taková radost a útěcha, o které svět neví. Pro ně je to tajemstvím. Naděje křesťana je velká svou nesmrtelností a plná svou slávou. Sahá až za oponu a je jako kotva pro duši, stejně tak jistá, jako i stálá. A když bouře hněvu Božího dolehne na bezbožné, naděje křesťanů nezklame, neboť budou ukryti v Jeho stánku. – YI May 1854 SD 354.2

Před námi je doba soužení; soudy Boží přicházejí na náš svět. Národy země se chvějí. Na každé straně budou zkoušky a zmatky; lidé zmrtnějí pro strach (L 21,26). A co budeme dělat my v tom dni? Ačkoli *„motati se bude země jako opilý, a přenesena bude jako chaloupka“* (Iz 24,20), jestliže jsme učinili Boha naší důvěrou, On nás vysvobodí. *„Ten, kdož v skryši Nejvyššího přebývá, v stínu Všemohoucího odpočívati bude.“ „Poněvadž jsi Hospodina, kterýž útočiště mé jest, a Nejvyššího za svůj příbytek položil, nepřihodí se tobě nic zlého... Nebo andělům svým přikázal o tobě, aby tě ostříhali na všech cestách tvých“* (Ž 91,1.9-11). – RH March 15, 1887 SD 354.3

Kristus vidí ukončení boje. Bitva je stále více nelítostnější. Brzy přijde Ten, jenž má právo (Ez 21,27) a převezme do svého vlastnictví všechny pozemské věci. Všechny zmatky, násilí a zločiny, které se odehrávají na tomto světě, jsou vyplněním slov Kristových. Jsou to znamení Jeho blízkého příchodu. A ve dni tohoto příchodu Kristus ochrání ty, kteří Ho následovali jako cestu, pravdu i život (J 14,6). On slíbil, že bude jejich svatyní. Říká jim: Vejděte do bezpečného útočiště na maličkou chvilku a skryjte se, dokud neočistím zemi od její nepravosti (Iz 26,20.21). – Letter 264, 1903

SD 354.4

14. prosince

Období zkoušky se rychle uzavírá

„Kdo škodí, škod' ještě; a kdo smrdí, smrd' ještě; a kdo jest spravedlivý, ospravedlni se ještě; a svatý posvěť se ještě.“ (Zj 22,11) SD 355.1

Všichni, kteří chtějí, aby jejich jméno bylo zachováno v knize života, by měli nyní v těchto málo zbývajících dnech zkoušky trápit své duše před Bohem, rmoutit se nad hříchy a činit pravé pokání. Musí u nich nastat hluboké a poctivé zkoumání srdce. Povrchní a lehkovážný duch, který je pěstován tak mnohými vyznávajícími křesťany, musí být odložen. Všechny, kteří chtějí potlačit zlé sklony usilující o nadvládu, čeká vážný boj. Dílo přípravy je dílem osobním. Nebudeme spaseni ve skupinách. Čistota a zbožnost jednoho nevynahradí nedostatek těchto vlastností u jiných. ... Každý musí být zkoušen a nalezen bez poskvrny, vrásky nebo něčeho podobného. SD 355.2

Slavnostní jsou scény spojené se závěrečným dílem smíření. Důležité jsou zájmy týkající se toho. Soud nyní probíhá v nebeské svatyni. Ve vznešené přítomnosti Boží budou naše životy prozkoumány. ... SD 355.3

Když se dílo vyšetřujícího soudu skončí, osud všech bude rozhodnut buď pro život, nebo smrt. Zkouška bude ukončena krátce před objevením se Pána na nebeských oblacích. ... Ve velkém nebezpečí jsou ti, kdož unaveni bděním se obrátí ke svodům světa. Právě tehdy, když obchodník bude plně zaměstnán honbou za ziskem, kdy milovník radovánek se bude oddávat požitkům, kdy marnivá dáma se bude ověšovat šperky, se může stát, že Soudce vší země pronese rozsudek: *„Zvážen jsi na váze, a nalezen jsi lehký“* (Da 5,27); (viz též – GC 491). SD 355.4

Tiše, nepozorovaně jako zloděj o půlnoci, nadejde rozhodující hodina, která určí nezměnitelný osud každého člověka, konečné odvolání milosrdenství nabídnuté hříšnému člověku. *„Protož bděte... aby snad přijda v nenadále, nenalezl vás, a vy spíte.“* (Mk 13,35.36) – RH Nov. 9, 1905 SD 355.5

15. prosince

Zve nás ke svatební večeři

„I řekl mi: Piš: Blahoslavení, kteříž jsou k večeři svatby Beránkovy povoláni. A řekl mi: Tato slova Boží jsou pravá.“ (Zj 19,9) SD 356.1

Pán Ježíš zkouší lidská srdce zjevením svého milosrdenství a přehojné milosti. Uskutečňuje tak úžasné proměny, že satan se vším svým vítězným vychloubáním, se vším svým spiknutím zla spojeným proti Bohu a zákonům Jeho vlády, vidí v nich nedobytné pevnosti i pro svou vychytralost a své podvody. Jsou pro něho nepochopitelnou záhadou. Andělé Boží, serafíni a cherubíni, mocnosti určené ke spolupráci s lidskými nástroji, hledí s údivem a radostí, že padlí lidé, kdysi děti hněvu, rozvíjejí pod Kristovým vedením charakter podle božské podobnosti, aby se stali Božími syny a dcerami a aby hráli důležitou roli v práci i radostech nebeských. SD 356.2

Své církvi dal Kristus neomezené možnosti, aby mohl získat velký užitek slávy od svého vykoupeného a zaplaceného vlastnictví. Církev, nadaná spravedlností Kristovou, je Jeho klenotnicí, ve které se má zjevit v konečné přehlídce plnost bohatství Jeho milosti, Jeho lásky, Jeho milosrdenství. V Jeho prostřednické modlitbě je prohlášení, že Otcova láska k nám je stejně tak veliká jako k Němu, jednoroznému Synu a že budeme s Ním tam, kde je On, navěky jedno s Kristem a Otcem. To je divem pro nebeské zástupy a jejich velikou radostí. Dar Jeho Svatého Ducha, bohatý, plný a přehojný, má být pro Jeho církev ochranou a ohnivou zdí, kterou mocnosti pekl a nepřemohou. Ve své neporušené čistotě a neposkvrněné dokonalosti pohlíží Kristus na svůj lid jako na odměnu za všechno své utrpení, ponížení, lásku a dovršení své slávy. Kristus je velikým středem, z kterého vyzařuje všechna sláva. *„Blahoslavení, kteříž jsou k večeři svatby Beránkovy povoláni.“ (Zj 19,9) – TM 18, 19 SD 356.3*

Kristus přichází s mocí a velikou slávou

„Když pak přijde Syn člověka v slávě své, a všickni svatí andělé s ním, tedy se posadí na trůnu velebnosti své.“ (Mt 25,31) SD 357.1

Žádný lidský jazyk nemůže vylicit scény druhého příchodu Syna člověka na nebeských oblacích. ... Přijde oděn v rouše světla, které nosil na sobě ode dnů věčnosti. Budou Jej doprovázet andělé. Deseti tisíce deseti tisíců Ho budou doprovázet na Jeho cestě. Zazní zvuk trouby, volající spící mrtvé z hrobu. Kristův hlas pronikne hrobem a doletí k uším mrtvých, *„a všickni, kteříž v hrobích jsou... půjdou ven“* (J 5,28.29). – RH Sep. 5, 1899 SD 357.2

Kristus přichází ve své vlastní slávě a ve slávě Otce. A na Jeho cestě Jej budou provázet svatí andělé. Když celý svět bude ponořen ve tmě, tehdy v každém příbytku svatých bude světlo. Na ně dopadnou první paprsky světla Kristova druhé ho příchodu. Jeho nádhera bude zářit neposkvrněným světlem a Kristus Vykupitel bude uctěn všemi, kdož Mu slouží. Zatímco bezbožní budou prchat, budou se Kristovi následovníci radovat v přítomnosti Kristově. – PK 720 SD 357.3

„Nebo jakož blesk vychází od východu slunce, a ukazuje se až na západ, tak bude i příchod Syna člověka.“ (Mt 24,27) Bude provázen všemi nebeskými zástupy. *„Přijde Syn člověka v slávě své, a všickni svatí andělé s ním.“* (Mt 25,31) *„Kterýž pošle anděly své s hlasem velikým trouby, i shromáždí vyvolené jeho.“* (Mt 24,31) ... SD 357.4

Teprve až Kristus přijde osobně, může se Jeho lidu dostat království. ... Člověk ve svém současném stavu je smrtelný, pomíjející; avšak království Boží bude nepomíjející, potrvá navěky. Proto člověk ve svém současném stavu nemůže vstoupit do království Božího. Až však přijde Ježíš, dá svému lidu nesmrtelnost; a pak jej povolá, aby přijal království, jehož byl dosud jen dědicem. – GC 322, 323 SD 357.5

17. prosince

Věrní budou spaseni

„Kterýž pošle anděly své s hlasem velikým trouby, i shromáždít vyvolené jeh o ode čtyř větrů, a od končin nebes až do končin jejich.“ (Mt 24,31) SD 358.1

V moci Toho, který jde vítězně, aby zvítězil, může slabý, omezený člověk získat vítězství. – Manuscript 151, 1899 SD 358.2

Lev z pokolení Judova, tak strašný k těm, kdož odmítli Jeho milost, bude Beránkem Božím pro poslušné a věrné. Ohnivý sloup, který zvěstoval hrůzu a hněv přestupníkům zákona Božího, je znamením světla, milosrdenství a vysvobození pro ty, kdož zachovávají Jeho přikázání. Rámě, jež je dost silné, aby rozdrtilo odbojné, je také dost silné, aby osvobodilo věrné. Každý, kdo je věrný, bude spasen. *„Pošle anděly své s hlasem velikým trouby, i shromáždít vyvolené jeho ode čtyř větrů, a od končin nebes až do končin jejich.“ (Mt 24,31) SD 358.3*

V porovnání s miliony lidí celého světa bude lidu Božího malé stádo, jako tomu vždy tak bylo; budou-li však stát za pravdou, jak je zjevena v Slově Božím, bude Bůh jejich záštitou. Jsou pod ochranným štítem Všemohoucího. Bůh tvoří vždy většinu. Až hlas poslední polnice pronikne do žaláře mrtvých a spravedliví vyjdou z vítězoslávou, volajíce: *„Kde jest, ó smrti, osten tvůj? Kde jest, ó peklo, vítězství tvé?“ (1 K 15,55)*, pak budou dítky Boží stát s Bohem, s Kristem, s anděly, s věrnými všech věků a budou ve velké většině. ... SD 358.4

Ve svatém vidění spatřil prorok konečné vítězství, kterého se dožije ostatek Boží církve. Píše: *„A viděl jsem jako moře sklené, smíšené s ohněm, a ty, kteříž zvítězili nad tou šelmou a obrazem jejím a nad charakterem jejím i nad počtem jména jejího, ani stojí nad tím mořem skleným, majíce harfy Boží, a zpívají píseň Mojžíše, služebníka Božího, a píseň Beránkovu, řkouce: Velicí a předivní jsou skutkové tvoji, Pane Bože všemohoucí, spravedlivé a pravé jsou cesty tvé, ó Králi svatých“ (Zj 15,2.3) – AA 589, 590 SD 358.5*

Mrtví v Kristu vstanou nejprve

„Nebo sám ten Pán s zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sestoupí s nebe, a mrtví v Kristu vstanou nejprvé.“ (1 Te 4,16) SD 359.1

Dárce života vzbudí své vykoupené dědictví v prvním vzkříšení, když nastane ona triumfální hodina a když zazní poslední zatroubení, a obrovská armáda vyjde ven ke svému věčnému vítězství, každý spící svatý bude zachován v bezpečí a bude ostříhán jako vzácný drahokam, který Bůh zná podle jména. Skrze moc Spasitele, která v nich přebývala dokud ještě žili, a protože byli účastníky božské přirozenosti, proto jsou vyvedeni z mrtvých. – Letter 65a, 1894 SD 359.2

„Přijde hodina,“ řekl Kristus, *„v kterouž všichni, kteříž v hrobích jsou, uslyší hlas jeho, a půjdou ven.“* (J 5,28.29) Tento hlas se bude rozléhat skrze všechna obydlí mrtvých; a každý svatý, který spí v Ježíši, se probudí a opu stí své vězení. Pak ctnosti charakteru, které jsme obdrželi z Kristovy spravedlnosti, nás spojí s pravou velikostí na nejvyšší úrovni. – RH Sep. 20, 1898 SD 359.3

Vítězství spících svatých bude slavným ránem vzkříšení. ... Dárce života bude korunovat nesmrtelností všechny, kteří vyšli z hrobu. – YI Aug. 11, 1898 SD 359.4

Tam stojí vzkříšený zástup. Poslední myšlenka byla o smrti a jejích bolestech. Poslední myšlenky byly o hrobu a smrti, ale nyní provolávají: *„Kde jest, ó smrti, osten tvůj? Kde jest, ó peklo, vítězství tvé?“* (1 K 15,55) ... Zde stojí, dostali konečný dotyk nesmrtelnosti a jdou vstříc svému Pánu ve vzduchu (1 Te 4,17). ... Na každé straně jsou zástupy andělů; pak andělský sbor propukne v mohutný chvalozpěv vítězství, andělé v obou zástupech se spojí v písní a vykoupený zástup se připojí, jako kdyby zpíval tuto píseň již na zemi, a skutečně tomu tak bylo. O, jaká to hudba! Není v ní ani jednoho rušivého tónu. Každý hlas provolává: *„Hoden jest ten Beránek zabítý.“* (Zj 5,12) Vidí užitek své duše a je spokojen (Iz 53,11 – KJV). – Manuscript 18, 1894 SD 359.5

Uchváčení vzhůru, abychom byli s Kristem navždy

„Potom my živí pozůstavení spolu s nimi zachváčení budeme do oblaků, vstříc Pánu v povětří, a tak vždycky se Pánem budeme.“ (1 Te 4,17) SD 360.1

Ježíš přijde, avšak ne tak, jako při svém prvním příchodu jako nemluvně v Betlémě, ani ne tak, jak vjížděl do Jeruzaléma, kdy učedníci chválili Boha a hlasitě volali Hosana. Přijde ve slávě svého Otce a s celou družinou andělů, která Jej bude doprovázet na Jeho cestě na zem. Celé nebe bude vyprázdněno od andělů. Čekající svatí Jej budou vyhlížet a upřeně se dívat do nebe, tak jak to činili „muži galilejští“ (Sk 1,11), když vystupoval vzhůru z hory Olivetské. Tehdy, pouze ti, kteří jsou svatí, ti, kteří cele následovali tichý Vzor, když Ho spatří, s úchvatnou radostí zvolají: „*Aj, Bůh náš tento jest, očekávali jsme na něj, a vysvobodil nás.*“ (Iz 25,9) A budou proměněni „*hned pojednou, v okamžení, k zatroubení poslednímu*“ (1 K 15,51), které probudí spící svaté, a povolá je z jejich prachových lůžek, oděné slavnou nesmrtelností, volající: Vítězství! Vítězství nad smrtí i hrobem! Proměnění svatí jsou uchváčení spolu s nimi vstříc Pánu do vzduchu, už nikdy více nebudou odděleni od předmětu své lásky. – RH June 10, 1852 SD 360.2

Věrní následovníci znali Pána Ježíše jako svého stálého společníka a důvěrného přítele. Byli s Ním těsně spojeni, měli stálé spojení s Bohem. Vyzařovala z nich Boží sláva. Poznali Boží slávu a ta se v nich zrcadlila jako v tváři Ježíše Krista. Až jejich Pán přijde podruhé, budou se radovat v nezměněné záři Jeho královského majestátu. Připravili se pro život v nebi, protože mají nebe ve svých srdcích. ... SD 360.3

S radostí, že se blíží jejich vykoupení, vycházejí vstříc ženichovi se slovy: „*Aj, Bůh náš tento jest, očekávali jsme na něj, a vysvobodil nás.*“ (Iz 25,9) – COL 421 SD 360.4

20. prosince

Všechny národy jsou shromážděny před soudem

„A shromáždění budou před něj všickni národové. I rozdělí je na různě, jedny od druhých, tak jako pastýř odděluje ovce od kozlů.“ (Mt 25,32) SD 361.1

Soud se bude odehrávat v přítomnosti celého vesmíru, neboť na tomto soudu bude obhájena Boží vláda a Jeho zákon bude vyvýšen jako „*svatý, spravedlivý a dobrý*“ (Ř 7,12). Tehdy bude rozhodnut každý případ a nad každým bude vynesena rozsudek. Hříšník se pak nebude jevit přitažlivým, ale bude viděn v celé své odporné velikosti. – RH Sep. 20, 1898 SD 361.2

„A shromáždění budou před něj všickni národové.“ ... Každý čin, malý i velký, bude rozpoznán. Ten, který byl zde považován za bezvýznamný, se pak zjeví, jakým ve skutečnosti je. Budou rozpoznány dva haléře vdovy. Nabídnutý šálek studené vody, návštěva ve vězení, nakrmení hladového všechno přinese svou vlastní odměnu. A každá nesplněná povinnost, sobecký čin nezůstane zapomenut. Před otevřeným soudním dvorem u trůnu Božího budou odhaleny velmi odlišné věci, podle toho, co způsobily, když byly vykonány. ... Bude zjeveno, že tyto sobecké radovánky a požitky učinily lidskou bytost více milovníkem rozkoší než milovníkem Boha (2 Tm 3,4). ... Ale nikdo nemusí být oklamán; a nebudeme, jestliže se plně postavíme na stranu Krista, abychom ho následovali skrze zlou i dobrou pověst (2 K 6,8). – RH Sep. 5, 1899 SD 361.3

Charakter, jaký nyní projevujeme, rozhodne o našem budoucím osudu. Štěstí nebes se nachází v podřízení se vůli Boží, a jestliže se lidé stanou členy královské rodiny v nebesích, bude to proto, že nebesa jim začala už na zemi. ... Spravedlivý vezme každou milost, každou vzácnou, posvěcenou schopnost do nebeských dvorů a vymění zemi za nebe. Bůh ví, kdo jsou věrní a opravdoví poddaní Jeho království na zemi, a ti, kdo konají Jeho vůli na zemi tak, jak je konána v nebi, se stanou členy královské rodiny v nebesích. – RH March 26, 1895 SD 361.4

21. prosince

Obdržíme korunu života

„Blahoslavený muž, kterýž snáší pokušení; nebo když bude zkušén, vezme korunu života, kterouž zaslíbil Pán těm, kdož ho milují (Jk 1,12) SD 362.1

Když Pán shromáždí své klenoty, na opravdového, upřímného a čestného pohlédne s potěšením. Andělé jsou zaměstnáni zhotovováním korun pro takové a na těchto hvězdami vysázených korunách se bude odrážet jas světla, které září od Božího trůnu. – 5T 96 SD 362.2

Mluvte o nebeských věcech. Mluvte o Ježíši, Jeho kráse a slávě a o Jeho nehynoucí lásce k vám, a necht' vaše srdce přetéká láskou a vděčností k Němu, který zemřel, aby vás zachránil. O, připravte se na setkání se svým Pánem v pokoji. Ti, kteří jsou připraveni, brzy obdrží nevadnoucí korunu života a navždy budou žít v království Božím s Kristem, s anděly a s těmi, kteří byli vykoupeni drahou krví Kristovou. – YI December 1852 SD 362.3

Jsou takoví, kteří čekají, aby byli korunováni slávou, ctí a nesmrtelností. Nemusíte hovořit... o slávě světa, nebo chválit její velikány. Všichni jsou marností. Necht' se jich ale dotkne prst Boží a oni se brzy vrátí zpět do prachu. Já chci slávu, která je trvalá, slávu, která je nesmrtelná, slávu, která nikdy nepomine; korunu, která je bohatší než jakákoli koruna, která kdy zdobila hlavu nějakého panovníka. – RH Aug. 17, 1869 SD 362.4

V tento den vykoupení zazáří ve slávě Otce a Jeho Syna. Nebeští andělé se dotknou svých zlatých harf, uvítají krále a ty, kteří jsou kořistí Jeho vítězství ty, kteří vyprali svá roucha a vybílili je v krvi Beránka (Zj 7,14 – KJV). Zazní píseň vítězství, naplňující celá nebesa. Kristus zvítězil. Vstupuje do nebeských dvorů v doprovodu svých vykoupených, kteří jsou svědectvím, že Jeho poslání, utrpení a sebeobětování nebylo marné. – RH Nov. 24, 1904 SD 362.5

Veliký zástup vchází do města Božího

„Potom pohleděl jsem, a aj, zástup veliký, kteréhož by žádný přečisti nemohl, ze všech národů a pokolení a lidí i jazyků, ani stojí před trůnem a před obličejem Beránka, oblečení jsou v bílé roucho, a palmy v rukou jejich.“ (Zj 7,9) SD 363.1

Mezi obyvateli země, roztroušeni po celém světě, jsou takoví, kteří nepadají před Bálem na kolena. Jako hvězdy na nebi, které se objevují jen v noci, zazáří tito věrní, až tma přikryje zemi a temnota zahálí národy (Iz 60,2). V pohanské Africe, v katolických zemích Evropy a Jižní Ameriky, v Číně, v Indii, na mořských ostrovech a ve všech temných koutech země má Bůh připraveny šiky vyvolených, kteří zazáří v temnotě a odpadlému světu jasně zjeví proměňující sílu poslušnosti zákona Božího. Již dnes se takoví objevují v každém národě a mluví každým jazykem; a v hodině nejhlubšího odpadnutí, až satan vynaloží největší úsilí, aby *„všichni, malí i velcí, bohatí i chudí, svobodní i v službu podrobení,“* přijali pod trestem smrti znamení, že zachovávají falešný den odpočinku, tehdy tito věrní, *„bez úhony, a upřímní synové Boží, bez obvinění“* zazáří *„jako světla na světě“* (Zj 13,16; Fp 2,15). – PK 188,189 SD 363.2

Pamatujme si, že se zakrátko bude konat velké shromáždění. Před námi je věčný život i město Boží. Budou tam Boží andělé, bude tam Kristus. – Manuscript 101, 1908 SD 363.3

Brány města budou otevřeny na svých třpytivých závěsech a národy, které zachovávaly pravdu, vstoupí dovnitř. Koruna bude vložena na každou hlavu. Budou pronesena slova: *„Podťež požehnání Otce mého, dědičně vládněte královstvím, vám připraveným od ustanovení světa.“* (Mt 25,34) Pro koho je to připraveno? Pro poslušné; pro ty, kteří zachovávají Jeho přikázání a činí Jeho vůli. ... Když se svatí andělé dotknou svých harf, On chce, abyste je následovali i, zpívající píseň vítězství v městě Božím. – Manuscript 113, 1908 SD 363.4

23. prosince

Dědičně obdržíme království

„Podťež požehnání Otce mého, dědičně vládněte královstvím, vám připraveným od ustanovení světa.“ (Mt 25,34) SD 364.1

Každý náš skutek pomoci Božímu lidu bude odměněn, jako by byl učiněn Jemu. SD 364.2

Ve dni konečného účtování Kristus nepředstaví lidem své veliké dílo, které vykonal pro ně, když dal svůj život pro jejich vykoupení. On jim představí věrnou práci, kterou oni vykonali pro Něj. Jaká podivuhodná láska! On dokonce zmiňuje práci pohanů, kteří neměli rozumové poznání zákona Božího, ale kteří činili ty věci, které zákon požadoval, protože byli citliví na hlas promlouvající k nim ve věcech přírody. Když Duch svatý vštěpuje Kristova Ducha do srdce divocha a on se přátelí s Božími služebníky, oživující náklonnost srdce je proti jeho přirozenosti, proti jeho poznání. Milost Boží, působící na zatemněnou mysl, obměkčí divokou přirozenost nedotčenou moudrostí lidí. ... SD 364.3

Kristus vštěpuje svou milost do srdce divocha a on pomáhá potřebám misionáře, dokonce předtím, než slyšel nebo pochopil slova pravdy a života. Hle, zástup shromážděný kolem Božího služebníka, aby mu ublížil! Ale Pán působí na srdce a mysl možná jednoho člověka, aby vystupoval ve prospěch Jeho služebníka; a když válečná rada určila zničení křesťanského života a, přímluva tohoto divocha zvrátí jejich rozhodnutí a jeho život je ušetřen. O, jaká láska, která vede tohoto divocha, aby učinil tento jeden skutek! Takovým Kristus na soudu říká: *„Nebo jsem lačněl, a dali jste mi jísti; žíznil jsem, a dali jste mi pít; hostem jsem byl, a přijímali jste mne, nahý, a přioděli jste mne; nemocen jsem byl, a navštívili jste mne; v žaláři jsem seděl, a přicházeli jste ke mně.“ „Podťež požehnání Otce mého, dědičně vládněte královstvím, vám připraveným od ustanovení světa.“ (Mt 25,35.36.34) – RH Sep. 20, 1898 SD 364.4*

24. prosince

Budeme jíst ze stromu života

„Tomu, kdož svítěží, dám jisti z dřeva života, kteréž jest uprostřed ráje Božího.“ (Zj 2,7) SD 365.1

Se zřetelem na blízký příchod Páně, jak horliví bychom měli být v utváření charakterů podle božské podobnosti. ... SD 365.2

„Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec, první i poslední. Blahoslavení, kteříž zachovávají přikázání jeho, aby měli právo k dřevu života, a aby branami vešli do města.“ (Zj 22,13.14) Není to hodno úsilí? Jestliže ztratíme nebe, ztratíme všechno a mezi námi není nikdo, kdo by si to mohl dovolit učinit. Jestliže máme na zřeteli věčné radosti, které očekávají vítěze, a důvěřujeme Kristu, když usilujeme o dokonalost charakteru, myslíte si, že můžeme být nešťastní? Může nás to učinit nešťastnými, když napodobujeme Kristův vzor sebezapření a služby? ... SD 365.3

Usilujeme o život, který se měří životem Božím; proto naše přirozenost musí být přivedena do souladu s vůlí Boží. Musíme naše životní dílo vést tak, abychom mohli s důvěrou přijít k Bohu a otevřít svá srdce před Ním, povědět Mu o všech našich potřebách a věřit, že On nás slyší a že nám dá milost a sílu, abychom mohli uskutečnit všechny zásady Slova Božího. To, co potřebujeme, jsou nebesa, koruna vítězů, vstup branami do města Božího a právo jíst ze stromu života uprostřed ráje Božího. Potřebujeme vidět Krále v Jeho okrase (Iz 33,17). Pak každodenně mějme své oči upřeny na Krista, dokonalost lidského charakteru a uchopením Jeho božství získáme sílu božství, která nám pomůže překonat každý zlý sklon a žádost. – Manuscript 87, 1909 SD 365.4

Děkuji Bohu za svůj život. ... Mám víru, která hledí do budoucnosti a vidí strom života. Na něm roste vzácné ovoce a listy tohoto stromu jsou pro zdraví národů (Zj 22,2). Už není zlomených srdcí, není smutku, není hříchů, není žalu, není utrpení v tomto království slávy. – RH Dec. 23, 1884 SD 365.5

25. prosince

Obdržíme sílu nad pohany

„Kdož by pak vítězil, a ostříhal až do konce skutků mých, dám jemu moc nad pohany.“ (Zj 2,26) SD 366.1

Byl to sám nás Pán, jenž zaslíbil svým učedníkům: *„Jdu, abych vám připravil místo. A když odejdu, a připravím vám místo, zase přijdu, a poberu vás k sobě samému.“* (J 14,3) Byl to laskavý a soucitný Spasitel, jenž předvídal, jak budou Jeho následovníci osamělí a zarmoucení, a přikázal andělům, aby je těšili ujištěním, že se vrátí tak, jak odešel do nebe. Když učedníci pozorně hleděli vzhůru, aby zachytili poslední pohled Toho, jehož milovali, slyšeli tato slova: *„Muži Galilejští, co stojíte, hledíce do nebe? Tento Ježíš, kterýž vzhůru vzat jest od vás do nebe, tak přijde, jakž jste spatřili způsob jeho jdoucího do nebe.“* (Sk 1,11) Andělovo poselství vzbudilo novou naději. Učedníci se *„navrátili do Jeruzaléma s radostí velikou. A byli vždycky v chrámě, chválíce a dobrořečíce Boha“* (L 24,52.53). Neradovali se proto, že Ježíš jim byl odňat a že byli ponecháni, aby sami bojovali se zkouškami a pokušeními světa, nýbrž proto, že je anděl ujistil, že Ježíš se opět vrátí.

SD 366.2

Hlásání Kristova návratu by mělo být nyní, jako tomu bylo v Betlémě, když jej ohlásili andělé pastýřům, blaženou zvěstí, jež vyvolává nesmírnou rado st. Ti, kdož skutečně milují Spasitele, musejí s radostí uvítat oznámení vycházející ze Slova Božího, že Ten, k němuž se soustřeďují jejich naděje na věčný život, znovu přichází, ne aby byl urážen, vystaven posměškům a zavrhován, jako tomu bylo při Jeho prvním příchodu, nýbrž v moci a slávě, aby vysvobodil svůj lid. – GC 339, 340

SD 366.3

Evangelium znamená postupovat vpřed od dobytí k dobytí, od vítězství k vítězství. Velikost království pode vším nebem dána bude lidu svatých Nejvyššího; a budou kralovat a vládnout v tomto království navěky věků (Da 7,27) – 9T 219 SD 366.4

Bude nám dán život bez konce

„Kdo zvítězí, nebude uražen od smrti druhé.“ (Zj 2,11) SD 367.1

„Nebo odplata za hřích jest smrt, ale milost Boží život věčný v Kristu Ježíši, Pánu našem.“ (Ř 6,23) Život je dědictvím spravedlivých, smrt je údělem bezbožných. Mojžiš pravil Izraeli: „Hle, předložil jsem tobě dnes život a dobré, smrt i zlé.“ (Dt 30,15) Smrt, o níž se mluví v těchto částech Písma svatého, není smrtí, jež byla vyslovena nad Adamem, neboť všichni lidé podstupují trest za své přestoupení. Je „druhou smrtí“, opakem věčného života. SD 367.2

Adamův hřích způsobil, že smrt postihla celý lidský rod. Všichni bez rozdílu klesají v hrob. Avšak opatřeními plánu spasení vystoupí všichni ze svých hrobů. *„Bude vzkříšení z mrtvých, i spravedlivých i nespravedlivých;“ „jakož v Adamovi všichni umírají, tak i skrze Krista všichni obživeni budou.“ (Sk 24,15; 1 K 15,22) Je však rozdíl mezi dvěma druhy lidí, kteří vyjdou z hrobů. „Všichni, kteříž v hrobích jsou, uslyší hlas jeho. A půjdou ti, kteříž dobré věci činili, na vzkříšení života, ale ti, kteříž zlé věci činili, na vzkříšení soudu.“ (J 5,28.29) Ti, kdož jsou shledáni hodnými vzkříšení k životu, jsou „blahoslavení a svatí“. „Nad těmi ta druhá smrt nemá moci.“ (Zj 20,6) Ti však, kdož skrze lítost a víru nedosáhnou odpuštění, musejí nést trest za přestoupení. – GC 544 SD 367.3*

Anděl řekl: „Satan je kořen a jeho dítky jsou ratolesti. Nyní je stráven kořen i ratolesti. Zemřeli věčnou smrtí. Již nikdy nebudou vzkříšení a Bůh bude mít čistý vesmír.“ ... Celý vykoupený zastup, staří i mladí, velcí i malí vrhali své třpyticí se koruny k nohám svého Spasitele a padli v pokore k zemi, aby se klaněli Tomu, který žije od věků až na věky. A tato nová překrásná země, se vší svou slávou, se stala věčným dědictvím svatých. – EW 295 SD 367.4

27. prosince

Protože jsme hodni, budeme se procházet v bílém

„Ale máš některé osoby i v Sardis, kteréž neposkvrnily roucha svého, protož budouť se se mnou procházeti v bílém rouše; nebo jsou hodni“ (Zj 3,4) SD 368.1

Když jako vítězové budeme „oděni v bílém rouše,“ Pán uzná naši věrnost tak jistě, jako ve dnech rané křesťanské církve uznal „*některé osoby i v Sardis, kteréž neposkvrnily roucha svého*“ a budeme se procházet s Ním v bílém rouše, neboť skrze Jeho usmiřující oběť budeme toho hodni. ...

SD 368.2

S ohledem na tato povzbudivá zaslíbení, jak horlivě bychom se měli snažit zdokonalit charakter, který nás uschopní, abychom se mohli postavit před Synem Božím! Pouze ti, kteří jsou oděni rouchem Jeho spravedlnosti, budou schopni snést slávu Jeho přítomnosti, když On se objeví s „*mo- cí a slávou velikou*“ (Mt 24,30). SD 368.3

Být vítězem znamená mnoho. Útokům nepřítelů a všech jeho zlých nástrojů musí být rozhodně odoláváno. Každou chvíli musíme být na stráži. Ani na okamžik nesmíme ztratit ze zřetele Krista a Jeho moc zachovat nás v hodině zkoušky (Zj 3,10). Naši dlaň musíme vložit do Jeho rukou, abychom mohli být podpírání mocí síly Jeho (Ef 6,10). – RH July 9, 1908 SD 368.4

Máte-li jednou usednout při Kristově stolu a účastnit se hostiny, kterou připravil na svatbě večere Beránka, musíte mít zvláštní šat, nazvaný svatebním šatem, což je bílé roucho Kristovy spravedlnosti. Každý, kdo má na sobě toto roucho, je oprávněn vstoupit do města Božího; a kdyby Ježíš nebyl tak velice žádostivý, abyste mohli mít místo v příbytcích, které odešel připravit těm, kteří Ho milují, neučinil by tak veliká vydání a všechna tato opatření, abyste mohli být šťastní a mohli usednout u Jeho stolu a těšit se z domova, který odešel připravit pro svou vykoupenou rodinu. – YI Aug. 11, 1886 SD 368.5

28. prosince

Budeme představováni Otci

„Kdo zvítězí, tent' bude odín rouchem bílým; a nikoliť nevymaži jména jeho z knihy života, ale vyznám jméno jeho před obličejem Otce svého i před anděly jeho.“ (Zj 3,5) SD 369.1

Výraz: „Kdo zvítězí“ naznačuje, že každý z nás má něco, nad čím musí zvítězit. Vítěz má být oděn v bílém rouše Kristovy spravedlnosti a je o něm napsáno: *„A nikoli nevymaži jména jeho z knihy života, ale vyznám jméno jeho před obličejem Otce svého i před anděly jeho.“* O, jaká to výsada být vítězem a mít své jméno představeno před Otce samotným Spasitelem! – RH July 9, 1908

SD 369.2

Jaké drahocenné ujištění je obsaženo v tomto zaslíbení! Jaké větší povzbuzení by nám mohlo být darováno, než abychom se mohli stát syny a dcerami Božími? Kdo si oblékne celou zbroj? (Ef 6,11). Kdo se postaví pod krví zbrocený prapor knížete Emmanuele? ... Božské osvícení může přijít na každé zápasící, pokoušené dítě Boží, aby nemuselo podlehnout ve sporu s mocnostmi temnoty, ale aby bylo vítězem v každém boji. – YI Sep. 6, 1894 SD 369.3

Na zkoušené, pokoušené, avšak věrné děti Boží je vloženo neposkvrněné roucho Kristovy spravedlnosti. ... Jejich jména jsou uchována v Beránkově knize života, zapsána mezi věrnými všech dob. Odolávali nástrahám podvodníka. Ačkoli drak zuřil, jejich věrnost neochabla. Nyní jsou na věky zajištěni před lstí pokušitele. ... Ostatky obdrží nejenom odpuštění a budou přijati, ale budou také poctěni. *„Čepice pěkná“* (Za 3,5) bude vložena na jejich hlavy. Mají být králi a kněžími Bohu (Zj 1,6). Zatímco satan přednášel své obžaloby a snažil se zničit tuto skupinu, chodili svatí andělé neviditelně sem a tam a vtiskli jim pečeť živého Boha. To jsou ti, kteří stojí s Beránkem na hoře Sion a mají na svých čelech napsáno jméno Otce (Zj 14,1). – 5T 475, 476 SD 369.4

Budeme učiněni sloupy v chrámu Božím

„Kdo zvítězí, učiním jej sloupem v chrámě Boha svého, a nevyjdeť již více ven, a napíšíť na něm jméno Boha svého, a jméno města Boha svého, nového Jeruzaléma sestupujícího s nebe od Boha mého, i jméno své nové.“ (Zj 3,12) SD 370.1

Jediná naděje každého člověka spočívá v Ježíši Kristu. ... Čistá a svatá roucha nejsou připravená, aby byla oblečena komukoliv, kdo již překročil bránu města. Všichni, kteří vejdou, budou mít na sobě roucho Kristovy spravedlnosti a jméno Boha musí být viditelné na jejich čelech. Toto jméno je symbolem, který apoštol viděl ve vidění a znamená podřízení mysli rozumné a oddané poslušnosti vůči všem Božím příkázáním. – YI Aug. 18, 1886 SD 370.2

Boj, kterým procházíme, je posledním, jaký budeme mít na této zemi. Nyní jsme uprostřed něho. Dvě strany usilují o nadvládu. V tomto boji nemůžeme být neutrální. Musíme stát buď na jedné, nebo na druhé straně. Jestliže zaujmeme naše stanovisko na straně Krista, jestliže Ho uznáme před světem slovy i prací, poneseš živé svědectví pokud jde o to, koho jsme si zvolili, abychom Mu sloužili a ctili Ho. V této vážné době dějin země si nemůžeme dovolit nechat kohokoliv v nejistotě ohledně toho, na čí straně jsme. ... SD 370.3

Abychom mohli dosáhnout vítězství nad každým obklíčením nepřítele, musíme pevně uchopit moc, která je mimo nás. Musíme udržovat trvalé a živé spojení s Kristem, který má moc dát vítězství každé duši, která udržuje postavení víry a pokory. ... Jako ti, kteří mají naději obdržet odměnu vítězů, musíme usilovat vpřed v křesťanském boji, i kdybychom se na každém kroku měli setkávat s odporem. ... Jako vítězové máme jednou s Kristem kralovat v nebeských dvorech. Zvítězit ale můžeme jen skrze krev Beránka a skrze slovo našeho svědectví. *„Kdo zvítězí, učiním je sloupem v chrámě Boha svého.“ (Zj 12,11; 3,12) – RH July 9, 1908 SD 370.4*

30. prosince

Budeme sedět spolu s Kristem na jeho trůnu

„Kdož svítěží, dám jemu seděti s sebou na trůnu svém, jako i já svítěžil jsem, a sedím s Otcem svým na trůnu jeho.“ (Zj 3,21) SD 371.1

V těchto slovech je vyznačena individuální práce pro každého z nás. Máme činit rozhodné úsilí, abychom zvítězili tak, jako Kristus zvítězil. Z tohoto boje nikdo není vynechán. Jestliže se nám brány svatého města mají doširoka otevřít, jestliže máme uzřít Krále v Jeho okrase (Iz 33,17), musíme nyní zvítězit tak, jako Kristus zvítězil. ... Odložil své královské roucho, ... svá bohatství a pro nás se stal chudým (2 K 8,9), abychom mohli obdržet nesmrtelné dědictví. V našem jménu se střetl s knížetem temnoty a přemohl ho. ... SD 371.2

Lekce sebeovládání by měla začít u dítěte v matčině náručí. Dítě by mělo být učeno, že jeho vůle musí být přivedena do podřízenosti. ... Čím jsou tyto děti svěřené do naší péče? Jsou mladšími členy rodiny Páně. On říká: Vezměte tyto děti a vychovávejte je, tak, aby byli tesaný ku podobnosti chrámu (Ž 144,12), připraveny zářit ve dvorech Mého domu. Jaká důležitá práce! ... Pamatujte, že ve vaší práci vám bude Stvořitel vesmíru pomáhat. V Jeho síle a skrze Jeho jméno můžete vést vaše děti k vítězstvím. Učte je hledat v Bohu sílu. Řekněte jim, že On slyší jejich modlitby. Učte je přemáhat zlo dobrým (Ř 12,21). Naučte je používat vliv, který je povznášející a zušlechťující. Přiveďte je do spojení s Bohem, a pak budou mít sílu odporovat silnějšímu pokušení. A pak obdrží odměnu vítězů. – RH July 9, 1901 SD 371.3

Mnoho ztrácíte tím, že nestudujete s větší horlivostí a zájmem život Kristův. Tam... můžete spatřit vítězství, která musíte získat... abyste mohli obdržet vzácné bílé roucho neposkvrněného charakteru a postavit se nakonec bez vady před trůnem Božím. – YI Oct. 10, 1883 SD 371.4

31. prosince

Dědičně obdržíme všecko

„Kdož svítězí, obdržíť dědičně všecko, a budut' jemu Bohem, a on mi bude synem.“ (Zj 21,7) SD

372.1

Abychom mohli zdědit všechno, musíme odolávat hříchu a přemáhat jej. – GC 540 *SD 372.2*

Můžeme se radovat v Pánu, jestliže budeme zachovávat Jeho příkázání. Jestliže skutečně máme naše občanství v nebesích (Fp 3,20), a činíme si nárok na nesmrtelné dědictví věčné podstaty, musíme mít víru, která působí skrze lásku a očišťuje duši. ... Jsme členy nebeské rodiny, dětmi nebeského Krále, dědicové Boží a spoludědicové Kristovi (Ř 8,17). Při Jeho příchodu obdržíme nevadnoucí korunu života (1 Pt 5,4). – YI Aug. 25, 1898 *SD 372.3*

Vládce nebes chce, abyste vlastnili a těšili se ze všeho, co může zušlechtit, rozvinout a povznést vaši bytost a uschopnit vás, abyste mohli s Ním přebývat navěky. Váš život se měří životem Božím. Jakou vyhlídku nám poskytuje život, který má přijít! Kolik má půvabu! Jak široká, hluboká a nezměrná je Boží láska zjevená člověku! – 3T 458 *SD 372.4*

Výsady dané dítkám Božím jsou bez hranic být spojeni s Ježíšem Kristem, který v celém nebeském vesmíru i na nepadlých světech je uctíván každým srdcem a Jehož chválu opěvuje každý jazyk; být dětmi Božími, nést Jeho jméno, stát se členy královské rodiny; být postaveni pod prapor knížete Immanuele, Krále králů a Pána pánů. – YI Oct. 20, 1886 *SD 372.5*

Syn Boží byl dědicem všeho, a panování a sláva všech království tohoto světa Mu byly zaslíbeny. ... Tak jak byl Kristus na světě, tak jsou zde i Jeho následovníci. Jsou syny Božími a spoludědci Kristovými; a království i panství náleží jim (Da 7,27). – 1T 286, 287 *SD 372.6*

Za život poslušnosti ti dá místo světa království pod celým nebem (Da 7,27). Dá ti věčné bříme slávy (2 K 4,17) a život, který je tak trvalý jako věčnost. – 2T 44 *SD 372.7*